Ετυμολογικὸν μικρὸν,

SIVE,

Etymologicum Parvum,

EX

Magno illo *Sylburgii*, *Eustathio*, *Martinio*, aliisque magni Nominis Authoribus, Excerptum, digestum, explicatum.

In Usum

Scholæ Publicæ *Westmonasteriensis*.

Operâ & studio

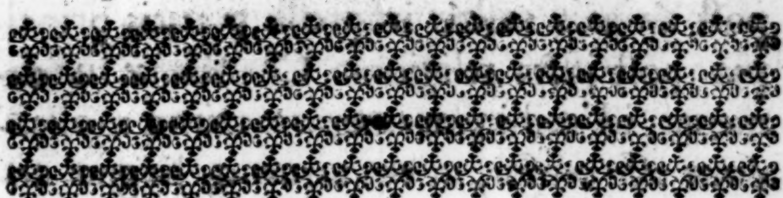
FRANCISCI GREGORII

Scholæ *Westmonasteriensis* olim alumni, nuper ὑποδιδασκάλου, Nunc verò Scholæ *Woodstochiensis* in agro *Oxoniensi* institutoris.

LONDONI,

Typis *J. Flesher*, impensis *Richardi Royston*: apud quem prostant sub signo *Angeli* in vico vulgò voc. Ivie-lane.

M. DC. LIV.

ILLUSTRISSIMÆ FAMILIÆ,

OPTIMÆ INDOLIS,

PULCHERRIMÆ SPEI

Juvenibus,

HENRICO Comiti Sterlinensi,

CAROLO BARTU Comitis de *Lindsey* filio,

Discipulis suis Honoratissimis

F. G. S. P. D.

N vobis, Illustre Heroum par, familiarum vestrarum spes amplissima, Præceptoris vestri opusculum; libellulum, vestrâ præsertim *conscriptum* gratiâ, vestris *inscriptum* Nominibus. Ex quo enim vos sub imperio meo & regimine instituendos formandósque nobilissimi Parentes vestri mihi demandaverint,

post animis vestris impressa pietatis principia, post jacta religionis Christianæ fundamenta, id mihi præ cæteris maximè moliendum esse censui, ut vos utrumq; linguæ nobilissimæ, eruditissimæ, aut quod tantundem est, Græcæ, cognitione non levitèr imbuerem. Quod sanè ad me attinet, agnosco linguam hanc, cùm non minùs sacra sit quàm facunda, quàm significantissima, quàm elegans & copiosa, ante reliquas omnes apud me semper primas tulisse. Ad cujus quidem linguæ cognitionem pleniùs assequendam, vocum communiorum Etymologias, ex optimis authoribus desumptas, ex ipso rerum significatarum ingenio petitas, non parùm valere censui. Quo consilio fretus opusculum hoc aggressus sum, quod vobis ideò à me nuncupatum est, ut vos, qui tanquam geminum sidus præsentiâ vestrâ Scholam meam condecoratis, familiam meam co-illustratis, etiam libellulum hunc meum, vestris nominibus præfixis, velitis co-honestare. Vos itaq; Præceptoris vestri labores accipite & fruimini; pergite in proposito virtutis stadio gnavitèr

vitèr & ſtrenuè decurrere, ut avorum veſtrorum nobilitatem adaugeatis, ut in ſeculo veſtro Reipub. Politicæ fulcimina, literariæ Patroni & Statores meritiſsimè audiatis. Valete, Deum colite, amate Muſas. id ſemper precatur

Veſtræ παιδοδαιμονίας

Cupientiſſimus

F. GREGORY.

Ad Lectorem.

Irari potes (Lector benevole) poſt tot támq; magni nominis Authores, qui in hac materia felicem novârunt operam, me hominem novum & ignotum libellulum hunc, quem Ἐτυμολογικὸν μικρὸν inſcripſerim, in lucem emiſiſſe. Putas fortaſſe me, tanquam ſciolum quendam, pro genio ſeculi, cùm nihil melius, nihil doctius potuerim, ſaltem aliquid prælo obtrudere voluiſſe. Id tuum de me judicium eſto; ego verò aliis rationibus adductus opuſculum hoc publici juris feci; ne ſcilicet memetipſum aliqua in re deeſſe paterer, in quâ opella noſtra reip. literariæ poſſe aliquid conferre videretur. Authores, qui in hoc pulvere deſudarunt, apud omnes ubique ferè Bibliopolas proſtare venales, nemo quiſquam literatorum eſt, qui non intelligat; atqui verò quos ſcio omnes, aut ſunt Græcè ſcripti, adeóq; difficiliores quàm ut à puerulis intelligantur; aut ſunt in ſeſe volumina, aut certè voluminibus affixi, quæ ſunt & molis & pretii grandioris, quàm ut à tenuioris fortunæ parentibus redimi, aut à tenerioris ætatis puerulis commodè comportari queant. Sperabam itaque me rem ſaltem nonnullis gratam eſſe facturum, ſi per me conſtaret, quò parentum crumenis, filiorum tam humeris quàm intellectui conſuleretur. Quod ſi à me præſtitum fuerit, mercedem, quam volui, quámque ſperavi unicam, aufero. Vale.

Ἐτυμολογικὸν μικρὸν, sive, *Etymologicum parvum.*

A.

[A.] PRima Græcorum litera ab (אַלְפָא) *Alpha* Chaldæo nomen accepit; id vero ab Hebræo (א) *Aleph*, quod ab (אַלּוּף) *Alluph* dux, qui aliis solet præire, sicut Aleph prima litera reliquas omnes præcedit. Aliter *Alpha* derivant ab (אָלַף) *didicit*, in Pihel *docuit*, quod ab hac litera docendi discendique petatur exordium.

Alpha in compositione est vel——
1. Στερητικὸν privativum; ex adverbio ἄνευ sine.
2. Ἀρνητικὸν negativum; idque rursus ab ἄνευ, vel ἄτερ sine.
3. Ἐπιτατικὸν intensivum; ab ἄγαν valdè.
4. Ἀθροιστικὸν congregativum; ab ἅμα simul.

Ἀάζω, Exhalo, ab ἄω spiro; duplicatio τοῦ α frequentiam actionis, nempe spirationis, indicat.

Ἀάμυς, Ames, aucupii instrumentum; ex ἀεὶ μένειν, i. e. semper manendo; quia eo fit, ut irretitæ aves maneant.

Ἄβαλε, 1. Utinam; ex ἆ optandi, & βάλε, da, porrige,
2. Heu; ex Hebræo (אָבַל) i. e. lugere.

Ἀβακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mutus; ab α priv: & βάζω loquor.

Ἄβαξ, ακος, ὁ, Abacus; ab α priv: & βάσις, fulcrum, quòd pedum fulcris non innitatur.

Ἄβαρ, αρος, τὸ, Placentæ genus, ita dictum quòd fit ἀβρὸν, i.e. delicatum: vel ab α priv: & βάρος pondus, quòd fit levis digeftionis.

Ἀβαρὴς ἑος, ὁ καὶ ἡ, Non onerofus; ab α priv: & βάρος onus.

Ἄβαφος, ου, ὁ, Non tinctus; ab α priv: & βάπτω tingo.

Ἀβέλτερος, ου, ὁ, Stolidus; ab α priv: & βέλτερος melior; ut fit qui res meliores non intelligat.

Ἀβληχρὸς, οῦ, ὁ, Debilis; ab α pleonaftico, & βληχρὸς, quod idem fignificat.

Ἄβρα vel ἅβρα, ας, ἡ, Ancilla adolefcentior, propriè quæ fœminam nobilem honoris ergô comitatur, ab ἁβρὸς mollis, delicatus; quòd ejufmodi mulieres ut plurimùm fint molliores.

Ἁβρὸς, οῦ, Mollis, delicatus; ab α priv: & βάρος onus; quòd tales oneribus fuftinendis non fint idonei.

Ἀβρότη, ης, ἡ, Nox; ab α pr: & βροτὸς mortalis, quòd mortales noctu lateant, nec, ut interdiu, foràs in operibus verfentur.

Ἀβρότονον, ου, τὸ, Abrotonum, herba femper virens; ab α pr: & βροτὸς mortalis, quòd nunquam emarcefcat; vel quia ἁβρῶς τείνεται, i. e. molliter extenditur, ut tactu non fit afperum.

Ἄβρυνα, ων, τὰ, Mora, fructus mori; ita dicta quòd fint ἁβρὰ, mollia & delicata.

Ἀβυρτάκη, ης, ἡ, Edulii genus ex fucco virentium herbarum; ita dictum quòd fit ἁβρὸν τήκεσθαι, i. e. quòd facilè liquefcat.

Ἄβυσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, Abyffus; ab α pr: & βυσσὸς Ionicè pro βυθὸς fundum, ut fit locus immenfæ profunditatis.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, Glomus; ita dictus quòd in eo fila ἄγαν τίθενται valdè cumulentur.

Ἀγαθὸς, οῦ, ὁ, Bonus; ab α epit. & γηθῶ Doricè γαθῶ gaudeo, quòd

quòd boni tantùm habeant unde lætentur; vel quasi ἀγαστὸς admirandus, æstimandus; vel quasi ἄγαν θεῖ@ valdè divinus; vel denique ab ἄγαν & θέα spectaculum, quia viri boni digni sunt, quos speculemur; vel quòd ἀγαπῶσι θεὸν, boni tantùm Deum amant & ab ipso amantur.

Ἀγαλλιάω & ἀγαλλιάομαι, exulto; quasi ἄγαν ἄλλομαι valdè salio; ut sit præ gaudio subsilire.

Ἀγάλλω, Orno, splendidum facio; ut ducatur ab ἀγλαὸς splendidus; vel ab ἀγάω demiror, ornata enim & splendida miramur.

Ἄγαμαι, Admiror; ab ἀγάω idem.

Ἄγαμ@, ου, ὁ, Cœlebs; ab α priv: & γάμ@ nuptiæ.

Ἄγαν, Valdè; ab ἀγάω admiror: valdè enim ea admiramur, quibus delectamur.

Ἀγανακτέω, ήσω, Doleo, indignor; ab ἄγαν & ἄχ@ dolor; ut sit qu. intimo dolore excrucior: vel ab ἄγαν & ἄγω frango, dolor enim quasi frangit animum: vel denique ab ἄγαν & ἄχθομαι ægrè fero.

Ἀγανὸς, ου, ὁ, Mansuetus; ab α epitatico & γάν@ gaudium, ut sit in quo quis delectari possit.

Ἀγάπαι, ῶν, αἱ, convivia ad amorem conservandum instituta; ab ἀγάπη amor.

Ἀγαπάω, ήσω, Amo; ab ἀγάπη, amor.

Ἀγάπη, ης, ἡ, Amor; ab ἄγαν valdè & ποιέω facio, quòd amor sit valdè operativus: vel q. ἄγει κατὰ πᾶν; quòd solent homines omni modo se movere ad rem amatam: vel etiam ab ἄγαν valdè & παύομαι quiesco; in iis enim acquiescimus, quæ diligimus: vel denique ab ἄγαν & πάω possideo; avidè enim possidemus & amplectimur ea quæ amamus.

Ἀγασυλλὶς, ίδ@, ἡ, Fruticis genus; ita dictum, quia ἄγαν συλᾶται i.e. valdè spoliatur, est enim præstans ejus lacryma.

Ἀγάω Demiror, invideo; ab ἄγαν nimis; nimietas enim cujusque rei est causa admirationis vel invidiæ.

Ἀγγαρεύω, εύσω, Cogo ad currendum vel aliquid ferendum; vox origine Persica; ab ἄγγαροι, qui apud Persas erant regum tabellarii seu nuncii publici, quos hodie *postas* vocamus; quibus etiam equos hominésque ad literas ferendas cogendi commissa sit potestas.

Ἀγγεῖον, ου, Vasculum; diminutivum ab ἄγγος vas.

Ἀγγέλλω, Nuncio; q. ἀνὰ λέγω, i.e. iterum dico, renuncio; vel quasi ἀγέλλω ab ἄγω fero, quòd ἄγγελος mittentis nuncium ferat: aliter ex ἀνὰ & κέλλω moveo, qui enim mittitur ad rem aliquam renunciandam, loco movetur.

Ἄγγελος, ου, ὁ, Angelus, nuncius; nomen officii, non naturæ; ab ἀγγέλλω nuncio.

Ἄγγος, εος, ους, τὸ, Vas quodlibet; ab ἄγω fero, quòd sit rebus ferendis idoneum, vel ab Hebræo (אַגָּן) *aggan* crater.

Ἀγείρω, Congrego, colligo; ab ἄγω duco; vel ab ἄγαν & εἴρω necto; collectio enim est q. rerum connexio: vel etiam ab Hebræo (אָגַר) *agar* congregavit.

Ἀγελεία, ας, & Ἀγελητὶς, ἡ, Prædatrix; παρὰ τὸ ἄγειν τὴν λείαν, i.e. ab abigendo prædam.

Ἀγέλη, ης, ἡ, Grex, ab ἄγω duco, quòd greges in unũ cogantur.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, sine genere, i.e. cujus generis origo reddi non potest; ab α priv: & γενεαλογητός.

Ἀγέρωχος, ου, ὁ, significat
1. Honoratus, superbus, q. ἄγαν γέρας ἔχων, i.e. magno munere honorario donatus.
2. Ferox; q. ἄγριόν τι ἔχων, naturæ feritate quadam præditus.
3. Levis; quia ῥᾷον ἄγεται ὄχῳ, curru facilè vehitur.

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, Strenuus; ab ἄγαν & ἀνὴρ vir, ut sit animo planè virili præditus.

Ἅγιος, ου, ὁ, Sanctus; ab ἄγος veneratio, quòd sancti sint veneratione digni; vel ab α pr: & γαῖα terra, quòd sancti res terrenas minimè meditentur.

Ἀγκαὶ, ῶν, αἱ, Ulnæ; ab ἀγκὼν cubitus, vel curvatura brachii: vel ab ἄγκειμαι pro ἀνάκειμαι recumbo, quòd in ulnas recumbere solemus.

Ἄγκιστρον, ου, τὸ, Hamus; ab ἀγκύλος curvus, vel ab ἄνω sursùm & κίω eo, quòd ad nos redeat, & sursùm tollatur.

Ἀγκοίνη, ης, ἡ, Ulna; ab ἀγκαὶ idem.

Ἀγκονέω, Studiosè in opere versor; ab ἀνὰ & κονέω festino.

Ἄγκος, εος, τὸ, Vallis; παρὰ τὸ ἀνακεῖσθαι quòd loco humili subsidat & quasi recumbat: vel q. ἄγχος ab ἄγχω strangulo, quòd valles ab imminentibus montibus q. præfocentur.

Ἀγκύλος, ου, ὁ, Curvus, aduncus; ab ἀγχὼν cubitus, qui incurvatur.

Ἄγκυρα, ας, ἡ, Anchora; ab ἀγκύλος, aduncus; quia unco morsu alligat navem, & ῥέω fluo: vel ab ἀνὰ rursùs & χωρέω eo, quòd demissa postea attollatur, & eò redeat, unde primùm fuerat dejecta: vel quòd facit naves abeuntes ἀναχωρεῖν.

Ἀγκὼν, ῶνος, Cubitus; ab ἀνακεῖσθαι, quòd in eum recumbamus.

Ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, Splendidus; ab αἴγλη splendor.

Ἄγναφος, ου, Impexus; ab α priv: & γναφεὺς fullo; ut sit pannus, cui fullo manum non imposuit.

Ἀγνοέω, Ignoro; ex α priv: & νοέω intelligo.

Ἁγνὸς vel ἀγνὸς, οῦ, ὁ, Purus, Castus; q. ἄγυνος sine uxore, vel q. ἄγονος sine prole; vel ab ἄγαν & γάνος gaudium, quòd puri habeant unde lætentur: vel etiam ab ἄγος veneratio, quòd veneratione sint digni: vel denique ab α priv: & γινώσκω nosco; ut sit, quæ virum non novit.

Ἄγνος, ου, ἡ, Vitex semen exiccans, & castitati serviens; ideò ducitur ab ἁγνὸς castus, vel ab ἄγονος q. sine γονῆ, vel ab ἄγυνος q. sine γυναικὶ i. e. uxore.

Ἀγνῦθες, Lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores; ab ἄγειν & θεῖν, i. e. ducendo & currendo, quòd motus celeris sint causæ.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, Ignorantia; ab α priv: & γνῶσις notitia.

Ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, Forum; ab ἀγείρω congrego, ut sit locus, in quem populus congregatur, & ubi res venales exponi solent.

Ἀγοράζω, άσω, Emo; ab ἀγορὰ forum; quòd in foro res prostent venales.

Ἄγος, εος, τὸ,
1. Veneratio; ab ἄζω vel ἄζομαι veneror.
2. Scelus; ab ἅμα simul & γάω nascor, quòd peccata non sint solitaria, sed plura simul nascantur.

Ἀγοστέω, ῶ, Immundus sum; ab ἄγος scelus.

Ἀγοστὸς, οῦ, ὁ, Manus pars, aliis interior, aliis exterior; ab ἄγω, quòd illic περιάγονται τὰ ὀστᾶ τῶν δακτύλων, inquit *Eustathius*.

Ἄγρα, ας, ἡ, Captura, præda; ab ἀγρὸς ager, quia ibi fit.

Ἀγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, Illiteratus; ab α priv: & γράμμα litera.

Ἀγραυλέω, In agris sub dio dego, sive noctu sive interdiu; ex ἀγρὸς ager, & αὐλίζομαι stationem habeo.

Ἀγρεύω, εύσω, Venor, venando capio; ab ἀγρὸς ager, in quo fit venatio.

Ἀγριέλαιος, ου, ὁ, Oleaster, olea agrestis; ab ἄγριος agrestis & ἐλαία olea.

Ἀγρὸς, οῦ, ὁ, Ager, ab ἄγω duco, quòd eò ducantur pecora: vel ab ἀγείρω congrego, quòd exinde congregentur ad victum necessaria; vel ab α priv: & γῆρυς vox, sonus, quòd rus sit locus strepitu carens: vel etiam ab α epit: & γράω edo, quòd pecoribus ibi edentibus pabulum præbeat: vel deniq; ab ἀρόω aro, interposito γ.

Ἀγρυπνία,

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, Insomnium, vigiliæ; ab α priv: & γρὺ minimùm, & ὕπνος somnus; ut de eo dicatur, qui ne minimùm quidem dormivit.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, Gramen, graminis species, dr. quòd ἐν ἀγρῷ, i.e. in agro nascatur.

Ἀγυιά, ᾶς, ἡ, Vicus; dictus ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα, i.e. quòd pedibus vicos perambulemus.

Ἄγυρις, εως, ἡ, Cœtus, congregatio; ab ἀγορὰ forum, in quo conventus fieri soleant: vel ab α & γῦρος circulus, quòd audientium turba ut plurimùm stet circularitèr in modum Coronæ.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, Circulator; dictus, quòd ἀγείρει τὸν λαὸν, i.e. populum congregat, ut pharmaca sua ostentet & divendat.

Ἄγχι, Propè; q. ἄμ' ἔχω, i.e. juxtà positus sum.

Ἄγχω, Strangulo; ab ἀνὰ pro ἄνω sursùm, & ἔχω teneo, quòd strangulati sursùm tollantur.

Ἀγὼν, ῶνος, ὁ
1. Certamen; ab ἄγω ago, nempe strenuè, & virilitèr; vel q. ἄγων τὴν ἀνίαν quòd certamen molestiam afferat.
2. Locus certaminis; dictus ab α priv: & γωνία angulus, quòd esset circularis & sine angulis.

Ἀδάπανος, ου, ὁ, Gratuitus, sine sumptu; ab α priv: & δαπάνη sumptus.

Ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, Frater; ab α congr: & δελφὺς uterus; qui ex eodem utero provenit.

Ἁδέω, ήσω, Placeo; à Dorico ἁδὺς pro ἡδὺς dulcis, quòd res dulces naturæ placeant.

Ἄδηλος, ου, ὁ, Obscurus, incertus; ab α priv: & δῆλος manifestus.

Ἀδημονέω, ήσω, Gravissimè angor; ab ἄδω satio, ut sit q. nimiâ dolorum satietate fatiscere: vel α priv: & δῆμος populus; ut is propriè dicatur ἀδημονεῖν qui præ dolore populi consortium fugit.

Ἄδην,

Ἅδην, Affatim, ab ἅδω fatio.

Ἀδινὸς, ἡ, ὸν, Confertus; ab ἅδω fatio; vel ab α pr: & δινῶ circumago; quòd conferta turba non facilè circumagatur.

Ἁδρὸς, ὰ, ὸν, Multus, magnus; ab ἅδην affatim, vel ab ἅδω Dor: pro ἥδω delecto, quòd abundantia delectet.

Ἅδω, ἅσω, ἧκα, Satio, expleo; fortè ab α auctiv: & δόω, δῶ do; quòd qui fatiat, abundè dat.

Ἄεθλος, ου, ὁ, Certamen, labor; ex α auctivo, & θλάω, frango: vires enim luctatio debilitat, & frangit. Ἄεθλον præmium certaminis, ab α epit: & ἐθέλω volo, ut fit quod quis habere valdè velit.

Ἀεὶ & αἰεὶ, Semper; ab α intendente, & ἔω fum; verè esse est semper esse.

Ἀείδω, σω, Contractè ᾄδω, σω, cano; propriè de Poëtis; ab α auctiv: & εἴδω fcio, quòd Poëtæ essent doctissimi.

Ἀείρω, ρῶ, κα, Tollo, q. εἰς ἀέρα αἴρω in aërem levo, five fublimè rapio.

Ἄελλα, ης, η, Procella, turbo; ab ἄω fpiro; & ἑλεῖν tollere; quòd multa ἐν τῷ ἄειν εἷλε, i.e. fpirando & flando abstulit: vel ducatur ab ἄω, fpiro, & εἱλέω, circumago, turbo enim est fpiritus convolutus, & circumgyratus; vel quòd ἄει λᾶ, valdè fpirat.

Ἀέξω, (vel αὔξω) ήσω ηκα, Augeo, ab α auctiv: & ἔχω ἕξω habeo, fcilicet, in honore, & quafi magnifacio.

Ἀετὸς, οῦ, ὁ, Aquila; ex α intenfivo & ἔτος, εος, τὸ, annus; quòd diu vivat & juventutem fuam redintegret: vel ab ἀΐσσω cum impetu feror, quòd fit ales impetuofus.

Ἄζω, Sicco; ab α priv: & ζῶ vivo; quòd ii, quibus humidum radicale periit, moriantur.

Ἀηδὼν, όνος, ἡ, Lufcinia; ab ἀείδω cano; quòd fuavitèr cantillet.

Ἀὴρ,

Ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, Aer; videtur derivari ab ἄω vel ἄημι ſpiro; quòd in aëre ſpiramus; vel ab αἴρω attollo, quòd ſupra terram ſit elevatus; vel ab ἀεὶ ſemper & ῥεῖν fluere, quòd à vento agitetur & perpetuo ſit in fluxu.

Ἀήσυλος, Moleſtus; ab α priv: & ἦσις oblectatio.

Ἀθέλγω, Mulgeo; à θηλὴ papilla, ex qua lac elicitur; vel ab α congr: & θέλγω mulgeo.

Ἄθετος, ου, ὁ, Irritus; ab α priv: & τίθημι pono, ratum facio.

Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ, Minerva, q. θεία νόησις, tanquam mens dei; vel q. ἀθήλη, ab α priv: & θηλάζω, lacto, quòd non ſit lacte nutrita; vel q. ἀθρήνη ab ἀθρέω video, quòd res futuras prævideat.

Ἀθὴρ, έρος, ὁ, Ariſta; ab α epit: & θέρος æſtas; quòd ariſtæ in æſtate colligantur: vel ab α priv: & θὴρ fera, quòd ariſtis ſtantibus feris capiendis non ſit tempus idoneum.

Ἆθλος, ου, ὁ, Contractum ex ἄεθλος, ου, ὁ, certamen, q. d. ἀεὶ pro ἀεὶ τλᾶς à part. aor. 2. ἔτλην, quod eſt à τλῆμι tolero. q. in quo quis ſemper tolerat.

Ἀθρόος, ου, ὁ, 1. Confertus; ab ἅμα ſimul & θρῶ cum ſtrepitu ruo; vel ab ἀθὴρ ariſta; ut ſit confertus eo modo quo in ariſtis grana. 2. Repentinus, quaſi ἄνευ θρῦ, i. e. ſine clamore & ſtrepitu.

Ἀθύρω, Ludo; ab α priv: & θύρα Janua; quòd extra fores ludi ſoleat: vel ab α epit: & θύω cum impetu feror; quòd pueri ad ludendum impetu ferri ſoleant.

Ἀθῷος, ου, ὁ, Impunis, innocens; ab α priv: & θωὴ mulcta, ut ſit non mulctatus.

Αἰάζω, Lugeo; ab αἰ lugentium ſono.

Αἰανὸς, οῦ, ὁ, { 1. Luctuoſus; ab αἰ αἰ factum volunt. 2. Perpetuus; ab αἰὲν ſemper. }

Αἰγανέα, ας, ἡ, Jaculi genus; ab αἲξ capra; quòd jaculorum

anſæ

ansæ sive amenta fierent è loris caprinis; vel quòd hujusmodi jacula in capras mitterentur.

Αἴγειρος, ου, ὁ, Populus nigra; dicta παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας ἀΐσσειν, q. citò ex terra progerminet: vel q. ἔγειρος ab ἐγείρω excito, quòd sit arbor procera & in altum q. excitata.

Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, Littus; videtur sic dici παρὰ τὸ ἄγειν τὴν ἅλα à frangendo mari, h. e. marinis fluctibus; vel quòd sit αἶα γείτων τῆς ἁλὸς terra mari proxima.

Αἰγιθαλὸς, οῦ, ὁ, Parus; dr. παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι; quòd soleat ex capra sugere.

Αἴγιλος, ου, Herbæ genus; ab αἲξ Capra; quòd capris gratum sit.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, { 1. Pellis caprina; ab αἲξ, γὸς, capra. 2. procella; ab ἀΐσσω cum impetu ruo. }

Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, Vultur, à γὺψ idem.

Αἰγωλιὸς, οῦ, ὁ, Ulula; ab ἀεὶ semper, & γωλιὸς Spelunca; quòd in speluncis locísque obscurioribus semper lateat interdiu.

Ἀΐδης, & ᾅδης, ου, ὁ, Infernus; Sepulchum. Dr. ab α priv: & εἴδω video; quòd sint loca tenebricosa.

Ἀΐδιος, ου, ὁ, Æternus; ab ἀεὶ semper.

Αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, Pudor; ex α priv: & εἴδω video; oculos præ pudore dejicimus, & non intuemur.

Ἀΐζηὸς, οῦ, ὁ, Juvenis, ab ἀεὶ semper, & ζέω ferveo; juventus enim ætas est fervida; vel ab αἷμα sanguis, & ζέω ferveo, quòd juvenibus sanguis soleat fervere.

Αἰθάλη, ης, ἡ, Fuligo; ab αἴθω uro; fit enim ex ustione.

Αἰθὴρ, έρος, ὁ, Æther; ab αἴθω splendeo, quòd sit luce coruscus; vel ab αἴθω uro, quia videtur sideribus ardere, quæ sunt velut ignes cœli; vel ab ἀεὶ semper & θεῖν currere, quòd perpetuo sit in motu.

Αἰθίοψ,

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops; ab αἴθω uro, & ὄψ vultus; quòd Æthiopes nigra & usta sint facie.

Αἴθρα, ας, ἡ, Aeris serenitas; ab αἰθὴρ æther.

Αἴθυια, ας, ἡ, Mergus; ab αἴθω uro; quòd flammeo sit colore.

Αἴθω, Uro; ab ἀεὶ θέω semper curro; quòd ignis natura sit valdè agilis.

Αἰκάλλω, Blandior; ab ἀεὶ semper, & κάλλος pulchritudo; quòd homines pulchritudini semper adblandiantur: vel q. ἀεὶ καλῶς λέγω semper benè dico.

Αἰκία, ας, ἡ, Verberatio; quòd sit ἀεικὴς, i. e. indecens & infamis.

Αἴλουρος, ου, ἡ, Felis; ab αἰόλλω vario & οὐρὰ cauda, quòd caudam in varias formas subinde mutet & circumverset.

Αἷμα, ατος, τὸ, Sanguis; ab αἴθω ardeo, quòd sanguis caloris sit fomes: vel ab ἅμα simul.

Αἱμασιὰ, ᾶς, ἡ, Sepes, quæ habet spinas, quibus contingit animalia αἱμάσσεσθαι, i. e. cruentari.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, Sanguinis effusio; ab αἷμα sanguis & ἔκχυσις effusio, quod ab ἐκχέω effundo.

Αἱμοῤῥοῦσα, ης, ἡ, Sanguinis profluvio laborans, ab αἷμα sanguis & ῥέω fluo.

Αἷμος, ου, ὁ, Locus arboribus densus, dumus; ab αἱμάσσω cruento, quòd ibi ambulantes facilè cruentantur.

Αἱμύλος, ου, ὁ, Blandus; ab αἷμα sanguis, quòd ii, in quibus maximè dominetur sanguis, sint ut plurimùm blandiores.

Αἱμωδέω, ήσω, Obstupesco; de dentium sanguinolentorum dolore; ab αἷμα sanguis & ὀδοὺς dens: vel forsan ab αἷμα sanguis & οἰδάνω tumeo, quòd tum demùm dentes afficiantur, cum circa gingivas ex corrupto sanguine oriantur tumores.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, Ænigma, oratio obscura; ab αἰνίσσομαι obscurè significo.

Αἶνος,

Αἶνος, ου, ὁ, Laus; ab ἀεὶ semper & νοῦς mens; quòd cujusque animo laus sit grata: vel ab αἴνυμαι capio, quòd laudem nemo non capere velit.

Αἰνὸς, οῦ, ὁ, Gravis; ab αἴ heu; vel per syncopen ex αἰανὸς luctuosus; vel etiam ab ἀνία dolor.

Αἴνυμαι, Capio; ab αἰνέω laudo, approbo; ut sit electum & animo approbatum capio.

Αἶξ, γὸς, ὁ καὶ ἡ, Capra; ab ἀΐσσω, ξῶ, cum impetu ruo; quòd sit animal impetuosum.

Αἰόλος, ου, ὁ,
1. Varius; ab α priv: & ὅλως totalitèr; quòd non sit totalitèr idem seu uniforme; vel q. αἰεὶ ἄλλος semper alius.
2. Velox; ab ἄελλα procella.

Αἰονάω, Aspergo; ab αἰεὶ semper, & νάω fluo; aspersio non sit sine humidi fluxione.

Αἰπὺς, εῖα, ὺ, Altus; ab ἀπὸ ab, seorsim; ob distantiam; vel ab ἄπος altitudo.

Αἶρα, ας, ἡ, Malleus; ab αἴρω tollo; quia inter cudendum tollitur.

Αἵρεσις, ιος, ἡ, Hæresis, secta; ab αἱρέω eligo.

Αἶσα, ης, ἡ, Fatum; q. αἰεὶ ἴση semper æqualis, quòd nunquam mutetur; vel quòd omnes æquet; vel quòd αἰεὶ οὖσα semper existens, i. e. unum & idem.

Αἴσιος, ου, ὁ, Faustus; ab αἶσα fatum.

Ἀΐσσω, Cum impetu ruo; ab α epit: & ἴω eo.

Αἴσυλος, ου, ὁ, Iniquus; ab αἰεὶ semper & συλάω prædor; quòd res alienas deprædetur.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Certaminis præses; παρὰ τὸ αἴσιον νέμειν, quòd ejus erat unicuique secundùm certaminis eventum βραβεῖα, i. e. præmia distribuere.

Αἶσχος, εος, τὸ, Dedecus, turpitudo; ab α priv: & ἴσχω retineo; ut sit ὃ οὐκ ἄν τις ἔχειν θέλοι, id quod nemo habere vellet.

Αἰσχροκερδὴς, έος, Turpem quæstum faciens; ab αἰσχρὸς turpis & κέρδος lucrum.

Αἰσχρ-

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, Turpitudo verborum; ab αἰσχρὸς turpis & λόγος sermo.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, Pudor; ab α priv: & ἴσχω contineo.

Αἰτία, ας, ἡ, Causa, culpa; ab αἰτέω postulo; nempe cujus causâ quis postulatur, sc. ad pœnas dandas.

Ἀΐτης, ου, ὁ, Qui libidinosè amatur; ab αἰτέω peto.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ, Repentinus; ab adverb: αἴφνης subitò, q. ἀφανὴς ab α pr: & φαίνω appareo.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, Captivus; ab αἰχμὴ cuspis & ἁλωτὸς captus, ut sit captus cuspide.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, Cuspis, mucro; παρὰ τὸ χέειν αἷμα à fundendo sanguine.

Αἶψα, Statim, Adverbium; ab ἅπτω accendo; vel ab ἀΐσσω cum impetu feror; vel ab α epit: & ψάω tango, ut sit q. metam celeritèr contingere.

Αἰὼν, ῶνος, ὁ, Ævum, æternitas; q. αἰεὶ ὢν semper existens.

Αἰωρέω, Sursum tollo; ab αἴρω tollo.

Ἀκαδήμεια, ας, ἡ, Academia; locus fuit Athenis, ab Academo dictus, qui Musis eum consecravit; ab ἄκος remedium & δῆμος populus; quòd inscitiæ suæ remedium populus inde petat.

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ, Impurus; ab α pr: & καθαρτὸς, quod à καθαίρω purifico, purgo.

Ἄκακος, ου, ὁ Innocens; ab α pr: & κακὸς malus.

Ἀκαλήφη, ης, ἡ, Urtica; ab α priv: καλὴ & ἁφὴ, quia non bona tactu, i. e. non tangitur sine noxa.

Ἀκαλὸς, ῦ, ὁ, Quietus; ab ἦκα quietè.

Ἄκανθα, ης, ἡ, Spina; ab ἀκὴ acies, quòd sit acuta; vel ab ἀκὴ & ἄνθος flos, quòd ejus floribus spinæ sint implexæ.

Ἄκαρι, Minutissimum animal quoddam, dictum q. ἀκαρὲς, i. e. q. insectile.

Ἄκαρνα, ης, ἡ, Genus plantæ; ab ἀκὴ acies; est enim planta spinosa.

Ἄκαρπος,

Ἄκαρπος, ου, ὁ, Infructuoſus; ab α priv: & καρπὸς fructus.

Ἀκατάγνωστος, Qui damnari non poteſt; ex α priv: & καταγινώσκω, condemno.

Ἀκατακάλυπτος, Non opertus; ex α priv: & κατακαλύπτω tego, operio.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ, Cui indicta cauſa; ex α priv: & κατάκριτος damnatus, quod eſt à κατακρίνω condemno.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ, Indiſſolubilis; ex α priv: & κατάλυτος, quod à καταλύω diſſolvo; à κατὰ & λύω ſolvo.

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ, Ceſſare neſcius; ex α priv: & καταπαύω cohibeo, item requieſco.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, Seditio, tumultuatio; ex α priv: & κατάστασις collocatio cujuſque rei in ſedem ſuam, à καθίστημι colloco, conſtituo.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ, Qui coerceri non poteſt; ex α priv: & κατάσχετος.

Ἄκατος, ου, ὁ, Genus navigii actuarii; ab ἄγω ago, quia agitur remis.

Ἀκέραιος, Innocens, ſincerus; ex α priv: & κέρας cornu; ut ſit qui ad lædendum cornua non habet: vel, ut alii malunt, ex α priv: & κεράω miſceo, ut ſit integer & ſincerus.

Ἀκή, ῆς, ἡ, Mucro, cuſpis; ab α epit: & κέω findo, quia perforando res q. diffindit.

Ἀκὴν, ἀκέων, Tacitè, quaſi non hiſcendo; ab α priv: & χαίνω, hiſco.

Ἀκιδνὸς, οῦ, ὁ, Infirmus; ab α priv: & κινέω moveo.

Ἀκινάκης, ου, ὁ, Acinaces, gladius Perſicus; ab ἀκὴ cuſpis.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, non vacillans; qui neque huc, neque illuc inclinatur, ex α priv: & κλίνω flecto.

Ἀκμάζω Maturus ſum; ab ἀκμὴ ætas conſiſtens, ſive vigor ætatis.

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, Cuſpis; ab ἀκὴ idem.

Ἄκμων, ονος, ὁ, Incus; ab α priv: & κάμνω fatigor, quòd nullis ictibus fatigetur.

Ἀκόλουθος, ου, ὁ ἡ, Pediſſequus, pediſſequa; ab α congre: & κέλευθος via, ut ſit qui vel quæ eadem via ſequitur.

Ἀκόνη, ης, ἡ, Cos; ab ἀκὴ cuſpis, quia ad acuendum adhibetur: vel ab α epit: & κονέω operor; quòd ferrum cote acuminatum ad opera magis ſit idoneum.

Ἄκορον, ου, τὸ, Herba quædam, quæ κόραις i.e. pupillis oculorum medetur, & inde nomen habet.

Ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, Hordeum; ab ἄκος remedium, & ὀστέον os oſſis; quia roborat oſſa; aut ab ἀκὴ cuſpis, quia acuminata eſt ſpica.

Ἀκούω, σω, κα, Audio, ab ἀκὴ acies; acutus enim eſt ſenſus audiendi.

Ἀκρασία, ας, ἡ, Intemperantia; ex α priv: & κρᾶσις mixtio, temperamentum.

Ἄκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Merus; ab α priv: & κεράννυμι miſceo.

Ἄκρατον, Merum, vinum non miſtum; ex α priv: & κεράννυμι miſceo.

Ἀκρέμων, ονος, ὁ, Grandis ramus; ab ἄκρον, ſummitas; qu. ἐπ' ἄκρου μένων in ſummitate manens, quòd majores rami à ſummitate arboris ſuos expandant ramuſculos.

Ἀκριβὴς, έος, ὁ ἡ, Accuratus; ab ἄκρον & βάω gradior, quòd ad ſumma ſcandat.

Ἀκρὶς, ίδος, ἡ, Locuſta; ſic dicta quia ἄκρα κείρει, i.e. ſummitates plantarum depaſcitur.

Ἀκροάομαι Audio; ab ἀκούω idem; vel ab ἀκὴ acies; quòd ſenſus audiendi ſit acutus.

Ἀκροβυστία, Præputium; ex ἄκρος extremus & πόσθη membrum virile: vel potius ex ἄκρος extremus & βύω tego, quòd extremam pudendi partem tegat.

Ἀκροθίνια, Spolia præcipua, frugum primitiæ, ab ἄκρον ſummum & θῖνες acervi frumentorum & hordei, quaſi τὰ ἄκρα θινὸς ſummitates acervi, quòd primitiæ

primitiæ ex summitate acervi excerpantur.

Ἄκρος, α, ον, summus; ab ἀκὴ cuspis; quòd rerum summitates acutæ esse soleant.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, Cacumen; ab ἄκρος summus.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, Littus; ab ἄγνυμαι frangor; littus enim perpetuo aquarum assultu frangitur & atteritur.

Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, Radius solaris; ab ἄγω frango; radii solares facilè refringuntur.

Ἀκυρόω, ώσω, Abrogo; ab α pr: & κυρόω sum; vel ab α pr: & κῦρος authoritas; propriè enim significat, omni imperio & authoritate spoliare.

Ἀκωλύτως, Nemine prohibente; ex α pr: & κωλυτὸς qui prohiberi potest, à κωλύω impedio.

Ἄκων & ἀκοὶς, οντος, ὁ, Jaculum; ab ἀκὴ cuspis, quia acutum.

Ἄκων, ἀέκων, ουσα, ον, Invitus; ab α pr: & ἑκὼν volens.

Ἀλάβαστρον, ου, τὸ, vel ἀλάβαστρος, ου, ὁ, Alabastrum; ab α pr: & λαμβάνω capio, quòd propter lævorem difficultèr manibus prehenditur.

Ἀλαζὼν, όνος, ὁ ἡ, Jactator; ab ἀλάομαι erro; vel quasi ἐν ἄλῃ ζῶν, i.e. in errore vivens: alii ab α epit: & λάζομαι capio; quia plus æquo sibi assumit.

Ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, Vox militum ante pugnam; à sono, vel à λαλῶ loquor.

Ἀλάλητος, Inenarrabilis; ex α priv: & λαλητὸς dictus, vel quod dici potest.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, Vociferatio quædam militaris; ab ἀλαλή.

Ἄλαλος, ου, ὁ, Mutus, qui prorsus fari non potest, ut infantes; ex α pr: & λάλος vocalis.

Ἀλάομαι, ήσομαι, Vagor; ab ἄλη error; vel ab α pr: & λάω video; quòd in tenebris errare sit facile.

Ἀλαὸς, ά, ὸν, Cæcus; ab α pr: & λάω video, vel ab ἀλάομαι erro, quòd cæci facilè errent.

Ἀλαστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, Non obliviscendus; ab α pr: & λανθάνομαι lateo, obliviscor.

Ἄλγος,

῎Αλγος, εος, τὸ, Mœror; ex ἀλέγω solicitus sum; aut quòd sermonis amorem tollat, ab α priv: & λόγος verbum.

᾿Αλδέω, ήσω, Augeo; ab ἄλις abundè.

᾿Αλέα, ας, ἡ, Calor solaris; ab ἕλη splendor, quem calor sequitur.

᾿Αλεὴ, ῆς, ἡ, Fuga; ab ἀλέω vito.

῎Αλεισον, ου, τὸ, Poculum cælatum; ab α priv: & λισσὸς lævis; quòd sit minimè glabrum.

᾿Αλείφω, Ungo; ab α congr: & λίπος pinguedo; quòd unctio ut plurimùm fiat illitâ pinguedine.

᾿Αλέκτωρ, ορος, ὁ, Gallus, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant; ab α priv: & λέκτρον lectus.

᾿Αλέξω, ξέω, ήσω, κα, Arceo, opitulor; ab ἀλκὴ robur, quod requiritur tam ad hostes depellendos, quàm amicos adjuvandos.

᾿Αλέω, ήσω, & έσω, ηκα, Molo; ab ἐλάω agito, moveo; mola est machina mobilis.

᾿Αλέω, Vito; ab ἐλάω abigo.

῎Αλη, ης, ἡ, Error; ab α priv: & λάω video; quòd cùm luce careamus, erremus quàm facillimè.

᾿Αληθὴς, έος, ὁ, ἡ, Verus; ab α priv: & λήθω lateo; quia Veritas non amat latere.

᾿Αλίγκιος, ου, ὁ, Similis; ab α congr: & λίγξω strideo; q. non absonus stridore.

῾Αλιεὺς, έος, ὁ, Piscator; ab ἅλς mare, quòd in eo potissimùm operetur.

῾Αλίζω, Sale condio; ab ἅλς sal.

῞Αλιμος, ου, ὁ, Frutex quidam; ab α priv: & λιμὸς fames; quòd eo admorso fames non sentiatur; vel qu. ἅλιμος ab ἅλς mare, quòd in locis maritimis nascatur.

᾿Αλιτέω, ήσω, Pecco; ab ἄλη Error.

᾿Αλκὴ, ῆς, ἡ, Robur; ab ἀλέα calor. Robur à calore; frigus est pigrum.

Ἄλκω, inus. unde ἀλάλκω arceo, exertâ vi; ab ἀλκὴ robur.

Ἀλλὰ, Sed; ab ἄλλος alius.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, Lucanica, botulus; ab ἀολλέω acervo, quia boli in eo coacervantur.

Ἀλλάσσω, Muto; ab ἄλλος alius; Est enim aliud facio, quàm fuit.

Ἀλλόκοτος, ου, ὁ, Inusitatus, monstrosus; qu. ἀλλότοκος; ab ἄλλος alius, & τόκος partus; qu. partus alienus.

Ἅλμη, ης, ἡ, Salsugo; ab ἅλς sal.

Ἀλόη, Aloë; ab ἅλς mare, quòd in locis Indiæ maritimis nascatur.

Ἅλς, λὸς, ἡ, Mare; quia semper ἅλλεται, i. e. salit & movetur; vel ab ἀλίζω congrego, quòd mare nihil aliud sit quàm aqua congregata.

Ἄλσος, εος, τὸ, Saltus; ubi stirpes ἅλλονται saliunt, i. e. moventur aut progerminant. Idem Latinis *saltus* à *saliendo*.

Ἅλυσις, εως, ἡ, Catena; ab α priv: & λύω solvo, quòd non facilè solvatur.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Inutilis; ex α priv: & λυσιτελέω, quod componitur à λύω solvo, & τέλος sumptus, ut sit cujus commodum impensæ non respondet.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, Vulpes; ab ἀλῶ decipio, & ὤψ vultus; est enim animal fallax, & vultu decipit.

Ἅλως, ω, ἡ, Area; in qua fruges ἀλίζονται, i. e. congregantur.

Ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Indoctus, ex α priv: & μανθάνω disco.

Ἀμαιμάκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, Qui animo est in prælia prompto; indomitus; ab α epit: pro ἄγαν valdè & μαιμάω cupio; vel ab α priv: & μάχομαι pugno; ut sit inexpugnabilis.

Ἀμάλθεια, ας, ἡ, Capra cœlestis; quæ Jovem lactâsse fertur; à Dorico ἀμὴ una, & ἄλθω augeo, quòd ea una Jovem nutriit.

Ἄμαλλα, ης, ἡ, Manipulus; quasi ἅμ' ἄλλα; ἄλλα enim καὶ ἄλλα ἅμα, i.e. simul capiuntur: vel ab ἅμα & ἀολλίζω, i.e. congrego, colligo.

Ἁμαλὸς, ῦ, ὁ, Mollis, tener; ab ἅπτομαι tango, quòd mollia sine damno tangantur: vel ab α inten: & μῆλον ovis, cujus lana mollis est.

Ἅμαξα, ης, ἡ, Currus; ab ἅμα simul & ἄγω ἄξω duco; quòd multa in curru simul ducuntur, i. e. vehuntur; vel q. ἅμα ἄξονι, i. e. cum axe rotæ, circa quem hæc agitur.

Ἀμάρα, ας, ἡ, Aquæ ductus; ab ἅμα simul & ῥέω fluo; ex quo magna aquarum copia simul exuberat: vel παρὰ τὸ ἄμη αἴρεσθαι, quòd ligone vel rutro fiat.

Ἀμάραντος, ον, ὁ καὶ ἡ, Non marcescens; ab α priv: & μαραίνω marceo.

Ἁμαρτάνω, ήσω, ηκα, Pecco; ab ἅμα simul, & ἄρω apto; non peccant homines nisi apto loco, & tempore opportuno, rebúsque aliis respondentibus; vel ab α priv: & μάρπτω scopum attingo, ut sit à scopo aberrare.

Ἀμαρύσσω, ξω, χα, Splendeo; à μαίρω fulgeo.

Ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, Obscurus; ab α priv: & μαίρω fulgeo; vel ab α priv: & αὔρα aura; ut sit locus nulla aura, nulla luce perstrictus.

Ἄμαχος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, Non litigiosus; ab α pr: & μάχομαι pugno.

Ἀμάω, ήσω, ηκα, Meto; fortè ab ἅμα simul, in metendo multa simul secantur, colliguntur, & colligantur.

Ἀμβλόω, ώσω, Hebeto; item abortivum pario; quod fit ex hebetudine seu debilitate virium. *Eustathius* dúcit ab ἀναβάλλω retundo.

Ἀμβλὺς, έος, ὁ, Obtusus; ab ἀναβάλλω referio vel retundo; quòd cuspis retusa sit obtusa: vel qu. ἄνευ βολῆς ab α priv: & βάλλω ferio; sagittæ enim obtusæ, cum minimâ læsione feriunt feras.

Ἀμβρόσιος, ου, ὁ, Immortalis; ab α priv: & βροτὸς mortalis.

Ἄμβων, ωνος, ὁ, Ambo; locus editus; ab ἀμβαίνω ascendo.

Ἀμείβω, ψω, Commuto, alterno; fortè ab ἅμα simul & λείβω fundo, ut sit quasi quid pro quo refundo.

Ἀμείνων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Melior, fortior; ab α epit: & μένος robur.

Ἀμέλγω, ξω, χα, Mulgeo; ab ἀμέργω; ρ in λ liquescente; vel ab ἀθέλγω, θ in μ converso.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, Imbecillus; ab α priv: & μένος robur; ut sit cui robur deest.

Ἀμήτωρ, ορος, Qui est sine matre; ab α priv: & μήτηρ mater.

Ἀμήχανος, ον, ὁ καὶ ἡ, Cui non est machina, inexpugnabilis; ab α priv: & μηχανὴ machina.

Ἅμιλλα, ης, ἡ, Certamen; ab ἅμα simul & εἰλέω cogo; quòd certatores se mutuò quasi in angustias cogant; vel ab ἅμα & ἴλλος oculus; certatores cautè alter alterum intuentur.

Ἀμὶς, ίδος, ἡ, Matula; sc. in quam urina ἅμα ἀΐσσει, i. e. simul cum impetu influit, vel εἶσι vadit, it.

Ἄμμιγα, Simul; ab ἀνὰ & μιγνύω misceo.

Ἀμνίον, ου, τὸ, Membrana fœtum involvens; quasi αἵμνιον ab αἷμα, i. e. à sanguine, qui in illa membrana continetur.

Ἀμνὸς, οῦ, ὁ, Agnus; ab α priv: & μένος robur, quòd sit animal imbelle; vel ab α priv: & μένος significante iram; quòd ovis sit pecus placida. Quid meruistis oves placidum pecus? *Ovid: Met:* 13.

Ἀμορβὸς, οῦ, ὁ, Obscurus, qu. ἄμορφος informis, quòd rerum in tenebris latitantium formæ non appareant: vel ab ἄμοιρος vacuus & φάος lux, quòd luce careat.

Ἄμοτος, ον, ὁ καὶ ἡ. Insatiabilis; ab α priv: & μοτὸς lineamentum; ut propriè sit, qui lineamentis vulnerariis oppleri non potest.

Ἄμπελος, ου, ἡ, Vitis, vinea; qu. ἔμπελος ab ἐν & πηλὸς vinum, quòd ex uvis, quæ sunt vitium genimina, vinum exprimatur;

exprimatur: vel ab ἀμφὶ circum & πάλλω ago, verso; quòd vinum immodicè sumptùm bibentes circumagat: vel etiam ab ἅμα simul & πάλη lucta, quòd non sine labore, & lucta colitur.

Ἀμπελουργὸς, ου, ὁ, Vinitor; ab ἄμπελος vitis, & ἔργον opus, qui circa vites colendas operam exercet.

Ἄμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, Reticulum muliebre; ab ἀμπέχω circundo.

Ἀμυγδαλέα, ας, ἡ, Amygdalus; Dr. à corticis ἀμυχαῖς, i.e. qu. scarificationibus.

Ἄμυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Humidus; ab ἅμα simul & ὕδωρ aqua: vel ab α epit: & μύρω fluo, quòd loci humidi aquarum scatebris fluunt.

Ἀμύμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, Inculpatus; q. d. ἀμώμων, ab α priv: & Μῶμος, ut sit quem nec Momus possit arguere.

Ἀμύσσω, ξω, χα, Rado unguibus; Etym: ab αἱμάσσω cruento.

Ἀμφαδὸν, Manifestè, apertè; contractum pro ἀναφανδὸν ex ἀναφαίνω manifesto.

Ἀμφαξονέω, ήσω, Exorbito; ab ἀμφὶ utrinque & ἄξων axis; cum ἄξων currûs in utrumque latus vergit.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, Rete; ab ἀμφὶ utrinque & βάλλω jacio; quòd cùm in orbem jacitur, complectitur ingens aquæ spatium, & undique pisces concludit.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι, i.e. subiri; ab ἀμφὶ utrinque & δύω subeo.

Ἀμφὶς, Utrinque, adverbium; ex ἀμφὶ idem.

Ἀμφισβητέω, ήσω,
1. Ambigo, q. in utramque partem eo; ab ἀμφὶς utrinque & βάω eo.
2. Contendo; ab ἀμφὶς, i.e. χωρὶς seorsim & βάω eo; qui enim cum altero contendit, ejus partes relinquit, & χωρὶς βαίνει, seorsim it.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Oceani & Doridis filia, uxor Neptuni; mare; dr. ab ἀμφὶ circum & τρίβω tero, quòd terram

 circum-

circumterat: vel ab ἀμφὶ undiq; & τρέω tremo; quòd in eo navigantes undiquaque terreat: alii ab ἀμφὶ circum & τρίβω tero; alii ab ἀμφὶ & τρέχω curro, quòd terram undique circumfluat; alii etiam à τρίτος tertius, quia aquæ sunt triplices, dulces, salsæ, mixtæ.

Ἀμφιφορεὺς, ῆος, ὁ, Amphora; ab ἀμφὶς utrinque & φέρομαι feror; ut sit vas duas habens ansas, quibus ferri potest.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, Necessitas, fatum; ab ἄγχω cogo, quòd necessitas ad omnia cogat: aliter ab ἀνάσσω regno, quòd necessitas omnibus imperet: aliter ab ἀνάγω impello.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, Arbustum, ramus, vitis; ab ἀνὰ, i. e. ἄνω & δένδρον lignum.

Ἀνάθεμα, τος, τὸ, Quod Deo seponitur & consecratur; ab ἀνατίθεμαι repono, consecro; item homo execrabilis & q. devotus.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, Donum quod Deo ἀνατίθεται, i. e. consecratur.

Ἀναίνομαι, Renuo; ab α priv: & αἰνέω assentior.

Ἀναλίσκω, Absumo, consumo; ab ἀνὰ iterum & ἁλίσκω capio; est enim iterum occupo; & occupatum impendo.

Ἄναξ, κτος, ὁ, Rex, ab ἀνάσσω impero, vel ab ἄνω supra & ἄγω duco, fero; quòd reges supra cæteros omnes sint elati.

Ἀναείτης, ου, ὁ, Piscis ex genere concharum, qui scopulis semper adhærescit; dr. ab α priv: & νηείτης, qui est conchæ natatilis genus, cui in hoc dissimiles sunt ἀναρίται, quòd hi natare non solent, sed scopulis affiguntur.

Ἄναυδος, ου, ὁ, Vocis expers, sine clamore; ab α priv: & αὔω clamo.

Ἀνδάνω,

Ἀνδάνω, ήσω, Placeo, ab ἁδέω idem.

Ἄνδηρον, ου, τὸ,
1. Cacumen; ab ἄνω suprà & δέρη cervix, quæ sit ex partibus superioribus.
2. Ripa; παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν, quòd ripæ sint humidis, i. e. aquis superiores.

Ἀνδράποδον, ου, τὸ, Mancipium; ab ἀνὴρ vir, & ποῦς, οδὸς pes; quòd sub viri (domini scil:) pedibus jaceat & conculcetur.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, Portulaca; quasi ἁδράχνη, quia cum ἁδρᾷ ἄχνῃ i. e. multa q. cum lanugine pullulet.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, Statua, propriè ἀνδρὸς, i. e. viri; à quo & nomen accepit.

Ἄνεμος, ου, ὁ, Ventus; ab ἄημι flo.

Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, Fratris aut sororis filius; fortè ab ἀνάπτω annecto; quòd affinitate sit annexus: vel etiam ab ἐψία colloquium, quia ἀνεψιοὶ familiares esse solent.

Ἄνεως, ω, Silens, mutus; ab α priv: & ἄνω clamo; ut sit, qui nec clamare nec loqui potest.

Ἄνηθον, ου, τὸ, Anethum; ab ἄνω sursùm & θεῖν currere, quòd sursùm ascendat dum crescit.

Ἀνὴρ, ἀνέρος vel ἀνδρὸς, ὁ, Vir; ab ἄνω suprà & αἴρομαι elevor; quòd staturæ altioris esse solet quàm fœmina; vel quòd viri fœminis dignitate præferantur: vel etiam ab ἀνύω perficio, quòd virorum sit, res magnificas præstare.

Ἄνθος, εος, τὸ, Flos; ab ἄνω sursùm & θέω curro, quòd sursùm ascendat & in altum progerminet.

Ἄνθραξ, ακος, ὁ, Carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, Pruna; ab ἄνθραξ carbo.

Ἀνθρήνη, ης, ἡ, Crabro; ab ἀνθορεῖν i.e. cum impetu prosilire; quia audactèr prosilit in animantes.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Homo, qu. ἄνω τρέπων ὦπα, i. e. sursùm tollens vultum; vel ab ἄνω sursùm & ἀθρέω video; vel etiam quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, i.e. considerans

siderans quæ vidit, quod animalia cætera non faciunt.

Ἀνία, ας, ἡ, Tristitia; ab α priv: & ἰάομαι sano, ut sit dolor magnus & ferè insanabilis.

Ἄνισον, ου, τὸ, Anisum; an quòd flatum ἀνίησιν, i. e. laxat? aut quia habet folia ἄνισα, i. e. inæqualia?

Ἄνομος, ου, ὁ, Sceleratus; ex α priv: & νόμος lex, qui legibus nullis obtemperat.

Ἀνόσιος, ου, ὁ, Nefarius; ex α priv. & ὅσιος sanctus.

Ἀνταναπληρόω, Vicissim expleo; ex ἀντὶ, i. e. pro, vel vicissim, ἀνὰ iterum, & πληρῶ impleo; quasi dicas, vicissim rursùm impleo.

Ἀντέχομαι, Adhæreo; ex ἀντὶ coram & ἔχω habeo.

Ἀντίδικος, ου, ὁ, Adversarius; ex ἀντὶ contra & δίκη justitia, jus.

Ἀντιπέραν, Oppositâ ripâ; ex ἀντὶ contra & πέραν ultra.

Ἄντρον, ου, τὸ, Antrum; ab ἀνὰ & τράω perforo; locus cavus & qu. perforatus.

Ἄντυξ, υγος, ἡ, Ambitus & circumferentia; propriè currûs. An ab ἄνω sursùm & τεύχω fabricor, quòd sit structura elevata? aut ab ἀνὰ & ἴτυς; certè hoc est rotæ circumferentia. *Martin:*

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Non subditus; ex α priv: & ὑπὸ subter & τάσσομαι collocor.

Ἄνω, Sursùm, ab ἀνὰ.

Ἀνώγεον, ου, τὸ, Cœnaculum; ab ἄνω sursùm & γέα terra, quòd cœnacula ut plurimùm sint in domûs parte superiore.

Ἀνώγω, ξω, χα, Jubeo; ab ἄνω ἄγω; vel ab ἀνοίγω, aperio; ut sit, viam aperio ad agendum.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Inopinatus; ab α priv: & οἴω opinor.

Ἀξίνη, ης, ἡ, Ascia, securis; ab ἄγω frango.

Ἄξιος, ου, ὁ, Dignus; ab ἄγω æstimo, dignitas enim uniuscujusque est secundùm quam habet apud homines æstimationem.

Ἄξων,

Ἄξων, ονος, ὁ, Axis, ab ἄγω ago; circa axim rota agitur.

Ἀολλὴς, έος, ὁ, ἡ, Confertus; ab α congr: & εἰλέω volvo; aliter ab ὅλος totus.

Ἄορ, ορος, τὸ, Ensis; ab ἀείρω suspendo; quòd ad latus suspenditur.

Ἀόρατος, ον, ὁ καὶ ἡ, Invisibilis; ex α priv: & ὁρατὸς visibilis; quod ab ὁράω video.

Ἀορτὴ, ῆς, ἡ, Arteria magna per quam aër commeat, ab ἀὴρ aër.

Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, Lorum, quo ensis appenditur; ab ἀείρω vel ἀρτάω suspendo.

Ἁπαλὸς, ῦ, ὁ, Tener; ab ἅπτομαι, tango, ut sit quod sine damno tangi potest.

Ἅπαξ, Semel; ab ἅμα παύειν, quòd ab opere semel tantùm faciendo, ubi factum fuerit, statim cessemus: vel qu. ἅμα πᾶς, quod semel fit, & totum simul.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, Supellex, qua se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. proficiscentes.

Ἅπας, Omnis; ab α congr: & πᾶς omnis; ut significet omnis simul.

Ἀπατάω, ήσω, Seduco, propriè à via; ab α priv: & πάτος via: vel qu ἀπάγω τῦ πάτου à via deduco: vel ab α priv: & πατέω ambulo, non rectè incedo.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, Qui est sine patre; ab α priv: & πατὴρ pater.

Ἀπειλέω, ήσω, Minitor; ab ἀπέλλω arceo; finis minatum est à proposito arcere.

Ἀπειρέσιος, ου, Infinitus; ab α priv: & πεῖρας finis; ut sit, quod fine careat.

Ἄπειρος, ον, ὁ καὶ ἡ, Inexpertus; ab α priv: & πεῖρα experientia.

Ἀπέλεθρος, ὁ, ἡ, Immensus; ab α & πλέθρον jugerum; ut sit, quod nullis spatiis comprehendi possit aut mensurari.

Ἕλκος, ου, ὁ, Ulcus, quod cutim divellit; ergo esto ab α priv: & πελάζω, appropinquo; vel ab ἀπέλω pro ἀφέλω,

λω, aufero; aut ab ἀπολύω solvo, quòd cutim solvat; vel quòd carnem ἀπόλλυσι, i. e. perdit putredine.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Sævus; ab ἀπὸ, & ἀλέγω curo; quia nihil curat, modò iræ suæ pareat.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, Ventus subsolanus; ab ἀπὸ & ἥλιος sol; quòd ab exortu solis spiret.

Ἀπήνη, ης, ἡ, Rheda; per eam solemus ἀπιέναι, i. e. abire; est enim viatorium curriculum.

Ἀπηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Crudelis; ab ἀπὸ & ἡνία frænum; ut sit vir crudelitatis effrenatæ; vel ab ἀπὸ & αἰνέω laudo; quòd viri crudeles sint procul à laude; vel etiam ab α priv: & ἐνηὴς mitis; quòd viri crudeles longè absint à mansuetudine.

Ἄπιος, ου, ὁ, Longinquus: ab ἀπὸ remotionis vocula.

Ἄπλετος, ον, Non impleri potens, grande, immensum; ab α priv: & πλήθω impleo.

Ἀπόδημος, ον, ὁ καὶ ἡ, Peregrè agens; ab ἀπὸ ab & δῆμος populus, qui à popularibus suis abest.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, Expectatio cum desiderio; ab ἀπὸ & κάρα caput & δοκέω observo; ut sit q. exerto capite observo & expecto.

Ἄπορος, ον, ὁ καὶ ἡ, Non habens πόρον i. e. transitum, dubius, inops.

Ἄπος, εος, τὸ, Altitudo; ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποφώλιος, ον, Irritus, vanus, stultus; ab ἀπὸ & φωλεὸς ludus literarius, ut ἀπαίδευτον i. e. indoctum significet.

Ἀπρὶξ, Tenaciter; ut velut serrâ desecari nequeat; ab α priv: & πρίω seco.

Ἄπτην, ῆνος, ὁ, ἡ, Implumis; ab α priv: & πέτομαι volo.

Ἀπφὺς, ὁ, Pater; ab ἀποφύω enasci facio, quòd ab eo liberi enascantur & originem trahant.

Ἀπώτερος, ου, Remotior, ἀπώτατος remotissimus; ab ἀπὸ procul.

Ἀρα,

Ἄῤῥα, An, utrum; ab ἔρομαι interrogo.

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, Preces, diræ; ab Hebræo ארר maledixit.

Ἄραβος, ου, ὁ, Strepitus armorum; ab ἀράσσω pulso, quòd arma pulsata sonum edant, significat etiam stridorem dentium.

Ἄραδος, ου, ὁ, Cordis pulsus post vehemens exercitium; ab ἀράσσω pulso.

Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, Venter & intestina; ubi est multa ἀραιότης, hoc est, laxitas spongiosa; hinc μεσαράιον est μεσεντέριον.

Ἀραιὸς, ῦ, ὁ, Rarus, fungosus, imbecillis; ab ἀρύω haurio, ut sit exhaustus.

Ἀράχνης, ου, ὁ, Araneus; παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν, quòd tenues & subtiles habeat pedes.

Ἄρβηλος, ου, ὁ, Scalprum, culter sutorius; ab ἀρβύλη calceus.

Ἀρβύλη, ης, ἡ, Calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum; an ab ἄρειν πηλῷ quòd conveniat luto?

Ἀργᾶς, ἀργῆς, & ἄργας, ἄργης, serpens; aut certè serpentis species; ab ἀργὸς malus; quòd serpentum genus hominibus sit malignum.

Ἄργιλος, ου, ἡ, Argilla, terra alba & pura; ab ἀργὸς candidus.

Ἀργὸς, ῦ, ὁ, Albus; puto ab ἀργὸς otiosus; quòd viri inertes, qui pigri domi desident, sint ut plurimùm coloris albi.

(Ἀργὸς pro ἀεργὸς) Otiosus; ab α priv: & ἔργον opus; ut sit, qui nullo opere est occupatus.

Ἄργυρος, ου, ὁ, Argentum, ab ἀργὸς, albus; quòd argentum sit ejus coloris.

Ἄργυφος, ου, ὁ, ἡ, Albâ texturâ constans; ab ἀργὸς albus & ὑφὴ textura.

Ἄρδα, ας, ἡ, Inquinamentum; dr. quia solet αἴρεσθαι, i.e. ab oculis summoveri.

Ἄρδην, Altè, funditùs; ab αἴρω tollo.

Ἄρδις

Ἄρδις, ιος, ἡ, Cuſpis teli ; dr. ab ἄρδω irrigo, humecto ; quòd telorum cuſpides ſoleant ſanguine effuſo qu. irrigari.

Ἄρδω, σω, Irrigo ; quaſi ἔραν δύω, i. e. terram humecto.

Ἀρειά, ᾶς, ἡ, Mina ; ab ἀρὰ maledictio, quia maledictionis denunciationes ſint minæ.

Ἀρείων, ἀρείοτερος, Melior, ἄριστος optimus ; ab ἄρω apto ; ut ſit congruentior, convenientior ; bonum enim eſt quod alicui convenit : aliter ab ἄρης Mars, ut ſit, marte ſeu bello melior, fortior.

Ἀρέσκω, έσω, Placo, placeo; ab ἄρω, congruo ; placent enim quæ congruunt.

Ἀρετή, ῆς, ἡ, Virtus ; ab ἀρέσκω placeo ; placere enim virtus debet : aliter ab ἄρης Mars;ut ſit bellica virtus : vel ab αἴρω tollo, quòd mentem ad res arduas attollat : vel ab αἱρέομαι eligo ; quòd ſit res eligenda : vel qu. ἐρατή amabilis.

Ἀρήγω, ξω, χα, Auxilior, propriè in bello ; ab ἄρης, Mars ; malo ab ἄρω apto. *Martin:*

Ἄρης, εος, ὁ, Mars, prælium ; ab αἴρω tollo, quòd homines, civitates &c. tollat : vel ab ἄῤῥην mas, ſtrenuus, quòd viri tantùm, iique ſtrenui, ad prælia gerenda ſint idonei : vel etiam ab ἀράσσω pulſo, quòd bellum omnia concutiat & populetur. Suidas dici vult ab α priv: & ῥῶ loquor ; ὅτι ἐν πολέμῳ ἐ λόγων ἀλλ' ἔργων χρεία, i.e. quòd in bello non verbis, ſed factis opus.

Ἄρθρον, ε, τὸ, Artus, articulus ; ab ἄρω apto ; quòd articulis membra humani corporis inter ſe uniantur & coaptentur.

Ἀεί, Valdè ; ducamus ab αἴρω attollo ; *valdè* elationem notat.

Ἀριθμὸς, ε, ὁ, Numerus ; ab ἄρω apto ; ſunt enim numeri nihil aliud, quàm aptæ & junctæ unitates ; vel ab ἀεὶ

valdè

valdè & τέμνω ſcindo; numerus enim eſt aliquid diſcretum.

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, Siniſter; ab ἄριστος optimus; q. d. fauſti ominis; fortè ex gentilium opinione de auſpiciis ſiniſtris.

Ἄριστον, ου, τὸ, Prandium; quaſi ἀόριστον indefinitum; quòd tempus ei non eſſet definitum: al. ab ἄρης Mars; quòd daretur proficiſcentibus ad bellum: al. ab ἀρὰ preces, quòd Deos priùs precarentur, quàm pranderent: ducam verò ab ἦρι mane, quòd ante tempus pomeridianum ſumeretur.

Ἄρκευθος, ου, ἡ, Juniperus; παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν καὶ θεῖν, i. e. quòd maledictionem arceat; vel ab ἀρκέω propulſo, & αὐθὺ ſtatim; quòd ejus odorem omnia reptilia averſentur & ſtatim fugiant.

Ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ, Urſus, urſa; ab ἀρκέω ſufficio; quòd urſus ſibi hyeme ſufficiat, ſine congeſto cibo; vel ab ἐράω amo, & κοίτη lectus, quòd per totam hyemem amet in ſpelunca latitare, ſitque libidinoſus; vel etiam ab ἀρι valdè & κότος ira; eſt enim ſæva & cædis avida bellua.

Ἀρκτοῦρος, ου, Arcturus; ſtella poſt ἄρκτου οὐρὰν, i. e. urſi caudam; unde & nomen accepit.

Ἄρκυς, υος, ἡ, Rete; ab ἀρκέω ſufficio; quòd piſcibus avibúſque capiendis ſufficiat: aliter ab ἄρκτος urſus, qui eo capitur.

Ἅρμα, ατος, τὸ, Currus; ab αἴρω fero; fit enim ad ferendum.

Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, Cibus; ab ἄρω apto, & μέλος membrum; quòd cibus ad humani corporis membra alenda & roboranda ſit idoneus.

Ἁρμένιος, ἁρμένιον, 1. Velum navi congruum. 2. Inſtrumentum opifici idoneum; utrumque ab ἄρω apto.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, Pellis agni; ab ἀρς ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνέομαι, Recuſo, nego, ab αἴρω tollo.

Ἄρνυμαι,

*Αἴνυμαι, Capio, consequor; ab αἴρειν auferre.

Ἀρνευτὴς, ῆρος, ὁ, Urinator; ab ἄρς ἀρνὸς agnus; quod enim agni faciunt in terra, id urinatores in aqua; agni enim subsultant, posterioribus pedibus elatis caput terræ impingentes.

Ἀρόω, ώσω, Aro; ab ἔρα, terra; ea enim aratur.

Ἁρπάζω, σω, Rapio; ex ἁρπάω idem significante.

Ἁρπάω, ήσω, Rapio; ab ἅρπη falx; ut sit propriè falce abripere.

Ἀρπεδὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, Solo æqualis, puto, quia ἄρει πέδῳ solo congruit.

Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, Funiculus; propriè, factus ad aliquid abripiendum; ergo ab ἁρπῶ rapio.

Ἄρπεζα, ης, ἡ, Imum montis; qu. ὄρπεζα tanquam ὄρους πέζα, montis pes.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia; rapax avis; ex ἁρπῶ rapio.

Ἅρπις, ὁ, Amor; ab ἅρπη falx; quia amor acutus & quasi falcatus ad resecanda impedimenta, quæ à rei amatæ possessione arcent & submovent; aut, quia animos ἁρπᾷ, i. e. rapit.

Ἄῤῥην, vel ἄρσην, ὁ, ἡ, Mas vel masculus; ab αἴρω, attollo; quòd viri supra fœminas eleventur.

Ἀῤῥωθὸς, ὃ, ὁ, Auxiliator; ab α epit: & ῥώω roboro, ut sit, qui alicui robur addit.

Ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, Agnus; an ab ἄρσις elevatio? quòd saltitare soleat elevatis posterioribus pedibus: aut ab ἔρα terra, quia saltantes cernuant. *Eustathius* ducit ab ἀρὰ preces; quòd in votis faciendis & precibus agni sacrificarentur; vel ab α priv: & ῥαίω corrumpo, qui nondum corruptus est libidine.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, Qui concumbit cum masculis; ex ἄρσεν mas & κοίτη cubile.

Ἄρταμος, ου, ὁ, Lanius, coquus; παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν, quòd lanii coquíque soleant boves & istiusmodi animalia membratim, & in partes integrales dissecare.

Ἀρτάω

Ἀρτάω, ήσω, Suspendo, appendo; ab αἴρω attollo.

Ἀρτεμὴς, έος, ὁ, ἡ, Integer, incolumis; ab ἄρτιος perfectus.

Ἀρτέμων, ονος, ὁ, Velum quoddam navis; ab ἀρτάω suspendo; quia suspenditur incerta venti temperie.

Ἀρτέομαι, Apparo, paro; ab ἄρω apto.

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, Diana; dicta quòd ἀέρα τέμνει aërem scindit cursu suo, ut lunam significet; vel qu. ἀρτεμὴς sana, incorrupta virgo, & sanitatis author putata.

Ἀρτηρία, ας, ἡ, Arteria, spiritûs semita seu receptaculum; παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν, quòd spiritus intra se conservet.

Ἄρτι, Modò, nuper, perfecto jam tempore; ex ἄρτιος perfectus.

Ἄρτιος, ου, ὁ, Perfectus; ab ἄρω apto.

Ἄρτος, ου, ὁ, Panis; dictus quia crebrò αἴρεται, i. e. sumitur, seu editur; vel ab ἄρω apto, quòd sit humano corpori congruus.

Ἀρτύω (& ἀρτύνω, interjecto ν) σω, κα, apparo, instruo, condio; ab ἄρω, apto.

Ἀρύω & ἀρύτω, ύσω, κα, Haurio, ex profundo traho; ex αἴρω attollo.

Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, Principium, principatus; ab ἄρχω incipio, impero.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, Architectus; faber primarius; ab ἄρχων princeps & τέκτων faber.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, Architriclinus; ab ἄρχων præfectus, & τρικλίνιον triclinium, locus tribus lectis constratus ad discumbendum.

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ, Auxiliator; ab ἀρήγω auxilior.

Ἄρωμα, ατος, τὸ { 1. Aroma, odoramentum; ab ἀει valdè & ὄζω, oleo, quòd sit admodùm fragrans. 2. Aratrum, ab ἀρόω aro. }

Ἀσάμινθος, ου, ἡ, Soleum balneatorium, pelvis: ab ἄσις sordes & μινύθω minuo, quòd in his sordes minui solent & abluì.

Ἄσαρον,

Ἄσαρον, ου, τὸ, Nardus sylvestris; limosa humo gaudet, & sub corylis nasci amat; dici potest quasi ἄσῃ ἄρον limo aptum.

Ἀσβόλη, ης, & ἀσβόλος, ου, ἡ, Fuligo; ab ἄσις sordes & βάλλω jacio, quòd sordes spargat, res propè sitas contaminet.

Ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἡ, Petulans, lascivus; quasi ἀσελαγὴς per syncopen ab α priv: & σελαγεῖν splendere; quòd in istiusmodi hominibus omnis rectæ rationis lux sit extincta.

Ἄση, ης, ἡ, Fastidium; ab ἄδω saturo.

Ἆσθμα, ατος, τὸ, Anhelatio; ab ἄω spiro.

Ἄσημος, ον, Non signatus; ab α priv: & σῆμα signum.

Ἄσις, ιος, ἡ, Limus; propriè aridus; ab ἄζω sicco.

Ἆσις, ιος, ἡ, Cantio; ab ᾄδω cano.

Ἀσκάλαφος, ου, ὁ, Avis nomen; dictæ quòd sit ἄσκληρος ἁφῇ dura tactu. *Eusthatius* qu. ἀκαλὸς ἁφῇ.

Ἀσκηθὴς, ἀσκεθὴς, ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Incolumis, illæsus; duci possit ab α epit: & σκεθρὸς *Hesyc:* ἀσκεθὴς ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας quasi velit dici ab ἔθει τοῦ ἀσκεῖν, h.e. consuetudine exercendi.

Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, Uter, utris; ab α epit: & σχῶ contineo; quòd vinum &c. contineat.

Ἀσκώλια, τὰ, Festum Athenis; dictum quòd in eo super ἀσκοὺς, i. e. utres saltabant: quod est ἀσκωλιάζειν.

Ἄσμενος, ου, ὁ, Gaudens, libens; qu. ἥσμενος ab ἥδω delecto.

Ἄσοφος, ον, Insipiens; ab α priv: & σοφὸς sapiens.

Ἀσπάζομαι, Saluto, amplector; ex α quod est ἅμα simul & σπάω traho, quòd salutandum attrahimus, in ejus collum ruimus, eúmque amplexamur.

Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, Aspalathus, frutex quidam surculosus, i. e. spinis horrens; ab α priv: & σπάω traho; nam difficultèr evellitur ex iis, in quæ impingit.

Ἀσπαλιεὺς, ῆος, ὁ, Piscator, ἀσπαλος piscis; à σπάω traho & ἅλς mare

mare & λίνον linum; quia piſcator trahit, piſcis trahitur ex mari retibus ex lino factis.

Ἀσπάραγος, ου, ὁ, Germen recens plantæ; puto, quia nondum σφαραγεῖ, i. e. ſonat; vel nondum σπείρει, i. e. ſementat.

Ἄσπιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Immaculatus; ab α privat: & σπῖλος macula.

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ,
1. Clypeus rotundus; qui non eſt extenſus; ab α priv: & σπίζω extendo.
2. Beſtia quædam; dicta ab α epit: & σπίζω extendo; ob longitudinem corporis, vel intenſum & acutum ſibilum.

Ἄσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, Implacabilis; ab α priv: & σπονδὴ fœdus; qui vult nullo fœdere conſociari & uniri.

Ἀστακὸς, οῦ, ὁ, Aſtacus, cancri genus; ab α epit: & στάζω ſtillo; quòd ei forcipes ſint multis guttis plenæ.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, Stella; ab αὔω, ſplendeo; quòd ſtellæ ſint corpora luminoſa: aliter à στηρίζω figo; quia in cœlo ſtellæ στηρίζονται: vel quòd ſit ἄστατος, ab α priv: & ἵστημι ſto, quòd ſtellæ ſint in perpetuo motu.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Inſtabilis; ex α priv: & στηρικτὸς confirmatus, quod à στηρίζω firmo.

Ἀστράβη, ης, ἡ, Stella, ephippium ligneum; ab α priv: & στρέφω verto, quòd ligetur, ut ſit immotum. Potiùs velim à στορέω ſterno & βάω eo, quòd ephippiis equis inſtratis eos aſcendimus, & ire cogimus.

Ἀστραβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Non detortus; ab α priv: & στρέφομαι vertor.

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, Vertebra, talus: ab α priv: & στρέφω verto, quòd non vertatur, ſed vertendi ergô factus ſit.

Ἀστράπτω, ψω, φα, Fulguro, qu. ἀστέρας ἰάπτω, i.e. ſidera emitto.

Ἄστυ, εος, τὸ, Urbs; ab ἄνω ſurſùm & στάω ſto; quòd plerumq; in loco editiore ſitæ ſunt urbes.

D Ἀσύμφωνος,

'Ασύμφωνος, ον, Discors; ab α priv: & σύμφωνος concors, quod à σὺν & φωνὴ vox.

'Ασύνετος, ον, Insipiens; ex α priv: & συνετὸς intelligens.

'Ασύφηλος, ον, Insipiens, indecorus; ab α priv: & σοφὸς sapiens.

'Ασφαλτος, ου, ἡ, Bitumen; ab α priv: & σφάλλω everto; quoniam firmat structuram, adeò ut non facilè subvertatur.

'Ασφάλαξ & ἀσπάλαξ talpa; à σπάω traho; terram enim ἀποσπᾷ abstrahit & foramina eruit.

'Ασχάλλω (quod & ἀσχαλάω) Mœreo; ab ἄχος mœror.

'Ασχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Indecorus; ab α & σχῆμα habitus, ut sit habitu indecens.

'Αταλὸς, ῦ, ὁ, Tener, juvenilis; ab α priv: & ταλάω tolero, ut sit, qui nondum potens ferre multa.

'Ατειρον, ου, τὸ, Ferrum in modiolo rotæ; ab α priv: & τείρω tero; quòd sit durum nec facilè teratur.

'Ατάσθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Damnorum magnorum auctor, perniciosus; qu. ἄταις θάλλων, i. e. aliorum damnis & injuriis florescens.

'Ατάω, ήσω, Lædo, noceo: ab ἆ lamentantium sono.

'Ατέκμαρτος, ον, Qui nulla conjectura deprehendi potest; ab α priv: & τέκμαρ indicium.

'Ατεκνος, ον, Sine liberis; ab α priv: & τέκνον proles.

'Ατέμβω, Spolio, privo; ab ἄτη damnum & ἐμβαίνω activè sumpto pro ἐμβιβάζω, i. e. aliquem in damnum adduco: vel ab α pro ἀπὸ & τέμνω scindo, ut sit, aliquid alicui auferre & qu. abscindere, mutato ν in β.

'Ατενίζω, Fixis oculis intueor; ab α epit: & τείνω τινῶ tendo; ut sit, oculos in aliquem intendo.

'Ατερ, Sine, citra, cum genitivo; ab α priv:

'Ατεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Durus, inexorabilis; ab α priv: & τεράμων quod à τέρην tener: vel ab α priv: & τείρω tero, ut sit id, quod nullo modo contritum esse possit.

'Ατεχνὴς,

'Ατεχνὴς, ὲς, Qui est sine τέχνη, i. e. fraude.

"Ατη, ης, ἡ, Damnum; ab ἀτάω lædo: vel ab α priv: & τῶ capio; ut sit ἣν ἐδεὶς θέλει λαβεῖν, id quod nemo velit capere.

'Ατημελὴς, ὁ καὶ ἡ, Negligens; ab α priv: & τημελὴς diligens.

'Ατίζω, Inhonoro; ab α priv: & τίω honoro, πλεονασμῷ τῶ ζ, Etym:

'Ατιμαγέλας, ὁ, Qui spernit gregem, se abgregat: ab ἀτιμᾷν ἀγέλην.

'Ατιτάλλω, Alo, nutrio; ex ἀτάλλω, per reduplicationem; quod ab ἀταλὸς tener; ut significet aliquem ab usque teneris alere & educare.

"Ατμενος, ου, ὁ, & ἀτμὴν, Famulus; qu. ἀτίμην ab α priv: & τιμὴ honor; servi enim apud dominos suos sunt inhonori: vel ab α epit: & τέμνω scindo, quòd servi à dominis suis cædi solent & flagellis qu. scindi: vel qu. ἄτερ μένες sine robore, nimia enim servitus vires debilitat.

'Ατμὶς, ίδος, ἡ, Vapor; ab ἀτμὸς, ȣ, ὁ, flatus, vapor, halitus; ab ἄω spiro per epenthesin τῶ τ.

"Ατομοι, ων, Atomi, minuta quædam corpuscula insectilia; ab α priv: & τόμος sectio, quod à τέμνω scindo.

"Ατοπος, ον, Absurdus; ab α priv: & τόπος locus; quod in apto loco aut tempore non fit aut dicitur.

"Ατρακτος, ȣ, ὁ ἡ, Fusus, radius ad colum; quia ἀεὶ ταράττεται semper turbatur, i. e. circumagitur.

'Ατραπὸς, ȣ, ἡ, Via trita; possit esse ab α priv: & τρέπομαι vertor; quia ab ea quis non facilè avertitur in errorem: potiùs ab α epit: & τραπέω calco, quòd sit via multùm calcata.

'Ατράφαξις, εως, ἡ, Atriplex; dici volunt παρὰ τὸ ἀθρόως αὔξειν, quòd celeritèr crescat; nam die octavo à satu prodit: malim, ab α epit: & τροφὴν αὔξειν, quòd nutritionem multùm juvet: vel quia ἀθρόως φά-

γεῖ), hoc eſt, abundè & paſſim comeditur.

Ἀτρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, Verus; ab α priv: & τρέμω tremo, quod à τρέω timeo; quòd veraces intrepidi eſſe poſſunt & debent.

Ἀτρύγετος, ον, Infructuoſus; ab α priv: & τρύγη fruges.

Ἄττα, Pater, vox obſervantiæ erga ſenes, ab ἔτη τίω honoro annos.

Ἀτταγὴν, ῆνος, ὁ, & Atticè ἀττάγας vel ἀτταγᾶς, avis dorſo picto; dicta à voce ſuâ, ut vult Ælianus; ſed quia eſt fœcunda, dici poſſit ab ἅδην abundè & γονὴ genitura.

Ἀττανίτης, ου, ὁ, Placentæ genus in ſartagine frictæ; ab ἄττανον ſartago.

Ἀτταταῖ, Atat, interjectio dolentis; ab ἄτη damnum.

Ἄττω, Proſilio, ſubſulto; ex ἀΐσσω cum impetu feror; pro quo ᾄσσω & inde ᾄττω.

Ἀτύζω, ξω, χα, Terreo, perturbo; ab ἀτύω turbo, Etym: vel ab ἄτη damnum.

Αὖ, Rurſùm, retrò; ab αὖθις rurſùm, per apocopen.

Αὐγάζω, Irradio; ab αὐγὴ ſplendor; vel ab αὔω ſplendeo.

Αὐγὴ, ῆς, ἡ, Splendor, lux, diluculum; ab αὔω ſplendeo: vel ab αὖ re, vel retrò, & ἄγω pello, quòd radii ſolares in terram ſparſi repercutiantur; quare duci poteſt etiam ab αὖ rurſùm & γῆ terra: vel ab αὔω ſplendeo & ἄγω duco, quòd per lucem ducimur.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, Vox, oratio; ab αὔω clamo.

Αὐθαίρετος, ον, Voluntarius; ab αὐτὸς ipſe & αἱρέομαι eligo; ut ſit, quod quis ſuapte ſponte eligit aut facit.

Αὐθέντης, ου, ὁ,
1. Qui eſt ſui juris; q. ab αὐτὸς ipſe & εἷς, ἕντος mittens, qui ſeipſum ad negotia mittit.
2. Qui ſibi manus violentas infert; ab αὐτὸς ipſe, & ἕνω pro φένω occido: vel quòd ſit qui ſeipſum occidit ἑαυτοῦ ἔντεσι, i. e. armis propriis.

Αὖθις,

Αὖθις, Rursus, retrò; αὐτὸ, i. e. idem faciendo.

Αὐλαία, ας, ἡ, Aulæum, cortina; ab αὐλὴ aula; ubi ejus usus.

Αὖλαξ, ακος, ἡ, Sulcus; ab ὄλκος; quòd ab ἕλκω traho; sulcus enim fit aratri tractione.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, Atrium; παρὰ τὸ ἄω vel ἄημι flo, spiro; quòd sit locus perflabilis; vel ab αὔω splendeo, quòd sit locus apricus soli expositus; vel ab α epit: & λάω video; quòd in locis apertis res sint conspicuæ.

Αὐλὸς, ῦ, ὁ, Tibia; ab αὔω flo.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, Locus longus, angustus & cavus, ut αὖλος tibia.

Αὐξάνω, Augeo, incrementum do; ab αὔξω idem.

Αὖρα vel αὔρα, ας, ἡ, Aura, ventus lenior; ab αὔω splendeo: vel ab ἄω spiro & ῥέω, quòd ventus sit spiritus, & fluxus aëris. Etym: ducit ab ἀὴρ aër.

Αὔριον, Cras; ab αὔω, luceo; est lux sequentis diei.

Αὐστηρὸς, ῦ, ὁ, Austerus; ab αὔω exsicco; austeritas est ab aliqua siccitate.

Αὐτὰρ, Autem, sed, cæterùm; qu. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκης, εο, ὁ καὶ ἡ, Contentus, sibi sufficiens; ab αὐτὸς ipse & ἀρκέω sufficio.

Αὖτε, Rursus, vicissim, posthac, quasi αὐτὸ iterando.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, Clamor, & hinc Bellum; ab ἀΰω resoluto ex αὔω clamo.

Ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, Halitus, vapor; ab αὔω sicco; vapores enim proveniunt à calida & exsiccante causa.

Αὐτόματο, ου, ὁ καὶ ἡ, Spontaneus; ab αὐτὸ & μάτlu temerè; propriè quod ipsum à se temerè sine consilio venit: vel ab αὐτὸς ipse & μάω desidero; ut sit, qui suapte sponte aliquid agat aut agere desiderat.

Αὐτὸς, ῦ, ὁ, Ipse; ab ἔτο.

Αὐχέω, ήσω, ηκα, Glorior; ab αὐχlù cervix; quòd gloriantes

cervices erigant & caput attollant.

Αὐχὴν, ένος, ὁ, Cervix; ab αὐχμὸς ſiccitas; quia cervix oſſea & ſicca.

Αὐχμηρὸς, ȣ, ὁ, Obſcurus; ab αὐχμὸς ſqualor.

Αὐχμὸς, ȣ, ὁ, Siccitas ex vehementi æſtu; ab αὔω ſicco, pleonaſmo literæ χ.

Αὔω, Sicco; ab ἄω ſpiro; quòd ventus ſpiramine ſuo res exiccet.

Ἄφαρ, Statìm, continuò; ab ἁφὴ tactus, qu. ipſo tactu; aut ab ἀφαιρῶ, quaſi auferendo moram: meliùs puto ab ἁ ſimul & φάω dico, ut ſit ἐμματέως ἅμα τῷ ἔπει, dicto citiùs: vel ab ἅπτομαι tango, ut ſit ταχέως ἅμα τῷ ἅψαϛ.

Ἀφαυρὸς, ȣ, ὁ, Imbecillis, debilis; ducatur ab ἀφαιρέω aufero, ut ſit cui vires auferuntur: vel ab α epit: & φαῦρος vilis; imbecilles enim ut viles deſpicatui habentur.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, Latrina; ex ἀπὸ & ἕδρα ſedes, à ſeorſim ſedendo.

Ἀφειδία, ας, ἡ, Crudelitas; ab α priv: & φείδομαι parco.

Ἀφελὴς, έος, ὁ ἡ, Simplex, tenuis, integer; ab ἀφελεῖν auferre; ſimplex eſt à quo aliena ablata: vel qu. ἀφ᾽ ȣ ἕλῃς à quo vel invito capias, quæ ſunt ejus bona.

Ἄφενος, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, Divitiæ; reditus propriè unius anni; ἀφ᾽ ἑνὸς ἔνȣ, i. e. ab anno uno.

Ἄφλαϛον, ȣ, τὸ, Summa pars puppis; ab α priv: & φλᾶϛ contundi, quòd non facilè contundatur.

Ἄφνω, Ex improviſo; ex α priv: & φαίνω appareo, ut ſit, cujus ne quidem veſtigium hactenùs apparuit.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, Occaſio; ab ἀπὸ & ὁρμὴ impetus; ab occaſione eſt impetus in rem.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus; ab ἀφρὸς ſpuma, ex qua dicitur genita.

Ἀφρὸς, ȣ, ὁ, Spuma; ab ἄφαρ ſubitò; quia ſubitò fit & deſit: vel

vel q. ἀφαρὸς ab ἄφαρ ſtatim, quòd æſtuante pelago continuò naſcitur : vel ab α epit: & φέρω fero ; ſpuma ſtatim ad littus φέρεται.

Ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Demens ; ab α priv: & φρὴν mens.

Ἀφύη, ης, ἡ, Piſcis, qui ex ἀφρῷ naſcitur : vel qu: ἀφυὴς non natus, i. e. ex ſemine, ſicut animalia cætera.

Ἀφύω, ύσω, κτλ, Haurio, hauriendo promo ; poſſis ducere ab ἀπὸ & ὕω pluo.

Ἄφωνος, ον, ὁ καὶ ἡ, Mutus ; ab α priv: & φωνὴ vox.

Ἀχάτης, ου, ὁ, Gemma quædam ; ab Achate Siciliæ fluvio, unde petitur.

Ἀχειροποίητος, ον, Manibus non factus ; ab α priv: & χεὶρ manus & ποιέω facio.

Ἄχερδος, ου, ὁ, Spina quædam ; qu. ἄχερος ab α priv: & χεὶρ manus ; quòd non ſit tractabilis manu.

Ἀχέρων, ωνος, ὁ, Acheron, fluvius inferni ; dictus quòd ſit ἄχεος ῥοῦς, i. e. doloris fluvius ; alitèr ab α priv: & χαίρω gaudeo.

Ἀχερωὶς, ίδος, ἡ, Populus alba ; ab ἀχέρων, quòd *Hercules* ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχὴν, Pauper ; ex α priv: & ἔχω habeo ; quòd nihil habeat : vel quòd hiſcere & loqui non audeat, ex α priv: & χαίνω hiſco.

Ἄχθος, εος, τὸ, Pondus, dolor gravis ; ab ἄγω fero : vel ab ἄχος dolor & θέω pono ; quòd onus impoſitum dolorem inferat.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, Caligo, nebuloſa obſcuritas ; ab ἄχος dolor & λύω ſolvo, quòd ſub noctem obrepente ſomno dolor conſopitur : vel etiam ab ὀχλέω.

Ἄχνη, vel ἄχνα, ης, ἡ, Gluma, acus ; ab α priv: & ἔχω teneo, quia teneri nequit ; propiùs à χνοῦς lanugo ; quòd q. cum lanugine quadam creſcit, præpoſito α otioſo : vel ab α epit: & χύνω fundo, quia facilè funditur.

Ἄχος, εος, τὸ, Dolor, triſtitia ſilentium afferens; ab α priv: & χάω ſeu χαίνω hiſco; dolor ingens hiſcere prohibet. Inde Anglicè to ake aut potiùs ache.

Ἀχερὰς, άδος, ἡ, Pirus ſylveſtris; quia ferè ἀχρεία, i. e. inutilis.

Ἀχρεῖος, & ἄχρηστος, ὁ, Inutilis; ab α priv: & χρεία uſus; ut ſit, cujus nullus eſt uſus.

Ἄχυρον, ου, τὸ, Palea; quaſi ἀέχυρον ab α priv: & ἔχω habeo, ut ſit, quod nemo magni facit vel habere cupit; vel ab α priv: & ἐχυρὸν firmum, quòd ſit res inſtabilis.

Ἀχὼρ, ῶρος, ὁ, Manans capitis ulcus; ab ἄχος dolor & ὄρω excito, quòd dolorem excitat: vel ab α epit: & χέω fundo, quòd purulentus humor è capite ubertim fluat: vel ab α priv: & χῶρος locus, quòd non amplum locum occupet; aliter qu. ἄχνωρ qu. ſit velut ἄχνη, i. e. acus capitis; ita malim ab ἄχυρον furfur; quòd ex furfuribus capitis fiat.

Ἄψ, Retrò, rursùs; ab ἀπὸ receſſionem notante.

Ἀψίκορος, ου, ὁ, Faſtidioſus; ab ἅπτομαι tango & κόρος ſatietas; ut ſit qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, i. e. ſimulatque aliquid attigit, ſatietatem (κόρον) habet.

Ἀψίνθιον, ου, τὸ, Abſinthium; qu. ἀπίνθιον ab α priv: & πίνω bibo, quòd ob inſignem ejus amarulentiam non facilè bibatur: vel ab ἅπτομαι ἅψομαι tango, per *Antiphraſin*; quòd nulla creatura herbam hanc amariſſimam attingat.

Ἀψὶς, ῖδος, ἡ, Connexio; ex ἅπτω connecto.

Ἄω, ήσω, Spiro, flo; ab α & ω duabus literis ex quibus conflatur; quòd in reſpiratione α auditur, in expiratione ω; α os aperit, ω claudit.

Ἄωτος, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, Flos; ab ἄω ſpiro; quia flos ſpirat odorem.

Ἄωτος,

Ἄωτος, ον, ὁ καὶ ἡ, Auribus carens; ab α privativa, & ὦτα aures ex οὖς.

B.

[B]——EST ſecunda litera; dicitur Beta ab Hebræo *Beth*; in Numeris Binarium ſignificat.

Βᾶ, Vox ovium ſe mutuò inclamantium, qui clamor Latinè *balatus* à Græco βᾶ.

Βαβαὶ, Vox inarticulata; ex ſono, aut à βάζω.

Βαβαὶ, Papæ, admirantis; à βᾶ geminato, παπαὶ idem.

Βαβάζω, Inarticulatam vocem edo; à βάζω loquor.

Βάβαξ, κτος, ὁ, Garrulus; à βάζω loquor.

Βάβειξ, βάβεικες, Gingivæ, & quæ inter dentes ex cibo hærent; puto à βάω eo, & βορὰ pabulum, ut ſit cibus ori ingeſtus, cujus reliquiæ dentibus adhærent.

Βάζω, σω & ξω, Loquor; poëticum à φάω dico: vel à βᾶ ſono, quem matres edunt agnis ablactatis.

Βάθος, εος, τὸ, Profunditas; à βάω eo: vel à βία vis & θέω curro; ut ſit, in quam facilè & cum impetu licet deſcendere.

Βάθρον, ου, τὸ, Gradus; à βαίνω gradior.

Βαίνω, βήσομαι, βέβηκα, Gradior; eo: à βάω eo.

Βαιὸς, οῦ, ὁ, Parvus; ducamus à παύω, ut ſit, qu. παιὸς, parvorum menſura ceſſat paulò poſt initia metiendi; ſi à βάω eo, dici poſſit, quòd parva via ſit facilè βατὴ: poſſis etiam referre ad παῖς puer.

Βαῒς vel βαΐον, Ramus palmæ arboris; quia βίᾳ τίλλεται, vi avellitur.

Βαιὼν, ὄνος, ὁ, Piſcis quidam gobio ſimilis; à βαιὸς parvus; quia parvi precii.

Βάκηλος, ου, ὁ, Magnus, & ſtultus; item Eunuchus, quo ſenſu ducitur à βία vis & κόλος mutilus, cui nempe teſticuli præciduntur.

Βαλανεῖα,

Βακτηρία, ας, ἡ, Baculus, ſcipio ; à βάω eo ; quòd ambulantes eo nituntur : vel à βάσις greſſus, & τηρέω ſervo, quia ſervat ne quis cadat, ſcil: greſſus firmando.

Βάκχος, ου, ὁ, Bacchus, à βάζω loquor; loquax enim eſt ebrietas : aut à βοὴ clamor & χέω fundo, quòd tumultuoſum ſit vinum : vel à βία vis & ἰάχω vociferor, quòd Bacchi Orgia non fuerint ſine tumultu celebrata.

Βαλανεῖον, ου, τὸ, Balneum ; quaſi βάλλον ἀνίας, i.e. artuum dolorum pellens.

Βάλανος, ου, ἡ, Glans ; à βάλλω jacio, quòd porcis projiciatur.

Βαλάντιον, ου, τὸ,
1. Jaculum ; à βάλλω jacio & ἐνάντιοι adverſarii, quòd contra inimicos projici ſolet.
2. Crumena ; παρὰ τὸ βάλλειν ἐντὸς, quòd in illam pecunia injiciatur.

Βαλβὶς, ἶδος, ἡ, Carceres ; unde equi ad currendum emittuntur ; à βάσις greſſus & λαβεῖν capere, quòd inde curſûs initium capiatur : vel à βάλλω jacio, & βάσις greſſus, quòd equi inde curſum ſuum ordirentur.

Βαλλίζω, Tripudio ; à βάω eo, & ἅλλομαι ſalio.

Βαλλωτὴ, ῆς, ἡ, Marrubium nigrum ; fortè à βάλλειν, quòd ſit rejiculi & ingrati odoris, non ſuavis, ut album.

Βαμβαίνω, Inarticulatè loquor ; à βᾶ, ut ſit qu. βαβαίνω.

Βάναυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, Artifex illiberalis, ſordidus ; qui βαῦνον αὔει fornacem accendit ; & generalitèr, qui in vilioribus operibus verſatur.

Βάπτισμα, τος, τὸ, Baptiſma ; derivatur à præteriti paſſivi primâ perſonâ βεβάπτισμαι à βαπτίζω, quod à βάπτω tingo : vel q. βάπταισμα à βάλλω jacio & πταῖσμα peccatum quòd in baptiſmate peccati ſordes abluantur.

Βάπτω, ψω, Mergo, tingo ; à βάω eo, & πίπτω cado, qui mergitur,

tur, it in aquam cadendo: vel à βύω tego & πότὸς pro aqua; quia qui merguntur, aqua teguntur; aut à βαθὺς profundus, quia mersa in profundum eunt: vel etiam à simplici βάω eo, ut significet in liquorem ire facio.

Βάραθρον, ου, τὸ, Barathrum, fossa profunda in quam facilè descenditur, à βάω eo.

Βάρβιτος, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, Instrumentum musicum, qu. βαρύμιτος, à gravibus chordis.

Βάρις, ιδος, & ιος, ἡ, Navis; à βάρος onus, quòd onera ferat, mercibúsque importandis & exportandis inserviat.

Βάρος, εος, τὸ, Pondus, onus; quia βίᾳ αἴρεται, i. e. vi tollitur; aut à βαρὺς gravis, quòd onera ferentibus sint gravia.

Βάσανος, ου, ἡ, Probatio, lapis Lydius; inquisitio per tormenta; qu. βιάσανος, à βία vis, quòd veritas ab improbis qu. vi exprimitur.

Βασιλεὺς, έως, ὁ, Rex; qu. βάσις λεῶ, i. e. λαοῦ, quia populi salus est & fundamentum.

Βάσις, ιος, ἡ, Itio, gressus, pes, fulcrum; à βάω eo.

Βασκαίνω, Fascino, invideo; quasi φάεσι καίνω luminibus, i. e. oculis occido: vel quasi φάσκω αἰνὰ dico horrenda.

Βάσκω, Eo; à βάω idem.

Βασσάρα, vel ρη, Calceamenti genus; παρὰ τὸ βάσι ἀρηρέναι, quòd gressui sit idoneum.

Βαστάζω, σω, κα, Porto, bajulo; à βάω eo & στάω sto, quòd in ferendis oneribus standum sit & eundum.

Βάταλος, ου, ὁ, Mulierosus, effœminatus; à quodam Batalo, viro molli & effœminato.

Βάτος, ου, ἡ, Rubus; fortè à βία vis & ἄτω lædo; quòd violentèr lædat: vel qu. ἄβατος inaccessibilis, quòd illam spinis horrentem non licet facilè scandere;

Dr.

Dr. ergo per Antiphrasin βάτος.

Βάτραχος, ου, ὁ, Rana; à βοᾷν τραχέως, quòd vox illi sit rauca & aspera.

Βαΰζω, ξω, χα, Latro; à βαυ sono canis latrantis: vel à βοῶ clamo.

Βαυκάλιον, ου, Vas; qu. colli angustioris; quia βαΰζει cùm ei aqua infunditur.

Βαῦνος, ου, ὁ, Fornax; caminus: ab αὔω accendo, & β præfixo.

Βδέλλα, ης, ἡ, Sanguisuga; à βδάλλω vel βδέλλω sugo, quòd sanguinem exprimat & exugat.

Βδελύσσω, ξω, Fœtere facio; abominabile reddo; à βδέω fœtorem emitto.

Βδόλος, ου, ὁ, Crepitus ventris; à βδέω pedo.

Βέβαιος, ου, Stabilis, firmus; à βέβαα fundatus sum; ex βάω eo; firmum illud est, in quo tutò possis incedere.

Βέβηλος, ον, Profanus; cujus limen ingredi fas est cuivis; ergo à βάω eo & βηλὸς limen.

Βέλος, εος, τὸ, Jaculum; à βάλλω jacio.

Βελόστασις, εως, ἡ, Locus ad tela constitutus, vallum, propugnaculum, à βελῶν στάσει, quòd sit locus telis reponendis & conservandis destinatus.

Βέλτερος, ὁ, Melior; à βούλομαι volo, sicut Latinè Optimus ab opto: vel à βέλος jaculum, ut propriè & primariò eum significet, qui in telis jaciendis alios superat.

Βέμβηξ, ηκος, vel βέμβιξ, ἡ, Turbo, trochus; à βόμβῳ, i. e. sono, quem edit: vel παρὰ τὸ βίᾳ βῆναι, quòd violenter eat, h.e. moveatur.

Βένθος, εος, τὸ, Profunditas; à βάθος idem.

Βέομαι, & βείομαι, Vivam, Gradiar; illud à βίος vita, hoc à βάω eo.

Βέτιον, ου, τὸ, Betium herba; aliter dictamnus; an à βία vis, quòd violenter velut abigat venenata?

Βηλὸς, οῦ, ὁ, Limen domûs; à βάω eo & λίαν valde; quòd per limina sæpiùs eatur.

Βῆμα

Βῆμα, ατος, τὸ, Gressus, tribunal; à βάω eo.

Βὴξ, ηχὸς, ὁ, (& frequentiùs, ἡ) Tussis, à βήσσω tussio: vel à βῆ βῆ sono ovium tussi laborantium.

Βήσσω, Tussio; à βία vis; quòd non sit sine violenta pectoris tunsione; aut à βοῇ sono, quem tussientes edunt.

Βῆσσαι, αἱ, Loca in montibus in quibus gradi possumus; à βάω gradior.

Βηταρμὸς, ȣ, ὁ, Saltatio concinno gressu; à βάω eo, & ἄρω apto, ut sit motibus concinnis & eleganter saltare.

Βία, ας, ἡ, Robur, violentia; ab ἴα vel ἶς vis, β otiosè proposito.

Βιβάζω, Venire facio, à βάω eo; geminatâ primâ literâ.

Βίβλος, ἡ, Liber; à βύβλος planta Ægyptia, ex qua olim libri solebant fieri.

Βιβρώσκω, Edo; à βορὰ esca, reduplicatâ primâ literâ.

Βικίον, Urceolus; à βῖκος dolium.

Βινέω, Ineo; à βαίνω pro ὀχεύω: vel à βία vis.

Βίος, ȣ, ὁ, Vita, victus; à βία vis, ut Vita à vi, vi enim vivitur: vel à βάω eo; nam & gressus vitam indicat.

Βιὸς, ȣ, ὁ, Arcus, quia βίᾳ vi tenditur.

Βλάνος, ȣ, ὁ, Cæcutiens; q. βλέπων ἄνευ sine visu: unde Blind Anglicè.

Βλαισὸς, ȣ, ὁ, Valgus, distortis cruribus; à βλάπτω lædo, ut sit cui crura læsa sunt.

Βλὰξ, κὸς, ὁ, Piscis quidam inutilis; à βάλλω jacio, quòd abjici dignus. Metaphoricè homo ignavus, abjectus.

Βλάπτω, ψω, φα, Lædo, noceo; à βάλλω jacio & ἰάπτω lædo, ut sit qu. feriendo lædere.

Βλαστάνω, Fut: βλαστήσω, Aor. 2. ἔβλαστον, germino, à βάλλω mitto & ἄνω sursùm, quòd flores plantarum sursùm mittantur à protrudente succo.

Βλάσφημος, ȣ, ὁ, Blasphemus, maledicus; à βλάπτω noceo, & φήμη

φήμη fama, ut sit, qui alicujus famæ & æstimationi detrahit; vel à βάλλειν φήμαις, i. e. aliquem falsis calumniis aspergere.

Βλαῦται, Genus calceamenti, quia eis calcamus βόλιτον, i. e. stercus: inde ἄβλαυτος carens calceis.

Βλεμεαίνω, Trucibus oculis circumspicio; à βλέμμα visus.

Βλέννα, ης, ἡ, Mucus; à βάλλω jacio, mitto, quòd è naribus emittatur.

Βλέπω, ψω, φα, Aspicio, caveo, qu. βάλλω ὦπα, oculum qu. ad objectum suum mitto.

Βλέτυγες, & βλέννυνες, Nugæ, à βαλεῖν: quia rejectaneæ.

Βλέφαρον, ου, τὸ, Palpebra; qu. βλέπους φᾶρος, i. e. visûs pallium, tegmen: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται, i.e. inter videndum attollitur.

Βληχάομαι, ῶμαι, (fut. ήσομαι) Balo, de ovibus & capris: à sono βῆ & λέγειν dicere.

Βληχρὸς, οῦ, ὁ, Debilis, à βληχὴ, quæ est vox ovium, animalium imbellium: vel à βλέω pro βάλλω & χρόα color, quòd omnis eorum color, rubicundus scil: & vividus, sit amissus & qu. abjectus.

Βλίτον, Blitum, olus insipidum; qu. βλητὸν rejiculum, ob vilitatem.

Βλίττω, ίσω, Exprimendo aufero, ut mel ex favis; ut sit quasi μελίττω à μέλιττα apis, mel apibus aufero.

Βλὶξ, Continentèr, assiduè, velut ictu; à βολὴ ictus, ut sit, qu. oculi ictû.

Βλοσυρὸς, ὰ, ὸν, Torvus, terribilis aspectui; à βλέμμα oculus & σύρειν trahere; ut sit, qui frontem corrugat & supercilium contrahit.

Βλύζω & βλύω, fut. βλύσω, Scaturio, mano; q. βαλλύζω à βάλλω fundo, quòd fontes aquam emittant: vel, ut alii volunt, à sono aquarum scaturientium, quæ solent cum strepitu quodam & murmure ebullire; ab hoc βλύζω descendere videtur vox Latina *bullio*.

Βλωμὸς, ȣ, ὁ, Buccella, fragmentum panis; à βάλλω jacio; quòd εἰς τὸ στόμα βάλλεται, quòd in edentis os ingeratur: vel qu. βρωμὸς à βρῶ edo, quòd panis usus est ut edatur: vel q. φλωμὸς à φλάω frango, quòd panis fracti portionem significet. Etym:

Βλωθρὸς, ȣ, Altus; à βλώσκω ascendo, & θόρω salio; ut sit celeritèr & qu. saliendo in altum ascendo: vel à βλώσκω significante cresco.

Βλώσκω, σω, Venio, ascendo, cresco; à μολέω venio; β & μ commutantur.

Βοάγρια, ων, τὰ, Spolia; quæ sunt ἐκ τῆς βοῆς ἀγρευόμενα ex bello collecta.

Βοάω, ήσω, Clamo instar bovis; ut ducatur à βȣ̃ς bos. Etym: ducit à βοὴ clamor.

Βοὴ, ῆς, ἡ, Pugna, prælium; à βοάω clamo, quòd non sine sono & clamore gerantur prælia.

Βοηδρομέω, ήσω, Auxilior; quasi εἰς βοὴν δρέμω, ad clamorem curro.

Βοηδρόμια, ων, Festum Athenis celebrari solitum; dictum à βοηδρομέω auxilior, quòd Xythus Atheniensibus contra Eumolpum pugnantibus suppetias tulerit, ejúsque auxilio Athenienses victores evaserint; in cujus victoriæ memoriam festum, inde βοηδρόμια dictum, erat institutum.

Βοηδρομιὼν, ῶνος, ὁ, Mensis Augustus; dictus quòd eo mense festum βοηδρόμια dictum celebratum fuerit.

Βοηθέω, ῶ, ήσω, Auxilior, ad auxiliandum eo; ut dicatur, quasi εἰς βοὴν θέω, hoc est, ad clamorem accurro: vel (ut vult Etym:) quòd solent auxiliarii, μετὰ τῆς βοῆς (τουτέστι βοῶντες) παραθεῖν, i. e. cum clamore ad auxiliandum festinare; hinc βοηθὸς & βοήθεια, auxiliator, auxilium.

Βόθρος, ȣ, ὁ, Fovea, scrobs; qu. βάθρος à βάθος profundum; quòd foveæ ut plurimùm sint profundiores: vel

à

à βάω βῶ eo, per Antiphrasin, ut sit locus ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς βαίνει in quo nemo graditur: vel etiam contractum ex βάραθρον, α in ο verso.

Βόλβιτον, quod & βόλιτον, ου, τὸ, Stercus; dictum à βολὴ quâ ejicitur βάλλεται: vel à βοῦς βοὸς, bos; ut stercus bovinum propriè & primariò significet.

Βολβὸς, οῦ, ὁ, Bulbus; puto à βοῦ valdè & λαβὴ prehensio, quia ob crassitiem facilè prenditur: vel (ut vult Etym:) παρὰ τὸ βίᾳ ἀναβάλλεσθαι.

Βολεὼν, ῶνος, ὁ, Sterquilinium; in quod stercus βάλλεται, hoc est, projicitur.

Βόμβος, ου, ὁ, Bombus, vox per onomatopœiam facta à βὸμ βὸμ, qui est sonus apum huc illuc volitantium: vel etiam quasi βοῇ βοᾷν, quasi clamando clamare, ut vult *Martinius*.

Βομβύλη, ης, ἡ,
1. Apis genus obstreperæ; παρὰ τὸ βομβεῖν, à sono quem edit.
2. Poculi genus, quod est στενότραχηλον, i. e. colli angustioris, ut βόμβον edat, i. e. inter bibendum intersonet.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, Bombyx vermis, à sono quem edit, qui βόμβος dicitur, qualis est ille apum sonitus.

Βόνασος, vel βόνασσος, Bonasus, animal quoddam; à βοῦς bos; est enim bovini generis, finem vocis faciunt ab αἴθω (αἴσω futurum) uro; quòd stercus ejus concitati urit.

Βορὰ, ᾶς, ἡ, Pabulum, esca: à βόω alo, inus:

Βόρβορος, ου, ὁ, Cœnum, limus; à βορὰ pabulum, quòd porci in limo pabulum quærant: vel potiùs, quòd sit stercus, ἐκ τῆς βορᾶς, i. e. excrementum è pabulo proveniens: vel à βάρος onus, stercus enim antequam excernatur, corpori onus est.

Βορέας, ου, ὁ, Aquilo, dictus quòd edacitatem afferat; à βορὰ pabulum; cùm enim sit ventus frigidus, digestionem

niem adjuvat, hominésque edaciores reddit: alii à βοᾷν καὶ ῥεῖν quòd sit vehemens & flatûs sonori: vel etiam à βορὰ pabulum, quòd fruges augens βορὰν, i. e. alimentum ministret : vel denique, παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν, quòd ejus spiramine nihil celerius.

Βόρμαξ, vel βόρμηξ, Formica, quia diligenter βορὰν μάσ, i. e. cibum quærit, vel collecta grana μασᾶται: vel à μύρμηξ idem; & certè β & μ cognata sunt.

Βόσκω, ώσω, Pasco, à βόω inus. vel à βοῦς bos, quòd boves, ut saginentur, multum pabuli desiderent.

Βόσπορος, ου, ὁ, Bosporus, mare; dictum quasi βοὸς πόρος, hoc est, bovis transitus: fabulantur enim poëtæ, quòd Jupiter in juvencam transmutatus eum locum tranaret: est enim fretum angustum.

Βόστρυχος, ου, ὁ, & βόστρυχον, τὸ, & βόστρυξ, υχος, ὁ, Cincinnus, à βότρυς racemus, & ἔχω habeo, ut cincinnatus is sit, qui cincinnos habeat, racematim sive instar racemorum pendulos.

Βοτὰ, ῶν, τὰ, Oves, armenta; à βόσκω pasco.

Βοτάνη, ης, ἡ, Herba, à βοτὸς esca ex βόω pasco; esca ea prima animalium: vel παρὰ τὸ βίᾳ τείνεσθαι, i. e. αὔξειν, quòd citò & quasi cum impetu crescat & extendatur.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Pastor; à βόσκω pasco.

Βότρυς, υος, ὁ, Botrus, uva, racemus; ex quo πότον ῥέει, i.e. potus fluit, scil: per expressionem in torculari: vel παρὰ τὸ βῶ, i.e. πατῶ calco, quòd sub ποσὶ τριβόμενος, quòd in torcularibus racemorum succus pedibus exprimatur.

Βου, Est particula augendi; à βοῦς, i.e. bos, qui magnum animal: sic & ἵππο auget.

Βούβαλος, ου, ὁ, Bubalus; sylvestris bos; ex βοῦς bos.

Βούβρωσις, ιος, ἡ, Edacitas magna; quasi τῶν βοῶν βρῶσις, i. e. esus boum.

Βούβρωστις, ιος, ἡ, Fames magna; ita dicta quòd τοὺς βοῦς λυμαίνεται καὶ βρῶσιν ποιεῖ, quòd boves perdat, eósque in esum usúmque hominum mactari faciat.

Βουβὼν, ῶνος, ὁ,
1. Pubes, femur; à βου Epit: i.e. valdè & βῶ, i. e. βαίνω eo, quòd femur sit gressus & itionis instrumentum.
2. Inguinis tumor; à βου valdè & βῶ eo, quòd μεγάλως βαίνει εἰς οἴδημα, quòd sit tumor magnus & valdè auctus.

Βουγάϊος, ου, ὁ, Jactator; à βου valdè & γαίω glorior: vel à βοῦς bos & γαίω glorior, ut sit qui se βοῶν ἔργα boum opera, i. e. magna & operosa facere posse gloriatur.

Βουκαῖος, βοῦκος, Bubulcus, à βοῦς bos, ut sit qui boves curat.

Βουκάπη, ης, ἡ, Præsepe; locus dictus quòd in eo βόες κάπτουσι boves fœnum edant.

Βούκεντρον, ου, τὸ, Stimulus; (κέντρον) quo aguntur βόες boves.

Βουκέφαλος, ου, ὁ, Bucephalus, Alexandri equus; à βοῦς bos & κεφαλὴ caput; non quòd esset capite reverà taurino, sed quòd caput taurinum armo ipsius imprimeretur.

Βουκόλος, ου, ὁ, Bubulcus; à βοῦς bos, & κόλον cibus: vel quasi βουκόνος à βοῦς bos & κονέω operor, ut sit, qui circa boves operam exercet: vel à βοῦς bos & κέλλω propinquo; ut sit qui inter boves versetur: vel quasi βουκόμος, à βοῦς & κομέω curo, ut sit, cui boves curæ sint.

Βουλὴ, ῆς, ἡ, Consilium, concilium; à βούλομαι volo, vel à βου valdè & λάω video; quòd reipub: intersit consiliarios esse oculatissimos, qui sunt regni speculatores.

Βουληφόρος, ου, ὁ, Consiliarius, à βουλὴ consilium & φέρω fero.

Βουλιμία, ας, ἡ, Fames magna; à βου valdè & λιμὸς fames.

Βουλιμιάω, άσω, Valdè esurio; à βουλιμία fames magna.

Βέλομαι, λήσομαι, Volo ; à βε valdè & λάω video ; quæ volumus & cupimus, ea primùm vidimus : ignoti nulla cupido.

Βελυτὸς, ε, ὁ, Veſper ; tempus in quo λύονται βόες, i.e. boves ſolvuntur, & ab operibus ceſſant.

Βενὸς, ε, ὁ, Collis ; à βαίνω aſcendo ; quòd in illum gradatim aſcenditur.

Βέπαις, δος, ὁ, Puer grandis ; à βε valdè & παῖς puer.

Βέπρηςις, ιος, ἡ, Genus oleris, à βε valdè & πρήθω uro, quòd ſit naturæ calidioris.

Βες, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, Bos ; à βόω paſco ; ídque ob rationem duplicem ; primò, quòd boves terram arando, nobis alimentum præbeant. Secundò, quòd caro bubula ſit præcipuum hominis alimentum.

Βέτομος, ον, Butomum herba ; dicta quòd eam βόες τέμνεσι boves carpunt.

Βεφόνια, ίων, τὰ, Feſtum quoddam Athenis ; à βες bos & φόνος cædes, quòd in illo feſto boves quamplurimi diis mactarentur.

Βραβεῖον, ε, τὸ, Præmium certaminis ; à βραβευτὴς certaminis judex ; erat enim ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν διδόμενος ςέφανος τῷ νικῶντι, corona quæ à brabeutis vincenti daretur.

Βραβεὺς, έος, ὁ, Qui dat præmium certaminis ; nonnulli ducunt à ῥάβδος virga, nam & βραβευτὴς & ῥαβδοῦχος idem dicitur ; οἱ γὰρ βραβευταὶ τὰς βασιλικὰς ῥάβδους κατέχοντες, i.e. virgam regalem manu geſtare ſolebant. Etym:

Βράβυλα, ων, τὰ, Pruna Damaſcena ; quaſi βοράβυλα, à βορὰν βάλλειν quòd alvum ſolvant.

Βράγχος, ε, ὁ, vel εος, τὸ, Raucedo ; à βρόγχος guttur ; quia gutturi accidit raucedo ab humorum decurſu in illam partem decumbentium : vel quaſi βαρεῖαν ἰαχὴν ἔχον, quòd raucedo ſit quædam vocis aſperitas.

Βραδὺς, έος, Tardus, segnis, stupidus; qui βαρὺς εἰς τὸ δύειν, i. e. onera; quòd ad onera ferenda ægrè accedat.

Βράκανον, ου, τὸ, Olus agreste; quasi λάχανον ἄγριον quod idem sonat.

Βραχίων, ονος, ὁ, Brachium ab humero ad cubitum; à βραχὺς brevis, ob brevem distantiam inter humerum & cubitum: vel à βραχὺς & κίων columna, βραχυκίων γὰρ ἐστίν. Etym:

Βράχω, Sono; vox facta per onomatopœiam.

Βρέγμα, ατος, τὸ, Sinciput; capitis pars altior; à βρέχω irrigo, quòd à pluvia imbribúsque descendentibus ea pars corporis primùm humectetur.

Βρέμω, fut. βρεμῶ, Fremo, murmuro; à βαρὺ grave, est enim gravitèr sono.

Βρένθις, & βρένθιξ, Lactuca; an quia facilè è terrâ βρύει, i. e. germinat?

Βρέτας, τὸ, Indecl: Simulacrum; à βροτὸς quia βροτῷ, i. e. mortali homini simile.

Βρέφος, εος, τὸ, Infans; an quia βρύει, i. e. salit, aut in utero qu. germinat? aut ab Hebr: בַּר puer, filius; vel qu. φέρβος per metathesin à φέρβειν pascere, quia in utero alitur?

Βρεχμὸν, ου, τὸ, Sinciput; à βρέχω irrigo, quòd cum sit capitis pars altior, pluviis imprimis irrigetur. Etym:

Βρέχω, ξω, Irrigo, pluo; à βρε valdè & χέω fundo, quòd ad irrigationem necesse est ut aqua effundatur.

Βρήσσω, Tussiendo exspuo; à βήσσω vel βράσσω idem.

Βρῖ, Particula epitatica, significans ἄγαν valdè, robustè, per apocopen à βριάω.

Βριαρὸς, ου, Fortis, robustus; à βία vis, robur, ρ interposito.

Βριάω, άσω, Robustum reddo, robustus sum; à βαρὺς gravis, valens.

Βρίζω,

Βρίζω, ίσω, & ἴζω, { 1. Edo, à βορὰ pabulum. 2. Post cibum dormio, à βάρος onus; quòd post sumptum cibum, caput vaporibus gravari solet; vel à βορὰ cibus & ἴζω sedere facio; ut sit post epulas sedendo se ad somnum capiendum componere.

Βριήπυος, ον, Latè sonans, à βρὶ valdè & ἠπύω sono.

Βρίθω, σω, Gravis sum, ingravesco; à βαρὺς, gravis, hinc βριθὺς, έος, gravis.

Βρίμη, ης, ἡ, Robur; à βριάω robustum reddo: vel à βρὶ valdè. Etym:

Βριμόομαι, ῦμαι, Fremo, excandesco irâ; à βρέμω.

Βρόγχος, ου, ὁ, Guttur; à βρόχω sorbeo; vel quòd βρόχῳ ἄγχεται, laqueo constringitur; ibi enim fit strangulatio: vel à βρέχω irrigo, quòd potu soleat irrigari.

Βρόμος, ου, ὁ, Strepitus ignis; à βρέμω fremo.

Βροντὴ, ῆς, ἡ, Tonitru; à βρέμω fremo; est enim nubium fractarum fremitus vel fragor.

Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ, Hominum consumptor; à βροτὸς mortalis, & λοιγὸς pestis, pernicies.

Βροτὸς, ῦ, ὁ, Mortalis; quasi ῥοτὸς fluxus, à ῥέω fluo; quòd mortales, sicut fluxus, sint evanidi: vel à βρώσκω edo, quòd hominis cadaver à vermibus depascatur: vel à μείρω divido, ut vult Etym:

Βρότος, ου, ὁ, Sanies, tabum hominis βροτῦ; sic enim Etymol: κυρίως ἐστὶν ἀνθρώπου βρότος καὶ οὐδέποτε ἄλλου ζώου.

Βροτόω, ώσω, Mortalem reddo, à βροτὸς mortalis. Cruento, à βρότος sanies.

Βροῦκος, Locusta, à βρύω rodo; quòd plantas depascatur.

Βρόχθος, ου, ὁ, Guttur; à βρέχω irrigo, quòd potu irrigetur.

Βρόχος, ου, ὁ, Laqueus; à βρόχω sorbeo, per Antiphrasin, quòd gutturi adstrictus laqueus sorbitionem impediat: vel à βρόγχος guttur, quòd ei adstringi soleat: vel à βρέχω irrigo, ut primariò rudentem significet, qui aquis irrigatur.

Βρόχω,

Βρόχω, Sorbeo, inuſit. unde ἀναβρόχω, καταβρόχω; à βρέχω irrigo.

Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, Stridor dentium, à βρύχω ſtrideo.

Βρύκω, Mordeo, rodo, quaſi βορδύκω à βορὰ eſca.

Βρύον, τὸ, Muſcus, qui βρύει, i. e. inſtar herbarum germinat.

Βρύτον, τὸ, vel τος, ου, ὁ, Cerviſia, vinum hordeaceum; à βρύω ſcaturio, liquorem emitto.

Βρύχω, Frendeo, ſtrideo, à βρύκω mordeo, quòd inter mordendum dentes ſtrideant.

Βρῶμα, τος, τὸ, Cibus; à βρώσκω edo.

Βρῶμος, ου, ὁ, Fœtor; à βαρὺς gravis & ὀδμὴ odor, ut ſit graveolentia.

Βρῶσις, ιος, ἡ, Cibus; à βρώσκω edo.

Βρώσκω, Comedo, depaſco; à βορὰ cibus, præter quem nil comeditur.

Βύας, ου, ὁ, Bubo; à ſono, vel à βύζειν, i. e. ferali carmine gemere, quòd noctuæ inter aves ferales & infauſti ominis numerentur.

Βύβλος, ου, ἡ, Papyrus, planta Ægyptia, quæ multum in ſeſe humoris ſorbet; ideóque dr. à βύω impleo, & βλύω ſcaturio, quòd humore facilè impleatur.

Βύζω,
1. Impleo; à βύω idem.
2. Vagio; à βυ voce infantili.
3. Gemo; ut bubo, qui βύας dicitur, ſi hoc illo ſit prius.

Βυθὸς, ῦ, ὁ, Fundum, imus gurges; à βάθος profunditas.

Βυκάνη, ης, ἡ, Buccina; poſſit quidem eſſe à βύζω impleo; quia confertim impleta voce ſonat; ſed potiùs à βύω obturo, quòd dum inflatur, ore appreſſo qu. obturatur.

Βύκτης, ου, ὁ, Sonans, ſpirans, venti epitheton; à βύζειν quaſi βυ λέγειν. Etymol: Velim à βύζω confertim impleo; ut ſit, quaſi inflatâ buccâ vehementer ſpirare: vel à βύω claudo, per Antiphraſin, quòd ventus nullis terminis includi poteſt.

Βύνη,

Βύνη, ης, ἡ, Hordeum aquâ madefactum; an à βύω impleo & νάω fluo, quia humore impletur?

Βύρσα, ης, ἡ, Corium, pellis, à βύω claudo, tego; quia ea animal tegitur: vel quasi δέρσα à δέρω excorio.

Βυρσεύς, ὁ, Coriarius, à βύρσα corium.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, Coriarius; à βύρσα corium, & δεψέω subigo, mollio.

Βυσσοδομεύω, εύσω, Profundè cogito; à βυσσὸς fundum, & δέμω extruo; ut sit quasi in profundo aliquid moliri & machinari.

Βυσσὸς, ου, ὁ, Fundum; à βύθος idem.

Βύσσος, ου, ἡ, Byssus; Heb. בוץ *botz* est byssus.

Βύω, Obturo, impleo; forte à βάω eo; impleo est ingredi facio, usque dum vacuum non sit.

Βῶλος, ου, ὁ, Gleba; puto à βόω pasco & λίαν valdè, quòd ex glebis animantium pabulum uberrimè efflorescat: vel παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν ἀλοᾶσθαι, quòd à bobus arantibus diffringatur: vel quòd βαλλόμενος λύεται, quòd glebæ aratro effractæ dissolvantur: vel quasi πόλος à πολέομαι versor, quòd subinde gleba vertatur.

Βωμολόχος, ου, ὁ, Scurra; de iis propriè qui circa aras obversantes victimis tendere consueverunt insidias; à βωμὸς ara & λοχάω insidias struo.

Βωμὸς, οῦ, ὁ, Basis, ara; à βάω eo, ascendo, quòd aræ sitæ essent in locis editioribus, ad quas populi ascendebant: vel παρὰ τὸ βαίνειν τὸ αἷμα quòd ab aris victimarum sanguis dimanaret.

Βὼξ, κὸς, ἡ, Piscis genus; q. βόαξ à clamore, nempè à βοάω clamo: vel à βοῦ valdè & ὄψ vox, μεγάλην γὰρ φωνὴν φέρεται, *Arist:* i. e. magnam vocem emittit.

Βωστρέω, ήσω, Clamo, invoco; quasi βοαστρέω à βοάω clamo.

Βωτιάνειρα, ας, ἡ, Quæ homines pascit; à βόσκω pasco & ἀνὴρ vir.

Βώτωρ, ορος, ὁ, Pastor; à βόσκω pasco.

Γ.

Γ —— TErtia apud Græcos litera; ab Hebr: *gimel*, in numeris ternarium significat; ducit Etym: παρὰ τὸ ἀμᾷν τὴν γῆν à metendo terram; & rationem subjungit, δρεπανώδης γάρ ἐστιν, i.e. literæ Γ character messoriæ falci similis est.

Γαγγαμὼν, ῶνος, ὁ & γαγγάμη, ης, ἡ, Rete; ducit Etymol: per reduplicationem à γῶ τὸ λαμβάνω, i.e. capio; quòd rete capiendis feris & istiusmodi sit accommodum.

Γαγγαλίζω, ίσω, Ridere facio; εἰς γέλωτα ἄγω, i.e. ad risum commoveo; fieri vult Etymol: à γέλω γελίζω & ε mutato in α & γ reduplicato γαγγαλίζω.

Γάγγραινα, ης, ἡ, Gangræna; partis alicujus mortificatio latiùs gliscens; ab ἄγαν valdè & γραίνω edo, quia partes sinceras avidè depascitur: vel etiam à γάνος gaudium & γραίνω edo, quòd membra humani corporis depascere quasi gaudeat: vel simplicitèr à γραίνω per reduplicationem.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, Gazophylacium, locus ubi thesaurus reponitur & servatur, à γάζα thesaurus & φυλάσσω servo.

Γαῖα, ας, ἡ, & Poëticè αἶα, ας, terra; à γάω nascor, quòd ex terra, quæ ideò magna parens dicitur, fruges & arbores enascantur.

Γαιήοχος, ου, Neptunus; dictus vel ab ἔχω contineo, & γαῖα terra, quòd mare, cujus deus est Neptunus, terram circundet & quasi continere videatur: vel quòd ἐπὶ τῆς γαίης ὀχεῖται, super terram ferri videtur.

Γάκινος, ου, Terræ motus; ut sit ὁ κινῶν τὴν γῆν, ventus violentus, qui terram concutit.

Γάλα,

Γάλα, ακτος, τὸ, Lac; dr: quasi γέλα à γελάω rideo; lac enim primum hominis alimentum est, eique semper arridet: vel a γυῖον membrum, & ἅλλομαι salio, quòd lac ex membris, scil: mammis, ubertim saliat: vel quòd sit καλὸν bonum, i.e. εἰς ἀνατροφὴν ad nutritionem accommodum.

Γαλαθηνὸς, οῦ, ὁ, Infans qui lactatur; à γάλα lac & τίθημι θήσω pono, ut sit qui mammis supponitur ad lac exprimendum.

Γαλερὸς, ὰ, ὸν, Serenus, tranquillus, hilaris; à γαλήνη, quæ est maris tranquillitas: vel qu. ἀγαλερὸς, ab ἀγάλλω orno, quòd vultûs serenitas maximum eidem sit ornamentum.

Γαλερωπὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, Hilaris, vultu subridens; à γαλερὸς hilaris & ὤψ vultus.

Γαλήνη, ης, ἡ, Serenitas, tranquillitas; cum aër, aut mare, quasi ridet, à γελάω, hoc est, rideo.

Γάλιον, ου, τὸ, Galium herba; à γάλα lac; quia in contrahendo lacte coaguli vicem supplet.

Γάλλος, ου, ὁ, Eviratus, spado; Etym: vult dici ab ἄλλος, quasi qui naturam mutavit; οὔτε ἀνὴρ ὢν οὔτε γυνὴ, hoc est, existens neque vir neque fœmina. Etym:

Γάλως, ω, vel ωος, & γαλόως, όω, ἡ, Glos, soror mariti, vel uxor fratris, *Eustat:* derivat à γάλα, διὰ τὸ γαληνὸν καὶ προσηνὲς τῆς πρὸς ἀγχιστείαν ἐγγύτητος, q. serena & amica affini: aut à καλεῖν, ut sit ἡ μάλιστα τῶν ἀγχιστευόντων καλουμένη ὑπὸ τῆς γυναικός.

Γαμβρὸς, οῦ, ὁ, Gener, socer; à γαμέω uxorem duco, quòd sit affinis ex nuptiis.

Γαμηλία, ας, ἡ, Celebratio nuptiarum; dos propter nuptias; à γαμέω, ήσω, uxorem duco.

Γάμος, ου, ὁ, Nuptiæ; à γάω, genero, nascor; proles enim nuptiarum est finis: vel quasi δάμος à δαμάω domo, Etym: rationem subjungit; ὁ γάμος, δαμαστικὸς

τῶν

τῶ θηλειῶν, i. e. fœminæ nuptiis domantur, unde virgines innuptas *Homerus* ἀδαμάστους vocat: alitèr etiam dr. quasi δάμος, παρὰ τὸ δύω ἅμα εἶ, quòd per nuptias duo in unum conjungantur.

Γαμψὸς, ῦ, ὁ, Inflexus, aduncus; à κάμπτω, flecto, incurvo.

Γαμφηλὴ, ῆς, ἡ, Maxilla; à κάμπτω flecto.

Γάνος, εος, τὸ, Lætitia; à γαίω lætor, glorior: vel à γανόω voluptate perfundo: vult Etym: παρὰ τῆ γῆ, quæ propter fertilitatem suam nobis γάνους i. e. lætitiæ causa est.

Γαργαρεὼν, ῶνος, ὁ, Guttur; à sono qui fit collutione.

Γαργαρίζω, Guttur aqua colluo, à γαργαρεὼν guttur.

Γαστὴρ, έρος, ἡ, Venter; à γῶ capio, quòd cibos omnes in se recipiat.

Γαστειμαργὸς, ῦ, Gulosus; à γαστὴρ venter, & μαργὸς edax, vesanus.

Γαυλὸς, ῦ, ὁ, Mulctra; à γάλα, i. e. lacte, quod recipit.

Γαῦρος, ε, ὁ, Superbus, arrogans, lætitiâ elatus; à γαίω superbio. A γαίω fit γαύω, deinde γαῦος & interjecto ρ γαυρὸς. Alii derivant ab ἀγαυὸς abscisso α.

Γάω, Genero, nascor; à γέα, i. e. terra, quæ est mater generantium corporum.

Γέα, Contractè γῆ terra; à γάω, quia gignit φυτὰ; si hoc illo sit posterius.

Γέγειος, ε, E terrâ natus; à γέα terra, per reduplicationem aut pleonasmum literæ γ, vel à γέα & γίνομαι gigno.

Γέεννα, { 1. Vallis quædam prope Hierosol: גֵּיהִנֹּם *gehinnom*, i. e. vallis Hinnomi. 2. Locus suppliciorum æternorum, Gehenna. }

Γεῖσα, vel γεῖσον, τὸ, Suggrunda; quia pluvias à parietibus aversas εἰς γέαν σείει, in terram amovet & quatit.

Γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Vicinus; à γέα quasi γείτων, vel à γῆ quasi γήϊτων, quia ejusdem terræ incola.

Γελαστὸς, ῦ, Risibilis, ridiculus; à γελάω rideo.

Γελάω,

Γελάω, άσω, Rideo; à γέλα splendor Solis; ridentis vultus quasi splendet. Velim potiùs παρὰ τὸ γένειον εἰλεῖν, quòd inter ridendum mentum & maxillæ quasi volvantur: vel παρὰ τὸ τὰ γυῖα λύειν, quòd quasi solvat membra: vel ab ἕλη calor, quòd qui temperaturæ sunt calidioris, plus aliis rideant: vel denique quasi χέλως à χέω fundo, quòd ridentes quasi effusam habeant animam. Etymol:

Γέλγω, Tingo, coloro; à γέλα splendor; color res splendidas facit.

Γέλως, ωτος, ὁ, Risus; à γελάω rideo; Id vide suprà.

Γενεὰ, ᾶς, ἡ, Generatio; à γένος genus.

Γένειον, ου, τὸ, Mentum, barba; à γένος genus, sexus; quòd per barbam sexus discernuntur.

Γεννάω, ήσω, Genero; à γείνω gigno: vel à γῆ terra, quæ omnium est mater.

Γένος, εος, τὸ, Genus, natio; à γείνω gigno.

Γέντα, Carnis viscera, quæ sunt intùs sub pelle animalis, Γ otioso præposito, ab ἐντὸς intus.

Γένυς, υος, ἡ, Mentum; à γένος genus; quòd in eo sexus quædam differentia sit: vel quòd ibi in viris barba gignatur, à γίνομαι; vel à κινεῖν, quia mobile.

Γεραιὸς, οῦ, ὁ, Senex; à γέρων.

Γεραίρω, Honoro; à γέρας præmium.

Γέρανος, ου, ἡ, Grus, avis vigilans & prudens; aiunt, quia γῆν ἐρευνᾷ, i. e. terram scrutatur, semina in arvis satis legens, est enim ex σπερμολόγοις: vel q. γῆν ἐρῶν vel ὁρῶν, i.e. terram amans & videns, quam subinde effodicat.

Γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, Præmium, honorarium munus; *Plut:* à γέρων senex; quòd senibus præcipuè donari solet, qui maximè sunt venerandi; sunt tamen qui

qui contrà γέρων à γέρας derivari volunt.

Γερουσία, ας, ἡ, Senatus, cœtus; scil: γερόντων, i. e. senum.

Γέῤῥον, ου, τὸ, Scutum Persicum è vimine textum; crates, storea: an à γυρῶ curvo? vox videtur Persica.

Γέρων, οντος, ὁ, Senex; quasi γέαν ὁρῶν, i.e. terram videns; quòd senes prono capite terram spectent: Ducam à γέρας, ob honorem qui senectuti debetur, quia senectus honorabilis: vel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρᾷν quòd propinqui morti jam de sepultura soliciti sint: vel quòd ex terrâ utilitatem quærant; hoc enim habet senectus, ut sit in rem attentior. Dici etiam potest γέρων quasi εἴρων ab εἴρω dico; λεκτικοὶ γὰρ οἱ γέροντες, senes sunt loquaces. Etym:

Γεύω, Gustare facio, γεύομαι gusto: possit esse à γέα terra; nam sapor existit ex sicci terrei percolatione per humidum.

Γέφυρα, ας, ἡ, Pons; quasi γήφερα à γῆ terra & φέρω fero, quòd à terrâ ad terram supra aquam homines ferat: vel quasi ἐφ' ὑγρῷ γῆ, hoc est, terra supra aquam posita: vel à γῆ terra & φυράω misceo, ut sit terra quasi aquis mixta.

Γεώλοφον, ου, τὸ, Collis; dictus à γέα terra, & λόφος cervix, quòd colles terræ quasi cervices extent.

Γεωπόνος, ου, ὁ, Agricola; à γέα terra & πονῶ laboro; qui in terrâ colendâ operam locat.

Γεωργὸς, οῦ, ὁ, Agricola; qui γέαν ἐργάζεται, i. e. terram colit, & circa eam operam exercet.

Γῆ, ῆς, ἡ, Terra; παρὰ τὸ γῶ, i. e. χωρῶ capio, contineo; quòd sit ἡ πάντα χωροῦσα, id quod in sese omnia contineat.

Γηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Terrigena; à γῆ terra & γίνομαι sum, orior.

Γηθοσύνη, ης, ἡ, Gaudium; à γήθω gaudeo.

Γήθω, Gaudeo, exulto; fortè à γαίω glorior.

Γήπεδον, ου, τὸ, Quod ædibus additur, solum quod adjacet prædiis

diis urbanis; à γῆ terra & πέδον solum.

Γηραιὸς, ῦ, ὁ, Senio confectus; à γέρας honor; ἕπεται τοῖς γέρουσιν ἡ τιμὴ, i. e. honor senes sequitur. Etym:

Γηρὰς, ἄντος, Senescens; per syncopen ex γηράσας.

Γῆρας, αῖος, τὸ, Senectus; à γέρων senex; sunt qui γῆρας à γέρας præmium, sunt è contra qui hoc ab illo deductum velint.

Γηροβοσκὸς, ῦ, ὁ, Qui senem alit; à γῆρας senectus & βόσκω pasco.

Γῆρυς, υος, ἡ, Vox; à γῆρας senectus; ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσι πρέπει, i. e. vox senibus convenit, nempe ut hi potissimùm, cum sapientes sint, de rebus gerendis decernant & judicium faciant. Etym:

Γήτειον, ῦ, τὸ, Allium virescens; dicitur ἐκ τῆς γῆς ἔτειον, hoc est, id quod singulis annis ex terrâ egerminat & virescit.

Γίγας, αντος, ὁ, Gigas; à γῆ terra & γάω nascor; nam terræ filii dicuntur: Etym: παρὰ τὸ ἐκ τ γῆς ἰέναι; quòd ex terra ortos esse fabulantur Poëtæ.

Γίγνομαι, Fio; à γίνομαι idem.

Γίνομαι, Fio, nascor; à γείνω inusitato.

Γινώσκω, Cognosco, sentio; à γνόω. *Eustat*: tradit à verbo νοῶ fieri νοΐσκω & per synæresin νώσκω & addito Æolicè γ γνώσκω & interposito ι γινώσκω, inde Anglicè **to know**, & Latinè *nosco*.

Γλάγος, τὸ, Lac; Poët: à γάλα γάλακτος, idem.

Γλακτοφάγος, ῦ, ὁ, Qui lacte victitat; à γάλα lac & φάγω comedo.

Γλάξ, Herbæ genus, quasi γάλαξ à γάλα lac, quòd sit lactis auctivum.

Γλαεὶς, ίδος, ἡ, Instrumentum, quo lapides expoliuntur; dictum quasi γλαφυρὶς à γλάφω sculpo.

Γλαυκὸς, ῦ, ὁ, Glaucus, cæsius; à γλαύσσω video, nocte valet visu, ut feles, quæ noctu æquè ac interdiu cernunt.

Γλαύσσω, Splendeo, cerno; à γέλα ſplendor ſolis, ſine quo aërem illuminante nihil conſpicuum, nihil cernere poſſumus.

Γλεῦκος, εος, τὸ, Muſtum, ſuccus dulcis; à γλυκὺς dulcis.

Γλήνη, ης, ἡ, Pupilla oculi; quaſi γελήνη, à γέλα ſplendor ſolis; quia ſplendida: vel quia pupilla objecti ſpeciem per medium allucentem ſola accipit, quæ ſi membranula ſit obtecta, excæcamur: vel à γαλήνη ſerenitas, in pupilla enim oculi ſerenitas maximè reſidet: alii ab αἴγλη ſplendor.

Γλῆνος, τὸ, Stella, mundus viſendus; à γελεῖν ſplendere.

Γλήχων, ονος, ἡ, Pulegium; dictum quaſi βλήχων, quia guſtatum ab ovibus & capris βληχᾶσθαι, i. e. balare eas facit.

Γλίσχρος, ου, ὁ, Lentus, glutinoſus; à γλία gluten; gluten eſt tenax, hinc virum avarum ſignificat, qui, quod tangit, tenet, ac ſi digiti ejus eſſent γλίᾳ, i. e. glutine delibuti: vel etiam dicitur quaſi ὁ λίαν ἐχόμενος, i.e. valdè tenax. Etymol:

Γλίχομαι, Cupio, appeto; à γλυκὺς jucundus; jucunda enim & convenientia appetimus: vel à γλία gluten & ἔχομαι habeor, ut ſit amore tanquam glutine detineor & inviſcor, homines enim imprudentes amore & voluptate capiuntur ut piſces eſca, aves viſco.

Γλοιὸς, οῦ, ὁ, Sordidus; qui eſt lubrico ingenio: etiam ſordes, à γλία gluten.

Γλουτὸς, οῦ, ὁ, Nates; à γλοιὸς ſordes; quia ſordida pars corporis.

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, Hilaritas; à γλυκὺς dulcis & θυμὸς animus.

Γλυκὺς, έος, ὁ, Dulcis; Etym: deducit παρὰ τὸ γλεῦκος, id eſt, muſtum.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, Crena; quaſi γλαφὶς à γλάφω ſculpo, excavo.

Γλῶσσα, ης, ἡ, Lingua, ſermo; à καλεῖν ὄσσῃ vocare voce: vel e-

tiam

tiam à κλέ☉ fama, rumor, gloria; hæc enim ἀπὸ τῆ γλώσσης, i. e. à lingua oriuntur : vel qu. γνῶσσα à γνόω γνώσω ſcio, quòd lingua ſit δι' ἧς τὰ τῆ ψυχῆς βελεύματα γινώσκομϑυ, inſtrumentum quo cogitationes animæ cognoſcuntur : vel à κλώθω neo, glomero ; κλωθομένης γὸ τῆ γλώσσης ἐξέρχονται οἱ λόγοι. Etym:

Γλωσσόκομον, ȣ, τὸ,
1. Arcula curandis lingulis tibiarum ; à γλῶσσα lingua & κομέω curo.
2. Loculus, marſupium ; in quo pecuniæ reconduntur; à γλῶσσα lingua, quòd, ut vult *Eraſmus*, linguæ ſpeciem haberet.

Γλωττοκομεῖον, ȣ, τὸ, Idem quod γλωσσόκομον ſuprà.

Γλωττοποιὸς, ȣ̃, ὁ, Qui tibiarum lingulas facit ; à γλῶσσα lingua & ποιέω facio.

Γλωχὶς, ῖν☉, ἡ, & γλωχὶν,
1. Cuſpis teli ; referam ad κῆλα ὠκὺ, hoc eſt, acumen teli.
2. Angulus ; à γωνία angulus, & ἔχω habeo: vel à γλύφω ſculpo & κοιλαίνω excavo.

Γνάθος, ȣ, ὁ, Maxilla, bucca ; à γνάπτω pro γνάμπτω, incurvo, flecto ; quia ſæpe flectitur inter loquendum & edendum.

Γναθμὸς, ȣ̃, ὁ, Maxilla ; idem quod γνάθος, ex quo formatur interpoſitione literæ μ.

Γνάμπτω, Inflecto ; à κάμπτω ejuſdem ſignificati. *Euſtat:* à γόνυ genu, quod flecti poteſt.

Γνάπτω, Carpendo & vellicando polio ; unde γναφεὺς fullo, à κνάω rado, radendo polio.

Γνήσι☉, ὁ, Genuinus ; à γονὴ genitura : vel per ſyncopen ex γενήσιος, quod à γεννάω, ήσω, gigno ; ut ſit ὁ ἐκ τῆ αὐτῆς γεννηθεὶς, καὶ μὴ νόθος, i.e. ex eadem genitus & non ſpurius.

Γνόφ☉, ȣ, ὁ, Caligo, tenebræ ; à νέφ☉, nubes, γ præfixo, & νο pro νε ſubſtituto : vel quaſi κνόφ☉ à κενὸς vacuus

cuus & φάος lux, caligo enim eſt lucis carentia: vel à νείφω ningo νόφος, & per pleonaſmum τῦ γ, γνόφος: vel quaſi δόνοφος, à δονῶ agito & νέφος nubes. Etym:

Γνόω, Noſco, inuſitat: à νόος mens, quæ eſt intelligendi facultas.

Γνὺξ, In genibus, quaſi γόναξ à γόνυ genu.

Γνώμη, ης, ἡ, Sententia, gnoma; à γινώσκω noſco, ſentio: vel quaſi νώμη à νοέω νοῶ intelligo.

Γνώμων, ονος, ὁ,
1. Index, gnomon, inſtrumentum mathematicum; à γινώσκω noſco, quòd rerum ſit indicium.
2. Dens animalium; ita dictus à γινώσκω ſcio, quòd animalium ætas ex dentibus indicetur.

Γνωρίζω, Notum facio; à γινώσκω ſcio.

Γνώειμος, ου, ὁ, Cognitus, cognitu facilis; à γινώσκω γνώσω fit γνώσιμος, & σ in ρ verſo γνώειμος.

Γνωτὸς, ῦ, ὁ,
1. Notus; à γνόω noſco.
2. Frater; quòd τῶν ἄλλων μᾶλλον γινώσκεται, quòd præ cæteris omnibus notus ſit: vel quaſi γνητὸς ut ſit, ὁ ἅμα τινὶ γεννητὸς, i.e. unà natus.

Γοάω, Gemo; à γόος luctus.

Γόης, ητος, ὁ, Incantator, præſtigiator; à γόος clamor luctuoſus; fit enim γοητεία ſive incantatio cum clamore quodam luctuoſo.

Γόμος, ου, ὁ, Onus, ſarcina; à γέμω plenus ſum.

Γομφίος, ου, ὁ, Dens molaris; à κόμμος ſectio; iis enim dentibus cibus præcipuè κόπτεται, i. e. ſcinditur.

Γόμφος, ου, ὁ, Clavus; quia eſt ceu dens γομφίος, i. e. molaris: vel à κέκομμαι præt: verbi κόπτω ſcindo.

Γόγγρος, ου, ὁ, Congrus ſeu conger; piſcis genus; derivant à χάω edo per reduplicationem; eſt enim piſcis vorax; aut quaſi γογγύλος, teres enim eſt.

Γογγύζω, Murmuro; à γοάω gemo: vel à sono.

Γονὴ, ῆς, ἡ, Genitura; semen, soboles; à γέγονα nascor, natus sum.

Γονοῤῥυὴς, ῆς, Cui γονὴ ῥεῖ genitura fluit.

Γόνυ, υος, τὸ, Genu; quasi κόνυ à κονῶ curro, festino, laboro; genua enim totum corpus sustinent, ut subeatur laboris onus.

Γόος, ου, ὁ, Luctus; quasi βόος à βοὴ clamor, quòd luctus querulos & clamosos efficiat: vel παρὰ τὸ γίω, i.e. χωρῶ secedo, quòd lugentes solent ab hominum conspectu secedere. Etym:

Γοργεῖα, ων, τὰ, Personæ tragicæ; à γοργὸς terribilis, quòd formâ terribili apparerent.

Γοργὸς, οῦ, ὁ,
1. Citus, velox; dictus quasi γαίων ἔργῳ, hoc est, opere suo glorians.
2. Acer, terribilis; quasi ὀργὸς ab ὀργὴ ira, ut sit ira effervescens, cui animus facilè commovetur. Etym:

Γοργύρα, ας, ἡ, Canalis subterraneus, per quem aqua effluit; à γῆ terra & ὀρύσσω fodio, quòd terræ fossione fiat.

Γοργὼν, όνος, ἡ, Gorgon, animal terribile; dictum διὰ τὸ γοργὸν τῶν ὀφθαλμῶν, hoc est, propter terribilem oculorum aciem, quâ factum est, ut viri, illas intuentes, in lapides subinde verterentur.

Γοῦν, Certè; ex γε & οὖν.

Γουνάζομαι, Supplico; à γόνυ genu; ut sit ita supplico, ut ad genua provolvar, & procumbam, aut etiam flexis genibus oro.

Γραῖα, ας, ἡ, Anus, vetula; quasi γεραιὰ à γεραιὸς senex; per syncopen γραῖα: vel etiam quasi ῥαῖα à ῥαίω, i.e. φθείρω corrumpo, ut sit ἡ ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένη, hoc est, quæ propter ætatem senilem corrumpitur & tabescit.

Γράμμα, τος, τὸ, Scriptum, liber; à γράφω ſcribo.

Γραμματεῖον, ου, τὸ, Libellus, codicillus; à γράφω ſcribo.

Γράστις, ιος, ἡ, Gramen; à γράω edo, eſt enim pabulum unicum quod à pleriſque pecoribus depaſcitur.

Γραῦς, αὸς, ἡ, Anus; à γραῖα idem: vel à γράω edo, ut ſit ἡ τῇ ῥυτίσι καλεξυσμένη, hoc eſt, rugis exarata & quaſi exeſa: vel quaſi ῥαῦς à ῥαίω corrumpo, ut ſit ἡ διαῤῥαιωθεῖσα ὑπὸ χρόνου, hoc eſt, per longam ætatem corrupta.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, Stylus, penicillus; à γράφω ſcribo.

Γράφω, Scribo, deſcribo, pingo; Etymol: derivat à γράω ſignificante ſculpo; potiùs à γλάφω.

Γρηγορέω, Vigilo; ab ἐγρηγορέω idem per Aphæreſin.

Γριπεὺς, έος, ὁ, Piſcator; dictus à γρῖπος rete, quòd in retibus ſtruendis, ut piſces capiat, operam exercet.

Γρῖπος, ου, ὁ, Rete; factum per Aphæreſin ab ἀγρεύω venor, quòd venationi inſerviat, feríſque capiendis ſit idoneum.

Γρῖφος, ου, ὁ, Ænigma; quæſtio non facilè ſolvenda; à γρῖπος rete, quòd retis inſtar non ſine magnâ difficultate explicetur: vel quòd ænigmatibus, tanquam laqueis, homines ſoleant quaſi irretiri.

Γρύζω, & γρυλλίζω, Grunnio; à γρῦ ſono, quem porci edunt.

Γρυμοὶ, ῶν, οἱ, 1. Trunci querni; quaſi δρυμοὶ à δρῦς quercus. 2. Arborum vetuſtarum ligna, quaſi γέρυμοι à γῆρας ſenectus.

Γρυπὸς, οῦ, ὁ, Qui roſtro aut naſo eſt adunco, ſeu recurvo; à γυρὸς curvus: vel à ῥέπω vergo, ut ſit ᾧ ῥὶς ῥέπει, cui naſus in alteram partem vergit.

Γρύτη, ης, ἡ, Scruta, frivola; à γρῦ, ut ſit parvarum rerum congeries.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, Gryphus, avis adunco roſtro; à γρυπὸς, quod eum ſignificat cui aduncus eſt naſus.

Γρώνη, ης, ἡ, Caverna, ſaxum exeſum; à γράω exedo.

Γύα (seu γύη Ionicè) & γύα, ας, ἡ, Arvum, jugerum; via fossa; à γέα terra.

Γύαλον, ου, τὸ, Cavitas, vola; à γυῖον manus, ut cavitatem manûs propriè significet: vel à γῶ capio & ἅλις satis, quòd manûs cavitate res oblatas comprehendamus.

Γύης, ου, ὁ, Dentale in aratro; à γύα arvum, quia ejus usus est in γύα aranda.

Γυῖον, ου, τὸ, Membrum; propriè pes, inde manus, hinc reliquum corpus; pede in terra imus. Etym: ergo à γύα terra & ἰέναι ire.

Γυιὸς, οῦ, ὁ, Claudus; à γυῖον pes, cujus πάθος est claudìtas.

Γυμνὸς, οῦ, ὁ, Nudus, inermis; qui γυῖα μόνα ἔχει, i.e. qui membra habet sola, i.e. nuda & vestitûs carentia.

Γυμνάζω, Exerceo, certamine gymnico; à γυμνὸς nudus; quòd in eo Athletæ nudi certabant.

Γυναιμανὴς, ὲς, Mulierosus; mulierum amore insanus; à γυνὴ mulier & μαίνομαι insanio.

Γυνὴ, αικὸς, ἡ, Mulier, uxor: dicta quasi γονὴ à γέγονα natus sum, quod est præter: med: verbi γείνω vel γείνομαι nascor, orior; ex mulieribus enim omnes nascimur: vel etiam à γῶ capio, quòd sit σπέρματος δεκτικὴ, hoc est, seminis virilis capax.

Γύργαθος, ου, ὁ, Canistrum è vimine; à γυρὸς curvus; quia vimina curvantur.

Γύψος, ου, ἡ, Gypsum; à γῆ terra & ἑψέω coquo; est enim ceu cocta terra.

Γωλεὰ, τὰ, Speluncæ & lustra ferarum; etiam γωλιοὶ speluncæ ad mare; à γῆ terra & ἀλέω vito, quòd sint ferarum conspectum hominum fugientium latibula.

Γωνία, ας, ἡ, Angulus, locus abditus, à γόνυ genu, quod naturâ flexum & quasi angulosum est.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, Pharetra; à χωρῶ capio & ῥυτὰ, id est, ἑλκυστὰ βέλη, quòd fagittarum, quæ inde depromuntur, capax fit.

Δ.

Δ —— EST quarta litera ex *Daleth* Hæbræorum, quæ & ipfis eodem numero eft.

Δαγὺς, ὑδ@, Cryftallum, vel glacies; fortè à δασὺς denfus; glacies enim nihil aliud eft quàm aqua frigore concreta & condenfata.

Δάδιξ, ικ@, Menfura fex chœnicum capax; à δαδέομαι divido, ut fit famofæ divifionis menfura.

Δαιδύσσω, Traho, lacero; à δαίω divido.

Δαιρὸς, ὰ, ὸν, Niger; à δαίω uro; quòd coloris nigri fint quæ uftulentur.

Δάζομαι, Divido; à δαίω idem.

Δάη, ης, ἡ, Pugna; à δαίω incendo.

Δαήμων, ον@, ὁ καὶ ἡ, Sciens, intelligens; à δαίω fcio, intelligo.

Δαὴρ, έρος, ὁ, Levir, mariti frater; ducam ab ἐδάλω, quod eft aoriftus 2[dus]. paffivus verbi δαίω fcio; ut fit ὁ ἐν γνώσει ὤν, hoc eft, cui per nuptias nova cum affinibus fuis acceffit notitia & confuetudo.

Δαηρὸς, ὰ, ὸν, Lucidus; à δαίω uro: quòd flamma fit lucida.

Δαΐζω Divido, Poëtis; à δαίω idem.

Δαίδαλ@, ὁ, Scientèr & affabrè factus, à δαίω fcio: eft & δαιδαλέ@, hinc δαιδάλλω vario.

Δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Spiritus intelligens, dæmon; dictus quafi δαήμων à δαίω fcio, quia valdè fciens.

Δαίνυμι, Epulas do; δαίνυμαι epulor, à δαὶς epulum.

Δαΐος, ου, ὁ, Hoftis; à δάη pugna; nam is eft quicum nobis pugna eft.

Δαΐς, ίδος, ἡ, { 1. Pugna, bellum; à δαίω incendo, quòd in bello nil nifi clades & incendia.
2. Fax, tæda; à δαίω uro. }

Δαὶς,

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, Epulum; à δαίω divido, quòd inter epulandum ſua cuique ciborum portio diſtribuatur.
Δαίτη, ης, ἡ, Epulum; à δαὶς idem.
Δαιτρὸς, ȣ, ὁ, Coquus, qui carnes δαίει, i. e. dividit.
Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, Qui δαῖτα, hoc eſt, convivium inſtruit.
Δακέθυμος, ȣ, ὁ, Animum mordens; à δάκνω mordeo & θυμὸς animus.
Δάκετον, ȣ, τὸ, Animal morſu nocens; à δάκνω mordeo.
Δάκνω, δήξω, vel δήξομαι, ab inuſitato δήκω mordeo. Etymol: à δα valdè & κναίνω ſcindo, ut ſit aliquid dentibus diſcindere: velim potiùs à δαίω & κνάω divido & rado; mordendo enim res quaſi abradimus & dentibus dividimus.
Δάκος, εος, τὸ, Idem quod δάκετον. Vide ſuprà.
Δάκρυ, υος, τὸ, Lacryma; à δάκνω mordeo; quia ſalſa & mordax: vel quòd vulneratâ & quaſi præmorſâ animâ proſiliant: aut quia lacryma dividitur à capite, à δαίω divido & κάρα caput: vel à δα valdè & ῥέω fluo, quòd lacrymæ ſoleant ubertim ex oculis emanare: vel à δα valdè & κρύος frigus, quòd lacrymæ oriantur ex vaporibus cordis in cerebro condenſatis, ut ex nubibus pluvia: eâdem ratione, & lacryma fit ex λα valdè & κρυμὸς frigus; ideóque rectiùs ſcribitur Latinè *lacryma* quàm *lachryma*, ut benè annotavit *Harmarus* noſter.
Δάκτυλος, ȣ, ὁ, Digitus; à δέχομαι, ſeu δέκομαι capio; quòd digiti ſint τῶν διδομένων δεκτικοὶ, i. e. rerum oblatarum capaces: vel quaſi δράκτυλος à δράσσω comprehendo; res enim digitis comprehendimus: vel quaſi δείκτυλος à δείκω oſtendo; inde δακτυλοδεικνύναι indigitare, i. e. digito monſtrare. *Quàm pulchrum eſt digito monſtrari, & dicier, Hic eſt?* Perſ: vel etiam à δάκνω mordeo,

quòd excogitantium digiti & ungues ſæpiùs rodantur; hinc illud, *Morſos ſapit ungues*- Horat:

Δαλὸς, ȣ̃, ὁ, Titio ; à δαίω, incendo.

Δαμάζω, Domo ; à δαμάω idem. Etym: ducit παρὰ τὸ δέμας ἄζειν, i.e. ξηραίνειν. Velim potiùs à δέμας corpus & ἆσαι ab ἄτω lædo, quòd equorum & ſimilium corpora inter domandum nonnihil lædantur.

Δάμαλις, ἡ, Juvenca ; à δαμάω domo ; quòd dometur ad laborem.

Δάμαρ, τος, ἡ, Uxor ; à δαμάω domo ; quæ domatur jugo matrimonii : vel quaſi γάμαρ à γάμος nuptiæ.

Δαμασώνιον, τὸ, Herba quædam ; à δαμᾷν & ὄνειαρ, quòd utilitatem habeat domitricem, ſcilicet venenorum certorum.

Δάνειον, ȣ, τὸ, Fœnus, æs alienum, à δάνος ſignificante *mutuum* ; vel à δάνος donum, per Antiphraſin ; alii à δὴν diu, ut ſit τὸ χρονίζον χρέος debitum longo tempore durans : vel etiam à δίδωμι do & ἀνία dolor, ut ſit, quod invito animo & ægrè ſolvitur.

Δάνος, εος, τὸ, Donum, mutuum ; à δόω pro quo uſit: nunc δίδωμι do.

Δαυὸς, ὴ, ὸν, Aridus ; à δαίω uro ; quia καύσιμος, hoc eſt, quòd res aridæ ſint accenſu faciles ; aut à δὴν diu, quia vetuſta ſunt arida.

Δαΐς, Ignis, lampas ; à δαίω uro, accendo.

Δαπανάω, ήσω, Conſumo, impendo, ſumptus facio ; à δαπάνη ſumptus.

Δαπάνη, ης, ἡ, Sumptus, impendium ; à δάπτω voro ; ſumptus enim nimius rem familiarem devorat.

Δάπεδον, ȣ, τὸ, Pavimentum, ſolum ; à δα valdè & πέδον ſolum ; ut ſignificet πέδον μέγα καὶ πλατὺ, hoc eſt, ſolum amplum & ſpatioſum. Etym: vel ſolum firmum, in quo pedes ſtare poſſunt ſine lapſionis periculo.

Δάπιδες,

Δάπιδες, ων, αἱ, Tapetia; dicta παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι, quòd in cubiculorum pavimentis sub pedibus sternantur.

Δάπτω, Voro, dilanio; à δαίω, divido; epulor: vel, ut vult Etym: à δα valdè & ἅπτω tango, attingo, nempe ut edam; propriè enim significat τὸ λάβρως ἐσθίειν, h. e. voracitèr & avidè edere.

Δαρδάπτω, Idem quod δάπτω per reduplicationem factum.

Δαρθάνω, Dormio; ab inusitato Δαρθέω, quia exponunt, in pellibus cubo; ergo est à δέρας pellis, ut sit quasi ἐν δέρασι θέω, hoc est, in pellibus pono, scil: ad dormiendum, quod à primævis terræ incolis antiquitùs factum est.

Δάσκιος, ον, ὁ καὶ ἡ, Spissam umbram habens; à δα epit: & σκιὰ umbra: vel per syncopen quasi δασύσκιος à δασὺς densus & σκιὰ umbra.

Δασμὸς, ῦ, ὁ, Partitio; à δάζω divido.

Δασπλῆς, ῆτος, ὁ, & δασπλῆτις, ἡ,
1. Magnorum malorum plenus; à δὺς & πλάω seu πιμπλάω vel πλήθω impleo.
2. Accessu difficilis, atrox; à δὺς difficultèr & πλάω per syncopen posito pro πιλάω appropinquo, ut sit, cui appropinquare non est tutum.

Δασὺς, εῖα, ὺ, Densus, pilosus; à δα valdè & σάω moveo, agito; pilosi valdè prehendi & agitari possunt.

Δατητὴς, ῦ, ὁ, Divisor, distributor; à δαίω divido.

Δατισμὸς, ὁ, Datidis imitatio, i. e. odiosa ejusdem repetitio; Datis Persa erat, qui idem pluribus verbis dicebat, & non sine solœcismo, ut ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι, &c.

Δατύσσω, Voro, helluor, à δαίω epulor.

Δαϊκὸς, ῦ, ὁ, Audax; à δαίω uro: quia calidi sanguinis & inde animi.

Δαυλὸς, ῦ, ὁ, 1. Densus; à δα valdè & ὕλη silva; quæ enim densiora sunt, multam habent materiam. 2. Titio; à δᾳδὸς fax.

Δαύω, Dormio; à δέω ligo; οἱ γὰρ καθεύδοντες δεσμευμένοις ἐοίκασι, hoc est, dormientes hominibus ligatis assimilantur.

Δάφνη, ης, ἡ, Laurus; dicta quia resonat, dum uritur, quasi δαοφώνη, à δαίω uro & φωνῶ sonum emitto.

Δαφοινὸς, ῦ, ὁ, 1. Cædis avidus; à δα valdè & φόνος cædes, ut significet virum truculentum & sanguinis appetentem. 2. Rubens, maculis quasi sanguineis distinctus; à δα valdè & φόνος, i. e. αἷμα sanguis. Etym:

Δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, Dapsilis, largus, copiosus; à δάπτω voro; vel à δαπάνη sumptus; ut is sit, qui multa & sumptuosa dat voranda.

Δὲ, Autem, verò, sed, sanè; à δαίω divido; quia distinctionis vocula est.

Δέησις, ιος, ἡ, Precatio; à δέομαι precor.

Δεῖγμα, τος, τὸ, Indicium, specimen; à δείκνυμι ostendo.

Δειδήμων, ονος, ὁ, Meticulosus; à δείδω timeo.

Δείδω, Timeo, metuo; à δέος timor.

Δειελιέω, Meridior; à δείελος pomeridianus.

Δείελος, Pomeridianus; à δείλη tempus pomeridianum.

Δείκηλον, vel δείκελον, Simulacrum, imago; à δείκω ostendo, quòd rem, cujus est imago, repræsentet & quasi ostendat: vel ab εἴκω similis sum, quòd rerum imagines, si artificiosè effingantur, rebus ipsis sint consimiles: vel etiam quasi Διὶ εἴκελον, hoc est, Jovi simile; nam ut vult Etym: propriè dicitur περὶ τῦ ἀγάλματος τῦ Διὸς, hoc est, de Jovis imagine.

Δείλη, ης, ἡ, Pomeridianum tempus, vespera; ita dicitur à δέω indigeo, deficio, & ἕλη vel εἵλη splendor solis;

quia

quia tunc temporis ἡ τοῦ ἡλίου εἵλη ἐνδεεῖ, hoc est, calor solaris incipit deficere.

Δειλὸς, ἡ, ὸν, 1. Timidus, ignavus; à δείδω timeo.
2. Malus, improbus; occasione hinc sumptâ, quòd ignavi pro hominibus nequam haberi soleant.
3. Miser; à δέω ligo & λίαν valdè; ut sit, qui valdè ligatur, i. e. necessitate & ærumnis.

Δεῖμα, τος, τὸ, & δειμὸς, οῦ, ὁ, Timor, metus; à δείδω timeo.

Δειμαλέος, Cautus; à δεῖμα timor, ut significet eum, qui negotia non sine pavore & quadam animi trepidatione aggrediatur.

Δεινὸς, ἡ, ὸν, Terribilis, peritus, mirus; à δέος timor vel δείδω timeo, ut sit, qui terrorem incutiat & timere faciat.

Δειπνητος, & δειπνιστὸς, οῦ, ὁ, Cœnandi tempus; à δεῖπνον cœna.

Δειπνολόχος, ου, ὁ, Cœnis insidians, cœnipeta; à δεῖπνον cœna & λόχος insidiæ.

Δεῖπνον, ου, τὸ, 1. Cœna; à δεῖ oportet, & παύω cesso; quòd post eam à laboribus cessandum sit: vel quasi διαπεπονημένον, hoc est, elaboratum; quòd apud veteres in cœnis parandis plurimum laboris impenderetur; aliis δεῖπνον dicitur quasi δάπανον à δαπάνη sumptus; quòd apud priscos cœna esset prandio sumptuosior.
2. Prandium; in quo sensu δεῖπνον ducitur à δεῖ oportet & πονεῖν laborare, quòd post prandium laborare soleant & debeant homines.

Δειρὸς, οῦ, ὁ, Collis; à δέρη collum; est enim collis ceu collum terræ.

Δεῖσα, vel δεῖσσα, ἡ, Humor; à δεύω irrigo.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, Qui metu adactus credit esse dæmonas; superstitiosus,

superstitiosus, religiosus; à δείδω timeo & δαίμων dæmon, deus.

Δέκα, Decem; à δέχομαι capio; est enim numerus perfectus, qui πάντα ἐν αὐτῷ ἀριθμὸν δέχεται, hoc est, omnes numeros in se comprehendit.

Δεκάρχης, vel δεκαδάρχης, ου, ὁ, Decurio, decem militibus præfectus; à δέκα decem & ἀρχὴ imperium, ut sit, qui in decem viros imperium obtinuerit.

Δεκάτη, ης, ἡ, Decima pars; à δέκα decem: hinc δεκατεύω decimo, &c.

Δεκάχορδος, ου, ὁ, Decem habens chordas; à δέκα decem & χορδὴ chorda.

Δέλεαρ, ατος, τὸ, Esca; quâ animalia capiuntur; à δέλω pro quo usitatum est δελεάζω inesco: vel quasi δόλεαρ à δόλος dolus, quòd sub esca fraus & dolus lateat: vel quasi ἔλεαρ ab ἑλεῖν capere, quòd eâ animalia capiantur: vel quasi δήλεαρ à δηλῶ lædo, quòd sit nociva: vel denique à δέω ligo, quòd hamo alligetur.

Δέλετρον, τὸ, Laterna, fax; à δαίω accendo.

Δελήπον, ου, τὸ, Esca; à δέλεαρ idem.

Δέλτος, ου, ἡ, Pugillares; sic dicebantur, quia forma literæ Δ plicabantur; item liber quivis.

Δέλφαξ, ακος, ἡ, Sus; propriè dicitur de fœmina; quæ sic appellatur à fœcunda δελφύϊ, h. e. utero, quòd ejus proles sit numerosior.

Δελφὶν, vel δελφὶς, ῖνος, ὁ, Delphin piscis; à δελφὺς uterus; est enim piscis viviparus. *Martinius.*

Δελφὺς, ύος, ἡ, Uterus; quasi θήλεως φύη, hoc est, fœminæ natura, id quo fœmina à viro distinguitur.

Δέλω, Inesco; à δαίω epulor, escam sumo.

Δέμας, Corpus; indeclin: à δέμω struo, quòd sit structura pulcherrima, in cujus artificio divina sapientia quàm maximè refulget; ædificatum ut sit animæ domicilium:

domicilium : vel à δέμα vinculum ; corpus enim & anima unà vinciuntur.

Δέμνιον, ου, τὸ, Stratum, lectus ; à δέμας corpus & νεύω nuto, inclino ; in eo enim corpus inclinatur ad quietem : vel à δέμω struo ; lectus enim sternitur, & quasi struitur.

Δέμω, Extruo, ædifico, à δέω, ligo, colligo ; quòd inter ædificandum ligna & lapides colligentur, & emollitâ calce ferruminentur.

Δενδίλλω, Oculos huc illuc verto ; à δινῶ circumago & ἴλλος oculus.

Δένδρον, ου, τὸ, Arbor, lignum ; dictum à δέμω extruo, quòd ad ædificia extruenda arbores multùm conferant : vel quasi δείνδερον quòd δεινῶς δέρεται, i.e. graviter & molestè decorticatur : vel, ut vult *Martinius*, quia δεινὸν δέρη, i. e. dorso grandi est seu caudice forti.

Δέννος, ὁ, Probrum, contumelia ; à δεινὸς gravis ; quòd contumeliæ graves sint & viris perquàm molestæ.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, Manus dextra ; dicta à δέχομαι capio, quòd res oblatas manu dextra solemus accipere: vel etiam quasi διεξιὰ, quòd opera plurima solent per manum dextram διεξιέναι, hoc est, transire & per eam fieri.

Δεξιὸς, ου, Dexter ; à δεξιὰ dextra.

Δέος, εος, τὸ, Timor ; à δέω ligo ; metus enim ligat & contrahit tam animum quàm corpus.

Δέπας, ος, τὸ, Poculum, patera ; à δέχομαι capio, & πόμα potus, quòd pocula sint potûs capacia : vel potiùs quia πότῳ δεύεται, hoc est, potu irrigatur.

Δέρας, ατος, τὸ, Pellis, corium ; à δέρω excorio.

Δέργμα, τος, τὸ, Aspectus, oculus ; à δέρκω video.

Δέρη, & δειρὴ, ἡ,
1. Cervix, collum; à δέρας corium, quòd circa hanc corporis partem pellis fit duriuſcula: vel à δέρω excorio, quòd pecora à cervice incipiant excoriari.
2. Jugum montis, ita dictum, quòd jugum monti inſtar cervicis ſit.

Δερκύλλης, ἐος, ὁ, Inter dormiendum videns; leporis ἐπίθετον. ita dicitur quòd δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν, hoc eſt, videtur inter dormiendum videre; dormit enim oculis apertis.

Δέῤῥις, ἡ, Pellis, cilicium; à δέρας idem.

Δέρτρον, ου, τὸ, Membrana; à δέρω excorio.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, Vinculum; à δέω ligo.

Δεσπόζω, όσω, Dominor; quaſi δέος ὀπάζω, hoc eſt, metum præbeo & incutio, dominator ſubjectis metum affert: aut à δέω ligo & ποῦς pes; ligat quaſi pedes.

Δέσποινα, νης, ἡ, Domina; à δεσπόζω dominor.

Δεσπότης, ου, ὁ, Dominus; à δεσπόζω dominor: vel quaſi δεσποίτης, ut ſit ὁ δέος ἐμποιῶν, hoc eſt, famulis ſuis timorem incutiens.

Δεῦκος, εος, τὸ, Dulcedo; à δέχομαι capio; nam quod eſt dulce, acceptatur.

Δεύτερος, ου, Secundus; quaſi δυότερος à δύω duo: vel παρὰ τὸ δεύω, i. e. λείπω deficio; quòd ſit τοῦ πρώτου λειπόμενος, à primo loco deficiens. Etym:

Δευτερόπρωτος, ον, Secundo primus, σάββατον δευτερόπρωτον, quod à δευτέρα, i. e. ſecunda die paſchatis eſt primum; illud ſcilicet ſabbatum, quod ſecundam paſchatis proximè ſequebatur.

Δεύω, Irrigo; derivatum volunt ἀπὸ τοῦ Διὸς, hoc eſt, à Jove; rationem reddit Etymol: ὕετος γὰρ ὁ θεὸς, i. e. Jupiter eſt deus pluviarum effectivus, hinc Anglicè dew, i. e. ros, quæ terram humectat.

Δέχομαι, Capio; an à δόω do & χῶ capio?

Δέψα,

Δέψα, ης, ἡ, Pellis; à δέφω excorio.

Δεψέω, Subigo & mollio coriariorum more; à δέφω excorio; quia excoriata ſic parant.

Δέω, ήσω, Ligo, vincio. Non video, quò referam, niſi ad δύο duo; nam numerus binarius ligatio prima eſt, duabus unà junctis unitatibus.

Δέομαι, Indigeo; ex δέω neceſſe habeo, quæro indigentiâ motus.

Δὴ, Sanè, profectò; puto à δαίω ſcio, ut ſit cum ſcientia firma: aut à Δία, i. e. Jovem, ut ſit quaſi Jove compellato teſte: vel à δέω ligo; aſſeveratio enim res unit & quaſi colligat, ut negatio dividit.

Δηθὰ, Diu; quaſi δηναθὰ à δηνὸ idem.

Δηθαγόρας, ὁ, Qui diù loquitur; δηθὰ ἀγορεύων.

Δῆθεν, Videlicet; à δὴ ſanè.

Δηθύνω, Moror, tardo; à δηθὰ diù.

Δήϊος, ου, ὁ, Hoſtis; idem quod δάϊος; à δαίω accendo, uro: vel, ut vult Etym: παρὰ τὸ δέος, quòd hoſtis ſit ὁ δέος ἐμποιῶν, i. e. terrorem incutiens.

Δηϊότης, τητος, ἡ, Pugna; à δήϊος hoſtis: vel, ut vult Etym: παρὰ τὸ δηοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς πιπρωσκομένους, quòd homines in ea vulnerentur & occidantur.

Δήκω, Inuſit: Mordeo; à δέω ligo, mordendo res etiam alligantur, ut apud Virg: *Naves alligat ancora morſu.* Simpliciùs fortè δήκω quaſi ἐδήκω ab ἔδω edo. *Martinius.*

Δηλέω, ήσω, Lædo, noceo; quaſi δήϊον λάῳ, hoc eſt, populo inimicum; ſic enim eſt, quodcunque nocet: vel à δέλω ineſco.

Δηλονότι, adv: Nimirùm, videlicet; quaſi δῆλον ὅτι, h. e. manifeſtum eſt rem ſic ſe habere.

Δῆλος, η, ον, Manifeſtus, notus; à δαίω ſcio, noſco; quòd quæ manifeſta ſunt, facilè intelligantur: vel à δήω in-

invenio, ut significet id quòd facilè inveniri possit, τὰ γὰρ πρόδηλα ῥαδίως εὑρίσκονται, hoc est, res manifestæ facilè inveniuntur. Etym:

Δηλόω, ώσω, Manifesto; à δῆλος manifestus.

Δημηγόρος, ου, ὁ, Qui δήμῳ ἀγορεύει, ad populum loquitur, concionator.

Δήμιος, ον, { 1. Publicus; à δῆμος populus. 2. Carnifex; dictus δήμιος quòd sit publicus justitiæ exequutor. }

Δημιουργὸς, οῦ, ὁ, Qui δήμιον ἐργάζεται: publicum aliquid operatur, conditor, creator.

Δημοθοινία, ας, ἡ, Festum publicum; à δῆμος populus & θοίνη epulum, convivium.

Δημόκοινος, ου, ὁ, Publicus minister, tortor; à δῆμος populus & καίνω occido; ut is sit, qui è populo electus est ad malefactores internecioni dandos.

Δῆμος, ου, ὁ, Populus, plebs; à δέω ligo; est ὄχλος συνδεδεμένος νόμοις, i.e. turba convincta legibus: vel quasi δέμος à δέμας corpus, populus enim ejusdem reipublicæ & fraternitatis est quasi corpus unum collectivum. Etym:

Δημὸς, οῦ, ὁ, Pinguedo; forte quòd uri & accendi possit, à δαίω uro, καυστικὸν γὰρ τὸ λίπος. Etymol: vel à δέω ligo, per Antiphrasin; quòd pinguedo sit ἀδιάλυτον, hoc est, res facilè solubilis.

Δημόσιος, ου, Publicus; à δῆμος populus.

Δηναιὸς, οῦ, ὁ, Diuturnus; à δήν diu.

Δηνάριον, Denarius Romanus; ex Latino, à denis æris.

Δῆνος, εος, τὸ, Consilium; à δήν diu; nam tempore opus est ad consilia, ne præcipitentur: vel à δήω invenio.

Δῆρις, ἡ, Contentio, rixa; à δα valdè & ἔρις contentio, ut sit ἔρις μεγάλη contentio magna: vel quasi δῆλις à δηλῶ noceo, quòd contentiones sint nocivæ:

vel

vel à δείρω verbero, rixantes enim se reciprocâ linguæ scuticâ verberant.

Δηρὸς, ϛ, ὁ, Diuturnus; à δὴν diu.

Δῆτα, Igitur; à δὴ sanè, profectò.

Δυτὸς, Postremus; à δεύτατος, ex δεύω relinquo, deficere sino.

Δήω, Invenio; quasi diu quæsitum: à δὴν diu: vel quòd ad res amissas inveniendas tempus longius requiratur.

Διάβημα, τος, τὸ, Transitus, gressus; à διαβαίνω transeo; unde & διαβάθρα scala nautica, διαβατήρια sacrificia pro transitu ante expeditionem oblata.

Διάδημα, τος, τὸ, Redimiculum, diadema, corona; à διαδέω revincio.

Διάβολος, ϛ, ὁ, Calumniator, diabolus, satan; à διαβάλλω traduco.

Διαθήκη, ης, ἡ, Testamentum; à διατίθεμαι dispono, testor.

Διάθεσις, ιος, ἡ, Dispositio; à διατίθημι dispono.

Διαίνω, ανῶ, Madefacio, rigo; scilicet humore ἐκ διὸς, hoc est, (ex aëre) lapso: vel à δίημι penetro, quòd pluviæ & imbres terræ viscera penetrent.

Δίαιτα, ης, ἡ, Habitatio, vivendi institutum, victus; à δαὶς, δαιτὸς, epulum, malo à διὰ & αἶτος mansio.

Διάκονος, ϛ, ὁ, Minister; à διὰ & κονέω operor, quòd ministri & famuli ad opera obeunda sint conducti: vel, ut vult. Etym: à διηνέκω differo, ut sit ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα, quòd soleant famuli jussa herilia & opera sibi demandata differre & procrastinare.

Διακόσιοι, αι, α, Ducenti; à δὶς bis & ἑκατὸν centum.

Διάκτορος, ϛ, ὁ, & διάκτωρ, Internuntius; à διάγω trajicio, transmitto; ut significet eum, qui ad negotia obeunda & transigenda sit ad aliquem transmissus.

Διάλεκτος,

Διάλεκτος, ου, ἡ, Dialectus; sermonis in unaquaque lingua differentia; à διὰ & λέγω dico.

Διαμπὰξ, In totum, utrinque; à διὰ & πᾶς omnis: vel à διὰ & ἄμφω ambo.

Διαμπερὲς, Semper, in æternum; quasi διαπερὲς à διὰ per & πέρας finis, terminus.

Διάνοια, ας, ἡ, Cogitatio; à διὰ per & νοῦς mens, ut sit id quod in animo agitatur.

Διαπρύσιος, ου, ὁ, Penetrans; quasi διαπερύσιος à διὰ & πείρω transeo.

Διάπτωσις, ιος, ἡ, Ruina; à διαπίπτω intercido.

Διάσια, ας, ἡ, Festum quoddam Athenis celebrari solitum; à Δία Jovem & ἄση, i. e. ἀνία dolor; ut sit ἡ ἀποβλέπουσα τὰς ἀνίας, in honorem Jovis celebratum, qui dolores ab urbe averruncaret.

Δίασμα, τος, τὸ, Licium; à διάζομαι telam perficio.

Διαττάω, ήσω, Percribo; à διὰ & ἄττω subsulto; quæ enim cribro agitantur, subsiliunt & quasi subvolant.

Διασφὰξ, ὁ, Interstitium, quo duæ rupes distant à sese avulsæ; quasi διασπὰξ à διασπάω divello.

Διάττω, Cum impetu feror; quasi διαθῶ à διὰ per & θέω curro. Etym:

Διαψάλλω, sonat, ut Intercino, hinc διάψαλμα, τος, τὸ, cantûs modulationísque immutatio.

Δίγαμος, ου, ὁ, Bis nuptus, bigamus; à δὶς bis, & γάμος nuptiæ.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, Præceptor, institutor; à διδάσκω doceo.

Διδάσκω, Doceo; à διδόω do & δαίω scio; ut sit, do scire: vel quasi διασκῶ exerceo, quòd sine exercitatione quotidiana nihil doceri aut disci potest.

Δίδημι, Ligo; à δέω idem.

Διδράσκω, Fugio; à δράω fugio.

Δίδυμος, ὁ, ἡ, Geminus, duplex; à δύω duo; reduplicata prima syllaba.

Δίδωμι, Do; ab inusit. δόω idem.

Δίεμαι, Fugo; à δίω expello, prosequor.

Δίεσις, ιος, ἡ, Perfusio; à δίημι perfundo; id verò ex διαίνω humecto.

Δίζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, Bijugis; à δὶς bis & ζυγὸς jugum.

Δίζω, Quæro, Discepto mecum; à δὶς bis; tanquam διςάζων dubitans, quasi in bivio positus: vel à δίω persequor.

Διηνεκής, έος, ὁ καὶ ἡ, Continuus; à διὰ per & ἠνεκὴς, porrectus, in longitudinem protensus: vel à διήκω pervenio, per pleonasmum τῆς νε συλλαβῆς. Etym:

Διήρης, ἡ, Biremis; à δὶς bis & ἐρέσσω, remigo; ut sit, navis, quæ binis remis agitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Epitheton Bacchi, qui sic dicitur, quòd in antro quodam διθύρῳ, hoc est bifori, educaretur: vel etiam quasi δὶς θύραζε βαίνων, hoc est, bis foràs egrediens, quòd bis natus crederetur, ex matre Semele, & mox ex patris femore: vel ut alii, quod ebrii arcana non contineant, sed vinum os faciat διθύρον.

Δίθυρος, ου, ὁ, Biforis; à δὶς bis & θύρα janua.

Διϊπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, A Jove delapsus; à δὶς Διὸς Jupiter, & πίπτω cado.

Διϊπολία, ας, ἡ, Festum Athenis celebratum in honorem τοῦ Διὸς πολιέως, hoc est, Jovis Urbani, scilicet ἐν ἀκροπόλει τιμωμένου, i. e. in Acropoli honorati.

Διΐφιλος, ου, ὁ, Jovi amatus; à δὶς Διὸς Jupiter, & φίλος amicus.

Δίκαιος, ου, ὁ, Justus; à δίκη justitia: vel quasi δίαιος à διαΐων, hoc est, per omnes res procurrens & scrutans.

Δικασπόλος, ου, ὁ, Qui circa jura versatur; à δίκη justitia & πολέω versor.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, Judex; à δίκη justitia: vel quasi διχαστὴς à δίχα dupliciter, quòd judicis sit τὸ δίκαιον εἰς δύο τέμνειν

μέρη νέμειν, hoc est, jus in duas æquales partes distribuere.

Δίκελλα, ης, ἡ, Ligo; à δὶς bis & κέλλω, moveo, agito.

Δίκη, ης, ἡ, Justitia; quasi δίχη à διχάζω divido, quòd justitiæ sit suum cuique dividere: vel παρὰ τὸ δύο ἔχειν, quòd justitia res duas respiciat & comprehendat, pœnam scilicet & præmium: vel etiam quasi δίζη à δίζω quæro, quòd justitiæ sit ante sententiam latam in causas & crimina diligentiùs inquirere.

Δικανὸς, ȣ, ὁ, Causidicus; qui δίκας, hoc est, causas & lites tractat.

Δίκην, More; à δίκη mos.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, Fores geminæ; à δὶς bis & κλείω claudo; quòd bis claudantur.

Δίκρανος, Biceps; cui δύο κράνα, h. e. duo sunt capita.

Δίκροος, ȣς, ὁ, Biceps, bisulcus; quasi δίκαρος à δὶς bis & κάρα caput.

Δίκταμνον, δίκταμον, & δίκταμνος, ἡ, Herba quædam; ducunt à τίκτω pario, quòd sit ὀξυτόκον, i. e. partum acceleret: vel quòd sit δηκτικὸν, acre, mordax: potiùs tamen à Dicta monte Cretæ, in quo abundè nascitur.

Δίκτυον, ȣ, τὸ, Rete; dictum quia in aquas δίκεται, hoc est, dejicitur.

Δίνη, ης, ἡ,
1. Vortex maris, gurges; dictus quia ibi aqua δίεται, hoc est, expellitur & eructatur; aut quia δεινὴ, i.e. vehemens est & æstuosus: vel etiam quasi δόνη, à δονῶ agito, quòd ibi aqua in gyrum agitetur.
2. Aëris turbo; quasi διαίνη à διαίνω irrigo, quòd pluvias excitet: vel quasi δίη, quòd ἐκ διὸς, i. e. aëre descendat; vel etiam quasi ἴνη ab ἲς, ἰνὸς, vis, q. sit ventus vehemens & violentus.

Δῖνος,

Δῖνος, ου, ὁ, Vertigo; item saltationis species; item instrumentum quo ligna &c. tornantur; omnia à δινῶ circumago, id verò à δίνη vortex, turbo.

Δίοπος, ου, ὁ,
1. Rector, administrator; à διέπω rego, administro.
2. Inspector, Episcopus; à διόπτομαι inspicio.
3. Qui habet duo foramina; à δὶς bis & ὀπὴ foramen.

Δῖος, α, ον, Divinus, magnus; fit per crasin ex δίιος; id verò ex Genitivo διὸς, i. e. Jovis.

Διπλάζω, Geminus sum; à διπλόος duplex.

Δίπλαξ, κος, ἡ, Vestis duplicata; à διπλόος duplex: vel à δὶς bis & πλάσσω fingo.

Διπλάσιος, ὁ, διπλασίων, ὁ, ἡ, Duplus, & duplò major; à διπλόος duplex.

Διπλόος, ῦς, όη, ῆ, όον, ῦν, Duplus; à δὶς bis & πέλω sum.

Δίπτυξ, & δίπτυχος, ὁ, Duplex; à δὶς bis & πτύσσω plico; ut sit, quod bis complicatur.

Δὶς, Bis; à δύω duo.

Δίσκος, ου, ὁ, Discus; quasi δίκος à δίκω jacio; quia eo luditur jaciendo.

Δισκοῦρα, ας, ἡ, Terminus, qui disci jactu comprehenditur; δίσκου οὖρος vel οὖρα, h. e. disci terminus.

Δισσὸς, ὴ, ὸν, Geminus; Atticè διττὸς: à δὶς, bis.

Διστάζω, Dubito; à δὶς bis, ut *dubito* à duabus viis: vel quasi δύο στάσεις ἔχω duas stationes habeo, hâc illâc propendens. Etym:

Διφάω, ῶ, Quasi palpando quæro; quasi διαφάω ex διὰ & ἁφὴ tactus, quod ab ἅπτω tango.

Διφθέρα, ας, ἡ, Pellis, membrana in qua scribimus; quasi δυοφέρα, à δύο duo & φέρω fero, quòd ex utrâque parte scripturam ferat.

Δίφρος, ου, ὁ, 1. Bigæ. 2. Locus in curru, in quo parabates & auriga sedebant, à δύο duo & φέρω fero, quia

duos fert, nempe τ̀ μαχόμενον καὶ τ̀ ἡνίοχον, i. e. aurigam cúmque qui inde pugnabat.

Δίψα, ης, ἡ, Sitis; à δαίω uro, & ἴπτω lædo, sitis est ex ariditate corporis & nociva.

Δίχα, Dupliciter, divisim, sine, à δὶς bis; διχθὰ Poët:

Διχάζω, In duo divido, separo, à δίχα divisim.

Διχόμηνος, ου, Luna divisa & dimidiata; à δίχα duplicitèr & μήνη Luna.

Διχοτομέω, In duo divido; quasi δίχα τέμνω, hoc est, in duas partes scindo.

Δίω, Expello, timeo, celeritèr curro; à δέος timor, ut sit timore incusso.

Διώκω, ώξω, Expello, persequor; propriè cursu, quasi δίω ἄγω, hoc est, celeritèr abigo.

Διωλύγιος, ου, ὁ, Magnus, vehemens, longè latéque se extendens; quasi δι' ὅλου ἰὸν, id quod per omnia transcurrit.

Διωρία, ας, ἡ, Intercapedo, spatium; scilicet δι' ὥρας per tempus.

Διώρυξ, υχος, ἡ, Fossa, canalis; à διὰ & ὀρύσσω fodio.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, Instrumentum, quo aliquid διωθεῖται.

Δμὼς, ωὸς, ὁ, Servus; à δαμάω domo; quia sub aliena potestate domatur.

Δνοπαλίζω, Agito & excutio manibus; quasi δονῶ vel δινῶ παλάμαις, h. e. palmis verso & circumago.

Δνοφερὸς, ά, ὸν, Niger, tenebrosus; à δνόφος caligo.

Δνόφος, ου, ὁ, Tenebræ, caligo; à δὰ valdè & νέφος nubes; ex densis enim nubibus, quæ solem intercipiunt, caligo oritur: vel quia δεινὸς ὀφθῆναι, id est, tenebræ sunt visu terribiles: vel quasi δόνοφος à δονῶ agito & νέφος nubes, quòd nubes à vento circumactæ lucem intercipiant: vel à γνόφος caligo, γ in δ mutato, quod frequentiùs fieri testatur *Eustathius*.

Δόγμα, τος, τὸ, Quod videtur alicui, placitum; à δοκέω arbitror: vel potiùs à δόκω. Etym:

Δοθιὴν, ῆνος, ὁ, Furunculus, tumor in carnosis corporis partibus; à δόω do & θὶς acervus; quia dat acervum quendam sub carne.

Δοίδυξ, υκος, ὁ,
1. Pistillum; à διαδύνω.
2. Cochlear, quo edimus; à δόω & ἔδω, quia dat edere: aut à δαίω & ἔδω, quia dividit escam.

Δοιὼ, Duo; à δύω idem.

Δοκάζω, Observo, exspecto, arbitror; à δοκέω idem.

Δοκάνη, ης, ἡ, Loculus; à δέκω capio; quia capit mortuum.

Δοκεύω, Observo, expecto; à δοκέω vel δόκω.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, Probatio; δόκιμος, ον, probatus, probus; δόκιμον, probabile; à δοκεῖ videtur.

Δοκὸς, οῦ, ἡ, Trabs, tignum; à δέχομαι capio, excipio; quia excipitur à finibus, quibus immittitur: vel potiùs, ut vult Etym: παρὰ τὸ δέχεσθαι τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, quòd onera imposita excipiat & sustineat.

Δοκὸς, ὁ, vel potiùs δόκος, Opinio, expectatio; à δοκάζω, vel δοκάω existimo, inusit:

Δόλιος, ου, ὁ, Dolosus; à δόλος dolus.

Δολιχὸς, οῦ, ὁ, Longus, prolixus; dici potest qu. δι' ὅλου χεόμενος, h. e. per totum effusus.

Δόλιχος, ου, ὁ, Smilax hortensis, seu phaseolus: quia ei siliqua & caulis δολιχὸς, i. e. longa.

Δολομήτης, ου, ὁ, Vafer, astutus; à δόλος dolus & μῆτις consilium.

Δόλος, ου, ὁ, Fraus, dolus; à δέλω, inesco, inusit: vel δηλέω, lædo: vel etiam à δέω ligo; ut sit ὁ τοὺς ἁλισκομένους συνδῶν, h. e. deceptos ita ligans & irretiens, ut evadere nesciant. Etymol:

Δόλοψ, πος, ὁ, Speculator; à δόλος dolus; & ὄψις vultus; quòd astuto sit vultu.

Δῶρα, ατος, τὸ, Donum; à δίδω do.

Δόμος, ου, ὁ, Domus; à δέμω ædifico.

Δόναξ, ακος, Arundo, calamus; à δονέω agito; quia facilè à vento agitatur: vel quasi à δίναξ à δινῶ circumago. Etymol:

Δόξα, ης, ἡ, Opinio; à δοκῶ opinor, credo; item opinio bona & honorifica, gloria, quasi δέξα à δέχομαι, accipio, quòd nemo ferè sit, qui gloriam accipere non velit.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, Excoriatio; pellis detracta; à δέρω excorio.

Δορὶς, ἡ, Culter; quo fit δορὰ, h.e. excoriatio.

Δορκὰς, άδος, ἡ, Capra, dama; à δέρκω video, quod sit ζῶον ὀξυδερκὲς, h. e. animal visûs acutissimi.

Δόρξ, κὸς, ἡ, Capra, dama; à δέρκω video; ab acumine visûs.

Δόρπον, τὸ, & δόρπος, ὁ, Cœna, pastus; à δόρυ hasta & παύω cesso, quòd cœnandi tempore hastarum exercitium cessaret: vel, ut cœnam militarem significet, quo tempore ab *hasta*, i. e. *bello* cessatum est. Ducit Etym: ἀπὸ τῶν δερμάτων, hoc est, à pellibus, super quibus sedentes cœnabant: vel ab ἕρπω serpo & δάνω, i. e. κοιμῶμαι dormio, quòd post cœnam somnus obrepere soleat.

Δόρυ, υος, τὸ, Hasta; lignum est oblongum, cortice deraso; ergo à δέρειν, i. e. excoriari.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Longum habens collum; à δολιχὸς longus, & δειρὴ cervix, collum.

Δοῦλος, ου, ὁ, Servus; quasi δύηλος à δύη calamitas, quòd servorum conditio sit ut plurimùm calamitosa; vel, quia quasi ligatus est, à δέω ligo: vel à δειλὸς timidus: vel etiam à δόλος dolus, quòd servi ut plurimùm sint fraudulenti & dolosi.

Δύπος,

Δοῦπος, ου, ὁ, Sonitus; à δέος timor & ἔπω vel ποιῶ facio; quia terrificus; sed fit à δεῖα & ἔπω loquor, sono: vel à δέος timor & ὄψ vox, quòd metum audientibus incutiat.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, Convivium, à δέχομαι capio.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, Palma; à δέχομαι capio; quia est δεκτικὸν μέρος τῆς χειρὸς, h. e. ea pars manûs, qua res oblatas prehendimus.

Δοχμὸς, & δόχμιος, ὁ, Obliquus; à δέχομαι capio; nam curva & obliqua facilia captu sunt, & intra suos flexus capere possunt alia.

Δράγμα, τος, τὸ, Manipulus, quantum manu comprehendi possit; à δράσσω prehendo.

Δραίνω, Facio; à δράω, idem.

Δράκος, εος, τὸ, Oculus; à δέρκω video; quòd oculus sit facultatis visivæ organum.

Δράκων, οντος, ὁ, Draco; à δέρκω video; quia visu est acuto. Aoristus secundus ἔδρακον, inde δράκων draco.

Δρᾶμα, τος, τὸ, Fabula, scil. comœdia vel tragœdia; à δράω facio.

Δρὰξ, ακὸς, ἡ, Pugillus, quantum manu comprehenditur; à δράσσω prehendo.

Δραπέτης, ου, ὁ, Servus fugitivus; à δράω fugio, & πέτω volo, avolo: vel quasi ὁ τὸ δρᾷν πεφευγὼς, i. e. ἐκκλίνων, h. e. qui laboribus se subducit.

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, Ad res agendas acer, à δράω facio.

Δραχμὴ, ῆς, ἡ, Drachma, monetæ & ponderis nomen; à δράσσω prehendo; ut drachma esset, quæ tantum χρημάτων contineret, quantum aliquis manu in pugnum contractâ capere possit.

Δρεπάνη, ἡ, & δρέπανον, τὸ, Falx; à δρέπω decerpo.

Δρῖλος, ὁ, Lumbricus; puto à δέρω excorio; quia lævis, quasi excoriatus. *Martinius.*

Δειμὺς, εῖα, ὺ,
1. Acris guſtu, vel ſapore; fortè à δρῦς quercus; cujus fructus eſt aſperi ſaporis; ſeu potius à δέρω excorio; quia τὸ δειμὺ velut excoriat linguam.
2. Aſper, truculentus; Etym: deducit παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύζειν, vel à δόρυ & μένος.

Δρίον, ου, τὸ, Locus arboribus conſitus; à δρῦς arbor.

Δροίτη, ης, ἡ, Loculus, urna mortuorum; à δρῦς quercus, & οἶτος fatum, interitus; ut ſit ἡ ἐκ δρυὸς εἰς οἶτον πεποιημένη, h. e. urna ex quercu facta ad cadaver recipiendum. Etym:

Δρόμος, ου, ὁ, Curſus; à δρέμω curro.

Δρόσος, ου, ἡ, Ros; quaſi ῥόσος, à ῥέω fluo: vel quaſi δράπος, à δράω fugio, quòd exoriente ſole ſtatim exareſcat: vel à δρῶ facio & σῶς ſalvus, ut ſit ἡ σώους δρῶσα τοὺς καρποὺς, id quod quaſi ſalvos facit fructus, ſcil: arbores irrigando facit ne fructus præmaturè coquantur.

Δρυμὸς, οῦ, ὁ, Sylva, propriè querna; à δρῦς, quercus.

Δρυπέπης, εος, Oliva; à δρῦς arbor & πέπτω coquo; quæ in arbore cocta fuit & ad maturitatem perducta.

Δρύπτω, ψω, Lacero, lanio; à δρῦς quercus, arbor; ut ſit propriè arborem excortico: vel potiùs à δρέπω carpo, decerpo.

Δρῦς, υὸς, ἡ, Quercus; & generalitèr quævis arbor; à δέρω excorio; quia excoriatur.

Δρύτη, ης, ἡ, idem quòd δροίτη. Vide ſuprà.

Δρύφακτος, ου, ὁ, Sepes; quaſi δρύφρακτος, ut ſit ὁ ἐκ δρυῶν φραγμὸς, à δρῦς quercus & φράσσω ſepio; quòd è quercinis ſtipitibus fiat.

Δρώπαξ, ακος, ὁ, Medicamenti ſpecies, ad vellendos pilos; à δρέπω carpo, vello.

Δυάζω, Dubito; παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι, h.e. quaſi duas inter ſtationes pendere, & neutràm eligere.

Δυὰς,

Δυὰς, ἀδ☉, ἡ, Numerus Binarius; à δύο duo: vel à δέω ligo, quòd sit primus numerus ex unitatibus connexis.

Δύναμαι, Possum, valeo; ducamus à δεινὸς pro valido & perito.

Δύναμις, εως, ἡ, Potentia; à δύναμαι possum: vel à δύνω subeo, quòd qui potentia fretus est, omnes difficultates subire potest & superare.

Δύνω, & δῦμι, Subeo, ingredior, mergo; à δύω mergo.

Δύο, Duo; à δέω ligo; quòd ἀειθμῷ συνδεδεμένον ἐστὶ; duæ unitates connexæ & quasi colligatæ numerum binarium efficiunt.

Δύπτης, ου, ὁ, Mergus; à δύπτω aquas subeo.

Δύπτω, Aquas subeo; à δύω subeo, mergo.

Δὺς, Particula in compositione, pro ægrè, malè, infelicitèr, à δύη infortunium.

Δυσαὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, Gravitèr spirans; à δὺς difficulter & ἄω spiro: vel, ut sit Zephyri Epitheton, à δύσις occasus, & ἄω spiro, quòd ventus iste à parte mundi occidentali spiret.

Δυσηλεγὴς, έ☉, Tristis; à δὺς & λέγομαι, cubo; ut sit, cujus somnus est acerbus; vel à δὺς & ἔλεγος elegus, carmen lugubre.

Δυσάμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Infelix; à δὺς infelicitèr & μόρος fatum, ut sit, qui fato utitur infelici.

Δυσερμία, ας, ἡ, Infortunium; à δὺς infelicitèr, & ἑρμῆς Mercurius; ut sit, Mercurio non favente.

Δυσηχὴς, έ☉, ὁ, Gravitèr sonans; à δὺς ægrè, malè, & ἠχέω sono.

Δύσκολ☉, ου, ὁ, 1. Difficilis in sumendo cibo. 2. Difficilis in genere, à δὺς & κόλον cibus.

Δυσμενὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, Inimicus; à δὺς gravitèr, ægrè, & μένος animus, ira; ut sit, cujus animus malè erga aliquem affectus est: vel à δὺς & μένω maneo; ut sit, qui odium erga aliquem gerit inveteratum.

Δυσμὴ,

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, Occaſus; à δύω occido, quòd ibi ſol occidat.

Δύσμοϱος, ου, ὁ, Infelix; à δὺς infelicitèr, & μόϱος fatum; ut ſit, qui fato utitur inimico.

Δυσαπαίπαλος, ον, Aſſcenſu difficilis; à παίπαλα, quæ loca ſunt prærupta.

Δυσπέμφελος, ὁ, ἡ, Trajectu difficilis; à δὺς difficultèr & πέμπω mitto.

Δυσπέτημα, τος, τὸ, Caſus adverſus, difficilis; à δὺς & πέτω cado.

Δυσσόος, ου, ὁ, Qui difficultèr ſervatur, miſer; à δὺς difficulter & σόος ſalvus.

Δύστηνος, ὁ, ἡ, Miſer; à δὺς difficulter & στῆναι ſtare; ut ſit ὁ μὴ δυνάμενος στῆναι, qui vix ſtare poteſt: vel quaſi δύστενος à δὺς ægrè & στένω gemo, quòd abundè gemere miſerorum ſit.

Δυσχερὴς, ἐς, Difficilis; quaſi malè tractabilis manu; à δὺς ægrè & χεὶρ manus.

Δυσωπέομαι, Pudore ſuffundor; à δὺς difficultèr & ὄπτομαι video; ut ſit, oculos præ verecundia dejicio.

Δυσωπία, ας, ἡ, Pudor; qui nos obtueri non ſinit eum, qui aliquid à nobis poſtulat; à δὺς & ὢψ vultus.

Δύω, ύσω, Induo; à δέω ligo, quòd corpus veſtimentis quaſi alligari videatur.

Δώδεκα, Duodecima; à δύω καὶ δέκα, hoc eſt, duo & decem.

Δῶμα, τος, τὸ, Ædificium, domus, tectum; à δέμω ædifico.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, Donum; à δῶρον, idem.

Δωροδέκτης, & δωροδόχος, ου, ὁ, Qui muneribus acceptis corrumpitur; à δῶρον donum & δέχομαι capio.

Δῶρον, ου, τὸ, Donum; à δόω do.

Δωροφάγος, ου, ὁ, Donivorus; à δῶρον donum & φάγω comedo, devoro.

Δὼς, ἡ, Donum; à δόω do.

Δωτὴρ, & δώτης, ὁ, Dator; à δόω do.

Δωτίνη,

Δωτίνη, ης, ἡ, Donum; quasi δωσίνη à δίδωμι δώσω, do: vel à δόσις donum & τίνω rependo; ut sit δόσις ἀποτινομένη, h. e. donum pro dono redditum, munus compensatorium.

E.

Εψιλὸν—— ID est, ε tenue, dictum à solo sono; ad differentiam ε crassi quod est η; est litera ordine quinta, & in numeris quinarium significat.

Ἑὰ, τὰ, Bona; dicuntur quæ quisque possidet tanquam sibi propria; ab ἑὸς suus.

Ἐὰν, Si, ex εἰ & ἄν.

Ἑανὸς, ȣ, — 1. Indutus, pulcher; ab ἕω seu ἐνύω, induo. 2. Fusilis; quasi ῥεανὸς à ῥέω fluo.

Ἔαρ, ερος, τὸ, Ver; ab ἕω mitto; quòd tempore verno ἐκπέμπονται οἱ καρποὶ, h. e. fructus ex terra emittantur: vel ab αὔω splendeo, quòd tum omnia splendescere incipiant.

Ἐαρινὸς, ȣ, ὁ, Vernus; ab ἔαρ ver.

Ἐάω, άσω, Sino, permitto; ab ἕω mitto.

Ἕβδομος, η, ον, Septimus; ab ἑπτὰ septem, ut sit quasi ἕπτομος.

Ἐγ, ante γ, κ, χ, ponitur pro ἐν.

Ἐγγαστρίμυθος, ȣ, ὁ, Ventriloquus; qui habet dæmonem ἐν γαστρὶ μυθέμενον, hoc est, in ventre prophetantem.

Ἐγγίζω, Appropinquo; ab ἐγγὺς propè.

Ἐγγλύσσω, Dulcedinem affero; quasi indulco, ab ἐν & γλύσσων dulcior, pro γλυκίων, à γλυκὺς dulcis.

Ἔγγονος, ȣ, ὁ, Nepos; ab ἐν & γόνος proles, quasi meæ proli innata.

Ἐγγυαλίζω, ξω, In manus do; ab ἐν & γύαλον cavitas manûs; ut significet in volam dare.

Ἐγγυάω, ήσω, 1. In manus do; ab ἐν & γύον manus. 2. Despondeo; ab ἐγγύη sponsio.

Ἐγγύη,

Ἐγγύη, ης, ἡ, Sponsio, expromissio, fidejussio; quasi ἐν γυίοις in manibus pono, ut sit fidejussio, quæ ἐν γυίοις, i. e. manibus rem fidejussam deponat: vel, ut vult Etymol: παρὰ τὸ γύη sive γῆ terra; quòd terra reliquis elementis sit stabilior: vel ab ἐγγὺς propè, quòd sponsor sit propè & præstò.

Ἔγγυος, ου, ὁ, Præs, qui satisdationibus est obnoxius; ab ἐγγύη sponsio.

Ἐγγὺς, Propè, ferè, circiter; quasi ἐν γυίοις, h.e. in vel præ manibus: vel, ut vult Etym: ab ἐν & γύη terra; qua nullum elementum homini propius.

Ἐγκάθετος, ον, Immissus; ab ἐγκαθίημι immitto.

Ἐγκαίνια, ίων, τὸ, Festus dies, novi operis memoriæ dicatus, encænia; ab ἐν & καινὸς novus.

Ἐγκαινὶς, Pars quædam navigii; ligna porrecta circa navis jugum sive transtra; fortassè παρὰ τὸ ἐγκεντεῖν quòd infigerentur; subinde fierent, tollendo & reponendo.

Ἔγκαρ, τὸ, Cerebrum: ab ἐν in & κάρα caput, quòd sit in capite situm.

Ἐγκὰς, In profundo; ab ἔγκατος intimus.

Ἐγκαλοσκελὴς, έος, ὁ, Qui habet crura in ligno τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, nempe vinctus numellis.

Ἐγκάρδιον, ου, τὸ, Pars in qua est cor; ab ἐν & καρδία cor.

Ἔγκαρπος, ον, Fructum (καρπὸν) in se habens; gravidus.

Ἔγκατα, τὰ, Viscera, intestina; ab ἔγκατος interior; quòd sint corporis pars interior.

Ἔγκατος, η, ον, Interior; ab ἐν in pro intra & κεῖμαι jaceo.

Ἔγκαφος, ου, Buccella, bolus; ab ἐγκάπτω devoro.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, Cerebrum; dictum παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι κεφαλῇ, quòd in capite situm sit.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Sonorus, clamosus; ab ἐν & κέλαδος tumultus, clamor; id vero à κέλομαι hortor, ut sit clamor ex crebris hortatibus ortus.

ἘγκισσΑω, ήσω, συνουσίαν, id est, coitum appeto; concipio; ab ἐν & κίσσα pica, quod est malum proprium mulierum prægnantium, quæ circa conceptum absurdo variorum ciborum desiderio infestantur.

Ἐγκισσόω, Hederæ modo convolvor, atque plicor; à κισσὸς hedera.

Ἐγκομβόω, ώσω, propriè in κόμβον (i. e. nodum) induo, innodo, innecto. 1 *Pet.* 5. humilitatem ἐγκομβώσασθε, vetus Interpr: insinuate: tanquam in sinus vestros recipite.

Ἔγκοπος, ον, in quo est labor, laboriosus, fessus; ab ἐν & κόπος labor.

Ἔγκοτος, ον, Iratus; in quo est κότος, h. e. ira.

Ἐγκρασίχολος, ου, ὁ,
1. Cui admixtum fel est; ab ἐν & κρᾶσις mixtura, & χολὴ fel, bilis.
2. Piscis ex apuis, qui capite est amaro, quod ideo rejici solet; ἐν κεφαλῇ χολὴν ἔχει, h. e. in capite fel habet.

Ἐγκρὶς, ίδος, ἡ, Opus dulciarium, ex simila & oleo; ab ἐγκεράω immisceo, quòd primum oleo incoquebatur, & posteà melle indulcabatur.

Ἐγκύκλιος, ον, In orbem rediens (ab ἐν & κύκλος circulus) usitatus, vulgaris.

Ἔγκυος, ον, Prægnans; ab ἐν & κυέω uterum fero.

Ἐγκώμιον, ου, τὸ, 1. Laudatio, laus. 2. Oratio scripta de laudibus alicujus; ab ἐν & κώμη vicus; quia in vicis & compitis olim cantabatur.

Ἐγρεκύδοιμος, ου, Minervæ epitheton; ab ἐγείρω excito & κυδοιμὸς tumultus; ut sit, quæ tumultum bellicum excitet.

Ἐγρηγορέω, Vigilo; ab ἐγείρω excito.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, Libellus, enchiridion; quasi ἐν χειρὶ ὂν, h.e. in manu existens; ut parvum volumen significet, quod manu comprehendi & facilè comportari possit.

Ἔγχελυς,

Ἔγχελυς, υος, ἡ, Anguilla; ab ἐν ἰλυῒ χεῖσθαι, quòd in limo fundatur: velim autem ἔγχελυς dici ab ἄγχιν & εἰλεῖν quia flexibilitate sua se colligens & in angustum constringens provolvitur. *Martinius.* Vel quòd ἐν ἰλυῒ κεῖται, hoc est, in limo jaceat: vel etiam quòd ἐν ἰλυῒ ἔχεται, hoc est, in limo continentur.

Ἐγχεσπάλος, ου, ὁ, Qui hastam vibrat; ab ἔγχος hasta & πάλλω vibro.

Ἔγχος, εος, τὸ, 1. Hasta. 2. Ensis; ab ἐνύω perimo. *Hesychius.* ἔγχος λόγχη ἀπὸ τοῦ ἐν χειρὶ εἶναι quòd in manu sit, scil: ut vibrari possit.

Ἐγχυτρίζω, 1. In testa condo; ab ἐν & χύτρος vel χύτρα olla. 2. Occido; ducta significatione ab infantibus, qui ἐν χύτρᾳ, h.e. testa vel ollula morti exponerentur.

Ἐγῷδα, per Crasin ex ἐγὼ οἶδα, ego novi.

Ἐγᾦμαι, per Crasin ex ἐγὼ οἴομαι, ego arbitror.

Ἐδανός, οῦ, Jucundus; ab ἡδὺς dulcis.

Ἔδαρ, & εἶδαρ, τὸ, Esca; ab ἔδω edo.

Ἔδαφος, ους, ὁ, Solum; ab ἕζομαι, sedeo, quòd ipsum subsidat, vel quòd super terram reliqua omnia quasi sedere videantur.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, Apud Persas est ὁ προγεύστης prægustator; posteà verò sic vocatus fuit ὁ ἐπιστάτης τῆς ὅλης παρασκευῆς, h.e. universi apparatûs præfectus, cui de eduliis apparandis cura demandaretur; ab ἔδω edo.

Ἐδέσματα, τὸ, Edulium; ab ἔδω edo.

Ἐδητὺς, υος, ἡ, Cibus; ab ἔδω edo.

Ἔεδνα, vel ἔδνα, τὰ, Dos, munera quæ ante nuptias sponsæ sponsus dat; quasi ἥδνα jucunda, ab ἥδω delecto.

Ἕδος, εος, τὸ, Sedes; ab ἕζομαι sedeo.

Ἕδρα, ας, ἡ, Sella; ab ἕζομαι sedeo, fut. 2. ἑδοῦμαι.
Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, Cibus; ab ἔδω edo.
Ἑδώλιον, ου, τὸ, Sedes, transtrum; in quo remiges sedent; ab ἕζομαι sedeo.
Ἔελδωρ, Desiderium, res cupita; *Eustath:* derivari ait ab ἕλω quod est αἱρέω capio; quæ enim desideramus, capere velimus. Etymol: verò ab ἕλκω traho, κ in δ mutato; & rationem subjungit, εἰς ὃ γάρ τις ἐπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἕλκεται, h.e. ad rem cupitam facilè trahimur.
Ἕρση, ης, ἡ, Ros; παρὰ τὸ ἄρσαι ab ἄρδω, hoc est, ποτίζω, scil: irrigo, humecto; ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἡ δρόσος, h.e. ros plantas irrigat, iisque quasi potum ministrat.
Ἕζω, Colloco, ab ἕω pono, unde & ἵημι.
Ἔθειρα, ας, ἡ, Coma, cæsaries; ab ἐθείρω assoleo (ex ἔθω) quasi crinis sit solitum tegmen: vel quòd comam tondere, & quasi subinde tollere, ubi excreverit, moris sit: sed & ἐθείρω est κοσμέω, h.e. orno; quòd cæsaries sit capitis ornamentum.
Ἐθελήμος, ου, ὁ, Voluntarius, lubens; ab ἐθέλω volo.
Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, Cultus sponte electus; ab ἐθέλω volo & θρησκεία cultus.
Ἐθελοκωφέω, ήσω, sum ἐθελόντως κωφὸς, h.e. sponte surdus, audire nolo.
Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, Voluntarius, ultroneus; ab ἐθέλω volo.
Ἐθέλω, Volo, statuo; possit esse quasi ἐθέλω ab ἔθος mos & λάω volo, ut sit, quasi more meo & ex consilio volo, i.e. consulto.
Ἔθνος, εος, τὸ, Gens; ab ἔθος mos: suus cuique genti mos est.
Ἔθος, εος, τὸ, Mos, consuetudo; ab ἔθω, ex consuetudine facio.
Εἶα, ας, ἡ, Gramen; ab ἐάω sino; quia sinitur liberè crescere.
Εἱαμενὴ, ῆς, ἡ, Locus humectus, herbosus; pratum; ab ἐάω: vel potiùs ab εἶα gramen, ut sit locus graminosus:

fus: vel quafi ῥεαμένη à ῥέω fluo, quòd fit locus irriguus.

Εἶαρ, τὸ, Sanguis; ab εἴω, i. e. πορεύομαι eo; quòd fanguis fit τȣ̃ ἰέναι αἴτιον, h. e. itionis caufa. Etym:

Εἰδάλιμος, ȣ, ὁ, Speciofus, formofus; ab εἶδος fpecies.

Εἶδαρ ατος, τὸ, Edulium placenta; ab ἔδω edo.

Εἰδέα, ας, ἡ, Species, ab εἶδος idem.

Εἰδήμων, ονος, ὁ, Peritus fciens; ab εἴδω fcio.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deformis; ab εἶδος afpectus & ἔχθος, odium.

Εἶδος, εος, τὸ, Species, figura, forma; ab εἴδω video.

Εἰδοποιὸς, ȣ̃, ὁ, Specificus; ab εἶδος fpecies & ποιῶ facio.

Εἰδύλλιον, ȣ, τὸ, Idyllium; dicta funt *Theocriti* εἰδύλλια ab εἶδος fpecies, quòd fint varia poematiorum genera.

Εἴδωλον, ȣ, τὸ, Simulacrum, imago, idolum; ab εἴδω fimilis fum; ὁμοίωμα γάρ ἐςι τινος σώματος, h. e corporis alicujus eft repræfentatio.

Εἰδωλόθυτος, ον, Idolis immolatus; à θύω immolo, & εἴδωλον idolum.

Εἰδωλολάτρης, ȣ, ὁ, Qui εἰδώλῳ λατρεύει, hoc eft, idolum religiofè colit.

Εἶθαρ, Confeftim; ab ἰθύω cum impetu fero: vel quafi εὔθαρ ab εὐθὺς ftatim.

Εἰκῆ, Temerè, fine confilio, cafu; ab εἴκω cedo; ut εἰκῆ agere fit, εἴκειν τῷ πάθει, affectui cedere, neglecto fano confilio.

Εἴκοσι, Viginti; ab εἰκὼς fimilis, æqualis; eft numerus æqualis ex duobus denariis conftitutus: vel ab εἴκω cedo; numero enim denario, qui in viginti bis comprehenditur, ut perfectiffimo, reliqui numeri cedunt: vel, ἀπὸ τȣ̃ εἴκειν, h. e. fimilem effe; quòd τοῖς δυσὶ δέκα εἴκει, h e. quòd duobus numeris denariis æqualis fit. Etym:

Εἰκοςὸς, ἡ, ὀν, Vicesimus; ab εἴκοσι viginti.

Εἰλαμὶς, Membrana cerebrum involvens; ab εἰλέω involvo.

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, Epulum, convivium opiparum; ab εἴλη agmen & πίνω bibo, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι εἰς τὸ σύνδειπνον ὁμοῦ πλείονας, hoc est, quòd multi ad comessandum simul conveniant, Etym: vel à λαπάζω consumo, ut sit convivium sumptuosum, in quo cibi delicatiores avidiùs deglutiantur: vel qu. ἐλαπίνη ab aor: β. ἔλαπον τοῦ λάπτω, lambo; quòd in lautioribus & pinguioribus conviviis digitorum extremitates sæpiùs lambantur: vel quasi εἰλαπίνη, quia εἷλε τὸ πεῖναν, famem & desiderium ciborum restinxit.

Εἶλαρ, ρος, τὸ, Propugnaculum intra quod nos conclusos continemus ad vim extrinsecùs arcendam; ab εἰλέω coarcto, concludo.

Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, Volvulus; ab εἰλέω volvo.

Εἰλέω, Verso, circumago, involvo, ab ἐλάω agito.

Εἴλη, ης, ἡ, { 1. Calor, ab ἕλη splendor solis. 2. Agmen, ab εἰλέω congrego. }

Εἰλήθυια, ας, ἡ, Lucina, partus; sic dicta est Lucina quòd parturientibus opituletur, uti fingunt, ut fœtus in lucem veniat; ab ἐλεύθω venio.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, Vertex, gyrus, tormen intestinorum; ab εἰλέω verso.

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Distinctus, sincerus, clarus, ab εἴλη splendor solis, & κρίνομαι judicor: ut sit, ὁ ἐν τῇ εἴλῃ κεκριμένος, hoc est, quasi ad splendorem solis exploratus.

Εἰλίπους, οδος, ὁ, Flexipes, boum Epitheton; ab ἑλίσσω volvo & πους pes, quòd inter eundum pedes curvent.

Ἐλίσσω, ξω, Volvo; ab εἰλέω idem.

Εἰλυθμὸς, οῦ, & εἰλυὸς, οῦ, ὁ, Latibulum; ab εἰλέω coarcto, concludo.

Εἰλυφάζω, Verto, torqueo, lumen præbeo; παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ φῶς, hoc eſt, lumen diſpergo.

Εἶμα, τος, τὸ, Veſtis; ex ἕω unde ἐννύω veſtio, induo.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ. Fatum: ab εἵμαρται verbi μείρω divido; quia fatum ſuum cuique diviſum eſt.

Εἰμὶ, Sum; ab ἕω inuſitato.

Εἶμι, Eo; ab ἕω inuſitato.

Εἰνάνυξ, χος, ὁ, Qui per novem noctes aliquid facit; ab ἐννέα novem & νὺξ nox.

Εἰνάτειρ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, Fratria, uxor fratris; quaſi εὐνάτειρ ab εὐνὴ lectus; apud *Euſtath:* exponitur σύνυμφος, id eſt, connupta, & derivatur παρὰ τὸ εὐνάζειν, ut ſit ἡ οἱονεὶ συνδυνηθεῖσα πρὸς ἄλλον, hoc eſt, alteri qu. cohabitatione & lecto juncta.

Εἴνατος, η, ον, Nonus; ab ἔνατος idem, ν in ι mutato.

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Frondes quatiens; ab ἐνόω quatio, & φύλλον folium.

Εἴργω, Arceo, prohibeo, ab ἀρκέω, propello.

Ἐῤῥαφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton; παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς, quòd ſecundum poëtas Jovis femori inſueretur: vel ἀπὸ τοῦ ἐρέφεσθαι, i.e. στεφανοῦσθαι coronari, quòd ſertis & frondibus coronaretur; vel ἀπὸ τῶν ἐρίφων, hoc eſt hœdis, quòd ab hœdis nutritus eſſe dicitur.

Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, Incluſio, ab εἴργω ſepio, includo.

Εἵργω, Includo, in carcerem conjicio; ab ἀρκέω contineo.

Εἰρέα, ας, ἡ, Concio, cui aliquid dicitur; ab εἴρω dico.

Εἰρερος, ου, ὁ, Captivitas, ſervitus; ab εἴρω necto; vel potiùs, ſecundùm *Euſtathium*, ab εἴρω dico, quia ſervi τοῦ εἴρειν στέρονται, μὴ παῤῥησιαζόμενοι, hoc eſt, ſervi & captivi liberè loquendi poteſtatem non habent: vel ab ἔρα terra, ut ſit ἡ περὶ τὴν γῆν δουλεία, hoc eſt, ſervitus & labor in terrâ colendâ: vel quaſi πείρερος à πείρω vexo, affligo, Etym:

Εἰρεσιώνη,

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, Ramus oleaginus, lanâ obvolutus; quam circùm pendentibus arborum fructibus ante janu- as ædium suspendere solebant ad famem arcendam ex oraculi præcepto; ab εἶρος lana.

Εἴρην, ενος, ὁ, Puer, qui jam fari potest; ab εἴρω loquor.

Εἰρήνη, ης, ἡ, Pax; ab εἴρω dico, quòd tempore pacis jus dicatur, & lites verbis dirimantur: vel ab εἴρω necto & ἓν unum; pax enim εἴρει εἰς ἓν, hoc est, disjunctos & divisos in unum nectit: vel ab ἄρειν congruere, quòd tempore pacis inter homines convenit: vel διὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν, quòd pax animos sedat.

Εἱρκτή, ῆς, ἡ, Carcer; ab εἴργω includo.

Εἰροκόμος, ου, ὁ, Lanam tractans; ab εἶρος lana & κομέω curam gero; ut sit propriè, cujus cura circa lanam tractandam occupatur.

Εἰροπόκος, ου, ὁ, Ovis epitheton, ab εἴρω necto & πόκος vellus, quòd vellera habeat innexa: vel ab εἶρος lana & πόκος vellus.

Εἶρος, εος, τὸ, Lana; ab εἴρω necto, quia nexilis est.

Εἴρω, 1. Necto. 2. Dico, interrogo. 3. Nuncio: ab ἄρω apto. *Martinius.*

Εἴρων, ωνος, ὁ, Dissimulator in oratione, irrisor; ab εἴρω dico; est enim verbosior, & verbis decipit.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, Dissimulatio in oratione; ab εἴρων dissimulator.

Εἰς, vel ἐς, Ad: ab ἔω eo: itionis, seu motûs, vocula est.

Εἷς, ἑνὸς, Unus; ab εἰμὶ sum; ens est unum; vel potiùs ab ἴδς solus.

Εἰσίθμη, ης, ἡ, Ingressus; ab εἰς & ἴω, id est, πορεύομαι vado. Etym:

Ἐΐσκω, Assimilo; ab εἴκω similis sum.

Εἰσόκεν, Donec, εἰς ὅκεν, quod ab εἰς & ὃ & particula κέν.

Ἐκ vel ἐξ, Ex, à, de, propter; ab εἴκω, cedo.

Ἑκαεργὸς, οῦ, ὁ, Procul arcens sive expellens; Apollinis epitheton

ton ab ἑκὰς procul & εἴργω arceo; vel ἐργάζομαι, id est, μάχομαι pugno; *Homerus* enim, Etymologo teste, pugnam ἔργον vocat.

Ἑκὰς, Procul, eminùs: ab εἴκω, cedo, vel ἕω mitto, quæ cedunt & mittuntur, procul à nobis sunt; vel ab ἥκω, id est, παραγίνομαι· πόρρωθεν γάρ τις παραγίνεται. Etym:

Ἕκαστος, η, ον, Quisque; ab ἑκὰς procul; ut sit, seorsim hic & ille, tam illi qui procul absunt, quàm ij qui sunt in propinquo.

Ἑκάτερος, α, ον, Alteruter, utervis: ab ἑκὰς procul; quasi seorsim unus, unus per se.

Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, ὁ, Nomen mensis apud Athenienses, mensi, apud nos, Junio respondens: primùm dictus erat κρονιὼν scil. ἀπὸ τῆς γινομένης τῷ Κρόνῳ θυσίας, hoc est, quòd eo mense ingens fieret (Κρόνῳ, id est, Saturno) sacrificium; posteà verò ἑκατομβαιὼν, nuncupatus est, quòd in eo Apollini ἑκατομβαίῳ, id est, πολυτίμῳ sacrificaretur; vel à majoribus sacrificiis, quæ ἑκατόμβαι appellantur.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, Hecatombe, sacrificium centum boum vel pecorum; ab ἑκατὸν centum, & βοῦς bos: alii intelligunt sacrificium ἐξ ἑκατὸν βάσεων, id est, ποδῶν, ut sit, in quo immolarentur animalia qudrupeda 25, quorum pedes essent centum numero.

Ἑκατόμπεδον, ου, τὸ, Nomen templi apud Athenienses sic dicti ab ἑκατὸν centum, & ποῦς pes, quòd ex utraque parte centum columnis, quasi pedibus, sustentaretur.

Ἑκατὸν, Centum, ab ἑκὰς procul; procul enim ab unitate distat numerus centenarius.

Ἑκατόγχειρ, ρος, ὁ, Centimanus; ab ἑκατὸν centum & χεὶρ manus.

Ἐκεῖνος,

'Ἐκεῖνος, η, ο, Ille; ab ἐκεῖ ibi, illic; ac si diceremus, illic est, scilicet in loco à nobis remoto.

'Ἐκεχειρία, ας, ἡ, Induciæ; ab ἔχειν χεῖρας, i. e. cohibere manus; quòd in bello pactis induciis à vi & armis manus abstinerent.

'Ἑκηβόλος, ου, ὁ, Eminùs jaculans, ab ἑκὰς eminùs, & βολὴ jactus à βάλλω jacio; Epitheton Apollinis, id est, solis, qui radios suos longè ejaculatur.

"Ἕκηλος, ου, ὁ, ἡ, Quietus, mitis; ab ἦκα placidè: vel ab ἑκὰς procul; quietus enim est, qui vivit procul negotiis: vel quasi εἴκηλος ab εἴκω cedo, ut sit is, qui à cœtu & hominum frequentia quasi in solitudinem recessit: vel quasi ἄχηλος ab ἀκὴν tacitè, quietè.

'Ἐκκλησία, ας, ἡ, Concio, cœtus evocatus voce præconis, ecclesia; ab ἐκκαλέω evoco; quòd sit hominum multitudo ex reliquis electa, & evocata.

'Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, Exportatio, elatio; ab ἐκκομίζω exporto.

'Ἐκνέω, Enato, declino; à νέω nuo.

'Ἑκούσιος, ον, Spontè electus, voluntarius, ab ἑκὼν volens.

"Ἔκπαγλος, ου, ὁ, Terribilis, stupendus; poëtica Metathesi pro ἔκπλαγος ab ἐκπλήσσω percello, obstupefacio: vel per syncopen ἐκπέλαγος ab ἐκ & πέλαγος pelagus. φοβερὸν γὰρ τοῖς πλέουσι, hoc est, pelagus navigantibus est terribile.

'Ἐκποδὼν, E pedibus; è medio, id est, è vita; ab ἐκ ποδῶν è pedibus, scil: procul se submovendo.

'Ἐκτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Extensus; ab ἐκτείνω extendo.

'Ἐκτὸς, Extra, citra, præter: ab ἐκ ex.

"Ἕκτος, Sextus; ab ἓξ sex.

'Ἑκυρὸς, οῦ, ὁ, Socer, mariti pater: quia εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἔχει, hoc est, virginem apud se habet quam pro filia suscipit: vel quasi δεχυρὸς à δέχομαι accipio.

'Ἑκὼν, όντος, ὁ, Voluntarius; ab εἴκω, cedo, non repugno.

Ἐλαία, ας, ἡ, Olea, oliva ; à λεῖος lævis, quia lævis olei mater : vel quòd cutis ejus ſit glabra & quaſi niteat : aut ab ἕλη à ſplendore, & claritate : vel ab ἕλ☉ palus, quòd locis paluſtribus & humidis gaudeat.

Ἔλαιον, ου, τὸ, Oleum, ab ἐλαία olea : vel quaſi ἔλειον à λεῖον læve, quòd λειαίνει τὸ σῶμα, h. e. corpus & membra mollit & lævigat.

Ἐλάτη, ης, ἡ, Abies ; ab ἐλάω in altum tendo ; quòd ſit arbor procera, ingentis altitudinis, unde ab *Homero* dicitur οὐρανομήκης, hoc eſt, proceritate ſua cœlum tangens, *Odyſ: ε'*.

Ἐλαύνω, Agito, abigo ; ab ἐλάω inuſitato.

Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, Nomen menſis apud Athenienſes, qui noſtro reſpondet Februario; dictus eſt ab ἔλαφος cerva & βάλλω jacio, quòd eo menſe cervæ venatrici Dianæ ſacrificarentur.

Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ, Venator ; ab ἔλαφος cervus & βάλλω jacio.

Ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva; vulgò ab ἐλεῖν ὄφεις quòd ſerpentes è cavernis trahat, & ſorbeat : aut ἐν ἕλεσι, i.e. δάσεσι φαίνεσθαι, quòd in profundis ſylvis appareat: vel ab ἐλᾶν τοὺς ὄφεις quò ſerpentes abigat : vel ab ἐλαφρὸς levis,celer ; quòd ſit curſu præcipiti.

Ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, Levis, celer, ab ἔλαφος cervus, ut qui curſu ſit celer ; niſi illud ab hoc deducatur.

Ἐλαχὺς, εῖα, ὺ, Parvulus ; ab ἕλω, id eſt, ἀφαιρῶ aufero ; ut ſit ὁ ἀφαιρεθεὶς καὶ ἐκ τούτου μειωθεὶς, h. e. ut ſit cui aliquid aufertur & quod auferendo diminuitur.

Ἔλδομαι, Cupio, appeto ; ad ἕλω, id eſt, capio.

Ἔλδωρ, τὸ, Deſiderium, poëticè ἐέλδωρ, ab ἔλδομαι cupio.

Ἐλεαίρω, Miſereor ; ab ἐλεῶ idem.

Ἐλεάτρος, ου, ὁ, Coquus ; ab ἐλεὸς menſa coquinaria.

Ἔλεγος, ου, ὁ, Lamentatio; ab ἒ ἒ λέγειν. malo ab ἐλεέω miſereor, ut ſit mortuum miſerantis & lamentantis planctus ; vel etiam quaſi εὔλεγος ab εὖ benè & λέγω dico,

dico, ut sit carmen funereum, in quo de mortuis nil nisi bonum diceretur.

Ἐλέγχω, Arguo; ab ἕλω capio; & ἄγχω strangulo, qui enim refellitur, obtumescit; os illi obturatur & is quasi strangulatur: vel ab ἕλη splendor, lux, & ἔχω habeo, vel ἄγω fero, quòd is qui aliquem reprehendit, ejus facta patefacit & quasi in lucem fert.

Ἐλεδώνη, ης, ἡ, species Polypi, Eledona; unam habet κοτυληδόνα & septem pedes; dicitur qu: ἑεδώνη, παρὰ τὸ ἑαυτὴν ἔδειν, hoc est, ἐσθίειν, scilicet quòd seipsam comedat, teste *Hesiodo*, qui dicit quòd ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει, hoc est, Eledona exos pedem suum corrodit.

Ἐλεθὴρ, ῆρος, ὁ, Aqua à sole calefacta; ab ἕλη splendor solis & θέρω calefacio.

Ἐλειὸς, ου, ὁ, Glis, sciurus; ab εἰλέω verso, volvo; sursùm flectit caudam.

Ἐλένη, ἑλάνη, ἡ Lampas, fax, ab ἕλη splendor.

Ἑλένιον, ου, τὸ, Helenium, herba quædam; sic dicta ἀπὸ τῆς ἑλένης, ab Helena illa decantata, ex cujus lachrymis nata dicitur.

Ἐλεὸς, vel ἐὸν, Mensa coquinaria: unde coquus ἕλει, id est, accipit coquenda, aut aliter apparanda.

Ἑλέπολις, εως, ἡ, Aries bellicus; ab ἑλεῖν πόλιν, hoc est, capiendo urbem; quòd civitatibus expugnandis & capiendis sit accommodus.

Ἐλεπίδες, ων, αἱ, Loci consiti, palustres, prærupti; in quâ significatione dici volunt παρὰ τὸ λελεπίσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων, quòd à ventis aut fluctibus sint exesi & quasi decorticati.

Ἐλεύθερος, α, ον, Liber, immunis; παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπου ἐρᾶ, hoc est, quòd eat, quò lubet; non ligatur, nemini tenetur.

'Ελείθω, εἰλείθυια, Lucina; dicta quòd invocetur, ut partus veniat in lucem; ab ἐλεύθω venio.

'Ελεύθω, Venio; quasi κελεύθω à κέλευθος via.

'Ελεφαίρω, Decipio, noceo, lædo; ab ἐλαφρὸς levis; est levitas decipere: sed videtur esse à λάφυρα spolia.

'Ελέφας, αντος, ὁ, Elephas; dictus quòd ἐν ἕλῃ φαίν, id est, φαίνῃ, hoc est, sub dio existens valdè apparet, cùm sit animal magnum & conspicuum: vel quasi ἐλέβας ab ἕλος palus & βαίνω ascendo, quòd non in arida, sed in locis palustribus fœminam ascendere observetur; vel ab ἑλίσσω volvo, torqueo, quòd ἑλιγμένην ἔχει ῥῖνα, hoc est, inflexum & aduncum habet nasum: his addit Etym: ab ἐλεφαίρω, i. e. βλάπτω noceo; βλαπτικὸς γὰρ, i. e. animal est hominis nocivum.

"Ελη, & εἵλη, ης, ἡ, Calor, vel etiam splendor solaris; ab ἕλω capio, quòd à calore solari frutices & vegetativa omnia suum incrementum capiant.

'Εληθερής, έος, ὁ καὶ ἡ, Insolatus, à sole calefactus; ab ἕλη splendor solis & θέρω calefacio.

'Ελικῶπις, ιδος, ἡ, & ἑλίκωψ,
1. Cui oculi sunt volubiles; ab ἑλίσσω volvo & ὢψ oculus.
2. Cui oculi sunt nigri; ab ἑλικὸς niger, & ὢψ oculus.

'Ελιννύω, ύσω, Quiesco, otior; παρὰ τὸ εἰλῶ, ut sit τὸ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. Etym:

"Ελινος, ου, ὁ, Ramus, ab εἰλεῖσθαι circumagi; nam à ventis agitur in arbore.

"Ελιξ, ικος, ἡ, Volumen, ab ἑλίσσω volvo; quòd legentium manibus evolvi soleat.

'Ελίσσω, Volvo; ab εἰλέω idem.

'Ελίχρυσος, ου, ἡ, Nomen plantæ agrestis, florem aurei coloris habentis; dicitur ab ἕλος palus & χρυσὸς aurum; quòd in locis palustribus gaudeat; florémq; ferat auro similem.

"Ελκος,

Ἕλκος, εος, τὸ, Vulnus; ab ἕλκω traho; vulnus enim nihil aliud est quàm σὰρξ διελκυμένη, id est, caro divisa & distracta; vel ab ἀλκὴ vis, violentia, ut sit τὸ ἐξ ἀλκῆς γινόμενον, id quod vi fit.

Ἕλκω, Traho; ab ἕλω capio; captæ priùs res sunt, quàm tractæ & abductæ.

Ἑλλανοδίκαι, οἱ, Judices Græciæ; sic vocati sunt judices sacrocrorum certaminum, præfecti in certamine Olympiaco; ab ἑλλὰς Græcia, & δίκη justitia.

Ἑλλέβορος, vel ἐλλέβορος, ου, Helleborus, herba; παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ quòd capiat seu suffocet esu. Intelligitur hoc damnum provenire ab Helleboro albo, qui maximè nocivus habetur à medicis in naturæ scrutinio versatissimis.

Ἑλλεδανὸς, οῦ, ὁ, Vinculum, funiculus tortilis è vimine aut alia re, quo stringuntur mergites & manipuli, ab εἰλέω coarcto.

Ἐλλόβιον, ου, τὸ, Inauris; hoc est, ornamentum quod inseritur τοῖς λοβοῖς τῶν ὤτων, id est, imis aurium partibus, quas *Gaza* fibras interpretatur, apud *Arist: hist: anim: l.*1. *c.*11.

Ἐλλὸς, οῦ, ὁ,--
1. Mutus; ab ἕλλω contineo; continet vocem ἔλλει ὄσσαν.
2. Hinnulus; ab ἅλλομαι salio; quòd hinnuli saltitare soleant.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, Mutus, piscis; ἀπὸ τοῦ ἔλλεσθαι τὴν ὄπα, quòd vocem contineat; vel ab ἐλλείπεσθαι ὀπὶ, quòd voce sit destitutus.

Ἕλμινς, νθος, ἡ, Lumbricus, tinea; ab εἰλεῖν, quia se volvit repens; aut quia ceu ἐν ἕλει μένει in humido & velut paludoso corporis nascitur.

Ἕλος, εος, τὸ, Palus, Lacus; *An* ἕλος à πηλὸς niger; nigra enim & lutulenta est paludis aqua? aut quia non ibi εἵλη, id est, splendor solaris vix pertingit, saltem

faltem vix in illis fentitur.

Ἐλπὶς, ἰδος, ἡ, Spes; ab ἑλᾷν ὄπα agitare vifum; malim ab ἔλδειν ποιῶ, id eft, ἐλδεῖν, cupere facio; vel ab ἔλδω cupio & πάω poffideo; ad poffidendum trahit nos & adducit.

Ἔλπω, Sperare facio, ab ἐλπὶς fpes.

Ἔλυμα, τος, τὸ, Pars aratri, ubi clavus craffior dentale connectit cum temone; ab εἰλύω volvo.

Ἔλυμος, ου, ὁ, 1. Theca citharæ, arcûs; ab εἰλύω verfo, volvo. 2. Semen quoddam, quod *Suidas* à Laconibus coqui & comedi ait; ab ἔλος palus; quòd in locis paluftribus amat nafci.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, Involucrum, alicujus rei theca; ab εἰλέω involvo.

Ἔλωρ, ωρος, τὸ, Captura, præda; ab ἕλω capio.

Ἐμβάδες, Cothurni, calceamenti genus; ab ἐν & βαίνω eo, gradior.

Ἐμέω, έσω, Vomo; ducamus ab ἕω emitto: hinc apud medicos medicamenta emetica.

Ἐμμαπέως, Dicto citiùs, quafi ἅμα τῷ ἔπει, unà cum verbo.

Ἔμπα, & ἔμπας, Prorfùs, tamen; ab ἐν & πᾶς omnis.

Ἐμπάζομαι, Curo, rationem habeo; ab ἔμπης. Etym:

Ἔμπαιος, ου, ὁ, Peritus; ab ἐμπάζομαι curo.

Ἔμπαξ, κος, ὁ, Curator; ab ἐμπάζομαι curo.

Ἔμπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, Stabilis; ab ἐν & πέδον folum; quòd ea, quæ in terrâ fundantur, firma fint & ftabilia.

Ἐμπελαδὸν, Propè, vel appropinquando; ab ἐν & πελάζω appropinquo, quod à πέλας propè.

Ἐμπὶς, ἰδος, ἡ, Culex; ab ἐμπίνω imbibo, quia forbet fanguinem ex cute.

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, Impedimentum; ab ἐν & πούς pes.

Ἔμπορος, ου, ὁ, Vector; qui mare trajicit navi aliena; item Mercator; ab ἐν & πόρος tranfitus, trajectus.

Ἔμπουσα, ης, ἡ, Spectrum, quod Hecate infortunatis oftendebat in

in omnes ſe transformans figuras, pede æreo & aſinino; quaſi ἑνὶ ποδίζουσα quòd uno pede incederet; alter enim erat æreus.

Ἔναγχος, Nuper; ab ἐν & ἄγχι propè.

Ἐναίρω, αρῶ, Occido; ab ἐν & αἴρω tollò: vel ab ἕνω occido: vel ab ἐν & ἄρης Mars, bellum; quòd hominum interfectio ſit proprius belli effectus.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, Similis; ab ἐν & ἀλίγκιος ſimilis, id verò à λίζω ſtrideo; metaphorâ à chordis ductâ aut fiſtulis, quæ ſunt ὁμότονοι, id eſt, ſimilitèr ſonant.

Ἐναλλὰξ, Alternatim; ab ἐναλλάττω permuto.

Ἔναρα, τὰ, Spolia; quia interfectis detrahuntur, ab ἐναίρω interficio.

Ἐναρίζω, ξω, Occido; ab ἐναίρω idem.

Ἐναργὴς, έος, ὁ, ἡ, Clarus, evidens; ab ἐν & ἀργὸς albus, clarus; alba enim ſunt conſpicua.

Ἐναρφόρος, ου, ὁ, Bellicoſus, ſtrenuus, qui ſpolia aufert: factum eſt per ſyncopen ex ἐναροφόρος, ab ἔναρα ſpolia & φέρω fero, aufero.

Ἔναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Tibiis perſonans; ab ἐν & αὐλὸς tibia: item id quo aures perſonant.

Ἔναυσμα, τος, τὸ, Id quo ignis accenditur, igniarium, ſuſcitabulum, ab ἐν & αὔω accendo.

Ἔνδεια, ας, ἡ, Indigentia; ab ἐν & δέω indigeo.

Ἕνδεκα, Undecim; ab ἓν unum & δέκα decem.

Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, Atticè pro ἐντελέχεια, perfectio, aſſiduitas; ab ἐντελεχὴς perfectus, id autem ex ἐν & τέλος perfectio & ἔχω habeo.

Ἔνδημος, ου, ὁ, Qui domi eſt, intra populi ſui fines: ab ἐν & δῆμος populus.

Ἔνδινα, ων, τὰ, Inteſtina; dicta παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι, quòd intùs ſint: vel quaſi τὰ ἔντοσθεν τῶν ἰνῶν, quòd intra fibras ſint: vel παρὰ τὸ ἔνδον δινεῖσθαι, quòd intùs volvantur.

Ἔνδιος,

Ἔνδιος, ου, ὁ, Meridianus; ab ἐν & δία, aërem ſignificante; ſub dio, id eſt, ſub aperto cœlo: vel παρὰ τὸ ἐνδεῖν τῆς ἡμέραν, quòd dies tum incipiat declinare: vel ab ἐν & ἰδίω ſudo, quòd tempore meridiano calor ſit intenſior.

Ἐνδομενία, ας, ἡ, Supellex, quæ ſunt σκεύη ἔνδον μένοντα, hoc eſt, vaſa in domo manentia.

Ἐνδὸν, Intùs; ab ἐν & ὂν exiſtens; quod intùs eſt, ineſt.

Ἔνδοξος, η, ον, Inclytus, glorioſus; ὁ ἐν ἑαυτῷ δόξαν ἔχων, qui multam in ſe gloriam habet. Etym:

Ἐνδρομίδες, αἱ, Calceamentorum genus, quo curſores utebantur: ab ἐν & δρόμος curſus, quòd ad curſum eſſent idonei.

Ἐνδυκὴς, ἐς, Promptus, benignus, fidelis; *Euſtathius* ducit ab ἐν & δέχω (pro δεξιοῦμαι) hoc eſt, accipio, ut propriè ſit libentèr recipiens, humanus: vel quaſi ἐνδίκης ab ἐν & δίκη juſtitia.

Ἔνδυο, Celeriter, quaſi in duobus momentis, ab ἐν & δύω duo.

Ἐνέγκω, inuſit: Fero: ab ἐνέχω; vel ab ἐν & ἐγγὺς propè.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν, Propter, cauſâ; quaſi ἓν ἔχω unum habeo, ſive una res eſt quamobrem hoc vel illud faciam.

Ἐνεὸς, οῦ, ὁ, Mutus; quaſi ἀνεὸς, ab α priv & αὔω clamo.

Ἔνερθε, Infra; quaſi ἐν ἔρα, hoc eſt, in terra.

Ἔνεροι, οἱ, Mortui; ſic dicti quòd ἐν τῇ ἔρα κεῖνται quòd in terra, hoc eſt, ſepulcro jaceant.

Ἐνερόχρωτες, οἱ, Mortuorum colorem habentes; ab ἔνεροι mortui, & χροιὰ color.

Ἐνέρτερος, ον, Inferior; ab ἔνερθε infra.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, Pignus; ab ἐν & ἰσχυρὸς munitus, firmus; quòd pignus ſit, quo aliquid ἰσχυρὸν, hoc eſt, tutum & ſecurum redditur.

Ἔνθα,

Ἔνθα, Hic, illic, tum; ab ἐν.

Ἐνηής, ἐς, ὁ καὶ ἡ, Bonus, benignus, placidus; *Eustat:* dicit compositum esse ex ἐν & ἐύς bonus, & significare τὸν ἐντὸς ἀγαθότητος ὄντα, id est, eum qui intra bonitatem est.

Ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, Annus; Etym: ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, quòd quasi in sese recurrat & redeat; vel παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ διειληφέναι πάντα, i. e. quòd in se omnia contineat, & fructus, & temporum conversiones: vel etiam ab ἰαύω commoror, tempus tero; ut sic dicatur tempus longum, quod in re quapiam teritur; quæ posterior Etymol: affertur etiam ab *Eustathio*.

Ἔνιοι, Aliqui; ab ἔνι οἳ, sunt qui.

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, Objurgatio; ab ἐνέπω: ab ἐν & ἔπω dico.

Ἐνίπτω, Dico, objurgo; ab ἐν & ἔπω dico.

Ἐννέα, Novem; quia novissimus inter numeros digitos ab ἔννος vetus: vel παρὰ τὸ νέα καὶ τὸ ἕν. Etym:

Ἐννεάκρουνος, ου, ὁ, Novem habens fistulas, ex quibus aqua prosilit; ab ἐννέα novem, & κρουνὸς scatebra.

Ἐννέωρος, ον, Novennis; qui novem annorum est; ab ἐννέα novem & ὧρος annus.

Ἐννῆμαρ, Per novem dies; ab ἐννέα novem & ἦμαρ dies.

Ἑννύω, ἕννυμι, Induo; ab ἕω mitto, induo.

Ἔνος, ου, ὁ, Annus; dictus quia οὐκ ἔστι νέος, novus est; hoc est anno vetere præterlapso, semper annus emergit novus.

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, Vox, clamor; ab ἐνέπω dico.

Ἐνοσίγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Neptuni epitheton; ab ἐνόω moveo, quatio, & γαῖα terra, ob motum terræ, qui (ut aliqui volunt) fieri existimatur ab aquis.

Ἐνοχλέω, ῶ, Turbo; ab ἐν & ὄχλος turba.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, idem quod ἐνοσίγαιος ab ἐνόω quatio, & χθὼν terra.

Ἔντεα,

Ἔντεα, ἔντη, τὰ, Poët: Arma, vasa convivalia; ab ἐντύω instruo: vel quasi ἄντια, hoc est, opposita: vel παρὰ τὸ ἐντὸς περιλαμβάνειν τὰ σώματα. Etym:

Ἐνταῦθα, Hic, huc; ἐν τούτῳ τόπῳ, i. e. in hoc loco.

Ἐνταφιάζω, Pollincio, ad sepulturam præparo; ab ἐνταφιος sepulcralis, quod ab ἐν & τάφος sepulcrum, id verò à θάπτω sepelio.

Ἐντελής, έος, ὁ, ἡ, Perfectus; ab ἐν & τέλος finis, perfectio.

Ἔντερον, ου, τὸ, Intestinum; ab ἐντὸς intùs. Etym: ducit ab ἐντὸς intùs & ῥέω fluo.

Ἔντομα, ων, τὰ,
1. Animalia insecta; ab ἐν in & τέμνω seco.
2. Sacrificia mortuis oblata; ab ἐντέμνω incido; quòd eorum collum incideretur.

Ἔντομος, ου, ὁ, Castratus, Eviratus; ab ἐντέμνω inseco; ut sit cui testiculi præcidantur.

Ἐντὸς, Intus; ab ἐν in.

Ἐντόσθια, ων, τὰ, Intestina, viscera; ab ἐντὸς intus, quòd sint τὰ ἔσωθεν σώματος κείμενα, hoc est, illæ corporis partes, quæ intùs sitæ sunt.

Ἐντρέπω, Pudore afficio, ad verbum inverto; quasi vultum alicui muto, aut facio, ut quis faciem avertat; ab ἐν & τρέπω verto.

Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Bellicosus; ab ἐνυώ Enyo, dea bellica.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, Insomnium; ab ἐν in & ὕπνος somnus; quòd insomnia inter dormiendum oriantur & appareant.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, Magnum intestinum animalium, post ventrem puto; dictum quia ἐν ὑστέρῳ, i. e. in postrema corporis parte est.

Ἐνύω, Perimo, quod & ἔνω Etym: pro φένω, & ex eo fit per aphæresin.

Ἐνώπιον, In conspectu; ab ἐν & ὤψ vultus; ut significet id, quod coràm est.

Ἐνωτίζομαι, Auribus percipio; ab ἐν & οὖς auris, quasi aliquid in aurem recipio.

Ἐξάγιον,

Ἑξάγιον, ου, τὸ, Sextula, pondus; ab ἓξ ſex & ἄγω pendo.

Ἐξαίρετος, ου, ὁ, Electus; ab ἐξαιρέομαι eligo.

Ἐξαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ,
1. Iniquus; quaſi ἔξω ὢν τοῦ αἰσίου, i. e. qui ſit aut dicitur contra quàm deceat.
2. Ingens, immenſus, ab ἐξ, i. e. ὑπὲρ & αἰσία, i. e. καθῆκον, ut ſit, qui ultra juſtam magnitudinem excreverit.

Ἑξάκλινον, ου, τὸ, Hexaclinon, cœnaculum ſex lectos epulatorios capiens; ab ἓξ ſex & κλίνη lectus.

Ἐξάλειπτρον, ου, τὸ, Unguentarium vas; ab ἐξαλείφω ungo.

Ἔξαλλος, η, ο, Diverſus, alius, ex aliis exemptus, egregius; ab ἐξ & ἄλλος alius.

Ἐξαπίνης, ἐξαίφνης, & ἐξάπινα, Subitò; ab ἐξ & ἄφνω repentè; quod ab α priv: & φαίνω appareo.

Ἔξαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Qui fortiter negat, ab ἐξ auctivo & ἀρνέομαι nego.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, Exedra; ab ἐξ & ἕδρα ſella. Eſt enim in ædificiis ædes quædam addita portubus, in qua ſedes eſſent frequentiſſimæ ad ſeſſitandum accommodæ.

Ἑξείης, Deinceps; ab ἑξῆς. vide infrà.

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ,
1. Dux; ab ἐξ & ἡγέομαι duco.
2. Explanator; ab ἐξηγέομαι enarro, explico.

Ἑξῆς, Deinceps, ordine; ab ἔχομαι, proximè ſequor.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Evanidus; ab ἐξιέναι exire, evaneſcere; Etymol: παρὰ τὸ ἐξιέναι τοῦ δήλου.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, & ἔξοδος, ου, ἡ, Exitus; ab ἐξ ex & ὁδὸς via.

Ἐξορία, ας, ἡ, Exterminatio, exilium; ab ἐξ pro ἔξω extra & ὅρος terminus; de eo dicitur qui extra gentis ſuæ terminos eſt relegatus & in exilium miſſus.

Ἐξορίζω, Extermino, in exilium mitto; ab ἐξορία. vide ſuprà.

Ἐξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, Relegatio, quæ fit per teſtarum in urnam miſſarum ſuffragia; ab ἐξ & ὄστρακον teſta, ſolebant enim Athenienſes ſuffragia ſua teſtis in-

ſcribere

scribere, eásque in urnam mittere; quæ si numero essent sexies mille, reus hoc modo judicatus ab urbe per decennium erat relegandus.

Ἐξουδενόω, ώσω, Annihilo, rem nihili facio; ab ἐξ & οὐδὲν οὐδενὸς nihil.

Ἐξουθενέω, ήσω, Idem quod ἐξουδενόω. vide suprà: ab ἐξ & οὔτε ἓν, ἑνὸς unum; ut sit rem pro nihilo ducere.

Ἐξουσία, ας, ἡ, Licentia, potestas; ab ἔξεστι licet.

Ἔξοχος, ου, ὁ, Præcipuus; ab ἐξέχω emineo.

Ἔξω, Extra; ab ἐξ ex.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, Brevis & absq; manicis substricta tunica, circa humerum desinens; ab ἐξ & ὦμος humerus.

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, Abjuratio, inficiatio cum jurejurando; ab ἐξόμνυμι abjuro, quod ab ἐξ & ὄμνυμι juro.

Ἐόργη, ης, ἡ, Tudicula, cochlear, *Eust*: ducit ab ὀργάζω mollio, subigo.

Ἑορτάζω, Festum celebro; ab ἑορτὴ festum.

Ἑορτὴ, ῆς, ἡ, Festum, feriæ; ducere possis ab ἐὰ bona, & ὄρομαι orior; quòd in festo bona & læta visantur: vel ab ἓ se & ὄρω excito; festus dies est, in quo unusquisque se ad lætitiam excitat: vel quasi ἐορτὴ per metathesin ex ἐρῶ amo; ut sit ἣς ἐρῶσι πάντες id quod omnes amant.

Ἑὸς, ἡ, ὸν, Suus, a, um, ex οὗ sui, quod Poët: ἕο, dicitur.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, Promissio, denunciatio; ab ἐπαγγέλλω denuncio.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, Importatio, invasio hostilis; consequentia; ab ἐπάγω induco.

Ἐπάκριος, ου, ὁ, quasi dicas Cacuminarius; ita dictus est Jupiter, quòd ἐπ' ἄκροις, hoc est, montium cacuminibus dicatæ ei essent aræ.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, Venator, quia canes in feras ἐπάγει, i. e. impellit.

Ἐπακτροκέλης, ὁ, Navigium prædatorium; ab ἐπακτρὶς navigium piscato-

piscatorium, & κέλης navigium parvum & angustum; sic dictum est, quòd sit inter ἐπακτρίδα & κέλητα medium, ut testatur *Eustath:* Erat quidem ἐπακτρὶς ad spolia capienda accommoda, κέλης verò vel ad fugiendum vel persequendum.

Ἐπακτρον, ου, τὸ, Navigium piscatorium; ab ἐπάγω impello; quòd remis impellatur.

Ἐπαίκλια, & ἐπαίκνια, Quæ post cœnam apponuntur, bellaria; ab ἐπὶ post, & αἶκλον vel αἶκνον cibus, cœna.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, Mendicus, circulator; ab ἐπὶ & αἰτέω peto.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, Propugnaculum, muri pinna; ab ἐπὶ & ἄλκω propulso, quoniam inde hostis propulsatur: vel ab ἐπὶ & ἀλέξω arceo, depello.

Ἐπὰν, Postquam; ab ἐπὶ & ἄν.

Ἐπάνω, Supra, in; ab ἐπὶ & ἄνω supra, sursùm.

Ἐπασσύτεροι, quasi ἐπασσότεροι ab ἐπὶ & ἆσσον propiùs; ἐπασσύτεροι autem dicuntur facere, qui aliquid faciunt continua serie sequentes unus post alium; vel etiam conferti, crebri.

Ἐπεὶ, Postquam, quandoquidem, quoniam; ab ἐπὶ & εἰ.

Ἐπείγω, ξω, Urgeo, persequor; ab ἐπὶ & οἴγω aperio: vel ab ἐπὶ & εἴκω cedo, ut sit cedere facio: vel ab ἐπὶ & ἄγω, ut sit adigo.

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, Pars fabulæ quasi adventitia, quæ γέλωτος χάειν, hoc est, ad risum movendum inserebatur; ab ἐπεισόδιος superinductus, quod ab ἐπὶ, εἰς & ὁδὸς via.

Ἔπειτα, Postea, deinde; ab ἐπὶ postea & εἶτα deinde.

Ἐπεσβόλος, ου, ὁ, Conviciator, qui dicteriis lacessit; ab ἔπος verbum & βάλλω jacio, vulnero, ut sit ὁ τοῖς ἔπεσι βάλλων, qui alium verbis & calumniis diverberat vulnerátque.

Ἐπετήσιος, ου, ὁ, Annuus, per totum annum durans; ab ἐπὶ & ἐτηνὸς

ἐπηνὸς quod ab ἔτος annus, per pleonaſmum τοῦ η.

Ἐπηλυγάζω, Obumbro, obtenebro; ab ἐπὶ & λύγη obſcuritas.

Ἔπηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, Advena; ab ἐπηλύθω advenio.

Ἐπημοιβὸς, οῦ, ὁ, Permutatorius; ἐπημοιβοὶ dicuntur qui τὰ ἔπη ἀμείβουσι, hoc eſt, verba commutant ſibi alternatim reſpondentes, ab ἔπος verbum & ἀμείβω muto; vel fortè vox eſt Ionica pro ἐπαμοιβοὶ ab ἐπὶ & ἀμείβω muto, ut ſimpliciter id ſignificet, quod permutatorium eſt & alternans.

Ἐπηρεάζω, —
1. Damno afficio, propriè more bellico, vi & armis; ab ἐπὶ & ἄρης Mars.
2. Contumelia afficio; ab ἐπὶ & ἐρέω dico; ut ſit contra aliquem malos rumores ſpargere.

Ἐπήρεια, ας, ἡ, Damnum quod per vim alicui infertur, contumelia; ab ἐπηρεάζω damno vel contumelia afficio.

Ἐπήτης, οῦ, ὁ, Facundus; ab ἔπω dico, ut ſit qui arte dicendi valet.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Denſus, confertus more ſtaminis; ab ἐπὶ & ἤτριον ſtamen.

Ἐπητὺς, ύος, ἡ, Facundia; ab ἔπω dico.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, Inſcenſor, eques; plerumque pro claſſiario milite capitur, qui non remigandi cauſa, ſed tantùm pugnandi, navem conſcendit; ab ἐπιβαίνω aſcendo.

Ἐπίβδα, ης, ἡ, Sic dicitur dies quarta & ultima feſti cujuſdam apud Athenienſes, quod ἀπατούρια vocabant: cujus prima dicta eſt, δόρπια; ſecunda, ἀνάῤῥυσις; tertia, κουρεῶτις: *Heſych:* deducit ἀπὸ τοῦ ἐπιβάζειν ταῖς ἑορταῖς, οὐκ οὖσαν ἐξ αὐτῶν, quòd ſit dies feſtis diebus ſuccedaneus, ſed non ex ipſorum numero; vel ab ἐπὶ & δαὶς epulum, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ

δαιτὶ

δαιτὶ καὶ ἑορτῇ ἄγεσθαι αὐτάς, quòd esset dies post festum ad epulandum institutus.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, Pessulus, repagulum; ab ἐπιβάλλω superinjicio, impono.

Ἐπίγραμμα, τος, τὸ, Epigramma; ab ἐπὶ & γράφω scribo.

Ἐπιδαίσιος, ον, Communis; ab ἐπὶ & δαίω partior.

Ἐπιεικὴς, ὲς, Æquus, modestus; qui facilè ἐπιείκει, hoc est, cedit recta monenti.

Ἐπίθετος, ου, ὁ, Adjectivus, adjectitius; ab ἐπιτίθημι adjicio.

Ἐπίκληρος, ου, ὁ, Ad quem universa hæreditas pertinet; ab ἐπὶ & κλῆρος hæreditas.

Ἐπικουρέω, ήσω, Adjuvo: ab ἐπίκουρος adjutor.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ, Adjutor in bello &c. ab ἐπὶ & κοῦρος juvenis; quòd juvenum sit belligerare.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ,
1. De die in diem sufficiens, quotidianus; ab ἐπιὼν, οῦσα succedens, ab ἔπειμι succedo, sequor; ut sit τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ἀρκῶν, id quod diei succedenti sufficiat.
2. Ad substantiam nostram quadrans, sustentandis nobis idoneus; ab ἐπὶ & οὐσία substantia; ut sit τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων. Etym:
3. Supersubstantialis, superessentialis; ab ἐπὶ pro ὑπὲρ super & οὐσία quod essentiam sive substantiam denotat.

Ἔπιπλα, τὰ,
1. Supellex, quasi ἐπίπολα ab ἐπιπολάζω in superficie sum, multus sum, & abundans; ut significet σκεύη τὰ ἐν χερσὶ καὶ χρειώδη οἷον τὰ ἐπιπόλαια καὶ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, ut eam supellectilis partem denotet, quæ maximè est necessaria & in domo frequentissima.
2. Bona mobilia; ab ἐπὶ & πλέω navigo; ut sit supellex, ἡ πλεῦσαι δυναμένη, quæ solo non affigitur, sed utique mobilis est.

Ἐπίπλοος, & ἐπίπλους, ὁ,
1. Navigatio adverſùs aliquem, adventus claſſis hoſtilis; ab ἐπὶ contra & πλόος πλοῦς navigatio.
2. Apud medicos appellatur omentum, quòd duodeno inteſtino adhæreat, ſed reliquis inteſtinis prætendatur, & quodammodo, quaſi innatet; ab ἐπὶ in vel ſuper, & πλέω navigo.

Ἐπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummitate; ab ἐπὶ ſuper & πέλω ſum: quin & ſuperficies ſubſtantiæ quaſi innatat, eáque de cauſa deducitur ab ἐπιπλέω innavigo, innato; ex opinione veterum.

Ἐπίρρημα, τος, τὸ, Adverbium; ab ἐπὶ ad & ῥῆμα verbum.

Ἐπίρροθος, ου, ὁ, Adjutor; ab ἐπὶ & ῥώννυμι roboro: vel ab ἐπὶ & ῥόθος.

Ἐπισιτια, ων, τὰ, Cibaria, commeatus, viatica; ab ἐπὶ ad, & σῖτος frumentum, cibus; ut ea ſignificet, quæ ſunt εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα, in cibum data.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, Epiſcopus, inſpector; ab ἐπὶ & σκοπέω, video, proſpicio; ut ſit ὁ ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὤν. Peculiariter ſic dicuntur ſacri gregis inſpectores, qui verbo & gubernationi præerant, quíque quaſi ſpeculatores in doctrinam & mores commiſſi gregis inquirebant.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, Supercilium, pellis ſupercilii quæ flectitur; ab ἐπὶ & σκύνιον cilium; vel quaſi ἐπισκύλιον ab ἐπὶ & σκύλος· σκύλος γὰρ λέγεται δέρμα. Etym:

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, Laqueus, funis, quo aliquid ἐπισπᾶται, i. e. attrahitur.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, Præfectus: ab ἐφίσταμαι præſto, præſum.

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, Epiſtola; ab ἐπὶ & στέλλω mitto; quòd epiſtola mittatur ad eum, cui inſcribitur.

Ἐπισχερὼ, Deinceps; ab ἐπὶ & ἔχω, ut ſit ἐχομένως καὶ συνεχῶς, id eſt, proximè & contiguè. *Euſtath:* Vel per metatheſin τοῦ δ εἰς ρ, ab ἐπὶ & σχεδὸν propè: vel παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν. Etym:

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, Auxiliator; ab ἐπίῤῥοθος idem, syllabâ πα interposita.

Ἐπιτηδεὴς, έος, ὁ, ἡ, Idoneus, aptus, qui paratus est ἐπὶ τὸ δέον, scil: ad id quod fieri decet: vel ab ἐπὶ & ἀδεὴς sine timore & promptus, sive acris & alacris ad opus aggrediendum: vel sit, quasi ἐπιτάδιος ab ἐπὶ & τάω extendo; ut is sit, qui nixu quodam ad opus suum extenditur.

Ἔρανος, ου, ὁ, Collecta, collatitia cœna, convivium ex symbolis, scilicet ex singulorum impensis, quæ quasi connectuntur; ut sit quasi εἴρανος ab εἴρω necto.

Ἐράω, άσω, 1. Amo. 2. Appeto. ab εἴρω dico; quæ amamus, multùm nobis sunt in ore: vel ab εἴρω necto; amor enim est nexus animorum.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, Operarius; ab ἔργον opus.

Ἕργμα, τος, τὸ, Carcer, custodia; ab εἴργω includo.

Ἐργολάβος, ου, ὁ, Qui opus faciendum suscipit aut conducit, manceps; ab ἔργον opus & λαμβάνω capio.

Ἔργον, ου, τὸ, Opus, officium; ab ἔοργα præter. med. verbi ῥέζω facio.

Ἕργω, (Poët: ἐέργω) Includo; ab εἴρω necto.

Ἔρδω, Facio; per metathesin ex ῥέζω, ζ in δ mutato.

Ἐρέβινθος, ου, ὁ, Cicer; ab ὄροβος, id est, ervum, cui simile cicer est.

Ἔρεβος, εος, τὸ, Caligo, orcus, erebus; ab ἐρέφω tego, quòd sit locus tenebrosus, & terrâ tectus: vel ab ἔρα terra & βαίνω eo, quòd sit ὑπὸ τῆ ἔραν βαίνων, id est locus subterraneus.

Ἐρεγμὸς, οῦ, ὁ, Faba fracta, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta, sed nuda adhuc & incocta; ab ἐρείκω frango, contundo.

Ἐρεείνω, Interrogo, inquiro; ab ἔρομαι idem, quod ab εἴρω dico.

'Ερεθίζω, Irrito, idem quod ἐρέθω, & ex eo formatum.

'Ερέθω, Irrito, lacesso; ab ἔρις contentio; irritatio est contentionis origo. *Eustat*: ab εἴρω necto; quòd εἰς μάχlω συμπλέκει, in pugnam connectit.

'Ερείδω, είσω, Figo, fulcio, firmo; ab ἔρα terra, in qua fit stabilitio, & cui, ut firmo statumini, omnia innituntur: vel ab ἔρι valdè & εἴδω scio; εἰς ὃν γινώσκει τις ἐπερείδε). Etym:

'Ερείκω, Frango; ab ἔρι valdè & εἴκω cedo; ut sit qusi valdè cedere facio & in partes dissilire, veluti cuneis adactis.

'Ερείπιον, ϰ, τὸ, Rudus; ab ἐρείπω everto; quòd rudera sint ædificiorum eversorum fragmenta & reliquiæ.

'Ερείπω, Everto, funditùs prosterno; ab ἔρα terra & πίπτω cado; ut id quod evertitur, ad terram cadat, & solo æquetur.

'Ερεμνὸς, ὴ, ὸν, Tenebricosus: oriri volunt ab ἐρεβεννὸς quod idem significat.

'Ερέπτω, vel ομαι, Edo, vescor; ex ἔρα terra & πάομαι pascor; terra enim omnibus animantibus victum suggerit, quæ ex illa πάον), i.e. pascuntur: pleniùs ex ἔρα & ἅπτομαι tango; terram enim tangunt pascentes bestiæ: vel ab ἔρα & πέτω cado vel πέτομαι volo; ductâ metaphorâ ab ave rapaci, quæ fulicis & id genus avibus aquatilibus imminens mirâ pernicitate alarũ in terram devolat.

'Ερέσσω, ττω, Remigo; puto ab ἀράσσω pulso: remex (ἐρέτης) pulsat aquas.

'Ερέτης, ϰ, ὁ, Remex; quasi ἐλέτης ab ἐλῶ, id est, ἐλαύνω, quòd navim propellat.

'Ερετμὸς, ϰ, ὁ, Remus; ab ἐρέσσω remigo.

'Ερεσχελέω, ήσω, Cavillor; ab ἐείχηλ@ contentiosus; vel quasi ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχω, hoc est, rixas & scommata in labris habeo; vel ab ἐράω amo & λέσχη sermocinatio.

'Ερδγμὸς

'Ερυγμὸς, ῦ, ὁ, Eructatio, ructus; ab ἐρύγω eructo.

'Ερύγω, ομαι, Ructo; εἰς ἔραν ἄγω, id est, in terram pello sive dejicio.

"Ερυθος, εος, τὸ, Rubor; in rubedine multum ineſt terræ: ducamus ergo ab ἔρα, terra, quæ in locis aliquammultis rubet, ut terra Armeniaca, Lemnia, Germanica, &c.

'Ερευνάω, ήσω, Indago, ſcrutor, terram ſcrutor; ab ἔρα terra & εὐνὴ cubile, ut ſit, quaſi intimos terræ receſſus, & quaſi cubilia, ſcrutari: vel ab ἐρῶ interrogo, & εὐνὴ, id eſt, διατριβὴ mora, commoratio; ut ſignificet quærendo longum tempus terere, Etymol: vel ſecundùm *Harmarum*, quaſi ἐν ἔρα εὐνάω, in terra cubo ſive pernocto, ſcil: ut quid amiſſum adinveniam.

'Ερέφω, ψω, Tego, contego; velut ἔρα terrâ; humo, ſcilicet aggeſtâ.

'Ερέω, Loquor; ab εἴρω dico.

"Ερημος, ου, ὁ, deſertus, incultus; ab εἴρω, necto, implico; in deſertis omnia implicata, inculta, ſpinis horrida: vel ab ἤρεμος quietus; quòd ſit locus turbis vacuus: vel ab ἔρα terra, & μόνος ſolus; quòd ſit terra ſolitaria; ſed optimè ab ἐράω evacuo; ſolitudo enim locus eſt incolis vacuus, & ab hominibus deſertus, ideóque eremus Latinè *deſertum* nuncupatur.

'Ερητύω, ύσω, Inhibeo, reprimo; ab ἐρέω dico; ut ſit, verbis reprimo; vel ab εἱρκτὴ carcer. Etym:

"Ερι, Particula in compoſ: augens; ab ἐράω amo; quæ enim amamus, ea magnificamus.

'Εριβώλαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, Gleboſus; ab ἔρι valdè & βῶλαξ gleba.

'Εριβρεμέτης, ου, ὁ, Magnum ſonum edens; ab ἔρι valdè & βρέμω fremo.

'Ερίγδουπος, ου, ὁ, Valdè ſonans; ab ἔρι valdè & δοῦπος ſonitus.

Ἐρειδαίνω, Contendo; ab ἔρις contentio.

Ἐρειδμαίνω, Irrito; ab ἐρειδαίνω contendo, interjecto μ: vel ab ἔρις contentio & μαίνω pro μαίνομαι furo.

Ἐρίηρ, ηρος, ὁ, Aptus, societate aptè junctus; ab ἐρι valdè & ἄρω apto.

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Valdè florens; ab ἐρι valdè & θάλλω floreo.

Ἔριθος, ου, ὁ, Agricola, messor; ab ἔρα, terra, quam agricola colit; messor tondet.

Ἔριθος, ου, ἡ, Lanifica, textrix; ab ἔριον lana, circa quam occupatur.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Inclytus, valdè gloriosus; ab ἐρι valdè & κῦδος gloria.

Ἔριον, ου, τὸ, Lana; ab εἴρω necto: quia & connexa nascitur, & netur.

Ἐρινεὸς, vel ἐρινὸς, ὁ, Caprificus, arbor & fructus; an ab ἔρις contentio, quòd cum ea arbore velut contendendum sit & luctandum, ut maturet fructus suos? vel παρὰ τὸ ἐρίζειν παντὶ φυτῷ. al. διὰ τὸ ἐρίζειν εἰς ὕψος ἀεὶ τῷ πλησίον φυτῷ, quòd, cum reliquis arboribus videtur de altitudine quasi contendere.

Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Furia; ab ἔρις contentio; furia litium artifex: vel ἐριννὺς sit quasi εἰς ἔριν νεύουσα, h. e. ad litem propendens: vel παρὰ τὸ ἐν ἔρᾳ ναίειν, ab habitando in terra; καταχθονία γὰρ ἡ δαίμων, Etym: vel quasi ἀραννὺς, ab ἀρὰ diræ & ἀνύω perficio, exequor; quòd hominibus pœnas & tormenta infligat: vel etiam ab ἐρι valdè & ἀνύω exequor, quòd sit vindex rigida & severa.

Ἐριούνης, vel ἐριούνιος, ου, ὁ, Valdè utilis, epitheton Mercurii (apud *Hom:* Il: ν & ω) sic dicti quasi τοῦ ἐρι ὀνοῦντος, id est, valdè juvantis, ab ἐρι valdè & ὀνημι juvo.

Ἐρίπνη, ης, ἡ,
1. Montis cacumen; ab ἔρι valdè & πνέω flo, spiro; quia valdè perflatur à ventis, ut sit qu: ἐριπνόη.
2. Rupes prærupta, montis fragmentum; ab ἐρείπω everto, & πίπτω cado: ut sit quasi ἐρίπτης οὖσα, τὸ ἀπόκλιμα καὶ πτῶμα τοῦ ὄρους, ut sit ea pars montis, quæ sit acclivis & quasi inclinare videatur.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Contentio; quia in pugnam εἴρει, id est, implicat.

Ἐρίχηλος, ου, ὁ, Promptus ad convicia; ab ἔρις contentio & χεῖλος labrum: qui contentiones labio excitat, & in aliquem quasi distringit: vel ab ἔρι valdè & λέσχη sermocinatio; ut sit ὁ ἐξ ἔριδος λεσχαίνων. Etym:

Ἐρίτιμος, ου, ὁ, Valdè pretiosus; ab ἔρι valdè & τιμὴ precium.

Ἔριφος, ου, ὁ, Hœdus, quasi ἔαριφος ab ἔαρι φάων vel φαινόμενος, hoc est, tempore verno apparens; ut eum significet, qui vere nascitur; qui enim hyeme nascitur, χίμαρος dicitur.

Ἐριώλη, ης, ἡ,
1. Ventus impetuosus, turbo; ab ἔρι valdè & ἄω spiro.
2. Lanarum jactura; ab ἔριον lana & ὄλλυμι perdo.

Ἕρκος, εος, τὸ, Septum; ab εἴργω, includo; vel quasi ἔρυκος ab ἐρύκω, id est, κατέχω καὶ ἀσφαλίζομαι, contineo, munio. Etym:

Ἕρμα, ατος, τὸ, Fulcrum, quasi ἔρυμα quod significat fulcrum, stabilimentum; vel (ut alii) ab εἴρω necto; vel secundùm Etym: per syncopen ex ἔρεισμα, quod idem significat.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, Bonum insperatum & adventitium, quod se nobis, Ἑρμοῦ, id est, Mercurio favente, qui etiam πλουτοδότης credebatur, fortè fortuna obtulerit.

Ἑρμαφρό-

Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus; ita dicitur qui utriusq; sexûs membrum habet, & virile & muliebre; ab ἑρμῆς Mercurius, & Ἀφροδίτη Venus; quasi dicas mixtum genus ex Mercurio & Venere.

Ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, Interpres; ab εἴρω enuncio; vel ab ἑρμῆς Mercurius, qui deorum nuntius & interpres credebatur.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, Fulcrum tori; ab ἕρμα fulcrum, stabilimentum, quòd pes lecti sit ejusdem fulcrum: vel ab εἴρω innecto; quòd tori foraminibus inseratur: vel etiam ab Ἑρμῆς Mercurius, qui sit dator somni, & cujus eam ob rem imago in ipsis ἑρμῖσιν affingi soleret.

Ἔρνος, εος, τὸ, Planta, germen; ab ἔρα terra, ex qua enascitur.

Ἔρομαι, Interrogo; ab εἴρω loquor.

Ἑρπετὸς, οῦ, ὁ, Reptilis, inde τὰ ἑρπετὰ reptilia; ab ἕρπω serpo.

Ἕρπης, ητος, ὁ, Ulcus manans; ab ἕρπω serpo, quòd per corporis partes repat.

Ἕρπις, Vinum; ab ἕρπω serpo; repit vitis, nisi pedamentis regatur.

Ἕρπυλλος, vel ἕρπυλλον, ου, Serpyllum; herbæ nomen; ab ἕρπω serpo.

Ἕρπω, Serpo; quòd sit in ἔρα, i. e. terra: vel per syncopen ex ἐρείπω, i. e. καταπίπτω, ut sit τὸ μὴ ὄρθρον περιπατεῖν, non erecto corpore incedere: vel ab ἔρα terra & πίπτω cado.

Ἔῤῥω, σω, Ægrè eo, pereo; ab ἔρα terra & ῥέω fluo; ut sit ad terram fluo; metaphorâ ductâ à liquidis terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam attolli possint: nisi per apocopen à φθείρω pro quo Æoles φθέῤῥω corrumpo.

Ἐῤῥωδὸς, οῦ, ὁ, Aper vel aries; παρὰ τὸ ὀρούειν, quòd cum impetu ruat: aut quia valdè robustus, valens, ab ἐρι valdè & ῥώω roboro.

Ἔρση,

Ἔρση, vel ἔρση, ης, ἡ, Ros; ab ἐρι valdè & ῥέω fluo, quòd ſit valdè fluidus: vel potiùs ab ἔρα terra; quia in terra naſcitur, eámque vireſcere facit & florere: vel quaſi ἄρση ab ἄρδω humecto, quòd terram & plantas irriget.

Ἐρυθραῖος, ου, ὁ, Ruber; ab ἔρευθος rubor.

Ἐρυθρόδανον, ου, τὸ, Rubia, nomen herbæ quæ tinctoribus in uſu eſt; ab ἐρυθρὸς ruber & δάνος donum, quòd colore rubro res tinctas inficiat.

Ἐρυθρὸς, οῦ, ὁ, Ruber; ab ἔρευθος rubor.

Ἐρύκω, Inhibeo, arceo; ab ἀρκέω propulſo: vel ab ἐρύω traho.

Ἔρυμα, τος, τὸ, Tutamen; ab ἐρύω tueor.

Ἐρυμνὸς, οῦ, ὁ, Munitus, tutus; ab ἐρύω cuſtodio, ſervo.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, Rubigo, morbus è cœlo ſuperveniens plantis & fructibus, maximè autem ſegetibus; ab ἐρεύθω rubefacio; vel ab ἐρύω inhibeo & βῶ, id eſt, τρέφω, quòd fructûs nutritionem & incrementum impediat.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, Herba quædam trahendi facultate prædita; ab ἐρύω traho.

Ἐρυσίπτολις, ἡ, Urbium tutatrix & patrona; Palladis epith: Il: ζ. ab ἐρύω cuſtodio & πτόλις pro πόλις urbs.

Ἐρύω, Traho, cuſtodio; à ῥύω libero: hinc Latinè *eruo*.

Ἔρφος, εος, τὸ, Pellis; ab ἐρέφω tego: vel, ut alii volunt, factum eſt ex ςέρφος corium, pellis; id autem ex ςέφω circundo, pleonaſmo τοῦ ρ, quoniam ςέφει, id eſt, σκέπει τὸ σῶμα, corpus tegit.

Ἔρχομαι, Venio; quaſi ἔραν ἔχομαι terram habeo; ſcil. peragrandam vel decurrendam.

Ἐρωδιὰς, vel ἐρωδιὸς, Ardea, avis; ab ἔρως amor, quia venerea avis: vel, ut aliis placet, quaſi ἐλωδιὸς ab ἕλος palus, παρὰ τὸ ἐν ἕλεσι διαβιβάζειν, quòd in locis paluſtribus gaudeat & commoretur: vel ſecundùm

dùm alios, ab ἔαρ sanguis & ἰδίω sudo; quòd ἐν τῇ μίξεσιν, id est, commixtionibus sanguinem exudare dicitur.

Ἐρωέω, ήσω, Eo, fluo, regredior; vel simplicitèr à ῥέω fluo: vel ab ἐρωὴ impetus, quòd aqua cum impetu fluat: vel ab ἔρα terra & ῥέω fluo; quòd in terra aqua fluat, & per ejus venas percoletur, ut in fontibus videmus, qui in summis montibus quandoque ebulliunt.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, Impetus, vis; pleonasmo τῦ ε, à ῥώω roboro.

Ἔρως, τος, ὁ, Amor; ab εἴρω necto, quòd animantium animos uniat: vel ab ὁράω video, quòd amor ex aspectu nascitur. *Plato* autem deducit ἀπὸ τῦ εἰσρεῖν, id est, influendo, quòd amor extrinsecùs per oculos influat: vel quasi ἕλως ab ἕλω capio, quòd homines irretiat: vel ab ἔῤῥω pereo, quòd multi præ amore soleant miserè deperire.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, Vestis; ab ἕννυμι induo.

Ἐσθλὸς, ῦ, ὁ, Bonus, probus, ab ἐθέλω volo; nam bonum θελητὸν, id est, ἐφετόν ἐστι, hoc est, bonum appetibile est, unde à Philosopho definitur, id quod omnia appetunt: vel ab ἐῢς bonus & θέλω volo; bonus enim non vult, nisi id quod bonum est, *Harmarus*: vel ab ἐῢς bonus & θάλλω floreo, quòd boni tantùm verè florere dicantur.

Ἕσις, ιος, ἡ, Cupiditas, desiderium; ab ἵεμαι cupio.

Ἔσθω, ἐσθίω, Edo, comedo; ab ἔδω idem.

Ἐσμὸς, vel ἑσμὸς, ῦ, ὁ, Examen, ut apum; ab ἕω mitto. Est agmen, quod emittitur natali sede.

Ἕσπερος, ου, ὁ, Stella Veneris, vespera; quasi ἕω πέρας diei finis; vel ab ἕπομαι sequor, quod Poëticum est; manè enim apparet, aliásque stellas occidentes à tergo sequitur.

Ἕσπω, Loquor; Poët: ab ἕπω dico.

'Εσίω, ῆνος, ὁ, Rex; παρὰ τὸ ἑσαι, id eſt, ſtabilire, ſcil: ſubditos: vel quaſi ἡσίω ab ἡσσάω ſupero, ut ſit ὁ ἡτίων τῶν ὑφ' ἑαυτὸν, hoc eſt, qui ſubditis ſuis ſuperior eſt: volunt quidam propriè eſſe regem apum.

'Εσυμένος, η, ον, Incitatus; à σύω vel σεύω moveo, Paſſ: præt: ἔσυμαι.

*Εστε, Donec; ab εἰς ὅ: vel ſimplicitèr ab εἰς & τὲ παραπληρωματικὸν, id eſt, expletivum; aut potiùs ἔστε ab ἕως & τὲ, vel ἕως τοῦ. *Martinius.*

'Εστία, ας, ἡ, Focus, domus; ab ἕω colloco, quòd ad focum collocati ſedeamus: vel παρὰ τὸ ἑστάναι, id eſt, ſtare; quòd domus firmiter ſtet & fundetur; vel etiam quaſi εὐστία ab εὔω uro, uſtulo.

'Εστιάω, άσω, Domo & convivio excipio; ab ἑστία domus.

*Εστωρ, ορος, ὁ, Clavus temonis ſeu paxillus, qui per jugum in temonem defigitur & circa quem ſubjugia lora volvuntur; ab ἕω ἕσω mitto, immitto.

'Εσχατιά, ᾶς, ἡ, Rei alicujus extremitas, ora; ab ἔσχατος ultimus.

*Εσχατος, η, ον, Ultimus; ab ἔσχω inhibeo: aor. 2. ἔσχον: vel ab ἴσχω inhibeo; in ultimo termino inhibetur progreſſus.

'Ετάζω, fut: σω, Examino, inquiro, ſcrutor, id quod verum, ſc: τὸ ἐτεόν.

'Εταῖρος, ου, ὁ, Sodalis, ab ἔτης idem: vel ab ἕτερος alter, ut ſit alter idem: vel ſecundùm Etym: quaſi ἐθαῖρος ab ἔθος conſuetudo, ut eum ſignificet, quocum nobis quotidiana conſuetudo, & familiaritas interceſſit: vel quaſi ἠθαῖρος ab ἦθος mos: ducit autem *Euſtathius* per literarum tranſpoſitionem ex αἱρετὸς eligendus.

'Ετεὸς, οῦ, ὁ, Verus; idem quod ἐτὸς, ex quo etiam factum eſt interpoſitione τοῦ ε.

*Ετερος, α, ον, Alter; ab ἓ ſe, ipſum; ipſe eſt, alter à me & te.

*Ετης,

Ἔτης, ου, ὁ, Amicus, socius; ab ἔθος consuetudo; ut sit φίλος συνήθης amicus familiaris quocum nobis consuetudo & usus est: vel ab ἐτεὸς verus, ut significet amicum verum, non fictum: vel ab ἔτος annus, ut amicum veterem significet, quocum juxta adagium modium salis comedimus: multi enim anni requiruntur ad amicitiam stabiliendam.

Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Venti quidam anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem à caniculæ ortu flare incipiunt usque ad arcturi exortum; ab ἐτήσιος, annuus, quòd quotannis spirent.

Ἐτήσιος, ια, ιον, Annuus; ab ἔτος annus.

Ἐτήτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Verus, idem quòd ἔτυμος, ex eóque factum per Epenthesin syllabæ τη metri causâ.

Ἔτι, Adhuc, amplius; ab εἰμὶ sum, continuor.

Ἔτνος, εος, τὸ, Species pultis; ab ἔδω edo; est aliquid crebrò ἐδώδιμον, id est, edule.

Ἕτοιμος, η, ον, Promptus, paratus; quasi ἐτὸς εἰς οἶμον, id est, missus in viam, ab ἵημι mitto; ut eum significet, qui ad iter faciendum sit expeditus: vel quasi ἔποιμος ab ἐπὶ & οἶμος via; vel secundùm Etymol: ab οἴμη, id est, ὅρμημα impetus; ut sit ὁ πρόχειρος ἐπὶ τὸ ὁρμῆσαι καὶ πρᾶξαι, qui ad res obeundas promptus est & impiger.

Ἔτος, εος, τὸ, Annus; ab ἔω eo; quia semper procedit. *Plat.* ὅτι ἐτάζει, quia examinat. ducit Etymol: παρὰ τὸ ἔτι καὶ ἔτι ἰέναι, quòd iterum atque iterum eat atque elabatur: vel ab ἐτὸς missus; quòd sit labilis.

Ἐτὸς, ἡ, ὸν, Verus, bonus; ab εἰμὶ sum, *Eustathius*; verum & bonum convertuntur secundùm philosophos.

Ἐτὸς, Adverb: frustra, temerè, facilè; ab εἰμὶ sum per Antiphr: quod enim frustrà est, quasi non est: vel

tantùm

tantùm est, nullo alio commendabile.

Ἔτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Verus; ab ἐτὸς, vel ἐτεὸς, quæ idem significant.

Ἐτώσιος, ία, ον, Inanis, cassus; ab ἐτὸς frustrà.

Εὖ, Benè; ab ἐὺς bonus, in neutro genere ἐὺ & per contractionem εὖ.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, Euangelium, nuncium lætum; ab εὖ benè & ἀγγέλλω nuncio.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, Qui fausta nunciat; εὖ ἀγγέλλει, benè, id est, id quod bonum & lætum est annunciat. *Hesych.*

Εὐάζω, Euo, Euan clamo, ab εὐοῖ (quasi εὖ οἷ benè sit illi) quæ est vox, quæ Baccho acclamabatur à bacchantibus mulieribus.

Εὐαής, έος, ὁ καὶ ἡ, Utiliter spirans; ab εὖ bene & ἄω, spiro.

Εὐαρεστέω, ήσω, Bene-placeo, libens acquiesco; ab εὖ benè & ἀρέσκω placeo.

Εὔγαμος, ον, ὁ καὶ ἡ, Benè nuptus; ab εὖ benè & γάμος nuptiæ.

Εὐδείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, Benè ad solis occasum situs; ab εὖ bene & δείλη tempus pomeridianum; vel quasi εὐείελος ab εὖ & εἵλη splendor, ut sit locus apricus radiis solaribus expositus: vel ab εὖ & δέελος pro δῆλος manifestus, ut significet locum conspicuum & visu facilem.

Εὐδία, ας, ἡ, Serenitas; ab εὖ benè & δία quod aërem significat; ut sit εὐαερία, id est, aëris tranquillitas.

Εὔδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Serenus, tranquillus; ab εὐδία serenitas.

Εὔδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, Benè extructus; ab εὖ benè & δέμω extruo.

Εὐδοκέω, ῶ, Probor, approbor, benè erga aliquem afficior; ab εὖ benè & δοκέω existimo, puto.

Εὐδοκία, ας, ἡ, Affectus in aliquem benevolus; ab εὐδοκέω benè cupio.

Εὕδω, ήσω, Dormio; ab ἕω colloco; cubantes enim se ad somnum componunt: vel ab εὖ benè & ἕδω edo, qui

qui enim liberaliùs se cibis invitant, sunt ut plurimùm lenti juxtà ac somnolenti: vel ἀπὸ τῦ ἕω quod diem significat, εὕδειν enim est interdiù dormire, teste Etym: qui etiam ducit ab ἕδος cathedra, in qua sedentes dormire solemus.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, Beneficium; ab εὖ bene & ἐργάζομαι operor.

Εὐεργετέω, ήσω, Benefacio; ab εὖ benè & ἔργον opus.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, Benefactor; ab εὐεργετέω benefacio.

Εὐήθης, ὁ, ἡ, qui: bonis moribus præditus, simplex; item stultus; ab εὖ benè & ἦθος mos.

Εὐήνιος, ου, ὁ, ἡ, Obediens, obtemperans; ab εὖ benè & ἡνία frænum; ducta Metaphorâ ab equis, qui habenis facilè regi possunt.

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, Benè virilis, seu benè viriles & strenuos faciens; ab εὖ benè & ἀνὴρ vir.

Εὐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Concinnus, qui est corpore benè constituto, ab εὖ benè & τίθημι pono.

Εὐθηνία, ας, ἡ, Prosper successus, quasi bona cumulatio; ab εὖ benè & θὴν acervus.

Εὐθὺς, έος, ὁ, Rectus; ab εὖ benè & θέω inusit: pro τίθημι pono; rectum enim est, quod benè positum est: vel ab εὖ benè & θύω cum impetu feror; velociter enim tendit, qui scit se rectà tendere; qui de via dubitat, hæsitantiùs progreditur.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, Rectitudo; ab εὐθὺς rectus.

Εὐίλατος, ον, Propitius; ab εὖ bene & ἱλάω propitius sum; hinc εὐϊλατέω sum propitius.

Εὔκηλος, ον, Quietus; ab εὖ benè & ἕκηλος quod idem significat: vel quasi εἴκηλος ab εἴκω cedo; ὁ γὰρ ὑποχωρῶν ἡσυχάζει, hoc est, qui se ab hominum contubernio subducit, quietus est. Etym:

Εὐκλεὴς, ἐς, Gloriosus; ab εὖ bene & κλέος gloria.

Εὐκρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Benè distinctus, discretu facilis; ab εὖ benè & κρίνω judico.

Εὐλαβὴς,

Εὐλαβὴς, ἐς, 1. Bonam ansam habens; ab εὖ benè & λαβὴ ansa.
2. Cautus; ab εὖ & λαμβάνω capio; ut sit, qui rem cautè & benè capessit.

Εὐλαὶ, αἱ, Vermes, qui in corpore aut vulneribus nascuntur ex putredine; quasi εἰλαὶ παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι, quia se convolvunt.

Εὐλάκα, ης, ἡ, Vomer, bidens, ligo; ab εὖ benè & λακὶς fissura, vel λαχαίνω fodio; vel potiùs ab αὖλαξ sulcus, quem efficit.

Εὔληρα, τὰ, Lora, habenæ; παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι χερσὶ, quia volvuntur manu: vel quòd sint τὰ εἰλοῦντα, καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια, hoc est, quæ equos & jumenta cohibent & constringunt.

Εὐλογέω, ήσω, Benedico, benè precor; ab εὖ bene & λόγος verbum.

Εὐλογία, ας, ἡ, Benedictio, consecratio; ab εὐλογέω benedico.

Εὐμαρὴς, ἐς, Facilis; ab εὖ benè & μάρη manus; quasi facilè manu tractabilis.

Εὐμένεια, ας, ἡ, Benevolentia; ab εὐμενὴς benevolus.

Εὐμενὴς, ἐς, Benevolus; ab εὖ benè & μένος animus; ut sit, cujus animus erga aliquem benè affectus est.

Εὐναῖος, α, ον, Ad lectum pertinens; qui in lecto est aut fit; ab εὐνὴ lectus.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, Cubile; ab εὕδω dormio: vel ab ἕω colloco: vel etiam ab εὖ benè & νῶ, id est σωρεύω, quòd in lecto stromata ordine cumulentur.

Εὖνις, ὁ, ἡ, 1. Maritus vel uxor; ab εὐνὴ lectus; ut sit lecti maritalis particeps.
2. Orbus vel orba; viduus vel vidua; ab εἷς ἑνὸς, unus, solus; quòd in hoc sensu μεμονωμένον καὶ ἐστερημένον, id est, solitarium & desertum significet.

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, Eunuchus, spado; ab εὖ benè νοῦς mens & ἔχω habeo;

habeo; quòd res venereæ ἀνόητα ab antiquis dicerentur: vel ἀπὸ τῆς εὐνῆς ἔχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, quoniam ad cubilium & Gynæceorum custodiam curámque comparari solebant, quòd ancillis expeditiores essent, & ob exemptos testiculos ad coeundum inepti. *Eustath:* autem dictum vult, quasi εὔνιν, i. e. ἐστερημένον ὀχείας, quòd coitu sit privatus.

'Εὔξοος, ου, ὁ καὶ ἡ, Benè rasus; eleganter politus; ab εὖ benè & ξέω rado, polio.

Εὐοῖ, Vox quâ Baccho acclamabatur; quasi εὖ οἷ benè illi sit.

Εὐπατρίδης, ου, ὁ, Ingenuus, nobilis; sic dicti sunt Athenienses generosi; ab εὖ benè & πατὴρ pater, ut sit bono patre natus.

Εὔριν, vel εὔρις, ινος, ὁ καὶ ἡ, Sagax, vir bonæ naris; ab εὖ benè & ῥὶς seu ῥὶν naris.

Εὔριπος, ου, ὁ, Fretum reciprocum; ab εὖ benè & ῥίπτω jacio; quia facilè projicitur seu rejicitur; singulis enim diebus motum suum septies immutat: vel ab εὐρὺς latus, per Antiphrasin; est enim fretum angustum.

Εὑρίσκω, ήσω, Invenio; ab εὔριν sagax; ut sit sagaciter deprehendo, more canum vestigantium: sed lubet ἀφρεῖν deflectere ab ὁρᾷν videre; ut sit, rem quæsitam oculis assequi. *Martinius.*

Εὖρος, ου, ὁ, Eurus, venti nomen, qui flat ab oriente; inde nomen habet, ut sit ὁ ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων, ab aurora spirans: vel quasi αὖρος ab αὔρα flatus: vel ab εὖρος latitudo; ut sit ὁ ἐπὶ πλάτος πνέων, id est, latè spirans: vel ab εὖ & ῥέω fluo; quòd imbres & procellas excitet.

Εὐρυάγυιος, α, ον, Latas habens plateas; ab εὐρὺς latus & ἀγυιὰ vicus.

Εὐρυόδειος, α, ον, Latas habens vias; ab εὐρὺς latus & ὁδὸς via.

Εὐρυόπης, ου, & εὐρύοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, Latè ſonans; ab εὐρὺς latus & ὄψ vox; ut ſit, cujus vox latè ſpárgitur & diffunditur.

Εὐρὺς, έος, Latus; ab εὖ & ῥύειν fluere, diffundi; quaſi benè diffuſus.

Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, Situs, mucor, putredo; ab ἐρωέω fluo; putredo facit nares diffluere: vel quaſi αὐρὼς ab αὖρος, id eſt νοτὶς humor, quòd ex humore fiat: vel ab εὖρος latitudo, quòd propriè ſit ſitus ὁ ἐπὶ τοῖς σκεύεσιν ἐμπλαδυνόμενος. Etym:

Εὖς, έος, ὁ, Bonus, Poët: ab ἔω, ſum. Ens eſt bonum. Vel ab εὖ benè; bonus eſt, qui benè agit: vel, ut vult Etym: παρὰ τὸ ἐῶ, i.e. εὐφραίνομαι lætor; quòd boni tantùm habeant, unde lætentur.

Εὔσελμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Bonis tranſtris inſtructus; ab εὖ benè & σέλμα tranſtrum.

Εὐσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, Agilis, benè ſaltans; ab εὖ benè & σκαίρω ſalio.

Εὔστολος, ου, ὁ, ἡ, Benè ornatus, ab εὖ benè & στολὴ ſtola.

Εὐσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, Cum quo facilè paciſcimur; ab εὖ benè & σύμβολον pactum.

Εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Decorus, ſpecioſus; ab εὖ benè & σχῆμα habitus.

Εὐτείχης, εος, ὁ καὶ ἡ, Benè munitus; ab εὖ benè & τεῖχος murus.

Εὐτελὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, Facilis, quantùm ad ſumptum; ab εὖ quod aliquando in compoſitione ſignificat facilitatem, & τέλος ſumptus, impenſa.

Εὐτράπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, Feſtivus; qui ſua verba poteſt εὖ τρέπειν, id eſt, ſcitè vertere.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Qui facilè (εὖ) ad aliquid τρέπεται vertitur, aptus.

Εὐτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Benè nutritus; ab εὖ benè & τρέφω nutrio.

Εὔφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, Honorificus, religioſus; ab εὖ benè & φήμη fama.

Εὔφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Qui facilè corrumpi poteſt; ab εὖ facilitatem notante, & φθείρω corrumpo.

Εὔφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, Benè ſonans; ab εὖ benè & φθόγγος ſonus.

Εὐφραίνω, ανῶ, Lætitiam affero, exhilaro; ab εὖ benè & φρὴν mens.

Εὔφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Explicatu facilis; ab εὖ facilitatem notante & φράζω dico.

Εὐφρόνη, ης, ἡ, Nox; ab εὖ benè & φρονέω cogito; quòd propter ſilentium nocturnum putaretur multùm conferre ad inventionem & conſiderationem eorum, quæ quæruntur.

Εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Lætus, hilaris; ab εὖ benè & φρὴν mens; ut ſit, cui mens benè ſe habet.

Εὐχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Manibus facilè tractabilis; ab εὖ benè & χεὶρ manus.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, Precatio, votum; ab εὔχομαι precor.

Εὔχομαι,—
1. Precor, preces fundo; ab εὖ benè & ἔχω habeo; qui enim precatur, quærit εὖ ἔχειν, i. e. ut aliquid boni conſequatur: vel ab εὖ benè & χέω fundo; quòd preces benè ſummáque animæ devotione ſint effundendæ.
2. Glorior, jacto; ídque rurſùs vel, ab εὖ benè & ἔχω habeo; quòd qui de ſe gloriantur, bonum aliquod eximium ſe habere prædicant; vel etiam ab εὖ benè & χέω fundo, quòd hujuſmodi jactatores bona omnia de ſeipſis loquantur & effundant.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, Precatio, gloriatio; ab εὔχομαι precor, glorior.

Εὔω, σω, Uro, uſtulo; ab αὔω accendo.

Εὐώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, Fragrans, benè olens; ab εὖ benè & ὄζω oleo: vel ab εὖ & ἄω ſpiro.

Εὐωχία,

Εὐωχία, ας, ἡ, Convivium, epulæ; ab εὖ benè & ὀχὴ cibus; quo corpus ἔχεται, i. e. continetur & conservavatur: vel παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, hoc eſt, benè habere, quòd cibus delectus ad bonam corporis habitudinem maximè conducat.

Εὐώνυμος, ον, ὁ καὶ ἡ, Bonum nomen habens; ab εὖ benè & ὄνομα nomen.

Εὔωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Malè curatus, neglectus; ab εὖ benè & ὤρα cura, per Antiphraſin.

Ἔφεσις, ιος, ἡ, Provocatio de judicio ad judicium; tranſlatio cauſæ à foro ad forum; ab ἐφίημι remitto, appello; id eſt, provoco ad judicem majorem.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Judices apud Athenienſes quibus cauſæ cognitio ab utraque parte permittebatur; ab ἐφίημι remitto; vel quòd ab illis non eſſet ἔφεσις, id eſt, ad alios judices provocatio.

Ἐφέτμη, ης, ἡ, Mandatum, juſſum; ab ἐφίημι injicio, immitto.

Ἔφηλις, ιδος, ἡ,
1. Fibula; *Heſych:* ἐφήλιδες περόναι· ab ἐπὶ & ἧλος clavus.
2. Vitium faciei aſperitatem inducens, proveniens ex inflammatione, aut ardore ſolis; ab ἐπὶ & ἥλιος ſol.

Ἔφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Clavis affixus; ab ἐπὶ & ἧλος clavus.

Ἐφημερεία, ας, ἡ, ſeu potiùs ἐφημερίαι, αἱ, Vices; ab ἐπὶ & ἡμέρα dies; ut ſignificet vices ſingulis diebus alternantes.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, Diariū; h. e. ſcriptum quod uniuſcujuſq; diei acta ſigillatim complectitur; ab ἐπὶ & ἡμέρα dies.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, Mandatum; ab ἐφίημι impono, jubeo.

Ἐφιάλτης, ſeu, ἐπιάλτης, ου, ὁ, q. d. Inſultor ſeu inſultator, quem incubum nonnulli & incubonem vocant. Malum eſt, quo correpti invadi ſe ab aliquo & magno pondere opprimi, atq; adeò ſuffocari imaginantur; a ἐπὶ in vel ſuper, & ἅλλομαι ſalio.

Ἔφοροι, οἱ, Magiſtratus quidam Lacedæmoniorum, qui inſpiciebant ea, quæ ad rempublicam pertinebant; ab ἐφοράω inſpicio, viſito; id vero ab ἐπὶ & ὁράω video.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Amarus; quaſi ἔχω πεύκην, i. e. piceam habens; nam lacryma πεύκης, i. e. piceæ, eſt amara.

Ἐχέτης, ου, ὁ, Dives; ab ἔχω habeo.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, Stiva, ea pars aratri quam arator manibus tenet, ab ἔχω teneo.

Ἔχης, ὁ, Dives; ab ἔχω habeo; ſicut pauperes è contrario ἀχήνας vocant, κατὰ στέρησιν τοῦ ἔχειν, inquit Etym:

Ἐχθὲς, Heri; ab ἔχομαι adhæreo; Heſternus dies eſt ἐχόμενος hodie, id eſt, proximus, contiguus, aut ab ἔχομαι deſiſto, deficio. Heſternus dies eſt qui deſiit. *Martinius.* vel ab ἐκτὸς extra, quod ſit ἐκτὸς τοῦ σήμερον, extra diem hodiernum. Etym:

Ἐχθοδοπὸς, οῦ, ὁ, Odioſus; *Euſtath*: componit ex ἔχθος odium & ὄπτω video, vel ὂψ vox; ut ſit, ὃν μισοῦμεν ἢ βλέποντες ἢ προσφωνοῦντες, i. e. quem odimus aut videre aut alloqui. quid ſi ab ἔχθος & δουπέω ſono; ut ſit, odium reſonans, abiens in convicia? *Martinius.*

Ἔχθος, εος, τὸ, Odium, inimicitia, tenacitèr ἐχομένη, id eſt, manens & hærens; malo tamen ab ἔχομαι quatenùs abſiſto, deſino; nam ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τοῦ χωρισμοῦ, id eſt, diviſionis; unde Etym: ducit ab ἐκτὸς extrà; quòd quæ odimus, ea ſummovemus, & extrà protrudimus.

Ἐχθρὸς, οῦ, ὁ, Inimicus, quem odimus; ab ἔχθος odium.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, Vipera fœmina; ab ἔχις idem: vel ab ἔχω habeo, & ἰὸν venenum; quòd ſit beſtia venenoſa.

Ἐχῖνος, ου, ὁ, Erinaceus; à ſpinis, quibus ἔχεται, id eſt, tenetur & involvitur: vel per Antiphraſin ab ἔχω

teneo;

teneo; quòd propter ſpinas, quibus horret & armatur, ἔχεσθαι, i. e. manu teneri non poteſt.

Ἔχις, ιος, vel εως, ὁ, Vipera, propriè fœmina; dicta quia in ſe γονὴν ἔχει ἄχει θανάτου, hoc eſt, partum ad interitum uſque intus contineat.

Ἔχμα, ατος, τὸ, Retinaculum, junctura, id quo duæ res cohærent qu. vinculo & nexu, ab ἔχω teneo.

Ἐχυρὸς, οῦ, ὁ, Munitus, tutus, quod & ὀχυρὸς; ab ἔχω teneo, firmitèr habeo.

Ἔχω, Habeo; quaſi ἐγὼ χῶ, id eſt, contineo.

Ἕψημα, τος, τὸ, Coctile; quicquid ad coquendum aut elixandum idoneum eſt; ab ἑψέω coquo.

Ἑψητήειον, ου, τὸ, Olla, id in quo aliquid coquitur aut elixatur; ab ἕψω coquo.

Ἐψία, ας, ἡ, Colloquium; ab ἔπω dico.

Ἔψια, τὰ, Joci, luſus, dicta ludicra & jocoſa; ab ἔπω dico.

Ἕψω, ήσω, Coquo; ab εὕω uro.

Ἔω, Sum, eo; fortè ab ἕω induo; veſtis nunc dierum corporis pretium facit; qui negligentèr veſtitur, negligetur. *Harmarus.*

Ἕωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Heſternus, pridianus; propriè de cibis, qui in ſequentem diem relicti, ſaporem ac vim ſuam amittunt, fiúntque inutiles; nam Suidas ἕωλον eſſe dicit, τὸ εἰς τὴν ἕω λειπόμενον, i. e. quod in auroram (ſequentis ſcil: diei) relinquitur. Etymol: ducit ab ἕω quod vertit ſatio; nos componamus ex ἕως aurora, dies; & ὀλλύω perdo; ut ſit id, quod eſt perditæ ſeu præteritæ diei, *Martin.*

Ἐώρα, ας, ἡ, Suſpendium; ab ἀείρω, attollo: vel ab αἰωρέω elevo, ſuſpendo.

Ἕως, ἕω, ἡ, Aurora, dies; ab αὔω ſplendeo; vel ab ἕω mitto; quòd lucem emittat.

Z.

Z — EST nota ſextæ apud Græcos literæ, quam Ζῆτα appellant, fortè ab Hebræo *Tzade* vel *Zain*, in numeris ſeptenarium notat; ab imo autem angulo ſiniſtro præfixum acuti accentûs nota, ſeptenarium millenarium denotat hoc modo ͵Z.

Ζα, in compoſ: ἐπίτασιν ſignificat; ut ἔρι, & ἄγαν: eſt autem ζα à ζέω ferveo. *Martinius.*

Ζάγκλη, ης, ἡ, Falx; à ζα valdè & ἀγκύλος curvus; quòd falx ſit incurvata.

Ζάγκλον, ου, τὸ, Falx; idem quod ζάγκλη ſuprà.

Ζαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Valdè ſpirans, magnus: à ζα valdè & ἄω ſpiro.

Ζάθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, Valdè divinus; à ζα valdè & θεὸς deus.

Ζάκορος, ου, ὁ, Miniſter, famulus, cujus miniſterio in verrendis & expurgandis ædibus utimur; à ζα pro διὰ & κορῶ, id eſt, καθαίρω purgo. ſignificat item ædituum, qui templa expurgat.

Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Valdè iratus; à ζα valdè & κότος ira.

Ζάλη, ης, ἡ, Turbo; à ζα valdè, & ἄελλα procella: vel à ζέω ferveo, & ἅλς mare; quòd turbo aquas exagitet, pontúmque faciat quaſi ferveſcere.

Ζάλος, ου, ὁ, Agitata aqua & fluctuans; à ζάλη turbo.

Ζαμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Vehemens, validus, à ζα valdè & μένος mens, robur, ira.

Ζαβεύω, In piſtrino torqueo; ex ζα & τρέω timeo, vel τείρω tero; vel à ζηβεῖον qui locus eſt, in quo ſervi puniuntur.

Ζαφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Valdè ſimplex; ex ζα valdè & ἀφελὴς ſimplex.

Ζάφελος, ου, ὁ, Vehemens, valdè auctus, à ζα valdè, & ὀφέλλω augeo; ut ſit per ſyncopen ex ζαόφελος, ídque ſignificet,

significet, quod sit ἄγαν ηὐξημένον, id est, valdè auctum.

Ζαχρεὺς, & ζαχρειὴς, ὁ καὶ ἡ, Magno cum impetu irruens & invadens; à ζα valdè & χράω significante furiosè invado cum impetu aggredior.

Ζάχρειος, ου, ὁ, Valdè utilis; à ζα valdè & χρεία usus, utilitas.

Ζάω, ζήσομαι, Vivo; à ζέω ferveo; vita corporalis in calore nativo consistit: vel à ζα & ἄω spiro, quòd dum vita est, spiritus est.

Ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, Frumenti species, spelta; fortè à ζάω vivo; quòd inde sit victus, testante Etym: ζειαὶ αἱ τοῦ ζῆν αἴτιαι, valdè alit, plùs hordeo, minùs tritico.

Ζείδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sic ab *Hom:* vocatur Terra; quasi δωρουμένη τὸ ζῆν verso η in ει, à δωρέομαι do, & ζάω vivo; quòd terra vitam & ad vitam necessaria donet mortalibus: vult tamen *Plin:* sic nominatam esse ἀπὸ τῆς ζειᾶς, id est, à spelta, & δωρέομαι dono.

Ζειρὸς, οῦ, ὁ, Varius; an à ζα & εἴρω necto, ut sit valdè nexus. *Martinius.*

Ζεννύω, Fervefacio; à ζέω ferveo.

Ζειρὰ, ᾶς, ἡ, Vestis genus; à ζα valdè & εἴρω necto; quòd corpori qu: annectatur.

Ζευγνύω, Copulo, jungo; à ζεύγω quod dicitur, quasi δύω ἄγω, id est, res duas simul duco, id est, jungo.

Ζεύγλη, ης, ἡ, Lignum propendens à jugo, hinc inde boum colla amplexans; seu pars jugi, in quam jumenta collum immittunt; à ζεύγνυμι jungo.

Ζεῦγος, εος, τὸ, Jugum; à ζεύγνυμι jungo.

Ζέφυρος, ου, ὁ, Zephyrus, (Latinè *Favonius*, à favendo) quasi ζωηφόρος vitam ferens, à ζωὴ vita & φέρω fero; est enim ventus, qui verno tempore flat, & plantis qu: vitam affert.—Zephyrus vernas evocat herbas—*Sen:* vel quasi ζεσιφόρος calorem ferens,

rens, à ζέσις calor & φέρω, quòd fervidior & benignior sit afflatus ejus, quàm ventorum reliquorum. ——— Αὔρη.

Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει. *Hom:* Vel etiam quasi ζόφυρος à ζόφος tenebræ & ῥέω fluo, quòd spiret ab occidente.

Ζέω, Ferveo; vox ὠνοματοπεποιημένη, i. e. fictitia & ex sono liquoris ferventis facta; vel à ζα valdè & ἄω spiro; quòd liquores ferventes inter coquendum sibilum & quasi spiritum quendam edant, hinc fortasse Anglicè **to seethe.**

Ζῆλος, ου, ὁ, Æmulatio, invidia, amor cultûs divini; à ζέω ferveo & λίαν valdè; vel simpliciter à ζέω ferveo; est enim fervidus affectus: vel quasi ζέω ὅλος totus æstuo.

Ζηλότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Zelotypus; id est, ζήλῳ τυπεὶς, quasi zelo percussus.

Ζημία, ας, ἡ, Damnum, pœna, mulcta; quasi τὸ ζῆν μειοῦν, hoc est, vitam vel ad vitam necessaria diminuens.

Ζητέω, ήσω, Quæro; à ζα valdè & αἰτέω peto.

Ζήτημα, τος, τὸ, Quæstio; à ζητέω quæro.

Ζητητήρια, ων, τὰ, Quæstiones; seu potiùs idem quod βασανιστήρια, i. e. loca, in quibus adhibitis tormentis rei veritas quæritur, à ζητέω quæro.

Ζητητικοὶ, οἱ, Philosophi quidam, qui nihil asseverabant, sed semper quærebant & investigabant rerum veritatem; à ζητέω quæro.

Ζηθρεῖον, ου, τὸ, Locus, in quo servi puniuntur; à ζα valdè & τρέω timeo.

Ζιζάνιον, ου, τὸ, Lolium; vel quasi σιτάνιον, à σίνω noceo, & σῖτος frumentum, quòd segeti abundè noceat: vel à σῖτος frumentum, & ἰζάνω sedeo; quòd quasi insideat frumento & unà cum eo augeatur, & supra ipsum succrescat, juxta illud *Virgilianum*—

num— Infelix lolium, & ſteriles dominantur avenæ.

ζόφος, ου, ὁ, Caligo, tenebræ, occaſus, quaſi ζάνοφος ex ζα valdè & νέφος nubes; vel à δνόφος vel γνόφος idem.

ζύγαστρον, ου, τὸ, Arca, capſa; à ζεύγνυμι jungo; quòd conſletur ex aſſeribus conjunctis.

ζυγὸς, οῦ, ὁ, Jugum; quaſi δύογος à δυοῖν ἀγωγῆ, i. e. rerum duarum unione.

ζύθος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, Vinum hordeaceum, cerevifia; quia fit ζέσει αἴθους fervore ignis: tamen benè à ζέω ferveo, eſt enim ζύθος ζέμα quoddam; id eſt, potus coctus.

ζύμη, ης, ἡ, Fermentum; à ζέω ferveo, quia maſſam fervere facit: aliud etymon affert Etym: qu: ζωῆς οἶμος.

ζωάγριον, ου, τὸ, Præmium pro vita ſervata; à ζωγρέω vivum capio, à cæde conſervo.

ζωγράφος, ου, ὁ, Pictor, propriè qui ζῶα γράφει, id eſt, animalia pingit.

ζωγρέω, Vivum capio; vivum ſervo, vegeto, vivifico; à ζωὸς vivus & ἀγρεύω capio.

ζωδιακὸς κύκλος, Circulus ille in cœlo, qui duodecim animalium ſigna gerit; à ζῶον animal: Latini *ſigniferum* appellant.

ζώδιον, ου, τὸ, Animalculum; peculiariter autem ζώδια dicuntur duodecim ſigna cœleſtia, quæ in Zodiaco circulo viſuntur; à ζῶον animal.

ζωθάλμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Vividus, almus; quia ζωὴν θάλπει vitam fovet.

ζωὴ, ῆς, ἡ, Vita; à ζάω vivo: vel à ζα valdè & ἄω ſpiro; οἱ γὰρ ζῶντες ἐμπνέουσιν, i. e. viventes frequentèr reſpirant, Etym.

ζωμήρυσις, εως, ἡ, Vaſculum, quo jus hauritur; cochleare, à ζωμὸς jus, & ἀρύω haurio.

ζωμὸς, οῦ, ὁ, Jus, juſculentum; fervore ignis coctum; à ζέω effervefco:

fervesco: vel à ζῶον animal; ut sit jus ex elixis animalium carnibus confectum.

Ζώνη, ης, ἡ, Zona, cingulum; à ζώννυμι cingo: vel quasi δώνη à δέω ligo; quòd corpus undique alliget.

Ζωννύω, vel υμι, fut: ζώσω, Cingo; à ζώω, inusit:

Ζῶον, ου, τὸ, Animal; à ζωὴ vita.

Ζωπυρέω, ήσω, Ignem sopitum & qu: cineribus obrutum suscito & accendo; à ζωὴ vita & πῦρ ignis; ut sit igni extincto & quasi mortuo vitam renovare.

Ζώπυρον, ου, τὸ, Reliquiæ ignis cineribus sopiti, unde ex mortuo quasi vivus fieri potest; à ζῶν πῦρ ignis vivens. *Martinius.*

Ζωρὸς, οῦ, ὁ, Merus, meracus; ut ζωρὸς οἶνος vinum meracum. quidam ζωρὸς dici volunt quasi ζωηρὸς à ζωὴ vita; ut sit potus vivacior, vi suâ nondum per misturam privatus.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, Cingulum, balteus; à ζώννυμι cingo.

Ζώω, Vivo, poët: à ζάω, idem.

H.

H — Nota est septimæ apud Græcos literæ, quam appellant ἦτα. est & numeralis nota significans octo; ab ima autem sinistri lateris parte acuti accentus apice notata declarat octo millia hoc modo ,η seu η. sonat verò ac si sumptum esset ex Hebræo *Heth.*

Ἦ, Sanè; ab ἔω sum.

Ἧα, Leguminum stipulæ; ab αὖος aridus.

Ἠβαιὸς, οῦ, ὁ, Parvus; à βαιὸς idem per Aphæresin τοῦ η: vel ab ἥβη pubes, juventus, nisi potiùs hoc ab illo deducatur.

Ἥβη, ης, ἡ, Pubes, pubertatis ætas; sic dicta ab ἕω emitto & βία vis, robur; quòd hæc ætas vi pollet, & vires exerit

exerit & quaſi emittit : vel quòd decet hanc ætatem ἠῢ βῆναι, hoc eſt, benè incedere, ſcil: in viis dei, & honeſtis ſe occupare laboribus : vel etiam quaſi ἥδη ab ἥδω delecto, quòd ſit ætas omnibus gratiſſima.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, Locus exercitii literarii adoleſcentum ; ab ἥβη juventus, quæ in eo exerceretur.

Ἠγάθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, Admodùm divinus ; Ionicum eſt pro ἀγάθεος ab ἄγαν valdè & Θεὸς deus ; ut ſit, qui ad deum proximè accedit : vel ab ἄγαν valdè & θέα ſpectaculum, ut eum ſignificet, qui dignus eſt, quem omnes contemplentur ; vel, ut vult Etym: ab ἄγαμαι miror.

Ἠγαλέος, ου, ὁ, Mutilus., fractus, qui facilè frangi poteſt ; ab ἄγω frango.

Ἡγέομαι, οῦμαι, fut: ἡσομαι, Dux ſum, ab ἄγω duco.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, Dux ; qui ἡγεῖται, id eſt, alios ducit & regit.

Ἠγηλάζω,—
1. Duco, præeo ; ab ἡγέομαι idem : vel ſecundùm Etymol: ab ἄγω fit ἀγάζω, per pleonaſmum ἀγαλάζω & α mutato in η ἠγαλάζω.
2. Perſequor, fugo ; in quo ſenſu derivatur ab *Euſtath:* ab ἄγειν ducere, agere ; & ἐλᾷν abigere, facto inde ἀγελᾷν & ex eo ἠγηλαζειν.

Ἡγητὴρ, ῆρος, & ἡγήτωρ, ορος, ὁ, Ductor ; ab ἡγέομαι duco.

Ἠδὲ, Et ; Poëticum eſt ex ἠ & δή.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, Voluptas ; ab ἥδω delecto ; quòd ſit omnibus grata : vel ab ἡδὺς dulcis, quòd ſit jucunda ; vel etiam à δονῶ agito, concutio ; quòd voluptas ſit ἡ δονοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχὴν, id quod animam agitet & luxu frangat.

Ἦδος, εος, τὸ, Suavitas, jucunditas ; ab ἡδὺς dulcis ; annotat *Euſt:* Æolicè tenuari & eſſe indeclinabile. ducit Etym: per Ectaſin ab ἔδω edo, quòd quæ ſuavia ſunt, avidiùs comedantur.

Ἡδύοσμον,

Ἡδύοσμον, ου, τὸ, Menta; ab ἡδὺς suavis & ὀσμὴ odor, quòd sit herba suavitèr olens.

Ἡδὺς, έος, Suavis, jucundus, lætus, ab ἥδω oblecto.

Ἥδυσμα, τος, τὸ, Quod suavitatem & gratiam rei alicui conciliat; sic dicitur condimentum; ab ἡδὺς dulcis, quia condimentum suavitatis & dulcedinis gratia cibo adhibetur, ad concilandam ei gratiam.

Ἠέριος, α, ον, Aërius; ab ἀὴρ aër.

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Subobscurus; ab ἀὴρ, quod aliquando generis est fœminini & caliginem significat, & εἴδω similis sum.

Ἠεροφοῖτις, ἡ, Quæ per infernas tenebras ambulat & vagatur; Erinnys sic dicta est apud *Hom:* Il. β & τ, ab ἀὴρ caliginem notante, & φοιτάω ito, ventito: vel παρὰ τὸ περὶ τὸν ἀέρα φοιτᾷν, hoc est, quòd circa aërem ambulet ἀοράτως, id est modo invisibili: vel etiam quasi ἐραφοῖτις ab ἔρα terra & φοιτάω ambulo, ut sit ἡ περὶ τὴν γῆν φοιτῶσα, hoc est, circa terram deambulans. Etym:

Ἠθεῖος, α, ον, Venerandus, observandus; unde ἠθείη κεφαλὴ Il. ψ. Sunt qui pleonasmo τοῦ η positum velint pro θεῖος divinus, à θεὸς deus, sicut ἠβαιὸς pro βαιός.

Ἠθεῖος, ου, ὁ, Frater, cognatus, amicus; ab ἦθος quod per Ectasin ab ἔθος mos, consuetudo; ut eum denotet, quocum nobis consuetudo & familiaritas est.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, Colum, cribrum, instrumentum ad aliquid percolandum aptum; ab ἤθω colo-as: id est, per colum mitto.

Ἦθος, εος, τὸ, Domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, mores; ab ἔθος consuetudo; quoniam mores ex more & consuetudine comparantur.

Ἤθω, Colo-as, id est, per colum mitto, ab ἕω mitto.

Ἠίθεος, ου, ὁ, Adolescens, juvenis, cœlebs; quasi αἴθεος ab

αἴθω

αἴθω uro, quia calidus ſanguine ; διάπυρος γὰρ ἡ νεότης inquit Etymol: hoc eſt, juventus eſt ætas fervida : vel ab ἀΐσσω impetuoſè ruo, quòd juvenes animoſi & audaces eſſe ſoleant : vel etiam quaſi ἀΐτης ab ἀΐτης, quod eum ſignificat, qui amatur amore, nimirùm venereo, ut ἠΐθεος ſit is qui κουρὸν ἄγει ἀΐτου, τουτέστιν ἐρωμένου, Etym:

Ἠϊόεις, εσσα, εν, Littoroſus, littoribus frequens : ab ἠϊὼν littus.

Ἤιον, ου, τὸ, Viaticum : ab ἔω eo, quia eundi fine datur : vel ab εἴω, id eſt, πορεύομαι proficiſcor, per reſolutionem diphthongi.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, Littus ; ſic dictum ab ἀΐω audio ; quòd littora fluctibus reſonent, quorum ſonitus inde facilè audiatur : vel ab αἰονάω aſpergo, παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, hoc eſt, quòd littora undarum aſpergine perfundantur : vel ab ἠῢ bene & ἰέναι ire, quòd in littore ire ſit ſatis tutum.

Ἦκα, vel ἦκα, Leniter, quietè, ſenſìm, paululùm ; ab ἀκὴν, quietè ; vel ab ἕω pono, quieſcere facio.

Ἠκαλὸς, ἡ, ὸν, Quietus, ab ἦκα, quietè.

Ἀκη, ης, ἡ, Ferri acies ; σιδήρου ὀξύτης, Etym: ab ἥκω venio, ut ſit ἡ διατέμνουσα καὶ διὰ τμητῶν ἰοῦσα, hoc eſt, id quod materiam objectam diſcindat & diſciſſam pertranſeat.

Ἥκιστος, η, ον, Minimus ; ab ἦκα paululùm.

Ἥκω, ξω, Venio ; ab ἕω mitto, unde & ἧκα miſi : vel ab ἕω eo.

Ἠλαίνω, ανῶ, Stulteſco ; ab ἠλεὸς ſtultus.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, 1. Colus ; mulierum nentium inſtrumentum, circa quod lanam & linum volvunt ; ducitur ab ἠλάσκω quod ſecundùm Etym: ſignificat non tantùm vagari, ſed etiam περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλεῖσθαι καὶ διατρίβειν, hoc eſt, circa eundem locum volvi & verſari, eo modo, quo

quo lana circa colum volvitur: alii ducunt ab ἐλάω vel ἐλαύνω agito; perfect: ἤλακα, quòd colus inter nendum agitetur: alii volunt esse ab ἐλάω quatenus est, dico, in longum traho; sic enim fila inter nendum ducuntur.

2. Arundo, sagitta; ab ἐλάω agito; arundo enim est mobilis. *Eustathius.*

Ἠλακατίων, ίωνος, ὁ, Piscis quidam; ab ἠλάσκειν circumvolvere. *Gesnerus* & *Athenæus* ab ἠλακάτη, quòd muliebrem colum similitudine quadam referat.

Ἠλάσκω, & ἠλασκάζω, Vagor, erro, circumeo, devito; ab ἄλη error & ἐλάω agito: vel ut vult Etym: ab εἰλέω.

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, & ἤλεκτρος, ου, ἡ, Electrum sive succinum; id est, succus quidam pinguis, oleosus, & lævis, qui in lapidem mollem concrevit, ignem, flammámque facilè concipiens. Variæ nominis redduntur rationes; nam alii duci volunt à λέκτρον lectus; quòd cùm in se humidum & liquidum sit, circiter occasum, sole quasi ἐν λέκτρῳ cubante, condensetur: alii derivant ab ἥλιος sol, διὰ τὸ τῆς χροιᾶς ἡλιῶδες quòd soli similis sit colore: alii volunt dici, quòd sit τῶν ἡλιάδων δάκρυον, hoc est, quòd ex Heliadum lacrymis ortum esse fingatur. Etym: ducit ab ἑλίσσω volvo; quòd nonnulli eo uterentur ornamenti gratiâ, circum collum plicantes & circumvolventes. *Aristophanes* autem in Equitibus ἠλέκτρους vocat ornamenta quibus ornabantur fulciebantúrque lectorum pedes, à λέκτρον lectus.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, Sol; quia non sinit homines ἐν λέκτροις, id est, in lectis jacere, sed excitat ad opera. *Eustath:* autem quia ipse sit ἄλεκτρος, hoc est, non cubat, sed in perpetuo motu est.

Ἠλέματος,

Ἠλέματος, η, ον, Vanus; ab ἠλεὸς stultus & μάταιος vanus; vel ab ἄλη error & μάτην frustra.

Ἠλεὸς, ῦ, ὁ, Stultus; ab ἄλη, id est, error; stultus est, qui judicio errat plurimùm, ὁ πεπλανημένος τὸν νοῦν, mente captus.

Ἠλίβατος, ον,
1. Tam altus aut profundus, ut ab ejus accessu aberres, παρὰ τὸ ἀλιτεῖν ὅ ἐστιν ἀποτυχεῖν βάσεως; ut significet rem tam altam, ut ad eam nullo gressu possis ascendere aut pervenire: vel
2. Tam altus ut soli uni sit pervius; ab ἥλιος sol, & βαίνω ascendo; ut id significet, quod à solo sole pertingi & scandi possit.

Ἤλιθα, Frustra, incassùm; ab ἠλεὸς stultus.

Ἠλίθιος, ου, ὁ, Stultus; ab ἠλεὸς, ejusdémque originis; volunt enim dici ab ἄλη error; ut sit, qui mente erret: vel à λίθος lapis, ut sit ἀναίσθητος instar lapidis.

Ἡλικία, ας, ἡ, Statura, ætas, adolescentia; ab ἡλίκος quantus; statura enim est corporis velut quantitas & magnitudo.

Ἥλιος, ου, ὁ, Sol; dictus ab antiquis quasi ἅλιος ab ἅλς mare, παρὰ τὸ οἰκεῖν τὴν ἅλα, quòd in mare descendere & illud habitare videtur: vel quòd ἐκ τῆς ἁλὸς, id est, ex mari ortum habere videatur, ut refert *Eustat*. Vel ab ἕλη splendor, quòd sit substantia in se splendidissima, & in cæteris splendoris causa: vel quasi δήλιος à δῆλος manifestus; quòd ipse omnibus sit conspicuus, cæteráque omnia conspicua reddat: vel quasi σέλιος à σέλας lumen; quòd sit corpus luminosum: vel quasi ἄλιος ab ἅλις satis; quòd omnibus ἱκανῶς καὶ ἁρμοδίως ἔχει. Etym: vel ab ἁλίζω congrego; quòd interdiù homines congregentur, qui noctu dispersi latent.

Ἠλιτόμηνος, ἀλιτόμηνος, Aberrans à mensibus; non justo tem-

pore natus, scil: ante exactos menses ordinarios; ab ἀλιτέω aberro & μὴν mensis.

ʼΗλιψ, ιπος, ὁ, Calceus; ab ἀλείφω ungo; quia ex corio est quod ungi solet; & veteres ungebant pedes, antequam calcearentur.

ʼΗλος, ου, ὁ, Clavus; ab ἕω mitto: quia immittitur.

ʼΗμα, τος, τὸ, Missile; ab ἵημι mitto: inde ἥμων jaculator.

ʼΗμαθόεις, εσσα, εν, Arenosus; quasi ἀμαθόεις ab ἄμμος arena.

ʼΗμαι, Sedeo; ab ἕω colloco, sedere facio.

ʼΗμαρ, τος, τὸ, Dies; ex αἴω splendeo; dies est tempus in quo sol splendet: simplicius ἦμαρ dies ab ἦμος quo tempore, est enim temporis notabilissima quædam portio.

ʼΗμεδαπὸς, ου, ὁ, Qui ex nostro solo, ex nostra regione est; ab ἡμῶν nostrum vel nostri & ἔδαφος, vel δάπεδον solum.

ʼΗμεκτέω, ήσω, Ægrè fero, indignor, offendor; fortè ab ἐμέω vomo & ἔχω habeo, quasi vomitum & fastidium habeo.

ʼΗμέρα, ας, ἡ, Dies, lux; ab ἦμαρ *Plat:* veteres ἡμέραν ἱμέραν, id est, desiderabilem vocabant, quòd appetibilis ob lucem: vel quasi ἅμα ἕω ῥέουσα, simul cum aurorâ fluens, id est, oriri incipiens.

ʼΗμερὶς, ίδος, ἡ, Vitis; dicta quòd uvas pariat, quæ sunt ἥμεροι, id est, mites & placidæ.

ʼΗμεροδρόμος, ου, ὁ, Cursor diurnus, qui cursum die conficit; ab ἡμέρα dies & δρόμος cursus; solis Epitheton, utpote cujus cursus nunquam est sine die ibi, ubi currit.

ʼΗμεροκαλλὲς, τὸ, Floris nomen, sic dicti quòd uno tantùm die vigeat; lilium agreste; ab ἡμέρα dies, & κάλλος pulchritudo; quòd uno tantùm die pulchritudinem suam retineat.

ʼΗμεροκοίτος, ου, ὁ, Fur, qui interdiù dormit, noctù vigilat; ab ἡμέρα dies & κοίτη cubile.

Ἡμερος, α, ο, ἡ Mansuetus; ab ἡμέρα dies; quia dies est jucunda, ut nox fera.

Ἡμέτερος, ω, ω, Noster; ab ἡμέτερος noster; usurpatur apud *Anacreontem*.

Ἡμέτερος, α, ον, Noster; ab ἐμοῦ mei vel ἡμῶν nostri.

Ἡμικύκλιον, ω, τὸ, Semicirculus; ab ἡμι semi & κύκλος circulus.

Ἡμίνη, ης, ἡ, Hemina, dimidium sextarii; ab ἡμι quod ex ἡμισυ dimidium.

Ἡμίονος, ω, ὁ, ἡ, Mulus, quasi semiasinus; ab ἡμι semi & ὄνος asinus.

Ἡμιολος, ω, ὁ, Totus cum dimidia sui parte, sesquialter, sesquiplex; ab ἡμι semi & ὅλος totus.

Ἡμισυς, ἡμίσεια, ἡμισυ, εος, ους, Dimidius; ab ἡμι semi & ἴσος æqualis; dimidium unum est dimidio alteri æquale: vel quasi ἅμισος ab ἅμα simul & ἴσος æqualis. Etym.

Ἡμίφωνα, τὰ, Semivocales; literulæ quædam sic dictæ quòd sint ἐγγὺς τῶν φωνηέντων κατὰ φθέγξιν, hoc est, quòd propè vocalium sonum accedant, ab ἡμι, id est, ἐγγὺς propè, & φωνὴ vox.

Ἡμος, Quum, quando, sine interrogatione, cui respondet τῆμος tum; ducantur ab ἡ & τῆ, utriq; μος adjicitur.

Ἡμύω, Inclino, cado; à μύω, η otiosè præposito. μύω, id est, πίπτω. *Hesych*.

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, Ventosus, ventis perspirabilis, altus, Ionicum & poëticum est. ex ἄνεμος ventus.

Ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, Porrectus, perennis; ab ἔνος annus, adjectivè vetus; vel ab ἓν unum & ἥκω venio, sub ratione unius venio, ut id, quod continuum est, denotet: vel ab ἐνέχω extendo; continua extenduntur sine interruptione.

Ἡνία, ας, ἡ, Habena; ab ἀνύω colligo: quia habenâ ligatur

& tenetur equus ut ſit ἐννὸς, id eſt, manſuetus: vel ἐκ τῦ ἐνίεσϑαι καὶ ἀνίεσϑαι, quòd interdum ſtrictior teneatur, interdum laxior remitattur.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, Auriga; ab ἡνία lorum, frænum, & ἔχω habeo; quòd is ſit, qui habenas moderatur.

Ἧνις, ιος, ἡ, Annicula; fit, per Epectaſin ex ἔνος annus.

Ἠνορέη, ης, ἡ, Virilitas, fortitudo; ab ἀνὴρ vir.

Ἤνυστρον, ου, τὸ, Unus ex ventribus animalium cornigerorum & ruminantium; dictus ab ἀνύω perficio; quòd in eo διανύεται καὶ πέπτεται ἡ τροφὴ, id eſt, conficitur & concoquitur cibus.

Ἤνοψ, πος, ὁ καὶ ἡ, Perſpicuus; ab ἐν & ὤψ vultus; ut ſit, in quo facies lucet & videri poteſt: item ſonorus, ab ἐν & ὄψ vox.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, Jecur; ducamus ab ἕπω operor, curo, & ἔαρ ſanguis; eſt enim officina ſanguinis. Fortè rectum eſt ἧπαρ ab ἤπιον benignum; id enim benignè corpus alit: malim tamen ἧπαρ ab ἠπᾷν perforare, quia venis, ceu canalibus quibuſdam, quaſi perforatum eſt: vel etiam quòd τῷ σώματι ἐπαρδεύει, hoc eſt, totum corpus ſanguine humectet. Etym:

Ἠπάω, Subula perforo; ſarcio, quod fit perforando & conſuendo; ab ὀπὴ quod foramen ſignificat.

Ἠπεδανὸς, οῦ, ὁ, Claudus, debilis; quaſi ἀποδανὸς ab ἄπους quod ab α privativo & πῦς pes; vel potiùs ab α & πέδον ſolum; ut ſit contrarium τῷ ἔμπεδος, quod firmum denotat.

Ἤπειρος, ου, ἡ, Terra continens ac mediterranea; quaſi ἄπειρος infinitus: infinito enim velut tractu cohærent terræ continentes.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, Impoſtor, circumventor; ab ἠπεροπεύω decipio.

Ἠπεροπεύω, εύσω, Decipio, idque vanis verbis, ac fallacibus

perſuaſi-

persuasionibus, quasi ἀπείρῳ ὀπὶ, hoc est, voce infinita & incerta: vel quasi ἠμεροπεύω, ut sit ἥμερον τῇ ὀπὶ, hoc est, voce blanda uti: vel qu: πειροπεύω à πειρῶ aggredior & ὀψ vox.

Ἠπίαλος, ου, ὁ, Febris quotidianæ species; ab ἤπιος mitis per Antiphrasin, ut putat *Eusth:* aliis ab ὀπὶ & ἅλς mare, metaphorâ à mare ductâ, quod principio tranquillum, at quum turbatur, asperrimum evadit: vel παρὰ τὸ ἠπίως ἀλεαίνειν, à calefaciendo leniter, quoniam non vehementem febrem accendit.

Ἤπιος, ου, ὁ, ἡ, Clemens, mitis sermone &c. puto ab ἔπος verbum, ut eum significet, qui verbis mollibus & placidis erga omnes utitur; aut eum, qui πάντα ἐν λόγῳ ποιεῖ οὐκ ἐν πάθει. Etym:

Ἠπύτης, ου, ὁ, Vociferator, clamator; ab ἠπύω sono.

Ἠπύω, Sono; puto ab ἔπω loquor; vel Ionicè pro ἀπύω sonitum reddo.

Ἡράκλεις! Hercules! ἐπίφθεγμα θαυμαστικὸν, hoc est, vox & exclamatio admirantis; est autem vocativus ex ἡράκλεες contractus.

Ἥρανος, ου ὁ, Rex, præfectus; quasi ἔρανος ab ἐράω amo; quòd reges boni sint ἐράσμιοι, id est, amari digni.

Ἠρεμος, η, ον, Quietus, placidus; ab ἥμερος, aut potiùs ab ἦρος amabilis; hinc ἠρεμία substantivum.

Ἦρι, Vere; ab ἦρ quòd factum ex ἔαρι ver; item manè, ab αἴρω, quòd homines ex lectis αἴρει, id est, ἐγείρει excitet. Etym:

Ἠριγένεια, ας, ἡ, Aurora; quia ἦρι γίνεται, id est, manè existit, oriente sole.

Ἠρίον, ου, τὸ, Monumentum, sepulcrum; ab ἔρα terra; in terrâ humantur mortui.

Ἦρος, ου, ὁ, Amabilis, jucundus; ab ἐράω amo; vel ab ἔαρ

ἔαρος contractè ἦρος ver; quòd ver sit jucundum & amabile.

Ἡρῷον, ου, τὸ, Fanum, monumentum Heroi constructum; ab ἥρως heros.

Ἥρως, ωος, ὁ, Heros, semideus; qui ex deo & homine natus credebatur, aut reliquos homines virtute sua ita superabat, ut ad deos proximè accedere videretur; ob eámque post mortem in divorum numerum referretur: tantò homine præstantior, quantò deus dæmone. Appellati autem fuerunt ἥρωες vel ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ex virtutis studio: vel ἀπὸ τῆς ἔρας à terra, quasi terrestres quidam dii; vel ἀπὸ τῆς ἀρετῆς à virtute, quâ cæteris hominibus antecellunt: vel ab ἀὴρ aër, quoniam (ut *Hesiodus* habet) ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶσιν ἐπ' αἶαν; quasi post corporis dissolutionem non tendant ad inferos, sed in aëre remaneant, hoc præmii habentes, ut per terras oberrent & humanas res contemplentur.

Ἥσσων, ονος, ὁ, Minor, ducit Etym: ab ἥμισυς dimidius; ἡμισσίων, ἥσσων, quòd dimidium toto sit minus: vel ab ἥκιστος minimè: vel etiam ab ἡδὺς dulcis, quòd οἱ ταῖς ἡδοναῖς καταχρώμενοι πολὺ ἑαυτῶν ἥσσονές εἰσι, quòd voluptatibus & luxui dediti vires suas quasi minoratas frangunt: vel denique quasi ἡκίων ab ἦκα paululùm.

Ἥσυχος, ου, ὁ, ἡ, Quietus; quasi ἧσιν ἔχων, id est, oblectationem habens; vel ab ἕω colloco, pono; vel ab ἦκα placidè.

Ἦτορ, ορος, τὸ, Cor; ab ἄω spiro; cor enim temperiem suam amittit, nisi pulmones illi præstent ἀνάψυξιν, sive refrigerium, qui inde ab Anatomicis dicuntur cordis flabellum; & appositè à Græcis πνεύμονες à πνέω spiro: vel quasi ἄητορ ab α privativo

&

& τείρω tero, vexo; ut significet cor indomitum & infractum.

Ἤτριον, ου, τὸ, Stamen, textum; quasi νήτριον à νέω neo.

Ἦτρον, ου, τὸ, Imus venter; ab ἔδω edo; quia ibi vasa cibaria: vel διὰ τὸ ἰέναι τὸ ὗρον δι' αὐτοῦ, quòd per eum fit meatus urinæ.

Ἠΰς, ἠεῖα, ἠΰ, Bonus, mitis; ab ἡδὺς dulcis, gratus, δ extrito.

Ἦχος, ου, ὁ, Sonitus; an ab ἦχα verbi ἄγω frango, ut Latinè fragor à frangendo? potiùs ab ἄω flo, spiro: vel quasi ἄχος ab α epit: & χέω fundo; ut sit ἡ εἰς ἀέρα χεομένη φωνὴ, vox & sonus latè per aërem fusus.

Ἠώς, όος, οῦς, ἡ, Aurora; ab αὔω splendeo, ut sit quasi αὐώς.

Θ.

Θ——EST nota octavæ apud Græcos literæ, quam θῆτα appellant, quæque ab Hebræo *Teth* nomen accepit; in numeris significat novem, & cum acuto præfixo (,θ) novies mille. In judiciis qui morti adjudicabant reum, calculo suo inscribebant θ, indicantes eum esse θανατωτέον, id est, morte multandum.

Θαάσσω, Sedeo, à θάσσω: vel secundùm Etymol: à θοάζω, quod idem significat, mutato ο in α & ζ in duplex σσ.

Θαιρὸς, οῦ, ὁ, Cardo, axis; à θύρα, janua; quæ super cardine vertitur; δι' αὐτοῦ θεῖ ἡ θύρα, Etym:.

Θᾶκος, ου, ὁ, Sedile; à θάσσω sedeo.

Θαλάμη, ης, ἡ, Cubile, piscium latibulum; quia est eis ut θάλαμος.

Θάλαμος, ου, ὁ, Thalamus, cubiculum maritale; potest esse à θάλλω floreo & ἅμα simul: vel simplicitèr à

θάλλω, quòd inde θάλλει τὸ γένος, id eſt, ſoboles effloreſcit. *Euſtath:* ducit à θάλπω foveo, quòd ibi cubantes foventur, ut ſit quaſi θάλπαμος.

Θάλασσα, σσα, ης, ἡ, Mare; à θάλλω vireo; quòd aqua marina viridis & vitrei ſit coloris: poſſes referre ad θολὸς ſordes turbidæ; quia turbida eſt marina aqua, ut ſemper agitata: vel quaſi ἅλασσα ab ἅλς ſal; quòd aqua marina ſit ſalſa: vel etiam quaſi σάλασσα à σάλος ſalum.

Θαλία, ſive θάλεια, ας, ἡ, Convivium, epulum; à θάλλω floreo; ut ſit, quod ab *Heſiodo* vocatur δαὶς τεθαλυῖα, i. e. convivium floridum, hoc eſt, ſumptuoſum; vel etiam in quo ſertis virentibus redimiti epulabantur.

Θαλερὸς, ου, ὁ, Floridus, à θάλλω floreo.

Θαλλὸς, ου, ὁ, Olivæ termes; omnis frons virens; à θάλλω vireo.

Θάλλω, λῶ, Vireo, pullulo; *Euſtath:* θάλλω à θέω θῶ, ut ἄνθος ab ἀναθέω. *Varinus* autem θάλλω, id eſt, αὔξω, παρὰ τὸ τρέφω, i. e. nutrio, augeo; cui atteſtatur Etym: inquiens, τὸ τρεφόμενον αὔξει.

Θάλπω, ψω, Foveo, calefacio, quaſi θάλλειν ποιῶ, id eſt, florere facio.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, Spes; ſic dicta, quia θάλπει, i. e. calefacit, ut contra metus frigefacit.

Θαλύσια, ων, τὰ, Feſtum; quod poſt fruges comportatas in honorem Cereris agitabatur; ſcil: propter fruges, quæ feliciter germinârant & creverant; à θάλλω vireo.

Θαλύσιος, α, ον, Ex novis frugibus factus; à θάλλω vireo.

Θαμὰ, Crebrò, frequentèr; ex ἅμα, πλεονασμῷ τοῦ θ. Etym: qui hanc rationem ſubjungit, τὸ γὰρ θαμὰ γινόμενον ὑφ' ἕνα καιρὸν γίνεται, i. e. quicquid frequentiùs fit, ſimul ferè & ſine magno temporis intervallo fit.

Θάμβος, εος, τὸ, Stupor; à θήπω stupeo.

Θάμνος, ου, ὁ, Frutex, fruticetum; à θαμινὸς densus; quia densus & ramis creber.

Θάμυρις, ἡ, Solennis cœtus, multitudo hominum, qui θαμὰ i. e. magnâ cum frequentiâ congregati sunt.

Θάνατος, ου, ὁ, Mors; à θανεῖν mori: vel quasi τάνατος à τανύω extendo; quòd mors in homines universos sine omni discrimine extendatur, juxta illud *Horatianum*——Pallida mors æquo pulsat pede pauperum tabernas, Regúmque turres—— vel ab ἄνευ sine & ἄτη damnum; quòd viri mortui sint extra fortunæ aleam, iísq; nihil damni inferri possit: vel etiam quasi θενῶτος à νῶτος dorsum & θέω pono; mors enim homines prosternit & resupinat.

Θάπτω, ψω, Sepelio; à θῶ, i. e. pono, scil: in sepulchro.

Θαργηλία (subaud: ἑορτὴ) ἡ, vel Θαργήλια, τὰ (subaud: ἱερὰ sacra) festum & sacra in honorem Apollinis & Dianæ; cùm pro primitiis sacra facerent, coquebant semina in olla, quam vocabant θάργηλον. eodem nomine quoque ipsam ἱκετηρίαν, i. e. supplicationem appellabant; nomen est à θέρω calefacio & γῆ terra; nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Undecimus mensis Atheniensium; qui nostro Aprili respondet; dictus est à θέρω calefacio, & γῆ terra; quòd in eo sol ardentior sit, & terra calere incipiat.

Θάρσος, vel θράσος, εος, τὸ, Fiducia, audacia; à θέρω calefacio, cujus fut: Æolicum est θέρσω, inde θέρσος & θάρσος. ratio nominis est, quòd οἱ θερμοὶ θρασεῖς, id est, qui sunt temperamenti calidioris, sunt ut plurimùm audacioris animi, Etym:

Θάσσω, Sedeo; à θέω pono, quod est sedere facio.

Θάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Celerior; quasi θοάσσων, à θοὸς celer, comparativus ex ταχὺς ταχίων & θάσσων.

Θάτερον, Alterum; pro τὸ ἅτερον; id verò Doricum est pro ἕτερον, ab ἕτερος alter.

Θαῦμα, τος, τὸ, Miraculum; quasi θέαμα à θεάομαι video; ut sit, quod visu dignissimum est, vel quod omnes videre desiderent: sic & Latinè *suspicio* dicitur pro *miror*.

Θαυμάζω, Miror, colo, observo; à θαῦμα miraculum.

Θάψος, ου, ἡ, Lignum vel herba ad tingendum apta; quia lanam rubefacit; A THAPSO flumine, ubi nascitur. *Martinius*.

Θέα, ας, ἡ, Spectaculum; à θεάω vel θεάομαι specto.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, Dea; à θεὸς deus.

Θέαινα, ης, ἡ, Idem quod θεὰ suprà, & ex eo factum.

Θεάομαι, Specto, contemplor; à θεάω inusitato.

Θεήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, à Deo impulsus; à θεὸς deus & ἐλαύνω agito.

Θείνω, Ferio, percutio; ab antiquo θένω.

Θεῖον, ου, τὸ, Sulfur; quòd à θεῷ, i. e. deo fit, tanquam πῦρ κεραύνιον, i. e. ignis fulmineus.

Θεῖος, α, ον, Divinus, quasi θέϊος à θεὸς deus.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, Veneficus; à θέλγω decipio; scil: præstigiis tanquam miraculis.

Θέλγω, ξω, Mulceo, delinio, decipio; quasi εἰς τὸ θέλειν ἄγω, hoc est, impello quocunque velim: possis etiam referre ad θηλὴ mamma; ut sit velut lactare.

Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, Fundamentum; à θέω pono.

Θέλημα, τος, τὸ, Voluntas; à θέλω volo.

Θέλω, Volo; ab ἐθέλω idem: sive à θέω curro, & λίαν valdè; quòd ad ea, quæ volumus & cupimus, valdè festinemus: vel potiùs à θύω cum impetu feror, & λῶ volo. *Martin:*

Θέμα, τος, τὸ, Positura, quæstio, quæ pro fundamento dissertationis ponitur; à τίθημι pono.

Θέμεθλον, ου, τὸ, Fundamentum; à θέω pono.

Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, Lex, institutum, fas; à θέω pono, statuo; quòd leges sint statutæ, positæ, fixæ; imò leges dicuntur statuta.

Θεμόω, ώσω, Appropinquare, accedere cogo; seu simpliciter facio, à θέω, i. e. facio.

Θέναρ, αρος, τὸ, Vola, cavitas manus & pedis; à θέσις, i.e. positione, quia in volam ponuntur quæ dantur; aut à θείνω percutio, quia ea pars manûs est, quâ percutimus.

Θεοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo similis; à θεὸς Deus, & εἴδω similis sum.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Divinum quid præ se ferens; à θεὸς deus & πρέπει convenit; ut id denotet, quod deo magis quàm homini convenit.

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, Oraculum, vaticinium; à θεὸς deus, & ἔπος verbum, ut sit quasi θεοεπόπιον. Etym: vel à θεὸς deus & πρέπει convenit; ut sint verba deo digna.

Θεοσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Religiosus; à θεὸς deus & σέβομαι veneror.

Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus; à θέω curro; quia omnia penetrat & quasi percurrit: vel ab antiquo θέω facio; quòd sit omnium creator: vel à θεάομαι video; quia deus omnia inspicit: vel à δέος timor; quòd sit maximè reverendus.

Θεουδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Idem quod θεοειδὴς suprà, & ex eo factum per contractionem: vel etiam fieri potest, ut placet nonnullis, ex θεοαδὴς deo placens, à θεὸς deus & ἅδω placeo, quæ tamen Etym: *Sylburgio* non placet, qui factum vult ex θεοεἰδὴς, ut sit, ὁ τὰ τῶν θεῶν εἰδὼς (id est, ζωοδείας) σέβων,

hoc

hoc est, qui deorum conſeſſus deveneratur.

Θεράπων, οντος, ὁ, Miniſter, cultor, à θέρω curo, *Martin:* vel quaſi θεναθων à θείνω percutio; quòd ſervi ſoleant à dominis ſuis verberari. Etym:

Θερμὸς, ȣ, ὁ, Calidus; à θέρω, calefacio.

Θέρος, εος, τὸ, Æſtas, meſſis; à θέρω calefacio; quia calida ejus temperies.

Θέσκελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Deo ſimilis; quaſi θεῷ ἴκελος, à θεὸς Deus, & ἴκελος ſimilis.

Θεσμοθέτης, ȣ ὁ, Legiſlator; à θεσμὸς, lex, & τίθημι pono.

Θεσμὸς, ȣ, ὁ, Lex; à θέω pono.

Θεσπέσιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Divinus; à θεὸς deus & πίπτω cado; ut ſit ἐκ θεȣ̃ πεσὼν, à deo datus & quaſi cadens: vel à θεὸς deus, & ἔπω dico; ut ſit ὃν θεὸς ἂν ἐνίσποι, id eſt, aliquid ingens & ſtupendum, quod à deo tantùm dignè dici poteſt.

Θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, Vaticinus, divinus; à θεὸς & ἔπω dico, adjectione τȣ̃ σ; vel à θεὸς deus & ὀπάζω præbeo, ut ſit divinitùs datus.

Θέσφατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Divino ore pronunciatus; à θεὸς deus & φημὶ dico.

Θεωρὸς, ȣ̃, ὁ,
1. Spectator; peculiaritèr ſic dictus eſt, cui rerum ad deum pertinentium cura delegatur; à θεὸς deus & ὤρα cura, vel ὁράω video: vel qu: θυωρὸς à θύος ſacrificium, & ὤρα cura, vel ὁράω video, Etym:
2. Qui ad conſulendum oraculum mittitur; in qua ſignificatione *Pollux* θεωρὸν derivat ἀπὸ τȣ̃ πρὸς θεὸν ὀρύειν, vel ὁρμᾷν, vel ὁδεύειν, i. e. à proficiſcendo ad oracula conſulenda.

Θήγω, Acuo, incito, qu: πρὸς τὸ θοὸν ἄγω, i. e. ad acumen cogo, hoc eſt, acutum reddo.

Θηλάζω, άσω, Lacto; à θάω θῶ, nutrio, lacto.

Θηλαμὼν, ȣ̃, Nutrix; à θηλάζω lacto.

Θηλὴ, ῆς, ἡ, Mamma, papilla; à θάω lacto: vel à θάλλω augeo, quòd faciat infantem τεθηλέναι, id est, nutriri & augeri.

Θῆλυς, εια, υ, Fœmineus, vel sexus fœminei; à θηλὴ mamma, quæ major est in fœminis, quàm in viris: vel secundùm Etym: à θάλλω floreo, quòd ex fœminis soboles efflorescat.

Θήμων, ονος, ὁ, Acervus; à τίθημι pono; ex rebus enim simul positis congeritur.

Θὴρ, ηρὸς, ὁ, Fera, bellua; à θέω curro; feræ enim in sylvis discurrunt.

Θήρα, ας, ἡ, Venatio; à θὴρ fera.

Θηρητὴς, ῆρος, & θηρήτωρ, ορος, ὁ, Venator; à θηράω venor.

Θηριάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, A feris captus; à θηρίον fera & ἁλίσκω capio.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, A feris comestus; à θηρίον fera & βρώσκω edo.

Θὴς, τὸς, ὁ, Operarius, servus mercenarius; à θέω facio; ut famulus à facio.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, Thesaurus; à τίθημι εἰς αὔριον, i. e. in crastinum repono, nam Thesaurus est gaza recondita: vel à τίθημι pono, & αὖρος dives; ut θησαυρὸς illud sit, quod à divitibus reconditur.

Θιάζω, Choreas duco, tripudio; παρὰ τὸ θεῖα ᾄσαι, quòd inter saltandum hymnos divinos canerent.

Θίασος, ου, ὁ, Cœtus & multitudo tripudiantium, i. e. propriè turba Bacchicos choros agitans; à θιάζω suprà: vel qu: σίασος à σεῖος, i. e. θεῖος, divinus.

Θιασῶται, οἱ, sic dicti sunt, qui in unum locum convenire solebant ad choros agitandos aut celebranda convivia; à θίασος. Vide suprà.

Θίγω, Tango; à θέω pono; tango manum apponens.

Θὶν, vel θὶς, ινὸς, ὁ, ἡ, { 1. Acervus; à θέω pono; quòd acervus ex rebus unà positis constet.
2. Littus; à θέω curro; aqua enim ad littora confluit: vel à θείνω percutio; quòd littora aquarum assultu verberentur. }

Θλάω,

Θλάω, Contundo; à θραύω frango.

Θλίβω, Premo; à θλάω contundo.

Θλίψις, εως, ἡ, Miseria, tribulatio; à θλίβω premo.

Θνήσκω, futur: θανοῦμαι, & θνήξομαι, præt: τέθνηκα morior, à θνέω.

Θνητὸς, ῦ, ὁ, Mortalis; à θνήσκω morior.

Θοάζω, Celeritèr moveor; à θοὸς celer.

Θοίνη, ης, ἡ, Epulum, convivium; à θεὸς deus, & οἶνος vinum: sed rectiùs simpliciter, à θύω vel θοάω epulor; vel à θέω pono, & οἶνος vinum, quòd in epulis vini copia apponi soleat.

Θολὸς, ῦ, ὁ, Sordes turbidæ, ut cœnum & fæx; ab ὀλλύω perdo, quia τῦτο ὄλλυται perditur & ejicitur: vel quasi θεῖ ὅλος, sordes omnes abluuntur, & per sentinam quasi totaliter decurrunt.

Θόλος, ου, ὁ, Ædificium, camera fastigiata; quia τίθεται ὅλος, & in unam compagem coalescit: vel à θόλος testudo; tecta enim magnatum ædium sunt sæpiùs arcuata, & quasi testudinata.

Θοὸς, ὴ, ὸν, Celer; à θέω curro.

Θορὸς, ῦ, ὁ, Semen genitale; à θόρω, id est, ὁρμῶ; ut sit ὁ μεθ' ὁρμῆς τεμνόμενος. Etym:

Θόρυβος, ε, ὁ, Tumultus, turba; à θρόος clamor, & βοὴ clamor; in tumultu clamor multiplex est: vel à θραύω, frango. & βοὴ clamor; *Martinius*. vel à θέω curro & βοὴ clamor.

Θόρω, sive θορέω, Salio; à θέω ῥᾷον, id est, facilè & celeritèr curro.

Θρᾶνος, ε, ὁ, Sella; à θρόνος sedeo.

Θράσσω, Perturbo; à ταράσσω turbo.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, Audax; à θαῤῥέω audeo.

Θραύω, σω, Frango; à θλάω contundo; nisi hoc ab illo deducatur.

Θρέμμα, ατος, τὸ, Omne quod alitur; pecus, à τρέφω nutrio.

θρῆνος, ου, τὸ, & ου, ὁ, Luctus, lamentatio, planctus; à θρέω tumultuando clamo: vel à θραύω frango, & νοῦς mens, quòd luctus animum frangat.

θρῆνυς, υος, ὁ, Scabellum pedum; à θρόνος sella.

θρησκεύω, Colo, veneror; à θεῷ ἀρέσκειν, id est, deo placere: scribit *Plut:* in vita Alexandri, videri hoc verbum dici ἀπὸ τῶν θρηκῶν, i. e. à Thracibus, apud quos Orpheus cultum deorum invenerit, quo posteà usi sunt plerique Græcorum.

θριαὶ, αἱ, Calculi sortilegi, qui in urnam mittuntur; à θραύω frango, quia fragmenta quædam lapidum, aut quòd ij frangant dubitationem.

θρίαμβος, ου, ὁ, Triumphus; à θρίον folium, & ἀμβαίνω circundo; folia laurina victorum capita olim curcuibant & ornabant —*Redimitus tempora lauro.*

θριγκὸς, οῦ, ὁ, Pinna, seu corona murorum, & quasi capillus; quasi θριγχὸς à θρὶξ capillus, per Epenthesin literæ γ.

θρίδαξ, κος, ἡ, Lactuca; quasi τρίδαξ à τρεῖς tres, τρίφυλλος γὰρ κατ᾽ ἀρχὰς, id est, olim tribus foliis nascebatur. Etym: alii autem à τρίζω strideo, quòd δακνομένη τρίζει, morsa strideat: vel à θρίον folium, δα valdè, & αἴσσω cum impetu ruo; quòd citò & quasi cum impetu sua expendat folia.

θρῖναξ, κος, ὁ, Instrumentum rusticum, tridenti simile; quasi τρίναξ à τρεῖς tres; quòd tribus esset dentibus.

θρὶξ, τριχὸς, ἡ, Capillus; qu: θέριξ à θερίζω meto; quòd ubi excreverit, denuò tondeatur —*tondenti barba cadebat.* Virg:

θριπήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, A vermibus exesus; à θρὶψ vermis, & ἔδω edo.

θρόμβος, ου, ὁ, Grumus; puta, sanguinis, aut alîus cujuspiam rei in massam concretæ; à τρέφω, i. e. πήγνυμι, concresco, coagulo.

Θρόνον, ου, τὸ, Flos rosa; παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς; quòd in altum tendat, & ex terrâ quasi saliat.

Θρόνος, ου, ὁ, Thronus; solium, sella augusta; à θράω sedeo: vel quasi θόρονος à θορῶ, i. e. πηδῶ salio, subsilio; quòd sit ἡ ἐπηρμένη καθέδρα, sella sublimis & elevata. Etym:

Θρυλλίζω,--- 1. Murmuro, susurro; à θρύλλος susurrus, murmur. 2. Frango; quasi θραυλίζω à θραύω frango.

Θρύλλος, ου, ὁ, Susurrus, murmur; à θρέω sono, loquor: vel qu: θροῦλλος, à θρόος θροῦς strepitus, murmur.

Θρύπτω, Frango, deliciis frango; à θραύω frango: dicit autem *Eustath:* hoc verbum esse inter ea, quæ ὀνοματοποιεῖται.

Θρώσκω, Salio, insilio; idem quod θορῶ & ex eo formatum.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, Tumulus, locus eminentior, qui ex terrâ quasi subsiliit, à θρώσκω salio.

Θυγάτηρ, ρος, ἡ, Filia; à θύω cum impetu feror, & γαστὴρ venter; fœmellæ enim citiùs in utero moventur, quàm mares.

Θύελλα, ης, ἡ, Procella; à θύω cum impetu ruo, & εἰλῶ volvo: quòd ruens volvitur; vel qu: ἄελλα θύουσα, procella impetuosa.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, Sacrificium, seu potiùs saccus in quem suffimenta conjicerentur; à θύω sacrifico.

Θύλακος, ου, ὁ, Saccus; qu: φύλακος à φυλάσσω servo; quòd rebus custodiendis sit idoneus.

Θύμβρα, ας, ἡ, Thymbra, herba odorata; fortasse ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam.

Θυμιάω, άσω, Suffio, odores incendo, adoleo; à θύω sacrifico.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, 1. Mens, animus; à θύω cum impetu feror; mens enim velocissimum quid. 2. Ira; à θύω cum impetu ruo; quòd ira sit impetuosa

pe⸗⸗ſa: vel etiam dici poteſt quaſi θυαιμὸς à θύω ferveo, & αἷμα ſanguis; dicunt enim medici iram eſſe ſanguinis ebullitionem circa præcordia.

Θύμος, ου, ὁ, Thymus, herbæ genus; à θυμὸς animus; quòd iis adhibetur, qui patiuntur animi deliquium. alii à θύω, ob fragrantiam.

Θύννος, ου, ὁ, Thunnus ſive thynnus, nomen piſcis prægrandis, à θύω cum impetu feror; quoniam (ut *Athen: l.* 7. ex Ariſt: tradit) caniculæ exortu œſtro agitatur, vermiculo quodam, quem tum ſub pinna habet, permotus, adeò ut etiam in navigia exiliat.

Θύνω, Ruo; ex θύω cum impetu feror.

Θύον, ου, τὸ, Quod deabus ſacrificabatur; à θύω ſacrifico.

Θύος, εος, τὸ, Odoramentum, ſacrificium; à θύω ſacrifico.

Θύρα, ας, ἡ, Janua; à θύω cum impetu feror, & ῥᾷον facilè; nam facilè per januam irruimus in domum; aut ea eſt via τοῦ θεῖν, i. e. quâ curritur in ædes: vel à θέω & ἀὴρ aër, quòd per januam aër in domum intromittitur.

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, Scutum; à ſimilitudine θύρας, i. e. januæ; eſt enim ſcutum oblongum.

Θύρσος, ου, Thyrſus, haſtula frondibus veſtita; à θύω moveo; & σείω quatio; quia quatitur & agitatur à vento.

Θυσία, ας, ἡ, Sacrificium; à θύω ſacrifico.

Θύσκη, ης, ἡ, Scapha, recipiens τὰ θύμαια, id eſt, quæ diis offeruntur.

Θυστὰς, άδος, ἡ, Sacrifica, ſacrificalis; à θύω ſacrifico.

Θύσθλα, τὰ, Sacra; à θύω ſacrifico.

Θύσανοι, οἱ, Fimbriæ, ſeu nodi; aut villi, quales dependent à crumenis; à θύεσθαι movere; quia mobiles.

Θύσσω, Quatio, moveo; à θύω cum impetu feror.

Θύω, Odores accendo, ſacrifico, macto; referri poſſit ad θεὸς deus; ut ſit, deo ſuffio, religioſè ſuffio; ſed malo à θέω facio; Verba *faciendi* aliquando κατ' ἐξοχὴν de re divinâ ſumuntur; ut ῥέζειν, ἔρδειν. *Martin:*

Θύω, Cum impetu feror, ferveo; hoc refero ad θέω curro. *Martin:*

Θυωρὸς, ὁ, ἡ, Menſa, quæ ſacris uſibus dicatur; quia θύη ὠρεῖ, id eſt, φυλάττει, tenet & ſervat ea, quæ diis θύονται, i.e. offeruntur.

Θωὴ, ῆς, ἡ, Mulcta, damnum alicui impoſitum; à θῶ pono.

Θῶκος, ου, ὁ, Sedile; à θᾶκος idem.

Θῶμιγξ, γγος, ἡ, Tenuis funiculus; à θωμίζω funiculis ligo.

Θωπεία, ας, ἡ, Aſſentatio; à θώπτω aſſentor.

Θώπτω, Aſſentor, irrideo; videtur eſſe à θάω video & ὤψ vultus; aſſentatoris eſt eum reſpicere, ſuſpicere, & admirari, à quo θάεται, i.e. nutritur.

Θώραξ, κος, ὁ, Thorax, pectus; παρὰ τὸ θεῖον ὠρεῖν (τουτέστι φυλάσσειν) τὸ διανοητικὸν, ὅ ἐστιν ἐν ἡμῖν θεῖον, hoc eſt, quòd mentem, divinam noſtri partem, contineat & ſervet; aut à θορεῖν, quòd ſaliat; ſaliente enim corde, cætera inde membra moventur: haud malè θώραξ duxeris à θεωρῶ video, quòd ſit pars in homine ſtatim aſpectabilis: aut à θέρω, calefacio; eſt enim calidior pars, ubi cor ſalit.

Θωρήσσω, ξω, Armo; ſcil: θώρηκι, i.e. Thorace, qui eſt veſtis præcingens & muniens pectus.

Θὼς, ωὸς, ὁ, Lupus cervarius, fera lupo ſimilis, & Pantheræ maculas habens; dicitur ἀπὸ τοῦ θέειν, i.e. à currendo; quòd ſit animal velox.

Θωύσσω, Clamo, prædico, cum impetu feror more belluino; à θύσσω quod à θύω cum impetu feror.

Θὼψ, πὸς, ὁ, Aſſentator; à θώπτω aſſentor.

I—Nbnæ

I.

I——NOnæ apud Græcos literæ signum est, quam Ἰῶτα appellant, fortasse ab *Jod* vel *Joth* Hebræo: in numeris decem valet, cum acuto præfixo & subscripto (hoc modo, ,ι) decem millia; pro qua tamen, nota frequentiùs ponitur M̲ significans μύεια.

Ἰῶτα etiam cum litera sit minima, significat id quod minimum est, apicem; ut *Mat:* 5. ἰῶτα ἓν ἢ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου. ludit Etymol: cum literam hanc deducit ab ἰὸς Venenum vel Jaculum significante; quòd forma hujus literæ εἰς ὀρθὸν βαδίζει, hoc est, rectà assurgat & q. incedere videatur, tanquam venenum, aut emissa sagitta ad id, cui intenditur.

Ἶα—— 1. Vox; ducamus ab αὔω clamo.
2. Vis; ex ἶς robur.
3. Sola, ex οἴα sola; tamen & ἴα ex μία esse possit abjecto μ.

Ἰαίνω, ανῶ—— 1. Calefacio, idem quod χλιαίνω, tanquam inde factum sit per Aphæresin; possit autem duci ab ἶα vis; calor enim est fortis qualitas.
2. Lætitiâ perfundo; ab ἰὴ acclamatio læta; vox quæ lætitiam in hymnis venerabundam notat.

Ἰάλεμος, ου, ὁ, Lamentum, carmen lugubre; ab ἰωὴ vox, & ὄλλυμι perdo, pereo: ut sit carmen lugubre, quo pereuntes plangi solent: alii ab *Ialemo* quodam, qui in carmine ineptus & frigidus fuisse dicitur.

Ἰάλλω, Mitto; ab ἰῶ mitto.

Ἴαμβος, ου ὁ, Iambus, pes metricus, vel carmen; ab ἰὸς venenum, jaculum, & βάζειν loqui; ut sit qu: jaculã aut venenum loqui: est enim carmen Iambicum genus carminis triste & lugubre: alii ab Iambe quadam, quæ hoc carminis genere illusa vitam suspendio finivit.

Ἴανθον, ου, τὸ, Flos quidam; color purpureus; ab ἴον viola & ἄνθος flos.

Ἰάομαι, άσομαι, Medeor, sano; ab ἴα vis; vi & efficacitate Pharmacorum opus est ad sanandum.

Ἰάπτω, ψω, 1. Mitto; ab ἵημι vel ἰῶ mitto.
2. Noceo; ab ἵπτω noceo, per Epenthesin τοῦ α. alii ab ἰὸς rubigo & ἅπτω tango; quòd rubigo omnia percurrat & corrumpat.

Ἰατταῖ, Heu; tanquam ab ἰὸν eheu & ἄτη damnum.

Ἰάπυξ, γος, ὁ, Venti nomen; ducitur ab ἰαπυγίη, quæ est pars Apuliæ, unde ventus iste flat & nomen habet.

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, Medicus; ab ἰάομαι sano.

Ἰαύω, σω, Commoror, dormio. Referamus ad ἐάω, sino, quiesco. *Martinius.* ducit autem Etym: vel ab ἰὸς solus, vel ab αὔω per pleonasmum τοῦ ι.

Ἰαφέτης, ου, ὁ, Qui sagittas emittit; ab ἰὸς sagitta & ἀφίημι dimitto.

Ἰάχω, Vociferor, clamo, ab ἴα vox & χέω fundo: vel quasi ἴαν ἔχω, i. e. vocem habeo; magnam scil: & *Stentoream.*

Ἶβις, ιδος, vel ιος, Ibis, avis infesta serpentibus, & ob id ab Ægyptiis coli solita; dicta, quia serpentes ἰβύει, id est, verberat & vorat. *Martinius.*

Ἰβίσκος, ου, ὁ, Species malvæ sylvestris, Ibiscus, alitèr Althæa: ita dicta, quasi sit πολυαλθὴς καὶ πολύχρηστος. ergo Ibiscus possit esse ab ἶβις quòd sit magna ejus vis; cùm ad alia tum ad θλάσματα, id est, contusiones; nam ex radice ejus contusâ fit medicina,

medicina, quæ emollit & maturat ulcera. *Martinius.*

Ἴγδη, ης, ἡ, Mortarium, pila; an ab ἄγω frango? alii ab εἴκειν cedere; quòd ibi pistilli violentiæ cedunt, quæ teruntur: vel παρὰ τὸ μίσγειν τὰ ἐδὺν, abjecto μ, quòd pharmaca & condimenta ibi miscentur ac tunduntur. Etym:

Ἰγνύα, ας, ἡ, Poples; à γόνυ genu, alii ab ἰχνεῖσθαι venire; quia, flexâ eâ, ἰχνέμεθα, i. e. venimus: malo quòd ibi sit ἶα γόνυος, i.e. vis genu: aut ab ἄγω frango; ibi genu quasi frangitur. *Martinius.*

Ἰδάλιμος, η, ον, Æstuosus, sudorificus; ab ἴδος sudor.

Ἴδιος, α, ον, Proprius, privatus, suus, peculiaris; ab ἰδέα species, quod ab εἴδω video; ut sit quasi εἴδιος, idque εἴδιον dicatur, quod in domo spectamus, & nobis familiare est.

Ἴδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Sciens; ab εἴδω scio.

Ἰδνόω, Incurvo, inflecto, intorqueo. *Eustath:* ἰδνοῦσθαι ait fieri ἀπὸ τοῦ τὸ ἰνίον δονεῖσθαι· quòd ἰνίον, id est, cervicis tendo inter curvandum moveatur. aliter ab ἵζω sedeo; sedentes enim partem corporis inflectunt: vel ab ἶα vis & νεύειν nutare; nervorum virtute fit, ut nuamus & omninò flectamur. •

Ἶδος, εος, τὸ, Sudor, item æstus; ab ὕδος aqua, quod aliter ὕδωρ, unde & Latinè *sudor*, spiritu aspero in literam *s* mutato, quod familiare est. •

Ἴδεις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Sciens; ex εἴδω scio.

Ἱδρύω, vel ἵδρυμι, ύσω, Sedere facio, statuo, colloco; ab ἵζω sedeo vel sedere facio.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, Sudor; ab ἶδος idem: vel ab ὕδωρ aqua; est enim aqueus humor è poris animalis manans.

Ἱέραξ, ακος, ὁ, Accipiter; *Eustath:* quia ἵεται ῥᾳον, i. e. facilè mittitur, ob motûs celeritatem. Etym: quia

ἵε) ἐν ἀέρι ῥαδίως, i. e. fertur in aëre velocitèr: vel ab ἱερὸς sacer, unde à *Servio* appellatur *ales sacer*.

Ἱερεὺς, ῆος, ὁ, Sacerdos; sic dictus, quòd τὰ ἱερὰ, i. e. sacra curet.

Ἱερὸν, ᾶ, τὸ, Templum; ab ἱερὸς sacer, quòd sit locus Deo consecratus.

Ἱερὸς, ὰ, ὸν, Sacer, præstans, magnus; ab ἵεμαι cupio; sacra debent appeti.

Ἱέω, Mitto; ab ἕω idem.

Ἵζω, Sedere facio; ab ἕω colloco.

Ἰὴ, Vox in hymnis usurpata; quam volunt aspirari, & significare lætitiam venerabundam, tanquam super re cupitâ; ducunt ab ἵεσθαι, quod est desiderare, cupere, *Martin:* ab ἀΐω audio: vel ab εἶα eia.

Ἰήκοπος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, Doloribus medens; ab ἰάομαι sano, & κόπος labor, dolor.

Ἵημι, Mitto; ex ἱέω quod ab ἕω idem.

Ἴημι, Eo, ut εἶμι, ex ἕω idem.

Ἰησᾶς, ᾶ, ὁ, Jesus, salvator; ab ἰάομαι salvo: vel ab ἰέναι ire & σώζειν salvare; quòd de cœlo descenderit ad homines salvandos.

Ἰθαγένης, εος, ὁ καὶ ἡ, Originalis, indigena; is est propriè, qui rectè & legitimè natus est; ab ἰθὺ rectè & γίνομαι nascor.

Ἰθορεῖς, Vox incitantis & adhortantis; ab ἶθαρ celeritèr & ὄρω excito: vel ab ἰέναι ire & θορεῖν salire: vel etiam ab ἴθι valde & ὄρω excito. *Eras:* translatum opinatur à nautis, quos remigantes naucleri vox animat ad gravitèr laborandum: vel etiam à cursu equorum.

Ἶθεις, ὁ, Spado; cui ἲς πεθέισαι, id est, vis quasi demessa est.

Ἴθυμβοι,

Ἴαμβοι, Saltatio ridicula; item tale poëma; ab ἰὴ θύειν βοῇ, id eſt, ſonare ἰὴ, & ruere cum clamore: malo ſimpliciter ab ἰθύειν βοῇ prorumpere cum clamore; aut etiam greſſu, à βάω eo.

Ἰθὺς, έος, ὁ, Rectus, in rectum tendens; ab ἰέναι, ire: vel potiùs ab εὐθὺς rectus.

Ἱκανὸς, ῦ, ὁ, Sufficiens, idoneus, magnus, longus; ab ἵκω, vel potiùs ἱκάνω pervenio. *Harmarus* ab ἱκάνω aſſequor, ſcil: metam, quod ſat eſt faciens.

Ἱκέτης, ȣ, ὁ, Supplex; ab ἵκομαι vel ἱκνέομαι, quod interdùm pro ſupplicare accipitur: quidam tamen ἱκέτης dici cenſuerunt quaſi ἱκέσης, ut ſit ὁ ἱκόμενος εἰς ἑςίαν τινός, qui ad domum alicujus venit ſupplicandi causâ.

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, Humor, vapor; ab ἵκομαι venio; quia humor nativus manando ſpontè per corpus meat; vel etiam quia omnia ex humore proveniunt.

Ἴκμενος, ȣ, ὁ, Secundus; venti Epith: eſt autem contractum ex ἱκόμενος ab ἱκνέομαι venio; ut ſit ventus πομπικὸς, id eſt, navigationi ſerviens, navim impellens & ire faciens.

Ἴκριον, ȣ, τὸ, Tabulum, tabulatum; ab ἱκνεῖσθαι, id eſt, ire; quòd per tabulata incedatur: videtur etiam referre ad ἥκειν εἰς ἀέρα, quòd in aërem, id eſt, in altum tendant: velim autem ego ἴκριον dici quaſi ἄκριον ab ἀκρὸς ſummus, quòd εἰς ἄκρα factum ſit. *Martin:*

Ἴκταρ, Propè, velocitèr; ἀπὸ τȣ ἱκνεῖσθαι, id eſt, à veniendo.

Ἴκτερος, ȣ, ὁ, { 1. Avis quædam; ſic dicta, à colore ictericorum qui flavus eſt: videtur potiùs à velocitate dicta, quòd ἴκταρ, id eſt, velocitèr volet: narrat *Plin:* l.30.c.11. ſi avis hæc ab ictericis ſpectetur, id malũ ſanari, ipſam vero mori.

 2. Morbus

2. Morbus regius; *Plinius* ab avis icteri colore icterum vult dici: alii autem illud ab hoc deducunt, ut suprà. *Aretæus* non inde, sed à quadrupedis viverræ colore, quæ Græcis ἰκτὴρ dicitur. *Suidas* dicit oculos eorum qui ictero tenentur, fieri ὠχροὺς καὶ μέλανας ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, & inde dici τοὺς ἰκτεριῶντας.

Ἰκτὶν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, Milvus, avis; derivant ab ἱκνοῦμαι venio, accedo, est enim rapax & impudens avis; nam etiam ad hominum usque manus provolat, ut escas pueris è manibus eripiat; aliquando & pileos ex hominum capitibus rapit, quo scil: tempore nidulatur, itaq; dici possit ἰκτὶν etiam ab ἴκταρ, propè.

Ἰκτὶς, ίδος, ἡ, Mustela sylvestris, & rapax: ut ab ἰκτὶν, id est, milvus esse possit, cui rapacitate similis.

Ἰλαδὸν, Turmatim; ab ἴλη agmen.

Ἵλαος, ὁ καὶ ἡ, (Atticè, ἵλεως) propitius; *Eustath:* dici putat, quia ἵεται λάειν, cupit videre, scil: eum, cui favet: malo ab ἕλη splendor; ut sit qui se serenum exhibet. *Martin:*

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, Hilarus, a, um, quod frequentiùs Latinis hilaris; est autem ex ἵλαος, quod etiam *lætus* significat.

Ἱλαστήριος, α, ον, Propitiatorius, habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι, i. e. propitium reddendi.

Ἱλάω, Propitius sum, ex ἵλαος propitius.

Ἱλεόω, Placo; propitium (ἵλεον) reddo.

Ἴλη, ης, ἡ, Agmen; turma; quod & εἴλη ab εἰλέω in arctum colligo, congrego.

Ἴλιγξ, γος, ὁ, Vortex; ab εἴλιγγος idem; vel ab εἰλέω verso, circumago, ε abjecto.

Ἴλλος, ου, ὁ, Oculus; ab εἰλέω verso: quia oculi sunt volubiles.

Ἰλὺς, ύος, ἡ, Limus, cœnum; ab ἕλος palus, quæ eſt limoſa: vel quaſi εἰλὺς ab εἰλύω involvo; quòd pedes involvat implicétque.

Ἱμαντόω, Conſtringo loris; ab ἱμὰς lorum.

Ἱμὰς, άντος, ὁ, Lorum, funiculus ex loris bubulis tortus, ab ἵημι mitto, emitto; quia emitti ſolet ad trahendum.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, Veſtis, pallium; ab ἕσμαι vel ἕω (unde ἐννύω) veſtio.

Ἱμάω, Haurio; loreo fune extraho; ab ἱμὰς lorum.

Ἱμείρω, Deſidero, cupio; propriè de abſente: ducamus ab ἵεμαι cupio, & ἐράω amo; ut ſit, rem amatam cupere: vel ab ἅμα ſimul & εἴρω necto; quòd cum illis, quos deſideramus, jungi & connecti velimus. ducit *Euſtathius* ab ἱμὰς lorum, funis; & ἔρος amor; ut ἵμερος ſit ἔρος τῷ ἱμάντος Ἀφροδισίου. *Plat:* autem dicit ἵμερον dici, quòd ἱέμενος ῥεῖ, id eſt, quòd deſideria quaſi ruptis animæ repagulis extrà fluant & liberiùs evagentur.

Ἵμερος, ου, ὁ, Deſiderium, propriè amatorium; ab ἱμείρω deſidero.

Ἵμπτω, —— { 1. Lædo; ex ἴπτω idem.
2. Jungo; ab ἰν pro ἐν & ἅπτω alligo. }

Ἰνδάλλομαι, Aſſimilor; ex εἴδομαι videor, ſimilis ſum; dicitur quaſi ἰδάλλομαι, inſerto ν, quod eſt ſuaviſonum.

Ἴνδαλμα, τος, τὸ, Imago, ſimulacrum; ab ἰνδάλλομαι aſſimilor; imago enim affabrè facta ſimilis eſt ei, quem repræſentat.

Ἰνδίω, Tendo; ab ἶν nervus, qui tendendi organum eſt.

Ἰνίον, ου, τὸ, Occipitium; dictum ob ἶνα, id eſt, nervum, quo caput reflectitur.

Ἶνις, ὁ, Filius; puto, ab ἶς vis; proles eſt vis parentum.

Ἴννη, ης, ἡ, Filia; ab ἶνις ſuprà.

Ἰννὸς, οῦ, ὁ, Pullus ex equo & mula aut aſina; ab ἶνις filius ut

ut pullus à puer: vel etiam ab ὕννος quod equum parvum significat.

Ἰννύομαι, Fleo; an propriè vagio? ut sit ab ἶνις infans.

Ἶξ, ἰκὸς, ὁ, Vermiculus vites arrodens; an ab ἴπτω noceo? aut quia facit sibi gemmas vitigenas ἴκειν, id est, εἴκειν cedere? aut quia sensim ἴκει, id est, vites pervadit.

Ἴξαλος, ου, ὁ,
1. Impetuosus; ab ἴξαι; pro αἴξαι impetuosè ferri & salire, est & ἴξαι pro ἥκειν ab ἵκω venio; inde ἴξαλον quidam dici volunt, ab ἅλις satis & ἱκέσθαι venire.
2. Salax, libidinosus; ab ἰξὺς lumbus, & ἅλλομαι salio; ut sit, qui in lumbos muliebres libidinosiùs insilit.

Ἰξεύω, Visco aves capio; ab ἰξὸς viscum.

Ἶξις, εως, ἡ, Adventus; ab ἵκομαι venio.

Ἰξὸς, οῦ, ὁ, Viscum, arundo aucupatoria; ab ἴσχω, inhibeo; quòd aves implicatas adeò detineat, ut avolare non possint. *Varinus* vult ἰξὸς dici quasi ἄξος ab ἄγω, quia aves ἄγει, id est, inhibet, impedit; aut ab ἵκω secundùm Etym:

Ἰξὺς, ύος, ἡ, Lumbus, dorsum; *Eustath:* ducit à ξύω rado; quòd homo eam partem possit scalpere, non autem bruta. Malo ab ἰσχὺς robur; quia in lumbis robur est animalis: alii quasi ἰξὺς ab ἵκω venio; non enim sine lumborum robore est incessus. Etym: quasi ἀξὺς ab ἄγω.

Ἰοδνεφὴς, ὲς, Purpureus; ab ἴον viola, & νέφος nubes, quæ ambo nigra inquit *Eustathius.* velim ab ἴον & δνόφος caligo; quòd sit coloratus violacea obscuritate, quæ grata oculis est. *Martin:*

Ἰοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Violaceus, violæ similis; ab ἴον viola, & εἶδος species.

Ἴον, ου, τὸ, Viola; ab ἴον solum; violæ enim solæ, id est, solitariæ

tariæ & hinc inde naſcuntur: vel quaſi οἶον ab οἶα via, quia ferè ad viam naſci ſolent. Etym: verò παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχὺ, id eſt, quòd celeritèr creſcat.

Ἴουθος, ου, ὁ, Lanugo; primipili; an ab ἰαίνω calefacio, quòd à calore prodeant? vel ab ἄνθος flos; quia eſt flos quidam juventæ. *Varin:* ab ἰέναι καὶ ἀνθεῖν, id eſt, ire & effloreſcere, quòd tanquam flos pullulat. *Harmarus* ab ἴον viola & ἄνθος flos; ut enim violæ ſe produnt primo vere, ita lanugo circa annum decimum quartum tanquam in juventutis vere effloreſcit.

Ἰοδόχη, ης, ἡ, Pharetra, quæ ἰοὺς (ſagittas) δέχει vel δέχεται, i. e. accipit.

Ἰὸς, οῦ, ὁ,—
1. Miſſile, jaculum, ſagitta.
2. Venenum, quod animalia ejaculantur.
3. Rubigo in metallo, tanquam venenum ab eo emiſſum. Omnia ab ἵημι mitto. ſed ἰὸς ſagitta duci etiam poteſt ab ἰὸς venenum; quòd olim ſagittas veneno illinerent; unde *Horat:* pharetram dicit —*Venenatis gravidam ſagittis.*

Ἴος, ἴα, ἴον, Solus, unus; ab εἷς unus: vel ab οἶος ſolus.

Ἰότης, ητος, ἡ, Conſilium, voluntas; an ab ἴος ſolus? ut ſit, quod quis ſolus ſecum cogitat & concludit: aut ab ἵεμαι cupio. *Var:* ἰότης exponens per βουλὴν ducit ab ἰὸς ſagitta, ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ εἰς πάντα ἰέναι, quòd prudens conſilium omnia penetret.

Ἴουλος, ου, ὁ, Lanugo, quæ ἵεται οὔλη, i.e. exit mollis & criſpa; ab ἵημι eo & οὖλος tener, criſpus.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, Quæ fundit ſagittas, vel ſagittis gaudet; ab ἰὸς ſagitta & χέω fundo, vel χαίρω gaudeo. Epitheton Dianæ.

Ἰπνὸς, οῦ, vel ἶπνος, ου, ὁ, Furnus; *Euſtath:* ducit ab ἴπτω lædo.

Ἰπὸς, ᾗ, ὁ, Muſcipula, quæ ἰποῖ, id eſt, premit, opprimit murem: vel ἴπτει, id eſt, nocet muribus.

Ἰπόω, Premo; ut in torculari; referunt ad ἴπτω lædo, ut ſit propriè, premere lædendo; velim generaliùs ab ὀπὸς ſuccus, ut ſit ſuccum extorquere.

Ἵππος, ου, ὁ καὶ ἡ, Equus; ab ἴεσθαι ποσὶν, eſt enim celerrimum animal, unde & Soli ſacrificabant: aut quia humum ἰποῖ ποσὶ, i. e. pedibus admodùm premit, unde & ſonipes dicitur: vel ab ἵπταμαι volo, & ποῦς pes, ob curſûs celeritatem.

Ἱππόβοτος, ου, ὁ, Equiſo; ab ἵππος equus & βόσκω paſco.

Ἱππόδαμος, ου, ὁ, Equorum domitor; ab ἵππος equus & δαμάω domo.

Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, Bellator equeſtris; qui armato equo pugnam init; ab ἵππος equus & κορύσσω armo.

Ἱππομανὲς, τὸ, Frutex quidam, qui ab equis depaſtus, eos ad furorem incitat; ab ἵππος equus & μαίνομαι inſanio.

Ἵπταμαι, πτήσομαι; Volo, as; à πτάω volo.

Ἴπτω, vel ἴπω, Noceo, lædo; ab ἰὸς venenum; ut ſit, quaſi venenum infundo: aut ab ἰάπτω noceo, α extrito.

Ἱερὰ, ας, ἡ, Concio, ab εἴρω loquor: eſt cœtus cui loquimur.

Ἱρὸς, ὰ, ὸν, Sanctus; pro ἱερὸς per ſyncopen.

Ἶρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, Arcus cœleſtis, Iris; *Euſtath:* ducit ab εἴρω dico, prædico; quòd pluvias prædicit. *Plato.* ἀπὸ τοῦ εἴρειν, id eſt dicendo, ὅτι ἄγγελος ἦν, id eſt, Deorum nuncia.

Ἰσάζω, Æquo, complano; ab ἴσος æqualis.

Ἰσήρης, ὁ καὶ ἡ, Æqualis: æqualitèr aptatus; ab ἴσος æqualis, & ἄρω apto.

Ἴσημι, Scio; ab εἴσω fut: verbi εἴδω ſcio.

Ἰσθμὸς, οῦ, ὁ, Iſthmus, terra bimaris, id eſt, anguſta, duplici mari intercluſa; qu: ἰθμὸς ab εἶμι vel ἴημι eo, quòd ſit τόπος βάσιμος, id eſt, locus pervius, in quo gradi

gradi licet inter aquas utrinque positas.

Ἴσος, & ἶσος, ου, ὁ, Æqualis; ab εἴδω assimilo; æqualia enim æqualibus assimilantur.

Ἰσοφαρίζω, Æquo; quasi ἴσον φέρω, id est, æquale fero.

Ἵστημι, Statuo; à στάω inusit: unde *sto* Latinum.

Ἱστορία, ας, ἡ, Historia; ab ἵστημι scio; ex historiis enim scientia rerum gestarum petitur.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, Malum navis; ab ἱστάναι, id est, stare, quia erigitur.

Ἵστωρ, ορος, ὁ. ἡ, Sciens, peritus; ab ἵστημι scio.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, Carica; sic dicta, quia ἰσχνὴ, id est, siccando gracilis facta; σῦκον κατισχνωμένον. Etym: vel ab ἰσχὺς robur; quòd corpori roborando serviat.

Ἴσχιον, ιου, Lumbus; ab ἰσχὺς robur; in lumbis enim est robur; vel lumbis nos ἴσχομεν, id est, sustinemus; sedentes enim sustinent carnosæ illæ post lumbos utrinque eminentiæ.

Ἰσχνὸς, οῦ, ὁ, Macer, gracilis; ab ἴσχω inhibeo; ut sit, cui incrementum inhibetur.

Ἰσχυρὸς, οῦ, ὁ, Fortis; ab ἰσχὺς robur.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, Robur; ab ἲς vis & ἔχω habeo.

Ἴσχω, Inhibeo, decresco; ab ἔχω.

Ἰταλὸς, οῦ, ὁ, Taurus, bos; ab ἴτης audax, magnanimus, quia animosus est.

Ἰτέα, ας, & ἰτέη, ἡ, Salix, hasta saligna; ab ἰέναι, id est, eundo; quia citò in altum crescit, & inter primas germinat.

Ἴτης, ου, ὁ, Temerarius, audax, animosus; ab ἰέναι, id est, eundo; ut sit, qui it in apertum & intrepidus omnia aggreditur; vel παρὰ τὸ ἰέναι, id est, ὁρμᾶν cum impetu ferri; ut sit ὁ ἐπὶ πάντα ὁρμῶν, qui in omnia fertur. Etym:

Ἶτρια, τὰ, Ima pars ventris; ab ἦτρον idem.

Ἴτριον, ου, τὸ, Placentæ genus tenue & fragile; quasi ἥτριον ab

ἦτορ

ἦτορ cor ; quòd cordi fit & jucundum.

Ἴτυς, υος, ἡ, Circumferentia & curvatura rotæ ; ab ἰέναι, i.e. eundo, quia currui eft caufa eundi.

Ἴϋγξ, γος, Iynx, avicula paulò major quàm Fringilla, Torquilla dicta quia collum torquet : ad philtra in ufu erat ; *Euftathius* habet & ἴϋξ & ducit ab ἰΰζω, quod ait fignificare fpeciem συειγμοῦ & φωνὴν ἄσημον, i.e. vocem non fignificativam, fed tanquam fibilantis.

Ἴφθιμος, ου, ὁ, Robuftus, generofus ; ab ἶφι fortiter.

Ἶφι, Fortiter ; ab ἶς fortitudo.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, Pifcis ; ab ἰθύειν, id eft, ὁρμᾷν, vel ἴχνεσι θύειν, id eft, quòd natet celeritèr & fit animal πολυκίνητον. *Euftathius.*

In hoc vocabulo latet myfterium, nam literæ ejus innuunt ——Ἰησοῦν Χριστὸν Θεοῦ υἱὸν σωτῆρα, unde falutandi formula, μεθ' ἡμῶν ἰχθύς.

Ἴχνος, εος, τὸ, Veftigium ; ab ἴημι eo & γνόω fcio ; eft enim γνώρισμα τοῦ ἰόντος, id quod euntem prodit & indicat ; aut quod quis ἰὼν χέει, id eft, gradiens imprimit : vel παρὰ τὸ ἴσχειν, id eft, συνέχειν ὅλον τὸν πόδα, id eft, quòd pedem integrum repræfentet. Etym:

Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, Sanguis crudus, fanies, tabum ; ab εἴκω fimilis fum, & ἔαρ fanguis ; quia fimilis fanguini : vel quòd ab eo ἶς ἐχώρησε, i. e. vis receffit.

Ἴψ, πὸς, ὁ, Vermis, qui ligna corrodit ; ab ἴπτω lædo ; quia lædit id, ubi vivit.

Ἴψος, ου, ὁ, Suber, arbor ; dicta, quia ei cortex facilè ἴπτεται, i.e. læditur ; nam is admodùm fcaber eft, fponte dehifcens & in fragmenta fefe feparans.

Ἰψὸς, οῦ, Hedera ; dicta quia arbores, quibus adhæret, ἴπτει, i. e. lædit.

Ἰωγὴ,

Ἰωγὴ, ῆς, ἡ,
1. Clamor; ab ἰωὴ vox, γ interposito.
2. Littus; ab ἰωὴ clamor, & ἄγω: sonitus enim à littore mittitur, nempè stridore fluctuum.
3. Tegmen, diversorium; ab εἴκω cedo, sub quod ὑπείκομεν καὶ ἡσυχάζομεν, i. e. cedimus & quiescimus.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, Vox, clamor, flatus; ab ἵημι mitto; sunt enim quædam ἕσεις, i. e. quasi emissiones quædam: vel etiam ab ἴα vox.

Ἰωνιά, ιᾶς, ἡ, Violetum; ubi ἴα, id est, violæ nascuntur.

K.

K — Decimæ literæ Græcorum nota est, quam vocant Κάππα ab Hæbræo כף *Caph*, quod significat volam manûs. In numeris notat viginti, cum acuto præfixo, & subscripto viginti millia; hoc modo ,κ. Etym: dici vult, ὅτι κα-πύος ἐστὶν εὕρημα.

Καβάλλης, ου, ὁ, Caballus, equus clitellarius; à καταβάλλω dejicio; ut sit, qui sub oneribus premitur: vel à κάπτω edo, & ἅλις satis, quòd sit edacior: vel à κάπη præsepe, & ἄλλος alter; ut sit ὁ ἐκ κάπης ἄλλης ἐσθίων. Etym:

Καγχάζω, Cachinnor, effusè rideo; factum putatur per Onomatopœiam, imitando sonum, qui in profuso risu editur.

Καγχαλάω, Exulto, summo gaudio afficior; factum ex χαίρω gaudio & χαλάω laxo; Nam *Hesych:* καγχαλάω exponit χαλῶμαι ὑπὸ χαρᾶς, id est, animum præ gaudio quasi aperio & laxo, quem dolor contrahit.

Κάγχανος, ου, ὁ, Aridus; à καγχαίνω quod est calefacio, arefacio: vel à κάω uro, & χαίνω, id est, κόπτω scindo;

do; quòd ligna arida ad combuſtionem reſecari ſolent.

Κάδος, ου, ὁ, Cadus; à χαδῶ, i. e. χωρῶ contineo; quòd ſit liquoris capax.

Καθαίρω, Purgo, luſtro; vel à κατὰ & αἴρω tollo; ſordes purgando tolluntur: vel à κατὰ & αἰρῶ pro everto. *Martinius.*

Κάθαρμα, τος, τὸ, Sordes; à καθαίρω purgo.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, Purgatio, luſtratio; à καθαίρω purgo.

Καθέδρα, ας, ἡ, Cathedra; à καθέζομαι ſedeo.

Καθεκούσιος, ὁ καὶ ἡ, Voluntarius; à κατὰ & ἑκούσιος ſpontaneus.

Καθεξῆς, Deinceps; à κατὰ & ἑξῆς idem.

Κάθετος, ου, ὁ, Perpendiculum, à καθίεμαι demitto; quia deorſùm mittitur.

Καθεῖς, Adverb: ſigillatìm, ſinguli; à κατὰ & εἷς unus: vel à καὶ εἶτα, & εἷς; ut ſit, unus poſt unum; alter & deinde alter: vel etiam à καὶ ἔτι & εἷς, ut ſit, unus & adhuc unus.

Καθεύδω, Dormio; à κατὰ & εὕδω dormio.

Κάθημαι, Sedeo; à κατὰ & ἧμαι ſedeo.

Καθίζω, Sedere facio; à κατὰ & ἵζω quod ab ἕω colloco.

Καθόρμιον, ου, τὸ, Monile; à κατὰ & ὅρμος idem.

Καθὼς, Sicut; à κατὰ & ὡς ut.

Καινὸς, ἡ, ὸν, Novus; ducamus à καὶ νῦν, ut ſit, qui vel nunc eſt; ſic etiam νέος eſt à νῦν.

Καίπερ, Etſi; à καὶ & περ.

Καίνυμι, Vinco; à καίνω occido; quia victoria bellica præcipuè conſiſtit in cæde hoſtium.

Καίνω, Perimo, occido; à κέω findo, ſeco; vel à κέω cubo; ut ſit, jacere facio, proſterno: ſed *Euſtath:* benè à κνάω quod eſt κόπτω, ξέω, ſcindo, ſeco; *Martinius.*

Καιρὸς, οῦ, ὁ, Occaſio, tempus; à κυρεῖ accidit, contingit. καίρω Etym: vertit *curro*; ſi rectè, inde & jam καιρὸς commodè

commodè ducitur; quia tempus & ejus occasio est in perpetuo cursu.

Κακήγορος, ου, ὁ, Maledicus, qui κακῶς ἀγορεύει, mala de aliquo prædicat.

Κακοπαθέω, Malè affectus sum, quasi κακῶς πάλω, i. e. malè sum aut valeo.

Κακκάβη, ης, ἡ, Cacabus; factum est per reduplicationem ex κάβη quod à κάπτω, id est, κοιλαίνω, excavo; est enim vas excavatum. Etym:

Κακκάω, sive καχάω, Puerorum vox est, quâ utuntur significantes cacare, hinc κάκκη merda, quia κακόν τι, i. e. vile quid.

Κακὸς, ἡ, ὸν,
1. Timidus, meticulosus; quasi χακὸς à χάζω cedo, recedo, quod timidi facere solent.
2. Malus, improbus, idque itidem à χάζω recedo; ut sit, à quo boni omnes recedunt & subterfugiunt.

Κακουχέω, Malè tracto; malè habeo; à κακῶς malè & ἔχω habeo.

Κάκτος, ου, ἡ, Spinosa quædam planta, carduus; à καίω uro; quasi urit seu pungit.

Κάλαθος, ου, ὁ, Quasillum; Etym: à κᾶλον lignum & θέειν currere; quòd in ejus structura ligna in orbem currant seu flexa sint. Quidam aiunt κάλαθον propriè esse sportulam, in quâ lineas lanas reponebant, & ducunt à κάλλη quod ejusmodi lanas significat, & τίθημι pono: alii κάλαθον ad vasa lactis transferunt, & dici volunt quasi γάλαθον, à γάλα lac, & τίθημι pono.

Καλαῒς, ἡ, Velum; à κάλως funis nauticus; quo velum tenditur & laxatur.

Κάλαμος, ου, ὁ, Arundo; à καλῶς ἀμᾶσθαι, Etym: quòd facilè demetatur.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, Menthæ species, calamintha; dicta, qu: καλὴ μίνθη.

μίνθη, id eft, bona feu utilis mentha.

Καλαῦροψ, ου, τὸ, Pedum; propriè quod in fummo eft repandum; dicitur enim κᾶλον αὖ ῥέπον, id eft, lignum retrò vergens.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, Nidus; à κᾶλον lignum; quòd ex lignis feu farmentis fiat: vel quia καλῶς, id eft, affabrè ab ave conditrice fit, & quafi arte. —Componite nidos — *Virgilius*.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, Frugifera olea; qu: καλὴ ἐλαία pulchra olea.

Καλλιερέω, ήσω, Lito; quafi benè facrifico, i. e. felici eventu; à καλῶς benè & ἱερόω facrifico.

Κάλλος, εος, τὸ, Pulchritudo, decor; à καλὸς bonus; forma eft corporis bonum: vel à καλῶ voco; quòd forma homines allicit.

Καλλύνω, Orno; à κάλλος pulchritudo.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, Id quo aliquid ornatur; à καλλύνω orno.

Καλλωπίζω, Decoro: propriè pulchros oculos facio; à καλὸς bonus, pulcher, & ὤψ oculus.

Καλοκἀγαθος, ου, ὁ, Bonus, qui eft abfolutæ & confummatæ probitatis; à καλὸς bonus καὶ & ἀγαθὸς bonus.

Κᾶλον, ου, τὸ, Lignum; à κάω uro: vel quia καίεται ὅλον, i. e. totum igni imponitur, & non in partes diffiffum, ut placet *Harmaro*.

Καλόπους, οδος, ὁ, Ligneum pedem habens, i. e. πόδα ἐκ κάλων. eft & ipfe pes ligneus.

Κάλος, Vide κάλως. infrà.

Καλὸς, ὴ, ὸν, Pulcher, decens, honeftus; Etym: à κάζω, id eft, orno; non malè. *Plato* à καλεῖν, id eft, vocare; quòd ad fe vocet & alliciat.

Κάλπη, ης, & κάλπις, ιος, ἡ, Urna, hydria; à κόλπος finus, quòd fit finuofa; aut à καλύπτω, tego, quòd occultat liquorem, vel quòd mortuorum cineres tegat: fed *Euftath:* κάλπις οὕτω φασὶ λέγεται, ὡς καλοῦσα πιεῖν, i. e. ad bibendum vocans.

Καλύβη

Καλύβη, ης, ἡ, Tugurium; à καλύπτω tego.

Κάλυξ, κος, ἡ, Rosa clausa, calyx, vulgò (nec malè) derivatur à καλύπτω tego, quia est tectus flos, nondum revelatus. fortè ad rem meliùs à κλείω claudo; schol: *Nic:* κάλυξ τὸ κεκλεισμένον ἄνθος τοῦ ῥόδου, id est, rosæ flos tectus & clausus.

Καλύπτω, Tego, velo; ducere possis à καλὸς pulcher, decens; ferè enim ornatûs causâ sunt tegumenta: vel secundùm *Harmar:* quasi κάλλος ὑπὸ, id est, pulchritudo tecta subest, & ab injuria cœli conservatur; Metaphorâ à mulieribus delicatulis ductâ.

Κάλως, ω, vel κάλωος, ὁ, Rudens, funis nauticus; παρὰ τὸ χαλᾷν, quòd laxetur & demittatur in aquas.

Κάμαξ, ακος, ἡ, Vitis pedamentum seu adminiculum; Etym: quasi κάμναξ à κάμνω laboro; quia velut laborat gestando onere.

Καμάρα, ας, ἡ, Camera, fornix, testudo; quia pondere quasi κάμνει, id est, laborat, ferendo nititur.

Κάμηλος, ου, ὁ, vel ἡ, Camelus; Græci, qui suam vocem putabant, ducunt à χαμαὶ, id est, humi; quòd humi cubans onera suscipiat. alitèr quasi κάμηρος quia κάμπτει μηροὺς, id est, femora inflectit, cum sese inclinat: vel à κάμπτω flecto, & ὅλος totus; quòd ad onera suscipienda totus incurvatur; vel quia sub mercibus dorso impositis κάμνει, id est, laborat & fatiscit.

Κάμιλος, ου, ὁ, Funis nauticus; à κάμνω laboro, fatigor; quia extensione quasi fatigatur. *Harm:*

Κάμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Infœlix; pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, id est, fatum malum & inimicum.

Κάμινος, ου, ὁ, Fornax, ignis quasi καίμινος à καίομαι succendor, vel à καῦμα æstus.

Κάμνω, μῶ, vel μοῦμαι, κέκμηκα, Lassesco, fatigor, deficio, ægro-

to; ducunt nonnulli à κάμπτω flecto; nam qui lassescit, ejus vires κάμπτονται flectuntur & retunduntur.

Κάμπτρα, ας, ἡ, Capsa; quæ fiebat ex lignis flexis; à κάμπτω flecto.

Κάμπτω, Flecto, inflecto; à γνάμπτω, quod est, flecto, primò γόνυ genu; deinde & alia.

Καμπύλος, ου, ὁ, Curvus; à κάμπτω flecto.

Κάναβος, ου, ὁ, Lignum tenue; à κάνη canna, arundo. *Martin:*

Κάναθρον, ου, τὸ, Currus ex storea; à κάννη storea, quia inde fit.

Καναχέω, ήσω, Resono; à κενὸν ἀχεῖν, id est, ἠχεῖν, sonare.

Κάνεον, ου, τὸ, Canistrum; à κάνη vel κάννη storea, quia inde fit.

Κάνης, ητος, ὁ, Canistrum; à κάνη canna; ex qua plectitur.

Κάνθαρος, ου, ὁ, Scarabæus: dictus quia ὀρύει, id est, nascitur ex stercore κάνθωνος, id est, asini.

Κάνθαρος, ου, ὁ, Poculum, cantharus; dici volunt ab autore seu inventore; aut à κάννη, quia oblongior est & cavus, ut canna.

Κανθήλιος, ου, ὁ, Asinus; à κάνθων idem; inde κανθήλια clitellæ.

Κανθὸς, οῦ, ὁ, Oculi angulus, hirquus; Etym: à κνήθω prurio; pruritum excito; oculorum enim angulis pruritus sæpè accidit ab acri humore eò affluente.

Κάνθων, ωνος, ὁ, Asinus; an à κονεῖν, id est, laborare, & νωθὴς piger; est laboriferum, & tamen pigrum animal.

Κάνναβις, & κάναβις, Cannabis; à κάννη arundo; arundine seu caule est commendabilis..

Κανὼν, όνος, ὁ, Regula in libra, mensurâ, & aliis; à κάνη calamus; quia est calamus, quo aliquid examinatur.

Κάπετος, ου, ἡ, Fossa; à σκάπτω fodio.

Κάπη, ης, ἡ, Præsepe; à κάπτω edo; quòd sit locus, ubi jumenta pabulum edunt.

Κάπηλος, ου, ὁ, Caupo, institor; vulgò quasi κακύνων πηλὸν, id est, οἶνον, vinum vitians & adulterans: vel à χέω fundo & πηλὸς vinum, Etym: Ducit *Harm:* à κάπτω comedo; quòd caupones ut plurimùm sint edaciores, & semper aliquid esitent: vel à κάω uro & πηλὸς vinum; quòd viatori vinum adurere soleant.

Καπνὸς, οῦ, ὁ, Fumus; à κάπτω spiro: vel à κάω uro & πνέω spiro; fumus est spiritus ex ustione, sive exhalatio sicca, orta ex lignis concrematis.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, Tubulus; à καπνὸς fumus & ἔχω contineo; intellige tubulum, per quem fumus exit; caminum, καπνοδόχον.

Κάπρος, ου, ὁ, Aper, verres; ducamus à κάπτω edo, quia vorax.

Καπυρὸς, οῦ, ὁ, Torridus; à κάω uro & πῦρ ignis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, ἡ, Caput, vertex; à κείρω tondeo: aut à κραίνω impero, quia est princeps pars corporis: vel per Metathesin ex ἄκρα summa; quòd sit corporis pars summa.

Καραβὸς, οῦ, ὁ, Cancer marinus; quia τῷ κάρᾳ βαίνει, id est, capite incedit.

Καραδοκέω, ήσω, Expecto; propriè, capite exerto ad videndum; quasi τῇ κάρῃ δοκεύω, id est, capite expecto & observo.

Κάρδαμον, ου, τὸ, Nasturtium, herba; Persarum opsonium; quia κάρα δαμᾷ, id est, caput tentat acrimonia suâ.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, Cardamomum; à κάρδαμον & ἄμωμον, habet enim cum cardamo & amomo similitudinem.

Καρδία, ας, ἡ, Cor, animus; quasi κεαρδία à κέαρ cor.

Κάρδοπος, ου, ἡ, Mactra, alveus, in quo farina subigitur; ducamus à κεράω misceo, & δέφω subigo; quia ibi aqua & farina miscetur ac subigitur.

Κάρηνον, ου, τὸ, Caput, vertex; à κάρα caput. vide suprà.

Καείναι, αἱ, Præficæ; à κὴρ mors; nam sunt mulieres conductitiæ, quæ mortuos lugent: vel dictæ sunt, quòd è Caria esse solerent. *Martin:*

Καεὶς, Squilla, galbacus, dictus à κάρα caput; quia maxima pars corporis ejus caput est.

Καρκίνος, vel καρκῖνος, ὁ, Cancer, piscis & morbus; à κάρα κινεῖν, id est, caput movendo.

Κάρος, ου, ὁ, Sopor cum gravedine, veternus; à κάρα caput, cui accidit.

Κάρπαι, vel κάμπαι, Vermes, qui oleis innascuntur; à κάμπτω flecto; quia movent se flectendo.

Κάρπασος, ου, ἡ, Medicamentum quoddam venenatum, quod soporem affert; fit à κάρος sopor & ποιῶ facio.

Καρπίζω, Fructum decerpo, defrugo; à καρπὸς fructus.

Καρπόβρωτος, ον, Id unde καρπὸν βρώσκειν, id est, fructum edere licet.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, Fructus; *Eustath:* ducit à κάρφω, id est, ξηραίνω sicco; quòd καρπὸς tum dicatur, cum ad maturitatem coctus sit, humore eo deficiente, qui in viriditate ascendebat. Fructus plurimi sunt capitati & succulenti, ut poma, pira, ficus, &c. ideò καρπὸς esse possit à κάρα caput, & ὀπὸς succus: vel quia κάραν ποιεῖ, id est, caput plantæ constituit. *Hartungus.*

Καρπόω, ώσω, Fructum (i.e. καρπὸν) colligo, carpo, ad fruendum.

Κάῤῥων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Fortior, melior; Etym: derivat tanquam tertium comparat: à κραλὺς fortis, sicut βράσσων à βραχὺς: nisi velis à κρείω, quod significat κρατῶ, vinco, supero.

Κάρτα, Valdè, à κάρτος, pro κράτος robur.

Κάρταλλος, ου, ὁ, Cophinus, seu corbis in angustum desinens; ducamus à καρτὸς tonsus, scissus; quia ex scissis virgulis contexi solet. *Martin:*

Καρτερὸς, οῦ, ὁ, Robustus; à κάρτος robur, pro κράτος.

Καρύα, ας, ἡ, Nux, Juglans, arbor; à κάρα caput; quia gravedinem capiti afferunt ejus arboris folia: vel potiùs, quia est fructus capitatus, rotundus ceu caput.

Καρύκη, ης, ἡ, Condimentum, edulium quoddam *Lydorum*; sunt qui deduci putant à κάρυον juglans; aliquod juglandium genus huic condimento admisceri suspicantes.

Κασάλβη, ης, & κασαλβάς, άδος, ἡ, Meretrix; ἀπὸ τοῦ καλεῖν καὶ σοβεῖν, hoc est, vocando & expellendo; quia intrò vocat amasios, si non habeat; si habeat, expellit ad intrò vocandos alios; ut vult Schol: *Aristophanis* & *Suidas*: vel à κάσσα, id est, πόρνη, meretrix, & λώβη opprobrium, dedecus.

Κασίγνητος, ου, ὁ, Frater ex utroque parente, germanus; à κάσις frater, & γίνομαι nascor; ut sit frater ex iisdem parentibus natus.

Κάσις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Frater vel soror; fortassè, quasi ἄκασις ab Hebr: אָח *ach*, id est, frater: sed velim à γάω genero quasi γάσις: ut sit, cui idem principium generationis.

Κάσσα, ης, ἡ, Meretrix; dicta quòd se illecebrosè κάζει, i. e. ornat & fucat; aut quia καίεται, id est, ardet, scil: libidine; aut etiam quia ἆσσον καίει, id est, propè urit.

Κασσία, ας, ἡ, Cassia, frutex aromaticus, in Arabia nascens; Etym: ducit à κάζω orno; ut sit, ἡ διὰ τῆς εὐοσμίας τὰς αἰσθήσεις κάζουσα, hoc est, id quod propter fragrantiam sensibus placet, eósque quasi ornat.

Κασσίτερος, ου, (Atticè καττίτερος) ὁ, Stannum; Etym: à θᾶσσον τείρεσθαι, id est, quòd facilè teratur; est enim fragile.

Κάστωρ, ορος, ὁ, Fiber, qui propè nihil est nisi venter: ideo du-

cunt à γαςὴρ venter; quid si à κέω findo, & ςορέω sterno? nam secat & sternit arbores mira solertia. *Martin:*

Καταῖτυξ, γος, ἡ, Cassis, galea sine crista, & humilis seu depressa; παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι, quòd deorsùm sit fabricata, non in altum.

Καταλυμα, τος, τὸ, Diversorium; à κατὰ & λύω solvo; ut sit, ubi jumenta solvuntur, ut ab oneribus & laboribus cessent.

Καταμάω, Accumulo, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, id est, qui metunt.

Καταργέω, ήσω, facio ἀργὸν, id est, ἀεργὸν inefficacem, inutilem; antiquo, abrogo.

Κατάῤῥοος, & contractè καταῤῥους, ου, ὁ, Defluxio, peculiaritèr humoris descensio è capite in os; à κατὰ de, & ῥέω fluo.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, Vestitus; à καταστέλλομαι amicio: quia στέλλω est etiam instruo vestitu, orno.

Καταπέλτης, ου, ὁ, Catapulta; machina & telum bellicum; à κατὰ & πέλτη pelta, jaculum.

Κατήγορος, ου, ὁ, Accusator, qui contra aliquem loquitur; à κατὰ contra, & ἀγορέω pro quo usit. ἀγορεύω dico.

Κατῆλιψ, πος, vel φος, ἡ, Tabulatum, trabs, scalæ; ducamus à καταλείπω relinquo; ut sit trabs in qua superstructa aliqua moles relinquitur ut incumbat.

Κατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Pudibundus, subtristis; à κάτω infra & φάος lumen, oculus; ut sit, ὁ κάτω βάλλων φάη, qui præ pudore aut tristitiâ, lumina deorsùm mittit.

Κάτω; Infrà. deorsùm; à κατά.

Καυκαλὶς, ίδος, ἡ, Herba quædam ex olerum genere; quia verò excalefacit & desiccat, possit esse qu: καῖον καυλίον, id est, herba urens.

Καυνὸς, ἡ, ὸν, Malus; à κενὸς vanus.

Καυχάομαι, ήσομαι, Glorior, exulto; ab αὐχέω glorior.

Κάχρυς

Κάχρυς, vel κάγχρυς, υος, ἡ, Hordeum toſtum; à καίω uro, & χρόα color, ob uſtum colorem, h.e. uſtione contractum.

Κάμψα, Capſa, ciſta; ſive à κάμπτω flecto; quòd ex flexis lignis fiat: ſive à κάπτω edo; ut ſit ciſta, in quam ponuntur edulia.

Κάνωθος, ὁ, Spina quædam; an quia κεῖ ἄνωθεν, id eſt, ſuprema parte ſecat & pungit?

Κέαρ, αρος, & κῆρ, κῆρος, τὸ, Cor, animus; à καίω uro; quia cor fons caloris, quem in univerſum corpus expandit: vel à κέω findo, quòd dolore diffindatur: vel quòd in tres angulos dividatur.

Κέδματα, τὰ, Diuturni ex defluxione affectus, præcipuè circa coxendicem; à κέω ſcindo, quòd dolore velut ſecent.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, Sapiens, venerandus; à κήδω curo; ut ſit cura dignus: vel à κόω, id eſt, νοῶ intelligo. Etym:

Κέδρος, ὁ, ἡ, Cedrus; nomen ei eſſe poteſt à κέω uro; uritur ex ea pix celebris, quæ cedria vel cedrina dicitur: vel à κέω findo; quòd κέεται ῥαδίως, id eſt, facilè finditur: vel à κέω uro & ἱδρόω ſudo; quòd inter urendum picem celeberrimam exudet.

Κεῖμαι, κείσομαι, Jaceo, poſitus ſum; contr. ex κέεμαι quod à κέω cubo; ut ſit quaſi κέων εἰμὶ, id eſt, cubans ſum.

Κειμήλιον, ὁ, τὸ, Supellex depoſita, immobilis, precioſa; dicta quia κεῖται, id eſt, jacet extra uſum, vel immobilis; vel etiam quia ſupellex pretioſa majore cura ſolet reponi.

Κειρία, ας, ἡ, Faſcia, quâ mortuus involvitur, faſcia ſepulcralis; quaſi κηρεία à κῆρ mors.

Κείρω, Tondeo, abſcindo; poſſit eſſe à κέω ſcindo.

Κείω, Jacere cupio; ex κέω, unde κεῖμαι jaceo.

Κεχλήγω,

Κεκλήγω, Clango, fremo; ex κέκληγα, præt: verbi κλάζω clango.

Κεκράγω, Clamo; à κέκραγα, præt: med: verbi κράζω clamo.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, Reticulum, quo mulieres compeſcunt crines; à κρύπτω abſcondo, cujus præter: κέκρυφα.

Κέλαδος, ου, ὁ, Strepitus, tumultus, à καλέω voco, ſcil: tumultuoſè: vel à κέλω jubeo, hortor, & ἄδην abundè, quod fieri non ſolet ſine ſtrepitu quodam.

Κελαινεφὴς, ὁ καὶ ἡ, Nubes reddens atras; à κελαινὸς niger, & νέφος nubes. Epith: Jovis *Il*. φ.

Κελαινὸς, ἡ, ὀν, Niger; à κελὸς niger, vel quaſi μελαινὸς à μέλας niger.

Κελαρύζω, Murmuro, ſtrepito, cum ſonitu fluo; an à καλῶ voco & ῥέω fluo? *Martin:* potiùs à κέλαδος ſtrepitus, & ῥύω fluo; aquæ cum murmure & ſtrepitu quodam fluunt; nam verbum hoc κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων λέγεται, id eſt, propriè de aquis uſurpatur. Etym: qui ducit à λα valdè & χρύζω, quod à χρῶ, id eſt, φωνῶ ſono.

Κελέβη, ης, ἡ, Poculum; à χέειν fundere & λοιβὴ, id eſt, libamen; ut ſit vas πρὸς τὸ λείβειν, id eſt, libationibus ſerviens.

Κελεὸς, οῦ, Avis perniciſſima, galgulus; ergo poteſt eſſe à κέλλω celeritèr curro.

Κέλευθος, ου, ἡ, Via; quaſi ἔλευθος ab ἐλεύθω venio, pleonaſmo literæ κ. alii à κέλλω, id eſt, βαδίζω eo, gradior, appello.

Κέλευσμα, τος, τὸ, Celeuſma, mandatum ſive hortamentum quod nautis datur ad hoc vel illud faciendum; à κελεύω jubeo, hortor.

Κελεύω, Jubeo; à κέλω vel potiùs κέλομαι, h.e. jubeo, hortor.

Κέλης, ητος, ὁ, Celes, equus deſultorius; à κέλλω celeritèr curro, quòd ſit velox.

Κέλλω, λῶ, Appello ad portum, pervenio; vel velocitèr curro; à κίω eo.

Κελὸς, ῦ, ὁ, Niger; à κέω uro; fit enim ex ustione: aliter à μέλας niger.

Κέλυφος, ους, τὸ, Cortex; possit esse à καλύπτω tego: quia tegit lignum arboris.

Κέλω, vel ομαι, Jubeo, hortor; à καλῶ voco; est enim voco ad aliquid.

Κεμὰς, άδος, ἡ, Hinnulus cervi, caprea, dama; quasi κοιμὰς à κοιμάομαι cubo; quòd in spelunca adhuc latitet, nec audeat sese sylvis committere.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, Locus sub pectore concavus & ossibus carens; dicitur, quòd sit κενὸς ὀςῶν, id est, ossibus vacuus.

Κενὸς, ῦ, ὁ, Vacuus, inanis; ducamus ab ἰνέω inanio, κ otiosè præposito, quod frequens est, ut in καρπάλιμος &c. alii quasi σκηνὸς à σκηνόω habito; ut sit ἐν ᾧ δεῖ τι σκηνῶσαι, κ βάλλειν, i. e. locus vacuus, adeóque capax, ut in eo aliquid reponi possit. alii quasi καυὸς à καίω uro, ut sit κεκαυμένος κ αποδὸς ὢν: vel quasi κινὸς à κινῶ moveo, quòd res leves & ponderis inanes huc vel illuc facilè moveantur. Etym:

Κεντέω, ήσω, Pungo, stimulo; à κέζειν findere: legitur etiam in Aor: 1. κένσαι, tanquam à κένσω.

Κέντρον, ου, τὸ, Stimulus; à κεντέω pungo: item centrum, vox Mathematica.

Κέπφος, ου, ὁ, Avis quædam marina levissima; item homo levis, stolidus; à κοῦφος, levis.

Κεραία, ας, ἡ, Cornu; apex, ut corniculum; à κέρας cornu.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, Figulus; à κέραμος terra figularis.

Κέραμος, ου, ὁ, Terra figularis; quasi ἔραμος ab ἔρα terra: vel à κέω uro & ἔρα terra; ut sit terra quæ in vasa uri potest: quid si à κεράω misceo? quia ad figulina expetitur terra benè temperata.

Κεράννυμι, Misceo; à κεράω, idem.

Κέρας, ατος, τὸ, Cornu; à κάρα caput, cujus est ceu germen & orna-

ornamentum: vel à κείρω scindo; quòd bestiarum cornua in multos ramos dividantur.

Κέρασος, ου, ὁ, Cerasus; arbor dicta à Cerasunte urbe, juxta quam abundè florent: vel à κῆρ κῆρος cor, quòd τὰ κεράσια, id est, cerasi fructus cordis specie & colore in pomariis nostris visuntur, quæ Anglicè dicuntur, **Heart-cherries**. *Harm:*

Κεράτιον, ου, τὸ, Siliqua; à κέρας cornu; quia corniculata est.

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, Fulmen; à κείρω scindo, & αὔω uro; fulmen enim penetrat & urit: vel à κείρω & αὔω fulgeo; fulmen enim nullum est sine fulgure. *Varin:* παρὰ τὸ κερατίζειν καὶ αὔειν, ut sit metaphora ab animalibus, quæ cornu petunt.

Κερδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Melior; à κέρδος lucrum.

Κέρδος, εος, τὸ, Lucrum; sic dictum quia κέαρ ἥδει, id est, cor oblectat: vel à κέαρ cor, & δῶ do, id est, lucro cor appono & applico.

Κερδὼ, όος, οῦς, ἡ, Vulpes; à κερδαλέος versutus; vulpes enim est animal astutum: vel à κέρδος lucrum, quòd prædæ lucro quasi inhiet.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, Radius textorius, ad pulsandum idoneus; à κέρκω pro κρέκω pulso; quia dum tela fit pulsatur.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, Versutus, fraudulentus; à κέρκος cauda, & ὤψ vultus, oculus; sumptâ Metaphorâ à canibus, qui oculis & caudis adblandientes mordent.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, Simia caudata; à κέρκος cauda & πίθηκος simia.

Κέρκος, ου, ἡ, Cauda; à κρέκω pulso; quia sæpè agitatur & qu: pulsatur.

Κέρμα, τος, τὸ, Segmentum æris, numulus; à κείρω seco.

Κέρνος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, Vas fictile, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant,

plebant, & ex religionis avitæ ritibus ad ſacra deferebant: proprium id fuit miniſterium eorum, quos vocabant *cernophoros*; ergò κέρνος dici potuit quòd varia in eo miſcerentur, à κεράννυμι miſceo.

Κέρτομος, ου, ὁ, ἡ, Maledicus; à κέαρ cor & τέμνω ſcindo; quòd calumniæ cor & animum quaſi ſcindant.

Κερχνὸς, ἡ, ὀν, Durus, aſper; à κέρχω exaſpero.

Κεστὸς, οῦ, ὁ, Veneris cingulum; *Euſtath:* ducit à κάζω, id eſt, orno; vel κένσαι, quod eſt κεντεῖν pungere; ut ſit, acu pictus, quod ſine crebra punctione fieri non poteſt.

Κέστρα, ας, ἡ, Genus teli militaris, malleus, ſudis; ſolebat autem ſudis præuri; ergo à κέω uro; vel à κέω ſindo, quòd mallei opera & uſu lignum ſindimus.

Κεύθω, σω, Occulto, abſcondo: à κέω, jaceo, repoſitus ſum.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, Caput; videtur dici, quòd eſt pars ea corporis, in qua omnia ſunt duplicata; oculi, palpebræ, aures, tempora, nares, ab Hebræo כָּפַל, quod eſt duplicare; ſed ἀπὸ τῆς κεκυφότος, id eſt, curvitate appellari tradit *Suidas*. aliis dici videtur quaſi καλύφη à καλύπτω tego; quòd ibi cerebrum occulatur: aliis qu: κεφάη, quòd ἐν αὐτῇ κεῖται τὰ φάη, id eſt, in capite ſiti ſint oculi, qui ſunt corporis ſpeculatores.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ,
1. Tutor, curator; à κηδέω curo.
2. Funeris & exequiarum curator; à κῆδος funus.
3. Affinis; à κῆδος affinitas, nuptiæ.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, Affinis, gener, ſocer; à κῆδος nuptiæ.

Κηδέω, ῶ, ήσω, & έσω, Curo, curam gero; à κέω uro; ut ardentem curam ſignificet, qualem propinqui de ſe mutuò habent.

Κῆδος

Κῆδος, εος, τὸ, Cura, mœror; à κῆρ cor & ἔδω edo; cura enim & triſtitia quaſi cor edunt.

Κήδω, Mœrore afficio; à κῆδος mœror.

Κήθιον, & κηθάειον, ου, τὸ, Vaſculum, in quod conjiciuntur ſortes; à κεύθω occulto, quia occulit ſortes, donec palàm educantur.

Κήλεος, ου, ὁ, Urens, ſplendens; à καίω uro.

Κήλη, ης, ἡ, Tumor, ramex; quia durus eſt & quaſi lignoſus; duci poteſt à κᾶλον lignum.

Κηλὶς, ῖδος, ἡ, Macula; à κάω uro, ut ſit uſtione facta.

Κῆλον, ου, τὸ, Jaculum ex ligno; à κᾶλον quod eſt lignum; propriè ſiccum κηλόν.

Κηλὸς, οῦ, ὁ, Siccus; à κέω uro; ſiccitas enim eſt à calore.

Κηλόω, Precor; poëticum, à κηλέω mulceo; ut ſit deum mulcere precibus.

Κημὸς, οῦ, ὁ,
1. Fræni genus; à κάμπτω, flecto; quia flectit & incurvat equi collum. *Varin:* à κάμνω laboro, quia ſuo fræno jumentum laborat: vel à κάπτω mando — *Stat ſonipes & fræna ferox ſpumantia mandit* ——— *Virg:*
2. Reticulum, ſeu fiſcella è viminibus plexa; haud malè à κάμπτω flecto, quia & flexibilis.

Κῆπος, ου, ὁ, Hortus; à κάπω, id eſt, πνέω flo, ſpiro; in horto liberiùs ſpiramus; & ipſe eſt locus perſpirabilis διαπνεόμενος.

Κὴρ, ερὸς, ἡ, Sors, fatum; poſſit referri ad κέω ſeco, quòd filum vitæ ſecat: vel à κάω uro; quòd mortuos olim cremarent: vel etiam à κείρω depopulor; quòd omnia depopuletur.

Κῆρ, ῆρος, τὸ, Cor; ex κέαρ cor, per contractionem.

Κηρεία, ας, ἡ, Faſcia ſepulcralis, quæ & κιρεία & κειρεία, à κὴρ mors.

Κηρίον, ου, τὸ, Favus, cerea cellula, ubi apes mellificant; à κηρὸς cera.

Κηρὸς

Κηρὸς, οῦ, ὁ, Cera: quia καιόμενος ῥεῖ, id eſt, fluit, dum uritur: vel à καίω uro & ῥαδίως facilè, quòd facilè liqueſcat.

Κηρύβια, τὰ, F[illegible]uli fabarum, rejectamenta, quæ decedunt, d[illegible] coquuntur; poſſis ducere à κείρω ſeco, quia reſecantur. *Martin:*

Κήρυξ, υκος, ὁ, Præco; à κράζω clamo: vel quaſi γήρυξ à γῆρυς vox, ſonus; vel ab ἐρῶ dico. Etym:

Κῆτος, εος, τὸ, Cetus, piſcis inuſitatæ magnitudinis; à κῶ, id eſt, κεῖμαι jaceo; quia jacet tanquam moles ingens.

Κηφὴν, ῆνος, ὁ, Fucus ex apum genere; quaſi καφὴν à κάπτω edo; quia edit tantùm, non operatur: vel qu: κωφὴν à κωφὸς fatuus, inefficax. Etym:

Κηώδης, & κηώεις, ὁ, Benè olens; à καίεσθαι, id eſt, odoris cauſâ accendi.

Κίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Cui ſcoria immixta eſt; Metaphor: non ſincerus, fucatus. *Euſtath:* affert ex aliis etymon à χίος quæ eſt urbs inter Samum & Lesbum; & δηλοῦν oſtendere; ut ſit quaſi χίδηλος; quos enim Chiorum nummos Athenienſes rejiciebant, eos ſolebant χιάζειν, id eſt, literâ χ notare, ad ſignificandam κέρματος φαυλότητα, id eſt, nummi improbitatem. *Varinus* habet κίβδηλα ὑπὸ τῶν χίων δεδηλημένα, id eſt, βεβλαμμένα, hoc eſt, à Chiis læſa: item ὑπὸ τοῦ χιὸς, qui vermis eſt, δεδηλημένα: ſed ducam à κίβδης, id eſt lutum, ut κίβδηλον ſit impurum, luteum, cui ſcoria admiſta eſt.

Κίβισις, ιος, ἡ, Pera, ſacculus, ubi κεῖται βόσις, id eſt, cibus reponitur: vel à κίω eo, & βόσις cibus; quòd viaticum, id eſt, cibum itineri paratum ſervet.

Κιβωτὸς, οῦ, ἡ, Arca, ciſta, capſa: à κίβος, quæ vox eſt barbara cibum ſignificans, vel παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, quòd

quòd in ea cibus reponi solet.

Κιγκλὶς, ίδος, Cancelli; foramen, per quod immittitur clavis: à κλεὶς clavis, vel à κλείω claudo: vel à κλεὶς clavis, & κινέω moveo; quòd sit foramen, per quod clavis moveatur.

Κίγκλος, ου, ὁ, Cinclus, avis quædam; dicitur ex eo, quia crebrò caudam movet; à κινῶ moveo & κλεὶς. *Martinius.*

Κιθάρα, ας, ἡ, Cithara; à κιθεῖν vel potiùs κινεῖν ἔρωτας, id est, quòd cieat amores: vel παρὰ τὸ κινεῖν ῥᾳδίως, quòd facilè percutiatur. Etym:

Κίθαρος, ου, ὁ, Citharus piscis; dici putat Etym: à κιθάρα cithara; quòd ossa ejus citharæ fidibus sint similia.

Κίκιννος, ου, ὁ, Cincinnus, cirrus; à κυκᾷν confundere, reduplicatâ primâ syllabâ.

Κικκὸς, ῦ, ὁ, Gallus: videtur à sono ita dici: vel à κίκυς robur, quòd sit pugnax.

Κίκυς, υος, ἡ, Vires, robur; poët: Etym: à κίω moveo, quia ὁ ἰσχυρὸς ἐκ κινήσεως φαίνεται, id est, fortitudo ex motu dignoscitur.

Κίμβηξ, vel κίμβιξ, Animalculum è vesparum vel apum genere; item parcus, sordidus; à κεῖμαι jaceo, repositus sum, & βαιὸς parvus; ut sit, qui tenuissimas quasque res stipat & in cimelia reponit.

Κινάβρα, ας, ἡ, Canum cibus; quasi κυνῶν βορὰ, id est, canum esca.

Κίναδος, ὁ & τὸ, Vulpes: à κινῶ moveo, & ἄδην abundè; quòd vulpes se valdè motitet: vel à κινεῖσθαι ἀναιδῶς, id est, turpitèr moveri; quid si potiùs à κύων canis? est enim vulpes canini generis. *Mart:*

Κίναιδος, ου, ὁ, Cinædus; quasi κενὸς αἰδοῦς, id est, pudore & verecundia vacuus; vel quasi κινῶν αἰδοῖα, id est, pudenda movens.

Κίνδυνος

Κίνδαλ@, ου, ὁ, Clavus, paxillus; quoniam mobilis, à κινεῖν movere & ἅλις satis, vel ἅλλομαι salio.

Κίνδαξ, ακος, ὁ, Agilis, mobilis; à κινεῖν movere.

Κίνδαφ@, ου, ὁ, Vulpes, idem quod κίναδ@ suprà, & ex eo factum.

Κίνδυν@, ου, ὁ, Periculum, à κινῶ moveo & δέ@ timor; periculum enim movet metum: vel à κινῶ & ὀδύνη dolor; quòd etiam dolorem pariat, ut sit κινόδυν@, & per syncopen κίνδυν@: vel à κινῶ & δύη infortunium; in periculis constitutos infortunium invadit.

Κινέω, Moveo; ab ἶν nervus, vis; motu demonstrantur vires: vel potiùs à κίω eo, motus primus & evidentissimus est itio, seu loci mutatio.

Κινύρα, ας, ἡ, Musici instrumenti genus, querulas & lamentabiles pulsatu reddens voces; à κινύρομαι lamentor: vel à κινῶ moveo, & νεῦρον nervus; quòd non nisi tactis percussísque nervis resonet.

Κινύρομαι, Lamentor; Etymol: vult vocem hanc propriè dici de mugitu boum; ducítque à κινῶ moveo, & οὐρὰ cauda; quòd boves inter mugiendum caudas subinde movere soleant: vel quasi κινῶν ἔρομαι, id est, movens me sciscitor quid faciam, quò me vertam. *Harm:*

Κίρκος, ου, ὁ, Circulus; potest referri ad γυρὸς curvus. *Martin:*

Κιρνάω, ήσω, Misceo; à κεράω, quod idem significat.

Κιῤῥὸς, ου, ὁ, Fulvus; à καίω uro.

Κιῤῥὶς, Species accipitris, & piscis; à κιῤῥῷ, id est, fulvo colore.

Κιρσὸς, ου, ὁ, Varix, cum vena à multo sanguine dilatatur; puto à κιῤῥῷ colore, id est, ξανθῷ, ἐρυθρῷ.

Κὶς, κιὸς, ὁ, Cis, vermis qui lignum aut frumentum absumit; referri potest ad κίω seco, scindo.

Κίσσα, & κίττα, ης, ἡ,

1. Pica, id est, avis quædam varicolor, garrula, gulosa, libidinosa; *Varin:* ducit à κίειν σεύεσθαι, quòd cum vehementia ruat ad τὸ συγκισσάζειν, id est, coitum.
2. Pica, id est, absurdorum ciborum desiderium, quo mulieres gravidæ tentantur; à κὶς vermis; oritur enim ex humore acri ventriculum arrodente. *Harm:*

Κίσσηρις, εως, ἡ, Pumex; *Varin:* παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ σαίρειν, quòd inter verrendum moveatur; est enim levis, quem facilè verriculo attollas: aut à κὶς vermis & λὶς lapis, quòd sit λίθος ὡσεὶ ὑπὸ κιὸς διαβεβρωμένος, scil: quòd sit lapis fistulosas habens cavernulas & foraminula, ut videatur erosum exesúmque esse ab isto vermiculo, qui κὶς nominatur; vel à κίω uro & σείρω arefacio; fit sæpè ab ustione lapidis veri, & siccandi usum habet.

Κισσὸς, Atticè κιττὸς, οῦ, ὁ, Hedera; possit esse à κέω findo, quia hedera alias arbores scindit & perdit: ergo & à κῦσαι, id est, osculari; quia alias arbores amplexatur & quasi osculatur: vel à κίω eo, quòd in parietes latè serpat.

Κισσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, Hedera redimitus; à κισσὸς hedera & ἄρω apto.

Κισσύβιον, ου, τὸ, Poculum è ligno hederaceo; à κισσὸς hedera: vel παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον, id est, quòd in ipsum vinum effundatur; ut poculum generalitèr significet. Etym:

Κιχάω, άνω, ημι, Invenio, assequor, comprehendo, à χῶ capio; vel à κίω eo & χῶ capio.

Κιχρέω, & κίχρημι, Commodo, utendum do; à χρέω idem.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, Columna; *Varin:* ducit à κίειν καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος, id est, quòd sursùm quasi eat & ascendat:

dat: vel qu: ἰὼν, id est, ascendens per pleonasmum τοῦ κ. Etym:

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, Clamor, clangor; à κλάζω clamo, clango.

Κλάδος, ου, ὁ, Ramus tener & flexibilis; à κλάω frango; quòd facilè frangi possit: vel παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν, quòd rami teneri & virescentes pulchritudinem quandam præ se ferre videantur.

Κλάζω, Frango; à κλαίω idem.

Κλάζω, fut: κλάξω, Clamo, clango: de sagittis, aquilis, anseribus, gruibus, & aliis avibus, à sono dictum.

Κλαίω, αύσω, Lacrymor, ploro, fleo; à κλάω frango, vox flentium fracta est & abrupta: vel à καλῶ voco; quòd plangentium ferè mos sit, defunctorum nomina inter plangendum invocare.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, Fletus; à κλαίω fleo.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, Claustrum, sera; à κλείω claudo.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Celebris; à κλείω celebro.

Κλεὶς, δὸς, ἡ, Clavis; à κλείω claudo.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, Celebris; à κλείω celebro.

Κλέος, εος, τὸ, Gloria; à κλείω celebro: vel à κλύω audio; ut sit φήμη ἐξακουομένη, id est, fama longè audita: vel à καλῶ voco; ut sit, quam omnes ad se accersunt.

Κλέπτω, Furor; à καλύπτω celo; quòd homines furta celare cupiant: vel à χαλέπτω noceo.

Κλῆδος, ου, ὁ, Sepes; à κλείω claudo: quia iis horti claudantur.

Κλῆθρα, & κλῆθρος, ἡ, Alnus; meretur dici à κλάω frango; nam lignum alni fragile est.

Κλῃὶς, ἶδος, ἡ, Clavis, ut κλεὶς supra.

Κλῆμα, τος, τὸ,
1. Palmes, virga vitea; quia fragilis, à κλάω frango.
2. Calcei genus; à κλείω claudo; ut sit κλεῖμα, id est, quo pes clauditur.

Κληροδότης, ου, ὁ, Qui per ſortem dat; quod eſt διδόναι ἐν κλήρῳ, id eſt, per ſortem dare.

Κληρονόμος, ου, ὁ, Hæres; qui κλῆρον νέμει, à κλῆρος hæreditas & νέμω diſtribuo, divido; ut ſit, qui ſortem, ſeu hæreditatem dividit cum alio: vel à κλῆρος & νέμω, id eſt, habeo, obtineo; ut ſit, qui hæreditatem ſortitus eſt.

Κλῆρος, ου, ὁ, Sors, inſtrumentum quo ſortimur; à κλάω frango, & ἔρις contentio; quòd veteres ſortibus uterentur ad lites dirimendas & quaſi frangendas. *Herodianus* ducit à κᾶλον lignum; quòd ſortes ἐν τῷ κάλῳ, id eſt, ligno inſculperentur. Etym: à καλῶ voco; quòd τ̃ λαχόντα, id eſt, ſortitum ad ſe quaſi vocet.

Κλητεύω, In jus voco; à καλέω voco.

Κλίβανος, ου, ὁ, Clibanus, propriè in quo hordeum coquitur; dicitur enim quaſi κριθῆς βαθυνος, id eſt, hordei fornax.

Κλίμα, τος, τὸ, Regio, tractus, propriè inclinamentum in globo terræ; à κλίνω inclino.

Κλίμαξ, κος, ἡ, Scala, gradus; à κλίνω inclino, ob acclivitatem; ſcil: quòd ejus aſcenſus ſit acclivis, deſcenſus declivis.

Κλίνη, ης, ἡ, Lectus; in quem κλινόμεθα, id eſt, inclinamur & decumbimus.

Κλίνω, Inclino; à κλάω frango; rerum, quæ inclinantur, rectitudo & vires franguntur.

Κλισία, ας, ἡ, Locus ubi κλίνεται, id eſt, recumbitur; tabernaculum, caſa, menſa, lectus.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, Torus diſcubitorius, ubi κλίνεται, id eſt, recumbitur.

Κλίτος, εος, τὸ, Devexitas, latus in quod res aliqua κλίνεται, i. e. inclinatur.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, Collare, amiculum, quo collum κλείεται, i. e. quaſi clauditur.

Κλόνος, ου, ὁ, Motus, tumultus, strepitus; ergo ducamus à κλᾷν frangere, ut fragor à frango, fractio enim est obstrepera: aut à κλύειν audire, ut κλόνος sit, qui latè exauditur.

Κλύβαλις, ἡ, Herba, Latinis parietaria; quia prætereuntium vestimentis adhærescit, & velut agglutinatur; dici potuit à κόλλα gluten, & βαίνω eo.

Κλύδων, ωνος, ὁ, Fluctus, unda; à κλύζω lavo.

Κλύζω, Abluo, eluo, clystere perluo; item sono, more fluctuum, in quo sensu dici potest à κλύω audio; sonus enim fluctuum longè latéque auditur.

Κλυτὸς, ἡ, ὸν, q. d. Auditus, de quo multa audiuntur, celebris; à κλύω audio.

Κλωβὸς, οῦ, ὁ, Cavea avium: possit esse à κλείω claudo; quia aves ibi includuntur: vel à ξύλον lignum, & ὀπὴ foramen, quia è lignis fit, perviis & foraminosis spatiis relictis.

Κλώζω, Clamo; usurpatur de graculis; *Varin:* trahit, à κλοιὸς graculus: vel ἀπὸ τοῦ κλῶ, id est, καλῶ voco.

Κλώθω, Neo; quasi καλῶς θῶ, id est, optimè, concinnè & artificiosè pono, compono; sic enim fila inter nendum componi solent: hinc Anglicè, **Cloth**, id est, pannus; sic dictus à κλώθω neo, quòd nendo fiat.

Κλωθὼ, ἡ, Clotho, una è Parcis; à κλώθω neo; quia filum vitæ nere & trahere dicitur.

Κλὼν, ωνὸς, ὁ, Ramus vel surculus, qui amputari solet; à κλάω frango, amputo, vel à κλάω flecto; ut κλῶνες sint ramuli teneri & flexiles.

Κλὼψ, πὸς, ὁ, Fur; à κλέπτω furor.

Κμητὸς, ἡ, ὸν, Elaboratus, factus; à κάμνω laboro.

Κνάκων, ὁ, Caper; à colore κνακῷ, id est, flavo, luteo.

Κνάπτω, γνάπτω, γνάφω, Carpendo vellicandóque expolio, carmino,

mino, carpo, proprium fullonum, à κνάω, rado.

Κναφεὺς, έως, ὁ, Fullo; à κνάπτω polio; quòd fullonis sit, pannum carpendo & pectendo expolire.

Κνάω, & κνέω, Scindo, rado, pruritum excito, à κέιν scindere, alii à καίνω perimo, occido, per syncopen fieri volunt.

Κνέφας, τος, τὸ, Caligo, tenebræ; à νέφος nubes, per pleonasmum literæ κ, vel quasi κενὸν φάος, id est, luce carens.

Κνηκεῖος, ου, ὁ, Niger; fulvus; à κνηκὸς idem. Epith: aquilæ apud *Lycophr:*

Κνήθω, Pruritum excito, scalpo; κνήθομαι prurio; à κνάω idem.

Κνηκίας, ου, ὁ, Lupus; à κνηκὸς fulvus, quia tali est colore.

Κνηκὸς, ἡ, Parva nubecula, quæ cœli partem obscurat & ceu croco tingit: quia κνηκὴ, i. e. crocei coloris est.

Κνῆκος, ου, ἡ, Herba quædam croco similis; quia κνηκὴ, id est, crocei coloris est.

Κνηκὸς, ἡ, ὸν, Flavus, inclinans in candidum, varius, nigris maculis aspersus; fortè à κάω uro, qu: πυῤῥὸν, i. e. ignei coloris est, ut crocus. *Martin:*

Κνῆμα, τος, τὸ, Ramentum; pruritus; à κνάω, rado, prurio.

Κνήμη, ης, ἡ, Tibia, maximum os cruris; à κινεῖν movere; quia est motus causa; ut sit, qu: κινήμη.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, Pars montis, quæ à pede ipsius ascendit ceu tibia; à κνήμη tibia.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, Qui radit, cædit, occidit; à κνάω rado, perdo.

Κνηστήριον, & κνῆστρον, ου, τὸ, Instrumentum τοῦ κνᾷν, i. e. quo raditur; ut radula, carduus fullonius.

Κνήφη, ης, ἡ, Urtica; dicta quia κνᾷ, id est, radit & pruritum excitat.

Κνίδη, ης, ἡ, Urtica; dicta quia κνίζει, id est, cum pruritu quasi mordet.

Κνίζω, Seco, rado, pruritum excito; à κνάω idem.

Κνιπολόγος,

Κνιπολόγος, ου, ὁ, Avis, quæ κνίπας λέγει, id est, legit & edit vermes, qui ligna erodunt.

Κνιπότης, ητος, ἡ, Pruritus; à κνίζω pruritum moveo.

Κνιπὸς, οῦ, ὁ, Parcus, qui de necessariis quoque aliquid κνάει, i.e. abradit.

Κνίσσα, sive κνίσα, ης, ἡ, Nidor, pinguedinis incensæ fumus; dictus quia nares κνίζει, id est, afficit & quasi rodit; aut potiùs à καίειν urere, quia ex pinguedine incensa oritur.

Κνισσὸς, οῦ, ὁ, Catillo; qui κνίσσαν, id est, nidorem culinæ sectatur.

Κνὶψ, πὸς, ὁ, Vermiculus; ex iis, qui lignum vorant; dictus quia lignum κνᾷ, id est, rodit.

Κνύζω, Rado, scalpo; à κνάω idem.

Κνώδαλον, ου, τὸ, Bestia, animans; propriè dici volunt de bestiis marinis seu aquaticis; qu: κινώδαλον à κινῶ moveo, & ἅλς mare. usurpatur etiam de terrestribus, & dicitur quasi κυνώδαλον à κύων canis, & ἁλίσκω capio; quòd bestiæ à canibus venaticis capiantur: nonnunquam & de avibus, παρὰ τὸ κνώσσειν ἐν δαλοῖς. *Martin:*

Κνώδων, οντος, vel κνώδους, ὁ, Mucro seu acies gladii; q. καίνει ὡς ὀδοὺς, i. e. scindit tanquam dens.

Κνώσσω, Dormio, sterto; qu: κενώσσω à κενὸς vacuus & ὄσσος oculus; quòd inter domiendum vacui sunt oculi, non occupati videndo.

Κνὼψ, πὸς, ὁ, Cæcus; qu: κενὸς ὤπι vacuus visu: vel pleonasmo τοῦ κ à νὴ priv: & ὢψ oculus.

Κοάλεμος, ου, ὁ, Stultus, amens; *Suidas* dicit hanc vocem compositam esse ex κοῶ, id est, νοῶ sentio, intelligo; & ἠλέματος vanus; ut sit qui res vanas meditatur. *Eustath:* dicit κοάλεμον esse τὸ ἐν τῷ κοεῖν ἀλώμενον, id est, eum, qui judicio errat.

Κοὰξ, Rana, ranæ vox; fictitia à sono.

Κοάω, Audio; contract. ex ἀκούω; aut à κοέω intelligo.

Κόβαλος, ου, ὁ, Vafer, maleficus; quasi κακόβαλος à κακὸν malum & βάλλω jacio.

Κογχίτης, ου, ὁ, Lapis albus & mollis; in quo κόγχοι, id est, conchæ. *Martin:*

Κοδράντης, ου, ὁ, à Quadrante Latino factum; est enim quadrans.

Κόθουρος, ου, ὁ, Fucus; quasi κεύθουρος, παρὰ τὸ κεύθειν οὐρὰν, quòd occulat caudam; id est, κέντρον; quòd aculeum non exerat, ut aliæ apes.

Κοιλία, ας, ἡ, Venter, alvus; à κοῖλος cavus; venter enim cavus est, vel quasi κολία à κόλον cibus; quia cibum capit: vel παρὰ τὸ χυλοῦν, quòd cibum ingestum in chylum transmutet: vel παρὰ τὸ κλύειν τὰ λεῖα. Etym:

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ, Parasitus; quia κοιλίᾳ, id est, ventri servit ut δαίμονι, i. e. deo; cui venter deus est; ut Apostolus loquitur: *Phil:* 3. 19.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, Ventrale; tegumentum quod supra κοιλίαν δεῖται, id est, supra ventrem ligatur; ut sit, qu: amiculum ventris.

Κοῖλος, ου, ὁ, Cavus; quia κεῖται ὅλος. Etym.

Κοιλόσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Agg:* 1. 4. est autem habens κοίλους σταθμοὺς, id est, cavas mansiones, i. e. curvas, fornicatas, cameratas.

Κοιμάω, ήσω, Sopio, dormire vel cubare facio; à κεῖμαι, jaceo; quòd reclinati & jacentes dormiamus.

Κοιμητήριον, ου, τὸ, Cœmeterium; à κοιμάομαι dormio; est enim locus, in quo jacent mortuorum corpora, qui dormire dicuntur.

Κοινόπους, οδος, ὁ, Communi socióq; pede iter faciens; à κοινὸς communis, & ποῦς pes. *Soph:* in Elect.

Κοινὸς, ἡ, ὸν, Communis, profanus; *Varinus* ducit κοινὸς à κείω, ut sit ὁ πᾶσι προκείμενος, id quod omnium usui

usui exponitur: yel à γῶ, id est, χωρῶ capio; ut sit ὁ δεκτικὸς καὶ εὐπερίδεκτος.

Κοινόω, ώσω, Communefacio, communico; polluo; à κοινὸς communis, profanus.

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ, Particeps, socius, qui cum alio commune aliquid habet; à κοινὸς communis.

Κοίρανος, ου, ὁ, Dux, princeps; à κῦρος authoritas; quam dominator habet in subjectos. veteres autem (ut scribit *Eustath:*) derivant vocem hanc à καιρὸς verso α in ο, ut sit ὁ τῦ καιρῦ κύριος.

Κοίτη, ης, ἡ, Cubile; à κεῖμαι cubo.

Κόκκος, ου, ὁ, ἡ, Granum; videtur esse à κυέω pario, quod & de arborum fructu dicitur, ο in υ transeunte.

Κοκύας, & κοκκύας, Avus; κοκύαι majores; Etym: vult Ionicum esse vocabulum; & dici de iis, qui jam κεκομμένοι, id est, qui recisi sunt & mortui, seu quos jam planximus, innuit ergo dici à κόπτομαι, lugeo.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, Dictum quasi κόκκυγος μῆλον, id est, cuculi malum, Latini *prunum* appellant; nempe ergo esset prunum præcox; quo tempore adhuc cuculus cantat.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, Cuculus; dictus παρὰ τὸ κόκκυ φωνεῖν, id est, à sono, quem edit. alii autem ex eo, quòd sit κόκκινος, id est, colore coccineo.

Κόλαβος, ου, ὁ, Offula; buccea parva; à κόλον cibus. *Varin:* à κολοβὸς mutilus, quòd ex magnis panibus diminuatur.

Κολάζω, Punio, castigo; à κόλος mutilus.

Κόλαξ, ακος, ὁ, Adulator, parasitus; à κόλον cibus quem quærit; nam mensam alienam sectatur: vel à κόλος, mutilus; quòd non sit vir integer; alii à κολλάω adhæreo; quòd cibi gratiâ patrono suo adhæreat.

Κολάπτω,

Κολάπτω, --- { 1. Tundo, à κόλος mutilus; ut fit tundendo mutilare. 2. Excavo; à κοῖλος cavus.

Κολαφίζω, Colaphum incutio; à κόλαφος colaphus. Vide infrà.

Κόλαφος, ου, ὁ, Colaphus, ictus τοῦ κολάπτοντος, id eſt, tundentis: vel παρὰ τὸ κολούειν τὸ φῶς, id eſt, vultum mutilare.

Κολεὸς, οῦ, ὁ, Vagina; à κοῖλος cavus; quòd excavetur, ut enſem recipiat.

Κολίας, ου, ὁ, Piſcis, qui ex eo dictus videtur, quòd κοιλίαν, id eſt, ventrem habeat notabilem nempe velut pictam; unde κοιλιόγραπτος dicitur.

Κόλλα, ης, ἡ, Gluten; uſus glutinis eſt complecti & jungere diſſita, & ſic κόλλα fit à κλείω claudo; claudit interſtitia, & jungit extrema.

Κόλλαβος, ου, ὁ, Epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ; & quia eſt id quo fides vertuntur, & intenduntur, poſſit dici quaſi κλεὶς βοῆς clavis ſoni. *Euſtath:* ducit à κόλλοψ.

Κολλάριον, ου, τὸ, Collarium; ex Latino.

Κολλέψης, ου, ὁ, Qui κόλλαν ἕψει, id eſt, gluten coquit.

Κόλλοψ, οπος, ὁ, Corium durius in cervicibus & dorſis boum & ovium; dictum quia inde κόλλα ἕψεται, id eſt, glutinum coquitur.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, Nummularius, qui argenteos aureóſve nummos permutat minutis, quales oboli ſunt & teruncii: κόλλυβος collybus, id eſt, numiſmatis minuti ſpecies.

Κόλλυβος, ου, ὁ, Species monetæ, cui bovis imago impreſſa erat; quaſi κολλώμενος βοῦς, quia bos & moneta in unum coaluêre & quaſi conglutinabantur; eſt etiam æs parvum, ſive minuta moneta; fortè à κόλον mutilum & λαβεῖν accipere, quòd perexiguum

exiguum sit, & quasi mutilum accipitur.

Κολλύρα, & κολλύρα, ας, ἡ, Panis parvus, frustum panis; à κόλον cibus. sed si parvitas sit causa nominis, velim à κόλος mutilus & εὕρω pro εὑρίσκω invenio; quia frustum ut quid mutilum reperitur: vel à κόλον mutilum & ἄρω apto; ut sit mutilum seu parvum, quod alicui quadrat.

Κολλύριον, vel κολλούριον, ου, τὸ, Medicamentum oblongum, teres, ex liquoribus, succis, fructibus variisque rebus ad varios usus compositum; quasi κόλουρον à κόλος mutilus & οὐρὰ cauda; quasi sit instar mutilatæ caudæ. alii (ad oculorum usum respicientes) ducunt à κολλᾷν, vel κωλύειν τὸ ῥεῖν, id est, quòd oculorum fluxum sistat.

Κολοβόκερκος, ον, Caudâ truncatus; à κολοβὸς mutilus, & κέρκος cauda.

Κολοιὸς, οῦ, ὁ, Graculus; à κλῶ, id est, φωνῶ clamo; quia avis κραυγαστικὴ, id est, clamosa: vel à κόλος mutilus, quòd avicula sit perexigua & mutila.

Κολόκυνθα, κολοκύνθη, & κολοκύντη, videtur dici, quòd κόλον κινεῖ, id est, ventrem movet. *Dioscor:* ait dictum esse quòd κοιλίαν λύει κούφως, id est, alvum leniter solvit: aut quia per se est fatuus & insipidus cibus, tanquam κόλον κυνῶν, id est, rejectaneus & canum cibus.

Κολοσσὸς, οῦ, ὁ, Colossus, statua visendæ molis; Etymol: ducit à κολούειν ὄσσα, id est, ἐλαττοῦν, quòd oculi minores sint, quàm ut eum visu comprehendant: sed si κόλος est magnus, quid dubitemus inde formare? *Martin:*

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, Confusa multitudo, pulvis excitatus; propriè strepitus & pulvis, qui excitatur, quum virgultorum fasces per terram trahuntur; à κόλον sarmentum, & σύρω traho: alii à κόλος magnus, & συρτὸς, tractus.

Κόλουρος,

Κόλουρος, ου, Cauda mutilus; à κόλος mutilus & οὐρὰ cauda.

Κόλουρος, ου, ὁ, Circulus; coluri sunt circuli duo in cœlo, per polos mundi ducti, qui Æquatorem in partes æquales, Zodiacum inæqualitèr secantes quatuor puncta cardinalia tangunt; alter solstitialis, alter æquinoctialis; ita dicti, a κόλος claudus & οὐρὰ cauda; quòd eorum caudæ, id est, partes imæ nobis occultantur, & quasi mutilæ sunt, illis utiles, qui ultra Capricornum habitant.

Κολοφὼν, ῶνος, ὁ, Fastigium, summa manus, apex; à Colophone urbe, inde colophonem addere alicui rei, est, eandem perficere, sive summam manum illi imponere.

Κόλπος, ου, ὁ, Sinus; à κοῖλος cavus; quia κοιλότης αὐτῷ ἕπεται, cavitas sinum sequitur: possis & à καλύπτω abscondo, quia in eo aliquid occulitur.

Κολυμβάω, ῶ, Nato, urinor, aquas subeo; Etym: ait *Dorienses* dicere κολυμφᾷν à κόλος mutilus & φάω appareo; quia nantes mutili apparent; caput enim tantùm, brachia, scapulas, & nates, natantes ostentant, non apparent toti.

Κωλονὸς, οῦ, ὁ, Tumulus, collis, locus editus: *Varin:* ducit à κολόω mutilo, quia supernè mutilatum est ejus acumen; vel à κωλύω impedio, quia celeriorem progressum itinerantium impedit.

Κολωὸς, οῦ, ὁ, Tumultus; tanquam à clamore κολοιῶν, id est, graculorum.

Κόμβος, ου, ὁ, Nodus; scil: qui ornatûs causa fit; ut sit à κομέω orno.

Κόμη, ης, ἡ, Coma, cæsaries curiosiùs culta; à κομέω curo: vel à κοσμέω orno; coma enim capitis est ornamentum.

Κόμης, Comes, præfectus; dici potest à κομέω curo: sed potiùs à Latino *comes*, qui est socius itineris imperatori συνοδοιπόρος.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, Cura, portatio; à κομίζω curo, porto.

Κόμμι, Gummi, lacryma arborum quarundam ſiccata; an quia fluit ex κόμματι arboris? id eſt, quòd ex arbore inciſâ (κεκομμένη) fluat, ut ex oculo lacryma.

Κομμὸς, ȣ͂, ὁ, 1. Ornatus accuratior, & fucatus; à κομέω curam gero; quæ ornamus, curamus: vel potiùs à κέκομμαι τȣ͂ κόπτω ſcindo; capillamentum auctum præciditur.
2. Planctus; à κόπτω plango.

Κόμμος, ȣ, ὁ, Dens molaris; à κόπτω ſcindo, quia is præcipuè cædit & molit cibum.

Κόμπος, ȣ, ὁ, Crepitus, ſonitus, propriè apri dentes acuentis; eſto à κόμμος pro dente.

Κομψὸς, ȣ͂, ὁ, Scitus, elegans, facetus, propriè ornatus: à κομέω orno: vel ſit quaſi κοπτὸς ſciſſus, ſive venuſtus, à ſciſſione capilli qui alioqui horret. Etym: dici vult quaſi καμψὸς à κάμπτω flecto.

Κόναβος, ȣ, ὁ, Sonitus, ſtrepitus; à κινεῖν βοὴν, id eſt, clamorem movendo.

Κόνδυλος, ȣ, ὁ, Digiti junctura, ſive articulus; quaſi κένδυλος à κενὸς vacuus & δύω ſubeo; quòd percutiendo irruat in cavum carnis: aut à κονεῖν operari; manus enim operatur juncturarum famulitio: aut à κινῶ moveo, quia ſemper eſt in motu; condyli enim ſunt partes digitorum flexibiles: vel à κόνδυλος quaſi κονεῖν δεῖ, id eſt, oportet laborare, adhibitis digitorum articulis: vel à κονδὸς, curtus; articulorum inflexio digitum abbreviat, & quaſi decurtat.

Κονέω, ήσω, Operor, famulor; feſtino; à κόνις pulvis; ut ſit, pulverem excito, ut ſolent currentes & laborantes.

Κόνιζα, Vide κόνυζα.

Κονίλη,

Κονίλη, ης, ἡ, Cunila, herba thymbra ſicca & calida; attenuat, incidit, meatus expurgat: ergo à κεῖν ſcindere. *Martin:*

Κόνις, εως, ἡ, Cinis; pulvis; à κάειν urere; eſt enim cinis, pulvis ex re uſta naſcens: vel à καίνω ſeco, pulvis enim eſt terra in grumos & partes minutiſſimas ſecta: vel à κινέω moveo; quia facilè ſupploſione pedis movetur & excitatur.

Κονιορτὸς, ȣ, ὁ, Pulvis in altum ſuſcitatus; à κόνις pulvis, & ὄρω excito.

Κονίσαλος, ȣ, ὁ, Pulvis motus; à κόνις pulvis, & σαλεύω agito.

Κονίοπȣς, δος, ὁ, Calceamentum multifidum πολυσχιδὲς, quod totum pedem non tegit, ſed à pulvere aſpergitur; à κόνις pulvis & πȣ̃ς pes.

Κοννόφρων, ὁ, Qui barbâ tantum ſapiens eſt; à κόννος barba, & φρονέω ſapio.

Κόννος, ȣ, ὁ, Barba; à κινῶ moveo; quòd frequentiùs moveatur; *Scal:* vel quaſi γόννος à γένυς mentum, ubi effloreſcit.

Κόνος, ȣ, ὁ, Panarium ſcalprum; à καίνω ſeco; vel potiùs à κνάω rado.

Κοντὸς, ȣ̃, ὁ, Contus, nautica haſta longa & robuſta; dicta ab uſu, qui eſt κεντεῖν, id eſt, impellere navim; nam hoc in terrâ defixo, lembi curſus promovetur.

Κόνυζα, ης, ἡ, Conyza, cunilago; herba quædam ſic dicta à κύων canis & ζέω ferveo, quòd decoctum ex ea canes à pulicibus repurget: ſi etiam lendes necat, ut pulices, ad κόνις, id eſt, lens, referri queat: fortè etiam dicta, quòd κώνωπας, id eſt, culices ſuo lentore capiat.

Κοπάζω, Deſino, ex cauſa laſſitudinis ob laborem; à κόπω laſſo.

Κόπανον, ȣ, τὸ, Piſtillum, quo aliquid κόπτομεν, id eſt, tundimus in mortario.

Κοπὸς, οῦ, ὁ, Plangor, planctus; à κόπτω plango.
Κοπὴ, ῆς, ἡ, Cædes, occisio; à κόπτω scindo, cædo.
Κοπιάω, άσω, Laboro, fatigor; à κόπος labor.
Κοπὶς, ίδος, ἡ, Cultrum, gladius, securis; à κόπτω scindo.
Κόπος, ου, ὁ, 1. Labor; à κόπτομαι laboribus premor. 2. Lassitudo; à κόπτομαι lassor.
Κοπόω, Lasso; à κόπος.
Κόπρος, ου, ἡ, Stercus, quod excernunt animalia; dici possit κόπαρος à κοπαρὸς molestus, quòd retentio excrementorum sit molesta & periculosa; vel quòd excrementum corpori non utile est, sed molestum. *Eustath:* videtur referre κόπρος ad κῆπος hortus; quòd stercus ad hortos fœcundandos adhibeatur. Etym: dici vult quasi κόπορος à κέω fundo & πόρος transitus, quòd per corporis meatus excernatur.
Κοπτὴ, ῆς, ἡ, Copta, placenta, tundendo facta, seu cui nonnulla, quæ tunderentur, miscebantur, ut nuclei pinei, amygdalæ, &c. à κόπτω tundo.
Κόπτω, Scindo, vulnero, pulso, plango; *Varin:* quasi καινόπτω à καίνω occido.
Κορύμβλη, ης, ἡ, Brassica: dicta quia κόρας ἀμβλύνει, id est, oculi pupillas hebetat: vel παρὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν, id est, quòd pupillis noceat.
Κόραξ, κος, ὁ, Corvus, qui κόρος est, id est, ater colore: aut à κράζω vel κρώζω clamo, crocito; quia animal κρακτικὸν, id est, clamosum. *Varin:* ait, quia habet κάραν μεγάλην, i.e. caput magnum.
Κορακῖνος, ου, ὁ, Piscis; vel à κόρος niger, quòd sit colore nigro; vel παρὰ τὸ κόρην κινεῖν, id est, pupillam movere, quod perpetuò facit; ut tradit *Athen:* l. 7.
Κορεννύω, κορέννυμι, Satio, abundare facio; à κορέω idem.
Κορέω, έσω, & ήσω, Verro; à κείρω tondeo; verrere est velut tondere solum; soli sordes detondere.

Κορέω,

Κορέω, Satio; *Eufath:* à κείρω quod eft ἀπλήςως ἐσθίω, id eft, immoderatiùs edo, nempe fecando, & vaftando cibum.

Κόρη, ης, ἡ, 1. Pupilla, puella; à κόρος pupus, puer.
2. Pupilla oculi; dicta quafi χόρη ex χέω fundo & ὁράω video; quòd per oculum vifivi fpiritus exeant.

Κόρθυς, υ☉, ἡ, Tumulus, agger: à κορύσσω: aut à κόρυς, υ☉, galea; à fimilitudine galeæ, *Varin:* alii à κορυφὴ vertex.

Κορίζομαι, Blandior; à κόρος, ut fit, puerum blandè appellare.

Κόρειον, ου, τὸ, Sacrificium pro κόροις, id eft, pueris: ut γαμήλια pro fœminis.

Κόριον, ου, τὸ, Coriandrum; puto quia fructum gerit feu κόρας, id eft, pupillas oculorum: alii à κόρις cimex, quod folia & caules oleant cimices: alii quòd κόρας ἀμβλύνῃ, id eft, pupillas hebetet.

Κόρις, εως, ὁ καὶ ἡ, Cimex, vermis; puto à κείρω fcindo; *Mart.*

Κορμὸς, οῦ, ὁ, Truncus, caudex; à κείρω tondeo. Stipes, ubi κείρεται, κορμὸς eft.

Κόρ☉, ου, ὁ, 1. Puer; à κορέω, id eft, καλλύνω orno; quòd puerilis ætas culta foleat effe & venufta: alii à κορέω purgo, quòd ea ætas pura adhuc fit & incorrupta: al. à κορέω curo, quòd junior ætas multa cura indigeat. poffit & locum habere κέω uro & ὀρέω ruo, quòd ea ætas fit calida & impetuofa.
2. Scopa; à κορέω verro.
3. Satietas; à κορέω fatio.

Κόρ☉, η, ον, Niger; poffit effe à καίω uro; uftione corpora nigrefcunt.

Κόρρη, & κόρση, ης, ἡ, Crinis; quia κείρεται, id eft, tondetur.

Κορύβας, αντ☉, ὁ, Sacerdos Rheæ feu Veftæ; à κορύσσω armo, & βαίνω eo; quòd armati folebant ire & faltare: alii

alii à κόρυς galea, & βαίνω eo, quòd galeatis incederent capitibus: sunt etiam qui à κόρη, id est, pupilla deducant, quòd dum custodirent Jovem, apertis oculis ipsis fuerit dormiendum: nonnulli & à κορύπτω, id est, cornu peto.

Κόρυζα, ης, ἡ, Gravedo, crudi humoris in nares distillatio, mucus; à κάρα caput & ζέω bullio, quia velut ebullit è capite.

Κορυθάϊξ, ὁ, Qui κόρυθα αἴσσει galeam movet, bellator.

Κορυθαίολος, ου, ὁ, Qui habet variam galeam, id est, variegatam; ab αἰόλλω vario & κόρυς galea.

Κόρυμβος, vel ον, Vertex; item coma certo quodam modo nodata; à κάρα caput.

Κορύνη, ης, ἡ, Clava; quòd sit quasi capitata, capitatus fustis; à κάρα caput.

Κορύπτω, Caput jacto; à κάρα caput: & cornu ferio; à κέρας cornu.

Κόρυς, υθος, ἡ, Galea, cassis; à κάρα caput; quia capiti tuendo imponitur: alii à κάρα caput & ῥύω defendo; galea enim caput munit.

Κορύσσω, Galeâ armo; à κόρυς galea.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, Vertex; quasi τῆς κάρης ὀροφὴ, i.e. capitis tectum: vel quasi κρυφὴ à κρύπτω tego, quòd ea pars capitis crinibus tegatur.

Κορώνη, ης, ἡ, Cornix, avis; dicta quia κόρη, id est, nigra: vel à κόραξ corvus; ut sit quasi corvulus; est enim similis, & corvo minor. Etym: quasi κρώνη à κρώζω clamo, crocito.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, Epitheton navis; cui puppis κορωνὴ, i.e. alta.

Κορωνόπους, οδος, Herba, quæ & κορακόπους, i. e. cornicis pes, quem effigiant ejus folia, à κορώνη cornix & πȣ̃ς pes.

Κορωνὸς, ȣ̃, ὁ, Altus; à κορώνη summitas; alii ducunt à κάρα caput.

Κόσκινον, ου, τὸ, Cribrum; à κάζω & κινέω moveo; ut sit, quasi κηλόσκινον, quòd agitato cribro, paleæ, siliquæ, & alia retrimenta excutiantur deorsum: alii ab ἀκοσὴ hordeum & κινέω moveo, quòd in eo moveatur & cribretur hordeum.

Κόσκυλμα, τ@, τὸ, Corii minutum præsegmen, quod abjicitur; an à κῶς pellis & κολέω mutilo? sonat, tanquam verbum fuerit κοσκύλλω, à κῶς pellis & σκύλλω lanio. *Martin:*

Κόσμος, ου, ὁ, Mundus, ornatus; à κομέω orno: assonat & κάζω orno, ut sit quasi κάσμ@. Non alio mundus debebat nomine dici;

Nomen ab *ornatu* convenientèr habet.

vel παρὰ τὸ κοινῶς ἅμα, quòd ejus partes sint continuæ.

Κόσσυφ@, ου, ὁ, Merula, avis; videatur dici à καύσεως ustio, & ὑφὴ textura; quia est velut ustis seu nigris pennis.

Κόσυμβ@, ου, ὁ, Nodus; à κόμβ@ nodus fimbriatus; vel à κάζω orno & ἀμβαίνω circundo; ut sit nodus, qui ornatûs causâ alicui immittitur. *Martin:*

Κοτὶς, ίδ@, ἡ, Occiput; à κόττη caput. *Hesych:*

Κότ@, ου, ὁ, Ira inveterata & in mente diù hærens; à κεῖμαι jaceo; ——— manet altâ mente reposta. *Virg:*

Κόττη, ης, ἡ, Caput; an quia habet multas κοτύλας, id est, cavitates? aut est κοίτη, id est, cubile sensuum?

Κόττ@, ου, ὁ, Gallus; fortè à κόττης, id est, capitis insigni crista.

Κοτύλη, ης, ἡ, Cavum manûs, cavitas; à κέω jaceo vel positus sum; in cavitatem recepta in eâdem jacent; vel quia est tanquam κοίτη, id est, cubile rerum, quæ in eâ reponuntur.

Κότυλ@, ου, ὁ, Poculum, capiens quantum κοτύλη, quod etiam est vasculum quoddam seu poculi concavi genus.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, Tonsura; à κείρω tondeo.

Κουρίδιος, ου, ὁ, Qui juvenili ætate uxorem duxit; à κοῦρος pro κόρος juvenis. ita,

Κουριδία, ας, ἡ, Quæ sic virum; à κούρη, pro κόρη puella.

Κοῦρμι, Curmi, potionis genus, cerevisia: ducamus à κεράω misceo; est enim potus ex frugibus aquâ mistis.

Κόφινος, ου, ὁ, Corbis; mensura quædam; à κόπτω scindo, quia corbis fit ex sectis viminibus: vel à κόπος labor, quòd portantibus oneri sit.

Κόχλαξ, ακος, ὁ, Lapillus, calculus, propriè marinus; à κάχληξ idem.

Κοχλίας, ου, ὁ, Cochlea; à κόχλος concha; alii ab ὀλῶ, id est, συστρέφω convolvo, tanquam primò ὀλίας dictus sit.

Κόχλος, ου, ὁ, Concha; à κόχλω gyro; quia in gyrum acta est.

Κόχλω, Gyro, roto; fortassis à κύκλος circulus.

Κόψιμος, ου, ἡ, Arbor mespilo similis; an, quia folio inciso & serrata, à κόπτω scindo? *Martin:*

Κράβατος, vel κράββατος, ου, ὁ, Lecti genus; à κρεμᾶν τὰς βάσεις, suspendendo gradus; qui enim pensilibus lecticis sedent, aut recumbunt, pedibus terram non contingunt: vel à κάρα caput & βάω, quòd capite præcipuè in eo quiescamus.

Κράδη, ης, ἡ, Ramus, vel surculus ficulneus; à κλάδος ramus λ in ρ, liquescente.

Κραίνω, ανῶ, Potentèr efficio, tanquam imperante manu, à κρέω impero, ut sit quasi κρεαίνω.

Κραιπάλη, ης, ἡ, Crapula; à κάρα caput & πάλλω vibro; quòd caput circumagat.

Κραιπνός, οῦ, ὁ, Velox, pernix, celer; ab ἁρπάζω rapio; ideò quòd rapidè, raptim, & velocitèr, idem significent.

Κραῖρα, ας, ἡ, Caput; à κάρα caput.

Κράμβη, ης, ἡ, Brassica; raphanus; volunt dici, quasi κοράμβλη, quasi κόρας ἀμβλύνει, pupillas, i. e. visum obscurat;

obſcurat; malim à κάρα caput, ut ſit quaſi κάραμβη, quia εἰς κάραν ἀμβαίνει, id eſt, capitata ſurgit & creſcit.

Κραμβὸς, ȣ, ὁ, Aridus, torridus; à καίω, uro, ρ interpoſito; alii à κραδερὸς aridus.

Κραναὸς, ȣ, ὁ, Aſper; à κάρανον caput, quod eſt aſperum oſſibus. *Martin:*

Κρανεία, ας, ἡ, Cornus arbor; à κάρανον caput, i. e. quia capitatum fructum fert.

Κράνειον, ȣ, τὸ, Galea; à κράνον caput, quòd ſit capitis tegumentum.

Κράνον, ȣ, τὸ, Caput; à κάρα idem.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, Caput; à κάρα idem.

Κράσπεδον, ȣ, τὸ, Fimbria; à κράσει πέδȣ, id eſt, quia miſcetur velut ſolo, deorſùm pendens; inde & dici poteſt à κρέμαμαι pendeo, & πέδον ſolum.

Κράστις, εως, ἡ, Gramen, fœnum; idem quod γράστις, à γράω comedo.

Κρατευτὴς, ȣ, ὁ, Fulcrum veru, tanquam à κρατεύω, quia κρατεῖ, id eſt, tenet & ſuſtentat verua, dum carnes illis infixæ torreantur.

Κρατέω, Vinco, fortitèr teneo; à κράτος robur.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, Crater; à κεράω miſceo: quia eo potus miſcetur.

Κράτος, vel κάρτος, εος, τὸ, Robur, vis, potentia, imperium; à κραίνω potentèr facio: vel ab inuſitato κρέω valeo: vel etiam à κάρα caput; qui enim alios vi & robore vincit, eorum caput evadit.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, Clamor; à κράζω clamo.

Κραυρὸς, ȣ, ὁ, Aridus; quaſi καύαρος à καίω uro.

Κρεάγρα, ας, ἡ, Creagra, inſtrumentum, quo κρέας ἀγρεῖται ἢ ἀνασπᾶται, id eſt, carnes ex olla extrahuntur.

Κρέασι

Κρέας, ατος, τὸ,
1. Caro; vel à κείρω scindo, caro enim dividua est; aut à κράσις temperie, quia temperies qualitatum in ea est plenior, quàm in saxis & stirpibus, &c. aut à κέαρ cor; quale enim est cor, tale etiam est corpus.
2. Caro animalis mortui; aut à κὴρ mors; aut à κέω seco & ῥέα facilè, est enim facilè sectilis.

Κρεανόμος, ου, ὁ, Qui κρέας νέμει, id est, carnem dividit.

Κρεῖον, ου, τὸ, Vas carnarium; à κρέας caro.

Κρείσσων, κρείττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Potior, melior; à κρατὺς potis, fortis: vel à κρατέω vinco.

Κρείων, οντος, ὁ, Regnator, rex; à κραίνω impero: vel quasi κρατειῶν à κρατέω supero.

Κρέκω, έξω, Pectine seu radio pulso; à κρέω pulso.

Κρεμάω, κρεμαννύω, κρεμάννυμι, Suspendo; à κάρα caput; ut sit ex capite pendere facio: vel à κρεμὼν pro ἀκρέμων ramus major; ut sit ex arbore suspendere: vel à κρέας caro; si esset primò carnem suspendere. *Martin:*

Κρέμβανον, ου, τὸ, Crepitaculum; à κρέκω vel κρέω pulso & ἐμβάλλω immitto; ut sit, quod sola injecta manu pulsatum edit sonum jucundum.

Κρέμυς, Piscis quidam, qui λιθοκέφαλος, id est, lapidem in capite gestat; unde fortè dici possit à κάρα caput & ἐμεῖν vomere, quòd capite aliquid quasi vomat.

Κρὲξ,
1. Avis rostro præacuto & serrato; à κρέκω pulso, sono; quòd rostro & alis strepitum edat.
2. Capillus; à κρέκω pulso, quòd pectine pulsetur: aut à κέρας vel κέραξ, pilus, cincinnus.

Κρέω, Impero, regno; à κῦρος auctoritas; quæ imperantis est: vel à κάρα caput; nam regnare est caput esse subjectorum.

Κρήγυος, ου, ὁ, Jucundus; quasi κηρὶ ἡδὺς, id est, cordi gratus; hinc jucundum & gratum dicitur, quod cordi est.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, Capitis ligamentum; vitta, pinnæ murorum; quasi καρήδεμνον à κρὰς vel κάρα caput, & δέω ligo; pinnæ summitati ædium affiguntur, eásque quasi alligant.

Κρῆθμον, ου, τὸ, Crethmum, herba; à κείρω scindo; quia est foliis numerosis, in particulas dissectis.

Κρήϊον, ου, τὸ, Placenta, quæ carnes immistas habet; ut quæ pasta dicitur; à κρέας caro.

Κρημνὸς, οῦ, ὁ, Præcipitium; quasi κρεμάμενος, id est, pendens locus circa montes aut rupes, unde quis possit præceps dari, ut sit quasi καρημνὸς; vel quasi κάρη νεύων, id est, prono capite nutans.

Κρήνη, ης, ἡ, Fons; à κεράω misceo, fundo, ita fons à fundo: vel quasi καρήνη à κάρηνον caput; fons est caput fluminis.

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, Basis, fundamentum; à κάτω deorsùm & ῥέπω vergo; quòd fundamenta rerum deorsùm vergant & infimè repant.

Κρησέρα, ας, ἡ, Cribrum seu excussorium è pilo laneo; item lineus sacculus, per quem aliquid colatur; ducamus à κείνω cerno, secerno, unde & cribrum, quòd eo res à rebus secernantur.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, Refugium; à Κρὴς Cres & φεύγω fugio; quia erat àsylum eorum, qui Minoem Κρῆτα i. e. Cretensem, severum ultorém scelerum, fugiebant.

Κρῖ, Contractum ex κριθὴ hordeum.

Κρίβανος, ου, ὁ, Clibanus; quasi κριθῆς βαθρος, id est, hordei fornax.

Κρίζω, Strido; à sono; vel à κράζω clamo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, Hordeum; *Eusthath.* ducit à κείνω discerno, quòd ejus grana à se invicem distent & quodam nodo secernantur

secernantur: nam est culmus pluribus articulis geniculatus & divisus, quàm triticum.

Κρῖμα, vel κρίμα, Judicium, à κρίνω judico.

Κρίμνον, ου, τὸ, Farina crassior, mica; exponitur & κειθὴ hordeum, ex eo igitur descendit.

Κρίνον, ου, τὸ, Lilium; *Suidas* ducit à κρίνω secerno, quòd folia ejus sunt distincta: alii etiam à κρίνω, quòd flos celeritèr separetur à scapo suo: vel à κρίνω judico, quia est κριτήριον & indicium veris.

Κριὸς, ου, ὁ, Aries; quasi κρείων, id est, dux gregis; vel à κέρας cornu; quia cornutus: vel secundùm Etym: παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας, id est, quòd villus arietis ab ovium aliarum villo distinguatur.

Κρωκάλη, ης, ἡ, Littus; à κρέκω sono; quòd fluctibus resonet.

Κρόκη, ης, ἡ,
1. Trama, subtegmen; id quod stamini inseritur; à κρέκω pulso.
2. Littus; à κρέκω vel κρέω pulso; quia pulsatur fluctibus.

Κρόκος, ὁ, & ον, τὸ, Crocus; Etym: quasi κρύκος, à κίειν ἐν κρύει, id est, crescendo in frigore; nam in hyeme virent ejus folia.

Κροκόδειλος, ου, ὁ, Crocodilus; dictus quia κρόκον δειλιᾷ, id est, crocum metuit; terrestris crocodilus mel vorat, at eum fugant apiarii, apposito croco: vel quia est animal timidum δειλὸν, & colore κρόκον, id est, crocum imitatur.

Κρόμμυον, ου, τὸ, Cepa; à κάρα caput, quia capitatum; unde & *cepa* à *capite*.

Κροσσαὶ, ῶν, αἱ, Capitulum muri, pinna; à κόρση caput: vel metaphorâ ductâ à vestibus, quarum summitates κροσσοὶ nominantur.

Κρόσφος, ου, ὁ, idem quod γρόσφος; puto à κροσσῷ, id est, extremitate, ut sit propriè ferrum imum hastæ; deinde & telum.

Κρόταλον, ου, τὸ, Crotalum, crepitaculum; à κρότος pulsus; quia sonum edit cùm κρούεται, i.e. pulsatur.

Κρόταφος, ου, ὁ, Tempus, pars capitis; quasi καρόταφος à κάρα caput: vel, παρὰ τὸ κροτεῖν περὶ τῆς ἀφὴν, quòd ibi evidens sit venarum pulsus; alitèr à κηρύσσειν τάφον, i.e. mortem propinquam nunciare; quia à temporibus incipimus canescere, secundùm illud *Theocriti* ——ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα πάντες γηραλέοι—— vel etiam à κρούω pulso & τάφος mors; quòd temporibus contusis mors sequitur. Etym:

Κρότος, ου, ὁ, Pulsus, plausus; à κρούω pulso.

Κρότων, ωνος, ὁ, Ricinus, musca canina, à κρατεῖν, i. e. tenere, quia κρατητικὸς, i.e. tenax est partis apprehensæ.

Κρουνὸς, οῦ, ὁ, Scatebra, saliens fons; à κρήνη fons; vel à κρούω pulso, quia terram scaturiendo quasi pulsat: vel sit, quasi μετὰ κρούσεως νῶν, id est, cum strepitu fluens: vel quasi ῥουνὸς à ῥέω fluo.

Κρούπαλα, τὰ, Lignei calcei; à κρούω pulso & πάλλω vibro; quòd vibrent, quæ ab illis pulsantur calcata.

Κρούπελα, vel κρουπέζια, τὰ calceamenta lignea; à κρούω pulso, & πέζα planta pedis; item κρούπελα à κρούω & πίπτω cado.

Κρούω, σω, Pulso; à κέρας cornu, quasi κερούω, est enim propriè cornibus petere sive ferire
——*Cornu ferit ille, caveto*—— Virg:

Κρύος, εος, τὸ, Frigus; à κρούω pulso; scil: διὰ τὴν κροῦσιν τῶν ὀδόντων, id est, stridorem dentium, qui fit aëre frigente.

Κρύπτω, ψω, Abscondo, occulo; à καλύπτω idem, quia λ & ρ permutari possunt: vel à κάρα caput, ut sit quasi καρύπτω: metaphorâ ab iis sumptâ, qui caput occultant.

Κρύσταλλος, ου, ὁ, Glacies, gelu; crystallus lapis; quia κρύει

στέλλεται

στέλλεται, id est, frigore contrahitur, & in duritiem cogitur.

κρώζω, ξω, Crocito; metaph. garrio; à κράζω clamo.

κρωσσὸς, ῦ, ὁ, Hydria, urceus; cujus usus ad κερᾶν, id est, mixturam aquæ cum aliis liquoribus. *Eustath:* annotat denominari; à κρῶ, id est, κερῶ, quod significat στάζω καὶ ἐπιχέω, id est, stillo & infundo.

κτάω, Usitatum est κτάομαι acquiro, comparo, possideo; ex κέω, κῶ, pleonasmo τοῦ τ, κτῶ, κτήσω.

κτείνω, ενῶ, Occido; ab inusit: κτάω, quod fortè à κάτω deorsum; occidere est deorsum pellere, sive detrudere, & quasi è vita deturbare; *Harm:*

κτεὶς, ενὸς, ὁ, Pecten; *Eustath:* dici vult κτεὶς tanquam ἐκτεὶς, παρὰ τὸ ἐκτείνειν τρίχας, quòd crines extendat: vel quia pediculos eruit & κτείνει, id est, occidit.

κτέρεα, τὰ, Exequiæ, Justa; κτέρες mortui; à κτάω occido; vel à κτέρας possessio; κτερεάζειν ergo esse poterit, mortuum quasi in possessionem sepulchri tradere.

κτῆμι, Occido (à κτάω) unde participia κτὰς & κτάμενος.

κτῆνος, εος, τὸ, Jumentum, pecus; quasi possessio; à κτάομαι possideo: vel à κτάω seu κτείνω occido; quòd pecora in sacrificia & usum humanum mactentur.

κτίζω, Condo, creo, fabricor; à κτάω, i. e. κτάομαι possideo; condendi actio via quædam est ad jus possidendi, & possessionem ipsam; nam cujus est condere, ejus est jure optimo possidere.

κτίλος, ου, ὁ, Aries; *Eustath:* ducit à κίω, i. e. πορεύομαι πρό; quia τῶν ἄλλων προπορεύεται, i. e. gregem præit. scholiastæ *Homeri* placet, quòd κτίλος sit quasi ἀκτίλος ab ἄγω duco, quia dux gregis est: posset

ſet etiam dici à κλίζω pro γεννῶ, i. e. gigno; quia gregis pater eſt: vel quia crebrò immolatur, ſit à κλάω vel κτείνω occido: aut etiam à κτάομαι poſſideo; quia oves erant præcipua veterum poſſeſſio: poteſt deniq; etiam deduci à πίλλω vello, ſcil: quia tondendo lana ejus avellitur.

Κτυπέω, ήσω, Strepo, ſtrepito; κτύπος fragor, ſtrepitus. *Varin:* ducit à τύπτω verbero; quòd res pulſatæ ſonum edant.

Κύαθος, ου, ὁ, Cyathus; quaſi κεύαθος à κεύθω occulto, quia potum ſervat, & quodammodò occultat: vel à χύω fundo, mutatione aſpiratæ in tenuem.

Κύαμος, ου, ὁ, Faba, legumen. *Euſtath:* componit ex κύω genero & αἷμα ſanguis; quòd ſanguinis ſit generativum.

Κυαμοβόλος, ου, ὁ, Qui κύαμον βάλλει, i. e. qui fabam jacit & mittit ſortiendi cauſâ.

Κυαμοτρὼξ, γὸς, ὁ, Qui κυάμους τρώγει, i.e. fabas edit.

Κυβερνάω, ήσω, Guberno; quaſi κῦμα ἐρευνῶ fluctus ſcrutor, in fluctus inquiro, eóſque obſervo; ut ſit propriè & primariò navim inter fluctus gubernare.

Κύβη, ης, Caput; à κεφαλὴ idem: vel potiùs, quia κυφὴ curva; vel à κύπτω inclino, quòd capitis ſit ſe inclinare.

Κύβηλις, ἡ, Securis; quâ boves mactant & ſternunt; ergò quaſi κάβδηλις à καββάλλω Æolico, pro καταβάλλω dejicio, ſterno.

Κύβος, ου, ὁ, Teſſera, vel aliquid habens figuram quadratam; à κύκλος circulus, & βάσις, ut ſit ὁ κυκλόθεν βάσιν ἔχων, i. e. omni ex parte firmam baſin habens: vel ex κίω jaceo & βάσις; quòd quadratum habeat in omni poſitu aut jactu firmam baſin; indè homo conſtans & immobilis dicitur τετράγωνος.

Κυδοιμὸς, ῦ, ὁ, Turba, tumultus; à κύω pario & δεῖμα timor, quia timorem parit. *Varin:* item à κύω & οἶδμα tumor.

Κῦδος, εος, τὸ Gloria; à κύω, i. e. φιλῶ honoro, colo: vel à κύω pario & δέος timor; quòd gloria timorem pariat & reverentiam: vel potiùs à κήδω curo, veneror; quòd qui in splendore & gloria constituuntur, sunt hominibus infra se positis, venerandi & reverendi.

Κύδος, ȣ, ὁ, Probrum; à κῦδος gloria, per Antiphrasin; aut à κέω scindo; contumelia animum vexat & qu: scindit.

Κυέω, ήσω, Sum prægnans, in utero gesto; à κύειν pro ἀγαπᾷν, i. e. γνώσει φιλότητος cognitione amoris.

Κύημα, τος, τὸ, Id quod κυεῖται, i. e. in utero gestatur; fœtus.

Κυδώνιος μηλέα, Cydonia seu cotonea malus; à *Cydone* oppido Cretæ, ubi germinat.

Κυκάω, ήσω, Misceo, propriè de liquoribus; fit ergo à κόχος humor.

Κύκλος, ȣ, ὁ, Orbis, circulus; à κυλίω volvo; orbicularia facilè circumrotantur.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops; à κύκλος circulus, & ὤψ oculus; juxta illud *Hesiodi* ——Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἑεὶς ἐνέκειτο μετώπῳ.

Κύκνος, ȣ, ὁ, Cygnus, olor; puto à κύδνος, i. e. ab albedine: vel κύκνος quasi ἐν κύμασι νῶν in fluctibus natans.

Κύλα, τὰ, Cavitas oculorum; quasi κοῖλα, i. e. cava.

Κύλιξ, κος, ὁ, Calix; poculum torni κυλίσει, i. e. volutatione factum.

Κυλίνδω, Volvo; à κυλίω idem.

Κυλλὸς, ῦ, ὁ, Claudus, curvus; à κόλος mutilus.

Κυλοιδιάω, Sum oculis tumentibus; à κῦλον oculorum cavitas & οἰδάω tumeo.

Κῦμα,

Κῦμα, τος, τὸ, 1. Fluctus, unda; quasi κύημα à κύω pario; fluctus fluctum parit. ——πρὸς κύματι κῦμα κυλίνδει——
2. Fœtus; pro κύημα à κυέω gravidus sum, fœtum gesto.

Κύμβαλον, ου, τὸ, Cymbalum; *Varin:* ducit à κυφὸς quòd cavum & curvum: alitèr ex factitiâ voce κυμ & βάλλω.

Κύμβη, ης, ἡ, Cymba: poculi genus; à κύμβος quod recessum cavum significat.

Κύμβος, ου, ὁ, Cavus recessus, ollæ fundum; à κυφὸς curvus.

Κύμινδις, εως, vel ιος, ἡ, Avis quædam nocturna; quasi κρύμινδις à κρύπτειν & ἰδεῖν, quòd occultet sui visionem.

Κύμινον, ου, τὸ, Cyminum, herba & semen; à καῦμα æstus; quia calefacit & exsiccat: at *Lobelius*, quòd magnæ sit feracitatis, cuminum à κύω pario manasse putat.

Κυνάγχη, ης, ἡ, Anginæ species, cum interni gutturis musculi inflammantur, à κύων canis & ἄγχω strangulo: sic dicitur, q. morbo hoc affecti cogantur ore semper aperto respirare, & in morem canum linguam exerere.

Κυνάρα, ας, ἡ, Carduus altilis, strobilis; à κύων canis dictam volunt, quia aculeata cum sit, velut canis, mordet.

Κυνέω, Osculor; ex κύω idem.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ, Caninus homo, impudens; à κύων canis & ἄνθρωπος homo.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, Venator; à κύων canis & ἡγέομαι duco.

Κυνάμυια, ας, ἡ, Musca canina; à κυνὸς μυῖα, id est, canis musca: accipitur pro impudente, canis enim ἀναιδὴς, musca vero θρασεῖα. Etym.

Κυνοσούρα, ᾶς, ἡ, Cynosura, i. e. κυνὸς οὐρὰ cauda canis: astrum simile caudæ canis erectæ.

Κύω,

Κύος, ιος, τὸ, Fœtus; à κυέω pario.

Κυπάρισσος, ου, ὁ, Cupressus; quia κύει παρίσους τοὺς ἀκρέμονας, i. e. grandiores ramos pariles parit.

Κύπελλον, ου, τὸ, Cyathus; deflexum à κύφελλον, quod à κυφὸς curvus, quia in cavitate curvitas est. *Eustath:* ab aor: 2. verbi κύπτω deducit. alii q: χύπελλον dictum volunt à χύω vel χέω fundo, & πελὸς vinum; ut sit poculum, ex quo vinum bibatur.

Κυπρίζω, Germino, an à κύπρις venus? aut potius à κύπρος cyprus, ut propriè de cypri baccis dicatur.

Κύπτω, Pronus sum, inclino, incurvo caput; à κύβη caput, & πίπτειν, i. e. cadere.

Κυρβασία, ας, ἡ, Crista gallinacei; item tiara erecta, quâ Persarum reges soli utebantur; à κάρα caput & βαίνω eo; quòd in capite rectà sursùm erigatur: omnibus Persis licebat τιάραν ferre, sed erectam (ὀρθὴν) solis regibus, aliis autem ἐπικεκλιμένην καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον, *Martin:*

Κύρβις, εως, ὁ, Tabula triangula Athenis, pyramidis formâ, cui leges sancitæ inscribebantur, à κυροῦν βίον, i.e. sancire vitæ leges; nam in ea vitæ civilis & Hieraticæ leges sanciebantur. Etym: dicit κύρβεις fuisse tabulas continentes deorum festa, sic dictas quasi κρυβίας τινας, utpote in quibus τὰ τῶν θεῶν ἀποκρύπτεσθαι δεῖ, id est, res divinas oportet occultari. Schol: autem *Aristoph:* ducit ἀπὸ τῶν κυρβάντων sive κορυβάντων, quorum inventum esse testatur *Theop:* ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας.

Κυρηβάω, άσω, Cornibus pugno; à κέρας cornu.

Κυρήβια, τὰ, Glumæ hordei vel acera, quæ decidunt, dum aquâ maceratur: nonnulli dici volunt à κύρη, i.e. Ceres, & ἥβη, i. e. germen; quòd hordeum sit Cereris donum.

Κύριος, ου, ὁ, Dominus; cui est κῦρος, i.e. authoritas.

Κυριακὸς,

Κυριακὸς, ἡ, ὸν, Dominicus, a, um; ad dominum pertinens; κυριακὴ ἡμέρα Dominica dies, quâ D. N. J. Christus resurrexit à mortuis; à κύριος dominus.

Κῦρος, ου, τὸ, Authoritas; à κύρω sum: aut potiùs à κάρα caput, principatus.

Κυρόω, ώσω, Authoritatem do; à κῦρος authoritas.

Κυρτὸς, ὲ, ὸ, Curvus, gibbosus; *Eusthath:* ducit κυρτὸν παρὰ τὸ κύπτειν, id est, inclinare: velim à γυρὸς curvus. *Martin:*

Κύρτος, ου, ὁ, Sagena, nassa; instrumentum piscatorium; à κυρτὸς curvus, gibbosus.

Κύσθος, κύσος, vel κυσὸς, ὁ, Nates, podex; fortè à κύω fundo, quòd per eas partes excrementa effundantur. Etym: κύσθον dictum vult ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ὕειν.

Κύστις, ιως, ἡ, Vesica; pellis vesicæ similis; à χύσις, i.e. effusione urinæ. *Varin:* ἀπὸ τοῦ κεύθειν ἢ κύειν τὸ οὖρον, Vesica enim urinam excipit & occultat; vel à κύω pario, κύει γὰρ οὖρον, urinam parit.

Κύτινος, ου, ὁ, Flos mali Punici; à κύω pario; nam est κύημα ῥοᾶς, id est, fructus & quasi fœtus mali Punicæ.

Κύτταρος, ου, ὁ, Loculamentum apum & vesparum; à κύτος cavitas, venter cavus.

Κύτος, εος, τὸ, Cavitas, sinus; ubi aliquid κεῖται vel κεύθεται, i.e. jacet vel occultatur.

Κυφὸς, ὲ, ὸ, Incurvus; à κύπτω inclino.

Κύφων, ὁ, Catasta, numella, baculus incurvus; à κυφὸς curvus.

Κυψέλη, ης, ἡ,
1. Alveare apum; dictum παρὰ τὸ κακρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἕλην, quòd ab eo, cùm sit obscurum, splendor solis non admittatur: vel à κύπτω incurvo; quòd ex viminibus plexis & incurvatis conflectur.
2. Auris foramen interius; quasi κυφέλη à κυφὸς,

κυφὴ, id est, curva; inflexum enim & incurvum est auris foramen.

Κύω, κύσω, In utero gesto, pario, osculor, amo; referam ad κίω eo. *Martin:*

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, Canis; *Varin:* ducit à κύειν, id est, φιλεῖν amare, est enim animal φιλοδέσποτον: aut ab ὠκὺς celer; ζῶον γδ ταχύ. Etym: vel à κύω, pario, canis enim est πολυτόκον ζῶον, i. e. animal multiparum.

Κωβιὸς, ȣ, ὁ, Gobius, piscis; à κύβη caput, quòd sit capite prægrandi.

Κώδεια, & κωδία, ας, ἡ, Caput papaveris; à κῶμα somnus, & δέω ligo; papaver enim sensus ligat, multúmq; ad somnum valet. *Martin:* dici putat, quia cortex papaveris est ceu κώδιον, i. e. pellicula.

Κώδων, ωνος, ὁ, Tintinnabulum; παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν, quòd resonet, cum pulsetur & moveatur.

Κώθων, ωνος, ὁ, Poculum quoddam; fortè quia potus in eo κεύθεται, i.e. occultatur.

Κωκυτὸς, ȣ, ὁ, Fletus, ploratus; dictus quasi τῶν ἀχέων χύσις, i.e. dolorum effusio: alii quasi κακυτὸς à κακὸν malum; miseria enim est lamenti causa.

Κῶλον, ȣ, τὸ, Membrum, sive periodi pars, item intestinum crassum quod medium inter cæcum & rectum: quasi κοῖλον, i.e. cavum.

Κωλύω, Impedio, prohibeo, quasi κῶλον λύω, i. e. membri alicujus integritatem solvo, ut nequis possit evadere; scil: vel pedem præcidendo, vel majores circa poplitem tendines succidendo.

Κῶμα, τος, τὸ, Somnus profundus; à κῶ pro κέω jaceo.

Κώμη, ης, ἡ, Pagus, vicus; *Eustath:* à κῶ pro κεῖμαι jaceo, quiesco, ubi scil: ἀνάπαυσις ἀνθρώπων καὶ ζώων ἀπὸ τῶν ἔργων, quòd in illo viri & pecora jaceant & quiescant.

Κῶμος,

Κῶμος, ου, ὁ, Comessatio; lascivum convivium, luxuria soporifera; à κῶμα somnus; nam comessatores ferè sunt somniculosiores.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, Qui per κώμας ᾄδει, i. e. per vicos canit.

Κώνειον, ου, τὸ, Cicuta, planta venenata; ab antiquo κωνᾷν, i. e. στρέψαι vertere, quòd qui cicutam potaverint, vertigine corripiantur: alii à καίνω occido, quòd sit lethalis.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, Conopeum, velum ad arcendos culices; à κώνωψ culex.

Κώνωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, Culex; à κῶνος conus & ὤψ vultus; quòd sit animal insectum facie quasi aculeata: alii qu. κόρνωψ à κόρνος, i. e. κέντρον stimulus.

Κώπη, ης, ἡ, Remus; manubrium; à κόπτω, scindo, pulso; remus est quo tunditur aqua.

Κωπηλάτης, ου, ὁ, Remex; à κώπη remus & ἐλαύνω ago; ut sit, qui remis navim impellit.

Κώρυκος, ου, ὁ, Pera, saccus coriaceus; à χώρυκος à χωρῶ capio, quia χωρεῖ τὰ ἐντιθέμενα, i. e. res injectas continet.

Κῶς, τὸ, Pellis ovina villosa, vellus ovium: dicitur quòd in ea dormirent, à κέω jaceo.

Κωφὸς, ἡ, ὸν, Surdus; *Varin:* ducit παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὄπα, id est, quia cæsus, hoc est, læsus voce; ut vocem scil: non audiat, nec ipse eloquatur; qui enim sermonem audire non potest, neque potest eundem imitari.

Λ—Est

Λ.

Λ—EST undecima litera Græcorum nota, quam λάμβδα appellant; fortasse quasi *Lameda*: ex Hebræo *Lamed*, in numeris valet triginta, ut ל Hebræis. At Etymol: dici vult quasi λάβα τι ὄν, quòd in carmine λείως βαίνει, id est, cùm ex liquidarum numero sit, ad syllabas producendas non multùm valet.

Λα, ἐπιτατικὸν μόριον, id est, particula augens in compositione, sicut aliquando λι; utraq; ex λίαν valdè.

Λᾶας, λάα@, contr: λᾶ@, ὁ, Lapis, saxum; à λεῖ@ lævis, glaber; quia aut talis nascitur, aut arte fieri potest: sed velim ex λα valdè & ἄζω sicco, est enim terra valdè siccata & coacta.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, Prehensio, actus τοῦ λαβεῖν, ex λαμβάνω capio; item ansa, quæ prehendi potest.

Λάβιρος, ου, ὁ, Fovea; à λαβεῖν ῥόον, quòd contineat aut saltem continere posset aquam.

Λάβρος, ου, ὁ, Valdè vorax, avidus; quasi λάβορος à λα vel λίαν valdè, & βορὰ cibus; ut sit cibi valdè avidus, qui hianti ore omnia in ventrem ingerere cupit. Metaphoricè tribuitur etiam rebus inanimatis, ut igni, vento &c.

Λαβρώνιον, ου, τὸ, Poculum quoddam latum; ex quo est λάβρως, id est, largitèr bibere.

Λαβύρινθος, Labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus; *Suidas* deducit παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύρας, quòd ingressis januam prehendere, id est, exitum adinvenire sit difficillimum. *Martin:* autem à λάβιρος fovea; ut primò de labyrintho cavernoso dicatur; aut etiam à λαβεῖν accipere, & ῥιᾶν decipere; quòd ingressos accipiendo decipiat.

Q Λάγανον,

Λάγανον, ου, τὸ, Placentæ genus; quia λαγαρὸν, id eſt, laxum; nam craſſities ejus dilatatur.

Λαγέτης, ου, ὁ, Dux populi; qui λαοῦ ἡγεῖται, vel λαὸν ἄγει, id eſt, populum ducit.

Λάγηνος, ου, ἡ, & ὁ, Lagena; à cavitate, ex λαγὼν, id eſt, lateris cavitas; vel à λα valdè, & χῶ capio; quòd ſit liquoris capax.

Λάγνης, λάγνος, ὁ, Libidinoſus; quaſi λάγυνος, valdè mulieroſus: à λα valdè & γυνὴ mulier; vel à λέγω cubo: vel à λα valdè & γόνος genitura; ut ſit, ſeminis fœcundus.

Λαγχάνω, Sortior, ſorte accipio; conſequor; ab inuſit: λήχω.

Λαγὼν, όνος, ἡ, Cavitas; locus infra coſtas, qui laxus eſt & oſſibus vacuus; ducunt igitur à λαγαρὸς mollis, vacuus. *Euſtath:* à λήγω deſino; quòd ibi deſinant oſſeæ coſtæ. quia verò vocem hanc generaliorem duco, deflectam à λέγω colloco; ut ſit vacuitas, ubi aliquid locari poteſt. *Martin:*

Λαγωὸς, οῦ, & λαγὼς, ὼ, ὁ, Lepus; à λα valdè & οὖς auris; nam prælongas aures ſortitum eſt id animal: vel à λάω video, quia δερκάνεῖ, id eſt, dormit oculis apertis: vel quaſi λάγνος ſalax; eſt enim animal Venereum: vel quia ob metum amat λέγεσθαι, id eſt, in latibulo cubare: vel à λα valdè & γάω genero; eſt enim animal πολύτοκον, id eſt, fœcundum & multiparum.

Λάζομαι, Capio, comprehendo; qu: λαβάζομαι à λαβὴ prehenſio.

Λαθίδαν, Occultè; à λαθεῖν, id eſt, latere.

Λάθαργος, ου, ὁ, videtur eſſe clàm malus; qui λαθίδαν ἀργὸς, id eſt, latentèr malus eſt.

Λαθίβης, ὁ καὶ ἡ, Immemor juventæ, ſenex; à λήθομαι obliviſcor, & ἥβη juventus.

Λάθρα, Clàm; à λήθω lateo.

Λαθυρὶς,

Λαθυρὶς, ιδ@, ἡ, Herba ex genere tithymallorum; vulgò cataputia minor; si vim herbæ attendamus, referri possit ad λα valdè & θέρω calefacio; lac enim Lathyridis, ut & aliorum tithymallorum, acre est, adurit & erodit: vel à λα & θορεῖν salire; folliculus seminis ejus solis æstu arefactus rumpitur & exilit cum sonitu: aut quòd ejus vis sit virosior, quàm tithymalli, à λα, & θορὸς virus genitale.

Λάθυρ@, ου, ὁ, Cicercula, legumen quoddam; videtur dici à λαθεῖν latere: legumina cùm maturescere cœperint, rapienda sunt, quoniam citò exiliunt, laténtq; cum deciderint.

Λαιδρὸς, οῦ, ὁ,
1. Sinister; puto à λαι ex λαιὸς lævus, & δρέω facio. *Martin:*
2. Audax; à λα valdè & δρέω facio; ut sit, qui imperterritus aggreditur omnia.
3. Impudens; à λα valdè & ἰδὸν vidi; quòd impudens audactèr intueatur; ut sit qu: λαΐδος, & ρ inserto λαΐδρος & per contractionem λαιδρός.

Λαικάζω, Decipio; puto à λαι pro λαιῶς sinistrè & κάζω orno.

Λαίλαψ, π@, ἡ, Procella, turbo; quia res objectas evertit, à λα valdè & λάπτω sive λαπάζω populor, vasto; vel à λίαν valdè & ἅπτομαι tango, quia res qu: robustè tangit, versat & torquet.

Λαιλαπίζω, Ut per procellam aufero, à λαίλαψ turbo.

Λαῖμα, τ@, τὸ, Sacrificium; *Suidas* à λαιμῷ, i.e. gutture; ut sit jugulata hostia, cui sanguis ex jugulo aperto effluxerit.

Λαίμαργ@, ου, ὁ καὶ ἡ, Gulosus; dicitur q. λαιμόμαργ@ à λαιμὸς guttur & μάργ@ insanus; ut sit, qui amore ciborum captus est & quasi insaniens: alii à λαι

ex λαίως & μάργος, ut sit αἰσχρῶς μάργος, id est, turpitèr insanus.

Λαιμάσσω, Immodicè edo; *Suidas* à λαιμῷ, i.e. gutture.

Λαιμὸς, ȣ, ὁ, Guttur, gula; à λαύω fruor; quia jucundis fruitur eduliis: sic & *frumen*, tractus gulæ, a *fruor*, *Mart*: vel παρὰ τὸ λίαν μᾶν, quòd cibum valdè cupiat, Etym: vel à λάπτω bibo, ingurgito.

Λαῖον, ȣ, τὸ, Seges, quâ frui possimus; à λαύω fruor; sic *fruges* à *fruendo*.

Λασήϊον, ȣ, τὸ, Clypeolus, parmula; à λάσιος hirsutus, quia ex crudo & hirsuto corio fiebat. rectiùs *Eustath*: à λαιὸς lævus, & σείω quatio; quòd sinistra manu facilè gestari queat & agitari.

Λαῖτμα, τὸ, Latitudo, æquor; à λα valdè & ἰέναι ire, quòd in amplum eat seu extendatur. alii: qu: λαιὸν τμῆμα, i. e. sectio læva; nam cùm universum distribueretur in partes duas, terram & mare, læva pars mare dicebatur.

Λαῖφος, εος, τὸ, vel λαίφη, ης, ἡ, Vestis, velum; quasi λεῖον ὕφος lævis tela, vel textura.

Λαιψηρὸς, ȣ, ὁ, Velox; à λα valdè & αἰψηρὸς celer.

Λακέρυζα, ης, ἡ, Vociferatrix, garrula, nugax: à λα valdè & κράζω clamo.

Λακὶς, ίδος, ἡ, Fissura, scissura propriè cum crepitu facta; à ληκέω crepo.

Λάκκος, ȣ, ὁ, Fossa, fovea; à λακίζω findo, lacero; fit enim fossa terrâ qu: laceratâ.

Λακτίζω, Calcitro; nempe à λὰξ calce.

Λάκτις, ιος, ἡ, Scutica, tudicula; id quo aliquid in mortario tunditur; à λακτίζω calco.

Λαλαγέω, ήσω, Vociferor; à λάλαξ clamor.

Λαλάζω, Vociferor; à λαλέω loquor.

Λάλαξ, γος, Clamor, sonitus, item rana; à λαλῶ loquor; quòd ranæ sint streperæ & clamosæ.

Λαλέω, ήσω, Loquor; possit esse à λῶ volo per reduplicationem; sermo est animi index, ἅ τις θέλει, ταῦτα λαλεῖ. Etym:

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, Loquela; à λαλῶ loquor.

Λάλλη, ης, ἡ, Calculus ad mare aut fluvium: quia aquis allisus qu: λαλεῖ, i. e. loquitur. *Martin:*

Λαμβάνω, Capio, consequor; à λήβω inusit.

Λάμια, ας, ἡ, Piscis quidam, Lamia, galeorum maximus; dictus à λαιμῦ, i.e. gulæ amplitudine. *Eustath:* à λάπτω lambo, voro, quia vorax.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, Fax, lampas; à λάμπω luceo.

Λαμπηδὼν, όνος, ἡ, Scintilla; à λάμπω luceo.

Λαμπουρὶς, ίδος, ἡ, Cicindela, vulpes, cui λάμπει οὐρὰ, i.e. cauda splendet.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, Splendidus, purus; à λάμπω splendeo.

Λάμπω, Luceo, splendeo; à λίαν valdè & φῶ luceo.

Λαμυρὸς, vel λάμυρος, ου, ὁ, Disertus, loquaculus, facetus, scurrilis, impius; à λα valdè & μύρω stillo, fluo; ut sit, cui valdè fluit oratio: vel λάμυρος qui valet λαιμῷ, id est, gutture, loqui potis.

Λὰξ, Calcibus, adverb: à λήγω desino; quia est τὸ λῆγον τοῦ ποδὸς, i. e. pedis extrema pars.

Λαξεύω, Lapides polio; à λᾶς lapis & ξέω polio.

Λανθάνω, Lateo, ignotus sum; à λήθω inusit.

Λαὸς, οῦ, ὁ, Populus, turba; *Eustath:* (*Iliad: α.*) communem etymologiam dicit à λα valdè & αὔω, sono; quia λαὸς πολύφωνος, i.e. populus est loquax, & multarum vocum & sententiarum: historicè verò à λᾶς lapis; ex eo quòd Cecrops, ex jactu λάων, i. e. lapidum, cognoverit Atticæ πολυανθρωπίαν, i.e. populi multitudinem. Mythicè, quòd λᾶες, i. e. lapides à Deucalione & Pyrrha jacti, post λειπανθρωπίαν, i. e. generis humani abolitionem ex diluvio factam, in homines ἐζωώθησαν, i. e. vivificarentur.

Λάπαθος, ου, ὁ, vel λάπαθον, ου, τὸ, Fossa, terræ sulcus evacuando excavatus; à λαπάζω evacuo: item herba quæ ventrem λαπάζει, i. e. vacuat; vel à λα valdè & πάθος passio; quòd malas corporis affectiones per alvum expellat.

Λαπάζω, ξω, Evacuo, mollio; à λάπτω idem.

Λαπάρα, & λάπαρον, Pars inter costas nothas & ossa, quæ ad ilia pertinent; quia λαπάζεται, id est, inanis est & desidet.

Λάπη, ης, ἡ, Pituita, quæ λαπάζεται, i. e. evacuatur è corpore.

Λαπίζω, σω, Insolentiùs me jacto; à λα valdè & ἔπος verbum; ut sit, ampliùs justo loquor. *Hesych:* ducit παρὰ τοὺς λάπιθας quæ gens fuit Thessaliæ ferox.

Λάπτω, Lambendo bibo, more canum, ingurgito; possit esse à λα valdè & πίω bibo, sæpiùs bibo, continente haustu: alii volunt esse vocem factitiam à sono, quem lambentes canes linguâ edunt.

Λαρινὸς, οῦ, ὁ, Saginatus; à λα valdè & ῥινὸς pellis, cutis; quòd animalibus obesioribus cutis valdè extendatur.

Λάρναξ, ακος, ἡ, Capsa, arca, loculus; puto propriè esse, in quo λαρινὰ, i. e. pecora saginanda clauduntur. *Martin:*

Λάρος, ου, ὁ, Larus, gavia avis; à λάω appeto; quia cibi appetentior: sed quia loquax, possit esse à λαρύζω clamo, aut λάλος loquax; & quia fluctibus innatat, à λα valdè & ῥέειν fluere.

Λαρὸς, οῦ, ὁ, Dulcis, jucundus; à λῶ volo; res dulces volumus & cupimus: vel à λα valdè & ἄρω apto; id enim unicuique gratum est quod ei quadrat.

Λάρυγξ, υγγος, ὁ, Guttur; à λαύω fruor; quòd fruatur ciborum dulcedine: vel à λα valdè, & ῥύω fluo; quòd res liquidæ per gutturis canalem facilè in ventriculum defluunt.

Λαρύζω,

λαρύζω, Clamo ; à λάρυγξ guttur ; quod clamoris organum.

λάϑη, ης, ἡ, Contumelia, irrisio ; à λάζω, i. e. ὑβρίζω contumelia afficio.

λάσιος, ου, ὁ, ἡ, Hirsutus, hispidus ; *Eustath:* ducit à λα epitatico & σείω, i. e. ὁρμῶ ruo, sunt enim pilosi calidi καὶ ὁρμητικοὶ, i. e. impetuosi : vel à λα valdè & σείω quatio ; pili enim longiores facilè possunt concuti ; *Martin:* rectiùs *Harm:* à λάζομαι capio ; quòd capillus longior facilè prehendatur.

λάσκω, Loquor ; à לָשׁוֹן lingua Hebr:

λάταξ, αγος, ἡ, Humor excidens poculo : à λα valdè & στάζω stillo, *Eusth:* *Suid:* exponit magnam guttam, μεγάλην σταγόνα.

λατόμος, ου, ὁ, Lapicida ; à λᾶς lapis & τέμνω scindo.

λάτος, ου, ὁ, Latus, piscis marinus & Niliacus, delicatus & suavis ; ergo dictus à λάω volo ; quasi expetendus.

λατρεία, ας, ἡ, Actus est τοῦ λατρεύοντος, i. e. servientis.

λατρεύω, Servio ; propriè est pro mercede servio ; à λάτρον merces.

λάτρις, ιος, ὁ, vel ἡ, Servus, serva ; *Eustath:* componit ex λα valdè & τρέω timeo ; quòd valdè timeat dominum.

λάτρον, ου, τὸ, Merces, quæ servienti datur ; puto à λάω volo ; quia est bonum cupitum, cujus respectu operam aliquis addicit : aut à λαύω fruor ; i.e. quo quis fruitur pro labore ; aut quòd λύεται τῷ μισθωτῷ, i.e. mercenario solvitur.

λατύπη, ης, ἡ, Ramentum, quod à lapide cæso abraditur ; à λᾶς lapis & τύπτω cædo.

λαυκανία, vel λευκανία, ας, ἡ, Guttur, gula ; à λαύω fruor ; quia è cibo potúque voluptatem ea pars præ cæteris sentiat.

Λαῦρ@, ου, ὁ, Latus, multus, copiosus; à λα valdè & εὐρὺς latus. *Eustath:* dici vult à λα epitatico & ῥέων, i.e. valdè fluens. alii à λα & αὖρα.

Λαῦρα, ας, ἡ, Platea lata; à λαῦρ@ latus: vel à λαὸς populus & ὀρύω ruo; quòd per plateas multus populus confertim ruat.

Λαύω, Fruor, unde usitatum ἀπολαύω, à λάω volo; frui est cum voluptate & oblectatione uti.

Λάφυρα, τὰ, (υ longo) Spolia, propriè quæ vivis detrahuntur; ut σκῦλα mortuis; à λαφύσσω evacuo, detraho. alii componunt ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ λαῷ φύρεσθαι. fortè qu: λάφερα, à λα valdè & φέρω fero, spolia enim omnes avidè auferunt.

Λαφύσσω, fut: ξω, Avidè deglutio, helluor; à λάπτω ingurgito: vel à λαπάσσω devoro. alii à λα valdè & ἀφύσσω haurio.

Λαχαίνω, Fodio; ducunt à λα valdè & χαίνω hio; quia terram fodere, est facere, ut ea hiet: sed ducam à λάχανον olus; ut sit fodere oleris serendi causâ. *Martin:*

Λάχανον, ου, τὸ, Olus; à λαχαίνω fodio; quòd in ejus plantatione terra fodiatur.

Λάχεια, ας, ἡ, Fossu facilis; apud *Hom:* legitur (*Odys:* 1.) & exponitur fossu facilis, à λαχαίνω fodio: exponitur etiam λάχεια parva, qu: ἐλάχεια ab ἐλαχὺς: ab aliis habetur pro nomine proprio.

Λάχνη, ης, ἡ, Lanugo; à λα valdè & χνοῦς lanugo; vel quasi λαίχνη, à λα & ἔχω i.e. κρατῶ prehendo; ut sit, quam manu liceat prehendere. Etym:

Λεβηρὶς, ίδ@, ἡ, Exuviæ, pellis; possit esse à λέπω decortico; exuo.

Λέβης, ητ@, ὁ, Pelvis, lebes; à λείβω fundo; quia est vas, in quod aliquid funditur.

Λεγεὼν, ῶν@, ὁ, Legio; à Latinis sumpta est vox legio, quæ Græcis

Græcis τάγμα dicitur. Etym. tamen à λέγω colligo, quòd sit collecta militum manus.

ληιλασία, ας, ἡ, Prædatio, actio ejus qui ληλατεῖ, i. e. prædam agit, à λεία præda, & ἐλαύνω abigo. Etym: à λεὼς populus & ἀπῶ, i.e. βλάπτω noceo.

λεία, ας, ἡ, Præda, corpora capta; à λάω cupio: vel à λαὸς populus, quia propriè est hominis capti. *Martinius.*

λεαίνω, Lævigo; à λεῖος lævis.

λείβω, ψω, Fundo; ducam à λύω solvo; solutus humor est fusilis; aut à λεῖος lubricus, & βάω eo; lubrica funduntur, & quasi eunt, i. e. labuntur & stillant. *Harm:*

λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, Ventilabrum; puto à λεῖον κενοῦν, i. e. frumentum evacuare, hoc est, purgare: vel παρὰ τὸ λίαν καμεῖν, i. e. valdè laborare; quòd frumentum ventilando purgare, sit laboriosum. Etym:

λειμὼν, ῶνος, ὁ, Pratum; à λείβω fundo; quia aquis effusis rigatur.

λεῖον, ου, τὸ, Seges; an quia λειοῦται, id est, friando & conterendo in farinam lævem redigitur?

λεῖος, ου, ὁ, Lævis, non asper; duci possit à λα valdè & ἴσος æqualis, planus.

λειπυρίας, ὁ, Febris quædam: dicta, quia λείπεται πυρὸς, quòd in paroxysmo membra externa frigeant.

λείπω, ψω, Relinquo; neutralitèr, desum, deficio; fortè à λύω solvo, vel potiùs λύω ὄπιν solvo, remitto, laxo curam.

λείριον, ου, τὸ, Lilium; à λεῖος lævis, ob foliorum lævitatem.

λειτὸς, ἡ, ὸν, Publicus; à λαὸς vel λεὼς populus.

λειτουργὸς, οῦ, ὁ, Minister, qui publicum opus facit, diaconus; à λειτὸς publicus & ἔργον opus.

λειχὴν, ῆνος, ὁ, Lichen; impetigo, quæ sanescit, si quotidiè jejuni

jejuni hominis saliva defricetur; possit ergo esse à λείχω lingo.

Λεκάνη, ης, ἡ, Pelvis, catinus, patina; à λα valdè & χαίνω hio; quòd sit vas latum & patulum.

Λέκτρον, ου, τὸ, Lectus, cubile; à λέγομαι cubo.

Λέκιθος, ου, ἡ, Vitellus ovi; dici volunt, παρὰ τὸ λέπει κεύθεσθαι; quòd cortice occultetur: vel quòd sit τὸ λεκτὸν ᾠοῦ, i. e. pars lectior ovi.

Λέμβος, ου, ὁ, Lembus, navicula brevis; παρὰ τὸ λίαν βαίνειν, quòd celeritèr eat.

Λέμφος, Mucus concretus; quasi λήμη φάους, i. e. sordes oculi.

Λέπαδνον, ου, τὸ, Lorum latum, quo equi collum ad jugum religatur; dictum, quòd attritu λέπεται.

Λέπαργος, ου, ὁ καὶ ἡ,
1. Albus; à λέπος pellis & ἀργὸς albus.
2. Ulcerosus, recutitus; à λέπω decortico, & ἀργὸς albus; ut sit, cujus pellis alba est & aspera, & quasi decorticata.

Λέπας, τὸ, Rupes, promontorium; *Eustath:* à λέπος cortex, quòd sit in cortices ruptum.

Λεπὰς, άδος, ἡ, Concha petræ adhærens, lopas; à λέπας petra.

Λεπίζω, Decortico; à λέπος cortex.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, Squama, quæ λέπεται, i. e. detrahi potest.

Λέπρα, ας, ἡ, Lepra; asperitas cutis profundior cum pruritu; à λεπρὸς scaber, asper.

Λεπρὸς, ὰ, ὸ, Scaber, asper; velut in λέπη, i. e. squamas resolutus: vel à λέπος cutis & ῥαίω corrumpo, ut sit σὰρξ διεφθαρμένη caro corrupta.

Λεπτὸς, ἡ, ὸν, Tenuis; à λέπος, i. e. cortex, squama. *Varinus* à λείπω deficio, ut sit λείπων καὶ ἐνδέων.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, Corticosus, squama tectus; à λέπος cortex.

Λεπύχανον, ου, τὸ, Cortex, putamen ovi; à λέπος, cortex; nisi compositum velis à λέπος & χαίνω.

Λέπω, Decortico, libro, à λύω solvo; nam qui λέπει, is λύει,

λάει, i. e. aliquid ἐπιπολαῖον λύει & à subjecto corpore facit λείπειν, i. e. decedere.

λευγαλέος, α, ὁ, Perniciosus; à λοιγὸς pernicies.

λεύκη, ης, ἡ,
1. Populus alba; cujus lignum λευκὸν, id est, candidum.
2. Vitiligo alba, i. e. λευκή.
3. Creta; quæ est γῆ λευκὴ, i. e. terra alba.

λευκόῤῥοδον, ου, τὸ, Ligustrum; alba rosa; à λευκὸς albus & ῥόδον rosa.

λευκόχρους, οος, ὁ καὶ ἡ, Albicans colore; à λευκὸς albus & χρόα color.

λεύσσω, Video; à λάω idem: vel à λάω & ὄσσε oculi: alii fieri dicunt à βλέπω, βλέπτω, Æolicè βλέσσω, deinde interjecto υ & adempto σ λεύσσω.

λευχείμων, ονος, ὁ, Candidatus; qui λευκὸν εἷμα, i. e. candidam vestem gestat.

λευκὸς, ῦ, ὁ, Albus; à λεύσσω video; quia alba lucida sunt & perspicua.

λέχος, εος, τὸ, Lectus; à λέγομαι cubo.

λεχὼ, όος, οῦς, ἡ, Puerpera; à λέχος lectus, in quo decumbit.

λέων, τος, ὁ, Leo, & λέαινα leæna; à λάω video; ζῶον γὰρ ὀξυδερκέστατον, i. e. animal est visûs acutissimi.

λεωφόρος, ου, subauditur ὁδὸς, via publica, ἡ λεὼ φέρουσα, id est, populum ducens vel ferens.

λῆδος, εος, τὸ, Doricè λᾶδος; vestis ex panno raro & detrito; ut æstate ferri solet; dicta quia λεῖον, i. e. lævis.

λήϊον, ου, τὸ, Seges, ipse campus consitus; à λα valdè & ἰέναι ire, quòd citò crescat & augeatur; Etym: Ducit *Harm:* à λεῖος lævis, æqualis; quòd seges ferè sit æqualis longitudinis.

λήκυθος, ου, ἡ, Lecythus, vas olearium; vulgò à λα valdè & χύω fundo; vel ab ἔλαιον oleum, & κεύθω occulto; quòd oleum occulat.

λήμη,

Λήμη, ης, ἡ, Gramia; lippientes oculi; à λάω video & μὴ non, quòd malè videant: vel à λα valdè & μύω claudo; quòd occuli lippientes fubinde claudantur & aperiantur: vel παρὰ τὸ λίαν μᾶν, id eft, valdè quærere, quod cæcutientes facere eft neceffe.

Λήνὸς, ȣ̃, ὁ, Lacus præli torcularii, ubi uvæ prælo exprimuntur; à λεαίνω comminuo; uvæ in prælo comminuuntur.

Λῆνος, εος, τὸ, Lana; quia λεῖον, i. e. mollis.

Λῆρος, ὁ, vel λῆροι, οἱ, Nugæ, ineptiæ; à λα valdè & ῥέω fluo; quia valdè fluxa res: vel quafi λαρὰ, id eft, jucunda; vel etiam à λα & εἴρω dico, loquaciores enim funt ferè ineptiores.

Ληςὴς, ȣ̃, ὁ, Latro, ex ληϊςὴς prædator, quod à ληΐζω prædor; id verò à ληΐη pro λεία præda.

Λιάζω, Vehementèr agito, valdè ago; ducit Etym: per metathefin ex ἀλίζω erro; ut fignificet declinare, abfcedere.

Λίαν, Valdè, admodùm; videtur derivari à λάω volo; ea intendimus, quæ infignitèr volumus.

Λίβανος, ȣ, ὁ, Thus; à λείβω ftillo, libo.

Λιβὰς, άδος, ἡ, Gutta; à λείβω fundo.

Λίγγω, Strideo: ex fono factum.

Λίγδην, Strictìm; ἀκροθιγῶς, attingendo fuperficiem valdè lenitèr; à λίγγω ftrido.

Λίγδος, ȣ, ὁ, Pila, mortarium; an à λειοῦν, id eft, terere? *Martinius.*

Λιγνὺς, ύος, ἡ, Fumus, fuligo, flamma; à λίαν valdè & αἴθειν urere, *Martin:* vel ἀπὸ τȣ̃ λίαν ἱκνεῖσθαι quòd celeritèr afcendat.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, Stridulus, argutus; à λιγὺς idem.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, Stridulus, argutus; à λίγω ftrideo. Etym: à λέγω dico: vel à λίαν ἡδὺς valdè dulcis.

Λίθος,

λίθος, ου, ὁ, vel ἡ,
1. Lapis; *Eustath:* ducit à λίαν valdè & θῶ pono; quòd lapides grandiores firmitèr terræ affigantur: alii à λᾶς lapis.
2. Discus; à λίαν valdè; & θέω curro, ob motûs celeritatem.

λιθωμότης, ου, ὁ, Qui ad lapidem jurat, à λίθος lapis & ὀμόω juro.

λιγξ, Minima vox avis; à λίγγω strido.

λικμάω, ήσω, Ventilo; à λικμὸς ventilabrum. vide infrà.

λικμὸς, ῦ, ὁ, Ventilabrum, vannus; *Eusth:* à λίαν valdè & καμεῖν laborare; quòd frumentum ventilare sit καματηρὸν, id est, laboriosum: vel παρὰ τὸ λεῖον κομεῖν, id est, frumentum purgare, scil: ventilatione.

λίκνον, ου, τὸ, Vannus; à λικμὸς idem; sive quia est λεῖον κανοῦν, i. e. plana corbis nec profunda: vel à λίαν κινεῖν, id est, valdè movendo, quia valdè agitatur.

λιλαίομαι, Poët: cupio, festino; à λίαν valdè, & λάω λῶ, volo.

λιμαγχονάω, & έω, Fame suffoco, fame neco; à λιμὸς fames & ἀγχονάω strangulo; est & λιμαγχέω quasi λιμῷ ἄγχω.

λιμὴν, ένος, ὁ, Portus; à λίαν μένειν, id est, valdè manendo; quia ibi valdè manent & tutæ sunt naves; aut quòd ibi aqua manet & subsistit.

λίμνη, ης, ἡ, Stagnum, lacus, palus; à λίαν μένειν, i. e. valdè manendo; ibi enim aqua manet, & non movetur; sicut & *stagnum* à *stando*.

λιμὸς, ῦ, ὁ, Ciborum penuria, fames; à λείπω deficio; est enim fames ex defectu nutrimenti solidi; vel à λοιμὸς pernicies, quam fames affert.

λιμπάνω, Linquo; à λείπω idem.

λίνον, ου, τὸ, Linum; quia λεῖον, i. e. molle: vel παρὰ τὸ λίαν νενῆσθαι, quòd valdè netur.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, Lini ſtipula; à λίνον, linum, & καλάμη ſtipula.

Λιπαὴς, έος, ὁ, ἡ, Aſſiduus, ſedulus; à λίαν παρεῖναι, i. e. valdè adeſſe.

Λιπάω, ήσω, Pinguis ſum; à λίπος pinguedo.

Λιπέρνης, ἐος, ὁ καὶ ἡ, Qui ex agro in urbem fugit, aut ex divite factus eſt pauper; ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη, id eſt, qui plantas relinquit, vel ὁ λειπόμενος τῶν ἐρνῶν, id eſt, à plantis relictus.

Λίπος, εος, τὸ, Pinguedo, adeps; à λίαν valdè & πῖος pinguedo.

Λίπτω, Cupio, deſidero; diminutivum ex λῶ volo: vel q. λίαν ἅπτω valdè tango; quod enim quis cupit, id velit attingere.

Λιρὸς, ᾶ, vel λιρὸς, ᾶ, ὁ, Impudens, audax; à λίαν ὁρᾶν, valdè videre; ſunt enim impudentes viſu ſtabili & irreverenti.

Λὶς, ιτὸς, ὁ, Tenue & ſubtile linteum, à λίνον linum, ex quo fit.

Λῖς, ῖος, ὁ, Leo; à λέων leo.

Λίσσομαι, & λίττομαι, Supplico, ſupplex oro; à λίπτω cupio: vel à λίαν ἵζω valdè ſedeo; ut ſit ita ſupplicare, ut ad ſupplicati genua provolvar & ſedeam.

Λισσὸς, ᾶ, ὁ, Glaber; qu: λίαν ἴσος, i. e. valdè æqualis; vel à λεῖος lævis.

Λιτὴ, ῆς, ἡ, Precatio; à λίσσομαι vel λίτομαι ſupplico.

Λιτὸς, ᾶ, ὁ, Simplex, nudus, vulgaris; ex λιτὸς, quod à λεὼς populus: aut qu: λεπτὸς tenuis.

Λίτρα, ας, ἡ, Libra, menſuræ & ponderis nomen; à Latino *libra*.

Λὶψ, βὸς, ὁ, ἡ, Petra, unde aqua ſtillat; venti nomen; à λείβω ſtillo; eſt enim ventus procelloſus.

Λιχανὸς, ᾶ, ὁ, Index digitus; à λείχω lingo; nam utimur eo, cùm lingimus.

Λοβὸς,

Λοβὸς, ῦ, ὁ, Ima pars auris; quia prehendi poteſt, à λήβω pro λαμβάνω capio, prehendo; εὔλαβὴς γάρ. *Euſtathius.*

Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, Electus; à λέγω eligo: eſt & album in oculo.

Λόγιον, ου, τὸ, Oraculum; à λέγω dico; ut ſit, per quod reſponſum divinum redditur.

Λόγχη, ης, ἡ, Sors; à λαγχάνω ſortior.

Λοιγὸς, ῦ, ὁ, Pernicies, mors; *Euſtath:* à λείπω deficio, unde & λοιμὸς: vel à λέγω, quia λέγει, id eſt, κομίζει εἰς θάνατον, i.e. ad mortem ducit: aut ab ὀλίγος paucus, tanquam ὀλιγῶν τοὺς ζῶντας, i. e. viventium numerum diminuens: velim à λήγω deſino, exeo; ut etiam *exitium* ab *exeo.*

Λοίδορος, ου, ὁ, Conviciator, maledicus; à λᾶς lapis & δέρω verbero; quòd convitia cædant, tanquam lapides: vel qui verba loquitur ὡς δόρατα, i.e. ceu ſpicula.

Λοιμὸς, ῦ, ὁ, Peſtis; metaph: exitialis; à λύμη lues; vel à λείπω deficio; quòd faciat homines deficere.

Λοίσθιος, λοῖσθος, ου, ὁ, Ultimus; à λείπω relinquo.

Λοξὸς, ῦ, ὁ, Obliquus, non rectus; à λέγω cubo, jaceo.

Λοπὰς, άδος, ἡ, Patella; à λέπω decortico; quòd inſtar corticis ſit λεπτὴ, i. e. tenuis.

Λόπος, ου, ὁ, Cortex; à λέπω decortico.

Λορδὸς, ῦ, ὁ, Curvus; à λάειν ἔραν, i. e. videre terram; qui enim incurvi ſunt, deorſùm ſpectant.

Λούω, ύσω, Lavo; à λύω ſolvo; lavando ſolvimus & tollimus ſordes.

Λοφνία, ας, ἡ, & λοφνὶς, ίδος, ἡ, Fax; qu: λιοφανὴ à λίαν valdè & φαίνω luceo.

Λόφος, ου, ὁ, Cervix jumentorum, criſta galeæ; collis; à λέπω, quia cervix ligatorum ſolet λέπεσθαι, i. e. depilari; vel quòd jumenta incipiant excoriari à cervice.

Λόφουρα, τὰ, Animalia quæ habent caudam & ſetas in cervice erectas

erectas in modum cristæ; ut equi, asini, à λόφος cervix & ὀρὰ cauda.

Λόχος, ου, ὁ, Cohors, agmen, insidiæ; à λέγομαι cubo, insideo.

Λοχὸς, οῦ, ἡ, Puerpera; à λέγω, i. e. κεῖμαι cubo.

Λύα, vel λύη, ης, ἡ, Seditio; à λύω solvo, quia solutio est unitatis.

Λύγδος, ου, ὁ, Lygdus, lapis quidam candoris eximii; à λευκὸς candidus.

Λύγη, ης, ἡ, Obscuritas, tenebræ; quia λύει αὐγὴν, i.e. lucem solvit: alii à λύγος salix; quòd ea coloris est nigelli.

Λὺγξ, κὸς, ὁ, ἡ, Lynx, animal visûs acutissimi; à λευκὴ alba, aut quia rapax ut λύκος, i.e. lupus: vel à λεύσσω video.

Λὺγξ, γὸς, ἡ, Singultus; à λύζω Singultio.

Λύγος, ου, ἡ, Virga, vimen, salix; à λύω solvo, nam vimen solvi potest à figuratione naturali: aut à λίαν valdè & ἄγω duco, quòd valdè duci queat.

Λυγὸς, οῦ, ὁ, Prælum quoddam; quia λυγίζεσθαι, i. e. torqueri potest.

Λυγρὸς, οῦ, Gravis, funestus; à λοιγὸς pernicies: alit. quasi λίαν ὑγρὸς valdè humidus; loca humidiora sunt insalubria.

Λύζω, σω, Singultio; à sono: vel à λύω solvo; est enim affectio stomachi aliquid impactum solvere & excutere conantis.

Λύθρος, ου, ὁ, vel λύθρον, τὸ, Cruor, sanies; à λύω solvo, quia solutis venis exilit, & fit cruor: vel quia indiget purgatione, à λύω solvo, purgo.

Λυκάβας, αντος, ὁ, Annus dictus; i. e. παρὰ τὸ λυγαίως βαίνειν quòd anni tempus latentèr & tacitè prætereat: alii à λύκος sol & βάσις cursus; solis enim cursu & recursu annus perficitur.

Λύκη, ης, ἡ, Lux; à λύω solvo; solvit enim & discutit crassitiem aëris: vel potiùs quasi λευκὴ, i.e. alba.

Λύκος, ου, ὁ, — { 1. Lupus; à λύω solvo. 2. Sol; à λύκη lux. }

Λυκόφως, Tempus, quod solis exortum præcedit, nec omninò lucidum, neque tenebrosum, à λύκος lupus, & φῶς lux, quòd colorem referat pilorum lupi, qui prope cutem albi sunt, exteriore parte nigriores.

Λῦμα, τος, τὸ, Sordes; à λύω eluo, tanquam λῦμά τι ὄν, quia ἐν τῷ λύεσθαι ἀποβάλλεται, i. e. lavando ejicitur.

Λύμη, ης, ἡ, Lues, noxa, quæ solvit rei integritatem; à λύω solvo. *Eustath:* à λῦμα, quod aliquando in malam partem accipitur, sicut & ἄγος & κάθαρμα.

Λύπη, ης, ἡ, Dolor, ægritudo; à λύω solvo, dolor ex solutione continui ferè oritur: vel quasi λυώπη, quia λύει ὦπας εἰς δάκρυα, id est, oculos in lacrymas solvit.

Λύρα, ας, ἡ, Lyra: à λύω solvo, & ῥᾶ facilè, quòd εὐτονία chordarum ejus facilè solvatur, *Harm:* vel qu: λαρὰ à suavi sono, *Martin:* Etym: quasi λύτρα, quòd vice λύτρου, id est, redemptionis pretii initio data esset. *Eustath:* scribit λύραν dictam fuisse quasi λύτραν, ut quæ Apollini tanquam compensatio pro bobus à Mercurio sit data, anteà χέλυς dicta.

Λύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, { 1. Solvendi, i. e. λύειν vim habens. 2. Bacchus, quia curas aut etiam membra λύει solvit. }

Λυσανίας, ου, ὁ, Qui λύει ἀνίας, id est, qui solvit dolores.

Λυσιτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, Utilis, quasi λύων τέλη solvens vectigalia; fructuosus.

Λύσσα, ης, ἡ, Rabies, quia est quædam quasi λύσις, id est, solutio & corruptio facultatis cognoscendi, sensûs & rationis. Etym: παρὰ τὴν λύσιν τοῦ λογισμοῦ, id est, ab intellectûs conturbatione.

Λύτρον, ȣ, τὸ, Redemptionis pretium; à λύω ſolvo, redimo.

Λύχνος, ȣ, ὁ, Lucerna, lumen; à λύειν νύχος, i. e. ſolvere noctem ſeu tenebras; vel à λύκη lux.

Λῶ, Volo; traditur factum ex θέλω abjectione ſyllabæ initialis.

Λωΐων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Melior; à λάω volo; eſt enim bonum τὸ βȣλητὸν id quod omnes volunt.

Λώβη, ης, ἡ, Injuria, contumelia; quaſi λαόβη, à λαὸς populus, & βαίνω eo; ut ſit injuria publica. *Varinus* à λοβὸς, i. e. extrema pars auris, quòd veteres in ſcelere deprehenſos ἐνυβρίζοντες extremas aures reſecarent; aut à λαβὴ, id eſt, ξίφος enſis; aut à βλάβη damnum. Etym: à λῶ volo, per Antiphraſin.

Λῶμα, τος, τὸ, Fimbria, inſtita; an quaſi κλῶμα à κλώθω glomero? poſſit referri ad λύω ſolvo, ut ſit aliquid ſolubile veſti attextum; *Martin:*

Λῶπος, εος, τὸ, & λώπη, ης, ἡ, Veſtimentum tenue; à λοπὸς cortex; veſtimenta enim ambiunt hominem, ut cortex & tunica arbores & ſemina.

Λωποδύτης, ȣ, ὁ, Fur veſtium; à λῶπος veſtimentum, & δύω induo; ut ſit, qui veſtes induit ſcil: ſurreptas.

Λωτὸς, ȣ, ὁ, Arbor quædam Libyca, lotus dicta, ſuavi fructu; à λῶ volo.

Λωφάω, ήσω, Reſpiro, interquieſco; à λόφος collum; propriè de jumentis, è quorum collo jugum & onus deponitur.

M.

M—— NOta eſt duodecimæ apud Græcos literæ, quam μῦ appellant; fortè ex *Mem* Hebræo. in numeris valet 40, ſicut & מ Hebræis. Etym: vult literæ huic nomen dari ex ſono; habet enim μυγμόν τινα, id eſt, ſonum, qui labris occluſis erumpit.

Μάγγανον, ου, τὸ, Venenum, quo quis alicui mortem machinatur; à μηχανὴ machina; *Martin:* vel à μάγος magus, præſtigiator.

Μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, Buccea, in quam manus abſtergebant à menſa ſurgentes, poſtea canibus objicienda, à μάσσω tergo.

Μάγειρος, ου, ὁ, Coquus; qui cibos μάσσει, i. e. ſubigit; vulgò παρὰ τὸ μαγίδας αἴρειν, i. e. quòd lances tollat; alii à μάζα farina, & μείζω divido.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, Vas ſubigendæ farinæ, *lanx*; à μάσσω ſubigo.

Μάγνης, ητος, ὁ, Magnes lapis qui ferrum trahit, dictus ab agro Magneſiaco, in quo magna ejus copia reperitur.

Μάγος, ου, ὁ, Magus, ſapiens, præſtigiator; à μέγας magnus, ut ſit, potens intellectu.

Μαγῳδὸς, οῦ, ὁ, Qui muliebribus perſonis virilia negotia agit; quaſi μάγος ᾠδῇ, i.e. cantu magus.

Μάζα, ης, ἡ, Maza, farina ſubacta; à μάσσω ſubigo, vel μασάομαι edo.

Μαθητὴς, οῦ, ὁ, Diſcipulus; à μανθάνω diſco, in aor. 2. ἔμαθον.

Μαῖα, ας, ἡ, Obſtetrix; puto, quaſi ἐμαῖα, ab אֵם mater: aut à μάω vel μαίομαι quæro, quærit in lucem prodituros, & quæritur in partu.

Μαιμάω, ήσω, Vehementèr cupio; à μάω idem.

Μαίνομαι, fut: μανοῦμαι, Furo, inſanio; à μάειν, i.e. cum impetu in aliquid ferri.

Μάκαρ, ερος, ὁ καὶ ἡ, Felix; à μὰ non & κὴρ fatum; ut sit, fato non obnoxius: alii à μάλα valdè & χαίρω gaudeo; quòd ii, qui felices sunt, habeant unde lætentur.

Μάκελλα, ης, ἡ, Ligo; à μία & κέλλω, per Antiphrasin.

Μακκοᾷν, Desipere, fatuè & stultè se gerere: quasi μὴ κοεῖν non sapere.

Μακρόθυμος, ου, ὁ, Lenis, qui μακρὸς εἰς θυμὸν, longus, i.e. tardus ad iram est.

Μακρὸς, οῦ, ὁ, Longus; à μῆκος longitudo.

Μακὼν, οῦσα, ὸν, In longitudinem extensus, tanquam à μακέω quod à μῆκος longitudo.

Μαλάσσω, ξω, Mollio; à μαλὸς mollis.

Μάλθα, ης, ἡ, Cera emollita; à μαλάττω mollio.

Μάλκη, ης, ἡ, Manuum pedúmve contractio, & stupor ex frigore; sic dicitur quia reddit membra μαλακὰ, id est, infirma ad motum.

Μαλλὸς, οῦ, ὁ, Villus, lana; à μῆλον ovis, cujus est.

Μαλὸς, οῦ, ὁ, Tener, mollis; à μαλλὸς lana, quæ mollis est: vel factum est per Aphæresin ex ἀμαλὸς quod idem significat.

Μάμμα, & μάμμη, & μαμμιὰ, Mater; quia voces infantium, ab Hebr: אם *em*, id est, mater.

Μαμμάω, Panem peto, vox puerorum; à μάμμη mater; panis usus in locum lactis, quod nutrix dabat, succedit. *Martin:*

Μανθάνω μαθήσομαι, præt: μεμάθηκα qu: à μαθέω, disco; nonnulli à μῆτις intelligentia, unde inusitat: μήθω disco.

Μανιάκης, ου, ὁ, Torques; à μήνη luna; quia est ut lunaris circulus.

Μάννα, Manna; dicitur quia quærebant, *man hú* quid hoc? *Exod.16.16.*

Μάννος, ου, ὁ, Ornamentum colli, vel manuum armillæ; à μάννη (Doricè

(Doricè μάνα) luna; alii ex Latino *manus*, cujus est ornamentum.

Μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Vates, hariolus; dictum ἀπὸ τοῦ μαίνεσθαι, à furore divino, quo correpti vates futura prædicant.

Μάραγδος, vel σμάραγδος, ου, ὁ, smaragdus; à μαίρω splendeo.

Μάραθρον, ου, τὸ, Fœniculum; à μαίρω splendeo: quia oculorum splendorem & claritatem conservat; aut à μαραίνειν marcere, quia facilè marcet.

Μάργαρον, ου, τὸ, Unio, margarita; à μαίρω splendeo, quia splendida.

Μάργος, ου, ὁ, Insanus, vecors, petulans; ab ἀργὸς otiosus, malus, μ otiosè præfixo.

Μάρη, ης, ἡ, Vel pluralitèr μάραι antiqua voce, manus, quibus dividimus & componimus, à μείρω divido: vel potiùs, quia manus magis divisæ quàm ulla pars corporis, scil: singulæ in quinque digitos; unde χεὶρ πένταζος.

Μαρμαίρω, αρῶ, Rutilo, resplendeo; per reduplicationem à μαίρω idem.

Μάρμαρος, ου, ὁ, Marmor; à μαρμαίρω splendeo; quòd sit lapis, qui splendorem quendam ex se vibrat.

Μάρναμαι, Pugno; à μάρη manus; quia manu fit pugna: alii παρὰ τὸ μὴ ἀρνεῖν, i. e. ab irreconciliabili odio; quòd veteres in reconciliationibus & fœderibus ἄρνας ἔθυον, i. e. agnos mactabant.

Μάρπτω, ψω, Capio, prehendo; quasi μάρῃ ἅπτομαι, i. e. manu tango.

Μάρσιππος, ου, ὁ, Marsupium, crumena; μάρης σιπύη, i. e. manûs arcula: arcula ad manum in promptu.

Μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, Testis, martyr; à μείρω divido, dirimo; nam testimonio suo dirimit dubitationem.

Μασάομαι, & μαστάομαι, Manduco, mando, comedo; à μάσσω subigo; qui edit, subigit cibos.

Μάθλη, ης, ἡ, & μάθλης, ητος, ὁ, Lorum emollitum, habena; à μάσσω subigo, mollio.

Μάσαξ, κος, ἡ, Mandibula, os; à μασάομαι edo, mando.

Μαςεύω, σω, Quæro, indago; à μάω quæro.

Μάστιξ, ιγος, ἡ, Flagrum, scutica; à μάσσω subigo: vel à μάλα valdè, & στίζω pungo; flagellum corpus cædit & quasi pungit.

Μαστίχη, ης, ἡ, Mastiche; an à μαστίζω flagello? quòd è caudice lentisci cæso exsudet. *Martin:*

Μαστὸς, οῦ, ὁ, Uber, mamma quam fœtus μάει, i. e. quærit, & μάσσει, i.e. premit.

Μαστρωπὸς, vel μαστροπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, Leno, lena; quasi ματρὸς ὄπα vel ὦπα habens, i. e. matris vocem seu vultum, quem suavibus verbis mentitur.

Ματία, ας, ἡ, Vanitas; à μάτην frustrà: vel quasi μή τι, i.e. non aliquid.

Ματρύλλη, ης, ἡ, Lena, quæ se matrem fingit; à μήτηρ, mater.

Ματτύα, vel ματτύη, ἡ, Lautitiæ ciborum; à μάσσω pinso.

Μάχαιρα, ας, ἡ, Gladius; à μάχομαι pugno.

Μάχλος, ου, ὁ, ἡ, Incontinens, Lascivus; *Varinus* ducit à μάλα valdè, & κλῶ frango; ut sit, qui frangitur libidine; alii à μάω quæro, & χλειω deliciis frango; ut sit, qui quærit se luxu & deliciis frangere. *Harm:* à μάλα & χαλάω laxo; ut sit, qui se valdè remittit, & ad omnem turpitudinem impotentis appetitûs sui fræna laxat.

Μὰψ, Frustrà, incassùm; à μάτην idem: aut decurtatum ex μαψίδιον idem.

Μεγαίρω, αρῶ, Invideo; à μέγα, i. e. magnum; magna sunt invidiosa ——*Summa petit livor. Ovid: Varin:* à μέγα & αἴρειν, i.e. tollere; quòd magnum aliquid tollat ab eo, cui invidet.

Μεγαλεῖος, α, ον, Grandis, venerandus; μεγαλειότης majestas, magnitudo, & μεγαλύνω magnifico; omnia à μέγας magnus.

Μέγαρον,

Μέγαρον, ου, τὸ, Ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium; à μεγαίρω invideo; aut quia magnum, à μέγας magnus.

Μέγας, Magnus; vehemens; à μὴ non & γῆ terra; magnum est, quod non humile & humi repens, sed in altum tollitur.

Μέδω, Imperium teneo; à μήδω, i. e. βουλεύω consulo; nam pars regiminis est benè consulere.

Μέζεα, τὰ, Genitalia; à μέσος medius, quia in medio corpore.

Μέθη, ης, ἡ, Ebrietas; à μέθυ vinum. Etym: dici vult à μὴ non & θέειν currere.

Μέθοδος, ου, ἡ, Via compendiaria, ratio brevis docendi; à μετὰ & ὁδὸς via, ut sit velut conjuncta & contracta via.

Μέθυ, τὸ, Vinum; quia μεθίησιν, i. e. μεθήμονας remissos facit.

Μειδάω, vel έω, fut: ήσω, Subrideo, rideo leniter seu molliter; dicitur & μειδιάω. an, à μεῖον minùs & ὀδοὺς dens, quòd dentes eo risu parùm nudentur?

Μειλίσσω, ξω, Mellitum reddo; blandis verbis demulceo; qu: μελίσσω à μέλι mel.

Μειλίχιος, & μείλιχος, ου, ὁ, Blandus; à μειλίσσω blandis verbis demulceo.

Μείραξ, ακος, ὁ, ἡ, Puer, puella; ab εἴρω loquor, quòd eâ ætate sit, ut jam loqui possit. *Varin:* habet etiam μείραξ ab ἱμείρω cupio; quia ea ætate concupiscit: alii à μὴ εἴρειν, i.e. non loquendo, ut eum significet, qui loqui aut non possit, aut præ molestia non velit.

Μεὶς, Mensis; Æolicè, pro μὴν, à μήνη luna, cujus cursu describitur.

Μείων, ονος, ὁ, ἡ, Minor; comparat. à μικρὸς parvus, sumitur autem à μινυὸς parvus: vel μείων qu: μὴ ὢν, i.e. non existens.

Μέλαθρον, ου, τὸ, Domus; à μελαίνεσθαι, i.e. denigrari, quia fumo nigrescit.

Μέλας, ανος, Niger; à μὴ non & λάειν, i.e. videre; res enim nigræ sunt minùs conspicuæ.

Μέλδω, Consumo, liquefacio; quasi μέλη ἔδω, i. e. membra edo.

Μελεδαίνω, Curo, desidero; à μέλει curæ est.

Μέλεθρον, ου, τὸ, Pedica, funis, quo membra ligantur; à μέλος membrum.

Μέλει, Curæ est, à μέλος membrum, & ἔδω edo; cura enim vires debilitat. —*Cura facit canos*—

Μέλεος, ου, ὁ, Vanus, stultus, infelix; à μὴ non & λάων, id est, ὁρῶν videns; ut sit, qui meliora nec intelligat, nec sortiatur: vel secundùm Etym: à μὴ non & λῶ volo; quod vanum est, id nemo vult.

Μελέτη, ης, ἡ, Cura; à μέλει curæ est.

Μέλι, τος, τὸ, Mel; à μέλισσα apis, cujus est opificium.

Μελία, ας, ἡ, Fraxinus; fortè à μέλος, scil: ob venustatem ramorum paritèr & trunci, & lævorem corticis. *Harm:*

Μελίνη, ης, ἡ, Panicum; à μέλι mel; quia dulce est.

Μέλιττα, vel ισσα, ης, ἡ, Apis; quasi μήλισσα à μῆλον malum, fructus, & ἵζω. sedeo; quòd fructibus insideat, ut ex illis mel exprimat. Etym: à μέλει curæ est; quòd sit animal sedulum & laboriosum.

Μέλλω, ήσω, Futurus sum; consonat τῷ μολεῖν, i.e. venire.

Μέλος, εος, τὸ, Carmen; à μέλος membrum; quòd carmen aptis membris constare debeat.

Μέλπω, Canto; cantu celebro; quasi μέλος ἔπω, id est, carmen dico.

Μέμφομαι, Conqueror, expostulo, accuso; videtur esse quasi μῶμον φάω, i. e. reprehensionem dico.

Μένος, εος, τὸ, Animus, robur; ira; à μένω maneo.

Μένω,

Μένω, Maneo, expecto; à μὴ non & νεύω nuto; id manere dicimus quod locum servat & non mutat.

Μεράρχης, ου, ὁ, Qui parti imperat, μέρους ἄρχει. in militia est, qui bis mille quadraginta octo viris præest; ipsum agmen est μεραρχία.

Μέρδω, Privo; à μείρω divido; qui privat, dividit & separat aliquid ab eo, quem privat. est & ἀμέρδω privo. *Eustath:* vult ab α priv: & μέρδω video, ut sit, privo visu. Etymologo ἀμέρδειν est portione sua privare, ab α & μείζω divido; sed velim ἀμέρδω esse ab α epitatico & μέρδω. *Martin:*

Μέριμνα, ης, ἡ, Cura, solicitudo; quia μερεῖ, i.e. μερίζει νοῦν, hoc est, animum distrahit & dividit.

Μερμαίρω, & μερμέρω, Curo; factum ex μείρω divido, per reduplicationem primarum literarum.

Μέρμις, ιθος, ὁ, ἡ, Funiculus, filum; qu: ἕρμις ab εἴρω necto: vel à μήρυμα filum; quod ex μηρύω glomero, neo.

Μέρος, εος, τὸ, Pars; à μείρω divido.

Μέροψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, Homo; à μείρω divido & ὄψ vox; quia vocem habet in diversos articulatos & significativos sonos divisam: homo sua voce profert literas & syllabas, & ex iis dictiones; secùs quàm fit in voce brutorum.

Μέσαβον, ου, τὸ, Medium lignum inter boves; à μέσος medius & βοῦς bos.

Μεσάραιον, ου, τὸ, Mesenterium; à μέσος medius, & ἀραιὸς tenuis; quòd in medio intestinorum tenuium positum sit.

Μεσημβρία, ας, ἡ, Meridies; à μέσος medius & ἡμέρα dies; est enim medium diei spatium.

Μεσόγειος, ον, ὁ καὶ ἡ, Mediterraneus, a, um; à μέσος medius, & γῆ terra.

Μεσόδμη, ης, ἡ, Trabs per mediam domum trajecta; à μέσος medius & δόμος domus.

Μέσος,

Μέσος, ου, ὁ, Medius; παρὰ τὸ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd partes æquales habeat; vel παρὰ τὸ μετέχειν τοῦ ἴσου. Etymol.

Μεσφὰ, pro μέχρι, donec; poët: à μέσον medium.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, Menſis ſecundus Athenienſium, in quo Apollini μεταγειτνίῳ ſacrificabant.

Μετακιάθω, Tranſeo; i.e. apud *Hom:* μετεκίαθε, i.e. μετῆλθεν, à μετὰ & κίω eo.

Μέταλλον, ου, τὸ, Metallum, fodina; à μετὰ poſt & ἄλλο aliud, id eſt, quia aliud poſt aliud eruitur, cum diverſa in iiſdem venis ſint juncta.

Μεταμέλει, Pœnitet; propriè μετὰ τὸ πραχθὲν μέλει, id eſt, poſt factum curæ eſt.

Μεταμώλιος, Vanus; quaſi μεταμελείας ἄξιον, id eſt, pœnitentia dignus.

Μεταξὺ, Inter; à μετὰ poſt, i.e. poſt unum, ante alterum.

Μετάφρενον, ου, τὸ, Pars dorſi quæ ſita eſt ad ſeptum tranſverſum, quod φρένας dicebant veteres; eſt ergo τὸ μετὰ φρένας, id quod à tergo præcordiis objectum eſt.

Μετεξέτεροι, ων, οἱ, Nonnulli, à μετὰ, ἐξ & ἕτεροι.

Μετέωρος, ὁ, ἡ, Sublimis, editus; à μετὰ & ἀείρω tollo, attollo; alii à μετὰ & ὁρῶ video: nonnulli à μετὰ & αἰώρα, id eſt, exaltatio.

Μετριοπαθὴς, ὁ καὶ ἡ, Cujus ſunt μέτρια πάθη, qui modum in perturbationibus debitum ſervat.

Μετριοφρονέω, ήσω, Modeſtè ſentio, μετρίως φρονέω.

Μέχρι, μέχρις, Uſque, tenùs, quouſque; ab ἄχρι vel ἄχρις.

Μηδαμὸς, οῦ, ὁ, Nullus: μηδὲ ἀμὸς non aliquis, non unus.

Μήδομαι, Curam gero, meditor, machinor; à μέδω curo, vel à μάω cupio.

Μηδεὶς, Nullus; μήτε εἷς, neque unus.

Μηκάομαι, Balo, propriè eſt caprarum, à ſono, inde μηκὰς capra.

Μηκέτι, Non ampliùs, μὴ ἔτι, κ inserto ad hiatum prohibendum.

Μῆκος, εος, τὸ, Longitudo, prolixitas; à μέγα magnum.

Μήκων, ωνος, ὁ, Papaver; fortè à capitis μήκει, id est, longitudine.

Μηλέα, ας, ἡ, Malus, arbor; μῆλον, pomum: an, quia flos ejus, expetitus ab apibus, scil: ad μέλι, id est, mel conficiendum? aut quia hominibus curæ est malus, à μέλειν curæ esse.

Μήλη, ης, ἡ, Specillum; instrumentum Chirurgicum, puto à μάω quæro; quia specillo vulnerum altitudo inquiritur.

Μῆλον, ου, τὸ, Ovis; dicta quòd ea præcipuè inter pecudes μέλει, id est, curæ est hominibus: vel à μαλθὸς tener; mollis est enim ovis & corpore & lanâ.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, Pellis μήλου, id est, ovis.

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, Auriscalpium, i. e. specillum auricularium, μήλη ὠτός.

Μὴν, Tamen, quidèm; à μὲν quidèm, vel à μένω maneo, eâ aliquid asseveratur & manere indicatur.

Μὴν, μηνὸς, ὁ, Mensis; à μήνη luna, quæ mensem describit cursu suo.

Μήνη, ης, ἡ, Luna; à μειοῦν minuere, quia minui solet.

Μήνιγξ, γγος, ἡ, Membrana, maximè quæ cerebrum ambit; à μένω maneo, quia cerebum intra illam manet; aut quia protegit cerebrum, & ei μένος, id est, robur confert.

Μῆνις, ιος, & ιδος, ἡ, Ira permanens; à μένω maneo.

Μηνίσκος, ου, ὁ, Lunula, ornamentum; à μήνη luna.

Μηνύω, ύσω, Indico, significo, nuncio; à μένος mens; ut sit, mentem aperio.

Μήρινθος, ου, ὁ, Funiculus; à μηρύω glomero, neo.

Μηρὸς, οῦ, ὁ, Femur: coxa; à μείρω, divido; quia à femore corpus dividi incipit.

Μηρύκω,

Μηρύκω, Rumino, à μηρύω revolvo; quia ruminare eſt revolvere cibum; aut à μείρω divido, ſeco.

Μήτηρ, έρος, ϱὸς, ἡ, Mater, ab אם (*Em*) Hebr: mater: vel à μάω vehementèr cupio, ardens eſt enim ejus ϛοργὴ, id eſt, in liberos affectio & amor.

Μητραλῴας, ου, ὁ, Qui μητέρα ἀλοιᾷ, id eſt, matrem percutit.

Μῆτις, ιδος, ἡ, Conſilium; à μῆδος idem.

Μηχανὴ, ῆς, ὁ, Artificium, machina, fabrica; à μῆχος artificium, quo aliquid molimur.

Μῆχος, εος, τὸ, Artificium, quo aliquid molimur; à μήδομαι, molior, machinor.

Μία, Una: in maſc: εἷς, tanquam à μίος.

Μιαιφόνος, ου, ὁ, Qui μιαίνει φόνῳ, ſcil: ἑαυτὸν, cæde ſe polluit; homicida.

Μιγνύω, & υμι, fut: μίξω, miſceo, permiſceo, à μίσγω idem.

Μικρὸς, & σμικρὸς, Parvus; à μειῶ minuo.

Μιμέομαι, ήσομαι, Imitor, à μαιμάω cupidè feror; cupiditas ſeu amor eſt imitationis cauſa; ſimiles enim ejus fieri cupimus, quem diligimus.

Μιμνήσκω, Facio recordari, moneo; μιμνήσκομαι recordor; à μνάω commemoro.

Μίμνω, Maneo; ex μένω idem.

Μιμὼ, όος, οῦς, ἡ, Simia; quia μιμεῖται, id eſt, imitatur actiones hominum.

Μίνθα, μίνθη, ης, ἡ, Mentha; à μένος animus & θύω cum impetu feror; nam fertur animum valdè excitare: vel à μίνς ſtercus, quod in eo naſci amat.

Μινύρομαι, Querula voce loquor; à μινυὸς minutus; ut ſit, voce querula & exili loqui.

Μισθὸς, οῦ, ὁ, Merces, præmium; Etym: merces menſtrua, ſic eſſet à μεῖς menſis, & θέσις poſitio; ut ſit, propriè merces ſingulis menſibus ordinata.

Μῖσος, εος, τὸ, Odium; Etym: à μὴ ἴσον, id eſt, non æquale, quia odium eſt quædam inæqualitas & inconvenientia;

venientia; vel quasi μύσος à μύω os occludo; ut sit, quod μύοντες ἐσφίγγομεν.

Μισύλλω, In minutas partes seco; quasi εἰς μεῖον στέλλω, id est, in aliquod minus do & mitto.

Μίσχος, ου, ὁ, Pediculus, quo fructus & folia plantæ appenduntur; quia tenet ea, referatur ad ἴσχω teneo.

Μίτος, ου, ὁ, Filum, licium, quod stamini implicatur, à μεῖον minus, quia tenue.

Μίτυλος, & μύτιλος, ου, Mutilus, cornibus carens, à μειῶ minuo, vel cui μείων τύλος.

Μίτρα, ας, ἡ, Cinctus, cingulum, fascia capitis, dicitur à μίτοις, id est, filis laneis, quibus extrinsecùs est obvoluta.

Μνάω, Meminisse facio; à μένος mens; quia est in mentem revoco.

Μνίον, ου, τὸ, Muscus, alga; an à μνίω edo, quòd velut edat corpora quibus adnascitur?

Μνοῦς, ὁ, Prima lanugo, pilus tener; à μνίον muscus; cui similis est.

Μόγις, Vix; quasi cum μόγῳ, id est, labore & difficultate.

Μόθαξ, ακος, ὁ, Verna; quia ad μόθον, id est, laborem sustinendum adhibetur.

Μόθος, ου, ὁ, Labor, pugna, tumultus; ab ὁμοῦ θεῖν, id est, in unum ruere.

Μοιχὸς, οῦ, ὁ, Mœchus, adulter, Etym: à μὴ & εἴκω, id est, deceo; quia facit τὰ μὴ εἰκότα, id est, ea quæ non decent: vel à μὴ non & οἶκος domus; quia domus suæ jura transit.

Μόλιβδος, vel μόλυβδος, ου, ὁ, Plumbum; à μολεῖν εἰς βάθος, id est, in fundum venire; quia cum sit grave, deorsùm tendit. Etym:

Μόλις, Vix; id est, magno cum μόλῳ, id est, labore.

Μολοβρὸς, οῦ, ὁ, Vorax, gulosus; à μολῶ ἐπὶ βορὰν, id est, ad cibum ruo.

Μολύνω,

Μολύνω, νῶ, Polluo, contamino; an à μόλ☉ labor? quòd polluta laborem purgandi faceſſant.

Μοναχὸς, ὴ, ὸν, Solitarius, a, um; à μόν☉ ſolus.

Μόν☉, η, ον, Solus; à μένω maneo; ut ſit propriè, qui remanet relictus; vel ab inuſitato μί☉, unde μία.

Μόρμ☉, ου, ὁ, Terror inanis; an à μύρω fluo, ut ſit ab aqua fluente? aut quia μείρει, id eſt, ſtatum animi diſtrahit?

Μορμύρω, Murmuro; inundo; à μύρω fluo.

Μορμὼ, ὴ, Mulier horrenda & monſtroſa facie, larva, terriculum; à μόρμ☉ terror.

Μόρος, ου, ὁ, Portio, fatum; mors; à μείρω partior; fatum enim cuique ſuam conditionem aſſignat.

Μορφὴ, ῆς, ἡ, Forma, ſpecies; à μαίρω luceo & φά☉ oculus; Etym: qu: μορφὴ à μείρω divido.

Μορφνὸς, ῦ, ὁ, Obſcurus; ab ὄρφνη tenebræ; ſchol: *Ariſt:* ex μόρος fatum & φόν☉ cædes, quia lethalis color.

Μόσχ☉, ου, ὁ, ἡ,
1. Vitulus, vitula; à μὴ & ἰσχύω vel ἴσχω valeo, quòd vitulus ſit adhuc imbellis & inermis.
2. Odoris genus; ut ſit quaſi ὄσχ☉ ab ὄζω oleo; ob fragrantiam & ſuavitatem. hinc Anglicè **Musk**.

Μουνυχιὼν, ῶν☉, ὁ, Menſis primus Athenienſium; dictus quòd in eo ſacra fiebant Dianæ Munychiæ.

Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa; cantus. Eſt vis mentis, qua inquirimus doctrinam, à μάω quæro.

Μόχθος, ου, ὁ, Labor, moleſtia; à μόγος idem.

Μυδρίασις, εως, Vitium oculi, quo acies hebeſcit; à μυδᾷν, id eſt, nimio humore vitiari.

Μυέω, ήσω, Inſtituo in ſacris, initio; arcana, quaſi clauſa, doceo; à μύω claudo.

Μύζω, Clauſis labris ſonum è naribus emitto, ut eſt vox gementium; dicitur à ſono μυ, vel à μύω claudo.

Μύθος,

μῦθος, ου, ὁ, Verbum, fabula; à μυέω doceo; verbum est instrumentum docendi.

Μῦια, ας, ἡ, Musca; *Eustath:* à μύω ducit; quòd videatur qu: connivere; sed potiùs à μύζω murmuro; aut à μῦς mus; quia muri nonnihil similis.

Μυκάω, ῶ, Mugio, vox boum, asinorum, & camelorum; à sono μῦ.

Μύκης, ητος, & ου, ὁ, Fungus; à μύω claudo; quia est planta velut clausa; quæ se in nullos flores aut fructus explicat.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, Nares, nasus; à μύζω vel μύσσω, quod sonum innuit, quem nasus edit, cùm emungatur.

Μύλη, ης, ἡ, Mola; Etym: à μειοῦν minuere & λίαν valdè, quòd frumentum valdè minuat: vel à μεῖον ἀλοᾶν minutum tundere.

Μύξα, ης, ἡ, Mucus, mucor; quia μύσσεται, id est, exprimitur ex naribus.

Μυρίος, ου, ὁ, Infinitus; μύριοι, decies mille; à μείρω divido; est enim numerus valdè divisibilis.

Μύρμος, ου, ὁ, μύρμηξ, ηκος, ὁ, Formica; dicta, quia μύριαι numero, unà sunt penè infinitæ.

Μύρον, ου, τὸ, Unguentum, propriè liquidum; à μύρω fluo.

Μύσος, εος, τὸ, Scelus, facinus; quasi μῖσος à μισῶ odi; ut sit, quod jure oderis: vel ad quod μύῃς, id est, oculos claudas.

Μυστίλλω, In parva seco; quasi εἰς μεῖον στέλλω, in minus mitto.

Μυτὶς, ίδος, ἡ, Nasus, peculiaritèr de magnis piscibus; à μύσσω.

Μυχὸς, οῦ, ὁ, Penetrale, intimus locus, sinus; Etym: ducit à νυχὸς genitivo pro νυκτὸς, à νὺξ nox; quòd sit σκοτεινὸς τόπος, id est, locus tenebrosus. *Henricus Stephanus* per jocum, quasi μυὸς οἶκος, i. e. muris domicilium; quòd in istiusmodi locis mures soleant latitare: vel etiam à μύω claudo; ut sit, locus clausus.

Μύω,

Μύω, Claudo, occludo labra; conniveo oculis; an à μειῶ minuo? quod enim clauditur, fit minus; majus, quod aperitur.

Μῶλος, ου, ὁ, Bellum, pugna, tumultus; Etym: παρὰ τὸ μὴ λύειν ταχέως, quòd non facilè solvatur.

Μώλυζα, ης, ἡ, Caput allii, allium, simplici capite, non divisum in nucleos; ergo benè à μὴ non & λύω solvo.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, Vibex, verberum vestigium; Etym: ab ὄλλω perdo: sed potiùs ex eo, quòd sit vibex ex pugna; à μῶλος pugna, & ὢψ vultus.

Μώνυξ, χος, ὁ, pro μονώνυξ, solidas ungulas habens; à μόνος solus & ὄνυξ ungula, μώνυχες ἵπποι. *Hom:*

Μωρὸς, & ὸς, ου, ὁ, Stultus; qui μὴ ὁρᾷ τὸ δέον, i. e. id, quod decet & oportet, non intelligit.

N.

N——NOta est decimæ tertiæ apud Græcos literæ, quam Νῦ appellant, fortè ex Hebræo *Nun:* in numeris N valet quinquaginta.

Νάκη, ης, ἡ, & νάκος, εος, τὸ, Pellis cum suo villo; *Eustath:* quasi ἀνάκη: ab ἀνακεῖσθαι, i. e. recumbere; quòd in ea veteres cubarent: vel etiam à νάσσω premo; quia est aliquid ναστὸν, id est, densè compactum.

Νᾶμα, τος, τὸ, Fluentum, latex: à νάω fluo.

Νάνος, ου, ὁ, Nanus, pumilio, à νὲ non & ἄνω sursùm; quia sursùm non crevit.

Ναὸς, & νεὼς, ὁ, Templum; à νέομαι, adeo; quòd templa frequentèr sint adeunda: sic Latinè *ædes* ab *adeo:* vel à ναίω habito; quòd templa deorum sint domicilia.

Νάπος, εος, τὸ, Saltus, clivus montis; *Varinus* à πιεῖν, id est, bibere;

bibere; quasi sit locus bibulus & humidus; item à νὴ non & φαίνω appareo; quòd tenebricosus sit ob arborum umbras: velim à νάω fluo; quòd in νάπη multus humor fluat.

Νάπυ, υος, τὸ, Sinapi; *Varin:* à νὴ non & φύω cresco; quòd semen ei vegrande non admodùm auctum: vel à νὴ & πίω bibo, quòd ob acrimoniam non possit bibi: nisi potiùs à νὴ & πάω pasco; quòd parùm pascat.

Ναρκέω, ήσω, Torpeo; quasi νὴ ἀρκέω, i.e. non sufficio; ex virium imbecillitate est naturalis torpor.

Νάσσω, σω, & ξω, Æquo, complano: premo: facio; ναστὸς confertus, densus: esse potest à νάω fluo; dicitur enim de iis, quæ densa sunt sive sine poris, ut est aqua.

Ναυαγὸς, vel ναυηγὸς, οῦ, ὁ, Naufragus; à ναῦς navis, & ἄγω frango.

Ναύκληρος, ου, ὁ, Navicularius; navis dominus; à ναῦς navis & κλῆρος hæreditas.

Ναῦλον, ου, τὸ, Naulum; à ναῦς navis; est etiam pretium, quod vectori datur.

Ναῦς, ναὸς, & νεὼς, vel νῆυς νηὸς, Navis, à νάω fluo; quòd in mari fluctuet.

Ναύτης, ου, ὁ, Nauta; à ναῦς navis; nam in ea versatur.

Ναυτία, ας, ἡ, Nausea; à ναῦς navis; navigantibus propriè is affectus accidit.

Ναυτικὸς, ου, ὁ, Nauticus; à ναύτης nauta.

Νάω, Fluo, scaturio; à νέω.

Νεανίας, ου, ὁ, Juvenis; à νέος novus.

Νέατος, ου, ὁ, Novissimus, ultimus; à νέος novus.

Νεβρὸς, οῦ, ὁ, Hinnulus, pullus cervi; quasi νεβορὸς à νὴ non & βορὰ pabulum; quòd gramine adhuc non victitet, sed lacte materno: vel qu: νεαβορὸς, à νέος novus, & βορὰ pabulum; quòd pabulo novo &

 molli

molli pascatur; vel denique, quasi νεβαρὸς à νὲ non & βάρος onus; quòd onus ferre non valeat.

Νέηλυς, υδ@, ὁ, ἡ, Hospes, qui nuper advenit; à νέον nuper, & ἐλεύθω venio.

Νεῖκος, ε@, τὸ, Rixa, jurgium, bellum; à νὲ non & εἴκω cedo; lis enim tum oritur & alitur, cum litigantium neuter neutri cedat.

Νειὸς, ȣ̃, ὁ, Novalis; à νέ@ novus.

Νεκρὸς, ȣ̃, ὁ, Mortuus, cadaver ipsum; à νέκυς idem: vel à νὲ non & κῆρ cor; ut sit, in quo cor extinctum est: vel à νὲ non & κὴρ fatum, per Antiphrasin.

Νέκταρ, ϱος, τὸ, Nectar; à νὲ non & κτῶ occido; quòd sit immortalium potus: vel qu: νέον κτέαρ nova possessio; juventutem enim ætate deperditam restituit. *Suidas*.

Νέκυς, υ@, ὁ, Mortuus; à νὲ non & κίω eo; quòd mortui se movere non possunt.

Νεμεσάω, ήσω, Indignor justa de causa; cupiens suum cuique νέμειν, id est, distribuere: inde *Nemesis* ultionis dea & scelerum vindex.

Νενίηλ@, ȣ, ὁ, Cæcus; attonitus, vecors; à νεννὸς, stolidus.

Νεννὸς, ὴ, ὸν, Stolidus; à νὲ non & νό@ mens; ut sit, qui mentis non est compos.

Νεογιλὸς ὁ, ἡ, & νεογιλής, ὲς, Recèns natus; qu: νεογινὸς, à νέ@ novus & γίνομαι nascor.

Νέ@, ȣ, ὁ, Novus, juvenis, adolescens; qu: νῦν ὢν, i. e. nunc primùm existens, & vivens.

Νεοσσὸς, & νεοττὸς, ȣ̃, ὁ, Pullus, recens à partu; à νέ@ novus.

Νευρέω, ήσω, Secundo vento utor; à ναῦς navis, & ȣ̓ρος ventus secundus.

Νέπȣς, οδ@, ὁ, Pedibus carens: item piscis; à νὲ non & πȣ̃ς pes; quòd pisces sint pedibus destituti.

Νέρθε, & νέρθεν, Subter, infra, qu: ἐν ἔρᾳ, i. e. in terrâ.

Νεϑρον,

Νεῦρον, ου, τὸ, Nervus; robur: à νεύω inclino; nam eſt inſtrumentum inclinationi ſerviens.

Νέφος, εος, τὸ, Nubes, nebula; à νὲ non & φῶς lux; quòd nubes lucem intercipiant & interrumpant.

Νεφρὸς, ου, ὁ, Ren; à νέω no, fluo; & φέρω fero; renes enim deferunt humores quoſdam.

Νέομαι, Redeo; à νέω eo.

Νὴ, Adverb: adfirmantis; à ναὶ: ut νὴ Δία per Jovem. in compoſit. negat, ut νὲ: aliquando vim augendi habet, ut in νήδυμος, νήχυτος.

Νηγάτεος, ου, ὁ, ἡ, Nuper factus; à νέον nuper, & γάω fio.

Νήγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ex quo quis excitari nequit; à νὲ non & ἐγείρω excito.

Νήδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Suavis; à νὴ epitatico, & ἡδὺς dulcis.

Νηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Sævus, à νὲ non & ἀλέγω curo; ut ſit, qui viri nullius habeat rationem.

Νηλεὴς, ὁ καὶ ἡ, Immitis, à νὲ non & ἵλαος propitius, mitis: vel à νὲ non & ἔλεος miſericordia.

Νήλιπος, ὁ καὶ ἡ, Diſcalceatus; à νὲ non & ἦλιψ calceus.

Νηλιτὴς, ὁ καὶ ἡ, Peccati expers; à νὲ non & ἀλιτέω pecco.

Νῆμα, τος, τὸ, Filum; à νέω neo.

Νηπεδανὸς, ου, ὁ, Firmus: à νὲ non & ἠπεδανὸς debilis.

Νήπιος, ου, ὁ, Infans, à νὲ non & ἔπος. Verbum; ut ſit, qui ne unum verbulum poſſit adhuc effari.

Νηπύτιος, ου, ὁ, Stultus; ex νήπιος infans.

Νήριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Innumerabilis; à νὲ non & ἀριθμὸς numerus; ut ſit id, quod numerari non poſſit.

Νήριον, ου, τὸ, Nerium, frutex quidam: ſecus amnes naſcitur; igitur eſſe poteſt à νηρὸς humidus.

Νηρίτης, ου, ὁ, Concha quædam natatilis; à νέω no.

Νήριτος, vel νήεισος, ου, ὁ καὶ ἡ, De quo nulla eſt contentio; à νὲ non & ἐρίζω contendo.

Νηρὸς, pro νεαρὸς, Recens, à νέος novus.

Νηρὸς, ὰ, ὸν, Humidus, cavus; à νέω no: in humido aliquid natare potest.

Νῆσος, ου, ἡ, Insula; à νέω no: insula enim velut natat in mari, quatenus aquis est circumflua.

Νῆσσα, ης, ἡ, Anas; à νέω no; natare enim amat: sic Latinis *anas* à *natando*, ut *Varro* monet.

Νῆστις, εως, ὁ, ἡ, Jejunus, qu: νήσιτις; à νὴ non & σῖτος cibus; vel à νὴ priv: & ἐσθίω edo; jejunus est ἄπαστος, qui nondum edit.

Νηβεκὴς, ὁ καὶ ἡ, Verus, certus; ex νὴ valdè & ἀτρεκὴς verus.

Νήχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Latè fluens: à νὴ valdè & χύω vel χέω fundo; ut id, quod longè latéque effusum est, significet.

Νήφω, Sobrius sum; à νὲ non & πίω bibo; ut sit, qui non nimium bibit.

Νήχω, Nato; à νέω no.

Νικάω, ήσω, Vinco, supero; à νὲ non & εἴκω cedo: vincere qui vult, adversario non debet cedere.

Νίπτω, ψω, Lavo, propriè manus post epulas; à νέω no, vel potiùs à νίφω madefacio: νίπτρον aqua lavandis manibus.

Νίσσομαι, vel νείσομαι, Eo; à νέω eo.

Νίτρ[illegible], τὸ, Nitrum, succus concretus, sali similis; à νίζω, i.e. lavo; quòd abluendi purgandíque habeat facultatem.

Νόθος, ου, ὁ, ἡ, Spurius, non legitimus; à νο i.e. νὲ, non & θεῖος divinus, legitimus; Etym: verò ab ὀνῶ, id est, μέμφομαι, βλάπτω, fieri ait ὄνοτος, & abjiciendo o, vertendóque τ in θ dici νόθος.

Νόμος, ου, ὁ, Lex: dicta quia suum cuique νέμει, id est, tribuit; vel à νέμω significante ministro, quòd lex omnia administret, jubendo, vetando &c. *Plato* ludens νόμον qu: νόον, id est, mentem appellatum esse vult.

νομοθέτης, ου, ὁ, Legislator; qui νόμον τίθησιν, hoc est, legem ponit.

νομὸς, οῦ, ὁ, Pascuum; à νέμω, pasco; quòd sit locus, in quo pecudes pascantur.

νόος, νοῦς, ὁ, Mens, cogitatio: à νέω eo; quia in perpetuo motu est, eaque nihil celerius moveatur.

νόσος, ου, ἡ, Morbus, vitium, pestis; à νὲ non & σῶος sanus; quòd sanus non sit, qui morbo tentatur & laborat.

νοστέω, ήσω, Redeo; à νέομαι, redeo.

νόσφι, Seorsim, sine; à νὲ non & ἕπομαι sequor.

νοτὶς, ίδος, ἡ, Humor: & νότος, ου, ὁ, Notus; venti nomen: } à νέω no, fluo.

νουθετέω, ήσω, Moneo; qu: ἐν νῷ τίθημι, id est, in mentem pono.

νουνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Cordatus, intelligens; qui νοῦν ἔχει, mentem, i.e. sapientiam habet.

νύμφη, ης, ἡ, Sponsa, nova nupta; qu: νέα φαίνουσα, id est, nova apparens. item nurus.

νὺξ, κτὸς, ἡ, Nox. *Eustath:* à νύσσω pungo, per Antiphrasin, quia ad opera non νύσσει: alii à νύσσω, quia pungit ad somnum: vel quia νύσσει, id est, pungit & lædit eos, qui nocti se temerè credunt, est enim tempus periculosum; fortè à νεύω inclino, quia est tempus, solis νεῦσιν, id est, declinationem & devergentiam sequens.

νυὸς, οῦ, ἡ, Nurus, sponsa; à νέα qu: nova filia.

νύσσα, ης, ἡ, Meta; ad quam equi νύσσονται, id est, stimulis punguntur.

νυστάζω, ξω, Dormio; à νεύω vel νευστάζω declino; quòd corpore & capite inclinato dormiatur.

νυχθήμερον, Spatium XXIV horarum, ex die & nocte constans; à νὺξ nox & ἡμέρα dies.

Νάγαλα, τὰ, Edulia suavia, scitamenta & lenocinia coquorum; νάγδιον ceu νέον γάλα, id est, novum lac.

Νωδὸς, ῦ, ὁ, Edentulus; à νὲ non & ὀδὲς dens; ut sit, qui dentibus careat.

Νώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Expers doloris; è νὲ non & ὀδύνη dolor.

Νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Νωθρὸς, ῦ, ὁ, Tardus, piger, stupidus; à νὲ non, & θέω curro; ut sit, qui festinanter currere nec soleat nec possit.

Νῶκαρ, Torpor; à νω pro νὲ non & καίρω curro: vel à νω & σκαίρω tripudio; quòd præ torpore homines nec currere nec saltare possint.

Νωλεμὴς, έος, ὁ, ἡ, Indesinens, assiduus; à νὲ non & λείπω cesso, deficio: vel à νὲ & λεῖμμα reliquiæ.

Νωμάω, ήσω, Distribuo, moveo: à νέμω; quod distribuimus, movemus è loco in locum.

Νώροψ, οπος, ὁ, Splendidus; à νω, id est, νὲ non & ὄψις visus; quòd res splendidiores obscurent visum.

Νῶτος, ου, ὁ, Dorsum, tergum; à νεύω nuto, inclino; quòd non nutemus nisi dorso aliquantulùm incurvato.

Νωχελὴς, ὲς, Tardus, segnis; à νὲ non & κέλλω, moveo, curro.

Ξ.

Ξ—DEcimæ quartæ Græcorum literæ nota est; quam ξῖ appellant, fortè ex Hebræo ש *Schin*, quod est *sc* vel *sch*. character ξ antiquis ignotus erat, Attici serò, Æoles nunquam ξ receperunt; ideò scribebant σκένος ἴερακς pro ξένος ἴεραξ; in numeris ξ est sexaginta.

Ξαίνω, fut: ανῶ, Carmino, carpo, à ξέω rado.

Ξανθὸς, ἡ, ὸν, Flavus, luteus, rufus; à ξαίνω, id est, τύπτω verbero; is color ex percussione vivi corporis nascitur. *Eustath:* ξανθὸς exponit ἀνθηρὸς, & ducit ab ἄνθος flos, præposito ξ.

Ξένος,

Ξένος, vel ξεῖνος, ου, ὁ, Peregrinus, hospes; qui accipit aut accipitur; olim scribebatur, σκένος; à σκηνὴ, id est, tabernaculum, in quo hospites recipiuntur. Etym: ξένον qui suscipit, ducit à σκηνὴ; qui suscipitur, ab ἔξω extra & ἰέναι ire. duci etiam possit ab ἔξω extra, & εἶναι esse; ut eum significet qui extraneus est, sive extra existens.

Ξέω, ἔσω, Rado, polio, scalpo, dolo; à κέω seco.

Ξηρὸς, ᾶ, ὁ, Aridus, siccus, tabidus; à ξέω rado, seco; sicca sunt ξεστὰ, id est, facilè secari & diffringi possunt.

Ξίφος, εος, τὸ, Gladius; à ξέω seco & ἀφὴ tactus; quod enim gladii acies tetigerit, illud secat.

Ξύλον, ου, τὸ, Lignum; à ξύω seco, rado; quia secari & radi potest.

Ξυρὸς, ά, ὸν, Acutus; ξυρὰ novacula: quia acuta, à ξύω seco.

Ξυστὸς, ου, ὁ, Locus, ubi athletæ exercentur; à ξύω rado, quia rasus & planus.

Ξύστρον, vel ὕστρα, Pala ferrea ad radendum; à ξύω rado.

O.

O—— NOta est decimæ quintæ literæ Græcorum, quam ο μικρὸν appellant, id est, ο parvum. in numeris valet septuaginta.

Ὄα, ας, ἡ, Pellis ovina, ab ὄϊς ovis.

Ὄαρ, αρος, ἡ, Uxor, ab ὁμοῦ simul & ἀρεῖν aptare, quòd conveniat viro, eique conjuncta sit sacro fœdere.

Ὀβελὸς, οῦ, ὁ, Veru: dictum quòd sit quasi βέλος, id est, telum; sic etiam dicta est nota quædam, veluti virgula recta, certis scriptorum locis apponi solita; vel quòd obeli, id est, veru formam haberet; vel quòd, tanquam veru, superflua jugularet

gularet & confoderet, teste *Hieronymo*.

Ὀβολὸς, ȣ, ὁ, Obolus, sexta pars drachmæ: quia erat ut βέλος: alii ab ὀβελὸς veru; quòd ejus figuram haberet, ita tamen ut non in acutum desineret.

Ὄβειμος, ȣ, ὁ, Robustus; à βειάω robustus sum.

Ὄβρυζον, ȣ, τὸ, Aurum obryzum, purum ex crebra concoctione, id est, qu: Ὄφειζον ab Ophir, id est, insula, unde præstantissimum aurum solebat advehi: aliis qu: ἀβρύζον, id est, sincerum, delicatum, ἀβρόν.

Ὄγδοος, η, ον, Octavus; ab ὀκτὼ octo.

Ὀγκάομαι, Rudo; ab ὄνος asinus; est enim vox asinorum propria.

Ὄγκος, ȣ, ὁ, Tumor; moles, pondus, fastus; puto ab ἄνω κεῖσθαι sursùm jacere, tumor est quædam ἄρσις seu ἔπαρσις σωματικὴ, id est, elevatio corporalis.

Ὄγμος, ȣ, ὁ, Sulcus, via; ab ἄγω frango, vel οἴγω aperio, quòd sulcus ex terræ fractione & apertione oriatur.

Ὄγχνη, vel ὄχνη, ης, ἡ, Pirum sylvestre; ab ἄγχω strangulo; quia acerbitate sua propemodùm strangulant ejusmodi pira sylvestria.

Ὁδηγὸς, ȣ, ὁ, Viæ dux; qui in ὁδῷ ἡγεῖται, id est, aliquem in via ducit.

Ὁδὸς, ȣ, ἡ, Via; *Eustath:* derivat ab ἕω significante πορεύομαι, id est, eo.

Ὀδὲς, όντος, ὁ, Dens; ab ἔδω edo; quòd sit instrumentum, quo cibum ori ingestum conterimus & edimus.

Ὀδύνη, ης, ἡ, Dolor; ab ἔδω edo, rodo; est enim dolor velut rosio quædam corporis, aut animi.

Ὀδύρομαι, Lamentor, ploro, defleo; ab ὀδύνη dolor; nam dolor est causa lamentationis.

Ὀδύσσω, Irascor, succenseo; ab ὀδύνη dolor; ira ex dolore oritur; nam irascens odit, quod sibi dolorificum depellere nititur.

Ὄζος,

Ὄζος, ου, ὁ, Nodus arboris, ramus, clava; ab ἕζομαι sedeo; ramus qu: sedet in arbore.

Ὄθη, ης, ἡ, Cura, ratio; qu: ὅδη ab ἔδω; nam cura cor edit, aut ὄθη cura consueta: ab ἔθω consuesco.

Ὀθνεῖος, α, ον, Alienigena, alienus; à νόθος nothus.

Ὄθριξ, τριχὸς, ὁ, ἡ, Qui est ejusdem capilli; qu: ὁμόθριξ: ab ὁμὸς similis & θρὶξ crinis.

Οἷ, Quò; ab ὃς qui.

Οἴαξ, ακος, ὁ, Gubernaculum; temo, clavus navis, quo ea fertur; ab οἴω fero.

Οἴγω, ξω, Aperio; an ab ἄγω frango? quod aperitur, quasi frangitur.

Οἰδέω, & άω, & άνω, ήσω, Tumeo, inflatus sum; an ab εἴδω video; quia tumida depressis visibiliora?

Ὀϊζὺς, ύος, ἡ, Ærumna, miseria; possit duci ab οἶ væ, & ζέω ferveo.

Οἶκος, ου, ὁ, Domus, familia; ab ἔχω habeo, habito; vel ab οἴω fero; quia eò ferimus nostra: vel ab εἴκω cedo, quia eò concedimus ut tuti simus ab externis injuriis.

Οἶκτος, ου, ὁ, Misericordia, commiseratio; ab εἴκω cedo; quia facilè velimus eorum petitioni cedere, quorum miseremur: vel ab οἶτος miseria, quia versatur circa miseriam alienam tollendã aut minuendã.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ, Qui cibo suo vescitur sine stipendio; qu. οἴκοι σιτόμενος, id est, domi pastus.

Οἴμη, ης, ἡ,
1. Via, semita; ab οἴω fero; via fert euntes.
2. Cantus; quòd ἐν ταῖς οἴμοις, id est, viis caneretur.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ,
1. Semita; ab οἴμη suprà.
2. Virga; dicta παρὰ τὸ ὁρμᾷν ἐν τῷ φύεσθαι, quòd inter crescendum qu: cum impetu quodam exiliat. Etym.

Οἰμάω, ήσω, Cum impetu feror in aliquem, propriè in viam; ergo

ergo ab οἶμος via. *Eustath:* deducit ab ὁμῶ significante ὁμοῦ & γίνομαι.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, Trulla vinaria; ab οἶνος vinum & ἀρύω haurio.

Οἶνος, ου, ὁ, Vinum; ab ὀνῶ juvo; est enim utilis potus moderatè sumptus: vel quasi οἰόνους, quod οἴει νοῦς, id est, ingenium affert & acuit: vel à νοῦς mens & οἴχομαι abeo; quòd immoderatè sumptum homines dementat.

Οἰνόφλυξ, γος, ὁ, Vinosus, qui οἴνῳ φλύζει, id est, vino bullit seu fervet.

Οἶος, ου, ὁ, Solus, ab ἰὸς solus.

Οἶος, ου, ὁ, Qualis; ab ὃς qui.

Οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, Ovis; dicta quia ovis multa bona οἴει, id est, fert. in masculino arietem significat.

Οἶσον, ου, τὸ, Funis; quia fit ad ferendum aliquid; ab οἴω fero.

Ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, Sagitta; dicta quia οἴεται, id est, fertur: celeritèr excussa scil: arcu.

Οἶστρος, ου, ὁ, Æstrus, stimulus; dicitur ab οἴω fero, quòd impetu quodam ferantur œstro agitati. *Eustath:*

Οἰσύα, ας, ἡ, Salix; ab ἔω eo & εἴσω intra; dicitur etiam & ἰτέα, quia it celeritèr crescendo.

Οἰσυπος, ου, ὁ, Sordes ovium; ab οἶς ovis & σήπω putrefacio; est putridum aliquid, quod in lanis fert ovis.

Οἶτος, ου, ὁ, Ærumna, calamitas; ab οἶ Adverbio dolentis.

Οἰφέω, & οἰφάω, Coeo; ab ὀπυίω idem: vel ab ἁφὴ tactus; nam & ἅπτεσθαι de συνουσία dicitur.

Οἴχομαι, Abeo, discedo, pereo; ab εἴκω cedo.

Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, Avis, propriè major & carnivora; puto, quia οἶος, id est, sola esse amat, in solitudine degens humanum conspectum fugit.

Ὀκέλλω, Appello, accedo; idem quod κέλλω ex quo factum est,

'Οκλάζω, Ingeniculo, succumbo; à κλάω frango; ut sit frango τοῦ κλίνειν, i.e. inclinando.

"Οκνος, ου, ὁ, Pigritia, metus; ab ὀ κινεῖν, id est, non movere, quod pigrorum est & meticulosorum.

'Οκρίβας, αντος, ὁ, Pulpitum, scalæ; ab ἄκρον summitas, & βαίνω scando; pulpitum est quod sursùm scanditur.

"Οκρις, ιος, ἡ, Eminentia montium aut rupium; ab ἄκρος summus; hinc ὀκριόεις longas prominentias habens, asper.

'Οκτὼ, Octo; an qu: ὄχα δύω, id est, valdè duo? ὀγδοὰς est numerus ex quatuor duobus constans.

"Ολβος, ου, ὁ,
1. Felicitas; qu: ὅλος βίος, id est, vita integra, nullis doloribus interrupta.
2. Opes; idque iterum qu: ὅλος βίος ut censum significet toti vitæ sufficientem; aliis qu: ὁ περὶ τὰς οὐλὰς βίος, i.e. vita *circa* hordeum, ut censum denotet ex re rustica provenientem.

"Ολεθρος, ου, ὁ, Pernicies; ab ὀλέω perdo; alitèr ab ὄλλω & θρόος tumultus.

'Ολίγος, ου, ὁ, Parvus; paucus; ab ὀλέω, id est, ὄλλυμι perdo; pauca sunt quæ facilè ὄλλυνται.

'Ολίγωρος, ου, ὁ, Negligens; ab ὀλίγη ὤρα, id est, parva cura.

'Ολίζων, ονος, ὁ, ἡ, Minor; ab ὀλίγος parvus.

"Ολισθος, ου, ὁ, Lapsus, casus in lubrico, cum cursus perit; ab ὀλέω perdo, & θέω curro.

'Ολκὴ, ῆς, ἡ, Tractio; ab ἕλκω traho.

'Ολκὸς, ου, ὁ, Sulcus, qui fit tractu aratri; ab ἕλκω traho.

'Ολολύζω, Ululo, ejulo; ab ἀλαλὴ, quod vide suo loco.

'Ολοίτροχος, ου, ὁ ἡ, Omni ex parte rotundus, in modum rotæ vel orbis; ab ὅλος totus & τρόχος rota, quasi ὅλος τροχοειδής.

'Ολοοίτροχος, ου, ὁ, Subaudi λίθος lapis, ὁ ἐν τῷ τρέχειν ἑτέρῳ ὀλοὸς, currenti perniciosus. *Eustath: Il:* ν'.

'Ολόπτω, Vello, decortico; à λέπω decortico.

'Ολόκληρος,

Ὁλόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Tota ſorte conſtans; ὅλον κλῆρον habens, integer.

Ὅλος, ου, ὁ, Totus, ſolidus, univerſus; ab Hebræo כל col, id eſt, totus.

Ὄλος, ου, ὁ, idem quod θόλος, atramentum ſepiæ; eſt propriè turbidus humor, qui eſt vel apparet corruptus, ab ὀλέω corrumpo.

Ὁλοχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Integer, perfectus; videtur dici ab ὅλος totus & χεὶρ manus qu: ὅλῃ χερὶ, id eſt, tota manu factus.

Ὀλοφύρομαι, fut: ῦμαι, Lamentor, commiſeror; qu: ὀλοῶς φέρομαι, id eſt, in modum pereuntis feror: vel ab ὅλος totus, & φύρω contamino, macero; ſic enim ſe tractare ſolent, qui multùm lamentantur.

Ὀλοφώϊος, ου, ὁ, Exitialis; quaſi ὀλλύων φῶτας, id eſt, homines perdens.

Ὄλπη, ης, ἡ, Lecythus, ampulla olearia: ab ἐλαίου ὀπῷ, id eſt, olei ſucco, quem continet.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Theſſaliæ vel Macedoniæ mons, cœlum. *Scalig:* ab ὀλλύω perdo & πῦς pes, quòd altius cum ſit, ſcandentium pedes qu: perdat. vulgò ab ὅλος totus, & λάμπω ſplendeo, quòd à ſyderum vicinia luceat.

Ὄλυνθος, ου, ὁ, Groſſus, ficus immatura; ab ὀλέω vel pleniùs ab ὀλεῖν ἄνθος, id eſt, florem perdendo; quòd exiſtit primùm perdito flore. *Martin:*

Ὅμαδος, ου, ὁ, Multitudo; ab ὁμῦ ſimul, junctim; eſt enim multitudo, junctio unitatum.

Ὁμαλὸς, ῦ, ὁ, Planus, lævis, æquabilis; ab ὁμὸς ſimilis; conſtat enim ex partibus ſimilibus.

Ὁμαρτῆ, idem quod ὁμῦ ſimul, unà; ab ὁμῦ ſimul, & ἄρω apto.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, Univerſitas, omnium collectio; ab ὁμῦ ſimul, unà.

Ὄμβριμος, ου, ὁ, Robuſtus; ex ὄβριμος idem, μ interpoſito.

Ὄμβρος,

Ὄμβρος, ου, ὁ, Imber, pluvia; qu: ὁμόῤῥος ab ὁμοῦ ῥεῖν, id est, simul fluere.

Ὅμηρος, ου, ὁ, Obses; ab ὁμοῦ εἴρειν, id est, simul nectere; quia partes de se mutuò dubitantes ad fidem sibi habendam jungit: vel ab ὁμοῦ simul & ἄρω apto; quòd obsides concordiæ causa sint inter eos, qui dissident.

Ὅμιλος, ου, ὁ, Cœtus, turba, multitudo; præcipuè militum; ab ὁμοῦ εἰλεῖσθαι quòd unà cogatur seu congregetur: vel ab ὁμοῦ simul & ἴλη agmen.

Ὀμιχέω, ήσω, Meio, qu: ὁμοῦ χέω, id est, simul fundo.

Ὀμίχλη, & ὀμίχλη, ης, ἡ, Nebula, caligo; ab ὁμοῦ simul & ἀχλὺς caligo.

Ὄμνυμι, ύω, fut: ὀμόσω, Juro; ab ὀμόω idem.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, Hortamentum; ab ὁμοῦ simul & κέλεσθαι jubere, hortari. alit: ab ὁμοῦ simul & κλῶ pro καλῶ, id est, voco.

Ὁμόλογος, ου, ὁ, Cujus est ὁμὸς λόγος, id est, qui similibus verbis loquitur, consentiens.

Ὀμόργνυμι, & μαι, fut: ὀμόρξω, Abstergo; ab ἀμέργω exsugo. *Eustath:*

Ὁμοούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Habens ὁμοῦ οὐσίαν simul essentiam, id est, eandem essentiam, coessentialis: at ὁμοιούσιος, ον, habens similem essentiam, ab ὅμοιος similis & οὐσία essentia.

Ὅμορος, ον, Habens ὁμοῦ ὅρον simul terminum, iisdem terminis inclusus.

Ὁμὸς, οῦ, ὁ, Similis; ab ἅμα simul.

Ὁμόω, ώσω, In unum venire facio; ab ὁμοῦ simul.

Ὁμοῦ, Simul; ab ὁμὸς similis.

Ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, Umbilicus, umbo: Etym: ab ἀμπνέω pro ἀναπνέω, respiro; infans enim in utero per umbilicum respirat: alitèr ducunt à φαλλὸς, id est, penis, cui similis est initio, antequam amputetur; sed velim

lim ab ἀμφιελίσσω circumvolvo; eſt umbilicus id cavum in ventre, ubi inteſtina circumvolvi incipiunt; ligamentum inteſtinorum: alii à φάλ☉ umbo.

Ὄμφαξ, ακος, ἡ, Uva acerba, nondùm matura; ab ὠμὸς crudus & φαγεῖν edere; quòd ſit adhuc cruda, eſui nondùm præparata.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, Divina vox, reſponſum divinum; qu: τὸ ὂν φαίνουσα, id eſt, veritatem ſignificans, id quod eſt aperiens.

Ὅμως, Tamen; ab ὁμὸς æqualis.

Ὄναγρ☉, ου, ὁ, Onager; id eſt, ὄν☉ ἄγρι☉, aſinus ſylveſtris & ferus.

Ὄναμαι, Vitupero; ex inuſit. ὄνημι idem ſignificante.

Ὄναρ, τὸ, Nomen indeclinabile; ſomnium, qu: ὄντ☉ ἄρσις, id eſt, rei veræ ablatio; ut ſomnium ſignificet & viſum vanum, in quo res apparent, quæ tamen non ſunt.

Ὄνειδ☉, ε☉, τὸ, Probrum, dedecus; ab ὀνέω vitupero: vel ab ὄνομαι, id eſt, μέμφομαι queror, expoſtulo. *Euſtathius*.

Ὀνημι, ήσω, Juvo, proſum, item vitupero; ex inuſit. ὀνάω vel ὀνέω.

Ὄνθος, ου, ὁ, Stercus ſeu fimus jumentorum; ſi propriè aſini, tum ab ὄν☉, aſinus, commodè duci poterit.

Ὄνομα, τ☉, τὸ, Nomen, fama: ab ὂν verum & μάω quæro; quòd veras rerum naturas ex nominibus earum inquiramus: vel à νέμω tribuo; quòd nomen ſuum rei unicuique tribuatur: vel etiam quia juvat ad rem cognoſcendam, poſſit eſſe ab ὄνημι juvo.

Ὄν☉, ου, ὁ, Aſinus; ab ὄνημι juvo; eſt enim jumenti ſpecies, hominum uſui & commodo ſubſervientis.

Ὄνυξ, υχ☉, ὁ, Unguis, onyx, gemma; Etym: ducit à νύσσω fodio,

dio, vellico; ungue enim fodicamus & vellicamus. aliter ab ἀνοίγω aperio; quia per unguem aperitur & laxatur caro: *Martin:*

Ὀνωνίς, ἡ, Herba quædam; vel ab ὀνόω vitupero; est enim obnoxia criminationi agricolarum, quia duris & lentis radicibus aratrum remoratur & boves sistit: alii ab ὄνος asinus, & ὄνημι juvo; qu: dicas asini oblectationem; nam ex Græcis quidam affirmant, asinos in ea se volutare, & dorsum suum aculeis ejus herbæ libentèr exterere.

Ὀξύθυμος, ον, Qui acerbo est animo, iracundus; ὀξυθυμία animi acerbitas, ab ὀξὺς acutus & θυμὸς animus, ira.

Ὀξὺς, έος, ὁ, Acutus, celer; ab ἀκὴ acies.

Ὀπαδὸς, ȣ̃, ὁ, Assecla; ab ὀπάζω me comitem do, sequor: est & ὀπηδὸς & ἀπάων, Poët:

Ὀπάζω, Prosequor, me comitem do; ab ἕπομαι sequor.

Ὀπὴ, ῆς, ἡ, Foramen, per quod videri potest; ab ὄπτομαι video.

Ὁπηνίκα, Quando; ex ὅπε & ἡνίκα quando.

Ὄπις, ιδος, ἡ, Ultio, vindicta divina; ab ἕπομαι sequor; quia vindicta sequitur peccatores, juxta illud *Horat: Sequitur superbos ultor à tergo deus.*

Ὀπίσω, & ὀπίσσω, Retrorsùm, post; ab ἕπομαι sequor.

Ὅπλον, τὸ, vel ὅπλα, τὰ, Arma, instrumenta quævis; *Varinus* ducit ab ὀφέλλω, id est, τὸ αὔξω augeo: velim ab ἄπλος vulnus, arma bellica ad vulnerandum fiunt: aut saltem ab ἀπέλλω arceo, arma sunt ἀμυντήρια, id est, defensioni servientia: vel etiam ab ὀπιλῶ minor.

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, Ungula; ab ὅπλον arma; quia ungula est animali pro ὅπλῳ, id est, armorum vice; est enim munimentum pedis.

Ὀπλότερος, ȣ, ὁ, Junior, ὀπλότατος, minimus natu; dicitur de iis, qui

qui arma ferre queant, ab ὅπλον arma.

Ὀπὸς, ῦ, ὁ, Succus, humor; ab ὀπῇ, id est, foramine, unde fluit: possit & ὀπὸς esse à πίω bibo. succus est ποτόν τι, id est, aliquid potabile. est autem ὀπὸς succus sponte manans, χυλὸς succus expressus.

Ὁπότερος, ου, ὁ, Uter, infinitè: ut πότερος, uter, interrogativè; à πῶς quomodo? hoc autem ab ὡς? quod ex ὃς qui.

Ὀπτάνω, ήσω, Video, ex ὄπτομαι idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, Visio; ab ὀπτάνω vel ὄπτομαι video.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, Oculus; ab ὄπτομαι video; quòd videndi facultas in oculo posita sit.

Ὄπτομαι, fut: ὄψομαι, Video; tanquam ab ὄπτω inusitato.

Ὀπυίω, Uxorem habeo, ὀπὺ γονίμου χάειν ἔχεται γυνή. *Eust:* ait veteres componere παρὰ τὸ διʼ ὀπῆς ὕειν, propter hanc corporis qu: τρύπησιν. addit *Eustath:* posse etiam duci ab ὄπις (id est, ἐπιστροφή) & ὕδω: quia ὁ γάμος ὀπίζεται, ὅ ἐστιν ἐπιστρέφεται τῇ παιδοποιΐᾳ.

Ὀπώρα, ας, ἡ, Autumnus, fructus autumnales; puto qu: ὀπῶν ὥρα, id est, succorum tempus, quia tunc fructus maturi: vel quasi ἡ ὀψὲ ὥρα, id est, tempus anni serum; aut quia in autumno est ὀπῶν ὥρα, id est, cura fructuum, qui tum colliguntur.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, Visus, aspectus; ex ὄπωπα præt: med: verbi ὄπτω, id est, video.

Ὅπως, Ut, quomodo, velut; ex πῶς, & hoc ex ὡς.

Ὄρπαμνος, ου, ὁ, Frons, ramus; an quòd ea conspicua arboris pars sit, ex ὁράω video? sed potiùs contractum ex ὀρόδαμνος.

Ὄργανον, ου, τὸ, Instrumentum quo aliquid molimur; quasi ἔργανον, ab ἔργον opus; seu ab ἔοργα verbi ῥέζω facio.

Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva; quæ & ἐργάνη ab ἔργον opus, quia textrix.

Ὀργάς, άδος, ἡ, Lucus, locus deo sacer, quem arare, aut colere non licet; ideò ab ἀργὸς otiosus: quia incultus jacet & qu: otiosus. significat etiam vineam, agrum arabilem, in quo sensu ducitur ab ἔργον opus.

Ὀργιάω, ήσω, Appeto: scil: impatientèr; propriè de animantibus, quæ turgent libidine; ab ὀργὴ impetus.

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, Animi inclinatio, ira; *Varinus* habet hæc Etym: à ῥέζω facio: unde præter: med: ἔοργα: aut ab ὀρέγω appeto: aut ab εἴργω cohibeo, impedio; quòd non sinat nos ira rectè consulere: aut ab ὄρω excito; quòd ira animum supra modum excitet.

Ὀργὴ ῆς, ἡ, Pix; an ab ὀρέγεσθαι, quia potest extendi?

Ὄργια, τὰ, Sacra, propriè Liberi; abusivè cujusvis dei; puto, ab impetu qui est in illis; scil: ab ὀργὴ ira: vel ἀπὸ τῶν ὀρῶν à montibus; quòd in montium jugis, & locis cœlo proximis sacrificare consueverint.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, Mensura quædam pedum sex: ulna; ab ὀρέγω extendo, & γυῖον pes; est enim extensorum pedum mensura.

Ὀρείγανον, sive ὀρίγανον, ου, τὸ, vel ὀρείγανος, sive ὀρίγανος, ου, ὁ, ἡ, Origanum; herbæ nomen; ab ὄρος mons & γάνος gaudium. In montosis & clivosis locis amat nasci. *Varinus* affert etiam ὁρᾶν videre & γανοῦν gaudere; quòd visum illustret. alitèr à ῥῖγος frigidum, per Antiphrasin.

Ὀρεὺς, έως, ὁ, Mulus, mula: quòd ad opera montana sit animal idoneum, ab ὄρος mons.

Ὀρθὸς, οῦ, ὁ, Rectus, erectus; ab ὄρω excito, erigo.

Ὄρθρος, ου, ὁ, Diluculum; quia nos ad opera ὀρθοῖ, i. e. erigit seu excitat.

Ὀρίνω, Excito, commoveo; ab ὄρω idem.

Ὀριγνάομαι, Appeto; ab ὀρέγομαι idem.

Ὀρχάνη, ης, ἡ, Septum, quo aliquis locus εἴργεται, id est, clauditur.

Ὄρκη, ης, ἡ, Vas olearium; ab εἴργω coërceo, contineo: continet liquida, ne defluant.

Ὅρκος, ου, ὁ, Jusjurandum; ab εἴργω coërceo: coërcet enim & impedit transgressionem. alii: ab ὅρος terminus; ὁρίζονται γάρ τι ὁμολογητικῶς οἱ ὀμνύοντες. *Eustath:*

Ὁρκωμότης, ου, ὁ, Jurejurando astrictus, qui ὅρκον ὤμοσε, jusjurandum juravit.

Ὁρμαθὸς, οῦ, ὁ, Ordo, catena, latibulum; ab ἁρμόζω apto, ordino: possit etiam referri ad εἴρω sero, ordino, unde εἱρμὸς series.

Ὁρμὴ, ῆς, ἡ, Impetus, appetitus animi; ab ὄρομαι incitor, cum impetu feror.

Ὅρμενος, ου, ὁ, Concitatus; contractum ex participio ὀρόμενος. Est etiam ὅρμενος caulis brassicæ, qui vere ὄρνυται vel ὀρούεται, i. e. cum impetu egerminat.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, Tenuis funiculus, propriè quo piscatores venantur; quem è seta equina nectunt & contexunt; ab εἴρω necto. *Varino* ὁρμιὰ ab ἕρμα, i. e. ἀσφάλισμα, quòd ad eam hamus firmetur.

Ὅρμινον, ου, τὸ, Horminum, herba quædam; de ὁρμίνῳ ἡμέρῳ dicit Dioscorides id συνουσίαν παρορμᾷν venerem incitare; ergo ab ὁρμάω incito.

Ὅρμος, ου, ὁ,
1. Monile; ab εἴρω connecto.
2. Saltationis species; quæ est ὅρμησις quædam, i. e. actio impetuosa.
3. Statio navium; ab ἕρμα stabilimentum; ibi securæ sunt naves; vel eò ὁρμῶσι, i. e. properant.

Ὄρνεον, ου, τὸ, Avis; παρὰ τὸ ὀρνύειν καὶ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuose

se movet volando, altè se tollit. propius est ὄρνυμι excito.

Ὄρνυμι, Excito; ab ὄρω idem.

Ὄροβος, ου, ὁ, Ervum, legumen; derivant παρὰ τὸ ἐρέπτεσθαι ὑπὸ τῶν βοῶν quòd à bobus edatur: potiùs verò simpliciter ab ἐρέπτω edo, quia frequentèr in cibum venit.

Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, Ramusculus; παρὰ τὸ ὁρμᾶν διὰ τὴν αὔξησιν, quòd q. cum impetu crescat: vel à ῥάδαμνος, qui ramus est tener: vel quia ἐν ὄρεσι διαμένει, i.e. in montibus manet.

Ὀροθύνω, υνῶ, idem quod ὄρω excito; & vel inde flexum, vel compositum ex ὄρω & θύνω, ut sit, concito ruendo.

Ὀρόντιον, ου, τὸ, Orontium; herba quædam, qua in balneo luridus color ictericis detrahitur; an quòd amet ὄρη, i.e. montes?

Ὄρος, εος, τὸ, Mons; ducam ab ἄρσις elevatio; est enim mons terræ pars elevata: aut ab ὄρω excito, erigo; est enim erecta in tumorem terra.

Ὅρος, ου, ὁ, Terminus, limes: puto ab ὁρῶ video; termini signari solent, ut sint ὁρατοὶ, i. e. visibiles.

Ὀρούω, Irruo, gradu concitato feror; ab ὄρω concito, irruere facio.

Ὄροφος, ου, ὁ, Tectum; ab ἐρέφω tego.

Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, Ramus, surculus, stolo. *Varin:* ὄρπηξ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ ἀνδῶ, quòd videatur ex arbore q. exilire: aut παρὰ τὸ ἕρπειν ἢ ὀρούειν εἰς ὕψος. velim simpl: ab ἕρπω serpo; quia ex arbore qui proserpit.

Ὀρροπύγιον, ου, τὸ, Orrhopygium, ultima pars spinæ, in quam vertebræ desinunt; ab ὄρρος & πυγὴ nates; est autem ὄρρος linea, quæ scrotum intersecans, per taurum usque ad anum tendit.

Ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, Serum, ut lactis, sanguinis; *Hesych:* ait ἀπὸ τοῦ

ὀρύειν ἀπ' αὐτοῦ scil: χάλακος: malim ab ἐρωέω fluo; aut ab ἔῤῥω pereo: est enim fluidum, & vile quid.

Ὄῤῥος, ου, ὁ, Linea, quæ scrotum medium intersecans, per ταῦρον usque ad anum tendit; puto, ab ὅρος terminus, quia est terminus partiens ἰσχίον: aut etiam ab οὐρὰ cauda; est enim sacri ossis extremum.

Ὀῤῥωδέω, ήσω, Circa ὄῤῥον ἰδίω, i.e. sudo; & hinc metuo, quia sudor ille metuentibus accidit. ὀῤῥωδία metus.

Ὀρταλίζω, Dicitur de pullis, qui incipiunt alas quatere & volatum tentare: ab ὄρω excito, in altum erigo.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, Coturnix; ab ὄρω excito; quòd facilè ad pugnam concitetur. *Gesn:* malo ab ὄρειν & τίκτειν quòd sit ad gignendum excitata avis, nam semine abundat & libidinosa est.

Ὀρυμαγδὸς, οῦ, ὁ, Strepitus, fragor; ab ὅμαδος multitudo, significat enim strepitum, quem multitudo excitat: dici etiam potest quasi ὀρόμενος ὅμαδος, id est, multitudo excitata.

Ὄρυξ, ὁ, Oryx; capra quædam sylvestris: ab ὀρύσσω fodio; quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀρφανὸς, οῦ, ὁ, Pupillus, destitutus; dictus quòd velut in ὄρφνῃ, i. e. in tenebris degat.

Ὄρφνη, ης, ἡ, Tenebræ, obscuritas; ab ἐρέφω tego; tenebræ enim omnia involvunt. Etym:

Ὀρφὸς, οῦ, ὁ, Lucis expers, orbus aliis quoque rebus; ab ἐρέφω tego, luce privo: vel ὀρφὸς ab αἴρω tollo & φῶς lumen.

Ὀρφὸς, οῦ, vel ὀρφὼς, ὁ, Orphus, piscis. Hiberno tempore in speluncis se continet: ergo nomen ei ab ὄρφνῃ, i. e. tenebris videtur esse.

Ὀρχαμὸς, οῦ, ὁ, Princeps; ab ἀρχὸς, quod idem significat.

Ὀρχέομαι, οῦμαι, fut: ήσομαι, Salto, tripudio. *Varino* ab ὀρέγω extendo; saltantes extendunt pedes & manus: malo

malo ab ἔρχομαι incedo ; est certus quidam incessus saltatio.

Ὄρχις, εως, ὁ, Testiculus ; fut: ab ὀρέγομαι appeto ; quòd inde ὄρεξις συνεστᾶ.

Ὄρω, fut: ρῶ, & σω, Excito, concito ; puto, ab αἴρω attollo.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, Odor ; ab ὄζω oleo.

Ὅσος, η, ον, Quantus ; ab ὃς qui.

Ὄσπριον, ου, τὸ, Legumen ; à σπείρω semino, quòd crebra ejus satio.

Ὄσσα, ης, ἡ, Vox, fama, rumor ; ab ὄψ vox.

Ὄσσομαι, Prædico ; ab ὄσσα omen.

Ὄσσομαι, Video ; ab ὄπτομαι idem.

Ὀστέον, ὦν, έου, οῦ, τὸ, Os, ossis, ab ἱστᾶν, i. e. statuere, quia statuit & stabilit corpus ; ne mollitie sua concidat.

Ὄσλιγξ, γγος, ἡ, Scintilla, flamma crispa, se vibrans ; an ab αὐσταλέος accensus, aridus, siccus, quasi ab αὔω accendo ; nisi ab αὔω & λίαν valdè.

Ὄστρακον, ου, τὸ, Testa ; etiam ea, quæ de pisce dicitur ; ab ὀστέον os ; quia est velut os aut cornu.

Ὄστρεον, & ὄστρειον, ου, τὸ, Ostreum ; ab ὀστέον os : ob osseum tegumentum.

Ὄστρυς, υος, ἡ, Ostrys, arbor quædam. quæ & ὀστρύα ; ejus materia firma : ergo fortè quia dura ut ὄστρεον, i. e. ostreum.

Ὀσφραίνομαι, Odoror, olfacio ; puto ὀσμὴν φέρω, fero seu suscipio odorem.

Ὀσφὺς, ύος, ἡ, Dorsi ea pars quà cingimur ; ilia, lumbus ; *Apollodoro* dicta, quasi ὀστοφυὴς, qu: tota sit ossea & excarnis : possit fortè etiam dici, quia ibi ἶς φύεται robur nascitur.

Ὄσχος, ου, ὁ, & ὄσχη, ης, ἡ, Ramus novellus, palmes : ut μόσχος, & inde fit.

Ὅτε, Quando ; ab ὃς qui, est enim ἐν χρόνῳ.

Ὄτοβος, & ὄττοβος, ου, ὁ, Strepitus, tumultus, sonitus : ducamus ab

ἴσσω pro ἀΐσσω moveo & βοὴ clamor; ut sit motus clamosus, aut motus clamore excitatus.

ὀτρύνω, νῶ, Incito, adhortor, urgeo; ab ὄρω excito.

οὗ, Ubi, ἐν ᾧ τόπῳ, ergo ab ὅς.

οὐ, οὐκ, οὐχ, Non; ab εἴκω cedo, cesso.

οὐδαμὸς, οῦ, ὁ, Nullus; ex οὐδὲ & ἀμὸς, id est, unus.

οὐδεὶς, νὸς, Nullus; ex οὐδὲ & εἷς unus; ut sit, neque unus.

οὖδος, εος, τὸ, & οὖδας, Solum, pavimentum per quod itur; ab ὁδὸς via.

οὐδὸς, οῦ, ὁ, Via, limen, solum; ab ὁδὸς via.

οὐθεὶς, νὸς, Nullus; ex οὔτε neque & εἷς unus.

οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, Confertum agmen. f: ab οὖλος integer.

οὐλὴ, ῆς, ἡ, Cicatrix; quia nota est sanati vulneris, ex οὔλω valeo.

οὐλαὶ, αἱ, Hordeum; quòd ὅλον ederetur cum sale ante molas inventas: vel quòd sit οὖλον, i. e. crispum & quasi pilosum.

οὐλοδέτης, ου, ὁ, Merges, propriè hordei collecti; ab οὐλαὶ hordea: aut ab οὖλος fascis, & δέω ligo.

οὐλόδετον, ου, τὸ, Funis; quo οὖλος δεῖται, id est, fasciculus colligatur.

οὐλοθυτέω, ῶ, Immolo; οὐλὰς θύω, i. e. hordeo sacrifico.

οὖλον, ου, τὸ, Gingiva; ab οὖλος tener; tenera est ejus caro.

οὖλος, ου, ὁ, Perniciosus, exitialis, mortifer; ex ὀλοὸς, quod ab ὀλλύω perdo.

οὖλος, ου, ὁ, Manipulorum collectorum fascis; unde οὐλὼ Ceres; ab εἴλω constringo: vel οὐλαὶ hordeum, quòd hordei fasciculus esset.

οὖλος, ου, ὁ, Integer, sanus: ab ὅλος, totus, integer.

οὖλος, ου, ὁ, Mollis, tener, crispus; an ab εἰλῶ convolvo: mollia tenera sunt, convolvi & crispari queunt.

οὐλόχυτα, τὰ, (& οὐλοχύται) Molæ, quæ victimis parandis injiciebantur: quasi οὐλαὶ χυθεῖσαι molæ fusæ.

οὔλω, Valeo, sum sanus; ex οὖλος integer.

οὐρὰ, ᾶς, ἡ, Cauda; est cauda in extremo corpore, ergo ab ὅρος terminus: eadem erigi potest, quod est ὀρθὰ.

οὐραγὸς, ȣ̃, ὁ, Extremi agminis dux; ab ȣ̓ρὰ cauda & ἄγω duco. ȣ̓ραγία extremum agmen.

οὐρήθρα, ας, ἡ, (quæ aliter ȣ̓ρήθρα) Meatus per quem urina defertur è renibus in vesicam; ab ȣ̃ρον urina.

οὐρανὸς, ȣ̃, ὁ, Cœlum; qu: ὁρανὸς ab ὁρῶ video, & ἄνω suprá.

οὐρίαχος, ȣ, ὁ, Ferrum, quo ima pars hastilis præfixa est; ab ȣ̓ρὰ cauda & ἀκὶς acies; quòd sit acutum in extremitate.

οὖρδὶς, ίως, ὁ, Custos; ex ȣ̃ρος idem.

οὖρον, ȣ, τὸ, Urina; quia ὀρύει, i.e. exilit ex vesica.

οὖρος, ȣ, ὁ, Ventus secundus, qui benè incitatur; ab ὄρω excito.

οὐρὸς, ȣ̃, ὁ, Serum lactis, sanguinis &c. ex ὀῤῥὸς seu ὄρος idem.

οὖρος, ȣ, ὁ, Custos, inspector; ab ὁράω video, inspicio.

οὐρὸς, ȣ̃, ὁ, Alveus, seu fossa per quam deducitur navis in mare; quia per eum navis ὀρύει, id est, ὁρμᾷ, κατέλκεται.

οὖς, ὠτὸς, τὸ, Auris; ex ἀΐω audio.

οὐσία, ας, ἡ, Essentia, natura; ab ȣ̃σα ex ὢν part. ab εἰμὶ. ȣ̓σία patrimonium, substantia, res familiaris.

οὐτάω, ήσω, Vulnero; an ab ἄτη damnum? Vulnerando damnum patitur corpus animalis.

οὔτε, Neque, ex ȣ̓ & τε.

οὗτος, Hic, ego vel tu, ab ὁ, vel potiùs ab ὅ & τίς.

οὐχὶ Nonne? ex ȣ̓κ.

ὀφείλω, Debeo, mulctor; ab ὀφέλλω.

ὄφελον, Utinam; quod & ὤφελον ex aor: 2. verbi ὀφέλλω. usurpatur autem ut verbum cum discrimine personarum; ut ὄφελον, ὄφελες, ὄφελε: vel ut adverbium.

ὄφελος, τὸ, Utilitas; puto, propriè κέρδος ἐκ τȣ̃ ὀφειλομένȣ, i.e. ex debito. τὸ γὸ χρέος ὀφειλόμενον ἐγκυμονεῖ τόκον,

κον, ῷ ἀφελεῖται ὁ βαπτίζων.

Ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, Oculus; ab ὄπτομαι video.

Ὄφις, ιος, ὁ, Serpens; *Varinus*: ὄφις παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω, i. e. video, ὀπτικὸν γὰρ, ὅτι κοιμώμενον ἀνεῳγμένας ἔχει τὰς ὄψεις. aliter possit ὄφις esse ab ὀπτάζω ob affectionem ὄψεως. Anguibus autem universis hebes visus est.

Ὀφρὺς, ύος, ἡ, Supercilium; ὀφρὺς ὅτι τὰ ῥύει, i.e. ἐρύει visum custodit.

Ὄχα, Valdè: ab ἔχω habeo; quasi habeo, tenendo firmitèr.

Ὄχανον, ου, τὸ, Ansa clypei, qua ille tenetur; ab ἔχω teneo.

Ὀχετὸς, ῦ, ὁ, Canalis, aquæ ductus; ab ὀχέω veho, duco.

Ὀχεὺς, ῆος, ὁ, Retinaculum; ab ἔχω teneo.

Ὀχέω, ήσω, Veho; ab ὄχος currus.

Ὀχεύω, Admissarium admitto; ab ὀχέω.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, Cibus; ab ἔχω sustento, quia est stabilimentum corporis.

Ὀχθέω, ήσω, Indignor, gravatè fero: ab ὄχθη ripa. Qui offenditur & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, i. e. ripam pulsa alliditur, & plangitur. Aliter ὀχθέω flectitur ab ἄχθομαι quod significatione propius; est enim gravatè fero, indignor, doleo: sic quoque referre possis ad ἔχθω odi.

Ὄχθη, ης, ἡ, Ripa, intra quam ἔχεται vel ὀχεῖται, i. e. fertur & continetur aqua: alitèr ab ἔχειν pro ὑπερέχειν, i. e. eminere quòd extra & supra aquas exittat.

Ὀχλεύω, σω, Moveo; ab ὀχέω veho.

Ὄχλος, ου, ὁ, Turba, motus; ab ὀχλεύω moveo.

Ὄχμα, τος, τὸ, Retinaculum; ab ἔχω retineo.

Ὀχμὸς, ου, ὁ, Series, ordo, ubi una res ἔχεται ἄλλης, i. e. adhæret alii.

Ὄχος, ου, ὁ, & εος, τὸ, Currus; ab ἔχω contineo, vel ab ἄγω impello, duco.

Ὀχυρὸς,

Ὀχυρὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ἐχυρὸς munitus, firmus; ὀχυρόω munio, fulcio.

Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, Vox, cantus; ab ἔπω loquor.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, Oculus; ab ὄπτομαι video.

Ὀψάριον, ȣ, τὸ, Parvum obsonium; item piscis, quia creberrimum in locis maritimis obsonium, ὄψον θαλάττιον.

Ὀψὲ, Serò, vesperi; ab ἄψ retrò vel ὄπισω post; est enim posterior quædam pars temporis.

Ὄψις, ιΘ, ἡ, Visus; ex ὦψαι 2. pers. præt. passivi à themate ὄπτομαι video, facies in qua oculi, organon visus.

Ὄψον, ȣ, τὸ, Obsonium, piscis; ducunt alii ab ἕψω coquo, ut sit coctum quid, quod cum pane editur: alii ab ὀπτάω torreo; ut sit propriè quod assatum est: alii ab ὀψὲ serò, quòd non manè sed vespere ea alimenta sumerent, aut quòd serò in usum venerit. ὄψον jucunditatis magis quàm necessitatis gratia, quid si ab ὄπισω post, quod post panem sumatur ut additamentum & condimentum ejus?

Π.

Π —— EST nota decimæ sextæ Græcorum literæ Nomen *Pi* est ex Hæbræo *Peh*, i.e. os; in numeris est octoginta: majusculum Π significat πέντε, i. e. quinque.

Παγετὸς, ȣ̃, ὁ, Glacies, compacta aqua; à πήγω compingo, gelo.

Πάγιος, ȣ, ὁ, Firmus, stabilis, compactus; à πήγω compingo.

Παγὶς, ίδΘ, ἡ, Laqueus in terram depactus; à πήγω depingo.

Παγκράτιον, ȣ, τὸ, Athletici certaminis genus; ad quod πᾶν κράτος, i.e. totum robur adhibendum erat; pugilatus & lucta.

Πάθος,

Πάθος, εος, τὸ, Passio, morbus, affectus; à πήθω inusitato, pro quo est πάσχω patior, aor: 2. ἔπαθον.

Παίγνιον, ου, τὸ, Ludus, res ludicra; à παίζω ludo.

Παιδεύω, Erudio, propriè παῖδα, i. e. puerum.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, Lusus, scil: παίδων, i. e. puerorum.

Παίζω, ξω, & σω, Ludo, jocor, illudo. Ducunt à παῖς puer; ut sit propriè, puerorum more ludo.

Παίπαλα, τὰ, Loca δύσβατα difficultèr pervia; ob παιπάλην, i. e. pulverem euntium: alitèr ab αἰπὺς altus, pleonasmo τοῦ π.

Παιπάλη, ης, ἡ, Farina tenuissima, pulvis; à παιπάλλω concutio; quia ex concussione & contusione oritur.

Παιπαλάω, Circumspicio; φάη πάλλω, id est, oculos huc illuc verto.

Παῖς, δὸς, ὁ, ἡ, 1. Puer, 2. servus, filius; à βαιὸς parvus: vel à παίομαι nutrio, qui de nostro nutritur, alumnus. Puer etiam educari non potest nisi τῷ παίειν, i.e. percutiendo. Aut potiùs à παίω quatenus expeditè facio. Hoc enim est Atticis. Et ut famulus à facio, sic παῖς à παίω vel ποιῶ facio. ita prima significatione fuerit puer, qui servit; aut saltem, qui jam ad opus adhibetur.

Παιφάσσω, Oculos circumquaque verto; à φάη oculi & ἀΐσσω ruo; ut sit, ruo oculis. Malo à παίω φάη, id est, quatio oculos pro vibro.

Παλάθη, ης, ἡ, Massa ficuum; aut caricarum; an à παλάσσω contundo; sed παλάθη videtur prius à πλάσσω fingo, formo; est massa velut in laterem formata, unde per μάζα exponitur: sed potiùs παλάθη à παλαιὸς vetus, ut sit carica ad vetustatem compacta.

Παλαιστὴ, ῆς, ἡ, Palmus, mensura quatuor digitorum; Etym: ducit à πέλας & ὀστᾶ, quòd ossa scil: digitorum propè jungantur: sed velim à παλαίω luctor, opus est

est παλαιστῇ in lucta; aut à πάλλω vibro; unde & παλάμη infrà.

Παλαίω, Luctor; à πάλη lucta; hinc παλαιστὴς qui luctatur.

Παλάμη, ης, ἡ, Palma, manus, ars, qu. palma exercetur; à πάλλω quatio.

Παλάσσω, Irrigo, inquino: si παλάσσω est primò fœdo, benè referet ad πηλὸς lutum.

Παλεύω, σω, Allicio, fallo; an agitatione & motu manus? à πάλλω agito.

Πάλη, ης, ἡ, Lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, id est, commovendo manus.

Παλιά, ᾶς, ἡ, Secundus nuptiarum dies, repotia; à πάλιν ἰέναι quòd tunc redeant ad convivium.

Παλίουρος, Paliurus, frutex spinosus; videtur dici, qu. spinas velut οὐρὰν, id est, caudam πάλιν, i. e. in contrariam partem flectat, hoc est, incurvet.

Πάλιν, Iterùm; qu: τὸ πάλαι, i. e. aliquid priùs factum repetendo: nisi à βάειν λίαν valdè ire: aut à πάλλω moveo; crebritatem motionis significat.

Πάλλαξ, ακος, ὁ, Juvenis, adolescens; à πάλη, ut jam idoneus ad τὸ πάλλειν, i. e. hastam vibrandam.

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, Pellex; ab ætate juvenili; à πάλλαξ juvenis.

Πάλλω, Vibro, quatio, moveo; ducamus πάλλω à παίω quatio, percutio.

Πάλος, ου, ὁ, Vibratio, sortitio, sors; à πάλλω vibro.

Παμφαίνω, Omnia collustro; qu: πάντα φαίνω.

Πανήγυρις, εως, ἡ, Publica celebritas ad quam universalis fit congregatio, à πᾶς omnis, & ἀγείρω congrego.

Παννυχὶς, Vigiliæ per πᾶσαν νύκτα, i. e. totam noctem.

Πανοῦργος, ου, ὁ, Callidus, astutus, versutus; vi etymi est, qui ad πᾶν ἔργον, i. e. omne opus promptus: sed in vitio sumitur pro vafro, veteratorio; in divinis libris etiam pro subtili & prudente.

Πανσυδὶ, Cum omni impetu; à πᾶν omne & σύδην celeritèr, impetuosè.

Πάνυ, Omninò, valdè, admodùm; à πᾶν omne.

Παὸς, ῦ, ὁ, Affinis; à πάομαι acquiro; est propinquus, acquisitus affinitate.

Παπαὶ, Papæ, atat; à πόποι dii, ut sit deos testari; nisi ex πῦς.

Πάππας, ᾳ, ὁ, Pater; à πᾶς per reduplicationem.

Πάππος, ᾳ, ὁ, Avus; à πάππας Pater.

Παπταίνω, Circumspicio; ab ὀπτάνω video; nisi qu. φάη πετεννύω lumina pando.

Πάπυρος, ᾳ, ὁ, ἡ, Papyrus, charta, res & vox Ægyptiaca; quia radice utebantur pro ligno ad ignem, dici potuit à πάω pasco, & πῦρ ignis, quòd ignis pabulum esset.

Παρὰ, Ab, apud, trans, præter: si propriè παρὰ est trans, bene ducetur à περάω transeo.

Παράδοξος, ον, Quod est παρὰ δόξαν præter opinionem communem.

Παραθύρα, ας, ἡ, Posticum, qu. falsa θύρα, id est, janua, ut παρὰ notet perversionem.

Παράπτωμα, τος, τὸ, Offensio, delictum: Frequens in V. & N. Testamento; à παραπίπτω accido, offendo, labor in via vitæ, peccando malè ambulo.

Παρατατικὸς, ῦ, Imperfectum, παρατατικὸς χρόνος imperfectum tempus, qu. adhuc παρατείνεται protenditur in futurum.

Παραχρῆμα, Illico; qu. in re, à παρὰ & χρῆμα res.

Παρδακὸς, ῦ, ὁ, Humidus, uvidus; ab ἄρδω irrigo; aut potiùs à παρὰ & δεύω madefacio.

Πάρδος, ᾳ, ὁ, Pardus; Græcis est πάρδαλις vel πόρδαλις; dicitur à παράλλομαι, sive à παρὰ, ῥ, & ἄλλομαι salio; quòd prædam adoriens insiliat.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, Gena, maxilla; dicta quia homo homini genis obviam procedere (παριέναι) solet.

Παρεμβάλλω, Emitto. Imperator dicitur milites παρεμβάλλειν eum

cùm eos certo ordine collocat & aliis interjicit, deinde & tentoria collocat, & castra ponit; παρεμβολὴ actio τοῦ παρεμβάλλειν & ipsa castra posita.

Παρήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ad jugum devinctus; à παρὰ & εἴρω ligo. Est & prominens ubiq; ex παρὰ & ἀείρω attollo. Item stolidus, ex παρὰ malè & ἄρω congruo.

Παρθένος, ου, ἡ, Virgo, quæ adhuc παρὰ θεῖ, id est, apud matrem commoratur.

Πάρος, Antè, adverbium loci & temporis, Poët: à πρὸ ante.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, Tumor glandularum sub auribus; quia παρὰ ὠσὶ, id est, propè aures.

Πᾶς, Patet, vocula infantium, ex πάππας per syncopen.

Πάσσαλος, & πάτταλος, Clavus ligneus, paxillus, palus; à Dorico πάσσω pro πήσσω figo, infigo.

Παστὰς, άδος, ἡ, Thalamus; à πάσσω variego: quia variegatus, artificiosè & eleganter factus; παστὰς exp: etiam locus convivii, quasi à πάομαι edo.

Πατάνη, ης, ἡ, Patella; à πετάω pando, aperio; est vas, quod apertum esse solet aut latum, ἐκπέταλον.

Πατάσσω, ξω, Palpito, ferio, percutio; possit duci à πατεῖν calcare.

Πατέω, ήσω, Calco, protero; qu: βατέω à βαίνω eo.

Πατὴρ, έρος, ὁ, Pater; à πάω pasco; ut sit altor, scil: liberorum.

Παῦρος, ου, ὁ, Paucus; à παύω vel παύομαι cesso; paucos numerantes citò παυόμεθα.

Παφλάζω, Ferveo, æstuo; ex φλάζω ferveo.

Πάχνη, ης, ἡ, Pruina, ros glaciatus; à πήγω compingo, glacio.

Παχὺς, έος, ὁ, Crassus, spissus; à πήσσω compingo.

Πεδαίρω, E solo in sublime tollo, à πέδα pro μετὰ & αἴρω tollo.

Πέδη, ης, ἡ, Pedica, compes; à ποῦς pes.

Πέδιλον, ου, τὸ, Calceus, talare; à ποῦς pes & εἰλέω volvo; quia

circa

circa pedem volvitur seu stringitur.

Πεδίον, ου, τὸ, Campus; à πέδον solum.

Πέδον, ου, τὸ, Solum, terra, humus; à πῦς pes; quia pede calcatur.

Πέζα, ης, ἡ, Malleolus pedis, vel planta pedis; à πῦς pes; quia pars pedis est.

Πειθὼ, όος, οῦς, ἡ, Suadela, persuasio; à πείθω suadeo.

Πεῖνα, ης, ἡ, Fames, esuritio; à πένομαι pauper sum; est pauperum & pauperies quædam.

Πεῖρα, ας, ἡ, Conatus, tentatio, experimentum; à πείρω transeo.

Πειράζω, Tento; à πείρω.

Πείρινς, θος, Crates vel alveus vimineus in curribus; velim à πεῖραρ pro πέρας terminus; quia est ad terminos & latera currûs. Etym: quasi ῥίμινθος à ῥίψ vimen flexile, quòd inde fiat: vel à περιθέειν quòd quasi in orbem currat.

Πεῖσος, εος, τὸ, Locus irriguus; à πίνω bibo; ut sit, qui quasi πίνει, id est, bibere potest.

Πεῖσμα, τος, τὸ, Funis nauticus, quo navis in littore religatur; quòd ei navis q. pareat, à πείθω pareo.

Πέκος, εος, τὸ, Pellis tondenda; à σπέκω vel πείκω tondeo.

Πέλαγος, εος, τὸ, Mare; duci possit qu: πλοῖα ἄγον, id est, naves ducens; vel qu: τήλαγος à τῆλε procul, & γῆ terra.

Πέλανος, ου, ὁ, Libum quoddam è polline, simile placentæ, in sacrificiis usitatum; Etym: refert ad παιπάλη farina, vel πάλω conspergo, vel ἀλύνομαι latus fio; sed & πέλας (vox propior) est tenuis farina.

Πελαργὸς, οῦ, ὁ, Ciconia; à πελὸς niger & ἀργὸς albus; quia nigris & albis pennis prædita est.

Πέλας, Propè; à πέλας vicinus, propinquus; πελάζω propinquo. sed Etym: πέλω quoque interp: προσεγγίζω, i.e. appropinquare facio, inde ergo fit.

Πελεκάω, ήσω, Seco, securi incido; πέλεκυς securis, dolabra;

Etym.

Etym: à πελεκάω quòd ligna perforet; sed velim πιαεκάω prius esse.

Πελεκᾶν, ᾶνος, ὁ, Pelecanus, & πελεκᾶν, ᾶντος, & πελεκὰς ᾶ, nomen ei est à πελεκᾷν scindere; quòd rostrum habeat magnum & latum dolationi aptum.

Πέλλα, ης, ἡ, Mulctra; Etym: à πελεκάω seco, quòd excavatum sit: ligneum enim erat ut scyphus, fundo lato, ideóque ex eo quoque bibebant defectu calicis; *Eustath:* sed ducam πέλλα à πλέος plenus, quòd sæpe lacte impleri soleat. *Iliad:* π'. περὶ γλάγος πέλλας.

Πέλμα, τος, τὸ, Planta pedis, solea; à πηλὸς lutum; quòd eâ lutum calcamus. Etym: à πέλας propè, quòd sit propè solum: aut à πιλεῖν, quòd ibi densior callus quàm in aliis membris.

Πελὸς, ᾶ, ὁ, Niger, fuscus, est etiam πέλειος & πόλλος, fortè à μέλας: β, μ, & π sunt affines literæ.

Πέλτη, ης, ἡ, Pelta, scutum breve, ideóque πάλτον quòd vibrari possit.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, Monstrum, monstrosus; à πέλω verto; id enim est monstrosum, in quo versus est communis ordo naturæ.

Πέμμα, τος, τὸ, Coctura, coctum aliquid; à πέπτω coquo.

Πεμπελος, ου, ὁ, Senex; quasi jam mittendus in sepulcrum, à πέμπω mitto.

Πέμπτος, η, ον, Quintus; à πέντε quinque.

Πεμπτὸς, ή, όν, Missus, a, um; à πέμπω mitto.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, Flatus, gutta, bulla, pustula: potest duci ex πέμπω mitto; ut sit, quod emittitur è re aliqua.

Πεμφρηδὼν, όνος, ἡ, Pemphredo: vespa quædam major, quàm formica; minor, quàm apis; an à πῆμα φέρειν, quòd damnum ferat? in saltibus decerpit omnis generis flores è fruticibus: aut à πενίαν φέρειν, quòd pauperiem afferat desloratis stirpibus.

Πενέστης,

Πένεσης, ου, ὁ, Famulus; à πένομαι laboro, studiosè facio.

Πένης, ητ☉, ὁ, Pauper; à πένομαι laboro; est qui laborando victitat.

Πενθερὸς, ῦ, ὁ, Socer; uxoris meæ pater; πενθερὰ socrus; πένθ☉ est luctus, & hinc ergo ducam πενθερὸς, ut sit is, qui cum affinitatis benevola relatione in se suscipit lugendi affectionem ob casus meos adversos, quem filiâ datâ filii loco habet. πενθερὸς est ποιῶν vel πίνων θυρίων, id est, συνεσίαν νόμιμον, ὁ διδοὺς ἐξουσίαν τῦ ὀπυίειν αὐτῦ θυγατέρα.

Πένθος, ε☉, τὸ, Luctus, mœror; ducunt à βαθὺς, quia profundus mœror, & inde est βένθος; alitèr à πάθ☉ passio, quòd similitèr inde fiat πένθ☉; possit verò propius adhuc πένθ☉ duci à πέπονθα, passus sum: aut à πόν☉ molestia.

Πέντε, Quinque; à παύω cessare; est primus numerus, in quo quiescimus seu subsistimus supputantes ad digitos, qui quini in quavis manu: vel à πάντες omnes; quia quinque digiti sunt omnes. *Mart:*

Πεπαίνω, Coquo; à πέπων maturus.

Πέπειρ☉, ει, ὁ, Maturus, (propriè coctione) mitis; à πεπαίνω coquo.

Πέπερι, εως, τὸ, Piper; à πέπειρ☉ maturus; quòd sole admodùm excoqui soleat; aut quòd calore suo coctionem juvet.

Πέπλ☉, ε, ὁ, & ον, τὸ, Peplum, vestis subtili stamine, aliis vestibus superinjici solita; Etym: qu: περίπελος, quia circa gestantem περιάγεται καὶ εἰλεῖται, id est, circumvolvitur.

Πέπτω, fut: ψω, Coquo, maturo; quasi πυρὶ ἕψω, id est, igni coquo.

Πέπων, ον☉, ὁ, Coctus à sole, maturus, mollis; thema est πέπτω coquo.

Πὲρ, Particula annecti solita ut Latina *cunque*, à περὶ,

ut sit circumcirca. Habent enim περ & cunque vim aliquam distributionis, quâ colligitur universalitas, ut ὅσπερ quicunque, omnis qui, vel qui ex omni genere.

Πέρα, & πέραν, Ultra, supra; πέραν interdum & citra; à περάω transeo.

Πέρας, ατος, τὸ, Finis, terminus; Etym: πέρας est quasi πάσης ἔρας, i. e. terræ cessatio.

Περάω, fut: άσω, & ήσω, Transeo; à πέρας terminus; est enim terminum muto.

Πέρδιξ, κος, ὁ, ἡ, Perdix; à πέδον solum; quia est χαμαιπέτης, i.e. humi volans: vel à περισσῶς ᾄδειν; vel à πηδᾷν salire, quòd saltet è loco in locum; alii à περισσῶς διώκειν. malim à περιέδω circumedo, obedo, perdix est avis obesa: unde & esa facit τὸ πέρδιν.

Πέρδω. Pedo; à πέρας & ἔδω: sequitur enim alimentum copiosius & pinguius.

Πέρθω, σω, Privo, vasto, perimo; Etym: à περιθέω circumcurro; quòd vastatores circum terras & urbes cursitent. Malo à περῶ transeo, pervado.

Περιηλυ]δ'ω, Jer. 49. 3. περιηλυ]δ'εσθε, Circuite; à περὶ & ἐλδ'σθω. περιήλυσις περίοδος, Hesych:

Περικαρφίζω, κάρφος περιβάλλομαι, i. e. Festucam circumpono. Hinc in usu περικαρφισμὸς lustratio gallinæ, cum ovo edito, se lustrat & ovum, festuca imposita *Arist:l.2. hist:c.2. Plin:lib.20. 4. Plut: symp: 7. probl:2.*

Περίκηλος, ον, Valdè aridus; à περὶ circum & καίω uro, unde κηλεὸς calidus.

Περικτίτης, ου, ὁ, Circumvicinus, sic & περικτίων finitimus, qui circumcirca habitat: à κτίζω struo, ædifico. Itaque περικτίονες sunt qui ædificia circa nos habent, vel possessiones, si velis a κτάομαι possideo.

Περικνίδιον, *Epigr: lib. 1. c.60.* θύμων ῥικνὰ περικνίδια Lubinus vertit incurvos ramos: περικνίζειν est circum scalpere, circum carpere, ergo περικνίδιον est particula, quæ libando ambedi potest & illic quidem, ubi de apibus, mellificii ergô.

Περικωνέω, Circumcirca illino, ut pice vasa; à περὶ circum, & κῶνος picea.

Περίνεως, ω, ὁ, Superfluus in navi vector; à περὶ supra & ναῦς navis.

Περιουσία, ας, ἡ, Abundantia, præstantia; à περίειμι abundo.

Περιπλόμενος, pro περιπλόμενος, qui circumvolvitur; περιπλόμενος ἐνιαυτὸς vertens annus; à περιπέλω circum verto, item superstes sum.

Περιπρὸ, Ultra; quasi circum & ante; à περὶ circum & πρὸ ante.

Περίπυστος, ον, Celebris, famâ notus; à περὶ circum & πυνθάνομαι audio, cognosco.

Περισκυλακίζω, Lustro per σκύλακα, i.e. catulum; veteres se lustrare & expiare solebant catulo circa corpus ducto, quam lustrationem vocabant περισκυλακισμόν.

Περισσὸς, ἢ, ὁ, Excellens; à περὶ supra. Est & impar, à περὶ ultra: impar est, quod supra vel ultra, aut infra vel citra aliud est.

Περιστερὰ, ᾶς, ἡ, Columba, peculiariter columba alba. Ducunt à πέτεσθαι στεῤῥῶς, quòd volet impetuosè: alitèr à περισσῶς ἐρᾷν, sæpiùs enim parit in anno; ideò *Veneri* sacrabant eam: sed, ne nimiùm mutes literas, possis à περὶ & στερεῖν privare; quòd circumcirca privet & depopuletur segetes: aut à περὶ & στερέσθαι, quòd sit privationi & depopulationi subjecta. Possit etiam dici περιστερὰ à περὶ valdè & σαλύερα, i. e. libidinosa; ideò columba Cytheriaca, Paphia. Malim à περισσῶς τρέφειν.

Est

Est enim pavida, ideò & Græcis τρήρων ab illo τρέω, id est, tremo, timeo.

Περιόσιος, ον, Admodùm sanctus, à περὶ circùm & ὅσιος sanctus.

Πέρκος, & περκνὸς, ῦ, ὁ, Niger: nigris maculis variegatus; f. à περκάζω oburo, nam ex ustione nigredo oritur.

Πέρνα, ης, ἡ, Perna; à πτέρνα pes; est pes suis sale maceratus & infumatus.

Περόνη, ης, ἡ, Fibula; à πείρω transadigo, figo; quia per foramen transadigitur.

Πέρυσι, Anno superiore, antehac; ducatur à περάω transeo, prætereo.

Πέσος, εος, τὸ, Cadaver; à πέτω cado; sic *cadaver* à *cado.*

Πεσσὸς, ῦ, & πετlὸς, ὁ, Calculus vel scrupulus lusorius; à πεσεῖν cadere.

Πετάζω, Extendo; à πετάω pando.

Πέταλον, ε, τὸ, Folium, item lamina, bractea; à πετάω extendo, quia extensum. Etym: à πέτω cado, quòd caducum.

Πέταλοι, οἱ, Vituli, qui cornua habent instar πετάλων, id est, foliorum, ramorum.

Πέτασος, ε, ὁ, Pileus latior; à πετάω expando.

Πετασὼν, ῶνος, ὁ, Petaso, coxa, cum costis; à dilatatione, ex πετάω expando.

Πέταυρον, ε, τὸ, Pertica, in qua gallinæ dormiant, gallinarium, παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετᾶσθαι.

Πέτομαι, αμαι, & πετάομαι, Volo, as; à πετάω pando; volatus fit pansis alis.

Πέτρος, ε, ὁ, Lapis minor, qualis est qui manum implet; Etymol: à πέσσεσθαι ῥᾷον quòd facilè coquatur, per Antiphr: vel à πήσσω compingo; est n. terra compacta: aut à πίπτειν ῥᾷον facilè cadere.

Πέτω, Cado; inusit: à πέδον solum. Est enim ad solum moveor.

Πευκάλιμος, η, ον, Amarus, cautus, prudens; *Eustath:* πικρὸς καὶ συνετὸς.

συνετός. Quid si à πύκα? nam & πυκνὸς est συνετός.

Πευκεδανὸς, ὃ, ὀν, Amarus; à πεύκη pinus, cujus lachryma amara.

Πεύκη, ης, ἡ, Pinus, larix; an quia πῖον ἔχει, id est, pinguem habet succum? aut à πικρὸς amarus: aut à πίσσα pix.

Πήγανον, ου, τὸ, Ruta; quia σπέρμα πηγνύει, id est, semen compingit suo calore & siccitate, ideò castitatis herba dicitur.

Πηγὰς, άδος, ἡ, Glacies, quia concreta aqua: à πήγω compingo, concrescere facio.

Πηγεσίμαλλος, ον, Habens benè compactum vellus; à πήγω compingo, & μαλλὸς vellus.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, Fons, scatebra; quia πηδᾷ ἐκ γῆς, id est, ex terra exilit. Etym:

Πῆγμα, τος, τὸ, Aliquid compactum; pegma; à πήγω compingo.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, Glacialis, gelidus; & substantivè glacies; quia πέπηγε compactum aliquid est.

Πηδάω, ήσω, Salto, salio; à ποῦς pes; est pedum actio: aut à πέδον solum, ubi salitur. Et qui πηδᾷ, πετᾷ τοὺ πόδας, id est, pedes expandit.

Πήδασος, ου, ὁ, Uliginosus locus, unde aqua πηδᾷ, id est, salit, scaturit.

Πηδὸν, ου, τὸ, Lata pars remi, palmula remi, à παίω percutio; quia eâ pulsatur aqua.

Πηλακίζω, Inde est πηλακισμὸς contumeliosa injuria: an à πάλλαξ juvenis: sicut ἐμπαίζειν à παῖς? alit: à πηλὸς lutum, ut sit luto asperso ἀτιμάζειν.

Πηλίκος, Quantus; ab ἡλίκος.

Πηλὸς, οῦ, ὁ, ἡ, Lutum; Etym: à πάλλω, id est, πηδάσσω irrigo, inquino. Quid si à πελὸς niger?

Πηλὸς, οῦ, ὁ, Vinum, propriè vinum fæculentum; ut sit à πηλὸς lutum:

lutum: aut vinum rubrum, quod turbidum videtur.

Πῆμα, ατος, τὸ, Damnum, exitium, clades; à πάθω patior; ut ſit, quod quis patitur.

Πηνίκα, Quando? ab ἡνίκα quando.

Πῆνος, ου, ὁ, πήνη, ης, ἡ, Textum, tela; à πένω operor: quidam à Πὰν *Pan*; qui perhibetur inventor artis textoriæ.

Πήρα, ας, ἡ, Pera, ſaccus; à φέρω ducit Etymologus, quòd ad ferendum aliquid ſit facta: aut à τηρῶ cuſtodio. Malim à πάω paſco, ut ſit eſcaria pera.

Πηρὸς, οῦ, ὁ, Mutilus, mancus, mutus, cæcus; à πάθω patior, tanquam paſſus aliquid.

Πῆχυς, εως, ὁ, Cubitus; à πήγω compingo; quòd ritè compactus ſit ad robur.

Πῖαρ, τὸ, Pinguedo; à πῖος idem.

Πίδαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, Fons, ſcatebra; à πίω bibo, quòd aquam bibendam præbeat: vel à πηδάω ſalio; quòd è terrâ exiliat.

Πιέζω, fut: έσω, Premo, ſtringo, ſtrictâ manu teneo; dicitur & πιάζω qu: ἰπιάζω, ut vult Etym: ab ἰπῶ opprimo. Duci queat à πέζα pes; ut ſit propriè, premo pede, calco, deinde & alio modo.

Πίθηξ, ηκος, & πίθηκος, ου, ὁ, Simia; à πειθέω pro πείθω perſuadeo, Etym: ait, πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον εὐδεχθὲς ὂν προσέχειν αὐτῷ, id eſt, facilè nos ſuadet, ut nugantem illam ſpectemus.

Πίθος, ου, ὁ, Dolium; ubi τοῦ πίειν θέσις. Etym: à πιεῖν, quòd in eo ſit, quod bibamus.

Πικέριον, ου, τὸ, Butyrum; an πῖος κεράων, id eſt, cornigerorum pinguedo? optimum butyrum ex buceris ſeu bobus.

Πικρὸς, οῦ, ὁ, Amarus; poſſit eſſe à πεύκη picea; aut à πείκω tondeo, amara tondent & radunt linguam.

Πιλνάω, ήσω, Appropinquare facio; à πιλάω, quod à πέλας propè.

Πῖλος, ου, ὁ, Pileus, propriè ex lana coacta; à πιλέω lanam cogo: an à πιέζω λεῖον? & Etym: πῖλος à πιέζω qu: πίελος: aut à πιλνᾷν, cogendo partes πιλνᾶν), id est, in unum coguntur.

Πιμελὴ, ῆς, ἡ, Pinguedo; à πῖος pinguedo, & μέλος membrum.

Πίναξ, ακος, ὁ, Tabula, affer, libellus, index: quasi πείνης ἄκος, id est, famis remedium; Etymol: respicit discum mensæ; sed velim à πῖνος pinus; quòd sit affer è pinu.

Πίνον, ου, τὸ, Vinum hordeaceum; à πίνω bibo.

Πῖνος, ου, ἡ, Pinus; fit à πίων pinguis, quia abundat resinâ.

Πίνω, fut: πίσω, à πίω bibo, quod à פִּי pi os Hebr:

Πιπίσκω, Potum præbeo; à πίω bibo.

Πίπλημι, & πίμπλημι, Impleo; à πλάω impleo.

Πίππος, ου, ὁ, Pipio, pullus avis: à sono πιππίζειν pipire.

Πιπράσκω, Vendo, fut: πράσω quasi à περάω vel πράω vendo.

Πίπτω, fut: πέσω, à πέτω præt: πέπτωκα tanquam à πτόω, cado, interficior; à πέτω cado.

Πίσσα, & πίττα, ης, ἡ. Pix; à πῖος pinguedo; quia pinguis; aut à πίτυς pinus, unde est; aut à πήσσω coagulo; coagulatum enim aliquid est, & alia coagulat.

Πίσον, ου, τὸ, Pilum; à πτίσσω tundo, pinso.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, Fidelis; à πίστις fides.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, Potabilis; à πίνω poto.

Πίστις, εως ἡ, Fides; quasi πεῖσις persuasio, à πείθω persuadeo.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, Fidelis; à πίστις fides.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, Potabilis, liquidus; à πίω poto.

Πιστόω, ώσω, Fide dignum facio, confirmo, stabilio; est πιστὸν facio.

Πίσυνος, ου, ὁ, Fretus; à πείθω persuadeo, fretum esse jubeo.

Πίϊνέω, Cado; à πέπω.

Πίτυρον, ου, τὸ, Furfur; à πέπω cado; est id, quod πέτει, id est, excidit à frumento, cùm molitur.

Πίτυς, υος, ἡ, Picea; à πῖος pingue; pingui abundat.

Πιφάσκω, & πιφαύσκω, Loquor; à φάσκω quod & φαύσκω dico.

Πίων, ονος, ὁ, Pinguis, obesus; à πῖος pinguedo.

Πλάγιος, ου, ὁ, Obliquus, transversus; à πλάζομαι erro; obliquum in anfractus exerrat contrà quàm rectum.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, Icuncula ficta è cera; à πλάσσω fingo.

Πλάζω, fut: πλάγξω, Errare facio, errabundus agitor; πλάζομαι erro; à πολέω verso: vel à πολὺς multus; ut sit, in loca multa agi.

Πλάθνον, vel πλαθανὸν, Corbis, in quo panes formant; ut puto à πλάσσω fingo.

Πλανία, ας, ἡ, Error; à πλάζω erro: ἀμπλακία error, peccatum; ab ἀνὰ & πλακία.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, Tabula lata; à πλατὺς latus; nisi à πλεκάω seco; ut sit sectilis tabula.

Πλάνη, ης, ἡ, Error, erratio; à πλάζω erro.

Πλάσσω, ττω, fut: σω, Fingo, illino, à πηλὸς lutum; ut sit primò, è luto formo, sicut Deus πλάσης πρωτόπλαστον Adamum è terra.

Πλάστιγξ, γος, ἡ, Lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur; quia est πλατεῖα lata.

Πλάστιγξ, pro πλήστιγξ, Ferula; à πλήσσω percutio.

Πλαταγίζω, Palmulâ aquam percutiendo strepitum excito; à πλάτη palmula, remus.

Πλάτανος, ου, ἡ, Platanus; quia est latè diffusis ramis, à πλατὺς latus.

Πλάτιγξ, γος, ἡ, Summa pars remi qua percutitur aqua; quia πλατεῖα, id est, lata.

Πλάτη, ης, ἡ, Palmula, extrema & latior pars remi; remus; à πλατὺς latus.

Πλατὺς, έος, ὁ, Latus, amplus, spatiosus; Etym: à πλῶ, id est,

πληρόω impleo, nempe ab inusit: πλέω unde πλήθω. Amplum est, quod multa spatia implet.

Πλέθρον, ου, τὸ, Jugerum; fortè à πολεῖν vertere, arare; est tantum agri, quantum jugo boum uno die arare possis.

Πλειὰς, ἀδος, ἡ, Pleias; Etym: à πλείων, quòd pluribus stellis constet: potiùs à πλέω navigo, quia utilis navigantibus.

Πλεῖον, i.e. πλέον, Plus; Atticè; à πολὺς multus.

Πλεῖστος, η, ον, Plurimus; à πολὺς multus.

Πλέκω, ξω, Plico, necto, texo; Etym: ab ἕλκω traho. Malim à πέλω verto; quæ plicamus, invertimus & flectimus.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, Avarus; qui semper πλέον ἔχειν cupit, i. e. plus habendi cupiditate laborat.

Πλέος, πλεῖος, πλέως, Plenus; à πολὺς multus, plenum est ex multis affatim unitis.

Πλευρὰ, ᾶς, ἡ, Membrana succingens costas, πλευρὸν latus. Etym: quia πέλει εὐρὺ latum sit: vel πολὺ εὐρὺ; & sic *latus* à *latitudine*.

Πλέω, εύσω, Navigo; à πλάω appropinquo, appello; ut id commodè fiat, navigatio inventa est.

Πλέων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Comparativus à πολὺς multus.

Πλήθω, Impleo; à πλέος plenus.

Πλήμμη, ης, ἡ, Æstus maris; à πλήθω impleo; est enim cùm mare πλήθει plenum est.

Πλῆμι, Appropinquo; à πλάω, quod à πελάω idem.

Πλημμελὴς, ὁ καὶ, ἡ, Inconcinnus; à πλὴν & μέλος; quasi sine modulatione; aut à πλέον μέλος, cùm membrum abundet. Alit: à πάλιν rursus & μέλειν curare, ut πλημμελὴς sit, quod per incuriam admissum sequente curâ sit cavendum.

Πλημμύρα, ας, ἡ, Æstus maris; à πλῆμι & μύρω: vel sit à πλέον plus & μύρω fluo; cùm mare uberiùs fluit.

Πλήμμη,

Πλήμνη, ης, ἡ, Modiolus rotæ; πλῆμναι sunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur & circa eum volvuntur; ergo à πολῦμαι verſor. *Euſtath:* vult dici διὰ τὸ πλήσσεσθαι ἢ πληρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος.

Πλήρης, ες, Plenus; à πλέος idem.

Πληροφορέω, ήσω, Plenum fero, à πλήρης plenus, & φορέω fero; v. g. plenam menſuram, plenum pondus. Hinc πληροφορία eſt actus πληροφόρου: analogicè eſt certa perſuaſio perſuadentis & perſuaſi; firma res, ut fides aut ſpes. Res πληροφορεῖσθαι dicitur, quæ nobis plenè notificatur, ad plenum perſuadetur.

Πλησίος, α, ον, Propinquus; qui eſt πέλας, ſeu, qui πλησίον, id eſt, propè.

Πλίνθος, ου, ἡ, Later; πηλὸς ὀπτηθεὶς, id eſt, lutum coctum; *Heſych:* ideò Etym: ducit à πηλὸς & θέσιν, διὰ τὸ πηλινὴν θέσιν εἶναι.

Πλίσσω, Gradior; videatur dici, tanquam terram πλήσσω, id eſt, ferio pedibus. *Euſtath:* videtur ducere à πλέκειν plicare; ut ſit greſſus complicare.

Πλόκαμος, ου, ὁ, Crinis plicatus; à πλέκω plico.

Πλοῦτος, ου, ὁ, Divitiæ, plutus. Etymol: à πολὺ multum, & τῶ capio; aliter à πολὺ & ἔτος annus; quòd ſit opulentia ex multorum annorum proventu: mallo à πολὺ & εἶναι eſſe. *Martin:*

Πλύνω, ῶ, Lavo, propriè veſtimenta, ut λούω corpus, νίπτω manus & pedes. Quia πλύνω eſt ſordes eluo; poſſis flectere à πηλὸς lutum: vel à πελὸς nigrum; ut ſit, dealbo.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Pulmo; organum τοῦ πνέειν, id eſt, ſpirandi.

Πνίγω, fut: ξω, Suffoco, ſtrangulo; quaſi πνοὴν ἄγω frango ſpiritum.

Πνύμαι, Spiro, ſapio; à πνέω ſpiro.

Πνὺξ, ἡ, Locus Athenis, ubi concio habebatur, quòd ibi

πυκνοῦσθαι

πυκνοῦσθαι (frequentes esse) solerent homines. Malim à πνύω moneo; unde πνυτὸς sapiens; quòd monitiones publicæ ibi solerent institui.

Πόα, ας, ἡ, Herba; à πάω, quod olim videtur fuisse *pasco*, *alo*; quia πάομαι est *gusto*, *edo*: unde apud *Hom*: πάσασθαι pro γεύσασθαι, & ἄπαστος est jejunus.

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, Cuias, ποίας δαπέδου, id est, cujus terræ.

Πόθος, ου, ὁ, Desiderium; ab inusitato πέθω, desidero. unde Latinum *peto*.

Ποιέω, ήσω, Facio, factito, fabricor. Etym: à ποιὸν quale, ut fit qualitate afficio: vel à πένω facio.

Ποικίλος, ου, ὁ, Varius, maculosus; à πύκα densè: possit plenius, à πύκα & λίαν prudenter valdè, nam ad τὸ ποικίλλειν requiritur πυκινὸς νοῦς, id est, animus prudens.

Ποδάγρα, ας, ἡ, Podagra; quia scil: πόδες ἀγρεύονται, id est, pedes capiuntur.

Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, Pedale; nempe ποδῶν ἐκμαγεῖον, id quo pedes ἐκμάσσονται abstergunt.

Ποδήρης, ὁ καὶ ἡ, Ad pedes imos conveniens, talaris; εἰς πόδας ἄρων, id est, pedibus conveniens.

Ποιμὴν, ένος, ὁ, Pastor; Etymol: quasi ἐν πόᾳ μένων, id est, in herba manens: vel potiùs à πάω pasco: ποίμνη grex, qui pascitur.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, Pœna, ultio, injuria; à πόνος molestia: pœna est passio molesta.

Ποιπνύω, Opus facio sedulò; Etym: à πνύω spiro; quoniam, qui diligentèr aliquid faciunt & properant, solent πνευστιᾷν, i. est, anhelare.

Ποῖος, ου, ὁ, Qualis; ab οἷος idem.

Πόκος, ου, ὁ, Vellus; à πέκω vello, pecto, tondeo.

Πόλεμος, ου, ὁ, Bellum; Etymol: quasi πόλεις μειῶν, urbes minuens; vel πολλοὺς ἀμῶν, multos demetens. fortè meliùs à παλάμη palma, quia primum bellum erat pugna palmarum.

Πολέω,

Πολέω, ήσω, Verto, verso; à πέλω verto.

Πολιορκέω, ήσω, Urbem obsideo, velut septo cingo; à πόλις urbs & ἕρκος septum.

Πολιὸς, ᾶ, ὁ, Canus, albus; Etym: à παλαιὸς vetustus; vetusta solent esse cana.

Πόλις, εως, ἡ, Urbs, ubi homines πολᾶσιν, id est, versantur: potiùs à πολὺς multus; quòd in urbe sint πολλοὶ certis legibus juncti: vel à πωλέω vendo.

Πολὺς, Multus, frequens; Etym: à πέλω sum: quòd μᾶλλον τῶν ἄλλων ὑπαρκτικόν.

Πόμα, τος, τὸ, Potus; à πίνω bibo.

Πομφὸς, ᾶ, ὁ, Eminentia cutis, tumida & simul humore abundans; qu: emissum aliquid, à πέμπω mitto: aut à πέμφιξ flatus: inde πομφόλυξ bulla. Etymol: ducit à παφλάζω ferveo.

Πόνος, ᾶ, ὁ, Labor, molestia; à πένω operor, laboro.

Πόντος, ᾶ, ὁ, Mare, pontus; Etym: à πνέω spiro; in eo præcipuè sentiuntur πνοαὶ, id est, venti.

Πόποι, Dæmones, vel dii: papæ; admirantis vel indignantis; an quasi ἔποπτοι ab ἐποπτομαι inspicio, quòd rerum humanarum inspectores: vel altores, à πάω pasco.

Πορθέω, Traduco, ire jubeo; à πόρος transitus.

Πορθέω, ήσω, Populor, vasto, à πέρθω devasto.

Πορθμὸς, ᾶ, ὁ, Fretum; ubi trajicitur mare: trajectus: à πείρω transeo, trajicio. πορθμεὺς qui per πορθμὸν vehit.

Πορίζω, Transitum patefacio, suppedito; à πόρος transitus.

Πόρκος, ᾶ, ὁ, Rete piscatorium; à πράω, *Suid:* à περικυκλῶ, quia ingredientem piscem circumplectitur.

Πόρνος, ᾶ, ὁ, Scortator, qui corpus suum περνᾷ, id est, vendit, prostituit.

Πόρος, ᾶ, ὁ, Transitus, meatus, via, ora maritima, vector, qui alienâ navi περᾷ, trajicit maria.

Πόρπη, ης, ἡ, Fibula; annulus clypei; à πείρω figo: quia infigitur, ut affigat.

Πόῤῥω,

Πόῤῥω, Antè, in anteriorem partem, longè antè; à πρὸ ante.

Πόρτις, ιος, ἡ, Vitulus, vitula, juvencus, juvenca; idem & πόρις, qui jam cœpit πορεύεσθαι, id est, ire.

Πορφύρα, ας, ἡ, Purpura: genus conchæ nobilis; solebat ea *Tyriis* magnum πόρον φέρειν: sed videtur esse vox *Tyria* seu *Chananæa*.

Πορφύρω, Purpureo colore perfundo: purpuro, rubeo. mare fluctuans πορφύρειν dicitur, quia unda remis pulsa purpurascit; hinc & animus dicitur πορφύρειν, cùm æstuat, sed lenitèr, Etym: πορφύρω exp. βουλεύομαι, & dici putat quasi περιφέρω τὸν νοῦν ὧδε κἀκεῖσε sine causa.

Πόσθη, ης, ἡ, Pellis, quâ glans virilis tegitur; *Herodiano* quasi πρόσθη à προτίθεσθαι, id est, præponi.

Πόσις, ιος, ἡ, Potio; à πίνω poto.

Πόσις, ιος, ὁ, Maritus; Etym: à πόσις potio; quia, sicut ὕδωρ μιγνύμενον τῇ γῇ γεννητικὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ αἴτιος γίνεται τῆς τῶν παίδων γενέσεως. An quòd πόσον τι ὑπὲρ τὴν γυναῖκα, id est, dignitate antecedit, ut in quo potior gloria Dei, 1 Cor. 11. 7.

Πόσος, ου, ὁ, Quantus? interrog: ὅσος quantus redditivè; ποσὸς quantus, τόσος tantus; ergo ab ὅσος.

Ποστὸς, ου, ὁ, Quotus, quasi πόσατος; ex πόσος.

Ποταμὸς, οῦ, ὁ, Fluvius; à πότος potus; quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποταπὸς, οῦ, ὁ, Qualis, quantus? aliquando includit quæstionem de origine; videtur factum ex ποδαπὸς, id est, cujas.

Ποτήριον, ου, τὸ, Instrumentum τοῦ πίνειν, id est, bibendi, poculum; ab inusit: πόω bibo.

Ποτίζω, Poto, irrigo; à πότος potus.

Πότμος, ου, ὁ, Casus, sors, fatum, mors; à πέτω cado.

Πότνιος,

Πότνιος, ου, ὁ, Venerandus; usitatum est fœmininum πότνια, videtur esse quæ humilitèr & supplicitèr veneranda προσκυνητή. Etymol: ducit à πίπτω cado, quòd coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi.

Πόω, inusit: Bibo; à πίω idem.

Πρᾶος, & πρᾷος, Lenis, mansuetus; volunt, quòd πάντα ῥαδίως ποιῇ, id est, omnia volentèr faciat: velim à περάω transeo, ut sit εὐπρόσιτος, qui & facilè ad alios transit, & ad quem facilè transitur.

Πραπίδες, αἱ, Præcordia; Etym: à προΐω emitto, quòd inde emittantur consilia. *Eustath: in fin: Iliad: α.* habet πραπὶς, ex πρὸ antè & ἰδεῖν videre; quòd mens προβλεπτική, i. e. futuri provida.

Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, Areola in horto; Etym: quasi περασιὰ, à περαίνω determino, quòd determinata portio horti. fortè primò sic dicta est areola porrorum: à πράσον porrum.

Πράσον, ου, τὸ, Porrum; fortè à πράω incendo; est enim calidum.

Πράσσω, Vendo, quod & πιπράσκω, à περάω transeo; transeo seu circumeo vendendi aut emendi ergò.

Πραῢς, εῖα, ὺ, idem quod πρᾶος.

Πρέμνον, ου, τὸ, Stipes, stirps; quia est firmum στέλεχος, sit qu: περιμένον, id est, permanens: sic stirps qu: στέρφος. si est caudex jam cremandus, à πράω uro.

Πρέπω, Decorus sum. Etym: ducit à πρὸ antè & ἔπω dico; quòd qui excellunt, prærogativam loquendi habeant.

Πρέσβυς, εως, ὁ, Legatus; puto à πρέσβυς senex; quia senes & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβυς, υος, & εως, ὁ, Senex; Etym: quia προβέβηκε τὴν ἥβην, juventutem transiit. alitèr, quia πολυετῶς βεβίωκε, id est, longùm vixit. possit & dici, in quo jam ætas τὸ ἔρως ἔσβη, calorem extinxit. sed malo, quia

πέρας

περας βίυ, id est, terminum vitæ attigit.

Πρήθω, Incendo ; à περάω idem.

Πρημαίνω, Furenti impetu spiro ; à πρῆσαι spirare & μαίνεσθαι furere.

Πρηνὴς, έ@, ὁ, ἡ, Pronus, præceps ; à πρὸ & νέω, nuo.

Πρήσσω, Transeo ; à περάω idem.

Πρηὼν, ῶν@, & πρὼν, & πρέων, ὁ, Eminentia montis ; à πρὸ ante & εἰμὶ sum.

Πρίαμαι, Emo, redimo ; à περάω transeo ; & emens & vendens περᾷ, id est, transit in alia & alia loca.

Πρὶν, Prius, antè, antequàm ; à πρὸ ante.

Πρῖν@, ου, ἡ, Ilex, arbor ; dicta, quia ob duritiem fuerit secanda, à πρίω seco serra, & folia ei sunt spinosa, tanquam serrata & dentata.

Πρίω, & πρίζω, Serrâ seco, transadigo ; πρίων (id est, serra) πείρεται διὰ τῦ πριομένυ.

Πρὸ, Ante, coram ; fit à παρὰ apud, ob oculos, in præsentia : vel à πάρα adest.

Πρόβασις, ι@, ἡ, Progressus ; actio τῦ προβαίνοντ@, item proventus ex pecudibus, specialitèr ex ovibus, *Odyss: β'.* ὑμέας ἐσθιέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε· hîc *Eustath:* κειμήλια μ̀ ἔφη τὰ κείμενα ὅ ὅτι τὰ παρ' ἡμῶν ἀκίνητα. πρόβασιν δὲ, ἃ ὑφ' ἡμεῖς φαμὲν αὐτοκίνητα, τὰ διὰ ποδῶν προβαίνοντα, ἐξ ὧ ἰδίως τετράποδα τινὰ ἐξ ὧν ἐκλήθησαν τὰ πρόβατα.

Πρόβατον, ου, Pecus ; quia προβαίνειν, id est, procedere solet, i.e. ante se pergere pascendo ; quò referam illud Poëtæ, *ecl:3.* —*Parcite oves nimiùm procedere.* aut, quia ex pecoribus homini vetusta & maxima πρόβασις.

Πρόγον@, ον, Antegenitus, qui προγέγονε, id est, qui antè fuit ; πρόγονοι qui ante nos fuerunt, & nos genuerunt, majores.

Πρόγον@, ου, ὁ, Privignus ; genitus ante meum cum matre conjugium

jugium, à πρὸ ante, & γίνομαι sum, vel γείνομαι gigno.

Προθέλυμνος, ον, Id dicitur προθέλυμνον ἕλκειν, quod funditùs tollitur. vid. θέλυμνον, id est, θέλεμιον fundamentum.

Προΐέω, Projicio, præmitto, effundo largitèr; & προΐημι, à πρὸ & ἱέω mitto.

Προΐξ, & προῒξ, οικὸς, ἡ, donum, dos; ut puto, propriè est donum liberale, quo quis alium prævenit ultrò; à προΐκω ex πρὸ ante & ἵκω venio: aut à πρόεσις largitio; ex verbo προΐεμαι projicio, effundo largitèr. Etym: ducit à πρὸ ante & οἶκος domus, quòd dos in generi domum præmittatur.

Προΐκτης, ου, ὁ, Mendicus; à πρὸ & ἱκετεύω supplico: vel qui προΐκα, id est, donum petit.

Προκα, Subitò; ut puto, more προκὸς, id est, hinnuli, qui velox est.

Προξ, οκὸς, Hinnulus; à πρὸ & ἀΐσσω ruo; quòd ruat cursu veloci.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, Vestibulum; quia προμολοῦμεν, id est, prodimus per illud.

Προπετὴς, ὲς, Prociduus; à προπίπτω, quod à πρὸ ante, & πίπτω cado.

Προσάντης, ὁ καὶ ἡ, Acclivis: κατάντης declivis; ab ἄντα corám.

Προσήλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Advena; à προσελεύθω advenio.

Προσηνὴς, ὲς, Benignus; à πρὸς & ἠΰς bonus: vel à πρὸς & ἡνία frænum.

Πρόσθε, Antè; à πρὸ ante.

Πρόσπαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Recens, subitus; an à πρὸς & παῖς: aut à πρὸς & φάω appareo; ut idem sit quod πρόσφατος: aut recèns percussus, verberatus, à παίω percutio.

Πρόσφατος, ὁ καὶ ἡ, Recèns dictus; recèns interfectus: à πρὸς & φάω loquor, occido: deinde recens in genere.

Πρόσω,

Πρόσω, In anteriorem partem; à πρὸ ante.

Πρότερος, Prior; à πρὸ præ.

Προύνικος, Mercenarius, homo turbulentus, huc illuc cursitans. *Eustath:* à πρὸ & ἐνείκω fero. Etymol: est ὑβριστὴς, à πρὸ & νεῖκος jurgium: aliis cursor, vincere æmulus, à πρὸ & νικάω vinco.

Πρόχνυ, in genua: à πρὸ & γόνυ genu.

Πρυλὴς, πρυλέες, Pedites conferti; *Eustat:* à περάω transeo: an πορευόμενος λεὼς, id est, populus transiens?

Πρύλις, Saltatio armata, quam pedites saltant: à πρυλέες.

Πρυμνὸς, ὗ, ὁ, Extremus; à πέρας finis, extremitas: vel est id quod ad πέρας μένει: hinc πρύμνα puppis.

Πρύτανις, εως, ὁ, Præfectus, administrator; ducamus à πρῶτος primus; Etym: à πυρὸν ταμιεύω, id est, triticum dispenso.

Πρωῒ, Manè, tempestivè: à πρὸ ante.

Πρωκτὸς, ῦ, ὁ, Anus, nates; Etym: quia excrementa per eum προάγονται, id est, excernuntur: aut quia est corporis πέρας κάτω i.e. quasi terminus inferior.

Πρώρα, ας, ἡ, Prora, frons navis; *Herod:* πρόειρα, quasi πρόϊρα, quòd præcedat à πρὸ ante & εἶμι eo: vel à προορᾷν, id est, prævidendo; velim à πρὸ & ῥέω fluo.

Πρῶτος, ῦ, ὁ, Primus; à πρὸ, præ.

Πρωτόπλαστος, ῦ, ὁ, Qui πρῶτος πέπλασται, id est, primus à Deo factus est, Adamus.

Πταίω, σω, Impingo, titubo, labor, fallor; à πέτω cado. *Eustath:* à πτῶ unde πίπτω; hinc πταῖσμα culpa, noxa.

Πτελέα, ας, ἡ, Ulmus; puto, quasi πετηλέα, à πέταλον folium: est ab imo ramosa & foliosa.

Πτέρις, ιδος, ἡ, Filix; folia habet incisa & explicata, ut alæ, id est, πτέρυξ.

Πτέρνα, ης, ἡ, Calcaneum; τῇ πτέρνῃ animal πατεῖ ἔραν, id est, terram calcat.

Πτερὸν, οῦ, τὸ, Ala, remus; à πτάω seu πέτομαι volo: pennæ ad tegendum & volandum datæ.

Πτηνὸς, ὁ, ὀν, Volucris; à πτάω volo, as.

Πτήσσω, Metu contrahor; à πτοέω terrefacio.

Πτίσσω, & πτίω, Pinso, tundo, decortico: convenit cum πατάσσω percutio.

Πτοέω, ήσω, Terreo: a πέτω cado: *terreo* est *facio concidere* animo.

Πτόρθος, ου, ὁ, Ramus; fortè à πτάω volo & ὀρθὸς rectus, quòd velut rectus volet; rami sunt velut alæ arborum.

Πτύον, ου, τὸ, Ventilabrum; quo à frumentis velut πτύονται, i. e. ἀποῤῥίπτονται, ἐκβάλλονται, id est, ejiciuntur sordes. *Eustath:*

Πτύρω, Consterno, expavefacio; ex πτοέω terreo.

Πτύσσω, ξω, Plico, explico; à πετάω pando: πτὺξ plica.

Πτύω, ύσω, Spuo, exspuo, contemno: à πέτω, cado, quia quod spuimus, facimus cadere: aut à πετάω aperio, spuimus ore aperto.

Πτώσσω, Trepido, trepidè oberro more mendicantium; à πτήσσω metuo, seu πτοέω, terreo: hinc πτὼξ, pavidus; item lepus.

Πτωχὸς, οῦ, ὁ, Mendicus; à πτώσσω trepido.

Πυανέψια, τὰ, Festum quoddam Athenis, à πυάνων ἑψήσεως, i. e. celebri fabarum coctione; hinc πυανεψιὼν nomen mensis.

Πύαρ, Coagulum; fortè, quia est crassum, ut πύον.

Πύγαργος, ου, ὁ, habens πυγὴν ἀργὴν, id est, nates albentes.

Πυγὴ, ῆς, ἡ, & πὺξ Nates; à πύκα densè; quia densa ibi caro: vel à πήγω compingo; quia compacta ibi caro, ad commoditatem sedendi.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, Pugnus; à πύκα densè, quia clausis digitis densatur manus; *Eustath:* ducit à πτύσσω, plico; quia

quia pugnus fit clausis digitis.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Æquans πυγμὴν, Pygmæus.

Πύελος, ου, ὁ, Solium balneatorium seu cella, alveus, pala annuli. Etym: est vas, in quo πυὸς, id est, πυρὸς πλύνουσιν. an ergo à πυὸς, & λύω; aut à πλύνω lavo, unde πλυνὸς vas ad lavandum? si primò sit pelvis, referam ad πὸς pes & λύω lavo.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, Fundum, ima pars; Etym: quasi φυλοθεμὴν, quòd ibi sit φυλῶ θέσις. alii: quasi κευθμὴν à κεύθω abscondo. sed velim à πέδον solum.

Πύθομαι, Quæro, sciscitor, intelligo, audio. fort: à ποθέω cupio; quærens scire vel habere cupit.

Πύθω, σω, Putrefacio, propriè in πύον, id est, pus redigo.

Πύκα, Densè, prudentèr, accuratè; *Eusthath:* à πλύσσω complico, ita res densari solet: velim à πήγω compingo, coagulo.

Πυκινὸς, & πυκνὸς, ῦ, ὁ, Densus, creber: densus scientia, prudens: à πύκα densè.

Πύκτης, ου, ὁ, Pugil, qui pugno certat: à πὺξ, pugnis vel pugno.

Πύλη, ης, ἡ, Porta; à πόλις urbs quam claudit. Etymol: à πλίσσω, id est, ἀσφαλίζω tutum facio. possit esse à πλίσσω gradior, aut à πολὺς multus, quòd multi gradiuntur per eam.

Πύματος, ου, ὁ, Ultimus; Etym: à πυθμὴν fundum; aut à παύεσθαι cesso, ibi sistitur.

Πὺξ, Pugno vel pugnis, adverb: quasi compacta manu; à πύξει digitorum, cùm iij velut concrescunt; πήσσονται.

Πὺξ, Assiduè, frequentèr, quasi compactè, à πύκα densè.

Πύξος, ου, ὁ, Buxus: à πυκάζω denso; densum enim est ejus lignum.

Πῦρ, υρὸς, τὸ, Ignis; à πρέω inusit: pro quo πρήθω accendo. Ignis est accensus aër. Etym: à φύω cresco, quòd facilè crescat.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, Strues ardens πυρὶ, id est, igne subjecto.

Πυράγρα, ας, ἡ, Forceps: quo πῦρ ἀγρεύομεν, id est, ignem suscitamus.

Πυράμη, ης, ἡ, Falx, quâ πυρὸς, id est, triticum demetitur.

Πύραμις, ιδος, ἡ, Pyramis, figura in conum attenuata, tanquam meta πυροῦ, id est, tritici collecti; quia prima in πυραμὶς est longa: aliter quia exit in figuram flammæ; à πῦρ ignis.

Πύραυνος, (quod & πύραυνον) igniarium, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur, à πῦρ ignis & αὔω accendo.

Πύργος, ου, ὁ, Turris, refugium; Etym: quòd sit ὑπὲρ γῆς, id est, supra terram. potiùs quòd ad fines territoriorum soleret fieri; quasi πέρας γῆς, id est, terræ terminus: aut flammæ instar in acutum tendere, à πῦρ ignis.

Πυρετὸν, οῦ, ὁ, Febris; à πῦρ ignis, quia ceu igneus calor.

Πυρεῖον, ου, τὸ, Igniarium; turibulum; quia ei πῦρ, i. e. ignis imponitur.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, Nucleus; à πῦρ ignis, quia ignea vis seminis in eo est.

Πυρίεφθος, & πύρεφθος, id est, Igni coctus; à πῦρ ignis & ἕψω coquo.

Πυρὸς, οῦ, ὁ, Triticum, frumentum; Etym: à φύω nascor.

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, Ruber; ab igne, qui πῦρ dicitur.

Πύσμα, τος, τὸ, Quæsitum, quæstio; a πύθομαι quæro.

Πώγων, ωνος, ὁ, Barba; Etym: quia significat ætatis πῆξιν, qui coagmentatum statum. Malo; quòd sit ceu πόα φύουσα herba fruticans in mento.

Πωλέω, ήσω, Vendo; sive à πῶλος pullus; quòd olim esset venditio pullorum, posteà dilatata significatione ad alias quoque venditiones: sive à πολέω verto; quòd vendere sit dominium rei vertere.

Πῶλος, ου, ὁ, Pullus; plerumque equinus; puer. Etym: à πόα

 herba

herba & ἅλλομαι salio, quòd circa gramina salire soleat: malo, quòd sit agilis ad se versandum à πολεῖν versare.

Πωλύπους, οδος, ὁ, Polypus; à πολλοῖς ποσὶ, id est, multis pedibus.

Πῶμα, τος, τὸ, Potus; poculum, tanquam à πόω, id est, bibo.

Πῶμα, τος, τὸ, Operculum; propriè operculum poculi; à πῶμα poculum.

Πῶρος, ου, ὁ, Luctus; Etym: à πήθω patior.

Πωρὸς, ου, ὁ, Cæcus, qui πηρὸς, id est, mutilus visu: aut, cui παύει τὸ ὁρᾷν, id est, facultas visiva cessat.

Πῶυ, εος, τὸ, Grex; à πάω inusit: pasco: unde πάομαι edo, Etym: à πῶ, id est, κτῶμαι, acquiro: quòd pecudes antiquitùs inter præcipuas possessiones numerabantur.

Ρ.

Ρ—EST nota literæ decimæ septimæ Græcorum, quam vocant ῥῶ. In numeris centum valet.

Ῥὰ, Certè, utique, particula expletiva; ex ῥέω loquor, quasi ῥητῶς affirmando.

Ῥὰ, Facilè; ex ῥέα idem.

Ῥάβδος, ου, ἡ, Virga, bacillus, ramus; quia propriè ambulatoria virga: ducunt à ῥᾷον βαίνειν facilè ire; propriè erit à ῥέα βάδειν, etiam dici potest, quia ex stirpe facili gradu surgit: aut à ῥάσσω amputo, abscindo. Est n. ramusculus longior ab arbore resectus: aut potiùs à ῥαπὶς, quia fit ad τὸ ῥαπίζειν, id est, percutiendum.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, Ruptura; à ῥηγνύω rumpo.

Ῥαδινὸς, ου, ὁ, Tener, delicatus; à ῥάδιος facilis, tener.

Ῥάδαμνος, ου, ὁ, Germen; ramus tener, quia ῥέα δαμᾶται, i. e. facilè huc illuc agitatur.

Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, Gracilis, tenuis, mollis; qui ῥέα δινεῖται, id eſt, facilè circumagitur.

Ῥᾴδιος, ία, ιον, Facilis, proclivis; à ῥέδω facio; qui ſine magno negotio fieri poteſt.

Ῥᾳδιουργὸς, ῦ, ὁ, vi originis eſt qui ad ἔργον ῥᾳδίως fertur. Eſt qui facilè ad peccandum proſilit, ſceleratus.

Ῥάδιξ, ικος, ἡ, Ramus; à ῥᾴδιος, qui ῥέα δίκεῖϛ poteſt, id eſt, facilè jaci.

Ῥαία, ας, ἡ, Sanitas; à ῥώω roboro; vel ῥέα facilè; ſanitas eſt quædam facilitas virium.

Ῥάθαγος, ου, ὁ, Strepitus; à ῥόθος fluctus; vel à ῥόθος & ἄγω, eſt enim propriè ſtrepitus remi aquam percutientis.

Ῥαθάμιγξ, γος, ἡ, Gutta, Poët: à ῥαίνειν aſpergere & θαμὰ crebrò; vel ſimpliciter à ῥαίνω, ut vocis pars poſterior pertineat ad flexionem.

Ῥάθυμος, ου, ὁ, Remiſſus, piger, cujus θυμὸς τὸ ῥέα, id eſt, ῥᾴδιον conſectatur; piger ardua & difficilia fugit, gnavus in ea nititur; ῥαθυμῶ deſideo, ſuperſedeo.

Ῥαιβὸς, ῦ, ὁ, Incurvus, intortus; Etym: à ῥᾷον βαίνειν, quòd facilè incedat per Antiphr: ſed ea non opus eſt, ſi ducas à ῥαίειν βάσιν corrumpere greſſum. *Euſt:* ῥαιβοὶ ἐῤῥαισμένοι βάσιν: contrarii his βλαισοί.

Ῥαίνω, Perfundo, aſpergo; à ῥέω fluo.

Ῥακὶς, ίδος, ἡ, Surculus, ramus; quia facilè ῥήγνυται, id eſt, frangitur.

Ῥάκος, εος, τὸ, Lacera veſtis; à ῥηγνύω corrumpo, lacero.

Ῥάκλος, ου, ὁ, Petra; à ῥήσσω frango; ſic *rupes à ruptura*: vel à ῥάσσω allido.

Ῥάμνος, ου, ἡ, Spina alba, ſpinoſus frutex; à ῥᾷον μένειν. Ramuſculos habet lentos & frangi contumaces. quid ſi ῥάμνος, quia ῥαῖον μένος habet corrumpens robur, habet ramos, acutis ſpinis munitos.

Ῥάμφος, εος, τὸ, Roſtrum avium; à ῥαίω corrumpo; eo deſtruit & pungit ac tundit avis tanquam ῥαιστῆρι.

Ῥαντίζω, Aspergo; à ῥαίνω idem.

Ῥὰξ, αγὸς, ἡ, Acinus; à ῥήσσω frango; quia ῥήσσεται à scapo; aut quia ex ea ῥεῖ fluit latex vitigenus.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, Virga; à ῥαίω corrumpo, tundo. quia eâ aliquid ῥαίεται ut malleo.

Ῥαπίζω, Verbero, flagello; à ῥαπὶς virga.

Ῥάπτω, ψω, Suo, consarcino, machinor; quasi ῥᾷον ἅπτω facilè necto.

Ῥάσσω, ξω, Allido, vi decido, idem quod ἀράσσω & inde formatum.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, Facilitas, res secundæ, desidia; à ῥᾷστος facillimus.

Ῥάφανος, ου, ὁ, ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, Raphanus, radix; à ῥᾶ facilè & φαίνω appareo; quòd statim à satu prodit.

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, Acus; quâ ῥάπτομεν, id est suimus.

Ῥαχία, ας, ἡ, Rupes in mare procurrens: quia ibi fluctus ῥήσσονται, id est, franguntur.

Ῥάχις, εως, ἡ, Spina dorsi: quæ rupta quasi multis vertebris; à ῥήσσω frango.

Ῥᾴων, ὁ καὶ ἡ, Facilior; ex ῥέω facilè.

Ῥέθος, εος, τὸ, Membrum; corporis pars; Etym: à ῥέω fluo & ἦθος mos; quòd per corporis membra animi mores quasi fluant & ostendantur; velim à ῥέζω facio; ut sit membrum ὀργανικὸν, aptatum ad opus vitale; & ipsum ὄργανον est à ῥέζω.

Ῥέμβω, In gyrum ago; an quasi ῥέα ἀμείβω facilè muto, verto?

Ῥέω, Dico; ab ἐρέω idem: nisi à ῥέω fluo; quòd sermo fit velut fluentum è pulmonibus per os; & sanè *stillare* aliquando est *loqui*, prædicare, docere, & prophetare. *Ezech:* 21. sic Latinis *instillare* doctrinam; vide *Deut:* 32. 4.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ὁ, Littus; quia ibi unda ῥήσσεται, id est, frangitur.

Ῥητίνη, ης, ἡ, Resina; à ῥέω fluo; quia est aliquid fluxum.
Ῥητὸς, ἡ, ὸν, Dictus, certus, ratus; à ῥέω dico.
Ῥήτρα, ας, ἡ, Lex, propriè Lycurgi; a ῥέω dico; quæ dictum, sententia.
Ῥήτωρ, ορος, ὁ, Orator; à ῥέω dico.
Ῥῖγος, εος, τὸ, Rigor, frigus vehemens; à ῥηγνύω frango; quòd frangat calorem nativum in plantis, atque inde vitam destruat.
Ῥίζα, ης, ἡ, Radix, per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, id est, humor vitalis fluit: aut quia ἐν ἕδρᾳ, i. e. in terra sedet.
Ῥικνὸς, ῦ, ὁ, Rugosus, curvus; à ῥηγνύω frango; Etym: παρὰ τὸ τὴν ῥινὸν κατὰ κεκνίσθαι, quòd pelle concisa sit, ergo à ῥινὸς pellis & κνίζω seco.
Ῥίμφα, Celeritèr; à ῥίπτω projicio cum impetu, Etym:
Ῥινάω, ήσω, Decipio, propriè nares (ῥῖνας) odoratu; ut cum canes falluntur olfactu.
Ῥὶν, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, Nasus, à ῥεῖν fluere, quia per eum fluit humor è capite.
Ῥίνη, ης, ἡ, Lima; à ῥαίω, quia limâ ῥαίομεν tundimus & radimus.
Ῥινοπύλη, ης, ἡ, Portula, posticum; an quæ deceptoria, à ῥινάω decipio? —*Postico falle clientem*— Horat:
Ῥινὸς, ῦ, ὁ, vel ἡ, Pellis per quam sudores ῥέουσι, id est, fluunt. Etym:
Ῥίον, ου, τὸ, Montis cacumen, promontorium. Etym: ab ὁράω, quòd inde sit ὁρᾷν circumspicere; alitèr à ῥέειν fluere, quòd undis circumfluat.
Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, Impetus ejus quod ῥίπτεται, id est, projicitur.
Ῥιπίζω, Flabello, ventilo, flabello, ῥιπιζομένῳ ventulum facio; propriè puto huc illuc ῥίπτω jacto: ῥιπὶς flabellum.
Ῥίπτω, fut: ψω, & ῥιπτέω, fut: ήσω, Projicio, præcipito; quod facimus, ῥέπει, id est, inclinat.

Ῥιψοκίνδυνος, Qui se ῥίπτει εἰς κίνδυνον, audax; qui se periculo objicit.

Ῥίσκος, ου, ὁ, Riscus, cista pelle contecta, fort: à ῥύσκω custodio.

Ῥὶψ, πὸς, ὁ, Vimen, ramus salignus. Ducamus à ῥέπω, quia inclinari & flecti potest; vel etiam à ῥίπτω jacio.

Ῥοὰ, & ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, Malus punica ejúsque fructus; potuit ei nomen dare ῥοὴ fluxus, nam acidæ ῥοᾶς nucleus in cibis comestus κοιλίαν καὶ στομάχου ῥεῦμα ἵστησιν, id est, alvi fluxum sistit.

Ῥόδον, ου, τὸ, Rosa; à ῥέω fluo & ὀδμὴ odor; quia ab illa odor fluit.

Ῥοιζέω, ῶ, Strido, latro, sterto; à ῥοῖζος stridor.

Ῥόθος, ου, ὁ, Undarum strepitus, tumultus; à ῥέω fluo & θέω curro; est ex fluentis aquæ cursu.

Ῥοῖζος, ου, ὁ, Stridor, impetus; à ῥέω fluo, quia propriè aquæ fluentis: vel à sono literæ ρ.

Ῥόμβος, ου, ὁ, Rhombus; à ῥέμβω circumago.

Ῥομφαία, ας, ἡ, Framea; à ῥαμφὴ gladius. Etym: à ῥέπω.

Ῥομφεῖς, Lora quibus consuuntur calcei; an quia ῥέμβονται?

Ῥόπαλον, ου, τὸ, Clava: quæ & ῥόπτρον Etym: à ῥέπειν, quòd in alterum latus propendeat: possit & duci à ῥόω moveo, quatio.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, Inclinamentum, momentum; à ῥέπω vergo, inclino.

Ῥοφέω, & άω, ήσω, Sorbeo, exhaurio; ducam à ῥόος fluxus & ἀφύω haurio; ut sit, aliquid fluxum haurio.

Ῥοχθέω, ήσω, Sonum edo; à ῥόθος fluctus; est enim sonus aquæ fluentis: an à ῥόω ὀχθὴν quatio ripam.

Ῥύγχος, εος, τὸ, Rostrum, rictus propriè porci; quia eo ῥέγχει animal.

Ῥυθμὸς, ου, ὁ, Concinnitas, quicquid certo ordine, modo, & ratione fit; à ῥύω traho: ut sit tractus æquabilis. aut à ῥύω fluo, ut sit tenor aquæ, quæ lineam cursus sui tenet.

Ῥυμβὸς,

Ῥυμβὸς, ȣ, ὁ, Turbo; ex ῥέμβω, circumago.
Ῥύμη, ης, ἡ, Vicus, tractus in urbem; à ῥύω traho.
Ῥυμὸς, ȣ, ὁ, Temo, currus; lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id eſt, trahitur.
Ῥύπος, ȣ, ὁ, Sordes, metaph: avaritia. An illud quod quis ῥύει ποσὶν, id eſt, calcat pedibus.
Ῥύπτω, Sordes eluo, purgo; à ῥύπος ſordes.
Ῥύσιμον, ȣ, τὸ, Ruta; quòd à venenis & multis malis ῥύεται liberet.
Ῥύσκω, Tueor, à periculo conſervo; à ῥύω libero.
Ῥυστάζω, Trahendo rapto, à ῥύω traho.
Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, Cuſtos; à ῥύομαι cuſtodio.
Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, Ruga, quæ fit contractâ cuti, à ῥύω traho.
Ῥυτὸν, ȣ, τὸ, Habena, quia ea equus &c. ῥύεται trahitur.
Ῥύω, Fluo, à ῥέω idem.
Ῥώμη, ης, ἡ, Robur; à ῥωννύω roboro.
Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, Rima; à ῥήσσω frango.
Ῥώθων, ωνος, ὁ, Nares, frequentiùs Plural. ῥώθωνες, à ῥὶς naſus vel ῥέω fluo.
Ῥωννύω, υμι, ώσω, à (ῥόω inuſit:) confirmo, roboro.
Ῥὼξ, γὸς, ἡ, Fiſſura; à ῥήσσω frango.
Ῥωπεῖον, ȣ, τὸ, Locus virgultis plenus, à ῥὼψ virgultum.
Ῥῶπος, ȣ, ὁ, Merx non magni momenti; qu: ῥῖπος, à ῥίπτω jacio, abjicio.
Ῥὼψ, πὸς, ὁ, Virgultum; à ῥέπω vergo, inclino.
Ῥώω, Roboro; ex ῥύω tueor.

Σ.

Σ — NOta est decimæ octavæ Græcorum literæ quam appellant *sigma* pro *simga* à *samech* ס Hebræo, quæ vox continuationem notat. in numeris valet 200.

Σαγήνη, νης, ἡ, Sagena ; à σάττω onero : oneratur piscibus.

Σάγμα, τος, τὸ, Sagma ; onus jumenti sarcinarii ; à σάττω onero.

Σάγος, ου, ὁ, ους, τὸ, Sagum ; an à σάττω onero ? quòd eo aliæ vestes quasi onerentur ?

Σαθρὸς, οῦ, ὁ, Marcidus, putris ; Etym: à σήπω putreo, seu qui σεσηπμένον ἄρθρον, id est, membrum corruptum habet : aut σείεσθαι ῥᾳδίως, possis ducere ; à σείω quatio & θραύω corrumpo.

Σαίνω, Caudam moveo, blandior : turbo, à σείω quatio, moveo.

Σαλαΐζω, Lamentor ; à mentis turbatione, σάλῳ.

Σαλάκων, ωνος, ὁ, Pauper, qui opulentiam simulat ; jactabundus. fit à σαλεύω.

Σαλεύω, Agito ; ut in σάλῳ, id est, mari.

Σάλπιγξ, γγος, ἡ, Tuba, buccina ; Etym: à σέλας lumen & ὄψ vox ; quòd tubæ sit splendida vox ; nisi ab ὄψ facies, quòd sit splendida specie.

Σανὶς, ίδος, Tabula, asser ; Etym: qu: τανὶς à τείνω, extendo ; est enim latum & extensum lignum.

Σάος, ου, ὁ, Sanus ; qui potest se σύειν, id est, movere ; non ἀσθενής.

Σαπρὸς, οῦ, ὁ, Putris ; à σήπω, putresco.

Σαργάνη, νης, ἡ, Sporta, cista ; à σάττω onero ; ut vult Etym:

Σαρόω, Verro ; à σαίρω idem.

Σάρωνις, ιδος, ἡ, Quercus cava ; quia σέσηπε, id est, putruit.

Σατανᾶς, Satanas, adversarius ; à שטן *satan*, adversari.

Σατίνη,

Σάτινη, vel σάπινον, Plaustrum; à σάττω, onero.

Σαφὴς, έ☉, ὁ, ἡ, Manifestus, certus: quasi σάον φάει sanum luce.

Σάω, Servo, poët: item σαόω, σαώζω. Hinc σωτὴρ salvator, à σά☉ salvus.

Σβέννυμι, fut: σβέσω, Extinguo; ab inusit: σβέω. σβέειν est σείειν βίον, quatere vitam.

Σέβω, Veneror, colo, adoro; possit esse à σεῖον divinum; aut σεῖον βοῶ divinum voco.

Σειρὰ, ᾶς, ἡ, Catena, funis: linea, sera, & obex. vulgò ab εἴρω necto; vel, à σύρω traho; si propriè est funis, ut vult *Plutarchus*.

Σειρὴν, ῆν☉, ἡ, Siren; alii ab εἴρειν nectere; alii à σύρω traho. Alii à σείω moveo. Alii à σειρὰ, quòd audientes voce Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur.

Σειριάω, Inflammatione capitis laboro; à σείρω sicco.

Σείρι☉, ου, ὁ, Sirius, canicula, æstifera est; ergo à σείρω desicco.

Σείριον, ου, τὸ, Astrum; à σείρω, sicco.

Σελαγέω, ήσω, Splendeo, fulgeo; quasi σέλας ἄγω, id est, lucem fero.

Σέλας, τὸ, Fulgor, lumen; ab ἕλη splendor; vel pleniùs à σείω moveo, & ἕλη, ut sit σειομένη ἕλη.

Σελήνη, ης, ἡ, Luna; à σέλας νέον, id est, lux nova; quia subinde novas phases accipit.

Σέλινον, ου, τὸ, Apium, herba; ab ἕλ☉ palus; primò dicitur de palustri, quod *Homero* ἑλεόθρεπτον.

Σελὶς, ίδ☉, ἡ, Pagina, spatium inter lineas; ab ἑλίσσω volvo; aut à σείω moveo, quia paginæ versantur & volvuntur; fortè quia est velut peculiare libri scamnum aut sella, à *Laconico* ἑλλὰ sella, ex ἕζω sedeo.

Σέλμα, τος, τὸ, Spatium inter tabulata navis, transtrum; à σελὶς, id vide suprà.

Σελμὶς,

Σελμὶς, Tabulatum; à σέλμα, suprà.
Σελμὶς, Funiculus piscatorius; an à σείειν & εἱλεῖν, quòd moveatur & volvatur?
Σεμνὸς, ȣ̃, ὁ, Venerabilis, sanctus, honestus; à σέβω veneror.
Σεπτὸς, ȣ̃, ὁ, Venerabilis; à σέβω veneror.
Σέρφος, ὁ, Insectum vile, formicæ simile: fortè ab ἕρπω serpo; aut à σύρω traho, quòd se trahat.
Σήθω, Cribro; à σείω quatio, moveo.
Σήμερον, Hodiè; quasi τῇ ἡμέρᾳ, id est, hoc die.
Σήραγξ, γος, ἡ, Rima & fissura terræ; à σεσηρέναι Præt: verbi σαίρω apertus sum.
Σὴς, τὸς, Tinea; referre possis ad σείειν, quatere; vermes σείουσι καὶ κόπτουσι τὰ τρωγόμενα.
Σητόκοπος, ον, A tineis cæsus seu pertusus; à σὴς tinea & κόπτω scindo; vermes dicuntur κόπτειν quod rosuri tundunt, seu cædunt.
Σθένω, Valeo, possum; à στάω sto.
Σιαγὼν, όνος, ἡ, Maxilla, mala; dici volunt, quia σείεται ἀγομένη, id est, περιαγομένη, movetur dum edimus.
Σίαλον, ȣ, τὸ, Saliva; à σείω moveo; quia in ore movetur.
Σίαλος, ȣ, ὁ, Porcus saginatus; à σιτίζω pasco & ἅλις satis; quia admodùm pastus.
Σίβυλλα, ης, ἡ, Sibylla; quasi σιȣ̃ βȣλὴ, id est, Dei consilium; id enim à Sibyllis aperiebatur.
Σιβύνη, ης, ἡ, Venabulum; propriè quo sues fodiuntur. Dicitur & συβίνη, à σῦς sus.
Σιγλαὶ, Cifræ, notæ compendiariæ in scribendo; quòd per eas aliquid σιγῶμεν.
Σιγύννης, ȣ, ὁ, Jaculum è ferro, ut σιβύνη; quod ex *Lycophrone* dicitur σίγυμνον, quasi σίδηρος γυμνὸς, id est, ferrum nudum.
Σίζειν, dicitur de ferro cadente, quum in aqua extinguitur, à sono.
Σίκιννις, Saltatio quædam militaris; à σείω quatio & κινέω moveo;

moveo; exercent eam σείομθμοι ϗ κινέμθμοι.

Σικύα, Cucurbita κολοκύνθη; quia similis est τῷ σίκυϊ, id est, cucumi.

Σίκυος, & ὸς, & σίκυς, ὁ, Cucumis; à σύεαζ & κίειν, id est, cum impetu ferri; est enim ὁρμητικὴ planta, & latè funditur.

Σιλλὸς, ȣ, ὁ, Scomma; à σείειν ἴλλȣς movere oculos.

Σίλȣρ@, ȣ, ὁ, Piscis; quia σείει τ̀ ȣ̓ρὰν, id est, caudam motitat.

Σιμὴ, σιμαὶ μέλισσαι, Apes; an quia obtusiorem habent aculeum quàm vespæ, à σιμὸς simus?

Σίμβλ@, vel ἡ, vel ον, Alveare, ubi σιμαὶ βάλλȣσι μέλι, id est, apes mel deponunt.

Σιναίμωρος, (*Hesych:* σινάμωρος) ad alios lædendos natus; à σίνω noceo, & μόρος fatum, tanquam cui fatale sit nocere.

Σίνηπι, ι@, τὸ, Sinapi; quia σίνει ὦπας lædit oculos.

Σινιάζω, Cribro, concutio; à σείειν movere.

Σιὸς, ȣ̃, ὁ, Deus *Doricè*; quia omnia σείει, id est, concutit: vel à θεὸς deus, retento sibilo, qui est spiritus & abjecto τ, nam vetustiores scribebant τεὸς.

Σιπύη, ης, ἡ, Arca, propriè panaria. *Suida* quasi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται, id est, cibi injiciuntur. Respicit, opinor, ad σῖτος & βύω impleo.

Σιρὸς, vel σειρὸς, ȣ̃, ὁ, Sirus, fovea in usum granarii cavata: quasi σωρὸς acervus.

Σίσυβ@, ȣ, ὁ, Fimbria; dici puto à σείσαι & βοῆ quòd concuti queat & resonare.

Σιτηρέσιον, ȣ, τὸ, Demensum, frumentum quod quis à σιτοδότῃ aufert; à σῖτος frumentum, & αἱρέω aufero.

Σιτοδεία, ας, ἡ, Annonæ caritas; à σῖτος frumentum & δέομαι indigeo.

Σῖτος, ȣ, ὁ, Frumentum; panis, annona, commeatus; Etym: à σίω (id est, σείω) quatio; puto, quòd frumentum

tum ex ariſtis excuti ſoleat. Malo à σίω cribro, quòd ſit propriè purum; jam elaboratum & vannatum.

Σιτηγὸς, ȣ, ὁ, Frumentarius; qui σῖτον ἄγει frumentum importat.

Σιτώνης, ȣ, ὁ, Qui frumentum emit; à σῖτος frumentum, & ὠνέομαι emo.

Σιτοπώλης, ȣ, ὁ, Qui σῖτον πωλεῖ, id eſt, frumentum vendit.

Σίττα, Vox paſtorum, ut feſtinet grex; à σῦ curre, ex σύω concito.

Σιφλὸς, ȣ, ὁ, Deformis, debilis; ducamus à συφὸς vel συφεὸς hara.

Σίφων, ωνος, ὁ, Tubus, canalis, inſtrumentum ad aquam emittendam; quia σιφνὸς.

Σιωπάω, ήσω, Sileo; Etym: à σιγάω taceo; & ὂψ pro voce.

Σκαιὸς, ȣ, ὁ, Siniſter; à σκάζω claudico. *Hesych.* παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι: vel, quia quaſi σκάζει, id eſt, claudicat ſiniſtra manus.

Σκαληνὸς, ȣ, ὁ, σκαληνὸν τρίγωνον, cujus tria latera ſunt inter ſe inæqualia; à σκάζω ſeu σκολιὸς.

Σκαλὶς, σκαλιστήριον. Inſtrumentum τȣ̃ σκάλλειν, id eſt, fodiendi; ſarculum.

Σκάλλω, Fodio, fort: à κόλλω, id eſt, moveo, ſeco; aut potiùs à σκέω quod veter. ſcribebant pro ξέω rado.

Σκαλμὸς, ȣ, ὁ, Scalmus, paxillus ad quem alligatur remus; quia eo σκάλλεται pars navis, dum incutitur.

Σκάλοψ, Talpa; quia σκάλλει ὀπὰς fodit foramina; aliter à καλύπτω tego; quia tectos oculos habet; vel quia ſub terrâ tectus latet.

Σκαμβὸς, ȣ, ὁ, Qui obliquus in latus procedit; à σκάζειν claudicare; vel σκαιῶς βαίνειν, id eſt, obliquè ire.

Σκάνδαλον, ȣ, τὸ, Scandalum, quod facit σκάζειν, id eſt, claudicare.

Σκάνδιξ, ικος, Scandix, olus quoddam; an à σκίω, id eſt, ξέω ſeco,

seco, quia semen ei acutum?

Σκαπάνη, ης, ἡ, Fossio, ligo; à σκάπτω fodio.

Σκαπέρδα, Ludi genus, ubi trabi perforatæ in medio, alicubi defixæ, aversus quispiam alligatur, & is vincit qui alterum in summum trahit, *Poll:* l.9. c.7, & *Hesych:* an ergo à σκάπτειν & ἐρείδειν, ut à perfossa & fixa trabe sit nomen.

Σκάπτος, ου, ὁ, Fossa; à σκάπτω fodio.

Σκαρδαμύττω, Oculis salientibus crebrò conniveo; ideò à σκαίρω salio & μύω conniveo.

Σκαρίζω, Salio; à σκαίρω idem.

Σκάριφος, vel, ον, Stilus, penicillus, festuca; à κάρφος idem.

Σκαῦρος, ου, ὁ, Scaurus, quia difficultèr σκαίρει, id est, salit.

Σκάφη, ης, ἡ, Scapha: vas oblongum; à σκάπτω fodio; quia excavatum lignum.

Σκαφίον, ου, τὸ, Ligo; quo σκάπτεται, id est, foditur.

Σκεθρὸς, ου, ὁ, Exactus, exquisitus, ducamus à σχέω habeo; ut sit, quasi habilis.

Σκελετὸς, ου, ὁ, Aridus; à σκελέω exsicco.

Σκελέω, & σκέλλω, Exsicco, arefacio, attenuo; à σκελλὸς aridus.

Σκελλὸς, ου, ὁ, Aridus: item distortus. opinor à σκέω rado (pro ξέω veteri scriptura) quia τὰ σκελλὰ ξεστά.

Σκελισαγὲς, τὸ, Cruris fractio; à σκέλος crus; & ἄγω frango.

Σκέλος, εος, τὸ, Crus, pes; à σκέλλω arefacio; quia aridum ἄσαρκον. Etymol: à σχίζειν findere; quia crura divisa.

Σκέπαρνον, ου, τὸ, Ascia, dolabra, bipennis; à σκήπτω cum impetu immitto; nisi à ξέω, veteri scriptura ζκέω, rado.

Σκερβόλος, ου, ὁ, Conviciator; à κέαρ cor & βάλλω jacio; ut sit cor petere verbis: vel à σκῶρ sordes, & βάλλειν; ut sit, qui stercus verborum in aliquem jacit.

Σκεῦος, εος, τὸ, Vas utensile; ducunt à σχῶ, id est, capio.

Σκευάζω, Instruo σκεύῃ, id est, vase, instrumento; paro, orno, molior, struo.

Σκευωρὸς, ὓ, ὁ, qui τὸ σκεῦος ὠρεῖ, Vasorum custos; σκευωρέω utensilia custodio, satago.

Σκηνίπτω, idem quod σκορπίζω, &, ut videtur, propriè de animati corporis discerptione; ut sit, quasi σκῆνος ἴπτειν, id est, corpus lædere; σκῆνος corpus est in quo σκηνεῖ anima.

Σκηπτὸς, ὓ, ὁ. Fulmen; à σκήπτω cum impetu cado.

Σκήπτω, Innitor, incumbo, fulcio me, cado, decido, immitto; possit esse à κύπτω, nam hoc est, inclino me, incumbo.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, Scipio, baculus, super quo quis σκήπτεται, fulcitur inter eundum.

Σκήπων, ὁ, Scipio; à σκήπτω innitor.

Σκιμπτω, Fulcio; à σκήπτω idem.

Σκιὰ, ᾶς, ἡ, Umbra, socius, conviva; vulgò σκιὰ à κίω, id est, ἀκολυθῶ sequor; tanquam sit ἡ συνακολυθῦσα, id est, id quod sequitur corpus.

Σκιδνάω, ήσω, Dispergo; à σκεδάω, idem.

Σκίλλα, ης, ἡ, Squilla, herba, admodùm incidentem habet facultatem, ut esse possit à σκίω, id est, ξέω, seco, incido.

Σκιμβὸς, ῦ, ὁ, Claudus; qui σκίμπτῃ, id est, nititur in fulcro: vel à σκαμβὸς obliquus.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, Nitor; à σκήπτω, idem.

Σκίναξ, κος, ὁ, Agilis ad subsiliendum; fortè à κινεῖν, id est, movere.

Σκίρον, ου, τὸ, Umbraculum, à σκιὰ umbra; σκίρα festum quoddam Athenis, unde σκιροφοριών.

Σκίπων, ὁ, Scipio; à σκήπτω innitor.

Σκίρος, ὁ, & ον, Marmoris fragmentum cùm scalpitur: cæmentum, gypsus; puto à σκίω, id est, ξέω scalpo.

Σκίῤῥος, & σκῖρος, Tumor quidam durus, ut in hepate, liene; quia similis σκίρῳ.

Σκιρτάω, ήσω, Salio; refer ad σκαίρειν salire.

Σκιπὸς, ή, όν, Parcus; Etym: à σκνὶψ, id est, culex, quod sit μικρόδωρος, sicut culex, parvi cibi: possis immediatè ducere à κνάω rado, scalpo; parcorum est radere & scalpere, quæ integra danda erant.

Σκνὶψ, idem qui κνίψ.

Σκίταλοι, οἱ, Homines viles & improbi; à Scitone quodam fullone; Schol: *Aristoph:* in Equit:

Σκλέω, & σκλῆμι, Durus sum; ex ariditate nimia; ex σκελέω arefacio.

Σκληρὸς, ά, όν, Durus; à σκελέω exsicco.

Σκολιὸς, ά, όν, Tortuosus, obliquus, parvus; à σκελὸς distortus.

Σκολόπαξ, ὁ, Gallinago avis, vel piscis quidam à rostro extenso instar σκόλοπος.

Σκόλος, ου, ὁ, Spinæ species; quia σκάλλει, fodit & pungit; vel σκύλλει, id est, offendit.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, Palus acutus, vallus; à σκάλλω fodio: vel quasi σκόλου ὤψ spinea facies.

Σκόλυμος, ου, ὁ, Species quædam cardui; à σκόλος suprà.

Σκόπελος, ου, ὁ, Scopulus, unde σκοπεῖν licet, id est, longè prospicere.

Σκοπέω, ήσω, Contemplor, considero; à σκέπτομαι video.

Σκοπὸς, οῦ, ὁ, Speculator, custos; qui σκέπτεται seu σκοπεῖ, id est, res intuetur, ut custodiat.

Σκοπὸς, οῦ, ὁ, Scopus, finis, id quod acturus σκοπεῖ, id est, intuetur.

Σκορακίζω, Ad corvos abire jubeo; à κόραξ corvus. Item, maledictis persequor, contumeliosè repello.

Σκορδινάομαι, Pandiculor; est extendere membra cum oscitatione, ut faciunt, qui à somno surgunt. Schol: *Aristoph:* ducit à σκόροδον allium; quòd ex nimio allio comeso vomitus cieatur, & ob acri-

moniam hæc διάτασις ἔκτασις, seu σπάσις τῶν μελῶν. Aliter, à κόρος satietas & δινεῖσθαι moveri. Accidit enim ille motus ex satietate & fastidio. alitèr quasi κάρη δινεῖσθαι, id est, caput movere.

Σκόροδον, ου, τὸ, Allium, *Suid:* quasi σκαιὸν ῥόδον, διὰ τὸ σκαιῶς ὄζειν, quòd malè oleat. an potiùs à σκῶρ ὄζειν, quòd fœdè oleat tanquam stercus.

Σκορπίζω, σω, Dissipo, spargo; à σκαίρω quasi dissilire facio. *Varin:* à καρπὸς fructus, quia καρπὸς σκορπίζεται.

Σκορπίος, ου, ὁ, Scorpius, quia σκορπίζει ἰὸν, id est, venenum spargit.

Σκότος, ου, ὁ, & εος, τὸ, Tenebræ, caligo; à σκιὰ umbra; & σκότος & σκιὰ est obscuritas quædam & luminis privatio, illud major, hæc minor; sunt ergò similes.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, Nox in qua μήνη σκοτεινὴ, id est, luna est obscura.

Σκύβαλον, ου, τὸ, Fæx, stercus, fimus, quisquiliæ; volunt dici quasi κυσὶ βαλλόμενον, id est, aliquid canibus projiciendum.

Σκυδμαίνω, Irascor, tristi vultu sum; à σκύζω murmuro.

Σκυζάω, Catulio; à κύων, canis.

Σκύζω, Placidè admurmuro ut canis; à κύων canis.

Σκυθρὸς, ὰ, ὸν, Qui est tetrico vultu; ut σκυζόμενοι, id est, irati.

Σκυθρωπὸς, οῦ, ὁ, Tetricus visu, Gloss: *Cyr:* σκυθρωπὸς, mœstus, tristis, contristis; à σκυθρὸς tetricus & ὤψ, vultus.

Σκύλαξ, κος, ὁ, Catulus; à κύων; aliter ab ἴσχειν ὑλακὴν; quòd contineat latratum.

Σκῦλον, ου, τὸ, Spolium; à σύλη præda.

Σκύμνος, ου, ὁ, Catulus; à κύων canis.

Σκύνιον, ου, τὸ, Summa palpebra, cilium: à κῦλον, vel potiùs à σκιάζειν, quòd oculos tegat.

Σκυτάλη, ης, ἡ, Scytale, scutica, fustis; à σκῦτος scutica.

Σκῦτος,

Σκύτος, εος, τὸ, Corium, pellis; ſcutica: à ξύω quod olim ſcribebant σκύω, ξύω eſt ſeco: corium κείρεται ab animali.

Σκύφος, ου, ὁ, & εος, τὸ, Scyphus; quia κυφὸν, aut à σκάπτω fodio, quia excavatum aliquid.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, ἡ, Vermis; fort: quia terram σκάλλει, i.e. fodit. *Varinus*, quia non habet κῶλον.

Σκῶλος, ου, ὁ, Spina, palus præacutus, & præuſtus, quia fodit & pungit σκάλλει.

Σκῶλον, ου, τὸ, Offendiculum: an à σκάζω; quia claudicare facit?

Σκώπτω, Cavillor, contumelioſo geſtu ſubſanno; qu: σκωμῶς ἵπτω, vel ἕπω, vel ὄπτομαι.

Σμαραγέω, ήσω, Reſono, ſtrepo; an quaſi μάρας ἄγειν manus movere?

Σμαράσσω, quod & μαράσσω ſplendeo, à μαίρω idem. Hinc σμάραγδος ſmaragdus.

Σμαρὶς, ίδος, ἡ, Piſcis quidam puſillus, mæna candida; puto, propter colorem ſplendidum, à μαίρω ſplendeo.

Σμερδαλέος, α, ον, Terribilis, propriè viſu; à μέρδω intueor.

Σμῆνος, εος, τὸ, Examen, id eſt, multitudo apum, alveare; ab ἑσμὸς, idem.

Σμήχω, Abſtergo; à σμάω, idem.

Σμίλη, ης. ἡ, Scalper, ſcalprum: quo aliquid σμᾶται.

Σμίνθα, ης, ἡ, Mus domeſticus, qui vaſa eſcaria σμᾷ.

Σμυγερὸς, ᾶ, ὁ, Ærumnoſus; qui σμύχεται, id eſt, atteritur malis.

Σμύχω, ξω, Attero, conſumo; inflammo; à σμάω frico.

Σμώχειν, Mandere, conviciari; à σμάω.

Σοβέω, ήσω, Abigo, expello; à σόω in fugam conjicio.

Σόλος, ου, ὁ, Diſcus; à σῶ ὁρμῶ. *Varin:* quia ſcil: σοῖεται quatitur.

Σοῦς, σοῦς, Motus corporum quæ ſurſùm feruntur; à σόομαι σοῦμαι, id eſt, ὁρμῶ cum impetu feror. *Ariſt:*

Σορὸς, ȣ ἡ, Loculus, sepulcrum, in quo λείψανα hominis reponuntur; Etymologo σορὸς quia in eam quis corpus σέσυρε, σύρω est traho. Alii dicunt ab ἕω & ὀρύειν. item ab εἴργειν, id est, κωλύειν, & ab ἐρύειν, id est, φυλάσσειν.

Σȣ, Vox abigentis aves; curre, à σόω abigo.

Σȣδάριον, ȣ, τὸ, Sudarium, ex Latino.

Σοφὸς, ȣ, ὁ, Sapiens; Etym: à σέβω veneror; quòd sapientes colantur: possit σοφὸς dici cui est σόον φάος mentis.

Σόω, Servo, a σόος salvus.

Σόω, In fugam conjicio; à σείω quatio.

Σπάδων, ὁ, Spado, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulsus est, à σπάω traho, evello.

Σπαθαλάω, à σπαθάω, quatenùs prodigo; id etiam σπαταλάω.

Σπάθη, ης, ἡ, Spatha, tudicula, gladius; instrumentum textorium; palma: Etym: παρὰ τὸ καταστᾶν τῆς κρόκης, ut prima significatione sit textorius radius: sed velim esse primo tudiculam, qua spumam σπῶμεν.

Σπαίρω, Palpito, vibro, tremo. Idem & ἀσπαίρω. Etymol: ducit à σκαίρω salio.

Σπάλαξ, Talpa, quæ & ἀσπάλαξ. *Varin:* à σπάω traho.

Σπαράσσομαι, Laceror, turbor; ex σπαράσσω, lacero.

Σπανὸς, & σπάνιος, Rarus, infrequens, σπάνις penuria. Etym: Ducit à σπῶ quasi contractum; tanquam inde σπαίνω fiat: vel à πένω laboro, πένομαι pauper sum.

Σπαράσσω, & ττω, ξω, Lacero, vellico; possit esse à σπείρω spargo: sed σπαράσσω ducam à σπάω traho & ἀράσσω seco.

Σπάργανον, ȣ, τὸ, Fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus; Etymol: è σπαράσσω lacero; quia opinor, divisi panniculi & vincula; alioqui σπείρων γόνον est

est involvere vel obvolvere infantem. Apud *Suidam* est σπαργανωμένος τοῖς ῥακίοις pannis involutus.

Σπαρίζω, Palpito; à σπαίρω idem.

Σπαρνὸς, ῦ, ὁ, Rarus, infrequens, paucus; à σπαρνὸς rarus.

Σπάρτον, ου, τὸ, Spartum, vitile; etiam σπάρτος, ὁ, puto à σπάω traho; quia flecti & trahi potest; aut potiùs à σπείρω, quia convolvi potest ceu in spiram.

Σπατάλη, ης, ἡ, Deliciæ; à σπαθάω prodigo.

Σπατίλη, ης, ἡ, Coriorum præsegmina; à σπάτος corium.

Σπάτος, εος, τὸ, Corium, pellis, *Bœot:* fortè à σπάω traho; quia contrahi potest.

Σπεῖρον, ου, τὸ, Funis nauticus in orbem convolutus; à σπεῖρα spira.

Σπέλεθος, πέλεθος, σπέλθος, ὁ, Stercus, excrementum; à σπῖλος sordes.

Σπένδω, σπείσω, Libo, fœdus ineo; ducamus à σπάω traho, haurio, bibo.

Σπέος, εος, τὸ, Specus, antrum; Etym: ducit à σβέσει, id est, extinctione, luminis scil:

Σπερμόλογος, ου, ὁ, qui σπέρμα λέγει, id est, semen colligit: vel qui σπείρει λόγους, id est, verba serit.

Σπέρχω, Urgeo, propello; irascor; festino: quasi σπῶ εἰς τὸ ἔρχεσθαι, id est, ad eundum excito.

Σπέω, Sequor; ex ἕσπω ab ἕπω. quædam tempora formantur tanquam à σπέομαι vel σπόμαι. σπεῖ dic, sequere verbis.

Σπεύδω, fut: σω, Festino; an quasi ὁδὸν σπῶ, id est, viam traho, urgeo: velim à σπιδὴς amplum, ut sit, amplos gressus facio.

Σπήλαιον, & σπήλυγξ, Spelunca; à σπέος & λᾶας Etym: ut sit antrum in petra.

Σπίλωγες, Lapides prægrandes in itineribus projecti, pontis loco, à σπιλὰς rupes.

Σπιδὴς, Passus, amplus, spissus; à σπίζω expando.

Σπίζα, ης, ἡ, Avis; à sono dicta; similis est passeri.

Σπίζω, Extendo, expando; à σπάω traho, trahendo res extenditur.

Σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, Spithama, spatium inter pollicem & minimum digitum expassum; palmus major, dodrans; à σπίζω extendo.

Σπῖλα, Quædam sordes; à σπῖλος macula.

Σπιλὰς, άδος, ὁ, Rupes, scopulus maris: qui vel σπῖλος maris, aut quia habet σπέος, id est, speluncam.

Σπῖλος, ου, ὁ, Macula, vitiligo, nota; à σίπαλος impurus.

Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, Scintilla; est aliquid ἀποσπασμα πυρὸς, itaque ducam à σπᾶν trahere & αἴθος quod est ignis, flamma.

Σπίνος, ου, ὁ, Fringilla, avis; à σπίζειν extendere.

Σπλάγχνον, Viscus, σπλάγχνα cor, jecur, pulmones, affectus tener & maternus. *Eustathius* monet veteres duxisse à σπλὰν pro σπλῆν, id est, splen, qui est unum ex σπλάγχνοις.

Σπληδὸς, οῦ, ὁ, Cinis; à σποδὸς idem.

Σπλὴν, ηνὸς, ὁ, Splen, lien: an à σπληδὸς cinis, quia nigricat, ut cinis? aut potius quasi σπίλην à σπῖλος macula; colligit sanguinis ceu σπῖλα, id est, fæces.

Σπόγγος, ου, ὁ, Spongia, quia σπᾷ ὑγρὰ, id est, liquida trahit & absorbet.

Σποδὸς, οῦ, ὁ, Cinis; à σβέω extinguo; quasi σβεδὸς, quia extinctis & consumptis lignis remanet.

Σπόλια, τὰ, Lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur; à σπάω traho, evello.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, Libatio; à σπένδω libo.

Σπόνδυλος, ου, ὁ, Vertebra, spina dorsi; à σφίγγω stringo ducis Etym: quòd inter se constrictæ.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, Festinatio, studium; à σπεύδω festino. σπουδαῖος sedulus.

Σπνεὶς,

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, Sporta, corbis, fiſcella; puto quia ex flexilibus virgis σπειρᾶται.

Σταγὼν, όνος, ἡ, Stilla; à στάζω, ſtillo.

Στάδιος, ία, ιον, Firmus; ab ἵσαμαι ſto. στάδιος, ὁ, ſubſt: & στάδιον, τὸ, ſtadium, curriculum.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, Stabilis; à στάω ſto.

Σταθμὸς, ȣ̃, ὁ, Stabulum; à στάω (ἵσαμαι) ſto. σαθμὸς ſtatera, ab ἵσημι pondero.

Στάθμη, ης, ἡ, Regula, amuſſis; ab ἵσημι pondero.

Σταῖς, & σαὶς, αἶὸς, τὸ, Farina triticea, aquâ ſubacta; adeps; à στάω ſto; quòd ſit maſſa ad conſiſtentiam redacta.

Σταλὴ, ῆς, ἡ, Gutta; à στάζω ſtillo.

Σταλάω, & σαλάζω, Stillo; à στάζω idem.

Σταμὶν, Lignum in navi erectum; à στάω ſto, quia ſtat.

Στάμνος, ȣ, ὁ, ἡ, Urna, hydria, amphora; à στάω ſto, ut puto, quòd erecta ſtet.

Στάσις, ιος, ἡ, Statio, ab ἵσαμαι ſto.

Στάσις, ιος, ἡ, Seditio; ab ἵσημι erigo; cùm multitudo ſe erigit adverſus rectores.

Σταυρὸς, ȣ̃, ὁ, Vallus: crux; patibulum; quia σάει ſtat erectum. *Euſtath:* παρὰ τὸ εἰς ἀέρα σάσιν, ἢ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἱσᾶσθαι. *Heſych:* ἐκ τȣ̃ εἰς αὖραν ἱσᾶσθαι.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, Uva paſſa; à σαφυλὴ uva.

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, Uva; quidam à Staphylo Liberi patris filio. Nonnus in Dionyſiacis facit regem Aſſyrium Botryis patrem. Aliis σαφυλὴ quaſi σάζει πηλὸν, id eſt, οἶνον vinum, ſtillat. Malo ſimplicitèr à σάζω ſtillo, quia ſtillat liquorem.

Στάχυς, υος, ὁ, Spica; à σὶξ ordo; quia certos habet ordines granorum, ut apparet in hordeo, quod à σίχοις μονόσιχον, δίσιχον &c. aut quia ſtat in culmo.

Στάω, σῶ, Sto, maneo; ab hoc inuſitato eſt ἵσημι ſtatuo, id eſt, ſtare facio, pono.

Στέαρ, ατος, τὸ, Sevum; adeps, pingue; à στάω sto, quia est aliquid consistens.

Στεγανὸς, & στεγνὸς. Opertus, solidus; à στέγω tego.

Στέγω, ξω, Operio, contineo; à στέγω fit tego σ ablato.

Στείβω, Calco, constipo; videtur esse ex στάω sto & βάω eo; qui calcat; stat & it, quodam modo, quia stando movet pedes, sed & Etym: βῶ exp. πατῶ calco, ergo στείβω esset, stans calco.

Στεῖρος, ου, ὁ, Sterilis vir; à στερέω privo. sterilis est privatus fructu. στεῖρα sterilis fœmina.

Στεῖρα, ας, ἡ, Carina; quia στέῤῥα firma. *Eustath:*

Στέλεχος, εος, τὸ, Truncus, caudex, qui ex radice στέλλεται, id est, emittitur: aut qui στᾷ, id est, stat in terra tanquam λέχει, i. e. lecto.

Στελὶς, ίδος, ἡ, Viscum quod arbori innascitur, materiâ aliunde missâ, à στέλλω mitto.

Στέμβω, Contumelia afficio; à στόμα os; ut sit, ore lædo.

Στέμφυλα, τὰ, Vinacea, flores, fraces sunt folliculi σταφυλῆς, hinc ergo, aut quia cum uva calcatur, primò στέμφυλα στέμφονται.

Στέμφω, Moveo; unde ἀστεμβὴς & ἀστεμφὴς immotus. Referam ad στείβω calco; quod calco, moveo.

Στενὸς, ὴ, ὸν, Angustus, arctus; an à στάειν stare? ut sit locus στενὸς ubi stare tantum possis, non spatiari.

Στενωπὸς, οῦ, ὁ, Locus angustus in quo visus contrahitur; à στενῶς ὦπας.

Στένω, Gemo, ab angusto corde, id est, στενῷ. στόνος gemitus, στενάζω ingemisco.

Στέργω, fut: ξω, Naturali charitate complector, quia στεῤῥαὶ στεῤῥῶς ἄγουσι, vel στεῤῥὸν ἄγουσι. Etyml: à στέγω tego; ut sit, protego naturali propensione.

Στεῤῥὸς, οῦ, ὁ, Solidus, integer, rigidus, firmus; à στάω sto; ut sit, firmiter stans, στεῤῥόω firmo.

Στερέωμα, τος, τὸ, Statumen, firmamentum; στερέωμα propriè, id

id eſt, quod ἐστερέωται res firmata.

Στέρφος, εος, ους, τὸ, Pectus; quia στέῤῥον, id eſt, firmum.

Στέρνον, ου, τὸ, Pectus; quia στερεὸν oſſibus, firmitèr munitum.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, Fulgur, pro ἀστεροπὴ ex ἀστράπτω, quod & στράπτω, fulguro.

Στέρφος, τὸ, Pellis, quia στερεὸν rigidum; & ἐρέφει tegit; vel potiùs à στέφω tego; dicitur etiam ἔρφος & Doricè στρέφος quaſi à στρέφω.

Στέφανος, ου, ὁ, Corona, à στέφω tego.

Στῆθος, εος, τὸ, Pectus; à στῆναι, ſtare, quia ſtat quaſi immotum.

Στήκω, Perſto, firmus ſum, à στάω ſto, ut ἑστήκω.

Στήλη, ης, ἡ, Lapis è terra exſtans munitionis vel ſigni gratia; à στάω ſto, exſto.

Στήνιον, ου, τὸ, Pectus; à στῆναι firmum ſtare.

Στηρίζω, fut: ξω, Statuo, firmitèr figo; à στερεὸς firmus.

Στία, & στίον, ſcribitur etiam στεία, ἡ, Lapillus, calculus; à στάω ſto, quia immobilis.

Στιβαρὸς, οῦ, ὁ, Denſus, craſſus, firmus; à στείβω calco, denſo.

Στιβὰς, άδος, ἡ, Torus ex herbis aut foliis humi ſtratis, in quibus cubabant eſuri aut dormituri, quia ſtipabantur à στείβω, ſtipo.

Στίξ, χὸς, ἡ, Ordo, verſus; à στείχω ordine incedo.

Στῖφος, εος, ους, τὸ, Turba, globus militum; à στείβω denſo.

Στοὰ, ᾶς, ἡ, Porticus; à στάω ſto; ibi ſtari poteſt. Eſt ſtatio quædam.

Στόβος, ου, ὁ, Convicium; à στέμβω quaſi στόμαλος βοή: vel à στείβω calco, premo.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, Elementum; *Varinus* στοιχεῖον παρὰ τὸ ἐν τάξει πορεύομαι, certo ordine quaſi eunt elementa, alia ſupra alia, ut terra, aqua, aër, etſi ob bonum univerſitatis locus alicubi mutetur; aut quia ex elementis, ceu ex matrice corpus compoſitum στείχει.

Στοῖχος,

Στοῖχος, ου, ὁ, Ordo, verſus, à στείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, Amictus; à στέλλω orno.

Στόμα, ατος, τὸ, Os, oris; *Varinus* στόμα à τέμνω ſcindo; quia τέμνει τὰ σιτία, id eſt, cibos ſcindit.

Στόμαχος, ου, ὁ, Stomachus; à στόμα os, & ἄγχω anguſtus ſum; os ventriculi anguſtum.

Στόμβος, ου, ὁ, Qui ore dilato ſonum edit; à στόμα os & βόω clamo.

Στόμος, ου, ὁ, Garrulitas, convicium; à στόμα os.

Στομφάζω, Utor grandibus verbis; à στόμβος: ſuprà.

Στοργὴ, ῆς, ἡ, actus τοῦ στέργοντος, amor ingenitus, affectio ſingulariter amica.

Στοχάζομαι, Collimo, ſpecto, conjecto; à στείχω ordine incedo; eſt enim collineare ὀρθῷ κανόνι στοιχεῖν radiis oculorum, velut lineis rectis, aliquid deſignare.

Στραβὸς, οῦ, ὁ, Qui eſt oculis diſtortis; à στρέφω diſtorqueo.

Στραγγὸς, οῦ, ὁ, Tortuoſus, obliquus; à στρέφω torqueo, verto.

Στραγγουρία, ας, ἡ, Subſtillatio: eſt autem ſtranguria vel cum στράγγες οὔρου, id eſt, urinæ guttulæ fluunt; vel cum quaſi στραγγὸν eſt οὖρον.

Στράγξ, γγὸς, ἡ, Gutta, ſtilla; Etymol: quaſi στάξ à στάζω ſtillo; niſi à στραγγὸς tortuoſus, quòd gutta ſit contorta portio aquæ, quæ ſe convolvit.

Στράπτω, Splendeo, pro ἀστράπτω.

Στρατὸς, οῦ, ὁ, & στρατιὰ, ας, ἡ, Exercitus; Etymol: habet etyma στρέφειν, στερρῶς ἅπτειν, στερρῶς ἵστασθαι. poſſit pleniùs, à στορεῖν ſternere, hoſtiliter dejicere.

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, Torques, torquis tortus; à στρέφω verto.

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, Stridor; quidam à στρίζω.

Στροβέω, ήσω, Circumago; à στρέφω verto.

Στροβὸς, οῦ, ὁ, Vertex, vertigo, gyrus; à στροβέω circumago.

Στρογγύλος, ου, ὁ, Rotundus, contractus, teres inſtar cylindri; à στραγγὸς tortuoſus.

Στρομβὸς,

Στρομβὸς, ῦ, ὁ, Turbo; à στρέφω verto; quia versatilis.

Στρυθὸς, ῦ, ὁ, Passer; *Eustat:* quia cum οἴστρῳ θεῖ cum impetu ruit; scil: ad ὀχείαν, est n. avis salax.

Στρύμαργος, ε, ὁ, Furiosè libidinosus; possit duci ab οἶστρ☉ & μάργμος, ut sit libidinosus quasi œstro percitus; sed referam ad στρῦς passer qui ὀχάλτικός.

Στρυφνὸς, ῦ, ὁ, Acerbus; idem quod συφνὸς, unde & factum aiunt, interposito ρ; possit etiam referri ad στρέφω quatenus est contorqueo, stringo, constringo; linguam valdè contrahit sapor συφνός.

Στρωννύω, Sterno; à στρώω idem.

Στρώω, inusit: Sterno; à στορέω sterno.

Στυγέω, στύξω, Odi, reformido; Etym: habet στύξω vel στύγω unde στύξω, quæ à priore aliquo στύω orta videtur.

Στυγνὸς, ῦ, ὁ, Odiosus, tristis; à στυγνάζω tristor: vel à στυγέω odi.

Στύλ☉, ε, ὁ, Columna; graphium; à στάω sto; quia stat erecta.

Στύπη, & στύππη, Stupa; à στύφω spisso; quia ea utimur ad stipandum & obstruendum.

Στυπτηρία, ας, ἡ, Alumen; quia valdè στύφει, id est, astringit.

Στύραξ, ὁ, Cuspis teli, hastæ; quia στερεὸς firmus.

Στυφελὸς, ὴ, ὸν, Durus, asper; à στύφω spisso; quia quæ spissantur, durescunt & asperantur.

Στυφνὸς, ὴ, ὸν, Acerbus; quia linguam στύφει, id est, astringit.

Στυφερὸς, ὴ, ὸν, Durus, rigidus; à στύφω ut στυφελός.

Σύαγρ☉, ε, ὁ, Aper, σῦς ἄγρι☉, id est, sus agrestris & ferus.

Συβλίνη, vel συβίνη, Theca ex corio, ut suillo; à σῦς sus; est etiam venabulum.

Συβώτης, ε, ὁ, Subulcus; qui σύας βόσκει sues pascit.

Σύδην, Celeritèr; à σύω concito.

Συκάμιν☉, ε, ἡ, Morus & morum; pro fructu est & συκάμινον; volunt dici, quòd fructū ferat σύκων ἀμείνω, qui ficubus meliùs sapiat.

Συκῆ,

Συκῆ, ῆς, ἡ, Ficus arbor; ex συκέη, à σεύω moveo; quòd celeritèr crescat, σῦκον fructus.

Συκοφάντης, ου, ὁ, Sycophanta; qui σῦκον φαίνει ficus ostendit, i. e. ficuum exportatores prodit & in judicium trahit.

Συνήμων, ονος, ὁ, Socius; à συνεῖναι vel συνιέναι, id est, simul esse vel ire.

Συνωρὶς, Par equorum aut mulorum currum trahentium; à συνείρω connecto. *Camer:* à συναείρω. Atticè ξυνωρίς.

Σύρβη, ης, ἡ, Tumultus; Att. τύρβη turba; à σύω moveo, turbo; aut à σῦς sus, it turbatus grex suum.

Σύργαστρος, Serpens; à σύρω & γαστὴρ, quia ventrem trahit.

Σύριγξ, γος, ἡ, Fistula. Συρίττω, & συρίττω, Sibilo, exsibilo; *Hesyc:* σύρζιν vertit συρίσσειν; qui canunt, sonum trahunt.

Σύρτις, Syrtis; ubi fluctus σύρουσι limum, &c.

Σύρφαξ, κος, ἡ, Vilis multitudo undecunque tracta; à σύρω traho.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, Sordes corrasæ, qu: contractæ; à σύρω traho.

Σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, Sus, porcus; à σύω moveo; quia violentèr ruit eundo. alit: à θύω macto; quòd primùm immolari cœpta; alit: ab ὕω pluo, unde ὑγρὸς humidus, carnes suillæ humidæ sunt, nec non adeps & pinguedo.

Σύφαρ, Exuvium anguis & cicadæ; sit quasi σύλη ὄφεως, id est, serpentis spolium.

Συφὸς, vel συφεὸς, vel συφεὼν, Hara; ubi σύες. ut *suile*, à *sus*.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, qui σύας φέρβει, sues alit, subulcus.

Συχνὸς, οῦ, ὁ, Frequens, creber, multus; puto à συνεχὴς continuus.

Σύω, Quatio, concutio, moveo; ut σείω.

Σφάγανον, ου, τὸ, Ensis; à σφάζω jugulo.

Σφαγεὺς, ῆος, ὁ, Occisor; à σφάζω occido. σφαγὶς cultrum, indidem.

Σφαδάζω,

Σφαδάζω, Cum tractu quodam salio; ideò à σπάω traho: aut *palpito*, ut vulnerati luctantes cum morte; sic vellem à σφάζω jugulo.

Σφάζω, & σφάττω, ξω, Jugulo, macto; à φάω occido.

Σφαῖρα, ας, ἡ, Globus, pila; à σπεῖρα spira. Etym: σφαῖρα παρὰ τὸ σπαίρειν καὶ ἐν κινήσει εἶναι, hoc est, quòd inter ludendum semper agitetur.

Σφάκελος, Mortificatio partis alicujus inflammatæ; puto à σφάζειν occidere; quia necata ferè & mortua est pars illa affecta.

Σφάραγος, ου, ὁ, Sonus gutture emissus: guttur à φάρυγξ guttur.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, Vehemens, festinus, acer, durus; à σπεύδω festino.

Σφέλας, αῖος, τὸ, Scabellum: lignum cavum; Etym: à φλᾶσθαι frangi; quòd genua in eo velut frangantur, cùm sedemus.

Σφένδαμνος, ου, ἡ, Acer arbor; ut *acer* arbor ab *acri* & duro ligno, ita σφένδαμνος à σφεδανὸς acer, durus.

Σφενδόνη, ης, ἡ, Funda, quâ lapides violentèr jaci queant; puto à σφεδανὸς vehemens.

Σφηλὸς, ου, ὁ, Facilè mobilis; à σφάλλω, verto, supplanto.

Σφετερίζω, Meum facio; σφετερισμὸς usurpatio, σφέτερος suus, item meus, noster; vester; à σφέ.

Σφὴν, ηνὸς, ὁ, Cuneus; fort: à σπάω traho; vellit & destruit quæ finduntur; aut à σφὴξ quod etiam est cuneus; quòd scil: acumine penetret, ut vespa aculeo; aut in acutum & angustum terminetur, ut vespa.

Σφὴξ, ηκὸς, ὁ, Vespa; puto à σφίγγω stringo, gracilem facio; est enim gracile animal.

Σφίγγω, ξω, Stringo, constringo, ut cum laxa & dissipata colliguntur; trahendo seu contrahendo stringimus, itaque duci possit à σπάω traho.

Σφόνδυλος, quæ etiam σπόνδυλος teste Etym: σφόνδυλος dicitur,

tur, quia dum floret, effigiem haſtæ habet; unde haſtula regia dicitur; nomen videtur à σπάθη fieri, aut à σφάζω jugulo.

Σφοδρὸς, ᾶ, ὁ, Vehemens, validus; σφόδρα valdè; *Euſtath:* ex σπεύδω feſtino. ducam à σφεδανὸς vehemens.

Σφραγὶς, ῖδος, ἡ, Signum, ſigillum; ducam à φράσσω obturo, claudo, munio.

Σφυρὰ, ᾶς, ἡ, Malleus. Referam ad σφύζω pulſo.

Σφυρὸν, ᾶ, τὸ, Malleolus pedis; à σφυρὰ malleus.

Σχάω, άσω, Scarifico, ſcalpo; eſt & χάζω; ducam à σχίω, i. e. ξέω ſeco.

Σχέδη, ης, ἡ, Tabula in qua ſcribimus, propriè ex tempore; à σχεδὸν illicò, continentér.

Σχέδιος, α, ον, Subitò factus, quaſi propinquo & brevi, non longo tempore, à σχεδὸν illicò. hinc σχεδιάζω ex tempore facio.

Σχεδὸν, Propè, contiguè, propemodùm; ab ἔχομαι, proximus ſum.

Σχέθω, Habeo, inhibeo; à σχέω.

Σχέτλιος, ᾶ, ὁ, Infelix, miſerabilis; à σχέω & τάλας, ut ſit, qui miſeriam habet; Etym: à σχέθω inhibeo & λίαν valdè.

Σχέω, Habeo, inuſit: ab ἔχω, hinc σχέσις habitudo, σχῆμα habitus.

Σχίδος, Aſſula; à σχίζω findo.

Σχίζω, ίσω, Findo, ſcindo; referre queas ad σχίω pro ξέω findo.

Σχινδαλμὸς, ᾶ, ὁ, Aſſula, fruſtum τοῦ σχίζειν ablatum.

Σχοῖνος, ᾶ, ἡ, Juncus, funis è junco eſt idoneus ad τὸ σχεῖν, i. e. retinendum, ligandum.

Σχολὴ, ῆς, ἡ, Otium, vacatio, lucubratio: locus ipſe, in quo otium alicui rei impenditur; à σχέθω ceſſare.

Σώζω, Servo; à σῶς ſanus.

Σῶμα, ατος, τὸ, Corpus; Platoni σῶμα qui σῆμα, id eſt, ſepulcrum,

crum, quòd anima in eo sit tanquam in sepulcro: Etymol: quasi δῶμα, id est, domicilium; vel ζῶον αἷμα sanus sanguis; sic malim quia σώζει αἷμα servat sanguinem; ita primò dicetur de corpore animalis.

Σώρακος, Vasis genus, à σωρὸς acervus, quia in id quædam σωρεύονται acervantur.

Σωρὸς, ȣ, ὁ, Acervus, cumulus, si rerum, quæ converruntur; à σαίρω verro.

Σῶς, Salvus, ex σάος.

Σῶστρον, ȣ, τὸ, Merces, quæ datur medico ob sanationem; à σώζω sano.

Σῶτρον, ȣ, τὸ, Lignum orbiculare rotæ, quod radios in se σώζει, id est, servat.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, Temperans, modestus, probus; σῶς φρενὶ, id est, mente sanus.

T.

T—EST decima nona litera, nomine tracto ex Heb: *tau* quod signum & terminum notat. in numeris 300.

Ταγὸς, ȣ, ὁ, Dux, qui τάσσει, id est, ordinat aliquid, vel τέτακται.

Τάζω, Extendo; ab inusit: τάω capio; extendo est, capax facio.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, Mollis; qu. liquescit molle est; à τήκω liquefacio.

Ταλαίπωρος, Calamitosus; à ταλᾷν πωρὸν pati luctum.

Τάλαντον, ȣ, τὸ, Statera, libra, trutina, pondus 125 librarum: à ταλάω fero, sustineo, statera fert seu sustinet pondus.

Τάλαρος, ȣ, ὁ, Qualus, in quo lana & fusi. puto à ταλάσιον, σ & ρ permutantur.

Τάλας, νος, ὁ, Miser; qui ταλᾷ, i. e. patitur.

Ταλασία, ας, ἡ, Lanificium, ἐριουργία. fortè, quo τάλας, i. e. miser se sustinet.

Ταλάσιον, ου, τὸ, Lana; id, circa quod ταλασία occupatur.

Τᾶλις, ιδος, ἡ, Virgo nubilis; quasi τλᾶν ἄνδρα potis, viri potens.

Ταμεσίχρως, οος, Incidens corpus; τέμνων χρόα.

Ταμίας, ου, ὁ, Promus condus, dispensator, quæstor. à τέμνω.

Τάμισος, ου, ὁ, Coagulum, vel pellis hirco recens detracta; à τέμνω seco; coagulum est id, quo terrea pars liquidi spissatur: verbi causa, lac cogitur in caseum: ita ex fusili fit sectile. pellis autem secando detrahitur.

Τάμνω, Seco. Vide τέμνω.

Ταναάγρα, ας, ἡ, Vas æreum, in quo condiebant carnes; fortè à τανύειν κρέας.

Ταναὸς, οῦ, ὁ, Extensus; à τείνω tendo. ταναήκης & τανυήκης habens ταναὴν ἀκὴν protensam aciem.

Τανεία, ας, ἡ, Lignum, quod in directum porrigitur, τείνεται vel τανύεται, ut transtrum in transversum.

Τανηλεγής, ἐς, Faciens τὸ ταναὸν λέγεσθαι, in longum cubare.

Τανύω, Extendo; à τείνω tendo.

Ταπεινὸς, οῦ, ὁ, Humilis, non multùm à terra surgens: Etym: à θάπτω sepelio. alit: ab ἔδαφος solum. *Eusttath:* à πατεῖσθαι, i.e. calcari.

Τάπης, ητος, ὁ, Tapes; quidam ducunt à πατεῖσθαι calcari, quia tapetibus pavimentum sternebant seu toros.

Τάφος, ου, ὁ, Sepulcrum; à θάπτω sepelio.

Τάφρος, ου, ὁ, Fossa, scrobs. ea & τάφρη. quia ibi aliquid sepeliri potest, à θάπτω sepelio.

Τάρβος, εος, τὸ, Terror, timor, metus; à ταράσσω turbo, terreo; hinc ταρβέω metuo.

Τάριχος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, Salsamentum piscium: caro sale condita & exsiccata; à τέρσω exsicco.

Ταρμύσσω, Terreo; quasi ταρβύσσω, à τάρβω. Hinc ἀταρμύκτος Etym:

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ῦ, ὁ, Crates, in qua aliquid τέρσεται, id eſt, ſiccatur.

Τάρταρος, ὁ, ἡ, Tartarus, locus infernus ſub terra, à ταράσσω turbo, quia ibi omnia turbata.

Τάρφος, εος, τὸ, Denſitas, maximè in ſylva; à τρέφω compingo.

Τάρφω, Sicco; Schol: *Oppian:* à τείρω ſicco.

Τάρχεα, τὰ, Inferiæ, juſta: an à ταραχῇ turbatione?

Ταυτολόγος, ῦ, ὁ, Qui idem dicit, ταυτὸν λέγει: otioſè aliquid repetit.

Ταχὺς, έος, ὁ, Pernix, celer, præceps: duci poſſit ex θέω curro, unde θοὸς. Etym: à τάζω extendo. veloces facilè extendunt greſſus ſuos.

Ταὼς, ὼ, ὁ, Pavo; *Athen:* à τάσις, i. e. extenſione pennarum, rotat enim ſe oſtentatura.

Τέγγω, ξω, Tingo, humecto, mollio; poſſit eſſe à τείνω extendo; nam mador facit, ut corpora poſſint extendi.

Τεθμὸς, ῦ, ὁ, Lex, à τίθημι pono.

Τείνω, νῶ, Tendo, extendo; à τάω tendo.

Τείρεα, τὰ, Aſtra: ob ſiccandi virtutem, à τείρω ſicco; Etym: ab εἴρω, vel à τείρω, i. e. καταπονῶ; vel à τέρας ſignum, quia ſunt σημαντικά.

Τεῖχος, εος, τὸ, Murus, mœnia: à τεύχω ſtruo, eſt ſtructilis fabrica è lapidibus.

Τέκμαρ, τὸ, Finis, exitus rei. idem & τέκμωρ. Etymol: ducit à τέκω pario, efficio. finis dicitur, cùm res effecta eſt: ſic *finis* à *fio*.

Τεκμαίρομαι, Ad finem perduco: denuncio: conjicio; à τέκμαρ. τεκμήριον conjectura, argumentum, exemplum.

Τέκνον, ῦ, τὸ, Soboles; τέκνα liberi; à τίκτω gigno, pario.

Τέκτων, ονος, ὁ, Faber, qui aliquid τεύχει, i. e. fabricatur.

Τέκω, inuſit: Pario; poſſit referri ad τάω accipio. parere eſt acquirere ſobolem.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, Fascia : lorum clypei aut ensis, à ταλάω fero, sustineo. Etym: à τείνω vel ταλάσσω. fascia potest τείνεσθαι, unde & ταινία.

Τελέθω, Sum; à τέλλω esse do & fio.

Τελέσιος, ου, ὁ, Perfectus; ultimus. à τελέω perficio.

Τελεσιουργὸς, ῦ, Perfector; qui τελέσιον ἔργον producit.

Τελεσφόρος, ου, ὁ, qui τελέσιον φέρει : aut qui τέλος φέρει, vel εἰς τέλος. prius malo. est autem τελεσφόρος, 1. qui perfectum fert, 2. qui perfectum fructum fert, fructifer.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, Finis; à τέλος. τελευτάω finio: morior. τελευταῖος extremus, novissimus.

Τελέω, Perficio, ad finem duco, obeo; à τέλος finis.

Τέλμα, ατος, τὸ, Lacuna, locus palustris; *Hesych:* τέλμα τὸ πελλαῖον τοῦ ὕδατος, ergo à τέλος finis; quia est is limus, in quem aqua desinit.

Τέλος, εος, τὸ, Finis, vectigal, impensa : à τέλλομαι fio. finis est, cùm res facta.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, Fascinator; à θέλγω : est qui homines in rebus non bonis θέλγει, demulcet, decipit.

Τελώνης, ου, ὁ, Qui vectigal emit, τέλος ὠνεῖται : publicanus.

Τέμαχος, τὸ, Frustum, sectione alicunde ablatum; à τέμνω seco.

Τέμενος, τὸ, Nemus; portio agri à cæteris resecti; à τέμνω seco.

Τέναγος, Locus humidus, maris illuvies, limus, à τέγγω humecto, aut à τείνω & ὑγρὸς, ut sit humor longè extensus.

Τένθω, Comedo, arrodo; à τείνω tendo & ἔδω edo; ut sit, distenso ore edo.

Τένων, ὁ, Tendo, finis musculi, qui pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, tensione consistit, ergo à τείνω tendo.

Τέο, pro τοῦ, id est, τίνος Poët:

Τεὸς,

Τεὸς, ὴ, ὸν, Tuus, à τὺ tu Doricè.

Τέραμν@, Coctu facilis; à τεράμων tener.

Τεράμων, ὁ, ἡ, & τέραμν@, Mollis, tener; à τέρην tener.

Τέρας, α]@, τὸ, Signum, portentum. Etym: ab εἴρω dico, quòd Deus eo aliquid prædicat. Malim, quòd eo τείρε), i. e. teritur & destruitur communis ordo naturæ; aut potiùs, quòd facit τρέειν, i. e. quòd terret.

Τερέω, & τορέω, ήσω, Terebro, torno, vulnero: à τείρω tero.

Τερεδὼν, όν@, ἡ, Teredo; à τερέω terebro; quia ligna terebrat.

Τέρην, εν@, ὁ, Tener; à τείρω tero; quia facilè atteritur.

Τερθρεὺς, ὁ, Præstigiator; à τέρας signum; Etym: quia qu: portenta & monstra edit.

Τέρθρον, ε, τὸ, Artemo, funis, quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum, Etym: qu: τέρεθρον, quia per foramen ducitur.

Τέρμα, α]@, τὸ, Terminus, meta, finis; à τείρω tero; fines teri solent.

Τέρμινθος, ε, idem quod τερέβινθος.

Τέρπω, Delecto, exhilaro, mulceo, *Plat:* τερπνὸν ἀπὸ τ ψυχῆς ἔρψεως. Etym: à τρέπω verto, oblectatio animum avertit à curis. alit: à θεραπεύω curo.

Τέρσω, Sicco, à τείρω.

Τερὺς, Invalidus; imbecillus; quasi tritus; à τείρω tero.

Τερύσκω, Affligo; à τείρω tero.

Τέττιξ, ιγος, ὁ, Cicada; Etym: à τερετίζω: aut à τάπω, quia habet τεταγμένον καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν: velim quia stridor ejus τέτα), i. e. extensus & continuus est.

Τε]άζω, Satago, sedulò rem curo; à τεύχω vel τύω.

Τεύχω, ξω, Fabricor, struo, paro: videtur esse à τίκω pario, sic *pario* ac *paro* sunt affinia.

Τέφρα, ας, ἡ, Cinis; à τύφω uro.

Τέχνη, ης, ἡ, Ars, dolus, fallacia, à τεύχω fabricor; quia propriè scientia fabricandi. aliter à τέκω. *Plat:* refert ad ἕξιν νοῦ.

Τήβεννα, & ος, ἡ, Toga, vestis Romana: trabea: à quodam *Tebenno* Arcade.

Τήγανον, ου, τὸ, Sartago: à τήκω liquo.

Τήθη, vel τιθὴ, Nutrix, ea & τιθὴ. à τιτθός.

Τηθὺς, ἡ, Terra; à τήθη nutrix: quia terra omnia nutrit; aut quia domina est humoris, unde omnia nutriuntur.

Τηλία, Vas, situlæ figura, in qua farina subigitur. Etym: à σείω moveo; quòd farina in eo moveatur: quid si quasi longè extensum, à τῆλε?

Τηλίκος, Tantus; ab ἡλίκος.

Τῆλις, ιος, & ιδος, ἡ, Fænum Græcum, herba est caule & siliquis longè extensis: ergo à τῆλε.

Τημελὴς, ὲς, Diligens, hinc

Τημελῶ, Curo; ducamus à τάω capio & μέλειν curæ esse, ut sit suscipio curam.

Τήμερον, quasi τῇ ἡμέρᾳ Hodie.

Τῆμος, Nunc; ab ἦμος quum.

Τηνάλλως, Obitèr, levitèr; quasi τὴν ὧν ἄλλως, hoc frustra.

Τηνεσμὸς, οῦ, ὁ, Tenesmus. etiam τεινεσμὸς, à τείνω tendo.

Τηνίκα, Tunc; ex ἡνίκα quando.

Τητάω, Privo; à τήτη penuria.

Τητάω, ήσω, Quæro, tento; à τάω quæro.

Τῆτες, Atticè, idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, hoc anno.

Τιάρα, ας, ἡ, Capitis gestamen apud Persas, tiara: an à τίω honoro? quòd honoratorium esset gestamen.

Τιβὴν, quasi τριβὴν, Tripus. *Eusthath:* quia τρεῖς βάσεις habet, i.e. tria fulcra.

Τιθαιβώσσω, vel τιθαιβώσσω, Mel conficio; à τιθέναι βόσιν ponere escam. mel esca apum.

Τιθασὸς, ὁ, ἡ, & τιθασὸς, οῦ, Cicur, mansuetus, sativus: à τιθεύω nutrio;

nutrio; quæ domi nutrimus, cicurantur.

τιθεύω, Nutrio; à τιθὴ nutrix.

τιθὴ, ῆς, ἡ, Nutrix; à τιτθὸς mammilla.

τίθημι, Pono, loco, colloco: à θέω inusit: pro pono.

τιθήνη, ης, ἡ, Nutrix; à τιθὴ. idem.

τίλαι, Quisquiliæ, ut illæ, quæ à panno vulso evolant: à τίλλω.

τίλλω, Vellico, vexo: decerpo; Etym: à τείνω extraho, carpendo.

τιμαλφέω, Ob ingeniosa inventa honoro, à τιμαλφής.

τιμαλφὴς, ὲς, Qui honorem invenit, qui habetur in precio: à τιμάω honoro, & ἀλφέω invenio.

τιμὴ, ῆς, ἡ, Precium; honor, laus; pœna: à τίω persolvo.

τιμήορος, ου, ὁ, Ultor, Poët: *Pindar:* τιμάορος. etiam laudum celebrator, quasi τιμὴν ἀείρων. oratoribus τιμωρὸς, est ultor, quasi à τιμὴ pœna, & αἴρω tollo, sumo: vel ὠρέω curo.

τινάσσω, ξω, Quatio, vibro, perfringo. Etym: quasi ἰνάσσω, ab ἶν. alit: à τιταίνω. sonat ad σακέω agito, concutio, sed τινάσσω puto qu: σινάσσω, à σείω quatio.

τινθαλέος, ου, ὁ, Calidus, tepidus. puto, quale quid τένθειν, i.e. edere possis.

τίνω, Luo, persolvo. Item τιννύω, & τίννυμι, à τίω.

τιταίνω, Punio, ulciscor; à τίω punio.

τιταίνω, Tendo, intendo; à τείνω tendo.

τιτάνη, ης, ἡ, Regina; quia honorata, à τίω honoro.

τίτανος, ου, ὁ, Calx; à τιταίνω tendo; puto, quia extenditur illinendo seu obducendo.

τιτράω, τίτρημι, (fut: τρήσω) τιτραίνω perforo, terebro, à τράω perforo.

τιτρώσκω, fut: τρώσω, vulnero, lædo; à τιτράω perforo.

τιτύσκομαι, Collimo, dirigo ad scopum, struo: *Eusthath:* in *Iliad:* γ & λ, ait, thema illius esse τύκω, unde assumpto σ τύσκω, & per reduplicationem τιτύσκω.

τύσκω. τύκω autem eft paro, molo. forte πτύσκω à τάω tendo, unde & πταίνω.

Τίφη, ης, ἡ, Frumenti genus, tipha; puto à τῖφος palus; quòd fit triticum degener, ut in τίφεσι.

Τῖφος, ου, τὸ, Palus, uliginofus locus; Etym: à τύφειν, quòd quæ in uliginofis locis funt, putrefcunt.

Τίω, Honoro; poffit duci à τὶ aliquid, præftans; τὶ & οὐδὲν ut τίμιον & vile opponuntur. *Plat: in Apol: Socr:* οἴονται τὶ εἶναι, οὐδενὸς ὄντες ἄξιοι. fed τίω, in genere, eft 1. perfolvo debitum. 2. honoro, quod eft folvo debitum pro bono. 3. luo, pœnam patior, folvo debitum pro delicto. & fic quoq; τίω à τὶ; ut fit, aliquid pro meritis tribuo.

Τλάθυμος, ου, ὁ, Ærumnarum patiens; à ταλάω vel τλῆμι tolero, & θυμὸς animus, qui patitur animo.

Τλῆμι, Patior; tanquam à τλάω ex ταλάω.

Τλήμων, ονος, ὁ, Patiens; à ταλάω patior.

Τοιγὰρ, Equidem; igitur: à τοι & γάρ.

Τοῖος, Talis; ab οἷος.

Τοιοῦτος, αὕτη, οῦτο, Talis; ex τοῖος & οὗτος.

Τοῖχος, ου, ὁ, Paries, murus; à τεύχω ftruo: eft latus ædificii ftructile.

Τόκος, ου, ὁ, Partus; fœnus: à τίκτω pario.

Τόκα, Dor: pro τότε: ex ὄκα pro ὅτε.

Τόλμα, ης, ἡ, Audacia, fidentia; à ταλάω fuftineo. Audacia eft fuftinere adverfa, & τολμῶ audeo, vertitur alicubi *fuftineo.* alioqui τόλμα fonat, ut τὸ λῆμα præfentia animi.

Τολύπη, ης, ἡ, Lana carpta, & pexa; à ταλάω, ut ταλάσιον. τολυπεύω, glomero.

Τονθορύζω, & ίζω, Murmuro, muffo, fubmiffè loquor; à τόνος tonus, & θρόος ftrepitus.

Τρμὸς, ἡ, όν, Secandi vim habens, acutus, penetrans: fectile, fectum, λεπτὰ καὶ τομὰ funt olera & res falitæ;

quæ

quæ veteres ante cœnam apponebant; à τέμνω scindo.

Τόνος, ου, ὁ, Tonus; à τείνω, propriè est tensio vocis.

Τόξον, ου, τὸ, Arcus: à τάζω, i. e. tendo. Etym: tendendo aptatur arcus ad jaculandum.

Τόπος, ου, ὁ, Locus: tractatus, argumentum. Etymolog: à τῶ capio.

Τοπάζω, Statuo, colloco; quasi in loco: à τόπος locus.

Τόρμη, & τόρμος, Modiolus rotæ, in quem axis inseritur; quia τορεῖται, id est, perforatur.

Τόρος, & τόρνος, ου, ὁ, Tornus; quia fit τῷ τορεῖν.

Τορὸς, ἡ, ὸν, Penetrans, acutus; à τορέω perforo.

Τορύνη, ης, ἡ, id quo aliquid inter coquendum agitur & teritur; à τείρω tero.

Τόσος, η, ον, Tantus; ex ὅσος, quantus.

Τόφρα, Tunc, interea; ex ὄφρα cùm.

Τράγημα, τος, τὸ, Tragema; à τρώγω tero; rodo: quasi τρωγάλιον. Est id quod in secunda mensa edendum & quasi rodendum apponitur.

Τράγος, ου, ὁ, Hircus; à τραγεῖν, i. e. τρώγειν quia arbores rodit & est vorax animal. alit: à τραχὺς, quòd sit aspera & hirsuta pelle.

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, Tragœdus; à τράγος hircus & ᾠδὴ cantus; dici volunt eum, qui cantando hircum mereretur.

Τρανὸς, ἡ, ὸν, Manifestus: quasi porforatus; aut penetrans; à τορὸς, acutus.

Τράπεζα, ης, ἡ, Mensa, maximè argentariorum. sonat, tanquam τρεῖς πέζαι nomen ei dederint; cujusmodi mensa τρισκελεῖς hodiè habentur: sed volunt dici quasi τετράπεζα, à τέτταρσι πέζαις. scire licet mensarum alias tres, alias quatuor pedes habuisse; illas propriè τρίποδας dici, has τραπέζας quasi τετραπέζας. Usus, penes quem loquendi norma est, obtinuit, ut in totum mensæ τράπεζαι vocarentur:

vocarentur: relicta appellatione τρίποδος alterius generis utensili.

Τρεπτὸς, ὴ, ὸν, Mutabilis: à τρέπω muto.

Τραπέω, Uvas calco: à τρέπω verto; calcando vertuntur.

Τρασιὰ, Locus, ubi siccantur ficus; à τέρσω, sicco.

Τραυλὸς, ȣ͂, ὁ, Balbus, blæsus. τραυλίζω balbutio; à τραύω vulnero; ut sit, cujus sermo velut vulneratus.

Τραῦμα, τος, τὸ, Vulnus: à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω.

Τράφαλλος, ȣ, ὁ, Coagulum; à τρέφω, i.e. πήσσω cogo.

Τραφερὸς, ȣ͂, ὁ, Aridus; à τρέφω, i. e. compingo.

Τράφηξ, Pars navis, ceu labrum (χεῖλος νεὼς) ubi scalmi ponuntur, quia ut puto, pars ea τραφερὰ, sicca: aut quia τραφεῖς, id est, crebri ponuntur scalmi.

Τράχηλος, ȣ, ὁ, Collum, cervix, vertebra; à τραχὺς & ἧλος, quòd ossa sint in eo, tanquam asperi clavi.

Τραχὺς, έος, ὁ, Asper, scaber; Etym: ducit à ῥάχις, quòd τραχὺ sit ut ῥάχις spina dorsi. alit: à ταράσσω turbo: quòd aspera turbent. malo à τείρω tero, infesto; aspera tactui sunt molesta: vel τὰ τραχέα habent τείρȣσαν ἀκήν.

Τράω, Inusit: unde τιτράω, perforo.

Τριάκοντα, Triginta; τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. à τρία.

Τρέμω, Tremo; à τρέω.

Τρέπω, Verto, converto, muto, considero; à τρίβω.

Τρέω, ήσω, Tremo, trepido, paveo; à τείρω: qui tremit, ei velut teruntur spiritus.

Τρῆμα, τος, ἡ, Foramen: tanquam à τράω ex τερέω foro.

Τρηματίζω, Alea ludo: à τρῆμα, quia alea ludebant pertuso pyrgo; nisi potiùs à τρήμασι στικτοῖς τῶν κύβων à foraminibus tesserarum, quia hæ sunt punctis cavis insignitæ.

Τρήρων, ωνος, ἡ, Columba; à τρέω, quia timida.

Τρίαινα, ης, ἡ, Tridens, fuscina; à τρία tria; quia tres habet cuspides.

Τειβεὺς, ὁ, Piſtillum; quo τείβεται, i. e. aliquid atteritur.
Τείβω, ψω, Tero, tundo: ex τρίβω.
Τείβων, ωνος, Pallium tritum: à τείβω tero.
Τείγλα, ης, ἡ, Trigla piſcis; quaſi τείγνα, quia τεὶς γεννᾷ, i. e. ter parit in anno.
Τείζω, ίσω, Strido: à ſono.
Τειχάνη, ης, ἡ, Tribula: qua ſcil: teritur frumentum; poſſit eſſe à τείρω ut *tribula* à *tero*.
Τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium; à τρία λίνα.
Τειξὸς, ῦ, ὁ, Triplex: τειαρὸς à τεὶς ter.
Τειχοφυῶ, Pilos genero; τείχας φύω.
Τεἶτος, ἡ, ὸν, Tertius: à τρεῖς tres.
Τεόπα, Luſus; quum talos, glandes aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. *Poll:l.*7. 7. An quia illa τρέπουσι jaciendo? ſed quia eſt foveæ luſus, velim à τρύπα foramen.
Τεόπαιον, ου, τὸ, Monumentum poſt τροπὴν hoſtium, id eſt, e-verſionem.
Τεόπηξ, Manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.
Τεόπις, ιδος, vel ιος, Carina; fit ex lignis verſis: aut ea pars navis prima vertitur; à τρέπω verto.
Τεοπὸς, ῦ, ὁ, Lorum contortum, quo remus ſcalmo alligatur, rudens, lorum; à τρέπω torqueo.
Τεοποφορέω, Fero; quantùm ad mores & vitam, tolero, clementèr ſuſtineo: indulgentèr tracto; non utens jure rejiciendi aut perdendi; ergo eſt τρόποις φορέω.
Τρόπος, ου, ὁ, Verſio, mutatio; ritus, ſtudium, mos; à τρέπω verto.
Τρόχιλος, ου, ὁ, Trochilus: à τρέχω curro.
Τρύβλιον, & ιον, Catinus, paropſis, patina; puto τρυβλίον eſſe in quod βάλλονται τὰ τρυόμενα, intrita, tritæ eſcæ, turundæ panis in liquido madefaciendæ.

Τρυγάω,

Τρυγάω, ήσω, Fructum colligo, qui jam maturus, vindemio: à τρύγη.

Τρυγέω, Sicco: hoc τρυγεῖν refero ad τείρω sicco, si vis, & ἄγω frango; ut sit ita siccum, ut torreri possit & frangi.

Τρυγητὸς, ȣ̃, ὁ, Frugum collectio, vindemia; τρύγητος tempus τρυγητȣ̃.

Τρυγὼν, όνος, Turtur; à τρύζω murmuro.

Τρύζω, Murmuro; à τρίζω.

Τρύμα, vel τρύμη, Foramen, tanquam à τρύω pro τράω foro. τρυμαλιὰ idem.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, Fæx; possit esse à τρύει, i. e. molesta est.

Τρὺξ, Etiam exp: de granis recèns à sole duratis; si rectè, à τρυγάω.

Τρύπα, ης, ἡ, Foramen; à τρύω pertundo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, Trutina; quia gravitate ponderum τρύεται. *Eust:* si τρυτάνη propriè est foramen bilancis intra quod est lingua, ad quod fit examinatio; rectè à τρύω pro τράω foro: ut τρύμα.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, Galea, apud *Hesych:* etiam τρυφάλη, dicta: quod τρεῖς φάλȣς, i. e. tres conos habeat.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, Deliciæ; à θρύπτω frango, frango deliciis.

Τρύχμαλα, τὰ, Aspera loca: à τραχὺς asper.

Τρυχνὸς, ȣ̃, ὸν, Mollis: tanquam tritus; à τρύχω.

Τρύω, Attero, tero, vexo, macero: à τείρω, τρύω etiam pro τράω unde τρύμα.

Τρωγάλια, Cicer frictum, bellaria in genere, quæ saturi voluptatis gratiâ velut rodebant; à τρώγω edo.

Τρώγαλα, τὰ, Bellaria, quæ τρώγομεν, i. e. edimus.

Τρώγλη, ης, ἡ, Caverna, foramen; cavernam volunt propriè esse eam quæ fit rosione, ut à muribus. Ideò ducunt à τρώγω rodo: possis etiam referre ad τράω foro.

Τρώγω, Comedo, arrodo; à τείρω tero. dentibus terimus, quæ comedimus.

Τρώξιμος,

Τρώξιμος, Edulis ; à τρώγω edo.

Τρωπάω, Verto ; à τρέπω verto.

Τυγχάνω, Compos fio, assequor : sum. τυγχάνει contingit ; à τύχέω quod à τεύχω fabricor, paro, deinde paratum habeo.

Τυκάνη, ης, ἡ, Tribula ; ἡ ἀλοῶσι : *Eustath:* à τύκω paro. ea est inter instrumenta quibus parantur frumenta ad cibum.

Τυκίζω, Scalpo, polio ; à τύκος.

Τύκος, ὁ, & τύχος, Instrumentum, quo fabricantur : nominatim lapides scalpunt ; à τεύχω fabricor.

Τύκω, Paro : tanquam τέκω. Vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, Callus ; puto à ξύλον lignum ; est enim callus cutis dura ceu lignum. fit & callus à κῶλον.

Τύλιμος, ου, Crumena pellicea ; quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, Involvo : ex τύλη codix, culcitra.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, Venefica, quæ circa τύμβους versatur & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.

Τύμβος, ου, ὁ, Bustum ; tumulus, sepulchrum ; *Suidas* : τύμβος τάφος παρὰ τὸ τύφεσθαι, ὅ ἐστι καίεσθαι τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων. benè, nam & alias μ aut ν inseritur : πένθος à πάθος. sonat etiam τύμβος τύμμα βίου.

Τυμβώρυχος, Sepulchri violator : τύμβον ὀρύσσει.

Τύμπανον, τὸ, Tympanum ; instrumentum, quod fuste percutitur : à τύπτω percutio.

Τυμπανίζω, Fustigo, flagello : à τύμπανον tympanum, quod cædi solet.

Τύπος, ου, ὁ, nota, τῷ τύπτειν facta.

Τύραννος, ου, ὁ, Princeps, rex crudelitèr imperans. *Stephan:* τύραννος à τυῤῥηνὸς, tanquam apud eos primùm fuerint tyranni. alii à τύρῳ urbe.

Τυρὸς, οῦ, ὁ, Caseus ; à τείρω sicco. est lac siccatum. Etym: à τηρῶ, quòd τυρὸς sit γάλα τηρούμενον.

Τυλῶ,

Τυτὼ, Noctua : ex ſono *tu, tu*.

Τυτθὸς, ȣ̃, ὁ, Parvus : ut infans, qui adhuc eſt ſub τιτθοῖς, i. e. uberibus.

Τυφλὸς, ȣ̃, ὁ, Cæcus : qu: τύπȣς ἴλλων habens: Etym: τυφλὸς eſt, cui extinctus viſus, ᾧ τετύφωται (i. e. ἀπώλετο) τὸ λάειν.

Τυχέω, Conſequor : evenio, τύχη eventus, fortuna ; dicitur de eo, quod accidit proſperum vel adverſum ; à τυχέω eſt τυγχάνει accidit.

Τωθάζω, σω, Dicteriis inceſſo, rideo, mordeo; poſſit eſſe à τυτθὸν parvum ; eſt alium parvi facere, vili pendere. Etymolog: flectit à θὼς adulter. alit: ab ὠθάζω.

Υ.

Υ—Addito epitheto, ψιλὸν, id eſt, tenue, ut ab ȣ craſſo differat. eſt litera vigeſima. in numeris eſt 400.

Ὗ, Olfacientis ſonus. eum enim edit, qui ſe odoratu aliquid probare oſtendit.

Ὕαινα, ης, ἡ, Bellua : eſt nomen quadrupedis, dictæ à ſetis quaſi ſuillis in dorſo ; nam ὗς eſt ſus. eſt & piſcis, qualitèr σύαινα recentioribus chærilla, i. e. porculus. ſerpens quoque eſt quem dicunt Ælianus & Orus participem eſſe utriuſque ſexus : ut uno anno marem, altero fœminam agat, id quod alii de quadrupede.

Ὑακίζω, Pluo : ex ὕω idem.

Ὕαλος, & ὕελος, ȣ, ὁ, Vitrum, cryſtallus. Etym: ab ὕω pluo ; quia vitrum ſimile guttæ pluviæ colore, & quòd pellucet. malo ab ἕλη (quod & γέλη) ſplendor.

Ὑβὸς, ȣ̃, ὁ, Curvus, inflexus ; à κυφὸς : hinc ὕβωσις, ὕβωμα, curvamen, tanquam ab ὑβόω curvo, gibbum facio.

Ὕβρις, εως, ἡ, Injuria, contumelia, superbia, Etym: qu: ὕφρις ab ὑφαιρεῖν, quia est aliis debitum honorem auferre. alit: quasi ὑπόβαρις, quòd molesta & gravis sit. quid si simplicitèr ab ὑπὲρ, ut intelligatur ἀδικία ὑπερβάλλουσα?

Ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, Sanus, incolumis, integer, sincerus; ab ὑγρὸς humidus; Etym: ut ὑγιὴς sit ὁ ἐν ὑγρῷ ὢν καὶ ζῶν. alit: ab ἀεὶ ἰαίνεσθαι, i. e. εὐφραίνεσθαι.

Ὑγρὸς, οῦ, ὁ, Humidus, tener, mollis, lubricus; ab ὕω pluo, madidum facio: sic Etymol: quasi ὑδρὸς ab ὕδωρ aqua.

Ὕδρα, ας, ἡ, Hydra aquatilis serpens: ab ὕδωρ aqua.

Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ, Aquæ ductor: ὑδραγωγεῖον aquiductium, aquarium: ab ὕδωρ ἄγειν, id est, aquam ducere.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, Aqua salsa: ab ὕδωρ aqua & ἅλμη salsugo.

Ὑδραύλης, Organarius; ὑδραυλις organum, nempe musicum quo αὐλοῦσι per ὕδωρ, hydraula.

Ὑδρία, ας, ἡ, Cadus, urna, hydria; ab ὕδωρ aqua.

Ὑδροπότης, ου, ὁ, Aquæ potor; abstemius: ab ὕδωρ, & πίνω bibo.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, Aquarius, canalis, qui ὕδωρ χεῖ, id est, aquam fundit.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, Hydrops; à facie aquea: ab ὕδωρ aqua, & ὤψ facies; intercus.

Ὑδῶ, Celebro, cano, dico, voco: est & ὑδέω: possit ὑδῶ referri ad ᾄδω cano.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, Aqua: Poët: est ὕδας, ατος & ὕδος: ab ὕω pluo; ergo propriè pluvia aqua: deinde quævis aqua.

Ὕελος, ου, ὁ, Vitrum, pro ὕαλος. ὑελέψης, vitrarius, qui ὕελον ἕψει vitrum coquit.

Ὑηνία, & ὑωδία, Mores suilli, insulsitas: ab ὗς, sus.

Ὕθλος, ου, ὁ, Nugæ, loquacitas; Etym: quasi ὕφλος à φλῶ, unde & φλεδὼν nugæ, θ & φ commutantur aliquando.

Υἱὸς,

Υἱὸς, οῦ, ὁ, Filius. *Euſtath:* υἱὸς παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὅ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὢν εὐφρασία. potiùs quia quaſi ὕει à parentibus. ſed malo à κυέω, pario, gigno. quaſi κυὸς: aut à φύω naſcor; nam ὁ φὺς filius *Euripidi* in Phœniſſis: ut *natus* Latinis à *naſcendo*.

Ὕλη, ης, ἡ, Sylva, ligna, alimenta; poſſit duci ab ὕω pluo; quia ligna multam pluviam poſtulant.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, 1. Membrana; ab ὕω pluo; quia ex humore naſcitur. 2. carmen nuptiale, quaſi ab ὕδω cano.

Ὕμνος, ου, ὁ, Actus τοῦ ὕδοντος, hymnus.

Ὕνις, & ὕννις, ἡ, Vomer, ferramentum roſtratum, quo aratrum findit terram: ab ὗς ſus, quia, ut hæc roſtro, ita & ille fodit terram.

Ὕννος, ου, ὁ, Equuleus, m[illegible]nus; puto ab υἱὸς, tanquam equi filius.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, Cervical. propriè, quod ὑπ' ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαὶ, Poët: pro ὑπό.

Ὑπαιθα, Coràm, rectè: ex ὑπαὶ & ἰθύ.

Ὕπαρ, τὸ, Viſio vera, non ſomnium, quaſi ὕπνου ἄρσις: ei ὄναρ opponitur.

Ὕπατος, η, ον, Summus; contractum ex ὑπέρτατος. ὑπάτη χορδὴ ſumma chorda, oppoſita νήτη.

Ὕπατος, ου, ὁ, Græcis Romanarum rerum ſcriptoribus, conſul. quia penes conſules erat ſumma poteſtas in republica, poſt exactos reges: ab ὕπατος ſummus.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, Filius familias; propriè, qui eſt ὑπ' ἐξουσίᾳ ſub poteſtate ſcil: patris nondum emancipatus.

Ὑπεναντίος, ου, ὁ, ἡ, Contrarius; ὑπὸ hìc non minuit: ſed potiùs ſubtùs oriri ſignificat. etſi præpoſitiones in compoſitione ſæpè otium agant. ita ὑπεναντίον.

Ὑπέρα,

Ὑπέρα, ας, ἡ, Funis, quo antennarum cornua traducuntur seu tenduntur & laxantur: ab ὑπὲρ & ἐάω, quia à summo demissa propendet.

Ὑπερήφανος, ὁ καὶ ἡ, Superbus, a: qui supra alios vult videri, ab ὑπὲρ & φαίνω appareo.

Ὕπερθε, vel ὕπερθεν, Desuper, super, supernè; ab ὑπέρ.

Ὑπέρθεσις, ιος, ἡ, Dilatio, procrastinatio; ab ὑπερτίθημι: differo.

Ὑπερίων, ονος, ὁ, Hyperion, sol; quasi ὑπὲρ ἰὼν, suprà jens.

Ὑπερσυντελικὸς, Plùs quam perfectum, scil: χρόνος; ab ὑπὲρ & συντελέω perficio.

Ὑπέρτερος, ου, ὁ, Superior; ex ὑπέρ. ὑπέρτατος supremus.

Ὑπερῷος, ου, ὁ, Qui est in superiore parte ædium; ab ὑπὲρ & ᾧον superior pars domûs.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ, Fœdifragus, qui violat jusjurandum per phialam datum, cùm sacris φιάλαις pactum firmarent.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ, Obnoxius, reus, sons, nocens: qui scil: ὑπ' εὐθύνῃ ut regatur ab alio, cui rationem reddere tenetur.

Ὑπήνη, ης, Barba, pili circa labia: παρὰ τὸ ἄνω ὑπεῖναι: at μύσταξ ἡ ὑπὸ τῶν μυκτήρων τρίχωσις.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, Minister; propriè in navi, ab ὑπὸ & ἐρέτης remex, ex ἐρέσσω remigo.

Ὑπισχνέομαι, Polliceor, promitto: ex ὑπίσχομαι origo manifesta, ex ὑπὸ & ἴσχω teneo: qui promittit alicui, ei ὑπίσχει supponit & sperandum ostendit certum bonum: aut tanquam manum ὑπίσχει, qua fidem facit dicti implendi.

Ὕπνος, ου, ὁ, Somnus; ab ὑπὸ πνέειν, quod est leniter spirare, *Eustath:* quasi λύπνος quia λύει πόνον laborem solvit.

Ὑποδεὴς, ὲς, Subnixus: ex ὑπὸ & δέος: ergo subnixus hîc est humilis velut subtùs nixus.

Ὑποδέω, Subligo; sub pedibus talaria ligo, calceo. ὑπόδημα caliga, calceamentum, calceus: ab ὑπὸ & δέω ligo.

Ὑπόδρα, Torvè: *Eustath:* exponit ὑποβλεπτικῶς; & componit ex ὑπὸ & δρῶ video: sed ὑπόδρα contractum putem ex ὑποδρὰξ, ex ὑπὸ & δέρκω video; quasi subtùs intueor acritèr: aut ὑπόδρα ab ὑποδράω suffugio; ut sit, more fugientis, turbatus visu.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, Coronæ de cervice pensiles; ab ὑπὸ & θυμιάω, ab odoris suavitate, *Ath: l.* 15.*c.6.*

Ὑποκορίζομαι, Blandè appello: puto ferè, ut κόρλω, puellarem ætatem blandis verbis solemus tractare.

Ὑποκρίνομαι, Respondeo, secerno, æstimo, judico; simulo aut dissimulo, & hinc est ὑποκριτὸς fallax, ostentator virtutis.

Ὑπολήνιον, Vinarium torculare: ab ὑπὸ & ληνὸς torculare.

Ὑπουργὸς, ὃ, ὁ, Minister: cujus ὑπ᾽ ἄλλου ἔργον opus est sub alio.

Ὕπουλος, ου, ὁ, Subdolus; quasi sub cicatrice latens: ab ὑπὸ & οὐλὴ cicatrix.

Ὕπτιος, ου, ὁ, Supinus, resupinus, ab ὑπό.

Ὑπτιάζω, Supino, resupino: ab ὕπτιος supinus.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, nota suggillationis: ὑπὸ τῶν ὤπας sub oculis. *Eustath:* sub finem *Iliad:* μ tradit, ὑπώπια esse τὰ ὑπὸ τῶν ὀφθαλμοὺς μέρη, deinde dictas esse ita τὰς περὶ τῶν ὀφθαλμοὺς πληγάς.

Ἑσμὸν, ου, τὸ, Examen; puto ab εἴρω necto: est nexus apum.

Ὑῤῥὶς, Sporta; ab εἴρω, quia aliquid è viminibus nexum seu plexum.

Ὗς, Sus, à σῦς.

Ὑσπληγξ, Scutica, qua ὕες πλήσσονται: sues percutiuntur.

Ὕστερος, ου, ὁ, Posterior, serior, sequens, inferior, ὕστατος postremus, novissimus. dici putatur quasi ὑπότερος, ab

ab ὑπὸ significante sub, infra. ὑςερέω sum ὕςε-ρ@, deficio.

ὕφαλ@, πέτρα, Latens saxum; nempe, ὑφ' ἁλὶ, sub mari.

ὑφάω, & όω, Texo; ὑφὴ, textura, hinc ὑφαίνω texo.

ὕφεαρ, ατ@, τὸ, Viscus ex abiete. quia potest, salva arbore, ὑφαιρεῖσθαι, i. e. tolli.

ὑφὲν, Unio. ὑπὸ ἕν.

ὑφορβὸς, ȣ, ὁ, Subulcus; qui ὕας φέρβει sues pascit.

ὕψ@, ε@, τὸ, Altitudo, sublimitas, cacumen: ab ὑπὸ sub, quatenus notat motum sursùm.

ὕω, ὕσω, Pluo; pluvia irrigo, perfundo; referam ad ἕω emitto. meliùs à χύω, si tamen hoc non ab ὕω.

ὑώδης, Suillus, immundus, stupidus: ab ὗς sus.

Φ.

Φ — EST vigesima prima litera. φῖ ex Heb: *peh*, os, in numeris est 500. quingenta.

Φάζω, Loquor; à φάω unde φημί.

Φάζω, Interficio, ut σφάζω: etiam à φάω, unde φένω.

Φαίθω, Luceo; à φάω, quod idem; φαεινὸς, [illegible]; splendidus, à φάω.

Φαιδρὸς, Hilaris, alacer; à φάω luceo; quia lucida facie & mente.

Φαικὸς, ȣ, ὁ, Splendidus; à φάω luceo.

Φαιλόνης, Penula; Etymologo, quia φαίνεται ὅλ@ tota apparet. nam extima vestis.

Φαίνω, In lucem edo, ostendo: luceo, splendeo: defero, accuso; à φάω luceo.

Φαιὸς, ȣ, ὁ, Fuscus, subniger; à φά@ lux; quia niger cum luce aliqua.

Φακῆ, ῆς, ἡ, contract. à φακέα lens, lenticula, lens cocta; à φακός.

Φακὸς, ȣ, Lens cruda: nigra quædam oculi macula. Etym: φακῆ quia φάη αἰκίζει, nam visum obtundit: ma-

 lim

lim φακὸς quia φαιὸς, aut φάη καίει, aut quia vescimur eâ, à φαγεῖν.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, Genus aciei apud Macedonas, acies quævis. Etym: à πέλας & ἐγγὺς, quòd sit multitudo militum, qui sibi vicini.

Φάλαινα, ης, ἡ, Cicindela, quæ noctu lucernis advolat, indéq; volunt dici, quia in φῶς ἅλλεται in lucem salit. malim à φαλύνω, quod est λαμπρύνω, quia lucet, λάμπει; ideo & lampyris, & noctiluca.

Φάλαινα, ης, ἡ, Balæna, marinum animal. Tzetzes hanc belluam ex eo dici vult quòd à mari egressa in luce apricari gaudeat; nempe à φῶς lux & ἅλλεσθαι salire.

Φαλακρὸς, ἡ, ὸν, Calvus, quia album (φαλὸν, id est, λευκὸν) κάρα habet, id est, caput; vel ut Etymol: vult, φαλὸν ἄκρον.

Φαλανθὸς, ȣ, ὁ, Canus; qui φαλὸν ἄνθος habet. si calvus, derivem tantùm à φαλὸς, id est, albus.

Φάλαρα, τὰ, Phaleræ, à φαλὸς albus; quia splendent.

Φάληρος, ȣ, ὁ, Albus; φαληριᾷν, spumescere; à φαλὸς albus.

Φαλιὸς, ȣ, ὁ, Albus, splendidus; ut φαλός.

Φαλὸς, ȣ, ὁ, Splendidus, albus; à φάος lux, splendor.

Φάλος, & φαλὸς, ȣ, Galea; quia splendet φάει.

Φαλὸς, ȣ, Petra in mari eminens, quæ ibi quasi φάει conspicua est.

Φανερὸς, ὰ, ὸν, Manifestus: à φαίνω ostendo.

Φαλύνω, Splendidum reddo; à φαλὸς albus.

Φάλαγξ, γγος, ἡ, Barathrum, præcipitium, hiatus; Etym: quia in ea φαίνεται ῥῆγμα, apparet ruptura.

Φαρέτρα, ας, ἡ, Pharetra; à φέρω fero & τρώω vulnero; quia fert vulnifica tela.

Φάρμακον, ȣ, τὸ, Medicamentum, venenum: ducunt à φέρειν ἄκος quòd bonum pharmacum afferat medicinam: malum venenum, quia afferat dolorem, παρὰ τὸ φέρειν

φέρειν ἄχ℗. sed una vox est à φαρμάσσω; quæ fortè à φύρω & μάσσω, quòd misceri & subigi soleat.

Φᾶρος, ε℗, τὸ, Palla, pallium, vestis exterior; fortè à φέρω fero; ut φᾶρος sit gestamen.

Φάρυγξ, γγ℗, ὁ, ἡ, Guttur, fauces, per quas φέρεται cibus & spiritus; an potiùs à φάω loquor, & ῥέω fluo; quòd per eam loquela fluat?

Φάσγανον, ου, τὸ, Ensis; à φάζω neco, ut σφάγανον, à σφάζω.

Φάσις, ε℗, ἡ, Apparitio; à φαίνω appareo.

Φάσις, ι℗, ἡ, Dictio; à φάζω, ut vult *Eustathius*; sed benè à φάω vel φημὶ dico.

Φάσκω, Loquor; à φάω.

Φάσμα, τος, τὸ, Visum insolitum, spectrum; quod φαίνεται, i. e. apparet.

Φάσσα, φάττα, ης, ἡ, Atticè, avis columbini generis, palumbus; dici videtur à φὰψ avis generis columbini, ob similitudinem: nisi φάσσα à φάζω occido; quòd obnoxia occidioni.

Φάτνη, ης, ἡ, Præsepe, stabulum; à φάγω edo, vel πάω pasco; ibi pascitur jumentum.

Φαῦλ℗, ου, ὁ, Vilis, pravus, simplex, vitiosus: Etymologus ducit φαῦλ℗ à φαύω luceo; ut sit, qui φανερὸς ἐπὶ αἰσχροῖς πράγμασι, id est, ob vilia insignis est: vel à παύω, quia malum citò παύεται. sed φαῦλ℗ propriè vilis, non magni pretii, à φαῦ contemnentis voce: vel φαῦλ℗ nugatorius, à φλέω nugor.

Φαύω, Luceo: ex φάω.

Φὰψ, φαβὸς, Avis, è columbino genere; à φέβομαι fugio; quia timida.

Φέγγ℗, ε℗, τὸ, Splendor, lumen: à φάω luceo, Etymol: vel φά℗ ἐγγὺς propè lumen.

Φείδομαι, σομαι, Parco, ignosco: parcè utor: abstineo, tempero. Etym: quia φεύγει δοῦναι, i. e. dare recusat.

Φελλὸς, ὁ, ȣ, Suber ; à φλοιὸς cortex ; suber excellit cortice.

Φέναξ, ακος, ὁ, Impostor, irrisor; Etym: παρὰ τὸ φρένας αἰκίζειν : vel à φενάκη, quæ & πηνίκη, coma ascititia, falsa.

Φένω, Occido ; à φάω occido.

Φέρβω, Pasco, alo. quasi φέρω βόσιν cibum fero ; vel potiùs à φέρω & βίος vitam fero, quia φορβὴ φερέσβιος. φέρβειν dicuntur bruta, ut & φέρβειν esse possit φέρειν πόαν, gramen ferre.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, Dos, quam uxor affert, φέρει. Etymol: quia φέρει ὄνησιν affert emolumentum.

Φέρτερος, α, ον, Qui plus fert seu portat, præstantior ; superlativo φέρτατος : à φέρω fero.

Φέρω, fut: οἴσω, tanquam ab οἴω, Fero, porto, propriè de inanimatis ; obtineo, consequor.

Φεῦ, Heu : papæ. puto, à φέβω terreo. est rejicientis, lamentantis, & admirantis.

Φέψαλος, ȣ, ὁ, Scintilla ; φεψαλόω comburo. est φέψαλος scintilla celeriter emicans à ligno usto. *Varinus* ducit à φέβω fut: φέψω, quia scilicet celeritèr effugit. malim quasi φάος ψόλȣ, i. e. lux flammæ.

Φηγὸς, ȣ̃, ἡ, Fagus arbor, vel esculus. Etym: à φώγω uro ; quòd sit materia apta ad comburendum: alitèr à φάγω edo ; quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φῆλος, ȣ, ὁ, Impostor, fallax ; à σφάλλω fallo.

Φημὶ, Dico, affirmo ; à φάω loquor.

Φήμη, ης, ἡ, Fama : à φῶ for.

Φήνη, ης, ἡ, Aquila ; videtur à claritate vocis dicta esse : à φάειν. *Eustathius*, à φαίνειν : quia Minervæ lucifera dicitur.

Φθάνω, vel φθάω, Prævenio ; assequor id, quod facere contendo. Etymol: à φθέω, ex θέω curro. alit: à φθέω corrumpo, quia, qui prævenit, alterius cursum corrumpit.

Φθέγγομαι, Loquor, sonum edo, clamo ; Etym: ducit φθέγγομαι

μαι à φέγγω, ut ſit εἰς φῶς ἄγω τὰ τοῦ νοῦ, id eſt, animi conceptus in lucem profero.

Φθεὶρ ῥὸς, ὁ, Pediculus; à φθείρω corrumpo, quia naſcitur ex corporis φθορᾷ corruptione.

Φθείρω, Corrumpo; à φθέω.

Φθινόπωρον, ου, τὸ, Autumnus; cùm φθίνει ὀπώρα.

Φθίνω, & φθίω, idem quod φθέω, eſt & φθινύθω corrumpo.

Φθίσις, ιος, ἡ, Diminutio corporis & macies: à φθέω corrumpo.

Φθόνος, ου, ὁ, Invidia, reprehenſio; à φθέω tabefacio, nam invidia facit marceſcere ſuos poſſeſſores. *Orus* ducit à φθάνω prævenio, nam invidi alios prævenire volunt felicitate.

Φιάλη, ης, ἡ, Phiala, poculum planum & repandum; quaſi πιάλη, à πιεῖν ἅλις bibere ſatis. malim ſimplicitèr à πιεῖν.

Φιλάγαθος, ου, Benignus; eſt φιλῶν ἀγαθὰ bona diligens.

Φίλος, η, ον, Charus, gratus: φίλος amicus; Etymol: ducit à πίνω bibo; ἀπὸ γὰρ συμποσίων εἰώθασιν οἱ φίλοι γίνεσθαι.

Φιλήτης, ου, ὁ, Fur; ducunt ab ὑφελεῖν auferre, quaſi ὑφελήτης. aliter à φέλω decipio. quid ſi potiùs qu. πλήτης. à πλέω ſtipo, compilo. ſic compilare eſt aliquando furari. fur eſt πλήτης, cupidus πλεῖν aliena.

Φιλὶς, ἰδος, ἡ, Canna. puto quòd res φίλη.

Φιλύρα, ας, ἡ, Tilia, quæ commendabilis cortice; ideò puto à φλοιὸς cortex.

Φίμος, & ὸς, οῦ, ὁ, Fiſcella. Etym: à σφίγγω, quia os φίμῳ conſtringitur.

Φλάζω, fut: σω, Stultè & inarticulatè loquor; à φλέω nugor.

Φλαῦρος, ου, ὁ, Vilis, malus; ex φλύαρος.

Φλάω, Contundo, mollio, avidè comedo; Atticè pro θλάω.

Φλέγω, ξω, Uro, incendo; illustro, ardeo: an quasi φαλέγω à φάος lux?

Φλὲψ, βὸς, ἡ, Vena; Etym: quia per eam transit τὸ φλογῶδες flammeus sanguis; malo à φλέω abundo, vel φλύω ferveo & ἕψω coquo: abundat & fervet sanguine, qui ibi coquitur.

Φλέω, & ύω, Nugor; plenus sum; abundo: hinc φλεδὼν nugæ.

Φλία, ας, ἡ, Vestibulum, limen: à φλάω, i. e. θλάω, percutio; quia pulsatur frequentér.

Φλοιὸς, ου, ὁ, Cortex; à φλάω contundo; quia fragilis, facilè contundi potest.

Φλοῖσβος, ου, ὁ, Murmur aquæ & fluctuum. volunt vocem à sono factam esse. Etym: à φλάω ebullio, ferveo. velim à φλύζω & βοῶ, ut sit φλύσις βοῶσα, vel φλύσις σοβοῦσα aliam.

Φλόμος, ου, ἡ, Verbascum; dicitur etiam φλομὶς, à φλέγω uro, quia φλομὶς λυχνῖτις εἰς ἐλλύχνια χρησίμη.

Φλὸξ, ογὸς, ἡ, Flamma; à φλέγω ardeo.

Φλυαρὸς, οῦ, ὁ, Nugator; à φλέω nugor.

Φλύζω, Ferveo; à φλύω.

Φλύκταινα, ης, ἡ, Pustula: ex fervore. ea & φλυκτὶς, à φλύζω ferveo.

Φλυὸς, οῦ, ὁ, Nugæ; à φλέω nugor.

Φλύσσω, Ferveo; eructo; à φλύω.

Φοβέω, ήσω, Metu percello, attonitum facio; à φόβος timor.

Φόβη, ης, ἡ, Coma, juba leonina; à φοβέω terreo; quia terrifica. Etym: φοβεροὶ οἱ κομῶντες.

Φόβος, ου, ὁ, Fuga, metus; ex φέβομαι fugio.

Φοῖβος, ου, ὁ, Sol; qui φάος βίου, vel φᾶ βάων, id est, φαίνει βαίνων.

Φοῖνιξ, κος, ὁ, Palma arbor, & avis: color ruber vel sanguineus, rutilus; à φόνος, cædes, sanguis.

Φοίνιος, ου, ὁ, Cruentus: à φόνος cædes.

Φολὶς, ίδος, ἡ, Squama, ut piscium aut serpentum ; Etymol: per Metathesin ducit à λεπὶς. sed velim à φλύω bullio ; squamæ velut bulliunt ex animantibus φολιδωτοῖς.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, Strabus ; quia φάη ἕλκει. Etym:

Φόνος, ου, ὁ, Cædes ; à φένω occido.

Φοξὸς, οῦ, ὁ, Cujus caput acutum est, & quasi turbinatum ; à φάος lumen, & ὀξὺς acutus ; ut sit, ὁ ὅτι τὰ φάη ἀπωξυμμένην ἔχων τὴν κεφαλήν.

Φόρβη, ης, ἡ, Pabulum, cibus ; à φέρβω pasco.

Φόρκυν, υνος, ὁ, Portus ; quia naves in eum φέρονται, id est, feruntur.

Φόρμιγξ, γγος, Cithara ; Etym. quia φέρεται ἐπ' ὤμοις. velim à βρέμω fremo, sono.

Φορμὸς, οῦ, ὁ, Sporta, corbis ; quâ aliquid φέρεται, i. e. fertur.

Φόρος, ου, ὁ, Tributum, quod φέρεται infertur.

Φορτικὸς, οῦ, ὁ, Onerosus ; à φορτίον onus.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, Quisquiliæ ex variis rebus commistis ; à φορύω misceo.

Φορύω, & ύνω, & ύσσω, Pinso : misceo : fœdo ; à φύρω idem.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, Flagellum ; ex Latino illo.

Φράδη, ης, ἡ, Cognitio, prudentia ; à φράζομαι.

Φρατρία, & ιὰ, ᾶς, ἡ, Curia ; φράτωρ, qui ejusdem curiæ est. volunt esse, qui idem φρέαρ commune habet cum alio.

Φρέαρ, ατος, τὸ, Puteus ; à φρέω emitto : ut *fons* à *fundo*. Etym: à φλῶ bullio ; vel quia inde φέρεται aqua.

Φρέω, Mitto ; à φέρω fero.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, Mens ; sapientia ; φρένες præcordia ; Etym: quia inde φέρεται τὰ βουλεύματα. & φρὴν φέρει corpus.

Φρίκη, ης, ἡ, Horror, æstus ; à φρὶξ fremitus maris.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, Maris vel fluctuum fremitus ; à φρίσσω horreo. Etym. à θρὶξ pilus, quasi de horrore pilorum dicatur.

 Φρι-

Φειμάσσομαι, Flatum naribus emitto; fremo : à βειμῶξ seu βειμᾶξ irâ fremere ; à βρέμω fremo.

Φρίσσω, Horreo : aliquando, horrorem incutio ; possit quidem φρίσσω esse quasi θρίσσω, ut sit propriè horrere pilis, nam φ & θ permutantur : à θρὶξ capillus.

Φρονέω, ήσω, Intelligo, cogito ; à φρὴν mens. *Platoni* φρόνησις φορᾶς καὶ νῦ νόησις.

Φροντὶς, ίδος, ἡ, Cogitatio, cura, solicitudo ; à φρονέω cogito.

Φροῦδος, ου, ὁ, Evanidus ; qui absit ; à πρὸ & ὁδῦ, qui abiit, disparuit, evanuit.

Φρουρὸς, ῦ, ὁ, Custos ; à πρὸ & ὖρος custos : vel à προορῶ prospicio. φρουρὰ custodia, præsidium.

Φρυάττω, & frequentiùs φρυάττομαι, fremo ; insolesco, ferocio ; à φὴρ, ut *ferox* à *ferus*.

Φρύγανον, ου, τὸ, Virgultum aridum ; à φρύγω sicco.

Φρυκτωρὸς, ῦ, ὁ, qui φρυκτοῦ ὡρεῖ, observator ignium prænunciorum. *Varinus* componit ex πυρσὸς & ὡρέω.

Φυὴ, ῆς, ἡ, Natura ; à φύω nascor.

Φύζα, ης, ἡ, Fuga cum timore : à φύζω fugio..ex φεύγω.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, Custodia, carcer, tutela ; quarta pars noctis : à φυλάσσω servo.

Φυλακτήριον, ου, τὸ, Instrumentum servandi, τῦ φυλάττειν.

Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, Habens vim τῦ φυλάττειν.

Φυλάσσω, ττω, ξω, Custodio, tueor ; excubo : *Varinus* ducit à φυλὴ tribus ; quòd φυλακὰς haberent αἱ φυλαί.

Φυλὴ, ῆς, ἡ, Athenis decima urbis pars, tribus, classis, genus ; à φύω gigno.

Φῦλον, ου, τὸ, Natio ; à φύω nascor.

Φύλλον, ου, τὸ, Folium, ut arborum : à φύω, i.e. ἀναβλαστάνω : germinat ex stirpe.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, Clamor bellicus ; pugna ; à φύλων ὄπι, id est, voce nationum : vel à φῦλον ἕπομαι.

Φῦσα, ης, ἡ, Follis ; à φυσάω flo.

Φυσαλὶς,

φυσαλὶς, ἡ, Bulla; à φῦσα follis; vel φυσάω flo; quòd fit aqua inflata.

Φύσις, ιος, ἡ, Natura; item ftatura; à φύω nafcor.

Φύσκη, ης, ἡ, Vefica; quia inflata; à φυσάω flo.

Φυτὸν, ȣ, τὸ, Planta; à φύω nafcor.

Φύω, ύσω, Gigno, produco, edo, pario, nafcor; Etym: à βῶ, i. προΐω emitto; quia φύω eft facio apparere, φαίνειν.

Φώζω, Uro, infoco, torreo: à φῶς lux.

Φώϊξ, vel φῶιξ, Avis, inimica harpyiæ; oculos aliarum avium præcipuè appetit, ὀφθαλμοβόρος. *Arift: hift.* 9.18. à φῶς et ἀΐξ, ὁρμὴ, quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, h.e. ὀφθαλμοὺς, in oculos volat.

Φωλεὸς, ȣ, ὁ, Luftrum, latibulum, antrum: à φῶς lux & ὀλέω pereo; quòd ibi φῶς ὦλεν, i.e. ἀπόλωλε, periit. eft enim obfcurus locus.

Φωνὴ, ῆς, ἡ, Vox, lingua, fama: à φάειν loqui. φωνέω vocem emitto, loquor.

Φὼρ, φωρὸς, ὁ, Fur; fucus: à φέρω fero, aufero. Etym: φὼρ ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων, qui res alienas aufert.

Φὼρ, ὸς, vel φῶρος, ȣ, ὁ, Speculator, explorator; ab ἐφοράω: vel à φὼρ fur; fpeculatori in multis neceffe eft fe ceu furem gerere.

Φῶς, τὸς, τὸ, Lux; à φάω luceo.

Φωτίζω, Illumino, illuftro, fapientem facio: à φῶς lux.

Φῶς, φωτὸς, ὁ, Vir; Etym: à φάω loquor: vel à φῶς lux. fermonis παῤῥησίᾳ & διανοίας lumine anteit fœminam, plurimùm quidem: vel à φώζω uro; calidior eft vir, quàm fœmina.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, Luminare; à φώσκω luceo, ex φῶς lux.

Φώσων, ὁ, Velum: quia φυσώμενος πλησίστιον ἀνέμῳ ἐνεργεῖ, *Euftat:* velum à vento inflatur, ut poffit fervire pro equo ad vehendam navim.

X—Eft

X.

X——EST litera vigesima secunda; hac nota Athenienses adulterinos numos notabant: unde χιάζω est, ut spurium rejicio. ideò etiam apud veteres criticos τὸ χ culpæ nota erat.

Χάζω, Recedo, privo, capio, capax sum: à χῶ capio.

Χαίνω, νῶ, Hisco; dehisco, hiante ore capio, inhio; à χάω inusit:

Χαίρω, ρῶ, Lætor, gaudeo, delector; ducamus à χαιὸς bonus, & ἄρω apto; lætamur bono apto.

Χαίτη, ης, ἡ, Juba, propr. equina; coma, cæsaries: à χέω fundo; quia diffusa. *Hesych:* χαῖται αἱ κεχυμέναι τρίχες.

Χάλαζα, ης, ἡ, Grando; à χαλῶ demitto; est enim, inquit Etym: ἐκ τῦ ἄνω πρὸς τὸ κάτω χαλωμένη. Grando est glacies ex alto demissa, χαλασθεῖσα.

Χάλανδρον, ου, τὸ, Grabatum; *Hesych:* à χαλᾷν ἄνδρα. quia in eo homo quiescit & se laxat.

Χαλεπὸς, ῦ, ὁ, Perniciosus, gravis, difficilis; ducere possis ex χολῆ ira: vel χαλᾷν ὦπα demittere vultum, nam eo aversationem significamus.

Χαλέπτω, Lædo, damno afficio; à χαλεπότης: vel χαλεπῶς ἴπτω, valdè lædo.

Χαλινὸς, ῦ, ὁ, Frænum, ancora; frænum certis modis laxatur χαλᾶται, sicut & adducitur. sit ergo à χαλᾷν & ἰέναι. & ancora est, quâ frænatur navis.

Χαλίφρων, ονος, ὁ, Cui mens laxata & emota est; à χαλᾶσαι φρένας. alitèr, cui χάλις, i.e. Bacchus, φρένα turbavit.

Χαλίκρατος, ου, Merus, purus, ut sit à χάλις vinum & κεράω, tanquam vino ipso mixtus; vel per Antiphrasin.

Χαλκήλατος, ου, Ex ære eductus; à χαλκὸς æs, & ἐλάω duco, ductile opus facio.

Χαλκὸς,

Χαλκὸς, ȣ͂, ὁ, Æs; arma ærea, vel moneta. Etymol: quia ad ἀλκὴν εὔθετ☉.

Χαμαὶ, Humi, in terra, ad terram. possit esse quasi χθαμαὶ à χθὼν terra; nam & χθαμαλὸς humilis; fortè simpliciùs quasi γαμαὶ à γῆ seu γαῖα terra. χαμὼ humus; quia certis partibus χάει, id est, hiat; secùs quàm cætera elementa, quæ planè continua συνεχῆ.

Χαμαίβατ☉, ȣ, Humilis rubus. Gaza vertit humi-rubus apud *Theoph: hist: plant: lib.* 3.10.18. à χαμαὶ humi, & βαίνω eo.

Χαμαιλέων, ζῶον versipelle. sonat, pumilus leo, quia leonem, animal grande & ferox, non nihil refert.

Χαμαιτύπη, ης, ἡ, Scortum vile; quòd se finit χαμαὶ τύπτεσθ.

Χαμάδις, In terram, χαμόθεν ex humo. χαμᾶζε in terram. à χαμαὶ humi.

Χαμȣ͂λκ☉, ȣ, Traha, vel χαμȣ͂λκοι trahæ. machina, quâ navis è mari in siccum trahitur; à χαμαὶ humi & ἕλκω traho.

Χάμος, ȣ, ὁ, Frænum, puto, à κημὸς: aut à χάβ☉.

Χανδάνω, Capio; à χαδεῖν verbi χάζω.

Χά☉, Rictus, hiatus; à χάω hio.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, Gaudium, actus τȣ͂ χαίροντ☉.

Χαράδρα, αι, ἡ, Sulcus, fossa, vallis: à χαράσσω sculpo, excavo.

Χαρακτὴρ, ῆρ☉, ὁ, Nota facta τῷ χαράσσειν. deinde quævis nota.

Χάραξ, ακος, ὁ, Fossa; à χαράσσω sculpo, excavo.

Χάρις, ιτος, ἡ, Gratia, venustas, lepos, elegantia: amicitia, beneficium: à χαίρω gaudeo. gratia est χαροποιός.

Χάρμη, ης, ἡ, Lætitia; lætus ad pugnam animus; pugna; à χαίρω.

Χαροπὸς, ȣ͂, ὁ, Lætus, vultu serenus; qui χαίρει ὀπὶ, id est, facie lætatur.

Χάρτης,

χάρτης, ου, ὁ, Charta; quia literis χαράσσεται, inſcribitur.
χαρτοπώλης, Chartarius. nempe qui chartas πωλεῖ vendit.
χάρυβδις, Charybdis, vorago maris. dici volunt, quia navem in χάος ῥᾷον δύνει, in hiatum facilè mergit, *Euſtath: Odyſſ:* μ. vel à ſono dici vult: vel à χάζων, vel παρὰ τὸ εἰς χάος ῥᾷον ὑποδύνειν. alii ſimpliciter quia in χάος βαίνει. ſed lubet componere ex χάος & ῥοῖβδος ſtridor. eſt enim χάος ῥοιβδοῦν hiatus ſtridens, vel ſorbens cum ſtridore. *Hom: Iliad:* μ. alludere videtur, ubi ait τῇ δ' ὑπὸ δῖα χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
χάσκω, Hiſco; à χάω.
χάσμη, ης, ἡ, Oſcitatio, actus hiantis oris; à χάσκω.
χατέω, ίζω & ίζω. Egeo; cupio: qui eget, capere cupit; ergo à χάω capio: vel quod eget, inane eſt & hiat; à χάω hio.
χαῦνος, ου, ὁ, Laxus, fungoſus; à χαίνω, hio, laxor.
χέδροπα, τὰ, Legumina, quaſi χειρόδροπα; quia χειρὶ δρέπονται.
χέζω, έσω, Ventris onus depono; à χέω fundo; eſt enim effundo excrementa.
χειὰ, ᾶς, ἡ, Serpentum latibulum; à χείω, id eſt, χωρῶ capio.
χεῖλος, εος, τὸ, Labrum, per id χέομεν, i.e. fundimus potum.
χεῖμα, ατος, τὸ, & χειμὼν, ῶνος, ὁ, Hyems, maris procella, ventus; à χέω fundo; quia hyeme funduntur multa cœlitùs, pluviæ, nives, grandines, venti, unde & *hyems* ab ὕω pluo.
χείμαῤῥος, & χειμάῤῥοος, ου, ὁ, Torrens; à χεῖμα hyems & ῥέω fluo; quia hyeme fluit, pluviis & nivibus reſolutis auctus.
χείμεθλον, ου, τὸ, Pernio; morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ, i. e. hyems vulnerat calces.
χεὶρ, ρὸς, ἡ, Manus; à χῶ, i. e. capio, vel χωρέω, eſt enim capiendi inſtrumentum.
χειρεκμαγεῖον, ου, τὸ, Mantile; mappa; quâ ſcil: χεῖρα ἐκμάσσομεν, i.e. manum extergimus.

χειρίζω,

χειρίζω, Gero, tracto; χειρὶ scilicet molior.

χειρoθεσία, ας, ἡ, Gestus; à χειρῶν θέσις.

χειρόμακτρον, ου, τὸ, Mantile; quo scilicet χεῖρας μάσσομεν, manus extergimus.

χειροσκόπος, ου, ὁ, Qui manum inspicit, ut inde divinet, qui χεῖρα σκέπτεται, seu σκοπεῖ.

χειροτονέω, ήσω, Manum tendo, attollo, ut in suffragiis solebant; per suffragia creo, ordino; χειροτονία creatio: à χεὶρ manus, & τείνω tendo.

χειρουργὸς, οῦ, ὁ, Qui χειρὶ ἔργον facit, quasi χειροεργὸς, qui manu medicinam facit.

χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pejor, inferior; Etym: videtur dici, quia καὶ χεῖρα ἥττων. qui manu inferior: sed ducam à χρεία indigentia; ut sit, qui indigentior.

χελιδὼν, όνος, ἡ, Hirundo; à χείλη δονεῖν, Etym: quòd scilicet labra agitet, ut garrula: vel quia τὰ χείλη οἰδαίνει labra ei tument: vel χείλεσιν ᾄδει labiis canit.

χεράς, άδος, ἡ, Colluvies mista cum cœno & lapidibus; Poët: an à χέω & ῥήσσω, quòd è fragmentis aliquid confusum?

χερμὰς, αδος, ἡ, Lapis, qui manum implere potest; à χεὶρ manus.

χέρνα, ης, ἡ, Paupertas, ut, quum quis χειρὶ victum quærit: vel à χεὶρ & νέω neo.

χέρνιψ, βος, Aqua, quæ manibus affunditur; à χεὶρ manus & νίπτω lavo.

χέῤῥος, & χέρσος, ὁ καὶ ἡ, Desertus, incultus, asper: vel subst. solum, desertum; an à γῆ terra, & ἔῤῥω pereo; ut sit, terra velut periens.

χηλὴ, ῆς, ἡ, Forfex, seu forceps cancrorum; Etym: à χῶ capio, quia capit inclusa.

χήμη, ης, ἡ, Hiatus; à χαίνω hio.

χήμωσις, ἡ, Affectus albi in oculo, cum istud supra nigrum eminet, à χήμη.

χλιὼ,

χὴν, ηνὸς, ὁ, ἡ, Anser; Etym: ducit ab ἠχὴ, i.e. fonus; quòd animal κρακτικὸν; malim à χάω hifco; frequentèr hifcit & ftridit; aut à χαίνω hio, quia χανδὸν ἐσθίει.

χῆρος, ου, ὁ, Viduus, defertus, orbus; à χωρὶς feorfim; quia feparatus à compare. Etym: χῆρος à χῶ, id eft, ἐνδεῦμαι indigeo.

χῆτος, Penuria; à χατέω egeo; Etym: à χῶ indigeo.

χθαμαλὸς, ῦ, ὁ. Humilis; à χαμαὶ humi; vel à χθὼν terra.

χθὲς, Heri; ab ἐχθὲς: quafi ab ἐκθέω excurro. qu: χθεσινὴ ἡμέρα eft, quæ præteriit.

χθὼν, ονὸς, ἡ, Terra; *Hefych:* χθὼν ἀπὸ τ̃ χύσεως. Etymol: à χέω fundo; quòd fundi queat: vel à χῶ capio; fortè quod capiat plantas.

χιάζω, Nota figura literæ χ; quæ quia Latinis decem fignificat, χιάζειν vertitur etiam decuffare; eft autem χ nota deletionis in fcriptura.

χίμαρος, ου, ὁ, Hircus, aut hœdus hyeme natus; à χεῖμα hyems.

χίμετλον, ου, τὸ, idem quod χείμεθλον fuprá.

χιὼν, όνος, ἡ, Nix; à χέω fundo; quia funditur ex cœlo.

χλαῖνα, ης, ἡ, Læna, veftis quæ tunicæ exteriori fuperinduebatur ad frigus arcendum; ideò à χλιαίνω calefacio.

χλαμὺς, ύδος, ἡ, Chlamys, paludamentum, à χλιαίνω, quòd corpus ambitum calefactet; frigus fcil: arcendo.

χλεύη, ης, ἡ, Rifus, ludibrium; à χεῖλος labrum; labiorum enim motu fieri folet.

χλιδάω, ήσω, Delicior, delicias facio, delicatus fum; à χλίω idem. χλιδῶνες armillæ: quia delicati eis utuntur.

χλίω, Deliciis frango, effœmino; qui id facit, fe χαλᾷν laxare, diffolutè vivere dicitur.

χλόα, ας, ἡ, Herba virens, gramen, fœnum; à χιλὸς pabulum; quia eft pabulum pecori.

χλεύνης, ου, ὁ, Qui in virente gramine cubat, qui ἐν χλόῃ εὐνάζει.

Χλωρὸς, ά, όν, Viridis; à χλόα herba virens.

Χναύω, αύσω, Vellico, voro, deglutio; à χνάω carpo; ut χραύω à χράω. χναῦμα est id quod carpitur, edulium lectius.

Χνόος, & χνοῦς, ὁ, Rasio, lanugo, quia radi potest, à χναύω vellico, rado.

Χόανος, & χῶνος, & χόανον, Vas ex argilla, ad fundenda seu liquefacienda metalla; à χέω fundo.

Χοάνη, ης, ἡ, Infundibulum; à χέω fundo.

Χοεὺς, (& χόος) Contractè (χοῦς) ὁ, congius, mensura liquidorum, capiens libras novem; à χέω fundo.

Χοὴ, ῆς, ἡ, Libamen; à χέω libo, fundo.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, Mensura duos continens sextarios; puto à χῶ capio; vel χναύω, quantum quis uno die χναύειν potest.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, 1. Porca, à χοῖρος. 2. Saxum in mare dejectum, aliquantum eminens ut porcæ nanti simile videatur: à χοῖρος porcus.

Χοῖρος, ου, ὁ, ἡ Porcus & porca; Etym: vult dici à χοῦν ἐρευνᾶν, quòd humum rostro scrutetur: vel quia χεῖρον ἐρᾷ, quod pejus est amat, ut cœnum.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, Locus ubi (χοῖροι) porci (κομέονται) curantur & aluntur.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, Confectorium; locus ubi σφάζονται χοῖροι porci conficiuntur seu mactantur.

Χολὰς, άδος, ἡ, Intestinum, quia χολὴν capit. χολάδες τὰ ἔντερα ἀπὸ τοῦ κεχαλάσθαι quòd laxata sunt; Etym: χολὰς qu: κοιλάς. alit: qu: τὸ χολώδες τοῦ ἥπατος, id est, jecoris biliosos humores capit.

Χόος, χοῦς, ὁ, ἡ, Terra egesta, agger; à χέω fundo, aggero.

Χοῦς, ἡ, Aqualis; à χέω, contr. ex χόος.

Χόω, Aggerem educo; à χοῦς agger.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, Tumor tenuis intestini; quia qui dolet,

doleat, loco manum admoverit, velut χορδῆς ἅπτεται. *Areta* dicitur qu: χορδῆς ἔψησις, id est, ἐντέρε μάλθαξις.

χορδὴ, ῆς, ἡ, Inteſtinum; Etym: quia χωρεῖ ἐδωδὴ, id eſt, vadit eſca per inteſtinum.

χορηγὸς, ῦ, ὁ, Dux chori, choragus; à χορὸς chorus, & ἡγέομαι duco.

χόριον, χορεῖον, χωρεῖον, Secundinæ, quia fœtum χωρεῖ, id eſt, capit. alit: putant dici, quòd vaſa in eo, ut in choro, ſint diſpoſita.

χορὸς, ῦ, ὁ, Chorus, chorea, tripudium; à χαίρω gaudeo. χορεύω ſalto, tripudio, χορεία ſaltatio.

χόρτος, ου, ὁ, Fœnum, gramen; eſt χέρσυ, id eſt, terræ fœtus.

χραίνω, Coloro, imbuo, ungo, ineſco; à χράω.

χραισμέω, ήσω, Opitulor; q. χρησιμέω à χρήσιμος utilis; χραίσμη auxilium.

χραύω, Leviter ſaucio: qu: χροὸς αὔω.

χράω, ήσω, Commodatò do; propriè è manu in manum, ideóque à χειρὶ, i. e. manu; hinc χράομαι utor.

χράω, Coloro, tingo, polluo; à χεὶρ, quia manu id fit.

χρεία, ας, ἡ, Utilitas, indigentia, negotium; à χράομαι utor.

χρεμετίζω, Hinnio; etiam χρεμίζω dicitur. Etym: à χρέμω. Hoc autem faciam à χαρὰ: vel qu: χαρὰν ἐμῶ. Hinnitus equi eſt vociferatio ex lætitia.

χρέμπτομαι, Screo, exſcreo, χρέμπτω inuſit: ducam à χράω, quatenùs cum impetu incido; quia χρέμπτει, violentèr excidere facit, excutit.

χρέος, εος, τὸ, Debitum, mors, officium, indigentia, utilitas, vaticinium; à χράω do utendum, aut à χρὴ oportet.

χρεὼν, τὸ, Debitum, neceſſe, mors, fatale decretum; propriè eſt quod χρή.

χρεώστης, υ, ὁ, Debitor; à χρέως debitum.

χρεωφειλέτης, υ, ὁ, Debitor; χρέω ὀφειλέτης.

χρῆμα,

χρῆμα, τος, τὸ, Utibilis res, quâ quis potest χρῆσθαι, i. e. uti.
χρηματίζω, Negotium tracto; à χρῆμα res.
χρηματισμὸς, ῦ, ὁ, Responsum, statutū; à χράομαι oraculū edo.
χρηστήριον, ου, τὸ, Oraculum, propriè instrumentum τῦ χράειν.
χρηστὸς, ῦ, Benignus, utilis, jucundus; propriè utibilis qui sui aut rerum suarum usum aliis lubentèr impertit. χρηστότης benignitas, à χράομαι utor.
χρίμπτω, ψω, Admoveo, accedo, fulcio me, innitor; à χράω pro ἐμπίπτειν.
χρίω, ίσω, Ungo; à χράω tingo.
χρόα, ας, ἡ, Color, superficies, corpus vel cutis hominis; à χράω coloro.
χρόνος, ου, ὁ, Tempus, annus, diuturnitas; an à χράειν utendum dare? est duratio, quæ nobis ad utendum data: Etym: à ῥέω fluo; quia in perpetuo fluxu: vel à χρῶ, id est, πληρῶ perficio; puto, quòd omnia perficiat.
χρῶς, οὸς, ὁ, Cutis; à χρόα color; quia colorata.
χρυσὸς, ῦ, ὁ, Aurum, vas ex auro factum; possit dici à χρόα color; quia coloris est amabilis. Etym: qu: ῥυσὸς, quòd à morte ῥύεται: possit & esse à χρήσις, i. e. usu, quem præstat.
χρώζω, Coloro; à χρόα color.
χύδην, Fusè, copiosè ut circumfluat; passìm, sparsìm, sine discrimine; à χύω fundo.
χρὼς, ωτὸς, ὁ, Cutis; à χρόα color.
χυλὸς, ῦ, ὁ, Succus, humor expressus arte; à χύω fundo; quia fusile aliquid.
χύμα, τος, τὸ, Aliquid effusum; à χύω fundo.
χυμὸς, ῦ, ὁ, Succus, propriè is qui funditur; herba, è qua exprimitur: In specie sanguineus humor, quem è chylo ventriculi per mesenterium attracto coquit epar, quæ epatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi, χύλωσις; à χύω fundo.

χύτλον, ου, τὸ, Oleum aquâ mixtum ad perfundenda lavantium corpora; à χύω fundo. χυτλέω oleum perfundo.

χύτρα, ας, ἡ, Olla; à χύω fundo; quia in eam aliquid funditur coctur æ causa.

χυτρόπους, Olla pedes habens; à χύτρα & πȣ̃ς pes.

χύω, Fundo, ut χέω.

χωλὸς, ȣ̃, ὁ, Claudus, mutilus; Etym: à κῶλον ὀςȣ̃ν, quòd ei os læsum: alit. à κυλλὸς mutilus.

χωννύω, Aggerem (χȣ̃ν) educo.

χωρέω, ήσω, Accedo, proficiſcor, capio, capax ſum; locum do; à χῶρος locus; eſt enim locum muto, vel locum concedo.

χωρίον, ȣ, τὸ, Membrana extima, quæ fœtum involvit & capit, χωρεῖ.

χωρὶς, Seorsìm, ſeparatìm, abſque, præterquam; à χῶρος locus: ſignificat enim propriè localem ſeparationem, deinde ad alias transfertur.

χῶρος, ȣ, ὁ, Locus, ſedes, ſpatium, ager, prædium; à χῶ, capio; locus eſt locati capax.

χωρυτὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod γωρυτὸς pharetra; quia χωρεῖ τὰ τραύοντα, i.e. τιτρώσκοντα, tela vulnifica.

χώω, Aggerem facio, à χόος agger.

Ψ.

Ψ—EST litera vigesima tertia; inventa dicitur à *Simonide*, sicut & ξ, η, ω. in numeris valet DCC.

Ψακὰς, άδος, ἡ, Gutta; ut ψεκάς.

Ψαίρω, Levitèr attingo, περισφαύω, ut facit tergens, à ψάω, quod est, tango.

Ψακὰς, άδος, ἡ, Ros, stilla, gutta; est minutus liquor, à ψάω minuo.

Ψαλάσσω, Tango; à ψάω.

Ψαλὶς, ίδος, ἡ, Forfex; à ψάλλω moveo; quia usus ejus est cum celeri motu, à ψάω lenitèr tango.

Ψάλλω λῶ, Tango, leni motu percutio, ut musici suas chordas; canto: à ψάω tango.

Ψάμμος, ου, ἡ, Arena, sabulum; ab ἄμμος idem. dicitur etiam ψάμαθος & ψάμμαθος, à ψάω comminuo; est arena minuta portio terræ, & fit calore. ψάω est etiam calefacio.

Ψὰρ, ρὸς, ὁ, Sturnus, avis varii coloris; nempe nigra maculis albis distincta; est & ψάρος: *Eusthath:* παρὰ τὸ ψαίρειν. Διακινοῦσι γὰρ τὰ παραπίπτοντα οἱ ψᾶρες ἐν τῷ ζητεῖν τροφήν τινα κάτωθεν, ab eo quòd terterram *pedibus* movent & radunt, & obvia quæque vertunt, dum alimentum sibi quærunt.

Ψαιρὸς, οῦ, ὁ, Celer; à ψαίρω festino.

Ψαυκρὸς, οῦ, ὁ, Agilis; à ψάω quia levitèr tangit humum, & qu: volat per superficiem, eam ψαύων ἄκροις ποσί.

Ψαύω, Tango; à ψάω.

Ψέγω, ξω, Reprehendo, vitupero; à ψάω tango; nam tangere est taxare & reprehendere.

Ψεδνὸς, οῦ, ὁ, Raros habens pilos; ut ψαιδρὸς, à ψέω minuo.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, Psecas, gutta; à ψέω, i. e. λεπτύνω diminuo.

Etymol: potiùs à ψέω comminuo, quia minuta aqua; hinc ψεκάζω guttas dimitto, rorem distillo.

Ψελλὸς, ῦ, ὁ, Blæsus, difficilis ad intelligendum; puto à ψέω minuo; blæsus minuit integritatem literarum.

Ψεύδω, Fallo; à ψέω minuo, & ὕδω pro λέγω dico; est enim ψεύδειν minuere sermonem; Mendacium est menda & defectus in oratione.

Ψευδοσέλινον, ου, τὸ, Apiastrum; est ψευδὲς σέλινον apio simile.

Ψέφος, τὸ, Tenebræ, obscuritas; an à σβεῖν φάος, i. e. lumen extinguere? obscurum est quod parùm lucidum. sed ψέφος componitur à ψέω minuo, & φάος lux.

Ψέω, Minuo. *Eustath:* à ψάω.

Ψηλαφάω, ήσω, Tango; à ψάλλω tango, & ἁφὴ tactus.

Ψὴν, ψηνὸς, Vermiculus, in caprificis nascens; an quia ψάει radit vel urit caprificos, ut maturescant?

Ψῆφος, ου, ἡ, Lapillus, calculus, gemma, suffragium; à ψάω plano, rado.

Ψήφισμα, τος, τὸ, Consultum, decretum: à ψῆφος lapillus; lapillis enim suffragia olim ferebantur.

Ψαίνω, Reprehendo; à ψάω.

Ψιὰς, άδος, ἡ, Roris gutta, stilla; à ψίω diminuo.

Ψιθυρὸς, ου, ὁ, ἡ, Susurrus; est lenis, exilis & minutus sonus; à ψίω, i.e. λεπτύνω, minuo, & θρόος sonus.

Ψιλὸς, ῦ, ὁ, Tenuis; à ψίω minuo.

Ψίμμυθος, vel ψίμυθος, ὁ, Cerussa; quia fit è trito plumbo, fit à ψίω minuo.

Ψίω, Minuo, tenue facio; Etym: à ψάω.

Ψόλος, ου, ὁ, Fumus, flamma, fuligo; à ψάω uro.

Ψόφος, ου, ὁ, Strepitus, sonus; à ψάω rado, propriè ergo erit sonus, qui ex rasione & collisione.

Ψυδρὸς, ῦ, Falsus; à ψεύδω fallo.

Ψύλλος,

Ψύλλος, ὁ, & ψύλλα, ἡ, Pulex; an à ψίω minuo; quod sit λεπτὸν animalculum?

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, Anima, vita, spiritus; ingenium, indoles, homo; à ψύχω spiro. *Plat:* in *Cratylo* respicit ad ἀναψύχω refrigero.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, Papilio: quidam scribunt ψύχη: an à ψύχει, i.e. frigore dicitur? est enim frigidum & tenue.

Ψύχω, Frigefacio, arefacio, sicco, flo, spiro; an à ψίω χοὴν minuo fusionem? frigus enim constringit, quæ calor diffundit; aut per Antiphrasin à ψάω calefacio: sed fortè est primò, flatu frigefacio, ut sit à φυσῶ flo.

Ψώα, ἡ, Fœtor; à ψάω tergo.

Ψώκτης, ου, ὁ, Quadratarius, qui scil: lapides ψώχει, i.e. λεπτύνει, ἀναξαίνει. sic Latinis quadratarius est marmorarius, qui circa quadrata occupatur.

Ψώθιον, ου, τὸ, Frustulum; à ψάω minuo.

Ψωλὸς, οῦ, ὁ, Titio; à ψόλος fumus, flamma.

Ψωμὸς, οῦ, ὁ, Frustum, buccella; quia minutum quid; à ψάω minuo.

Ψώρα, ας, ἡ, Scabies, asperitas cutis, furfures eliciens; à ψαίρω frico, quia fricari solet.

Ψώχω, ξω, In frusta comminuo, attenuo: lavo quia lavando quasi abraduntur sordes, à ψάω minuo.

Ω.

Ω—ULtima litera ex duobus ο facta figura. Nomen est ο addito Epitheto *mega*, id est, magnum. in numeris est DCCC.

Ὦα, ας, ἡ, Pellis ovina, ex ὄα quod & οἴα ab οἶς ovis.

Ὠγύγιος, ου, ὁ, Antiquus, vetustus; ab *Ogyge* antiquissimo rege Thebanorum.

Ὧδε, Hic; ab ὅδε, est enim τῷδε τόπῳ.

Ὠδὶν, vel ὠδὶς, ῖνος, ἡ, Dolor; ab ὀδύνη dolor. ὠδίνω parturio.

Ὠδυσία, ας, ἡ, Indignatio; ab ὀδύσσομαι irascor.

Ὤη, Adverbium clamandi; ab ὦ.

Ὠϊον, idem quod ὦον; vel diminut. ex ὠόν.

Ὦκα, Celeritèr; ab ὠκύς celer.

Ὠκεανὸς, οῦ, ὁ, Mare; ab ὠκὺς celer vulgò derivant.

Ὠμηστὴς, οῦ ὁ, Crudivorus; ab ὠμὰ ἐσθίειν, i. e. cruda edere.

Ὦμος, ου, ὁ, Humerus; possit esse ab οἴω fero; humeris onera ferimus.

Ὤμοι, pro οἴμοι, Væ mihi.

Ὠμὸς, οῦ, ὁ, Crudus, immitis, sævus; possit esse ab ὄζω qui faciat ὄζειν.

Ὠνέω, Vendo; emimus & vendimus ὀνήσιμα utilia; ergo ὠνέω vendo ab ὀνάω juvo, prosum.

Ὠνέομαι, Emo; ab ὀνέω prosum.

Ὦνος, ου, ὁ, Precium; id quo ὠνέομεν emimus.

Ὦον, ου, τὸ, Superior domus pars; ducam, ab ἄνω suprá.

Ὠὸν, οῦ, τὸ, Ovum; Etym: dici vult quasi οἶον solum; singula enim pariuntur. Malo ab αὔειν splendere; sunt enim ova splendida.

Ὥρα, ας, ἡ, Pulchritudo, tempus, hora, nempe 24[a] pars diei; quando sciathericorum gnomonum usum tantum habebant notum. ab ὁράω video. *Plat:* ὥρα

quia

quia ὁρίζει terminat, definit hyemem, æstatem, ventósque, & fructus ex terra nascentes.

'Ωρέω, Curo, custodio; ab ὤρα cura.

*Ωρος, ου, ὁ, Annus, tempus; ab ὥρα hora.

'Ωρύω, ὠρύομαι, Ululo; est canum, leporum, leonum, quum esuriunt, Metaph: etiam hominum; Etym: ducit ab αὔω sono.

*Ωσχος, vel ὤσχη, Ramus novellus; ex ὄσχος idem.

'Ωτάγρα, ας, ἡ, Instrumentum quo aures torquentur, auricularius forceps, quia ὦτα ἀγρεύει.

'Ωτακουστὴς, οῦ, ὁ, Auricularius, Gl: qui ὠτὶ ἀκούει, vel qui est εἰς ἀκοῦον. Delatores principū ὦτα eorum dicuntur, quia sunt eis pro auribus; & quæ audiverunt, ad eos deferunt.

'Ωτειλὴ, ῆς, ἡ, Vulnus; ab οὐτάω vulnero.

'Ωτίον, ου, τὸ, Auricula, ansa, parvum οὖς.

'Ωτὶς, ἡ, Avis tarda, quia aurita, ab ὠτὶ, i. e. aure.

'Ωφελέω, fut: ήσω, Juvo, prosum; ab ὀφέλλω juvo.

*Ωφελον, Debui; ὤφελον, εὐκτικὸν velim. Vide ὀφέλλω.

*Ωχρος, ου, ὁ, Pallor; ὠχρὸς, ὁ, pallidus. Etym: quasi ἄχρους, id est, sine colore. velim ab ὠὰ χρόα, est enim ut ovi vitellus.

*Ωψ, πὸς, ὁ, Facies; ab ὄπτομαι video, (ut ὄψις) à præt: pass: 2 pers: sing: ὦψαι, facies est quæ potissimùm videtur, & in qua sunt organa visus.

Μόνῳ Θεῷ Δόξα.